

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Dette er en digital kopi af en bog, der har været bevaret i generationer på bibliotekshylder, før den omhyggeligt er scannet af Google som del af et projekt, der går ud på at gøre verdens bøger tilgængelige online.

Den har overlevet længe nok til, at ophavsretten er udløbet, og til at bogen er blevet offentlig ejendom. En offentligt ejet bog er en bog, der aldrig har været underlagt copyright, eller hvor de juridiske copyrightvilkår er udløbet. Om en bog er offentlig ejendom varierer fra land til land. Bøger, der er offentlig ejendom, er vores indblik i fortiden og repræsenterer en rigdom af historie, kultur og viden, der ofte er vanskelig at opdage.

Mærker, kommentarer og andre marginalnoter, der er vises i det oprindelige bind, vises i denne fil - en påmindelse om denne bogs lange rejse fra udgiver til et bibliotek og endelig til dig.

Retningslinjer for anvendelse

Google er stolte over at indgå partnerskaber med biblioteker om at digitalisere offentligt ejede materialer og gøre dem bredt tilgængelige. Offentligt ejede bøger tilhører alle og vi er blot deres vogtere. Selvom dette arbejde er kostbart, så har vi taget skridt i retning af at forhindre misbrug fra kommerciel side, herunder placering af tekniske begrænsninger på automatiserede forespørgsler for fortsat at kunne tilvejebringe denne kilde.

Vi beder dig også om følgende:

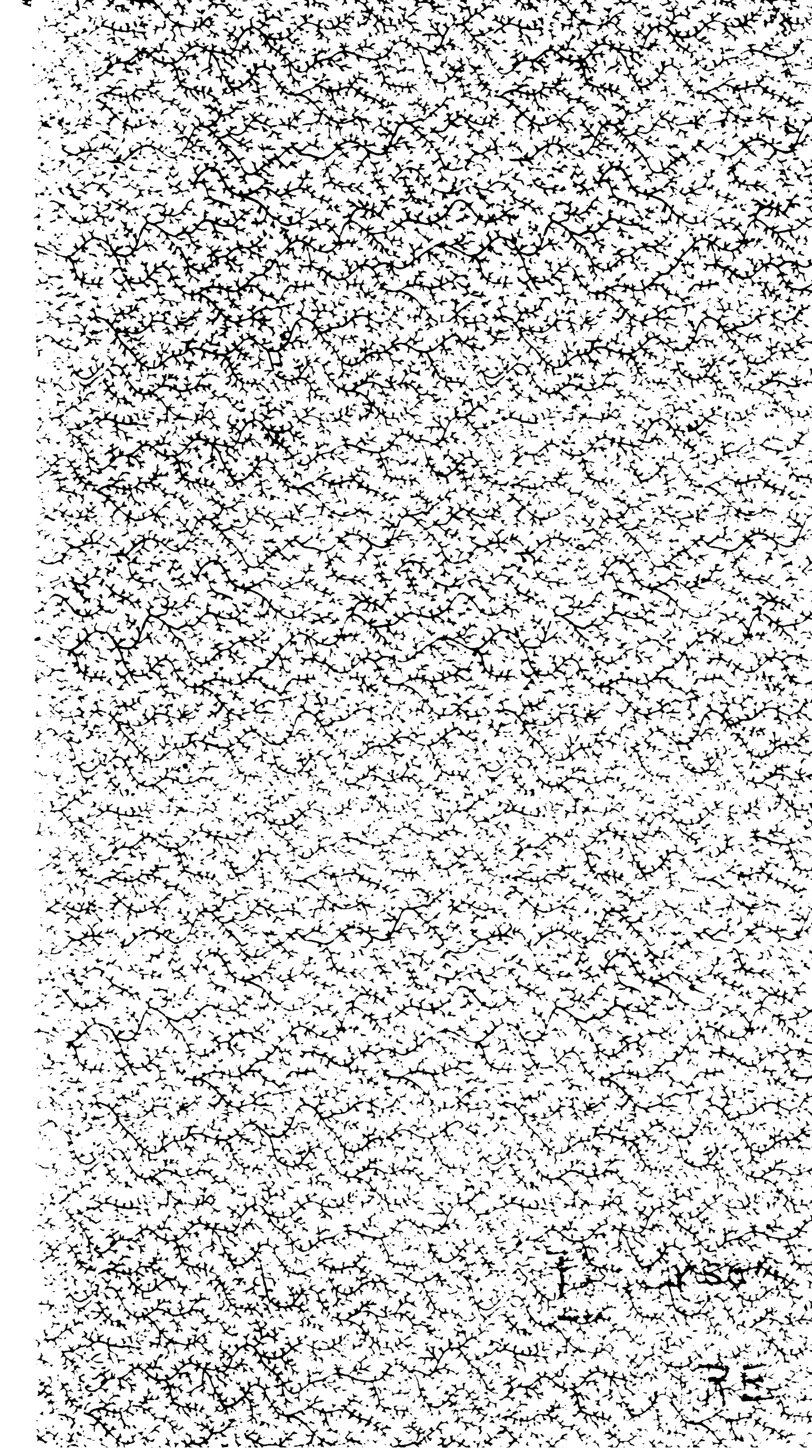
- Anvend kun disse filer til ikke-kommercielt brug
Vi designede Google Bogsøgning til enkeltpersoner, og vi beder dig om at bruge disse filer til personlige, ikke-kommercielle formål.
- Undlad at bruge automatiserede forespørgsler
Undlad at sende automatiserede søgninger af nogen som helst art til Googles system. Hvis du foretager undersøgelse af maskinoversættelse, optisk tegngenkendelse eller andre områder, hvor adgangen til store mængder tekst er nyttig, bør du kontakte os. Vi opmuntrer til anvendelse af offentligt ejede materialer til disse formål, og kan måske hjælpe.
- Bevar tilegnelse
Det Google-"vandmærke" du ser på hver fil er en vigtig måde at fortælle mennesker om dette projekt og hjælpe dem med at finde yderligere materialer ved brug af Google Bogsøgning. Lad være med at fjerne det.
- Overhold reglerne
Uanset hvad du bruger, skal du huske, at du er ansvarlig for at sikre, at det du gør er lovligt. Antag ikke, at bare fordi vi tror, at en bog er offentlig ejendom for brugere i USA, at værket også er offentlig ejendom for brugere i andre lande. Om en bog stadig er underlagt copyright varierer fra land til land, og vi kan ikke tilbyde vejledning i, om en bestemt anvendelse af en bog er tilladt. Antag ikke at en bogs tilstedeværelse i Google Bogsøgning betyder, at den kan bruges på enhver måde overalt i verden. Erstatningspligten for krænkelse af copyright kan være ganske alvorlig.

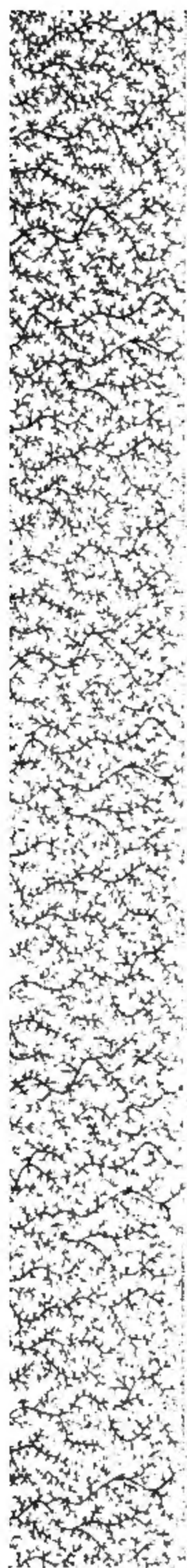
Om Google Bogsøgning

Det er Googles mission at organisere alverdens oplysninger for at gøre dem almindeligt tilgængelige og nyttige. Google Bogsøgning hjælper læsere med at opdage alverdens bøger, samtidig med at det hjælper forfattere og udgivere med at nå nye målgrupper. Du kan søge gennem hele teksten i denne bog på internettet på <http://books.google.com>

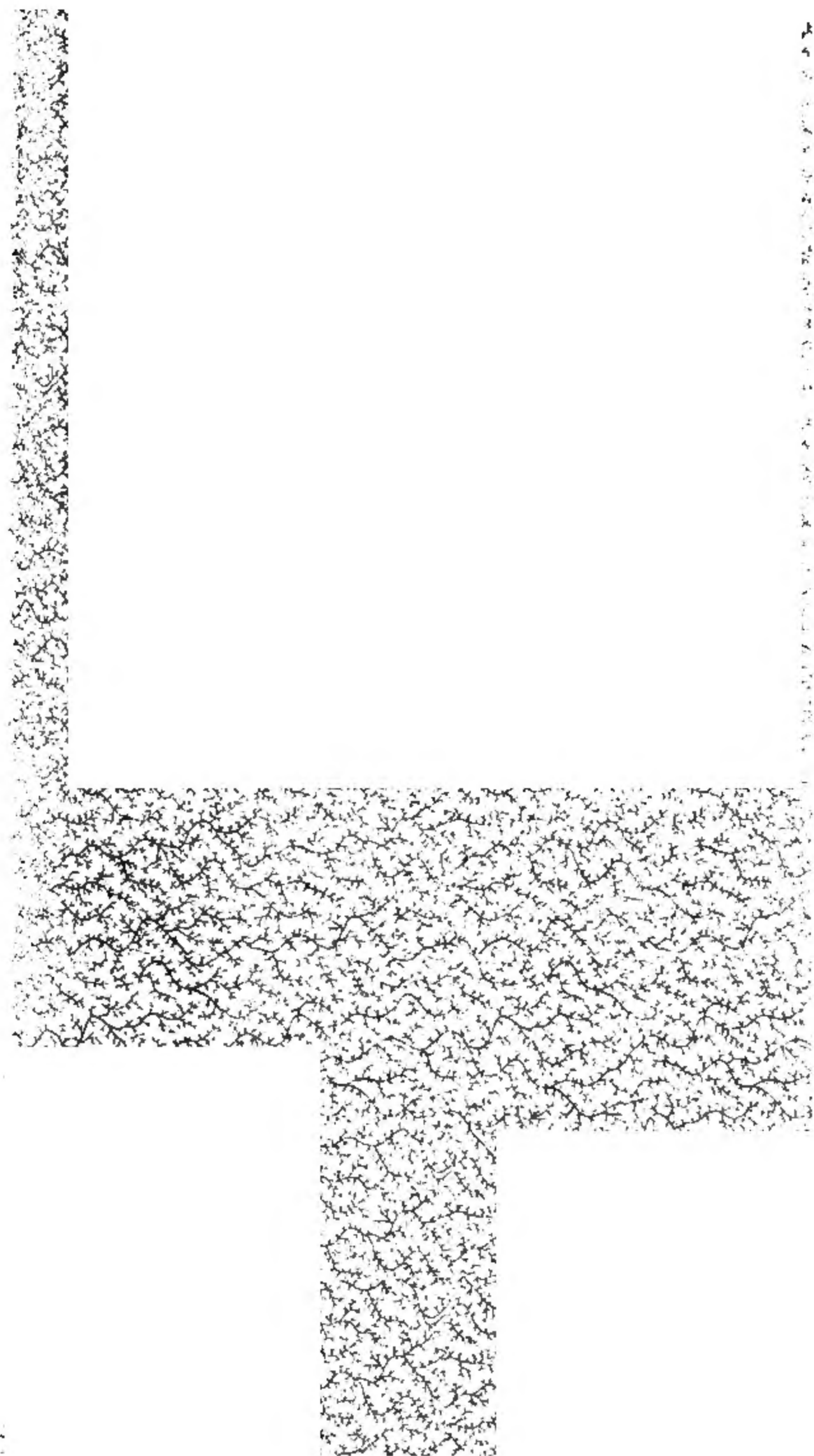

den

NRE

1786-1859.

Recat. Cancel-Aaw 1-24-52

ie

Kiøbenhavn 1830.

Trykt paa Fr. Brummers Forlag
hos C. Græbe.

Aaw

Maanedag

den græske Litteraturhistorie

af

Dr. J. C. Petersen.

Professor i Philologien, Provst ved Universitetet
og Rectoren u.

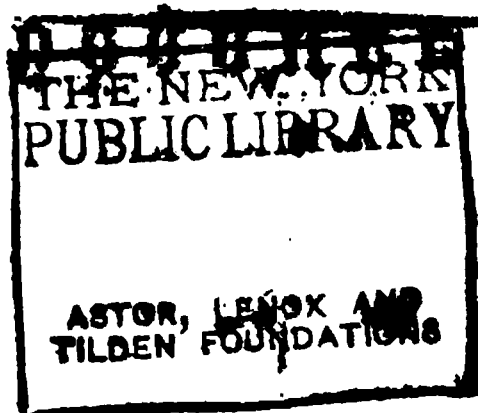

Kjøbenhavn 1830.

Trykt paa J. C. Brummers Forlag

hos E. Græbe.

As W

[The page contains dense, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side.]

Imod Slutningen af Aaret 1826 udgav jeg første Afdeling af en Haandbog i den græske Litteraturhistorie, indbefattende denne Litteraturs Historie fra den ældste Tid indtil Alexander den Stores Thronbestigelse (336 f. Chr.). Jeg begyndte strax dengang at udarbejde Fortsættelsen deraf; men da jeg under Arbeidet ved den modne Indsigt, som fortsat Eftertanke og Øvelse medfører, dels anstode at foretage adskillige Forbedringer og Tilføjninger i den allerede udførte første Deel, dels at gjøre adskillige Forandringer, der ikke kunde undgaaes, at forårsage en i flere Henseender ubeleilig og forstyrrende Uilighed imellem Skrifterts forskjellige Dele, bestuiede jeg at omarbejde den forhen udgivne første Deel, således paa een Gang at levere den hele græske Litteraturhistorie fra de ældste Tider indtil Constantinopels Indtagelse ved Tyrkerne 1453, udarbejdet i Sammenhæng efter een Plan.

Det har ikke undgaaet min Opmærksomhed, hvor forskjellige de Synspunkter ere, fra hvilke Planen for et Arbejde af denne Art kan udkastes, og hvor vanskeligt det er i Udarbejdelsen altid og i alle Dele at blive den valgte Plan tro. Men har en Forfatter desuden den Hensigt, i samme Skrift at opfylde flere Øiemed, idet han paa een Gang vil tilfredsstille forskellige, ofte indbyrdes meget ulige Classer af Læsere, da forøges derved meget Vanskelighederne, han har at overvinde. Forfatteren af nærværende Skrift befinder sig netop i denne vanskelige Stilling; idet han har forsøgt at levere en Haandbog i

den græste Litteraturhistorie, der kunde være brugbar baade til Underviisning, saavel i Skolen som ved Universitetet, og til privat Brug, saavel for den studerende Ungdom, som for videnskabeligt dannede Mand overhovedet. For saavidt den skal opfylde det største Bemeed, maae den nødvendigvis indeholde adskilligt Mere end det, som kunde være nok, dersom den blot var bestemt til at lægges til Grund for den mandlige Underviisning; men dette Mere, navnlig i Bogens bibliographiske Deel, vil dog ikke være uden gavnlig Interesse for den yngre Studerende, uden at dog derfor denne Deel af Bogen har til Hensigt at paabyrdes Noget som Sammenlægs-værk. Om nu saaledes Udføreligheden skulde synes større, end Hensyn til Bogens første Bestemmelse kunde synes at fordrø, eller maaeste at taale, saa haaber dog Forfatteren ved den her meddelte Bemærkning at have anført tilfredsstillende Grund for den Plan, han fulgte; og tillader sig, hvad denne Punkt angaaer, kun endnu den Bemærkning, at den noget udførligere Behandling, netop fordi den indeholder fornøden Væledning til Kundskab om denne Videnskab i Almindelighed, giver Læreren en desto større Frihed til i sit Foredrag at udhæve Litteraturens Hovedpunkter, og fornemmeligen at dvæle ved dem af dens Frembringelser, der baade ved deres Værd og ved deres Indflydelse have fortrinligt Krav paa alle Tiders Opmærksomhed.

Jeg har indskrænket mig til Litteraturens Historie i Ordet's strengere Betydning, kun optagende saa meget af den politiske og den borgerlige Culture's Historie, som syntes mig nødvendigt til fuldstændig og rigtig Kundskab om Litteraturens Frembringelser, og til at betragte disse i deres Slægtkab og uadskillelige Sammenhæng med de Forhold, under hvilke de frembragtes. — Sprogets Historie og Indskrifterne har jeg forbigaaet. De kunne vel have Plads i Litteraturens Historie, — hvilket dog efter Forfatterens Mening mere gælder om Sprogets

Sistorie end om Indførførm — men i alle Tilfælde høre de ikke nødvendigen dertil, da de desuden kunne behandles som særegne Dele af Oldtidensvidenskab, dels ved et nærmere Slægtskab kunne indlemmes i andre Dele deraf.

Den her i saa Grundræt antydede Plan har jeg bestræbt mig for at udføre med al den Omhu og Noieagtighed, som mine Kræfter, Kundskaber, og de Forhold, hvorunder Arbeidet udførtes, tillode mig. I henved fire Aar, der ere forløbne siden første Deel udkom, har jeg endvidere af den Tid, der levnedes mig fra Embeds- og andre Pligt-Arbejder, næsten udelukkende gaaet Udseidelsen af dette, ved forenende Studier længe forberedede Skrift. At saa lang Tid har været fornøden, vil Ingen undre sig over, som har Erfaring i Arbejder af denne Art. Thi vel er Intet nemmere, men heller Intet mindre frugtbringende for Videnskaben, end saa Tro og Love at udføre sine Forpligtelser; de derimod den, som med Afbenyttelse af disse vil forbinde Studium af Kilderne, og egen Forskning, og vil se med egne Øine, om det er ham muligt, maaske endog for at fuldføre et Værk, der ikke er af større Omfang, end nævnte, i rum Tid, givende derved saameget, som han reder over af sin gængsige Virksomhed, lever for det og sætter sit Blik om Løn for den Tid og Sid, som kræver det, i Bevidstheden om, at han med redelig Trofasthed har udført sit Fortagende. Det vil alligevel fielden lykkes Mængden altsat at tilfredsstille sig selv. Allerede under Arbeidet vil han kun alt for ofte ikke kunne undgaae at lade mangen Værkstand, han har at tale om, staae hen, uden at kunne ondske den, som han anseede, og uden at kunne komme til den Klarhed og Sikkerhed, som han søgte; og har han da endvidere maattet slutte Arbeidet, og ligesom stille sig derfra, ved at lade det standse, ud i Afsættelsen, da vil han dels selv, dels ved Andres Dømmen og Meddelelser have Leilighed til at se, om den, som han har skrevet, ender, fordi han ikke

[illegible]

[illegible]

H a n d b o g

i

den græske Litteraturhistorie

af

Dr. F. C. Petersen,

Professor i Philologien, Provst ved Universitetet
og Regenten &c.

LIBRARY

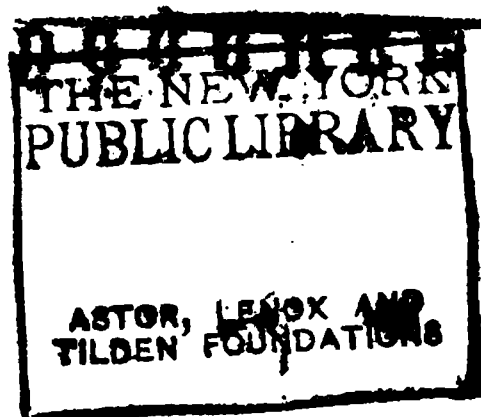

Kjøbenhavn 1830.

Trykt paa Fr. Brummers Forlag

hos C. Græbe.

Ans

[illegible]

Imod Slutningen af Aaret 1826 udgav jeg første Afdeling af en Haandbog i den græske Litteraturhistorie, indbefattende denne Litteraturs Historie fra den ældste Tid indtil Alexander den Stores Thronbestigelse (336 f. Chr.). Jeg begyndte strax dengang at udarbejde Fortsættelsen deraf; men da jeg under Arbeidet ved den modnere Indsigt, som fortsat Eftertanke og Øvelse medførte, dels ønskede at foretage adskillige Sæbe- dringer og Tilføjninger i den allerede udkomne første Deel, dels at gjøre adskillige Forandringer, der ikke kunde ske, uden at forårsage en i flere Henseender ubeleilig og forstyrrende Ullighed imellem Skriftens forskjellige Dele, besluttede jeg, at omarbeide den forhen udgivne første Deel, så, således paa een Gang at levere den hele græske Litteraturhistorie fra de ældste Tider indtil Constantinopels Indtagelse ved Tyrkerne 1453, udarbejdet i Sammenhæng efter een Plan.

Det har ikke undgaaet min Opmærksomhed, hvor forskjellige de Synspunkter ere, fra hvilke Planen for et Arbejde af denne Art kan udkastes, og hvor vanskeligt det er i Udarbejdelsen altid og i alle Dele at blive den valgte Plan tro. Men har en Forfatter desuden den Hensigt, i samme Skrift at opfylde flere Øiemed, idet han paa een Gang vil tilfredsstille forskellige, ofte indbyrdes meget ulige Classer af Læsere, da forøges derved meget Vanskelighederne, han har at overvinde. Forsatteren af nærværende Skrift befinder sig netop i denne vanskelige Stilling, idet han har forsøgt at levere en Haandbog i

den græste Litteraturhistorie, der kunde være brugbar baade til
 til Underviisning, saavel i Skolen som ved Universitetet, og
 til privat Brug, saavel for den studerende Ungdom, som
 for videnskabeligt dannede Mand overhovedet. For saavidt
 den skal opfylde det sidste Bemeed, maae den nødvendigen in-
 deholde adskilligt Mere end det, som kunde være nok, dersom
 den blot var bestemt til at lægges til Grund for den mandt-
 lige Underviisning; men dette Mere, navnlig i Bogens biblio-
 graphiske Deel, vil dog ikke være uden gavnlig Interesse for
 den yngre Studerende, uden at dog derfor denne Deel af Bo-
 gen har til Hensigt at påbyrdes Nogen som Samkommelses-
 værk. Om nu saaledes Udsørligheden skulde synes større, end
 Hensyn til Bogens første Bestemmelse kunde synes at fordrø,
 eller maae at taale, saa haaber dog Forfatteren ved den
 her meddelte Bemærkning at have anført tilfredsstillende Grund
 for den Plan, han fulgte; og tillader sig, hvad denne Punkt
 angaaer, kun endnu en Bemærkning, at den noget udsørlig-
 gere Behandling, netop fordi den indeholder fornøden Velled-
 ning til Kundskab om denne Videnskab i Almindelighed, giver
 Læreren en desto større Frihed til i sit Foredrag at udhæve
 Litteraturens Hovedpunkter, og fornemmeligen at dvæle ved
 dem af dens Frembringelser, der baade ved deres Værd og ved
 deres Indflydelse have fortrinligt Krav paa alle Tiders Op-
 mærksomhed.

Jeg har indskrænket mig til Litteraturens Historie i Or-
 dets strengere Betydning. Min optagende saa meget af den
 politiske og den borgerlige Culture Historie, som syntes mig
 nødvendigt til fuldstændig og rigtig Kundskab om Litteraturens
 Frembringelser, og til at betragte disse i deres Slægtsskab og
 uadskillelige Sammenhæng med de Forhold, under hvilke de
 frembragtes. — Epøgetoets Historie og Indskrifterne har jeg for-
 bigaaet. De kunne vel have Plads i Litteraturens Historie, —
 hvilket dog efter Forfatterens Mening mæde gielder om Epøgetoets

Sideris end om Indførelsen — men i alle Tilfælde hore de ikke nødvendigen dertil, da de deels kunne behandles som særegne Dele af Opleidsinstitutionen, deels ved et nærmere Slægtskab kunne indlemmes i andre Dele deraf.

Den her i saa Grundtræk angivende Plan har jeg bestræbt mig for at udføre med, af den Omhu og Ansigtshed, som mine Evner, Kundskaber, og de Forhold, hvorefter Arbeidet udføres, tillode mig. I henved fire Aar, der ere forløbne siden første Deel udkom, har jeg anvendt af den Tid, der leveres mig fra Embedets og andre Pligt-Arbejder næsten udelukkende paa Uderbejdelsen af dette, ved fornyende Studier længe forberedede Skrift. At saa lang Tid har været fornøden, vil Ingen undre sig over, som har Erfaring i Arbejder af denne Art. Thi vel er Intet nemmere, men heller Intet mindre frugtbringende for Videnskaben, end paa Tro og Love at udføre sine Forpligtelser; de derimod den, som med Afbenyttelse af disse vil forbinde Studium af Kilderne, og egen Forskning; og vil see med en omhyggelig Omsorg, hvor dette er ham muligt, maaske endog for at fuldføre et Værk, der ikke er af større Omfang, end nærværende, i rum Tid, anvende derpaa saameget, som han roder over af sin sandelige Virksomhed, lever for det, og sætte sit Hæst om den Tid og Slid, som kræver det, i Bevidstheden om, at han med redelig Trofasthed har udført sit Fortagende. Det vil alligevel fielden liden Hæst, endes at tilfredsstille sig selv. Allerede under Arbeidet vil han kun et for ofte ikke kunne undgaae at lade mange Omstændigheder, han har at tale om, staae hen, uden at kunne enlyse den, som han anseer, og uden at kunne komme til den Klarhed og Sikkerhed, som han søger; og har han da endog maattet slutte Arbeidet, og ligesom stille sig derfra, ved at lade det rulle ud i Læserverdenen, da vil han deels selv, endog ved Andres Dømmen og Meddelelser have Leilighed til at se, hvor ofte han har feilet, enden fordi han ikke

[illegible]

[illegible]

tilgæder, heri indførelse af nogle Korrekter af alle Hæfter, og
 givet ham ogsaa i andre Henseender ved sin Funktion, Ind-
 sigt og Deviser har meddelelser, dette Arbejde
 Indtil Kongens Brevmand har jeg fulgt de gængse Sætte
 som Regels men i adskillige Tilfælde har jeg foretaget de
 gængse Sætte, i andre Tilfælde have Afvigelsen indført
 sig, for hvilke jeg heri indførelse især hos de Kjøpere,
 der have haft Skilsmid, til selv at erfare, hvor uanselige det
 er, heri at holde over Gang Consequente.
 Desuden vil jeg indførelse til at paatage sig for-
 lægget heraf, og heri Consequente selv at overfatte denne Bog paa
 Sydd.

København den 10de December 1830.

H. C. Petersen.

Indførelse af alle Hæfter

(1830-1831) indførelse af alle Hæfter

1830-1831 S. 14-15

Indførelse af alle Hæfter

1830-1831 S. 14-15

Indførelse af alle Hæfter

1830-1831 S. 14-15

Indførelse af alle Hæfter

1830-1831 S. 14-15

Indførelse af alle Hæfter

1830-1831 S. 14-15

Indførelse af alle Hæfter

Erste Periode.

Sørste Afdeling. Fra den ældste Tid—Arvids Obelæggelse
(1184 f. Chr.) S. 14—33. S. 13—22.

Anden Afdeling. Fra Troias Ødeløggelse (1184 f. Chr.) —
Solons Forgivning (594 f. Chr.) §. 34—68. S. 23—63.

Indledning . . . . . § 34. G. 23.
Litteraturen:

A. Epos	§. 35—55.	©. 24—50.
B. Andre Digters Udvikling . . .	56—68.	51—63.
1. Elegie	58—60.	52—54.
2. Jambes	61—62.	54—56.

Indledning . . . . . §. 1—12. S. 3—12.
 I. Afdeling. Fra den ældste Tid — Colons Kongering (594 f. Chr.)
 §. 14—68. S. 13—63.
 II. Afdeling. Fra Troias Ødelæggelse (1184 f. Chr.)
 §. 14—33. S. 13—22.
 Indledning . . . . . §. 14—16. S. 13—14.
 Litteraturen . . . . . 17—33. S. 14—22.
 Anden Afdeling. Fra Troias Ødelæggelse (1184 f. Chr.) —
 Colons Kongering (594 f. Chr.) §. 34—68. S. 23—63.
 Indledning . . . . . §. 34. S. 23.
 Litteraturen:
 A. Epos . . . . . §. 35—55. S. 24—50.
 B. Andre Digterarters Udvalgte . . . 56—68. S. 51—63.
 1. Elegie . . . . . 58—60. S. 52—54.
 2. Jambes . . . . . 61—62. S. 54—56.

Indledning . . . . . §. 1—12. S. 3—12.

I. Afdeling.

Fra den ældste Tid — Colons Kongering (594 f. Chr.)
 §. 14—68. S. 13—63.

II. Afdeling. Fra Troias Ødelæggelse (1184 f. Chr.)
 §. 14—33. S. 13—22.

Indledning . . . . . §. 14—16. S. 13—14.
 Litteraturen . . . . . 17—33. S. 14—22.

Anden Afdeling. Fra Troias Ødelæggelse (1184 f. Chr.) —
 Colons Kongering (594 f. Chr.) §. 34—68. S. 23—63.

Indledning . . . . . §. 34. S. 23.
 Litteraturen:

- A. Epos . . . . . §. 35—55. S. 24—50.
- B. Andre Digterarters Udvalgte . . . 56—68. S. 51—63.
- 1. Elegie . . . . . 58—60. S. 52—54.
- 2. Jambes . . . . . 61—62. S. 54—56.

§. 4.

sig over Den græske Litteraturhistorie er en videnskabelig efter Tidsalbre og Litteraturfag inddeelt og ordnet. ~~Den~~ *den* græske Litteratur. Dens Formaal er at vise det græske Folks aandelige Historie, forsaavidt denne kan læres af dette Folks skriftlige ~~Minde~~ *Minde*smærker. Dens Hovedkilde ere de bevarede Skrifter; men den tager tillige Hensyn til de tabte, forsaavidt man enten af levnede Fragmenter, eller af Andres Efterretninger om dem kan vide noget, hvorved Litteraturens Historie kan oplyses og fuldstændiggøres.

§. 5.

Den græske Litteratur fortjener den Anseelse, den har nydt altid og overalt, hvor Videnskaberne blomstrede, 1) ved dens classiske Værd, som har sin Oprindelse af det græske Folks fortrinlige Kilde, hvis høitlige Udvikling befordredes ved mange gunstige Forhold og Omstændigheder; 2) ved den Indflydelse, den har havt paa de efterfølgende Tiders aandelige Tilstand. — Den græske Litteraturs Historie er et uundværligt Hielpemiddel til selve den græske Litteraturs Studium, og tillige et vigtigt Hielpemiddel til grundig Indsigt i den romerske Litteratur.

§. 6.

Litteraturhistorien er en særskilt og selvstændig Deel af Videnskaben, og som saadan adskilt fra dennes øvrige historiske Videnskaber, f. Ex. politisk Historie og Kunsthistorie. Dog bør ved Behandlingen af enhver især tillige tages Hensyn til de øvrige, og disse benyttes som Hielpvidenskaber.

4. Epistolographie	133.	164—165.
Samtlig 331. S. 411—412		
og 3. 424. S. 540.		
5. Philosophie	136—159.	165—204.
a. Den ioniske Philosophie	138—139.	167—171.
b. Den pythagoreiske Philosophie	140—141.	171—176.
c. Den eleatiske Philosophie	142.	176—177.
d. Den atomistiske Philosophie	143.	177—179.
e. Sophisternes Indflydelse paa Philosophien	144—145.	179—182.
f. Sokrates	146.	182—183.
g. Sokratikere	147—159.	183—204.
1. Sokrates' nærmeste Efterfølgere	148.	183—186.
2. Forskiellige Systemer, dannede ved Sokratikere	149—159.	186—204.
a. Den megariske, eleiske og ereiske Philosophie	150—151.	187—188.
b. Den tyrenaiske Philosophie	152.	188—190.
c. Den kyniske Philosophie	153.	190—191.
d. Den skeptiske Philosophie	154.	192.
e. Platon	155—159.	192—204.
6. Mathematisk Videnskab	160—163.	205—210.
7. Fysiske Videnskaber (Naturvidenskab, Hægevidenskab)	164—168.	210—217.
8. Praktiske Videnskaber (Statskunst, Statsøkonomi, Land- og Hushusholden)	169.	217—218.
9. Kunsternes, Theori og Historie	170.	219—220.

altid have større eller mindre Indflydelse paa Culturens, Videnskabernes og Kunsternes Frem- eller Tilbagegang. Ved Mængden af saadanne Begivenheder og deres Virkninger foranlediges forskellige Inddelingsmaader, hvilke, naar de ske med fornøden Indsigt, hver især kunne være brugbare.

Litteraturhistoriens Inddeling efter Litteraturfag (§. 4.) bestemmes ved de deri omhandlede Skrifters Indhold og Form. Den scientificke Methode har Fortrin for den chronologiske. Raadeligst er det, at forbinde begge, og dertil at føie biographiske og bibliographiske Oplysninger, samt, især i Indledningerne til Tidsperioderne, at tage Hensyn til Stats- og Culturhistorien, for saavidt disse have haft Indflydelse paa Litteraturens Tilstand.

§. 11.

Den græske Litteraturhistorie kan ifølge Ovenstaaende (§. 10.) inddeles paa forskellig Maade. I nærværende Skrift lægges følgende Inddeling i fire Perioder til Grund:

- 1) Fra den ældste Tid — Solons Lovgivning (594 f. Chr.).
- 2) Fra Solons Lovgivning — Alexander den Stores Thronbestigelse (336 f. Chr.).
- 3) Fra Alexander den Stores Thronbestigelse — Constantin den Store (306 eft. Chr.).
- 4) Fra Constantin d. St. — Constantinopels Erobring ved Tyrkerne (1453 eft. Chr.).

§. 12.

Kilderne (fontes), og Hjælpemidlerne (subsidia) til den græske Litteraturhistories Studium ere:

a. Sprogvidenskab	206—209.	B. 263—265.
b. Historisk Lærdom	210—211.	265—266.
B. Saa Korinthos' Odelæggelse (146 f. Chr.) — Constantin d. Store (306 est. Chr.)	212—226.	B. 266—267.
a. Sprogvidenskab	212—220.	267—276.
1. Scholaster	212—213.	267—268.
2. Grammatik med Indblik i Greb af Metrik	213—216.	267—272.
3. Lexikographie	217—219.	273—275.
4. Skrifter om Dialekterne	220.	275—276.
b. Historisk Lærdom	221—223.	276—280.
II. Historie	226—243.	280—303.
III. Chronologie	244—249.	303—311.
IV. Geographie	250—259.	311—322.
V. Philosophie	260—313.	323—387.
a. Aristoteles	261—276.	323—340.
b. Den peripatetiske Philosophie	277—284.	340—349.
c. Den epikureiske Philosophie	285—286.	349—351.
d. Den stoiske Philosophie	287—293.	352—360.
e. Den akademiske Philosophie	294—298.	360—362.
f. Den skeptiske Philosophie	299—303.	362—364.
Overblik over	299.	364.
g. Den pythagoræiske	300—301.	365—367.
h. Neo-Platonismen	302—309.	367—381.
i. Kirkeskøle	310—312.	381—386.
k. Philosophiens Historie	313.	386—387.
VI. Talerkunst	314—315.	387—390.
VII. Epistolografie	317—323.	390—403.
VIII. Breve	324—331.	403—412.

Johannt. Hye abgover, f. H., vob H. F. Angler, Jen. 1783. 3 Voll.
8. Dertil Supplem., ib. 1785. 8. (Faseic. I.)

H. Federich, Kenntniß der vornehmsten Schriftsteller, vob
H. G. af Schwabe, Wittenb. 1767. 2 B. 8.

C. A. Heumann, conspectus reipublicae litterariae Han-
nov. 1718. 8. Ed. 8va af J. N. Eyring, Hanov. 1791—1797. 2
Partic. 8.

A. S. Gundling, Historie der Gelehrtheit. Francf. u. Leipz.
1732. 1736. 5 B. Et Supplementbind. ib. 1746. 4.

G. C. Hamburger, Zuverlässige Nachrichten von den vornehm-
sten Schriftstellern, bis Anno 1500. Lemgo 1766—1764. 4 B. 8.

Udtag deraf: kurze Nachrichten von den vornehmsten Schrift-
stellern. Lemgo 1766—1767. 2 B. 8.

C. Saxe, Onomasticon literarium, sive nomenclator præ-
stantissimorum virorum scriptorum etc. Traj. ad Rh. 1775—
1790. 7 Voll. 8.

Supplement, 1ste Bd. 8., under Titel: Saxii Onomastici
liter. Mantissa recentior. ib. 1803. 8.

Epitome Onomastici. Traj. ad. Rh. 1792. 8.

J. N. Eyring, Synopsis Historiae Litterariae. Götting. 1783—
1784. 3 Part. 4 (1ste Bind den classis Antiquitatis).

J. J. Oberlin, tabulae synopticae litter. omnia etc. Ar-
gentor. 1789. Trezfolio.

C. J. Baughe, Handbuch der allgem. Literaturgesch. nach
Heumanns Grundriß. Jena 1789—1792. 5 B. 8. 2 Supplement-
bind. 1800—1802. 8.

J. G. Meusel, Festsaden zur Geschichte der Gelehrsamkeit.
Leipz. 1799—1800. 3 B. 8.

L. Wochler, Versuch einer allgemeinen Gesch. der Literatur.
Lemgo 1793—1801. 4 B. 8. Ufuldendt.

Handbuch der allgemeinen Geschichte der literarischen

a. Sprogvidenskab	208—209.	263—265.
b. Historisk Lærdom	210—211.	265—266.
B. Sra Korinthos' Odelæggelse (146 f. Chr.) — Constantin d. Store (306 est. Chr.)		
	212—226.	266—267.
a. Sprogvidenskab	212—220.	267—276.
1. Scholaster	212.	267—267.
2. Grammatik med Indbæ- greb af Metrik	213—216.	267—272.
3. Lexikographie	217—219.	273—275.
4. Skrifter om Dialekterne	220.	275—276.
b. Historisk Lærdom	221—223.	276—280.
II. Historie	226—243.	280—303.
III. Chronologie	244—249.	303—311.
IV. Geographie	250—259.	311—322.
V. Philosophie	260—313.	323—387.
a. Aristoteles	261—276.	323—340.
b. Den peripatetiske Philo- sophie	277—284.	340—349.
c. Den epikureiske Philosophie	285—288.	349—351.
d. Den stoiske Philosophie	289—293.	352—360.
e. Den akademiske Philosophie	294—298.	360—362.
f. Den skeptiske Philosophie	299—303.	362—364.
Overblik	299.	364.
g. Den Pythagoræiske	300—304.	365—367.
h. Neo-Platonismen	302—309.	367—381.
i. Kirkesædrene	310—312.	381—386.
k. Philosophiens Historie	313.	386—387.
VI. Talerkunst	314—316.	387—390.
VII. Sprogkunst	317—323.	390—403.
VIII. Erøttelse og Brev	324—331.	403—412.

.000—000	Store Historier	325—330	404—405.
.000—000	Store Hæderentyr	330—331	405—406.
.000—000	Store Fortællinger (Romaner og Noveller)	327—330	406—410.
.000—000	Store Hæder	331—332	410—412.
.000—000	IX. Talskunstens Theorie	332—338	412—421.
.000—000	X. Ord og Samfund	338—340	421—422.
.000—000	XI. Matematik og Videnskaber		
.000—000	a. Arithmetik og Geometri	340—345	422—442.
.000—000	b. Astronomi, Optik og Akustik	345—346	422—429.
.000—000	c. Slægtede Videnskaber	346—350	429—435.
.000—000	d. Musik	351—352	435—437.
.000—000	e. Mechanik og Krigskunst	352—353	
.000—000	(Taktik og Strategi)	353—355	438—442.
.000—000	XII. Naturvidenskab	356—372	442—459.
.000—000	a. Physik og Naturhistorie	356—357	442—444.
.000—000	b. Lægevidenskab	358—369	445—456.
.000—000	c. Mænter, Onkrologi	370—371	456—458.
.000—000	d. Physiognomi	372	458—459.
.000—000	XIII. Praktiske Videnskaber		
.000—000	a. Bæredygtighed	373—374	459—460.
.000—000	b. Statskundskab og Statsret		
.000—000	c. Lov og Sædvaner	374—375	459—460.

Fjerde Periode

.000—000	Græc Constantin d. Store (306 eft. Chr.) — Constantinopels Erobring ved Tyrkerne (1453)	375—471, 546—608.
.000—000	Græc Constantin d. Store	461—462.

Forste Afdeling.

通志卷之四

F o r s t e   A f d e l i n g .

§. 4.

sig over Den græske Litteraturhistorie er en videnskabelig efter Tidsalder og Litteraturfag inddeelt og ordnet ~~Sammen-~~ ~~hang~~ den græske Litteratur. Dens Formaal er at vise det græske Folks aandelige Historie, forsaavidt denne kan læres af dette Folks skriftlige ~~Minde~~ ^{Minde}smærker. Dens Hovedkilde ere de bevarede Skrifter; men den tager tillige Hensyn til de tabte, forsaavidt man enten af levnede Fragmenter, eller af Andres Efterretninger om dem kan vide noget, hvorved Litteraturens Historie kan oplyses og fuldstændiggjøres.

§. 5.

Den græske Litteratur fortjener den Anseelse, den har nydt altid og overalt, hvor Videnskaberne blomstrede, 1) ved dens classiske Værd, som har sin Oprindelse af det græske Folks fortvinske Villeg, hvis hellige Uddrag befordredes ved mange gunstige Forhold og Omstændigheder; 2) ved den Indflydelse, den har havt paa de efterfølgende Tiders aandelige Tilstand. — Den græske Litteraturs Historie er et uundværligt Hielpemiddel til selve den græske Litteraturs Studium, og tillige et vigtigt Hielpemiddel til grundig Indsigt i den romerske Litteratur.

§. 6.

Litteraturhistorien er en særskilt og selvstændig Deel af Videnskaben, og som saadan afskilt fra dennes øvrige historiske Videnskaber, f. Ex. politisk Historie og Kunsthistorie. Dog bør ved Behandlingen af enhver især tillige tages Hensyn til de øvrige, og disse benyttes som Hielpvidenskaber.

Indledning.

§. 1.

Den classiske Oldtidsvidenskab indtager en udmærket Plads blandt de Vidler, som ere fortrinligen stikede til at vække, øve, og danne Aandens Evner allerede i den tidlige Alder. Dette gielder om denne Videnskab i Almindelighed, og om dens enkelte Dels, altsaa ogsaa om den græske Litteraturhistorie.

§. 2.

Den græske Litteratur er Indbegrebet af det græske Folks Aandsproducter, forsaavidt disse indbefattes i skrevne Bøger, forfattede i det græske Sprog. Kalder man den classisk, har man derved tilkiendegivet dens Omfang.

§. 3.

Af skriftlige Mindesmærker fra den græske Oldtid ha-
ves et betydeligt Antal, tildeels af fortrinligt Værd; men langt større er dog Antallet af de Skrifter, som ved Barba-
rie og ved mangeslags Uheld i Tidernes Løb ere tabte. Man
tor haabe vigtige Berigelser for den græske Litteratur af Old-
tidsskrifter, som formodentligen endnu henligge ukjendte i Bi-
bliothekerne, eller skjules under Middelalderens Skrift i Pa-
limpsefterne.

§. 4.

Sig over Den græske Litteraturhistorie er en videnskabelig efter Tidssalderne og Litteraturfag inddeelt og ordnet. ~~Den~~ ^{den} græske Litteratur. Dens Formaal er at vise det græske Folks aandelige Historie, forsaavidt denne kan læres af dette Folks skriftlige ~~Minde~~ ^{Minde}smærker. Dens Hovedkilde ere de bevarede Skrifter; men den tager tillige Hensyn til de tabte, forsaavidt man enten af levnede Fragmenter, eller af Andres Efterretninger om dem, kan vide noget, hvorved Litteraturens Historie kan oplyses og fuldstændiggøres.

§. 5.

Den græske Litteratur fortjener den Anseelse, den har nydt altid og overalt, hvor Videnskaberne blomstrede, 1) ved dens classiske Værd, som har sin Oprindelse af det græske Folks fortrinlige Villeg, hvis høje Udvikling befordredes ved mange gunstige Forhold og Omstændigheder; 2) ved den Indflydelse, den har haft paa de efterfølgende Tiders aandelige Tilstand. — Den græske Litteraturs Historie er et uundværligt Hjælpemiddel til selve den græske Litteraturs Studium, og tillige et vigtigt Hjælpemiddel til grundig Indsigt i den romerske Litteratur.

§. 6.

Litteraturhistorien er en særskilt og selvstændig Deel af Videnskabsvidenskaben, og som saadan adskilt fra dennes øvrige historiske Videnskaber, f. Ex. politisk Historie og Kunsthistorie. Dog bør ved Behandlingen af enhver især tillige tages Hensyn til de øvrige, og disse benyttes som Hjælpevidenskaber.

§. 7.

At oplyse Betydningen og Historien af en Videnskabs Benævnelser er gavnligt til at tydeliggøre Begrebet om den. Saaledes er det tjenligt ved den græske Litteraturhistorie, at gøre sig bekendt med Opriindelsen af Ordet Litteratur (*litteratura*) og dets forskjellige Betydninger baade i Oldtiden og i de efterfølgende Tider. Fremdeles udkræves Kundskab om de forskjellige Inddelinger og Behandlingsmaader af Litteraturhistorien. Her maa det være nok at anføre Følgende.

apparati

§. 8.

Litteraturhistorien kan inddeles i den a) almindelige, og b) den særlige (particulare, specielle). Enhver af disse kan endvidere inddeles og behandles efter forskjellig Plan, og paa forskjellig Maade (chronographisk, ethnographisk, scientific o. s. v.), naar ikkun Videnskabens Forbringere ved enhver Behandlingsmaade iagttages.

§. 9.

Litteraturhistorien kan behandles enten meest med Hensyn til Litteraturens ydre Forhold, eller til dens indre Besskaffenhed. Hiin kan kaldes Litteraire, denne Litteraturhistorie. Disse bør i Udførelsen forbindes med hinanden, thi affondrede ere de hver for sig utilfredsstillende.

§. 10.

Litteraturhistoriens videnskabelige Behandling kræver, at den inddeles i visse Tidsperioder (§. 4.). Bestemmelsen af disse sker rettest efter store og vigtige Begivenheder, hvilke

altid have større eller mindre Indflydelse paa Culturens, Videnskabernes og Kunsternes Frem- eller Tilbagegang. Ved Mængden af saadanne Begivenheder og deres Virkninger foranlediges forskellige Inddelingsmaader, hvilke, naar de ske med fornøden Indsigt, hver især kunne være brugbare.

Litteraturhistoriens Inddeling efter Litteraturfag (§. 4.) bestemmes ved de deri omhandlede Skrifters Indhold og Form. Den scientificke Methode har Fortrin for den chronologiske. Raadeligst er det, at forbinde begge, og dertil at søie biographiske og bibliographiske Oplysninger, samt, især i Indledningerne til Tidsperioderne, at tage Hensyn til Stats- og Culturhistorien, for saavidt disse have haft Indflydelse paa Litteraturens Tilstand.

§. 11.

Den græske Litteraturhistorie kan ifølge Ovenstaaende (§. 10.) inddeles paa forskiellig Maade. I nærværende Skrift lægges følgende Inddeling i fire Perioder til Grund:

- 1) Fra den ældste Tid — Solons Lovgivning (594 f. Chr.).
- 2) Fra Solons Lovgivning — Alexander den Stores Thronbestigelse (336 f. Chr.).
- 3) Fra Alexander den Stores Thronbestigelse — Constantin den Store (306. eft. Chr.).
- 4) Fra Constantin d. St. — Constantinopels Erobring ved Tyrkerne (1453 eft. Chr.).

§. 12.

Kilderne (fontes), og Hjælpemidlerne (subsidia) til den græske Litteraturhistories Studium ere:

1) ældre; hvortunder indbefattes Alt, hvad der af Oldtideminder kan sige sig at oplyse den; hvilke Monumenter; for såvidt de høre til Litteraturen, omtales i hendes Historie.

2) nyere; og disse enten A) almindelige, over Litteratur i Almindelighed; eller B) specielle for den classiske Oldtid; og da igjen, enten a) fælles for Grækerne og Romerne; eller b) særegne for Grækerne, som andre ere særegne for Romerne.

§. 13.

Lidsigt over Litteraturhistoriens Hjælpeidler
(§. 12: 2).

A. Almindelige:

1. *Can. Gesneri bibliotheca universalis*. Tigur. 1545. Fol.
Dertil hører *Pandectarum, s. partitionum universalium libri XXI*
(ufuldendt). Tigur. 1548. Fol.

2. *Appendix biblioth. G. Gesneri*, Tigur. 1555. Fol. (Til-
lægene udaf de toende udtagne 1554 og 1555).

3. Af flere Udgaver af disse Bøger nævnes her de af J. Simler.
Ed. 2. Tigur. 1574. Fol. 4. J. A. Fris. Tigur. 1583. Fol. J.
Hallervord (*biblioth. Gesneri*). Regim. & Franc. 1676 (ny
Titel 1687).

4. *P. Lambecius, Prodromus historiae literariae*. Hamb. 1659.
Fol. Ed. 2. Tigur. J. A. Fabricii Lips. & Franc. 1710. Fol.

5. *D. G. Morhofus, Polyhistor literarius*. Lubec. 1695. 4.
Red J. Moller. Lubec. 1708. 1714. 4. Cum præfat. J. A. Fabricii.
ib. 1732. 4. ib. 1743. 4.

6. *J. Jonsius, de scriptoribus historiae philosophicae (s. historiae eruditae) libri IV*. Franc. 1659. 4. Udg. af M. Q. Dorn
& Struve. Jen. 1716. 4.

7. *B. G. Sponii, introductio in notitiam rei litterariae*.

Islandt siye Abgaver, f. H., ved J. P. Jørgen: Jen. 1783. 3 Voll.
8. Derjil Supplem., ib. 1785. 8. (Fascic. I.)

H. Sederich, Kenntniß der vornehmsten Schriftsteller. No
Udg. af Schwabe, Wittenb. 1767. 2 B. 8.

C. A. Heumann, conspectus reipublicæ litterariæ: Han-
nov. 1718. 8. Ed. 8va af J. N. Eyring. Hanov. 1791—1797. 2
Partic. 8.

N. S. Gundling, Historie der Gelehrtheit. Francf. u. Leipz.
1732. 1736. 5 B. Et Supplementbind. ib. 1746. 4.

G. C. Hambroger, Zuverlässige Nachrichten von den vornehm-
sten Schriftstellern, bis Anno 1500. Lemgo 1766—1764. 4 B. 8.

Udgog deraf: kurze Nachrichten von den vornehmsten Schrift-
stellern. Lemgo 1766—1767. 2 B. 8.

C. Saxe, Onomasticon literarium, sive nomenclator præ-
stantissimorum virorum scriptorum etc. Traj. ad Rh. 1775-
1790. 7 Voll. 8.

Supplement, 1ste Bd. B., under Titel: Saxe Onomastici
liter. Mantissa recentior. ib. 1803. 8.

Epitome Onomastice. Traj. ad. Rh. 1792. 8.

J. N. Eyring, Synopsis Historiæ litterariæ. Göt. 1783-
1784. 3 Part. 4 (1ste Bind den classiske Litteratur).

J. J. Oberlin, tabulæ synopticæ littor. omnia ævi. An-
gelter. 1789. Overfattet af J. J. Oberlin.

L. J. Baugle, Handbuch der allgem. Litteratügesch. nach
Heumanns Grundsatz. Göt. 1799—1792. 5 B. 8. 2 Supplement-
bind. 1800—1802. 8.

J. G. Meusel, Zeitfaden zur Geschichte der Gelehrsamkeit.
Leipz. 1799—1800. 3 B. 8.

L. Wachler, Versuch einer allgemeinen Gesch. der Litteratur.
Lemgo 1793—1801. 4 B. 8. Ufuldendt.

— Handbuch der allgemeinen Geschichte der litterarischen

Gulna. Wandsb. 1804. 8. B. 8. Nye Udg. Frankfurt. 1822—1824.
4 B. 8.

— Lehrbuch der Literaturgeschichte. Leipz. 1827. 8. 2te Aufl.
ib. 1830. 8.

J. G. Eichhorn, Geschichte der Literatur von ihrem Anfange
bis auf die neuesten Zeiten. Göt. 1805 fgg. 8. i flere Afdelinger.
Af 1ste Bind, som indeholder den klassiske Literatur, nye Udg. 1828.

Samme Forfatter flere til denne Bidskab hørende Værker.

G. G. Vredow, tabellariske Uebersicht der Literaturgeschichte.
3die Udg. Altona 1810. Fol.

Jr. Schlegel, Geschichte der alten und neuen Literatur.
Bien 1815. 2 B. 8. (1ste Bind den gamle Literatur).

J. F. de la Harpe, Lycée, ou cours de littérature an-
cienne et moderne. Paris 1799. fgg. 8. (De 3 første Bind
den gamle Literatur). 3te Udg. f. G. 1819. 16. Vell. 8. 1827.
20 Vell. 8.

Af de bibliografiske Værker ved T. F. Diblin, A. A. Re-
nouard, J. C. Brunet o. A. nævnes her:

J. W. Eder, allgem. bibliogt. Skript. Leipz. 1821—1830.
2 B. 4.

Endvidere af andre Værker:

F. Bayle, Dictionnaire historique et critique. Første Ud-
gave Rotterd. 1697. 2 B. Fol. Skildgete forfættigt Udgaver, af
hvilke den bedste ved Muzzeaux, Amsterd. 1740. 4 B. Fol. Paa
Endst af J. C. Gottschet. Leipz. 1741 fgg. 4 Vell. Fol.

A. Y. Goguet, De l'origine des loix, des arts, et des sci-
ences etc. Paris 1758. 8 Vell. 4. Udg. 6. 1820. 3 Vell. 4.

Paa Endst af G. C. Samberger. Lemgo 1760—1762. 3 B. 4.

B. Specielle.

a) Sæles for den græske og romerske Litteraturs
historie:

Sam. Murfinna, klassiske Biographie. Halle 1767—1768. 2
B. 8. (Originalen engelsk).

L. Meiners, Geschichte der Ursprung, Fortgang und Verfall der Wissenschaften in Griechenland und Rom. Lemgo 1781—1782. 2 B. 8. (zufolgend)

C. D. Beckii commentarii de literis et auctoribus Graecis atque Latinis, scriptorumque editionibus. Part. I. Sect. I. Lips. 1789. 8.

Fr. Schlegel, die Griechen und Römer etc. B. 1. Neustrel. 1797. 8.

Geschichte der Poesie der Griechen und Römer, B. 1. Abth. 1. Berl. 1798. 8.

W. D. Fuhrmann, Handbuch zur Kenntniss der griech. und römischen Schriftstell. Rudolst. 1823. 8.

M. Schell, Repertoire de littérature ancienne etc. Paris 1808. 2 Voll. 8.

A. Gachse, Versuch eines Lehrbuchs der griechischen und römischen Literaturgeschichte und classischen Literatur. Halle 1810. 8.

G. C. F. Mohnke, Geschichte der Literatur der Griechen und Römer. Greifsw. 1813. 8.

A. Metthiae, Grundriß der Geschichte der griech. und römischen Literatur. 2den Udgabe. Jena 1822. 8.

Paa Danst af Maltbe Møller, Köben, 1824. 8.

Fr. Passow, Grundzüge der Griech. und Röm. Literatur- und Kunstgeschichte. Berl. 1816. Neue Udg. 1828. 4.

A. Wochler, Handbuch der Geschichte der alten Literatur, (1ste Bind af den nye Udg. af hans Handb. der Gesch. der Literatur. Gec. von A. A. Franck. 1822. 8.)

H. Harless, Lineamenta histor. Graecor. & Roman. Literaturae. Lemgov. 1827. 8.

Hertil føies endvidere følgende bibliographiske Skrifter:

J. S. Ersch, Literatur der Philologie, Philosophie und Pädagogik, seit der Mitte des 18ten Jahrhunderts. (Begrunder af hans: Handbuch der deutschen Litter.) Leipz. 1812 (nye Udg. 1819) 8. Nye Udg. ved E. G. A. Meier. Leipz. 1822. 8.

J. D. Kappeler, Handbuch der philolog. Bibliothek. Bremen 1822—1823. 2 B. 8.

F. L. A. Schweiger, Handbuch der class. Bibliographie. B. 1. Griech. Schriftsteller. Leipz. 1830. 8.

S. F. W. Soffmann, Bibliographisches Lexicon der Litter. der Griech. und Römer. Leipz. 1830 (Liefer. 1 Achilles Tattus—Callimachus). 8.

b) Særegne for den græske Litteraturhistorie.

(De, som angaae specielle Litteratursag, eller skun enkelte Perioder, findes anførte høit paa sit Sted).

J. A. Fabricii bibliotheca græca. Hamb. 1703—1708. 11 Voll. 4. Flere Udgaver. Ed. 4ta. (betvødeligen forøget) af G. C. Harles. Hamb. 1790 fgg. 1809 udkom det 12te Bind. isusdenbt.

G. C. Harles, introductio in historiam linguæ græcæ. Ed. 2da. Altenb. 1792—1795. 2 Voll. (3 Part). 8.

Supplementa. Jen. 1804—1806. 2 Voll. 8.

J. A. Rindler, Handbuch der Geschichte der gr. Litter. Berl. 1802. 8.

G. C. Harles, brevior notitia litteraturæ græcæ. Lips. 1812. 8. Additamenta ad brevior. notit. cet. ed. S. F. G. Hoffmann. Lips. 1829. 8.

G. E. Groddeck, Initia Historiæ Græcorum litterariæ. Ed. 2. Vilna 1821—1823. 2 Voll. 8.

M. Schoell, histoire de la litter. Grecque profane cet. Paris 1823—1825. 8 Voll. 8. Paa Tydsk: Geschichte der Griech. Litter. cet. B. 1. J. F. J. Schmarze. B. 2. M. Pinder. Berl. 1828—1830. 2 B. 8. (B. III mangler).

Nachträge zu Sulzers Theorie der schönen Künste (Leipz. 1792 fgg. 8.) indeholde flere hidhørende Bidrag f. Ex. den græske Poesies Historie, enkelte Digarters og Digteres Charakteristiker.

Encyclopædike Haandbøger over den klassiske Old- tidsvidenskab.

J. J. Eschenburg, Handbuch der klassischen Literatur. Ausg. 1. Berlin 1783. Ausg. 7. Berlin 1825. 8. (Oversat paa Dansk).

L. J. Koch, Encyclopædie aller philologischen Wissenschaften. Berl. 1793. 8.

G. G. Fülleborn, Encyclopædia philologica. Ed. alter. curavit Kauffmann. Vratisl. 1805. 8.

F. A. Wolf, Darstellung der Alterthums-Wissenschaft nach Begriff, Umfang, Zweck und Werth. Udgior 1ste Hefte af Museum der Alterthums-Wissensch. von Wolf und Buttmann. Berl. 1807. 8. Oversat paa Dansk under Titel: F. A. Wolfs encyclopædiske Oversigt af Oldtids-Videnskabens samtlige Læresag, af P. D. Brøndsted. Kbhvn. 1818. 8.

S. Kreuzer, das akadem. Studium des Alterthums. Heidelb. 1807. 8.

J. C. F. Schaeff, Encyclopædie der klassischen Alterthumskunde. Magdeb. 1806—1808. 2 B. 8. Udg. 3. Magdeb. 1827. 2 B. 8.

S. Alf, Grundriss der Philologie. Landsh. 1808. 8.

Forste Periode.

fra den ældste Tid — Solens Løvgivning (594 f. Chr.)

Forste Afdeling.

fra den ældste Tid — Troias Ødelæggelse (1184 f. Chr.).

Indledning.

§. 14.

Grækenlands fierneste Oldtid er indhyllet i Mørke. De saa usikre, ofte modsigende Efterretninger, vi bekom have, gjøre vor Kundskab i høi Grad ufuldstændig og usikker. Alligevel er det, især formedels det græske Folks sildigere Udvikling, af særdeles Interesse at erhverve sig, saa vidt muligt, Kundskab ogsaa om hiin ældste Tid.

§. 15.

Hvorfra, ved hvem, og hvorledes Grækenland bekom sin tidligste Cultur, er et saa vanskeligt Spørgsmaal, at Oldtidsforskerne vel aldrig fuldkomment ville komme til at enes derom. Med Hensyn til den Tid, som gik nærmest forud for den mere bekiendte, vare Pelasgerne vistnok af betydelig Bigtighed. Deres hele Tilstand havde meget Gienbommeligt, ogsaa i Sproget. Dodone var et Hovedsæde for den pelasgiske Religions-Cultus, med hvilken deres politiske og borgerlige Forfatning stod i nøie Sammenhæng.

dog tildeels efterlignende Bærter under hine Sangers Navne, samt af de Efterretninger, som findes om dem hos de efterfølgende Ethers Forfattere. I denne Periode dannede sig det episke Versemaal, hvis Opfindelse af Nogle tillægges Phemonoe (§. 22, 32.).

§. 20.

Olen levede formodentlig i det 14de Aarhundrede før Kristus, og udgives for den ældste græske Hymnedigter. Han bidrog til at ordne og udbrede Apollons Dyrkelse, og stod i stor Anseelse, navnlig paa Delos. Sagnene om hans Herkomst ere fabelagtige, men vigtigt er det, at de sætte ham i Forbindelse med den Kultur, som nærmest fra de nordlig liggende Lande udbredtes til det egentlige Grækenland.

§. 21.

Eumolpos. Sagnene nævne flere, især tvende af dette Navn i 14de Aarh. De hørte til en thrakisk Stamme, som drog ind i Grækenland og der udbredte thrakisk Religionscultus. Eleusis blev Hovedsædet for denne Cultus (de eleusinske Mysterier). Sagnet om Eumolpos' og Eleusiniernes Krig med Athenerne under Erechtheus tyder hen til hin Tids politiske og religiøse Forhold. Eumolpidernes Slægt vedblev at staae i stor Anseelse i Athen. Et Digt: *reletra*, tillegdes den yngre Eumolpos.

§. 22.

Sagnet om Linos (14de Aarh.) indeholde adskilligt, der, uden at være historisk bevisligt, dog giver interessante Blik om Culturens Udviklingsgang. Sagen *Λίρος*.

T. la Fosse, les vies de poëtes grecs. Ed. 8. Avec des remarques de A. Beland. Basil, 1766. 8.

J. D. Sartmann, Versuch einer Culturgeschichte der vornehmsten Völker Griechenlands. Lemgo 1796—1800. 2 Voll. 8, (Ufuldendt.)

I Nachträge zu Sulzers Theorie der schönen Wissensch. und Künste findes i B. 1ste St. 2: Geschichte der griechischen Poesie af Fr. Jacobs; desuden i samme Værk adskillige Digteres Charakteristiker.

Fr. Schlegel, Geschichte der Poesie cet. See ovfr. §. 13. B. 2. Den udfomne Afdel. handler om Grækerne's ældste Poesie.

§. 18.

Indholdet af hine ældste Sange var fornemmelig Bøst og festlige Tak- og Lovsange til Guderne, Betragtninger og Sagttagelser over Naturen og Menneskelivet, Levere regler o. s. v. Hukommelsen bevarede disse Sange. Hvorlænge de saaledes bevaredes, og hvorvidt de i en tidligere Tid, efterat Skrivekunsten var bleven almindeligere, optegnedes skriftligen, ere Spørgsmaal, som ikke kunne besvares tilfredsstillende. Nu have vi kun Fragmenter af hine Sange tilbage, og selv disse som oftest forvanskede, og indflettede i de nægte Værker, som man i tidligere Tid tillagde adskillige af dem, der fra den fierneste Oldtid nævnes med Berømmelse som Religions- og Culturens Befordrere. Om nogle af disse komme vi til at tale i det Følgende.

§. 19.

Om hin Hidsalbers Sange og Sangere, maa man, saa vidt mueligt, danne sig en Forestilling af de mueligen ægte Fragmenter i Forening med de i senere Tid forfattede men

dog Albeels efterlignende Verser under hine Sangers Navne, samt af de Efterretninger, som findes om dem hos de efterfølgende Elvers Forfattere. I denne Periode dannede sig det episke Versemaal, hvis Opfindelse af Nogle tillægges Phe-monoe (§. 22, 32.).

§. 20.

Olen levede formodentlig i det 14de Aarhundrede før Kristus, og udgives for den ældste græske Hymnedigter. Han bidrog til at ordne og udbrede Apollons Dyrkelse, og stod i stor Anseelse, navnlig paa Delos. Sagnene om hans Herkomst ere fabelagtige, men vigtigt er det, at de sætte ham i Forbindelse med den Cultur, som nærmest fra de nordlig liggende Lande udbredtes til det egentlige Grækenland.

§. 21.

Eumolpos. Sagnene nævne flere, især tvende af dette Navn i 14de Aarh. De hørte til en thrakisk Stamme, som drog ind i Grækenland og der udbredte thrakisk Religionscultus. Eleusis blev Hovedsædet for denne Cultus (de eleusinske Mysterier). Sagnet om Eumolpos' og Eleusiniernes Krig med Athenerne under Erechtheus tyder hen til hin Tids politiske og religiøse Forhold. Eumolpidernes Slægt vedblev at staae i stor Anseelse i Athen. Et Digt: *teleiai*, tillegdes den yngre Eumolpos.

§. 22.

Sagnet om Linos (14de Aarh.) indeholde adskilligt, der, uden at være historisk bevisligt, dog giver interessante Blik om Culturens Udviklingsgang. Sangen *liros*.

Det Samme gielder ogsaa om *Hybris*, f. Ex. *Phe-*
monoe, *Pamphos*, *Melampus*, *Amphion*, *Olympos*,
Philammon, *Thamyris*, o. fl.

§. 23.

Orpheus. Der gives flere af dette Navn. Om den
 her tilføjede ere Oldtidens Beretninger meget afvigende, og
 de Nyere have endnu ikke bragt, og vilte vel neppe kunne
 bringe denne i høj Grad vanskelig Undersøgelse i det Rene.
 Man har endog allerede i Oldtiden, dog uden tilstrækkelig
 Grund, kaldet hans Tilværelse i Tvivl. Det Sandsynligste
 er, at han var af Thrakernes i den fiernere Oldtid vidtubstrakte
 Stamme (omtr. Aar 1250 f. Chr.), at han udbredte den
 bakchiske Cultus, samt at han ved udmærkede Egenskaber havde
 stor Indflydelse paa Culturens Fremskridt hos Grækerne.

§. 24.

De Digte, som bære Orpheus' Navn (*Ὀρφεαί, τελεται,*
καθαρμολ, χορημολ o. f. v.), ansaaes allerede i Oldtiden
 tildeels for uægte; dog vidste man allerede dengang ikke, af
 hvem de vare forfattede, og vakkede derfor imellem afvigende
 Meninger.

§. 25.

Om disse Digtes oprindelige Indhold og Form kan nu
 ingen sikker Kundskab have. Ved Fleres Bearbejdelse have
 de i forskellige Tidsalbre undergaaet flere Forandringer, indtil
 de efterhaanden modtoges deres nuværende Skikkelse. *Ono-*
makritos, *Herakops* o. A.

Under Orpheus' Navn have:

- 1) *Ῥυμοι*.
- 2) *Ἀργοναυτικά*.
- 3) *Περὶ λίθων*.
- 4) Fragmenter.

Anm. Kun fordi vi ikke kunne anvisse disse Digte nogen bestemt Plads i Litteraturhistorien, meddeles her i §§. 26—29 følgende Oplysninger om dem, og om Hjælpebidlerne til deres Studium.

§. 26.

1) *Ῥυμοι*. 88. i episk Versemaal. Indholdet er religiøs-mystisk (*τελεται*). De Sange af denne Art, som maa-see vare forfattede af Orpheus selv, og af dem, som nærmest efter ham hørte til hans Skole, ere tidligen, i det mindste allerede fra 6te Aarhundrede før Christus, saaledes blevne bearbejdede og omdannede, ikke blot hvad Fremstillingsmaaden, men ogsaa hvad selve Indholdet angaaer, at de i deres nuværende Tilstand kun forsaavidt kunne kaldes orphiske, som de mueligen tildeels indeholde orphiske Sætninger og orphisk Religionslære. Dette kan ikke ligefrem nægtes, men ligesaa- lidet kan det med Visshed afgjøres, hvornidt det finder Sted.

§. 27.

2) *Ἀργοναυτικά*. Et episk Digt, hvis Gienstand er Argonauternes Tog til Kolchis. At Orpheus ikke er dets Forfatter, som det nu have, sees af det Foregaaende (§. 24—25). Alligevel indeholder dette Digt sandsynlige Spor af orphisk Lære, f. Ex. Beskrivelsen af Demeters *Me*. For- modentlig er det fra først af bygget paa orphiske Sagn og

Sange, og har først seent igennem forskellige Bearbejdelser modtaget sin nærværende Form. Det synes, at Sporene af disse Bearbejdelser kunne forfølges lige indtil i det 4de Aarhundrede efter Kristus. Kun saaledes lader sig den, ellers paafaldende Blanding af ældre og nyere Forestillinger, samt Sprogets Egenheder nogenlunde forklare.

§. 28.

3) *Περὶ λίθων* (768 episke V.) er altsaa vægte.

4) Fragmenterne, af ulige Ægthed og Værd.

Anm. Et Digt *περὶ σεισμῶν* (66 V.) findes hist og her under Orpheus' Navn. Om det gjelder det Samme som om *περὶ λίθων*.

§. 29.

+ Ed. princ. (Hymnerne og Argonaut. med Orpheus' Hymner) Juntina. Florent. 1500. 4. Af denne Udgave flere Aftryk, f. Ex. (med Tillæg af π. *λίθων* i Forbindelse med *Musæos*):

+ Aldina, Venet. 1517. 8. og

+ Apud Juntam. Venet. 1519. 8.

H. Stephanus. Ny Recension i + *Poetæ græci principes heroici carminis*. Paris. 1566. Fol. og i hans + *Poesis philosophica*. Paris. 1573. 8. Pag. 78 sqq.

A. C. Eschenbach. Traj. ad Rh. 1689. 12.

J. M. Gesner. Ed. G. C. Hemberger. Lips. 1764. 8.

G. Hermann. 2 Part. Lips. 1805. 8.

Ogsaa i Haandudgaverne hos Tauchnitz og Weigel.

Udgaver af de enkelte Digte, f. Ex.

Argonautica. J. G. Schneider. Jen. 1803. 8.

Lithica. T. Tyrwhitt. Lond. 1781. 8.

De terræ motibus: † J. A. Bæifus. Lutet. 1586. 4.
R. F. P. Brunck i Analecta vett. poet. græc. T. III, Pag. 1 sqq.

Om Orpheus, hans Lære og Skrifter handles dels i Udgg. dels i særskilte Skrifter. See f. G. J. A. Fabricii Bibl. Gr. Vol. I. P. 140 sqq. (Ed. Harl.). Vi nævne her:

C. G. Lenz, de fragm. Orph. ad astronom. & agror. cultur. spectantib. Goett. 1789. 4. J. C. G. Gerlach, de hymnis Orphic. Goett. 1797. 8. J. G. Huschke, de Orph. Argonaut. Rostoch. 1806. 4. B. L. Königsman, de ætate carminis epici, quod sub nomine Orph. circumfertur. Slesvici 1810. 4. (Conf. G. Hermann, de argumentis pro antiquit. Orph. Argonaut. cet. Lips. 1811. 4). G. H. Bode, de Orpheo, poetarum Græcorum antiquissimo. Goett. 1824. 4.

Om Orpheus og de øvrige Digtere i dette Tidrum: C. A. Lobeck, Aglaophamus, s. de theol. mysticæ Græcor. causis. Regiom. 1829—1830. 2 Voll. 8.

Conf. Acta seminarii regii et societ. phillog. Lipsien-sis. Vol. 1. Lips. 1811. 8. P. 308 sqq.

§. 30.

Musæos. Flere af dette Navn. Den, som nævnes her, var omtrent samtidig med Orpheus (§. 23), dog formodentlig noget yngre. Man veed kun lidet, og saa godt som intet med Visshed om denne mærkværdige Mand, i hvem den græske Oldtid ærede en af Culturens vigtigste Befordrere. Han var en Tilhænger af den eleusinske Cultus (§. 21) og regnedes til Cumolpidernes Slægt. I Oldtiden havde man adskillige Bærker, som bare hans Navn, men de ansaaes næsten alle uden Undtagelse for uægte, og fra en sildigere Tid end Musæos. (Onomakritos.)

De Brudstykker, som anføres under Musæos' Navn,

findes f. Ex. i Pausanias Udg. af Digtet Hero og Leander, som urigtigen er blevet denne Musæos tillagt. Se §. 385.

§. 31.

De, som i hine Tider havde erhvervet sig Anseelse ved deres Wiisdom, udøvede betydelig Indflydelse ved Forskrifter og Advarsler, hvilke, forsaavidt de angik den tilkommende Tid, kaldtes Forudsigelser, Spaadomme (*χρησμοί*), og dels udsprang af Begreistring, dels af udvortes Regns Tydning. Endskiøndt Orakel-Institutterne først i de efterfølgende Tidsalbre fik større Myndighed, stode dog flere Personer allerede i dette Tidsrum i stor Anseelse som Orakelgivere, Sandsigere (*χρησμολόγοι*). Oldtiden besad flere skrevne Samlinger af Sandsagn; men deres Rigtighed blev allerede dengang med Grund betvivlet; thi de ere uden Tvivl samlede, forsegede, og bearbejdede i meget sildigere Tider.

§. 32.

Som saadanne Sandsigere nævnes f. Ex. Olen (§. 20), Musæos (§. 30), Tiresias fra Thebæ, flere af Navnet Baktis o. A.; ogsaa Kvinder, f. E. Manto, Phemonoe (§. 19. 22.) o. Gl. Dog fremfor Alle er Navnet Sibylla navnkundigt; men de Sagn, som knytte sig til dette Navn, ere i høi Grad usikre og fabelagtige. Ligesaa usikre ere Efterretningerne om de saakaldte sibylliske Spaadomme og deres Skiebne. Den Samling, som nu eksisterer under dette Navn, har uden Tvivl sin Oprindelse fra forskellige Tider, om endog enkelte Spor af gamle Spaadomme deri have vedligeholdt sig. . . . .

§. 33.

+ Ed. pr. *Xystus Betulejus*, *Sibyllinorum Oraculor. libri VIII.* Basil. 1545. 4. + ib. 1555. 8.

+ Ap. *G. Morel*. Paris. 1566. 4.

+ *J. Opsopoeus*. Paris. 1599. 8. (Dertil hører toenke Bind med andre Drafselsvar ib. f. A.) + ib. 1607. 8.

S. Gallæus, Amstel. 1689. 4.

Ang. Mai, *Sibyllæ Liber XIV.* Additur *Libr. VI & pars VIII.* Milan. 1817. 8.

A. Mai, *Libr. XI—XIV i: Nova collectio vett. scriptor. cet. Vol. III. Part. 3. P. 202—215.* Rom. 1828. 4.

C. L. Struve, *fragmenta libror. Sibyll. quæ apud Lactantium reperiuntur.* Regiom. 1818. 8.

Om disse Spgdomme er der skrevet meget, dels i Bøger, som handle om Drafterne i Almindelighed, f. Ex. af *v. Dale*, *Fontenelle*, *Hardion*, *Clavier* o. A., dels i særskilte Afhandlinger, f. Ex. *E. Schmidius*, *Sibyllina.* Witteb. 1618. 8.

Is. Vossius, *de Sibyllis ællisque oraculis.* Oxon. 1689. 8.

P. Petitus, *de Sibylla.* Lips. 1686. 8.

S. Gallæus, *de Sibyllis earumque oraculis.* Amst. 1688. 4.

B. Thorlacius, *Libri Sibyllistarum veteris ecclesiæ, crisi, quatenus monumenta Christiana sunt, subjecti.* Havn. 1815. 8. (Prolusiones & opusc. Academ. Vol. IV. P. 213 sqq.)

B. Thorlacius, *Conspectus doctrinæ Christianæ, qualis in Sibyllistarum libris continetur.* Vid. *Münteri Miscellanea Hæfniensia* T. I. Fasc. 1, 113 sqq. (Prolusiones Vol. V. P. 1 sqq. Havn. 1822. 8.)

Bleek, über die Entstehung und Zusammensetzung der sibyllinischen Drafel. I theologische Zeitschrift af Schleiermacher, de Wette og Lücke S. 1. 2. 1819. 8.

C. A. Böttiger, *Ideen zur Kunstmythologie.* B. 1. Dresd. u. Leipz. 1826. S. 101 fgg.

Sammentl. *Fabricii Bibl. Græc.* T. I. P. 227 sqq.

Anden Afdeling.

Sra Troias Ødelæggelse (omtr. 1184 f. Chr.)

— Solons Lovgivning (594 f. Chr.).

Indledning.

§. 34.

Toget mod Troia var det første Foretagende, i hvilket Grækerne handlede i Fællesskab. Denne Krig gav allerede, medens den varede, og umiddelbart efterat den var endt, Anledning til vigtige Forandringer i det europæiske Grækenland. Ved Uroeligheder og Omveltninger standsedes en Tidlang Civilisationens Udvikling; men en nye Tingenes Orden, væsentligen forskjellig fra den ældre, forberededes derved og fremstændedes paa mange Maader, især ved Heraklernes og Dorerne's Tog, og dets Følger. Nye Stater opstode. Mange Egne skiftede Beboere. Kolonier stiftedes, og blomstrede. Flere Lovgivere nævnes med Berømmelse. Nye Statsforfatninger dannede sig. Demokratiet udbredte sig mere og mere. Handelen, saavel imellem Grækerne selv, som med fremmede Nationer, fremblomstrede. Civilisationen tog efterhaanden til, og med den fremblomstrede Videnskab og Kunst.

Litteraturen.

A.

Ε π ο ς.

§. 35.

I Aandens Udvikling sker ingen Overgang pludselig. Den ældre Tilstand vedbliver en Tid, medens allerede en nye Retning, som efterhaanden bliver herskende, har begyndt at udvikle sig. Denne Bemærkning er anvendelig ogsaa paa Forholdet imellem den ældste religiøse Poesie, og den Digtart, som dernæst bannede sig, og af Grækerne kaldtes *Ἔπος*. Bedrifter ere Sangenes Moder. Med og af Bedrifterne (§. 34) fremblomstrede den fortællende (episke) Poesie. Allerede før den homeriske Tid opstod den uden Tvivl i flere Egne hos Grækerne, hvilke synes overalt at have viist disse Sangere (*αἰοδοί*) udmærket Yndest; men den blomstrede fornemmelig i For-Asten, maaskee først hos Achæerne, og især hos Jonerne, hvor den modtog sin højeste Udvikling ved Homeros og Homeriderne.

§. 36.

Det Charakteristiske ved Grækernes Epos, som det ligger for os i de homeriske Sange, er rolig fremstribende Fortælling om Begivenheder, i hvilke indbefattes Menneskenes Bedrifter og Skiebner, samt Guderne i deres Forhold til disse. Fortrinlig begavede Mænd, en Retning i Tidens Aand, som var deres Stræben gunstig, samt ganske særegne Forhold og Omstændigheder vare nødvendige Betingelser for at fremkalde episke Digte, som de nys anførte. Udmærkede

ved Naturlighed, Klarhed, og Følelsesfuldhed, synes de flest kun at hvæle ved Fortællingen af det, der netop er Sangerens Gienstand, indtil andre Gienstande paa samme Maade, afløse sende hverandre, drage Sangerens Aand til sig, og sætte dem paa samme Maade i Virksomhed. Hermed staae disse Digtes øvrige Egenheder i Overensstemmelse, saa at neppe nogen anden Tidsalder har efterladt et saadant Mindesmærke om sin Tilværelse, om sine Bedrifter og Skiebner, om sin Tro, Lønke- og Handlemaade.

§. 37.

Hvad der er os levnet af det homeriske Epos, indbefattes i toende større Digte: *Ἰλιάς* og *Ὀδυσσεύς*. Som disse Digte nu ere, ere de hverken begge tilsammen, eller hvert for sig een Forfatters Værk. Alligevel ligger en vis Enhed til Grund for dem, hvorved hvert af dem har ligesom sit Midelpunkt, i hvilket dets mangfoldige Dele samle sig. Denne Sammenhæng og Enhed, som dog er væsentlig forskiellig fra den, der grunder sig paa planmæssig Kunst, som denne pleier at udøves i mere cultiverede Tider, har sin Oprindelse fra en Enhed, der allerede laae i disse Digtes første Udkast, og igiennem mange Udvidelser, Tilføjninger og Forandringer fremdeles bevaredes ved Bestaffenheden af det i Sagn og Sange givne Stof, ved Tidernes og ved de Sangeres Aand, som deels samtidige med Homeros, deels efter ham fortsatte det begyndte Værk. Silbigere forsøgedes og befæstedes denne Enhed end mere ved Kritik. Det er nu umueligt at vide, hvorledes disse Digte oprindeligen vare; vi kiende dem kun, som de igiennem mange Forandringer efterhaanden bleve. Men

hvad skædedes var Productet af flere Personers og Alders
dandellige Virksomhed, var siden een Forfatteres Navn. Ho-
meros var iblandt disse episke Sangere den vigtigste, for-
modentlig den, som lagde Grundvolden til hine Cykler af
Sange, og saa anseet, at hans Næs ikke blot fordunklede
de øvriges, men hans Navn endog blev ene tilbage, istedet
for at være det første iblandt flere.

De homeriske Sange vedbleve at være Mønster for
Grækernes, dernæst for Romernes, og andre Nationers episke
Digtere. De ere forfattede i Hexametre, hvilket Versemaal
vedblev at bruges i Grækernes episke Poesie.

§. 38.

Om den homeriske Tidsalvers Digtekunst (§. 35—37)
see man f. Ex.

*Robt. Wood, Essay on the original genius and writings
of Homer. Næste Udg. Lond. 1775. 4.*

*Paa Tysk: Versuch über das Originalgenie Homers, von
C. F. Michaelis. Frankf. 1773. 8. Tillæg efter den nyere en-
gelske Udg. ib. 1778. 8.*

Serder, paa mange Steder i hans Skrifter, f. Ex. en Af-
handling: Homer, ein Günstling der Zeit.

*K. G. Lenz, über die Dichtkunst im heroischen Zeitalter nach
dem Homer. 3 Nachträge zu Sulzers Theorie der schönen Künste
et. Leipz. T. 2. 1793. 8. S. 5 fgg.*

*F. A. Wolf, Prolegomena ad Homer. V. L. Hal. 1795. 8.
Ufuldendt. (See §. 45).*

— *Briefe an Heyne. Berlin 1797. 8.*

*C. G. Heyne, paa mange Steder i hans Udg. af Illaden og
i hans øvrige Skrifter, f. Ex. de origine & causis fabular. Hom.
i Commentt. scc. Goett. Vol. VII.*

J. W. A. de Marées, Versuch über die Cultur der Griechen zur Zeit des Homers. Berl. 1797. 8.

J. Schlegel, Geschichte der Poesie der Griechen und Römer. See ovfr. §. 13. B. a.

A. W. Schlegel, Recension over Goethes Hermann og Dorothea. I de af ham og Fr. Schlegel udgivne Charakteristiken and Critiken. B. 2. 1801. 8.

J. Schlegel, Geschichte der Literatur. B. 1. S. 32 fgg. See ovfr. §. 13. A.

A. E. Schubarth, Ideen über Homer und sein Zeitalter. Breslau 1821. 8.

B. Thiersch, über das Zeitalter und Vaterland des Homer. Halberst. 1824. 8. Sammenl. Th. über Homers europ. Ursprung i Jahns Jahrb. f. Philolog. B. I. S. II. S. 435 fgg.

Chr. Koch, Indledning til hans udgave af 6 Bøger af Odysseen. See ndfr. §. 47.

W. Müller, Homerische Vorschule. Leipz. 1824. 8. Første Afdeling S. 1—52. Sammenl. Goett. Anzeig. 1827. No. 3—5. (L. Disen).

F. C. Petersen, de statu culturæ, qualis ætatibus heroicis apud Græcos fuerit. Haun. 1826. 4. (Program).

C. S. Weiße, über das Studium des Homer cet. Leipz. 1826. 8.

A. G. Kelle, Homers Ilias u. Od. als Volksgesänge cet. Leipz. 1826. 8.

G. Lange, Versuch die poet. Einheit der Iliade zu bestimmen. Darmst. 1826. 8. (Om Odysseen i Schulzeit. 1827. Abth. II. No. 36 fgg.).

J. Kreuser, Vorfragen über Homeros, seine Zeit und Gesänge. B. 1. Frankf. 1828. 8.

K. L. Cammann, Vorschule zu der Il. u. Odys. Leipz. 1829. 8.

Sammenl. G. Hermanns and J. Creuzers Briefe über Homer und Hesiodus. Heidelb. 1818. 8. x. x.

§. 39.

I de homeriske Sange findes aldeles intet til Oplysning om Homers Levnet. Ikke engang hans Navn forekommer deri. Hans Fødested er uvist. Iblandt de Lande og Steder, som tilegnede sig denne Ære, synes Smyrna og Chios at have nærmest Adkomst dertil. Naar han levede, er ligeledes uvist. Rimeligt er det dog, at han levede omtrent 1000 Aar før den christelige Tidsregning, eller maaſkee noget ſilvigere. Hvad der fortælles om hans fattigdom, Blindhed, Væddestrid med Hesiados, om hans vidtomfattende Lærdom, Reiser o. s. v., er senere Tiders Opdigtelse.

Anm. Hjelpemidlerne til Kundskab om Homers Levnet findes 1) i Oldtidens Skrifter, hvoriblandt flere Levnetsbeskrivelser, som tillægges Herodotos (uægte), Plutarchos (tvende; uægte), Proklos, og anonyme. 2)

2) Nyere Skrifter, f. Ex.

Leo Allatius, de patria Homeri & Homeri natales. Gr. & lat. Lugd. B. 1640. 8.

Th. Blackwell, Enquiry into the life and writings of Homer. Lond. 1735. 8. Tredie Udg. 1757. 8.

Paa Tysk: Untersuchung über Homers Schriften und Leben von J. G. Voss. Leipz. 1776. 8.

J. G. J. Köppen, über Homers Leben und Gesänge. Hannover. 1780. 8.

Nye Udg. af D. K. Kuhkopf. Hannov. 1821. 8.

Sammenl. flere af de ovfr. §. 38, og i det Følgende anførte Skrifter.

§. 40.

Homeros angives som Forfatter til en Deel tabte episke

Digte, f. E. Margites *); hvilke, dersom de endnu vare til, vist ikke vilde bistaae som ægte for Kristtens Domstol. De Digte, som ere levnede under Homers Navn, ere: Iliaden, Odysseen, Hymner, Batrachomyomachien, og nogle Smaadigte. De, som fremfor de øvrige bære Ægthedens Præg i den ovenfor angivne Betydning, ere: Iliaden og Odysseen, og om disse tales altsaa her fornemmeligen.

Anm. *) Om disse Digte see man Fabricii biblioth. Græc. Ed. Harl. T. 1. P. 374 sqq. Om Homeros i Almindelighed sammeft. S. 317—665.

§. 41.

I lang Tid inden de homeriske Sange samlede, ordnede og i denne Sammenhæng optegnedes skriftligen, bevarede de i Hukommelsen ved mundtlig Tradition. Denne Bevarelses-Maaade var deels nødvendig, fordi man dengang ikke var i Besiddelse af noget andet Middel, der kunde være baade tilstrækkeligt til at bevare, og anvendeligt til at meddele disse Sange til Folket, deels svarede den til Tidkalderens Cultur, og understøttedes ved den almene Interesse for disse Sange. Man indskrænkede sig dog ikke til en aldeles ordret Overlevering; thi saalænge den episke Poesie blomstrede, vare de, som bevarede og forplantede disse Sange, sædvanligen selv Digtere (*αοιδοί*, *Ὀυρηΐδαι*), af hvilke de ved Traditionen modtagne Sange deels forøgedes, deels meer eller mindre forandrede. En saadan Sangerstole skal have blomstret paa Chios. Dernæst fulgte en mindre productiv Tid, i hvilken de saakaldte Rhapsoder (*ῥαψωδοί*) vel tildeels samlede og ordnede Fortidens episke Sange, men dog meest indskræn-

have sig selv ved det mundtlige Foredrag at forplante disse Sange snæbdes, som de fra Fortiden vare dem overleverede. Ved Udbredelsen af Skrivekunsten kom Rhapsobernes Kunst efterhånden i Forsald.

§. 42.

En Tidlang vedbleve de homeriske Digte især at være bekendte og yndede i Lilleasien og paa de nærliggende Øer. *Lykurgos* (888) gjorde den første og bekendte Begyndelse med at forplante dem til det europæiske Grækenland (*Areoplylos*); men især vare *Solons* og *Pisistratidernes* Bestræbelser og Foranstaltninger vigtige for de homeriske Digtes Samling, Ordning, Kristelige Optegnelse, Bearbejdelse og videre Udbredelse. Kritiken fandt her allerede tidligen en vid Mark og se sig paa Diaskeuasterne synes at have været Kritikere fra denne Tid og af denne Art.

Anm. Om Homeriderne, Rhapsoberne og de øvrige i §. 41 og §. 42. Datalte håndler f. Ex. *F. A. Wolf* i *Prolegom.* (§. 38).

Homer und die Homeriden (*Schlosser*). Hamb. 1798. 8.

S. Meisling, de *Aoidois* atque *Rhapsodis*. Hafn. 1899. 8.

C. F. Heinrich, *Diatribæ de diasceuastris Homericis* cet. Part. 1. Kilia 1807. 4.

W. Müller, *homerische Vorschul.* (ovfr. §. 38). 2den Afdel. S. 55—98.

§. 43.

Den Maade, paa hvilken de homeriske Digte vare blevene til, og i lang Tid bevarede, maatte frembringe mange Forandringer, Tillæg og andre Uoverensstemmelser. Disse søgte

man at bringe i Overensstemmelse med Kritikkens Hjelp, og denne Stræben tog mere og mere til, jo mere man fra den Tid, de homeriske Digte eksisterede i skriftlige Samlinger, efterhaanden vænnede sig til at betragte dem som een Forfatteres Værk, og oprindeligen saaledes digtede og sammensøiede, som de sildigere forefandtes. Denne Synsmåde blev steds almindeligere, og gjordes især herstede ved Aristoteles. Den ledede Opmærksomheden bort fra de homeriske Digtets Oprindelse, og ældste Historie, og beffestigede sig meest med Enkeltheder.

§. 44.

Gandt at tilbagefalde disse Sanges oprindelige Text, var umueligt allerede dengang, da de først bleve Gienstand for Kritiken. De herstende Synsmåder bidroge til at forsøge Vilkaarligheden i deres Behandling. Allerede før Alexandrinernes Periode kjendte man otte kritiske Bearbejdelser (διόρθώσεις) af disse Sange, de 2 benævnte efter enkelte Mænd (κατ' ἀνδρας), de 6 efter Stæder (κατὰ πόλεις). Derhøest fulgte de alexandriniske Lærdes Bestræbelser, hvorfra den homeriske Text, som vi have den, især har sin Oprindelse. Følgende ere de mærkværdigste iblandt de homeriske Digtets græske Kritikere: Zenodotos fra Ephesos, 280 f. Chr.; Aristophanes fra Byzantion; Aristarchos fra Samothrace (Kritik, Fortolkning, Inddeling af Il. og Od., i 24 Sange); Krates fra Mallos; og Apion. I det tredje christelige Aarhundrede udmærkede sig Longinos og Porphyrion, fra hvilken Tid den almindelige Text af de homeriske Digte nedstammer. Historien af disse Digtets Text

§. 39.

I de homeriske Sange findes aldeles intet til Oplysning om Homers Levnet. Ikke engang hans Navn forekommer deri. Hans Fødested er uvist. Iblandt de Lande og Steder, som tilegnede sig denne Ære, synes Smyrna og Chios at have nærmest Afkomst dertil. Naar han levede, er ligeledes uvist. Rimeligt er det dog, at han levede omtrent 1000 Aar før den christelige Tidregning, eller maaſtee noget ſildigere. Hvad der fortælles om hans Sattigdom, Blindhed, Væddestrid med Hesiodos, om hans vidtomfattende Lærdom, Reiser o. s. v., er senere Tiders Opdigtelse.

Anm. Hjelpemidlerne til Kundskab om Homers Levnet findes 1) i Oldtidens Skrifter, hvoriblandt flere Levnetsbeskrivelser, som tillægges Herodotos (uægte), Plutarchos (tvende; uægte), Proklos, og anonyme. 2)

2) Nyere Skrifter, f. Ex.

Leo Allatius, de patria Homeri & Homeri natales. Gr. & lat. Lugd. B. 1640. 8.

Th. Blackwell, Enquiry into the life and writings of Homer. Lond. 1735. 8. Tredie Udg. 1757. 8.

Paa Tysk: Untersuchung über Homers Schriften und Leben von J. S. Voss. Leipz. 1776. 8.

J. S. J. Köppen, über Homers Leben und Gesänge. Hannover. 1780. 8.

Nye Udg. af D. K. Kuhkopfs. Hannover. 1821. 8.

Sammenl. flere af de ovfr. §. 38, og i det Følgende anførte Skrifter.

§. 40.

Homeros angives som Forfatter til en Deel tabte episke

F. A. G. Spohn, de extremis Odyssæon, parte a. vera. 203
Rhaps. XXIII. Lips. 1816. 8. (Deels efter Dithmars Billedes
 byrd, deels af indre Grunde fortæller Spohn Rægheden af denne
 Deel af Ddysseen).

B. Thiersch, Urgestalt der Ddyssee. Königsb. 1821. 8.

— **de diversa II. et Odyss. ætate i Jahns Jahrb. f. Philo-**
log. B. III. S. 2. S. 95 sqq.

G. Lange, disquisitiones Homer. P. 1. Argent. 1828. 4.

G. G. Nitzsch, indagandæ per Hom. Odysseam interpo-
lationis præparatio. Kilæ 1828. 4.

§. 45.

Endskiøndt de her fulgte Synsmaader af de homeriske
 Digtes Oprindelse og Historie vel ikke vare ganske ubekjendte
 i Oldtiden, synes de dog kun at have været antagne af Gaa,
 og uden Indflydelse paa den kritiske Bearbejdelse og den al-
 mindelige Bedømmelse af disse Digte. Mæst fortjener vel
 at lægges Mærke til en egen Klasse af Kritikere, som kaldtes
 Chorizonten (oi *χωρίζοντες*), s. Gr. Xenon og Hellanikos, der
 var samtidig med Aristarchos. Nyere Lærde have nu og da
 afvejet fra de gængse Forestillinger; men J. A. Wolf har
 først opfattet denne Synsmaade i et eiendommeligt System,
 og videnskabeligen fremsat det i sine Prolegomena (§. 38),
 hvilket Skrift, endskiøndt ufuldendt, er et af de vigtigste i den
 philologiske Litteratur.

Grauert, über die Chorizonten i Rhein. Mus. I, III, 199 fgg.

§. 46.

Skriverkunstens Historie er af største Vigtighed i disse
 Undersøgelser. Adskillige Lærde have bekjempet Wolfs Re-

Den homeriske Kunst og den homeriske Indbildelse for
 Elskere.

Num. Om de homeriske Digtes Historie og Kritik i Almindelighed:

J. R. Wetstenius, de fatis scriptorum Homeri per omnia secula. Basl. 1686. 8.

Le Kœter, histoire critique Homeri. Francf. 1696. 8.

Aftrykt i Wolfs ældste Udg. af Homer (1784—1785).

Giambatista Vico, 3. et Bærf under Titel: Principi di scienza nuova d'intorno alla commune natura delle nazione. Neapel. Tredie Udgave 1744. 2 B. 8.

Udtog af dette Bærf, forsvovdt det angaaer Homer, har *J. A. Wolf* givet i det af ham og *Buttmann* udgivne *Museum der Alterthumswissenschaft*, B. 1. S. 3. S. 555—570.

F. A. Wolf, Prolegomena etc. See ovfr. §. 38. (Stkun de 2 første Perioder af Tertens Historie). Samment. Fortalerne til hans forskellige Udgaver.

R. Payne Knight, Prolegomena ad Homerum cet. Ed. F. B. Rothkopf (efter den ældste Udg.) Lips. 1816. 8.

Nye Udg. særskilt udaf *Cammer* nye Udg. af Homer. Lond. 1820. 4. (S. 47.)

W. Müller, Homer. Forsch. (§. 38). S. 99 fgg.

G. G. Nitzsch, historiae crit. Hom. initia quædam. Kil. 1829. 4.

Specielle Undersøgelser:

C. G. Heyne, de Iliade universe, et de ejus partibus, rhapsodiæarumque compage. I hans Udg. af Iliaden Tom. VIII. P. 770 sqq.

G. Peen, an Examination of the primary argument of the Iliad etc. Lond. 1821. 8.

G. H. C. Kœnig, de discrepantiis quibusdam in Odyssea occurrentibus. Haun. 1806. 8.

F. A. G. Spohn, de ceteris Odysseæ, parte a. vers. 203 Rhaps. XXIII. Lips. 1816. 8. (Deels efter Dichtens Bindebyrd, deels af indre Grunde fortæller Spohn Rægheden af denne Deel af Odysseæen).

B. Thiersch, Urgestalt der Odyssee. Königsb. 1821. 8.

— **de diversa II. et Odysseæ ætate i Jahns Jahrb. f. Philolog. B. III. S. 2. S. 95 sqq.**

G. Lange, disquisitiones Homer. P. 1. Argent. 1828. 4.

G. G. Nitzsch, indagandæ per Hom. Odysseam interpolationis præparatio. Kilia 1828. 4.

§. 45.

Endskiøndt de her fulgte Synsmaader af de homeriske Digtes Oprindelse og Historie vel ikke vare ganske ubekiendte i Oldtiden, synes de dog kun at have været antagne af Saa, og uden Indflydelse paa den kritiske Bearbejdelse og den almindelige Bedømmelse af disse Digte. Mest fortæner vel at lægges Mærke til en egen Klasse af Kritikere, som kaldtes *Chorizontes* (οἱ χωρίζοντες), f. Gr. Xenon og Hellanikos, der var samtidige med Aristarchos. Nære Lærde have nu og da afvejet fra de gængse Forestillinger; men S. A. Wolf har først opfattet denne Synsmaade i et eiendommeligt System, og videnskabeligen fremsat det i sine *Prolegomena* (§. 38), hvilket Skrift, endskiøndt ufuldendt, er et af de vigtigste i den philologiske Litteratur.

Grauert, über die Chorizonten i Rhein. Mus. I, III, 199 fgg.

§. 46.

Skrivekunstens Historie er af største Vigtighed i disse Undersøgelser. Adskillige Lærde have bekæmpet Wolfs Res-

stanger, at *Skrivekunsten*, (*en* blandt *tidligere* opfundene) dog ikke var almindeligen brugt før fra Ole Niethardts tid for vor Tidstegnning; at de homeriske Digte ikke ere een Forfatters Værk, at de længe bevarede i Hukommelsen o. s. v. (§. 35 fgg.). Dog er det endnu ikke lykket Nogen at fuldkaste denne Lære, om den endog i forskellige Henseender kan trænge til, og ved fortsat Undersøgelse har modtaget Berigtigelser og Forbedringer.

De i Almindelighed hidhørende Skrifter ere anførte ovenfor, f. Ex. af Nisch (§. 44), Kreuser (§. 38) o. A. Blandt dem, som have bekæmpet Wolfs Meninger om Skrivekunstens Historie hos Grækerne, nævnes her:

Sainte Croix, refutation d'un paradoxe litter. de Mons. Wolf sur les poesies d'Homère i *Magazin encyclop.* Tom. V. Paa Endst. Leipz. 1798. 8.

J. L. Zug, über die Erfindung der Buchstabenschrift. Ulm 1801. 4.

Amelang, Alterthümer der Schreibekunst. Leipz. 1800. 8.

Weber, Geschichte der Schreibekunst. Goett. 1807. 8.

C. F. Franceson, Essai sur la question, si Homère a connu l'usage de l'écriture cet. Berl. 1818. 8.

§. 47.

Ikke blot de homeriske Digtes Kritik, ogsaa deres Fortolkning sysselsatte allerede lærde Mænd blandt Grækerne. Levningerne af disse Arbejder besidde vi i forskellige Samlinger af Scholier, i Eustathios' Fortolkning (§. 434), i Lexika og Glossarier, a) Hvad saaledes er bevaret, i Forening med de homeriske Haandskrifter, b), Udgaver, c), Oversættelser d), samt andre fortolkende og oplysende Skrifter, der deels an-

gaar Helt Homeros, dets enkelte Dele og særlige Stenstande e), samt de Bidrag, der ellers findes omspredte i Oldtidens Skrifter, udgjøre den homeriske Kritiks og Fortolknings Kilder og Hielpemidler.

Om de her angivne Puncter finder man de udførligste Litteratur-Motitser i 1ste Bind af *J. A. Fabricii Bibliotheca Græca* (Ed. Harles.), navnlig Vol. I. S. 386—440 og S. 502—527.

a) *C. G. Heyne, de scholiis in HomERICA carmina, lexicis et glossariis.* 3 hæftes Stids, Tom. III. P. LIII—LXXXII.

— *de usu grammaticorum veterum in interpretatione HomERICI carminis.* l. c. T. VIII. P. 554 sqq.

Didymi scholia minora (σχόλια παλαιά) (Ndfr. s. 212.)
† Ed. pr. (*J. Lascaris*). Rom. 1517. Fol. (In Iliad.)

† *Aldus.* In Iliad, & Odyss. Venet. 1521—1528. 2 Voll. 8. og oftere, f. Ex. *G. Morrhuis.* Paris. 1530. 8. Ogsaa i fl. Udgg. af Homeros, f. Ex. i *Schrevelii.* See ndfr.

A. G. Ferber, diss. scholia in Homer., quæ Didymo vulgo tribuuntur, lustrans. Helmst. 1770. 4.

S kritisk Henseende er den vigtigste Samling:

Homeri Ilias ad veteris cod. Veneti fidem recens., scholia in eam antiquiss. ed. C. d'Ansse de Villqison. Venet. 1788. Fol.

Nye Udg. af disse Scholier, forsøgede udaf andre Haandskrifter, og med Udvalg af Didymos' Scholier ved *Imm. Bekker.* Berol. 1825. 2 Voll. 4. Appendix Scholior. in Hom. Iliad. ib. 1827. 4.

Scholia antiqua in Homer. Odyss. ab Ang. Maio (i: Iliad. fragm. antiquiss. cum picturis cet. Mediol. 1819. Fol.) Deinde auctius & emendatius ed. *Ph. Buttmann.* Berol. 1821. 8.

Porphyrus (§. 306). *Scholiorum in Homero* etc. cum: Nöckels udgivne, f. Gr.

E. Wassenbergk: Il. I. II cum paraphr. Gr. cet. Franqu. 1783. 8.

L. C. Valckenaer: Il. XXII cum scholiis cet. Lugd. Bat. 1747. 8. Samment. *Valck.* Udg. af Ammonios (§. 439) Lugd. Bat. 1789. 4. Vol. II. P. 240 sqq.

G. H. Nöcken, de Porphyrii schol. in Homer. Acced. quædam inedita opt. Goetting. 1797. 8.

Desuden **C. F. Matthæi** schol. inedit. ad Il. II. Dresd. 1786. 2 Part. 4. o. X., af hollte Rogle omtales iellighedsvits i det følgende. *Scholiorum in Homero* henlægge endnu flere udgivne i Bibliothecæ.

Eustathius *παράβολαι* etc. (Commentarii in Iliad. & Odyss.).

† Ed. pr. **N. Majoranus** (cum text. gr. & ind. *M. Devarii*). Rom. 1542—1550. 4 Voll. Fol.

† **Basil. Ap. Frob.** 1559—1560. 2 Voll. Fol. (Cum text. gr. & indice *S. Guldenbeckii*). En ny Udg. begyndtes ved *Al. Politus*. Florent. 1780—1785. 3 Voll. Fol. (Rhaps. I—V).

Eustath. comm. ad Odyss. Ad fidem exempli Rom. Lips. ap. *Weigel.* 1825—1826. 2 Voll. 4. Ejusd. comm. ad Iliad. cet. ib. 1827—1830. 4 Voll. 4.

M. Devarii index in Eustath. Ad fid. exempli Rom. ib. 1828. 4.

Udtog af Eustathios (foruden et ældre af † *Hadr. Junius* med den hom. Text. Basil. 1558. Fol.) ved *J. A. Müller* i hans Udg. af Il. tilligemed Udtog af Schol. minora. Ed. 2. Misniæ 1809—1814. 3 Voll. 8. Ed. 3. *A. Weichert.* ib. 1818—1819. 2 Voll. 8.

Ogsaa i *Baumgarten Crusii* Udg. af *Odys.* (see ndfr. p. 39.) findes Udtog af Eustathios.

Apollonii Sophistæ Lexicon Homericum. (Seer §. 217).

Etymologicum magnum. (Seer §. 440).

Metaphraferne af Tjebes o. A. anføres paa behørigte Steder.

b) Om de homeriske Codices: *Fabricii Bibl. Gr.* Tom. I. P. 408 sqq. *Heyne* l. c. Tom. III. P. XXXVI—LII. LXXXVII sqq. o. A.

c) Om Udgaverne see man *Fabricii Bibl. Gr.* T. I. P. 414—433. *Heyne* l. c. T. III. P. III—XXXV. Samment. de bibliographiske Skrifter over den græske Litteratur.

Af det store Antal af Udgaver nævnes her:

+ Ed. princ. *Demetrius Chalcondylas*. *Industria Demetrii Cretensis*. Florent. 1488. Fol. Nogle Exemplarer i 2 Voll. (B. R. H.) *Aldus*. Venet. 1504. 2 Voll. 8. + ib. 1517. + ib. 1524.

I det 16de Aarh. udkom mange tildeels fældne Udgaver af ulige Værd. Her nævnes:

Juntina. Florent. 1519 (efter Ald. 2.) 2 Voll. 8. Ed. 2. (*A. Francinus*) 1537. 2 Voll. 8.

+ *N. Majoranus*. Romæ 1542 sqq. See ovfr. *Eustathios*.

+ Basil. ap. *Froben*. 1559—1560. See ovfr. *Eustathios*.

Henr. Stephanus, i + *Poetæ græci principes heroici carminis*. Paris. 1566 Fol. *Homerus* særstilt, 1588. 2 Voll. 12. og oftere. De følgende Udgivere indtil F. A. Wolf fulgte især den Stephaniske Text.

+ *J. Spondanus*. Basil. 1583. Fol. Basil. og Aurel. Allobr. 1606. Fol. (Flere Gange ny Titel).

C. Schrevelius (cum schol. *Didymi*). Amstel. (Nogle Expl. Lugd. Bat.) 1655—1656. 2 Voll. 4.

J. H. Lederlin & S. Bergler. Amstel. ap. *Wetsten*. 1707. 2 Voll. 12, og oftere.

J. Barnes. Cantabr. 1711. 2 Voll. 4.

S. Claske. Lond. 1720—1740. 4 Voll. 8. og efterh. Gr.
1822. 4 Voll. 8.

Glaag. Ap. Foulis. 1750—1758. 4 Voll. Fol.

J. A. Ernesti. Lips. 1759—1764. 5 Voll. 8. og efterh. Lips.
1824. 5 Voll. 8, og (med *Belfs Prolegomena*) Glasgov. 1814.
5 Voll. 8. Lond. 1822. 4 Voll. 8.

Oxon. Ap. Clarend. (cum *Didymi schol. et Andrie Sæberi*)
1780. 5 Voll. 8. ib. 1816—1817. 4 Voll. 8.

F. C. Alter. Vindob. 1789—1794. 3 Voll. 8.

F. A. Wolf. Ed. 1. (Efter Ed. Glaag. 1780, med *Küsteri*
histor. crit. See §. 44) Hal. 1783 (*Odyss.*) 1785 (*Iliad.*) 2
Voll. i 4 Part. 8. Ed. 2. 1794. Ed. 3. (ny Bearbejdelse):
Homeri et Homeridarum opera et reliquiæ. II. Hal. 1794.
2 Voll. 8. (Dengang var *Villoisons* udg. af *Scholierne* ud-
komne. See opfr. P. 35. Til denne fristte vigtige udg. hører
Prolegomena, See §. 38). Ed. 4. Lips. 1804—1807. 4 Voll.
8. Ed. 5ta II. ib. 1817. 2 Voll. 8.

— En Pragtudgave. ib. Vol. 1. 1806. Fol. (II. I—XII).

Ed. *Oxonlensis* (*Rich. Porson* leverede Bidrag dertil) 1800.
4 Voll. 4.

Rich. Payne Knigth, *Homeri carmina cum notis, prole-*
gomenis cet. Lond. 1808. 8. Ed. altera. Lond. 1820. 4. (opfr.
§. 44.).

J. F. Boissonade. Paris. 1823—1824. 4 Voll. 12.

Desuden i de ved *Tauschnitz* (*G. H. Schæfer*, efter Ed.
Oxon. 1800, Lips. 1810. 5 Voll. 12 og Ed. stereot. cum præf.
G. Herm. 1825. 2 Voll. 8.) ; *Weigel* (*G. H. Schæfer*, 1819—
1820. 4 Voll. 8.) ; og *Teubner* (*Gu. Dindorf*, 1824. Ed. 2. 1826.
2 Voll. 8.) beførgede Gaandudgaver.

Iliaden særskilt:

+ *A. Turnebus* (med *Batrachour* og *Æmna*). Paris 1564. 8.

Efter mange Udgaver:

C. G. Heyne, *Homeri carmina cet. (Iliad.)*. Lips. & Lond.

1825. 8.

G. T. Damm, *Lexicon grammaticologicum et reale Homericum et Pindaricum*. Berol. 1765. 2 Voll. 4. Ed. 2. ib. 1774. Paany ved J. M. Dumas. Lond. 1827. 4.

G. S. C. Koes, *Probe eines griech. deutsch. Wörterbuchs über den Homer und die Homeriker*. Götting. 1806. 8. (Bogstavet α).

Rh. Buttmann, *Asylegus*. Berl. 1818—1825. 2 Th. 8.

L. Doederlein, *Lectt. Homericæ. Spec. I. II.* Erlang. 1827 sqq. 4.

Det Hættiske, i Skrifter om Grækerne. Metris (f. Gr. Anvisning zur griech. Prosodie von F. Spitzner. Göttha 1823. 8.) og 4 bøger, af F. Spitzner, *Grammatik*.

F. Spitzner, *de versu Græcorum heroico*. Lips. 1816. 8.

J. S. J. Köppen, *erklærende Anmerkungen zum Homer (Ilias)*. Hannov. 1787—1792. 6 B. 8. Udgave 2: af K. S. Schirich og J. S. Krause. Hannov. 1794 sqq. 6 B. 8. Udg. 3: S. E. Kuhkopf og J. Spitzner. 1820. 6 B. 8.

G. W. Nitzsch, *erklærende Anmerkungen zu Homers Odyssee*. 1ster Bd. Hannov. 1826. 8. (Sang I—IV). 2 - 9

E. Feithii *Antiquitates Homericæ*. Lugd. Bat. 1677. 8. Ed. 2. Stöber. Amstel. 1726. 8. Paany Argentbr. 1743. 8.

Om den homeriske Geographie og Troias Beliggenhed har været flere undersøgelser, saavel leilighedsvis i andre Bøger, som i egne Skrifter, f. Gr. de Geogr. Homericæ af C. T. G. Schaenemann, Götting. 1787. 4. H. Schliemann, *Antiquities of Troy*. 1877. 4. A. W.

Schlegel, Hannov. 1788. 8. Dørligt påvirket hos Rytst. nach
Doffes Uudersogelser;

J. A. Ullert, Bemærkninger til Homers Geographie. Helm.
1814. 8.

K. S. W. Völcker, über Homerische Geographie etc. Hannov.
1830. 8.

Om Troias Belliggenhed fortæller J. B. Lechevalier (1791),
K. G. Lenz (1798), Rennel o. A.

F. A. G. Spohn, de agro Trojano in antiquis. Homer.
descripto. Lips. 1814. 8.

W. Tischbein, Homer nach Antiken gezeichnet, mit Erläus-
terungen von C. G. Heyne. Gott. 1801—1805. 6 Heft. Fol.
Heft. VII—IX, ved L. Schorn. Stuttg. 1821—24. Fol.

F. Inghirami, Galleria Omerica etc. Fiesolan. 1826. Fasc.
1—8.

Samment. *Apotheosis Homeri* i Mus. Pio-Clement. Vol. 1.
Tav. Agger. B. Millins Galerie mytholog. Tab. 148 No. 548.

Den saakaldte *Tabula Iliaca*: Mus. Capit. IV, 68. Millin,
Galerie mytholog. Tab. 150 No. 558. C. G. Maller, de
cyclo Græc. epico (S. §. 55.).

J. Flaxmanns Omrids til Homer. Den engelske Udg. Lond.
1795. Overfol. Ny Udg. ib. 1804. Flere tyske Efterstik. Det
nyeste ved L. Babo. Manh. 1828.

§. 48.

De homeriske Hymner (§. 40.) ere Gange i en
Form til Gudernes Berømmelse. De ere Efterligninger af
de homeriske Digtes Aand og Form, og have derved faaet
Navn af homeriske; men de ere uden Tvivl yngre end Ili-
den og Odysseen, forfattede paa forskellige Lieder, bestaae for
en Deel af sammenhængende Brudstykker, og have efter-

af G. H. Müller, Götting, 1825. 8.

G. T. Dureau, Lexicon germano-styriacum et reale
Homericum et Pindaricum. Berol. 1785. 2 Voll. 4. Ed. 2. ib.
1774. Paany ved J. M. Dureau. Lond. 1827. 4.

G. S. C. Koes, Probe eines griech. deutsch. Wörterbuchs
über den Homer und die Homerischen Geograph. 1806. 8. (Bog-
stavet α).

H. Buttmann, Lexilogus. Berl. 1818—1825. 2 Th. 8.

L. Doederlein, Lectt. Homericæ. Spec. I. II. Erlang.
1827 sqq. 4.

Det Hættiske, i Skrifter om Grækerne. Metris (f. Gr. An-
visning paa græske Prosodie, som S. Spitzner. Gøtha 1823. 8.)
og 4 bøger, af S. Spitzner i Grammatik, og 1824.

K. Spitzner, de versu Græcorum heroico. Lips. 1816. 8.

J. S. J. Köppen, erklärende Anmerkungen zum Homer
(Ilias). Hannov. 1787—1792. 6 B. 8. Udgave 2: af K. S.
Schrich og J. S. Krause. Hannov. 1794 sqq. 6 B. 8. Udg. 3:
S. E. Kuhkopf og J. Spitzner. 1820. 6 B. 8.

G. W. Nitzsch, erklärende Anmerkungen zu Homers Odys-
see. 1ster Bd. Hannov. 1826. 8. (Sang I—IV). 2-9

E. Feithii Antiquitates Homericæ. Lugd. Bat. 1677. 8.
Ed. 2. Stöber. Amstel. 1726. 8. Paany Argentor. 1743. 8.

Om den homeriske Geographie og Troias Beliggenhed ha-
ves flere undersøgelser, saavel leilighedsvis i andre Bøger, som i
egne Skrifter, f. Gr. de Geogr. Homerica af C. T. G. Schaene-
man, Gøtt. 1787. 4. H. Schliemann, ibid. 1877. 4. A. W.

Schlegel, Hannov. 1788. 8. Brevigt udtog af Ryns og
Doffes Undersegelser;

J. A. Ufer, Bemærkninger af. Homers Geographie. Weim.
1814. 8.

K. S. W. Völcker, über Homerische Geographie eet. Hannov.
1830. 8.

Om Troians Beliggendehed kendes J. B. Lechevalier (1781),
K. G. Lens (1798), Rennel o. A.

F. A. G. Spohn, de agro Trojano et cunctis. Homer.
descripto. Lips. 1814. 8.

W. Tischbein, Homer nach Antiken gezeichnet, mit Erläus-
terungen von C. G. Heyne. Goet. 1801—1805. 6 Heft. Fol.
Heft. VII—IX, ved L. Schorn. Stuttg. 1821—24. Fol.

F. Inghirami, Galleria Omerica eet. Fiesolan. 1826. Fasc.
1—5. 8.

Sammenl. *Apotheosis Homeri* i Mus. Pio-Clement. Vol. 1.
Tav. Agger. B. Millins Galerie mytholog. Tab. 148 No. 548.

Den saakaldte *Tabula Iliaca*: Mus. Capit. IV, 68. Millin,
Galerie mytholog. Tab. 150 No. 558. C. G. Müller, de
cyclo Græc. epico (S. §. 55.).

J. Flaxmanns Omrids til Homer. Den engelske Udg. Lond.
1795. Overfol. Ny Udg. ib. 1804. Flere tydske Eftertryk. Det
meste ved L. Bæbo. Manh. 1828.

§. 48.

De homeriske Hymner (§. 40.) ere Gange i en
Form til Gubernes Berømmelse. De ere Efterligninger af
de homeriske Digtes And og Form, og have derved faaet
Navn af homeriske; men de ere uden Tvivl yngre end Ili-
den, og Odysseen, forfattede paa forskjellige Litter, bestaae for
en Deel af sammenhængende Brudstykker, og have efter-

haanden indtaget beted niiverende Stikelse. Deres Antal er 34. Fire ere af større Omfang. Iblandt de øvrige have afsluttede tiend til Indlednings-Sange (*προοίμια*) for Rhapsoderne. Kynæthos fra Chios.

De findes i flere Udgaver af Blindes og Dvørgenes. — Desuden deels samlede, deels særskilte:

OLD. Ægæa, Hymni, Homeri cum carminibus minoribus & Batrachomyomachia. Hal. 1796. 8.

A. Matthiae, Homeri Hymni et Batrach. Lips. 1805. 8.

G. Hermann, Homeri Hymni et Epigrammata. Lips. 1806. 8.

F. Franke, Homeri carmina minora. Lips. ap. Teubn. 1828. 8. (Er B. 3 af Teubners Udg. af Homeros. See §. 47.)

D. Ruhnkenius, Hymnus in Cererem (Ed. princ.) Lugd. Bat. 1780. 8. Ed. 2. (Acced. duæ epistol. crit.) ib. 1782. 8. Ny foraget (ved Afbenyttelse af C. G. Mitacherlichs Udg. Lips. 1787. 8 cet.) Udg. ib. 1808. 8. og Lips. ap. Hartmann. 1827. 8.

J. C. L. Siedler, Homers Hymnus an Demeter. Gildburgh. 1820. 4.

J. S. Voss, Hom. Hymn. an Demet. Heidelb. 1826. 8.

D. Ruhnkenii epistola critica in Homeridarum Hymnos et Hesiodum. Lugd. Bat. 1749. 8. (forbedret i Udg. af Hymnen til Demeter. see ovfr.)

G. E. Groddeck, comment. de Hymnorum Homeric. reliquiis. Goett. 1786. 8.

A. Matthiae, Animadversiones in Hymnos Homer. cum prolegomenis cet. Lips. 1800. 8.

Forstjellige tydske Oversættelser f. Ex. af Ch. og Fr. Stollberg (Hamb. 1782. 8.), og af A. Schwent (Frankf. 1825. 8.).

Batrachomyomachia (H. 40.) er en episk Parodie (805 B.), forfattet længe efter Homers *Ild*, maaskee i det 14de Aarh. f. Chr. eller tidligere a).

Et stort Smådigt (ἐμψόμματα) har man lidet Grund til at tillægge Homeros b).

Apm. a) Dette Digt findes i flere Udgaver af Homeros, og af Hymnerne (§. 48).

Batrachom. ofte udg. med de øvrige Digte. Samlet:

En udg. uden Navn og Sted. 4.

Leonicus Cretensis. Venet. 1486. 4. (afværlende røde og sorte Linier).

Egid. Gourmont. Paris. 1567. 4.

f. Ag. Froben. Basel. 1518. 8.

M. Maittaire. Lond. 1721. 8. Ed. 2. ib. 1781. 8.

De to Udgaver af Batrachomyomachia af J. A. Schier. Lips. 1763. 8.

F. Fontana. Florent. & Lips. 1804. 4. (Med en Paraphrase af Theodoros Gaza).

Oversat paa Dansk af Schaldemose, i Blomster fra Grækenland. Rhyn. 1821. 8.

G. F. Goess, de *Batrachom. Homero vulgo adscripta.* Erlang. 1789. 8.

A. v. Schlieben, de *Batrach. Homero abjudicanda.* Lips. 1816. 8.

b) I Udgaverne af Homeros og i Forbindelse med Hymnerne C. D. Ilgen, *Ekthesis et alia poeseos graecorum mendicæ specimina cet.* Numb. 1792. 4. (Ilgens optacula varia philolog. T. I. 1797).

Falbe, de *Margite Homericæ.* Argent. 1788. 8.

Daas det europæiske Grækenland havde, formodentlig allerede før Dorernes Erobring, sine episke Digtere; navnlig var Boeotien Hovedsædet for et større Antal af episk-didaktiske Sangere, iblandt hvilke Hesiodos, med Tilnavnet Astræos, især udmærkede sig. Om hans Levnet vides ikkun saare lidt troværdigt. Hans Fødested er uvist. Han udgives for samtidig med Homeros, men uden tilstrækkeligt Bevis; thi saavel af udvortes, som især af indvortes Grunde er det rimeligt, at han, eller de ham tillagte Digte ere noget yngre end de homeriske. Han levede formodentlig 900—800 før vor Tidregning. De Digte, som bære hans Navn, ere af en speculativere, strengere Charakter end de homeriske. Deres Indhold bestaaer dels i didaktiske (ethiske) Regler for det menneskelige Liv, dels i billedlig indflædte Betragtninger over Cybæne, Verden, og dens Phænomener.

Om Hesiodos i Almindelighed:

J. A. Fabricii Bibliotheca Græca T. I. P. 567—617.

Th. Robinson, de vita, scriptis et ætate Hesiodi. I hans og flere Udgaver af Hesiodos.

J. C. S. Manso, i Nachträge zu Sulzers Theorie der schönen Wissensch. und Künste B. III, S. 49 fgg.

J. Thiersch, über die Gedichte des Hesiodos, ihren Ursprung und Zusammenhang mit denen des Pansan. Altona. 1813. 4.

G. Hermann, de mythologia Græcorum antiquissima. Lips. 1817. 4.

Hermanns og Creuzers mythologiske Skrifter, navnlig de res Brieve af. Hom. u. Hesiod. Dvsr. s. 38.

Om Hesiodos, som Kilde for Mythologien: A. W. Müllers Prolegomena zu einer wissenschaftl. Mythologie. Gøtt. 1825. S. 84—85. 370 fgg.

§. 51.

De Digte, som høves under Hesiados' Navn, ere:

1) *Ἔργα καὶ Ἡμέραι*. Dette Digt indeholder en Samling af ethiske og oekonomiske Forskrifter af meget blandet Indhold. Disse Forskrifter bære for en stor Deel, baade i Indhold og Fremstillingsmaade, den fjerne Oldtids Præg. Man satte stor Pris derpaa i Oldtiden, og ansaae dette Digt for ægttere end de øvrige, som tilskreves Hesiados, Dgsaa i dets nærværende Tilstand er det iblandt de levnede det mindst forfalskede, endskøndt det af lignende Grund som de homeriske Sange ikke har kunnet bevares, som det udgik fra Forfatteren. *§ 28 Mib, man ser n. 12 g. ind, ligst mindst.*

§. 52.

2) *Θεογονία*. Dette Digt indeholder intet sammenhængende eller fuldstændigt Helt. Det er rimeligt, at den første Forfatter, der formodentligen var Hesiados, samlede, ordnede, og bearbejdede Sagn, hvilke han foresandt om Verden, Guderne og Heroerne; men dette oprindelige Grundlag blev siden meget interpoleret, og paa mange Maader forandret; hvorfor man af dets nuværende Tilstand ingenlunde kan udbrage nogen sikker Slutning om dets oprindelige Bessaffenhed. Ikke desto mindre er det et saare vigtigt Mindesmærke om den fiernere græske Oldtids Troe, og Tænkning.

§. 53.

3) *Ἀσπὶς Ἡρακλέους*. Dette Digt eller Fragment indeholder formodentligen a) et Fragment (B. 1—56) af et større tabt, maaskee hesiodisk Digt, b) et, som det ses

nes, nyere, dertil Tolet *Βελλισσε* over *Herakles*' Rustning
og Kamp med *Apollon*. (57-480)

§. 54. *Herakles* og *Apollon*.

Desuden navngives *Hesiodos* som Forfatter til en be-
tydelig Deel tabte Digte, f. Ex. *γυναικῶν ἀρχαίλογος*. Af
disse forekomme mange Fragmenter hos de gamle Forfat-
tere, og findes, forsaavidt de hidtil ere samlede, i flere Ud-
gaver af *Hesiodos*.

Ἀγών Οὐρανῶν καὶ Ἡρώδου synes at være forfat-
tet efter den christelige Tidsregnings Begyndelse.

Græske Scholier have af *Proklos*, *Ezetzes*, *Moschopoulos* o. A.

Ed. princ. af hele *Hesiodos*:

+ *Aldina*. Venet. 1493. Fol. (tilligemed 30 B. af *Theo-
kritos*, og gnomiske Digtere).

Juntina. (cum præf. E. Bonini). Florent. 1515. 8. + Ed. 2
(med Skrifter af *Theognis* og A.) ib. 1540. 8.

+ V. *Trincavellus*, cum scholiis. Venet. 1537. 4.

Cum præfat. J. *Birchmanni*. Med forøgede Scholier. Basil.
(Germob. 1542) 8.

+ *Henr. Stephanus* i poetæ Græci principes heroici carmi-
nis. 1566. Fol.

Ap. Commelinum. + 1591. + 1598. 8.

D. *Heinsius*. 1603. 4. Flere Udg. f. Ex. + 1622.

R. *Winterton* i: poetæ Græci minores. Blandt flere Udg.
Cantabr. 1652. 1684. 8.

J. G. *Grævius*. Amstel. 1667. 8.

J. *Clericus*. Amstel. 1701. 8.

Th. *Robinson*. Oxon. 1787. 4.

A. F. *Krebs*. Lips. 1746. 2. Ut. 1778. 8.

C. F. *Lagget*. Lips. 1778. 8. 2. 3. Ut. Bagdom. 1287. 8.

Th. Gaissford, i Vol. 1 og 2 af *poetae Graeci minores*. (S. 72.) Ed. Lips.

3 Samlingerne hos *Tauchnitz* (*G. H. Schaefer*) 1815, 1819. 12. *Weigel*. 1818. 8. *Teubner* (*L. Dindorf*) 1825. 8.

Opera et Dies oftere i Udgaver af *Gnomici poetae Graeci*. (See ndfr. §. 72).

Ed. pr. med Ed. pr. af 18 Jhyller af *Theocritus*. n. I. & a. (See §. 202.)

Paris. ap. *Aegid. Gourmont*. 1507. 4.

3fte saa Udg. i det 16de Aarhundrede, f. Cr.

† Ap. *F. Morel*. Paris. 1581. 4.

† *J. Spondanus*. *Rupellæ* 1592. 8. Dernæst

J. C. Dieteric. *Giessen* 1659. (ved Slutn. 1663). 8.

R. F. P. Brunck, i *poetae gnom. Graec.* See §. 72,

Sartmann, gr. und deutsch. cet. von *L. Wachler*. *Leipzig* 1792. 8.

(*L. Lanzi*). *Flor.* 1808. 4.

F. A. G. Spohn. *Lips.* 1819. 8.

C. F. Munthe, obs. in *Hesiod. ἔργα*. 2 Part. *Haud.* 1757—1760. 8.

D. A. Twisten, comment. crit. de *Hesiodi carmine*, quod inscribitur *opera et dies*. *Kil.* 1815. 8.

Theogonia:

F. A. Wolf. *Hal.* 1783. 8.

J. Sidler, *Radmus*. Erklärung der *Theog.* d. *Hes.* *Goett.* 1818. 4.

Scutum Herculis.

C. F. Heinrich. *Vratisl.* 1802. 8.

J. C. Schlichtegroll, ab. den Schild des *Hercules* nach der Beschreibung des *Hesiod.* *Gotha* 1788. 8. o. 11.

Contamen Homeri & Hesiodi (liber 1us 1us 1us) af Hesiodos. Sammenl. Heinrich de certaminibus Homeri & Hesiodi 1: Epimenides aus Areta. Leipz. 1801. 8.

C. Lehmann, de Hesiod. carminib. perditis. Part. I. Berol. 1828. 8.

Perilogus af Ph. Buttmann. See ovfr. §. 47.

Hesiodos, i Forbindelse med de orphiske Argonautika, oversat af J. S. Døst. Kjöbenhavn. 1808. 8.

S. Madsen, Hesiod om Gysler og Dage. Kbhvn. 1827. 8.

§. 55.

Dgaa efter de homeriske og hesiodiske Poesies Dphor vedhæftede den episke Digtekunst, at blomstre, endstaaende ikke i hvide ungdommelige, friske Blomster. I det Tidrum, som gik nærmest foran Demokleides Begyndelse (777), og i rum Tid efter, levede en Række af episke Digtere, i hvis Værker den historiske Lendendes (mythiske Sagn-Tradition) synes mere og mere at have fortrængt det Poetiske. De bannede derved **Dynastien** fra deres Historier. Disse Digtes Indhold var fornemmelig Gubernes og Heroernes Genealogier, Kamp, Bebrister og Gledener. Mogle af disse Digte fortalte særskilte mythiske Sagn (f. Ex. *Trojanerkrigen*), eller enkelte Gubers (f. Ex. *Demokleides*), Heroers (f. Ex. *Herakles*, *Oidipus*, *Thetes*), Stammers (*Miner*), Steders (f. Ex. *Naukratis*, *Korinthia*, *Thetes*) mythiske Historie; andre sluttede sig som Fortættelse til de homeriske Digtes Indhold (f. Ex. *en Kønigens Epik*, *Adonis*, *Ilias mikra*, *Iliou peris*, *Nostoi*, o. s. v.). I Alexandrinernes episke Kanon optoges: Homeros, Hesiodos, Pindaros, og fra sel-

gende: *Denckens* 5. 7. 7. *Panopis* og *Antikithos*. Men desuden bestod *Antikithos* af *Antikithos* eller maaſkee tidligere et Udvalg af episke Digte, hvilket Udvalg omfattede den hele mythiske Sagnkreds fra Mythen om Uranos og Gæa indtil Sagnet om Odysseus' Drab ved Telegonos. De i denne Samling optagne Digtes Forfattere kaldtes *οἱ Κυκλαδοί*, formodentlig fordi hiin hele Sagnkreds udgjorde det Stof, der var bearbejdet i deres Værker. Om de homeriske og hesiodiske Digte var optagne i denne Samling, er uvist; maaſkee fandt i denne og i flere Punkter ingen almindelig Overensstemmelse Sted. Den anseesteste Epiker i denne Periode var *Peisandros*. Blandt Kykliderne vare de vigtigste: *Arcophylos*, *Aknathon*, *Stamelos*, *Leschos*, *Arktinos*, *Stasinos*, *Agias*, og i den følgende Periode *Eugammon*. Deres Afstamning og hvilke Digte enhver af dem har forfattet, er meget uvist. Af deres talrige Værker ere kun *Grundstykker* bevarede, hvilke i Forening med flidigere Forfatters, dog kun i sparsomme Udtog og Efterretninger ere den eneste kilde til Kundskab om dem.

De lyriske og især de dramatiske Digtere fandt rigt Stof til Afbenyttelse i Epikernes Værker. De flidigere græske og romerske Epikere hentede herfra ikke blot Stof, men ogsaa Motiver til Efterligning. — En flidigere Skribent: *Dionysios*, formodentlig fra Samos, gjorde et Udtog af de lyriske Digteres Værker i Prosa, men ogsaa det er tabt. (*Diodoros* fra Sikilia). Om *Proklos* see ndfr. Anmærkn.

Fragmenterne findes omspredte hos forskellige Forfattere. De hidtil samlede findes i *J. A. Wolfs* nyeste Udgave af *Homerus*; fuldstændigst i *C. G. Müllers*; de cyclo epica. See ndfr. Sammenl. *R. J. F. Henrichsen*. See ndfr.

Den vigtigste Kilde til Kundskab om disse Digtere og deres Værker var forhen det af *Photios* (ndfr. §. 446) i hans *Myriobiblon* (Cod. 239) gjorte Udtog udaf *Procli chrestomathia grammatica* (ndfr. §. 415); hvortil sildigere ere komne udsørligere Excerpter af dette Værk, fundne af *T. C. Tychsen* og *J. P. Siebenkees*, og udgivne ved *C. G. Heyne* i *Heerens og Tychsens Bibliothek d. alt. Litter. u. Kunst. B. 1. St. 1. 2. 4. Dernæst:*

Th. Guisford (med *Hephæstion*). Oxon. 1810. 8.

Im. Bekker, med *Tzetze Homeria*. Berol. 1816. 8.

Conf. *F. Thiersch* i *Acta Philol. Monac.* Tom. II. Fasc. IV. P. 572 sqq.

Bidrag til Kundskab om disse Digte findes deels i spættede Skrifter, deels leilighedsvis, af *Salmasius*, *Casaubonus*, *J. A. Fabricius* (See Biblioth. Gr. T. 1. P. 378 sqq. og fl. St.), *C. G. Schwartzius*, de poetis cyclinis. Altorf. 1714. 4. og i hans diss. selectæ ed. ab *Harles*. Erlang. 1778. 8. *C. G. Heyne*, Exc. I in *Virg. Æn. Libr. II.* og i hans Udgave af *Apollod.* Vol. I. P. XXX sqq. Vol. II. P. 351 sqq. *Levesque*, i *Mémoires de l'Institut, Litterat.* T. 1. P. 337. *F. A. Wolf* (Prolegom. ad *Hom.* P. 125 sqq.). *F. Jacobs* (Prolegom. in *Tzetze Iliaca*). *J. Schlegel* (*Gesch. d. gr. Poes.* S. 198 sqq.). *C. F. Heinrich* (Proleg. ad *Hes. Scut. Hercul.* See ndfr. §. 54). *T. C. Tychsen* (Indledning til *Quintus Smyrnaeus*. See §. 388). *J. Cruzer*, histor. Kunst der Griechen S. 25 fgg. 59 fgg. *F. Wüllner* (de cyclo epico. Monast. 1825. 8.) *R. J. F. Henrichsen* (de carminibus Cypriis. Havn. 1828. 8.) *C. G. Müller* (de cyclo Græcor. epico. Lips. 1829. 8.) Sammenl. Osann i Tidsskriftet *Hermes* B. 31. S. 2. 1828. 8. Om *Peisandros* see *K. D. Müllers* *Dorier* II, 475 sqq.; i hvilket Værk ogsaa handles om andre af disse Digtere.

Andre Digtarters Udvikling.

§. 56.

Den mangesidige Udvikling, der var karakteristisk for Grækerne, viser sig ogsaa i deres Poesies Historie. Med den ny Tingenes Orden, som efterhaanden dannede sig (§. 34), gik ogsaa den aandelige Udvikling stedse videre fremad. Man indskrænkede sig ikke til at lovsynge Guderne, og at fortælle om Fortiden, men i det Digterne tillige gjorde personlige Følelser, Tilbøieligheder o. s. v. til Sagens Siendstand, blev derved ogsaa det Virkelige, det Nærværende, egne og Andres Anliggender o. s. v. Poesiens Stof. Denne Udvikelse af Digtetkunstens Indhold fremkaldte tillige nye Former; og saaledes forberededes ved nogle Mellemarter, som først skulle omtales (§. 58—62), Lyriken, der hos Hellenernes forskellige Stammer, efter enhvers Eiendommelighed, udviklede sig til en høist mærkværdig Mangfoldighed og Fuldkommenhed.

§. 57.

Den episke Digtetkunst vedblev at bruge Hexametret som sin eiendommelige Form. En ny Kunstform opstod ved at føie Pentametret til Hexametret. Tvende saadanne sammensøiede Vers udgjøre et Distichon. Denne Kunstform udviklede sig hos Tonerne, og danner et Overgangsled imellem Epos og Lyrik. Vi kende hverken Tiden, naar den opstod, eller de nærmere Omstændigheder derved; heller ikke dens op-

rindelige Benaevnelse. Men da denne Form efterhaanden blev fælles for flere Digtarter, hvilke tidligere indbefattedes under den fælles Benaevnelse Elegie, kaldtes det fælles Betsemaal deraf det elegiske. Ogsaa det græske Epigram tilegnede sig denne Kunstform.

1.

E l e g i e.

Ἑλεγειον. Ἑλεγεια. Ἑλεγος.

§. 58.

Vi tage her denne Benaevnelse i dens mere omfattende Betydning, som ikke har sin Oprindelse af Indholdet, men af Formen (§. 57). Med Hensyn til Indholdet kunne de hidhørende Digte deles i fire Afdelinger:

1) Den krigerske (heroisk-politiske). (§. 59—60.)

2) Den gnomisk-philosophiske. (§. 72—77.)

3) Sørgeelegien. } (§. 82. 186. Sammenl. 185

4) Den erotisk Elegie. } o. andenst.)

Den første Art hører til denne Periode.

I den alexandriniske Kanon for Elegien optoges: Kallinos, Mimnermos, Philetas og Kallimachos.

Om den græske Elegie i Almindelighed:

Conr. Schneider, über das eleg. Gedicht der Hellenen. I Studien von Daus und Creuzer B. IV.

J. V. Franck, see ndfr. Kallinos. §. 59.

W. L. Weber, die elegischen Dichter der Hellenen übers. und erläut. Frankf. 1826. 8.

Dødenes Afhandlinger af C. H. Böttiger (Attisches Museum B. I); Fr. Schlegel (Athenæum B. II); Conz o. A.

Den heroisk-politiske Elegie.

§. 59.

Callinos, fra Ephesos, levede formodentlig i det 8de Aarh. f. Christ. Han opmuntrede ved sine Sange til at elske og heltemodigen at forsvare Fædrelandet. Man pleier at tillægge ham et bevaret Digt eller Fragment af saadant Indhold.

R. F. P. Brückii Analecta veterum poetarum Græcorum. (§. 380). T. I. P. 39. 3 Samlingerne af

Gnomici poetæ Græci (se §. 72), i *Th. Gaisfords poetæ Græci minores* (§. 54). Ed. Lips. Vol. III, P. 221. og andensteds.

Særskilt:

G. Sverdrup, Elegia Callini; dissertatio de elegia cet. Haun. 1795. 8.

J. V. Franckii Callinus, sive de origine carminis elegiaci. Accedunt Tyrtæi reliquiæ. Alton. 1816. 8.

§. 60.

Tyrtæos. Athener. DL. 24. 684 f. Chr. I den anden messeniske Krig (685—668) sendtes han, ifølge et Drakelsvar, til Sparta, hvor han ved sine Sange begejstrede til Fædrelandskierlighed, Tappehed og andre Dyder. Adskilligt, som fortælles om hans Personlighed, synes ugrundet. Han forfattede dels Elegier af den her omtalte Art, i den ioniske Dialekt, dels anapæstiske, maaskee allerede før Tyrtæos hos Spartanerne brugelige, Krigssange (*ἐμβατήρια, ἐρόπλια*) i den doriske Dialekt. Af Elegierne findes 3 fuldstændige og

nogle Fragmenter; af de anapæstiske Sange kun et Fragment. Ogsaa efter Tyrtæi Tid satte Spartanerne stor Pris paa disse Digte.

Ofte udgivet i Forbindelse med andre f. Gr.

R. F. P. Brunckii Analecta cet. (§. 380). T. I. P. 48 sqq.

Med de gnomiske Digtere (§. 72); i *Henr. Stephani poetæ principis heroici carminis* (§. 54) Vol. II. P. 478 sqq.; *Th. Gaisford, poetæ Græc. min. Ed. Lips.* (§. 54) Vol. III. P. 228 sqq. og *W. E. Weber l. c.* §. 58 og andensteds.

Ap. Foulis. Glasg. 1759. 4.

C. A. Klotz, Tyrtæi elegiæ cet. Ed. 2. Altenb. 1767. 8.

J. V. Francke, Callinus cet. See §. 59. (Tyrtæus P. 135 fgg.)

A. Matthiae, de Tyrtæi carminib. Altenb. 1820. 4. (Udftrykt i Gaisfords *poetæ Gr. min. l. c.* P. 228 sqq.)

Ofte oversat. Paa Dønst f. Gr. af Schaldemose i *Blomster fra Grækenland.* Rhyn. 1821. S. 33 fgg.

J. A. Fabricii Bibl. Gr. I. 738 sqq.

Num; Archilochos fra Paros omtales iblandt Sambograppherne (§. 61).

Solon omtales i den følgende Periode iblandt Gnomologerne (§. 73).

2.

"I α μ β ο ι.

§. 61.

Digte, som indeholdt Dabel og Spot over Menneffenes Laster, Daarskab og Latterlighed, fik af Bersemaalene, hvori de forfattedes, Navnet: Jambes. Denne Digtarts Oprin-

belse var maastee ældre, men sin høiere Udvikling. Skylde den Archilochos, som sædvanligen udgives for dens Opfinder.

Archilochos fød paa Paros. Ol. 15—29 (719—663). Berømt ved sin Tapperhed. Rytterne om hans Usædelighed ere upaalidelige. Udmærkede sig som Digter af første Rang i den elegiske, epigrammatiske og flere Digtarter, dog, som det synes, især i den iambiske. Stor Indflydelse paa den mange-
 sidige Udvikling af den græske Verskunst og Musik. Af hans talrige Digte ere itkun Fragmenter bevarede. Mange efter-
 lignede ham. Han var optagen i Alexandrinernes Kanon for den iambiske Digtart, tilligemed Simonides fra Amorgos (§. 62) og Hipponax (§. 84).

Fragmenterne findes f. Ex. hos

R. F. P. Brunck, *Analecta cet.* (§. 380). T. I, P. 40 sqq.
 T. III, 2, P. 236.

F. Jacobs Anthologia Græca.

Th. Gaisford, *poetæ Gr. minor.* (§. 72). Ed. Lips. Vol. III, P. 85 sqq. Særstilt:

J. Liebel, *Archilochi reliquiæ.* Lips. 1812. 8. Ed. 2. Vienn. 1819. 8. Sammenl. *J. Thiersch* i Wien. Jahrb. d. Litt. 1821. B. III, S. 38 fgg.

Om Archilochos' Liv og Skrifter f. Ex.

Sevin i *Mém. de l'Acad. des Inscript.* Tom. X, P. 36 sqq.

H. L. D. Such, über die Verdienste des Archil. um die Satyre. Wittenb. 1767. 8.

J. G. Huschke, *de fabulis Archilochi cum fabulis ineditis.* Altenb. 1803. 8. Ogsaa i *A. Matthiæ Miscellanea philolog.* Altenb. 1803. Vol. I. P. 1 sqq.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* II, 107 sqq.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* II, 107 sqq.

§. 64.

Alkman. Ol. 27. 670. Af lydiske Slægt. Borger i Sparta. Dorisk Dialekt, og, saavidt vor Kundskab gaaer, den ældste doriske Lyriker af første Rang. Udmærket i forskellige Arter af den lyriske Digtetekunst, både som Opfinder og Bearbejder (*ἡλὴ ἐρωτικά, Ἰκταῖναι* o. s. v.). Et *Metrum* er benævnet efter ham. Kun Fragmenter.

---

§ flere Samlinger (ovfr.). Fuldstændigst:

F. T. Welcker, Alcmanis lyrici fragmenta. Giess. 1815. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 88 sqq.

Alkæos. Ol. 44. 603. Fra Mitylene paa Lesbos. Belæmpede sit Fædrelands Tyranner, og paadrog sig derved Landflygtighed. Forfattede i den æoliske Dialekt Digte af meget forskellig Art (*ἐποβατήρια, ὠδαί, μέλη* o. s. v.), og udmærkede sig især i den høie alvorlige Poesie. Alkæisk *Strophe*. Kun Fragmenter.

---

† Ed. pr. *Henr. Stephanus* (med Anacreon og Sappho). 1554. 4. P. 61—62. Dernæst i flere af de ovenfor nævnte Samlinger f. Ex. i

Th. Gaisford, poetæ. Gr. min. (§. 72). Ed. Lips. Vol. III. P. 815 sqq. (Sammenl. Museum crit. Cantabr. No. IV. 1814. P. 421 sqq. Conf. No. VI. 1816. P. 257.) Særstilt:

F. Stange, Alcæi fragm. cet. Hal. 1810. 8.

A. Matthiae, — Lips. 1827. 8.

C. D. Jani, commentt. tres de Alcæo. Hal. 1780—1782. 4.

Sammenl. S. L. Pichn, Lesbiorum liber. Berol. 1826. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 84 sqq.

Haands-Dannelse, og de græske Stammers Forskiellighed opstod stor Mangfoldighed i Lyriske Former, idet den meliske og choriske udgjorde den egentlige Lyriske Hovedform i denne Periode. Mange Benævnelser paa lyriske Sangformer ere bevarede *); men Levningerne af den græske lyriske Digtetunst ere for faa, til at disse Former nøiagtigen kunne afskilles hver for sig, og oplyses ved Exempler.

Grækerne Lyrik har tvende Hovedgrene: 1) Kolernes, 2) Dorernes. Hver især bærer sit alendommelige Præg. Hvilken er melisk, denne chorisk; i hvilken er Lidenstabs og Nysbelsens muntre Livlighed, i denne dybt følelsesfuld og Kraft det Dørvæiende.

Af denne Perodes Lyriker nævner man, Alkæos, Sappho og Stesichoros optagne i Alexandrinernes Lyriske Kanon.

Anm. *) See Passows Grundzüge der Gr. u. Röm. Litteratur u. Kunstgeschichte. 2te Ausg. Berl. 1829. 4. S. 78 sqq.

De lyriske Digteres Fragmenter findes mere eller mindre fuldstændigt samlede, f. Ex. i

† M. Neandri Aristologia Pindarica. Acced. sententiae novem lyric. poet. Basil. 1536. 8.

† Carmina novem illustrium feminarum, et Lyricorum fragmenta cet. Ex biblioth. Fulv. Ursini. Antwerp. 1598. 8.

Henr. Stephanus Carm. Pindari cum ceteris octo Lyricis. † 1560. 2 Voll. 12. (De lyr. Digte i Vol. 2), 2te Udg. † 1566, og Afskrift af denne 1586, 1600 og oftere.

† Æm. Portus, ap. Commel. Heidelb. 1598. 8.

F. Mehlhorn, Anthologia lyrica cet. Lips. 1827. 8.

3 Udgaverne af Anthologien ved Brunck, Fr. Jacobs v. H. See S. 380.

§. 64.

Alkman. Ol. 27. 670. Af lybisk Slægt. Borger i Sparta. Dorisk Dialekt, og, saavidt vor Kundskab gaaer, den ældste doriske Lyriker af første Rang. Udmærket i forskellige Arter af den lyriske Digtetekunst, baade som Opfinder og Bearbejder (*Μέλη ἑσπερινά, Παιάνες* o. s. v.). Et Mætrum er benævnet efter ham. Kun Fragmenter.

---

§ flere Samlinger (ovfr.). Fuldstændigst:

F. T. Welcker, Alcmanis lyrici fragmenta. Giess. 1815. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 88 sqq.

Alkæos. Ol. 44. 603. Fra Mitylene paa Lesbos. Belæmpede sit Fædrelands Tyranner, og paadrog sig derved Landflygtighed. Forfattede i den æoliske Dialekt Digte af meget forskellig Art (*ἐπὶ βαρῆρια, ὠδαί, μέλη* o. s. v.), og udmærkede sig især i den høie alvorlige Poesie. Alkæisk Strophe. Kun Fragmenter.

---

† Ed. pr. *Henr. Stephanus* (med Anakreon og Sappho). 1554. 4. p. 61—62. Dernæst i flere af de ovenfor nævnte Samlinger f. Ex. i

Th. Gaisford, poetæ. Gr. min. (§. 72). Ed. Lips. Vol. III. P. 315 sqq. (Sammentl. Museum crit. Cantabr. No. IV. 1814. P. 421 sqq. Conf. No. VI. 1816. P. 257.) Samstilt:

F. Stange, Alcæi fragm. cet. Hal. 1810. 8.

A. Matthiae, — Lips. 1827. 8.

C. D. Jani, commentt. tres de Alcæo. Hal. 1780—1782. 4.

Sammentl. S. L. Ptehn, Lesbiorum liber. Berol. 1826. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 84 sqq.

hans vigtige Forbedringer saavel i Fortællingen som ved Stoffets Udvidelse, navnlig til episke Genstande. Han siges oprindeligen at have heddet Aisias. Fortællingen om hans tabte og gienvundne Syn er fabelagtigen udsmykket, men har formentlig en historisk Anledning.

Fragmenterne i forskellige af de anførte Samlinger, f. Ex. *H. Stephanus* (§. 63) og *Gaisford* (§. 72) l. c. P. 226 sqq. Særskilt:

J. A. Suchfort, *Stesichori fragmenta*. Goett. 1771. 4.

C. J. Blomfield, i *Museum critic.* Cantabr. 1816. No. VI. P. 256 sqq.

O. F. Kleine. Berol. 1828. 8. (Conf. *Welcker* i *Jahrb. B.* 9. S. 2. 3).

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* II, 151 sqq.

4.

Σχόλια. Παρολvia. Εγκώμια cet.

§. 67.

Der opstod i hiin Tid en Mangfoldighed af Sangformer, af hvilke de forskellige Syster, Haandteringer og Lidsfordriv havde hver sin eiendommelige Art. Mest bekendt er den Art af disse Sange, som pleiede at synges i selskabelige Sammenkomster. Iblandt de forskellige Benævnelser, ved hvilke rimeligvis forskellige Slags Sange af denne Art betegnes, fortiene især at bemærkes de saakaldte *σχόλια*, hvilke synes at have været meget yndede. Saavel om dette Navns Oprindelse, som om Mæden, paa hvilken disse Sange bleve

J. G. Weller, Sappho von einem herrschenden Vorurtheile befreit. Goett. 1816. 8. Comment. Jahrb. f. Philolog. S. VI. S. 4.

S. L. Plehn, Lesbiacorum liber cet. See §. 64.

J. A. Fabricii Bibl. Gr. II, 137 sqq.

Erinna, samtidig med Sappho, og hendes Fortrolige. Kvist om født paa Lesbos. Døde meget ung. Episk og lyrisk Digterinde. Især udmærket i den episke Digtart (*ἡ λᾶκάρη*). Brøgte den æoliske Dialekt. Af fire Digte under hendes Navn er det ene (*εἰς Πωμῆν*) uden Tvivl fra en tidligere Tid.

Findes i de ovenfor ved Sappho anførte Samlinger, f. Ex. **Brunckii** Analect. (§. 380) Vol. I. P. 58 sqq. og i **F. Jacobsii** Anthol. (§. 380).

E. A. L. Moebius (med Anacreon). See §. 87.

F. Th. Welcker, de Erinna, Corinna cet. i **F. Creuzeri** Meletemata o disciplina antiquitatis. Lips. 1817. 8. P. II. Pag. 3 sqq.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 120 sqq.

§. 66.

Stesichorus, fød i Himera paa Sicilien. Levede rum Tid ind i den følgende Periode, men blomstrede formodentlig allerede i denne. (Maasske Dl. 37, 1 (632)—56, 4 (553)). Modstander af den agrigentinske Tyrann Phalaris. Hans talrige Digte udmærkede sig ved Sødhed og Kræft; de henhørte til forskjellige Digtarter, f. Ex. den episke, lyriske, bukoliske. De lyriske opførtes tildeels chorisk. Den doriske Lyrik (§. 63) modtog ved

ham flygtige Forbedringer saavel i Rhythmen, som ved Stoffets Udvidelse, navnlig til episke Gienstande. Han siges oprindeligen at have heddet Iffias. Fortællingen om hans tabte og gienvundne Syn er fabelagtigen udsmykket, men har formentlig en historisk Anledning.

Fragmenterne i forskellige af de anførte Samlinger, f. Gr. *H. Stephanus* (S. 63) og *Gaisford* (S. 72) l. c. P. 226 sqq. Særskilt:

J. A. Suchfort, *Stesichori fragmenta*. Goett. 1771. 4.

C. J. Blomfield, i *Museum critic.* Cantabr. 1816. No. VI. P. 256 sqq.

O. F. Kleine. Berol. 1828. 8. (Conf. *Welcker* i *Jahrb. B.* 9. S. 2. 3):

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* II, 151 sqq.

4.

Σχόλια. Παροίτια. Ἐγκώμια cet.

§. 67.

Der opstod i hvin Tid en Mangfoldighed af Sangformer, af hvilke de forskellige Syster, Haandteringer og Tidsfordriv havde hver sin eiendommelige Art. Mest bekendt er den Art af disse Sange, som pleiede at synges i selskabelige Sammenkomster. Iblandt de forskellige Benævnelser, ved hvilke rimeligviis forskellige Slags Sange af denne Art betegnes, fortiene især at bemærkes de saakaldte *σχόλια*, hvilke synes at have været meget yndede. Saavel om dette Navns Oprindelse, som om Mængden, paa hvilken disse Sange bleve

afflutninge, bestemt stor Udsæthed. Det er rimeligt, at de fleste digtede leilighedsvis uden Forberedelse, og, naar de vandt Bifald, bevarede: deels i Hukommelsen; deels skrevne. Indholdet var meget forskielligt, mythisk, politisk, erotisk, satirisk o. s. v.

Afhandlinget om denne Digtart af de la Nauze, Cludius, Sigen. (§. 68) o. A.

§. 68.

Denne Digtarts Oprindelse er uden Tvivl ældgammel. Alligevel tilskrives den

Terpandros fra Lesbos omtr. A. 33. 648, eller noget tidligere. Formodentlig bidrog han til dens fuldkomnere Udvikling, var den meest udmærkede berer, og tilføiede eller forbedrede det musikalske Accompagnement. Han udøvede ogsaa andre Digtarter; opfandt musikalske Instrumenter; og bidrog til Musikens Uddannelse.

Iblandt Skoliedigterne nævnes de meest udmærkede Digtere, Digterinder, Philosopher o. A. I denne Periode f. Ex. Archilochos, Alkman, Alkæos, Sappho, Pittakos. Sammenl. §. 93.

De faa bevarede Støtter:

R. F. P. Brunckii *Analecta cet.* (§. 380). Tom. I. P. 154 sqq.

F. Jacobs *Anthologia cet.* (§. 380). T. I. Conf. Animadv. in Anthol. Græc. T. I. P. 291 sqq.

C. D. Ngen, *Σχόλια*, hoc est carmina convivalia Græcorum. cet. Jenæ 1798. 8.

F. Mehlhorn, *Anthol. lyric.* See §. 63.

Om Vergaetnes f. Ex. Plehn: L. c. (§. 64).

Anm. Skrivkunsten (§. 46) Brug blev i denne Periode efterhaanden almindeligere.

Skriptprosaen begyndte at udvikle sig.

Anden Periode.

Fra Solons Lovgivning (Ol. 46, 3. 594 f. Chr.)

— Alexander den Stores Thronbestigelse (Ol. 111, 1. 336 f. Chr.).

Indledning.

§. 69.

Dette Lidsrum af Grækernes Historie er, saavel ved dette Folks Cultur, som ved dets Bedrifter og Skiebner, et af de mærkværdigste og lærerigste, Menneskeslægstens Arbejder have at opvise. Udmærkede Anlæg, understøttede ved gunstige Omstændigheder, udviklede sig til en maaskee ellers aldrig indtil den Grad og i saa kort Tid opnaaet Hæide. Denne Videnskaberne og Kunsternes Flor, der allerede tidligen havde udfoldet sig især hos Grækerne i Lille-Asien, udstrakte sig ogsaa til andre af Grækere beboede Lande f. Ex. Stor-Grækenland, Sicilien o. fl. St., men Athen var fra den her omtalte Tids Hovedsæde. Om den politiske Overmagt kiempede Athenere med afvejlende Held; i Aandens Rige indtog de med afgjort Fortrin den første Plads. Den attiske Dialekts Udvikling.

Det viser sig imidlertid for den fordomsfrie Betragtning at denne Tilstand, som glimrende den end var, bar Epiren til sin Undergang i sig selv, som forbedredes ved Folkets Udvartelse, fremskyndedes ved politiske Forhold, og fuldendtes ved uadvortes Fiender.

A.

P o e s i e . . .

1.

E p o s .

Sentiment. s. 35—55.

s. 70.

Ogsaa denne Periode tæller en Række af episke Digttere, iblandt hvilke nogle erhvervede sig stor Navnkundighed. De behandlede samme Gienstande, som hine ældre Epikere, og paa lignende Maade, dog forholdsvis ofte i en mere historisk end poetisk Aand. Af deres Digte ere kun Fragmenter levnede. I hvilken Orden disse Digttere fulgte efter hverandre, og naar enhver af dem levede, er tilveels uvist.

Her nævnes følgende:

Epimenides fra Kreta. Formodentlig Solons Samtidige (594). Fabelagtige Efterretninger. Foruden andre Værker tillagdes ham Argonautika, samt et Digt om Minos og Rhadamanthos.

C. J. Heinrich, Epimenides aus Kreta. Leipz. 1801. 8.

Antisthenes fra Prokonnesos. Dl. 85. 858. Ham tillagdes, dog ikke uden Modsigelse, en Theogonit, og et episk Digt, kaldet *Ἀρεμειόπαια*. Ogsaa om ham findes meget faabelagtige Efterretninger.

Panyasis fra Samos, eller Halikarnassos. Blomstrede Dl. 79 (463), eller maaſtee tidligere (Dl. 72). Iblandt hans Værker især en *Ἡρακλέα*, 14 B. Digtede ogsaa Elegier. Optagen i Alexandrinernes Kanon.

Fragmenter i flere Samlinger af Hr. Th. Gaisford (ndfr. §. 72) Vol. III. P. 266 sqq.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 734.

K. O. Müller, Dorier II, S. 471 sqq.

Simonides, med Tilnavnet Ὀρχηστῆς. Dl. 82 eller tidligere.

Choerilos fra Samos. Omtr. Dl. 87, 2. 431. *Περωνίς*.

A. F. Nauck, Choerili Samii quae supersunt. Lips. 1817.

8. Additam, Bonn. 1827, 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 202 sqq.

Antimachos fra Kolophon. Dl. 93. 4. 405. Antimachos ved Kraft og Hærdighed, men uden Simplicitet og Dybde. Han var optagen i den episke Kanon. Hans berømteste episke Digt var en Thebais. Var ogsaa Elegiker (ndfr. §. 82).

C. A. G. Schellenberg, Antimachi Colophonii reliquiae cet. Halm 1786. 8.

Diatribes de Antimacho cet. I Gaisfordii poet. min. Gr. (§. 72). Vol. III. P. 349 sqq.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 104 sqq.

Didaktisk Poesie.

---

§. 71.

Det var en ældgammel med Oldtidens Fattet- og Fremstillingsevne overensstemmende Skik at fremsætte Lære og Leveregler i korte indholdsrige ofte billedlige Sprog og Forskrifter indklædte i poetisk Form. Derved opstod den didaktiske Poesie, der vel nedstammer fra en langt ældre Tid, end den her angivne, men dog omtales her, fordi den netop i denne Periode udviklede sig som Kunst i flere særegne Digtarter.

---

a. Gnomer.

---

§. 72.

Gnomer (*γνώμων*) ere korte paa Erfaring og Eftertanke grundede, almeenfattelige Leveregler og Formaninger, hvilke Grækerne indklædte i poetisk Form. Saadanne Gnomer findes meget ofte leilighedsviis anbragte af de ældste græske Digtetere: Homeros, Hesiodos o. A., uden at være bundne til nogen bestemt Form, og uden at udgiøre en særegen Digtart. Men efterat den elegiske Digtart havde dannet sig (§. 58 fgg.), tilagnede de gnomiske Digtetere sig denne Form, og Gnomerne kom derved til at udgiøre en særskilt Art af den didaktiske Poesie. Formedelst Formen kan denne Digtart ogsaa benævnes gnomisk Elegie, og udgør da en Deel af den elegiske Poesie (§. 58).

Om denne Digtart:

C. G. Heyne, i Fortalen til *Gnomie. poetarum quorundam opera sententiosa*, ab *E. G. Glandorf & F. A. Fortlage*. Lips. 1776. 2 Voll. 8. Udflygt i *F. T. Welckers* Udg. af *Theognis* (§ 74). S. CXXXIII sqq.

U. A. Rhode, de veterum poetarum sapientia gnomica, Hebræorum in primis et Græcorum. Havn. 1799. 8.

Fr. Thiersch, de gnomiis carminibus Græcorum i *Act. Philolog. Monac.* T. III og IV. o. A.

Foruden særskilte Udgaver af de enkelte Gnomologers Digte findes forskellige Samlinger af Grækerne's Gnomer. Desuden ere disse Digteres Arbejder ofte udgivne i Forbindelse med Andre.

Her nævnes af Samlingerne:

Ed. princ. *J. Lascaris*, *Gnomæ monostichæ s. sententiæ ex diversis poetis cet. Acced. Musæi poem. de Heron. et Leandr. (L. de Alopa. Florent. circ. 1494). A. Med uncial-Bogstaver.*

Efter flere Udgaver:

+ *J. Camerarii libellus scholasticus*. Basil. 1551 og + 1555. 8.

+ *Ap. Ad. Turnebum, Iῶμολογία cet.* Paris. 1556. 4.

+ *M. Neandri, liber aureus et scholasticus*. Basil. 1559.

4. + Ed. 2: *opus aureum et scholasticum*. Lips. 1577. 2 Voll. 4.

+ *J. Hertel, Theognid. sententiæ. Acc. aliorum poet. opera sent.* Basil. 1561. 8. og oftere,

+ *F. Sylburg, gnomæ epicæ cet.* Francof. 1591. 8. og oftere.

+ *R. Winterton, poetæ Græci minores*. Cantabr. 1635. 8. 1652. 8. og oftere.

Iblandt de nyere:

Glandorf og Fortlage see ovfr.

R. F. P. Brunck, foruden *Analekterne* (§. 380) ogsaa: *Gnomici poetæ Græci*. Argent. 1784. 8. Ny udg. *G. H. Schaefer*. Lips. 1817. 8.

J. F. Boissonade, poetæ gnom. Paris. 1823. 12.

Th. Gaisford, poetæ minores Græci. Oxon. 1814—1821. 4 Voll. 8. Forsæt. Lips. 1823. 5 Voll. 8.

J. C. Orellius, opuscula Græcor. sententiosa cet. Lips. 1819—1821. 2 Voll. 8.

Haandbudgaver hos Tauchnitz og Weigel.

§. 73.

Udmærkede Gnomikere i denne Periode:

Solon. Dl. 46. 594. Den Mand, der befieled ham som Statsborger, udmærker ham ogsaa som Digter. Han danner Overgangen fra den heroisk-politisk (§. 59) til den gnomisk Elegie.

Fragmenterne af hans Digte findes i flere ovenfor (§. 72) anførte Samlinger. f. Ex. *Glandorf & Fortlage* l. c. Vol. 2. Endvidere:

+ *Ed. pr.* (med *Kallimachos*.) Basil. 1532. 4. (Ndf. §. 187).

N. Bach, *Sol. carmina, quæ supersunt*. Bonnæ 1825. 8. (Conf. *Bachii Mimnerm.* P. 53. See §. 82).

J. Meursius, *Solon s. de vita ejus, legibus cet.* Havn. 1632. 4. Ogsaa i *Gronov. Thesaur.* Vol. V.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* I, 735 sqq.

§. 74.

Theognis. Dl. 59, 1. 544. Formodentlig fød i det attiske Megara. Aristokrat. En Tidlang landsflygtig. Især udmærket som gnomisk-elegisk Digter, og meget anseet. Hvad

der er bevaret under hans Navn: *παραινεσις* (henimod 1400 Vers), er, som det nu have, formodentlig sildigere samlet, med Tilføjninger af andre Digtere, og i vilkaarlig Orden. Det er alligevel en vigtig Kilde til at kende den Tids politiske Forhold især i Megara.

---

† *Aldus* med *Theocritus* (§. 202). Venet. 1495. Fol.

(*H. Alexander*). *Gnomologia*. Paris. 1512. 4.

† *P. Vinetus*. *Sententiæ elegiacæ* cet. Paris. 1543. 8. og oftere.

J. Camerarius i: *libellus scholasticus* (See §. 72), og i flere af de ovenfor (l. c.) anførte Samlinger f. Ex. af *Brunck*, *Gaisford* (Ed. Lips. Vol. III, P. 1 sqq.), *Boissonade*.

† *W. Seber*, *Theogn. sententiæ* cet. Lips. 1603. Bedre † 1620. 8.

A. B. Blackwall. Lond. 1706. 8. o. 2.

Im. Bekker, *Theogn. elegi* cet. Lips. 1815. 8. Berol. 1827. 8.

F. T. Welcker, *Theogn. reliquiæ* cet. Francof. 1826. 8. Conf. *G. Graefenhan*, *Theognidis vindiciæ*. Muhlhus. 1827. 4.

J. A. Fabricii *Bibl. Gr.* I, 704 sqq.

§. 75.

Phoëylides fra Miletos. Dl. 60. 540. Regnedes iblandt de ypperste i denne Digtart. Rhapsoderne foredroge hans Digte. Foruden den elegiske Skal har han ogsaa have brugt den episke Form. Mængden af de Digte, som bære hans Navn i Oldtiden, var allerede dengang tvivlsom: Kun faa ere bevarede.

Det ham tillagte Digt i episke Vers: *πολὺμα νοῦθε-
τικόν* er fra den christelige Tid.

I flere af de ovenfor §. 72 anførte Samlinger, navnlig i *Bruckii Analect.* I, 77—78. II, 522 sqq.; i *Comptes poëtae gnomici*; hos *Th. Gaisford* l. c. P. 246 sqq. o. A.

Ofte med Theognis og Pythagoras.

Særskilt:

M. Cromer, Phocyl. poema cet. Cracov. 1536. 4.

J. A. Schier, Phocyl. carmina cet. Lips. 1751. 8.

Om τὸ νοῦθετικόν: *L. Wachler, de Pseudo-Phocylide.* Bintel. 1788. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 720.

§. 76.

Pythagoras fra Samos. Naar han levede, er meget uvist. Maaskee var han omtrent samtidig med Theognis og Phocylides, og døde Bl. 70. Udmærket Philosoph (ndfr. §. 140). Herhvid, hører en Samling af Tankesprog: *χρυσᾶ ἔπη* (71 Vers) i episke Vers, hvilken Samling altsaa ifølge Formen ogsaa kan henregnes til det didaktiske Epos (§. 80—81). Denne Samling er uden Tvivl foranstaltet af en sildigere Pythagoræer, og har sin Oprindelse fra flere Forfatteres Arbejder, iblandt hvilke formodentlig vare Pythagoras, Empedocles o. A.

Af Hierocles, som levede i Midten af 5te Aarhundrede efter Christus, haves en Commentar derover (S. §. 418).

Dette Santsprog meget ofte udgivne med: *Sæmiferne* (ovfr. § 72), f. Ex. af

Th. Gaisford l. c. P. 281 sqq. *J. C. Orellius* l. c. Vol. I. P. 50 sq. *E. G. Glandorf* o. A.

Særskilt f. Ex.

+ *J. Zekner*, *Pythag. fragm. cet.* Lips. 1603. 8.

J. C. Knauth, *carm. aur.* Argentor. 1720. 8.

J. A. Schier. Lips. 1750. 8.

Ofte med *Phocylides* o. A. f. Ex.

+ *Vitus Ammerbachius*, *Pythag. poemata et Phocylides*. Argent. 1539 o. oftere. 8. + *Basil.* ap. *Opor.* 1551. 8. og fl. udgg. *W. Seber.* Rd. 2da. Lips. 1622. 8.

Med *Hierokles's* *Commentar*:

+ *J. Curterius*, *Hier. commentar. in aur. Pythag. carm. et aurea Pythag. carm.* Paris. 1583. 12. Lond. 1654. 8. og oftere.

P. Needham. Cantabr. 1709. 8.

R. W(arren). Lond. 1742. 8.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* I, 750 sqq.

§. 77.

Foruden de her anførte udmærkede sig flere gnomiske Digtere i denne Periode; f. Ex. *Xenophanes*, fra *Kolophon*, omtr. Ol. 60 (§. 81. 142); *Simonides* fra *Keos* (§. 82); *Pueros* fra *Paros* (Ol. 91); *Kritias*, en af de 30 Tyranner i Athen (Ol. 94), og andre, deels ved Indsigt og Erfaring, deels som Digtere berømte Mænd, f. Ex. *Pitakos*, *Chilon*, *Anakreon*, *Aeschylos* o. fl., af hvilke nogle omtales ved de Litteraturfag, i hvilke de fornemmelig have udmærket sig.

Fragm. af deres guomiske Arbejder findes i de hidhørende Samlinger (§. 72). Særskilt: *Critia, quæ supersunt*, Ed. N. Bach. Lips. 1827. 8.

b. F a b e l.

§. 78.

Iblandt de forskjellige Maader, paa hvilke Grækerne, ligesom andre Nationer i Oldtiden, søgte at danne og lede Menneskenes Sind og Handlemaade, var ogsaa den Digtart, som kaldtes *αἶνος, μῦθος, λόγος, ἀπόλογος* o. s. v. (*fabula, apologus*). Det Særegne ved den er, at de Regler og Formaninger, den fremsætter, ere indklædte i Billeder, hentede fra Naturen, især fra Dyreriget. Fablerne ere deels almeengjældende, deels foranledigede ved og sigtende til enkelte Tilfælde, hvilken sidste Art uden Tvivl er den ældste. Vi lære bedst at kende denne Digtarts oprindelige Væsen af de Exempler, som hist og her forekomme hos de ældste Forfattere, især hos Digterne, f. Ex. Homeros, Hesiodos, Archilochos, Stesichoros o. A. Ogsaa hos Historikerne, Talerne, og sildigere Sophisterne findes Fablen leilighedsvis anvendt.

Mange Afhandlinger om denne Digtart i Almindelighed, hvori dog er taget nærmest Hensyn til de æsopiske Fabler, f. Ex. af Bentlei, Lessing, Herder, Jacobs (*griechische Fabulisten i Nachträge zu Sulzers Theorie* cet. B. V. S. 269 fgg.); J. G. Huschke *de fabulis Archilochi* cet. Altenb. 1803. 8. og i Matthiaci *Miscellanea philologica* Vol. I. P. 1 sqq. Lips. & Altenb. 1809. 8. o. A. Sammenl. Fabric. Bibl. Gr. I, 618 sqq.

§. 79.

Æsopos. Bl. 52, 1. 572. Formodentlig en Phryger. Fortællingerne om hans Liv og Skiebne ere meget upaalidelige. Han var saa berømt som Fabeldigter (*λογοποιός*), at denne Digtart fik Navn efter ham (*λόγος Αἰσώπειος*). Det er uvist, om Æsopos selv optegnede sine Fabler, ligesom ogsaa om deres oprindelige Form var prosaisk, eller, som er sandsynligt, metrisk, og da hvilken, eller hvilke disse Former vare. Allerede tidligen begyndte man at samle, forsøge og paa mange Maader at bearbejde disse Fabler, som derved have undergaaet saa mange Forandringer, at de ægte ikke kunne skielnes fra de falske, og neppe nogen af dem er kommen til os i sin oprindelige Skikkelse.

De vigtigste Samlere og Bearbejdere vare: Demetrios Phalereos (S. 245. 316), og Babrios, formodentlig omtrent samtidig med Augustus, eller tidligere. Babrios foranstaltede en stor Samling af Fabler, som han bearbejdede metrisk i choliambiske Vers. Denne Samling, som efterhaanden mere og mere forvanskedes, og omstredes i Prosa med mange Tilfættninger og Forandringer, kom i Glemsel, men var dog Hovedkilden for vore nuværende Samlinger, hvilke især skyldes Ignatius Magister eller Diakonus i 9de Aarhundrede, som omstrev Fablerne i Senarier, og Maximus Planudes i 14de Aarhundrede.

De hidtil fundne Haandskrifter indeholde forskellige Samlinger, og ere af meget ulige Indhold. Flere Haandskrifter henligge formodentligen endnu ubenyttede i Bibliothekerne.

Fragm. af deres gnomiske Arbejder findes i de hidhørende Samlinger (§. 72). Særskilt: *Critia, quæ supersunt*, Ed. N. Bach. Lips. 1827. 8.

b. F a b l e r.

§. 78.

Iblandt de forskjellige Maader, paa hvilke Grækerne, ligesom andre Nationer i Oldtiden, søgte at danne og lede Menneskenes Sind og Handlemaade, var ogsaa den Digtart, som kaldtes *αἶνος, μῦθος, λόγος, ἀπόλογος* o. s. v. (*fabula, apologus*). Det Særegne ved den er, at de Regler og Formaninger, den fremsætter, ere indklædte i Billeder, hentede fra Naturen, især fra Dyreriget. Fablerne ere deels almeengjældende, deels foranledigede ved og sigtende til enkelte Tilfælde, hvilken sidste Art uden Tvivl er den ældste. Vi lære bedst at kende denne Digtarts oprindelige Væsen af de Exempler, som hist og her forekomme hos de ældste Forfattere, især hos Digterne, f. Ex. Homeros, Hesiodos, Archilochos, Stesichoros o. A. Ogsaa hos Historikerne, Talerne, og sildigere Sophisterne findes Fablen leilighedsviis anvendt.

Mange Afhandlinger om denne Digtart i Almindelighed, hvori dog er taget nærmest Hensyn til de æsopiske Fabler, f. Ex. af Bentlei, Lessing, Herder, Jacobs (*griechische Fabullisten i Nachträge zu Sulzers Theorie* cet. B. V. S. 269 fgg.); J. G. Huschke *de fabulis Archilochi* cet. Altenb. 1803. 8. og i Matthiaei *Miscellanea philologica* Vol. I. P. 1 sqq. Lips. & Altenb. 1809. 8. o. A. Sammenl. Fabric. Bibl. Gr. I, 618 sqq.

§. 79.

Æsopos. *Di.* 52, 1. 572. Formodentlig en Phryger. Fortællingerne om hans Liv og Skiebne ere meget upaalidelige. Han var saa berømt som Fabeldigter (*λογοποιός*), at denne Digtart fik Navn efter ham (*λόγοι Αἰσώπειοι*). Det er uvist, om Æsopos selv optegnede sine Fabler, ligesom ogsaa om deres oprindelige Form var prosaisk, eller, som er sandsynligt, metrisk, og da hvilken, eller hvilke disse Former vare. Allerede tidlig begyndte man at samle, forsøge og paa mange Maader at bearbejde disse Fabler, som derved have undergaaet saa mange Forandringer, at de ægte ikke kunne skielnes fra de falske, og neppe nogen af dem er kommen til os i sin oprindelige Skikkelse.

De vigtigste Samlere og Bearbejdere vare: **Demetrios Phalereos** (§. 245. 316), og **Babrius**, formodentlig omtrent samtidig med Augustus, eller tidligere. Babrios foranstaltede en stor Samling af Fabler, som han bearbejdede metrisk i choliambiske Vers. Denne Samling, som efterhaanden mere og mere forvanskedes, og omstredes i Prosa med mange Tilføjninger og Forandringer, kom i Glemsel, men var dog Hovedkilden for vore nuværende Samlinger, hvilke især skyldes Ignatius Magister eller Diakonus i 9de Aarhundrede, som omstrev Fablerne i Senarier, og **Maximus Planudes** i 14de Aarhundrede.

De hidtil fundne Haandskrifter indeholde forskellige Samlinger, og ere af meget ulige Indhold. Flere Haandskrifter henligge formodentligen endnu ubenyttede i Bibliothekerne.

Af den anførte Marsag ere Udgaverne af meget forskellige Indhold. De ældre Udgaver, som Efterfølgerne indtil den sidste Tid enten ganske eller tildeels lagde til Grund, vare af

† *Bonus Accursius*. 146 Fabler af den planudiske Samling, med *Vita Æsopi* af Planudes. s. l. & a. (Milan. 1479 eller 1480) 4. 167 Blade; 3 Afdelinger. (Bibl. Reg. Haun. Afd. 1 og 3).

† *Venet.* 1498. 4. (148 Fabler).

† *Aldus. Venet.* 1505. Fol. (med andre Skrifter).

† *Basil. Ap. Froben.* 1518. 8. og oftere aftrykt.

† *Rob. Stephanus*. (Tillæg af 20 Fabl. og en anden Orden.) Lutet. 1546. 4. Efter en Række af Udgaver, iblandt hvilke † *Lugd. ap. J. Tornæsium* 1551. 12, fulgte:

† *J. N. Neveletus*, *Mythologia Aesopica*. Francof. 1610. 8. (Ny Titel 1660). Føjede 148 Fabler til den planud. Samling af *Accursius*. Nu fulgte en Række af Udgaver uden betydelige Tillæg, tildeels med Udeladelse af *Neveleti* Tillæg:

(*J. Hudson*) fl. Udg. f. *Er. Oxon.* 1718. 8.

J. G. Hauptmann. Lips. 1741. 8. (361 Fabl. med Tillæg.)

J. M. Heusinger. Isen. & Lips. 1741. 8. (Med Udeladelse af *Neveleti* Tillæg). Flere Udg. deraf f. *Er.* ved

C. A. Klotz. Isen. 1776. 8. og oftere.

G. H. Schaefer. Lips. 1810. 8. *Schaefer* har desuden Udg. *Æsopos* ib. 1817. 1819. 8.

J. C. G. Ernesti. Lips. 1781. 8. (296 Fabl.)

En ny meget forøget Samling (423 *Æsop.* Fabler o. f. v.) af

Franc. de Furia. Florent. 1809. 2 Voll. 8. Ogsaa, med Tillæg, Lips. 1810. 8. og en mindre Udg. (*G. H. Schaefer*) ib. 1810. 8. Ny Bearbejdelse *C. E. C. Schneider.* Lips. 1810. 8.

D. Coray, fuldstændig kritisk Udgave med græske Anmærkn.

Paris. 1810. 8. (Bind 2 af *πάρεργα Ἑλληνικῆς βιβλιοθήκης*.)

En ny Samling af

J. G. Schneider. Vratial. 1812. 8. (231 *Æsop. Fabler cet.*)

Desuden Stoleudgaver af

J. D. Büchling (Hal. 1799. 8. paa ny af *Grosse*. Hal. 1821, 8.) *Volger* (Lips. 1811. 8.) *Tauchnitz*, Lips. 1821. 12. o. *K.*

Årlige Oversættelser, hvoribl. nogle latinske udkom før den græske Text, f. *Er. Rom.* 1473. 4.

Om *Æsopos* og hans Fabler:

Sammenl. s. 78, desuden f. *Er.*

G. H. Grauert, de *Æsopo et fabulis Æsopiis*. Bonnæ 1825. 8.

Om *Babrius* (urigtigen *Babrias* eller *Gabrias*):

Tyrwhitt, de *Babrio fabularum Æsopearum auctore*. Acced. fab. fragm. Lond. 1776. 8. Ved *Harless* med Tillæg udaf *Tyrwhitts* Udg. af *Orpheus de lapid.* (Lond. 1781. 8.) Erlang. 1785. 8. Ogsaa i Ed. Lips. 1810 af *Furias* Udg. af *Æsopos* (ovfr.).

Ed. pr. af *Fragm.* i Aldi Udg. af *Æsopos* 1505, See ovfr.

Først i den fildigere Tid har man søgt at giengive disse Fabler i deres choliambiske Form. See *Coray's* og *J. G. Schneiders* Udgg. af *Æsopos*. Særskilt: *F. X. Berger*: *Babrii fab.* Monach, 1816. 8.

Anmærkn. *Syntipas*, en Perser, har oversat disse Fabler paa syrisk, og 62 af disse havees deraf oversatte paa Græsk i 15de Aarh. ved *Michael Andreopulos*.

C. F. Matthæi. Lips. 1781. 8.

c. Det didaktiske Epos.

§. 80.

Det ældste Forsøg paa at udforske og forklare Tingenes Oprindelse og Væsen indklædte Grækerne allerede længe før denne Periode (§. 50 fgg.) i poetisk Form. Endskjøndt Philosophien mere og mere udviklede sig i Modsætning til den poetiske Folketroe, og bekæmpede den, hvilket ogsaa skeete ved de §. 81 nævnte Digtere, havde den dog endnu ikke løsrevet sig fra sin mythisk-poetiske Rod. Denne Fremstillingsmaade vedblev indtil ved stigende Cultur Prosaen havde modtaget modnere Udvikling og flersidigere Anvendelse.

§. 81.

De Mænd, som meest udmærkede sig ved at behandle speculative Gienstande i poetisk-episk Form, høre mere til Philosopherne end til Digterne; hvorfor de omtales nedenfor §. 139 og 142; men da de af deres Skrifter bevarede Fragmenter have poetisk Form, maae de tillige anføres her.

1) Xenophanes fra Kolophon. Dl. 60, 3. 538. eller noget sildigere. Som Digter udmærkede han sig i flere Digterarter, saavel i den episke (*κτλῶεις*) og satiriske (? §. 84), som i den gnomisk-didaktiske Poesie (§. 77. Nbr. §. 142). Heriblandt høre de saa Levninger, som findes i ..

† *Henr. Stephani poesis philos.* (Deri tillige *Fragm. Empedocl. & Parmenid.*) Paris. 1573. 8.

G. G. Jüllerboms *Beiträge cet.* (See §. 137.) St. 7. (Om Xenoph. i *Almindel.* St. 1.)

C. A. Brandis, *Commentationes Eleaticæ.* See §. 142.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* II, 613 sqq.

2) **Parmenides** fra Elea. Dl. 69. 501, eller en Lid-
lang tidligere (omtr. Dl. 79). Flere Digte nævnes under
hans Navn, men ere maaſtee Dele af hans i episke Vers
forfattede Værk *περὶ φύσεως*. Ved allegoriſt Fortolkning
ſøgte han at reducere Mytherne til philoſophiſt : phyſikaliſte
Ideer. (Sammenl. ſ. 142).

Fragmenterne :

G. G. Sülleborn l. c. St. 6 o. fl. St. Særſtillt : *Fragn. des
Parmenides*. Züllich. 1795. 8.

A. Peyron, *Empedoclis et Parmen. fragm.* Lips. 1810. 8.
(Udaf et Haandſkrift af Simplificos i Turin, forſtielligt fra den
forhen udgivne Text.)

C. A. Brandis l. c. P. 85 sqq.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* II, 621 sqq.

3) **Empedocles** fra Agrigentum. Dl. 84. 443. Han
ſkrev et vigtigt Værk, af betydeligt Omfang, i episke Vers
περὶ φύσεως; ligeledes *καθαρμοί* og *λόγος ἰατρικός*. *Lucretius*.

Fragmenterne :

F. G. Sturz. Lips. 1805. 2 Voll. 8.

A. Peyron l. c.

Th. Gaisford *Poet. Gr. minor. Ed.* Lips. Vol. III. P.
284—288 (*Emped. & Parm. Fragm.*)

Anmærk. Det ham tillagte Digt *περὶ σφαίρας* er nægte.

† *Ap. Fr. Morell.* Lutet. 1587. 4.

B. Hederich. Dresd. 1711. 4.

Om Empedocles :

G. Kitter i *J. A. Wolfs litter. Anal.* II. 411 sqq. (Ueb.
die philoſ. Lehre des Emped.)

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* I, 816 sqq. Om Emped. i *Almindel.*
ib. P. 805 sqq.

3.

E l e g i e.

See ovenfor §. 58—60. Sammenl. 72—77.

§. 82.

Den elegiske Digtart udvidedes til nye Gienstande; deels til alvorlige Betragtninger og Klager over Lykkens Ustædighed, Livets Sorger o. s. v. (ἐλεγοί, θρήνοι; Sørge = Elegien); deels til at besynge erotiske Gienstande (den erotiske Elegie). See §. 58.

De meest udmærkede Elegikere i denne Periode vare:

1) *Mimnermos* fra Kolophon. Solons Samtidige (594). Anvendte formodentlig først den elegiske Form til Klagesange. Skrev ogsaa en større erotisk Elegie: *Nanno*.

Fragmenterne i forskellige Samlinger f. Ex. i *Henr. Stephan. poet. princ. heroic.* (ovfr. §. 47), *Brunckii Analecta* Vol. I. p. 60 sqq. og *poetæ gnomici* P. 68. (§. 72), *Ursini carmina femin. cet.* (§. 63), *Gaisford* (l. c. P. 217 sqq.), *Boissonade* o. A.

N. Bach. Lips. 1826. 8.

P. C. C. Schönemann, de vita et carminib. *Mimn.* Goett. 1823. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 733 sqq.

2) *Simonides* fra Keos. Dl. 56, 1 (556) — 77, 4 (469). Opnaaede en høi Alder. Stor Anseelse og Ravnkundighed ved hans vigtige og mangesidige Fortjenester af Kunst og Videnskab. Han udmærkede sig som Lyriker (ndfr. §. 87), digtede Hymner, Gnomer (ovfr. §. 77), Epigrammer (epitaphiske), besang i forskellige Digtformer mærkværdige Begivenheder o. s. v.; men fremfor Alt udmærkede han sig ved

Sørgesange (Quintil. X, 1, 64), hvilke formodentlig fra den Tid af fik Navnet *ἔλεγος*.

En Deel Fragmenter i de nys anførte Samlinger, i Fr. Jacobs Anthol. Gr. og andensteds.

van Goens, de Simonide Ceo, poeta et philosopho. III-trai.-1768. 4.

J. A. Fabric. Bib. Gr. II, 142 sqq.

3) Antimachos fra Kolophon. Ovenfor §. 70 er talt om ham som Epiker. Var tillige erotisk Elegiker, og skrev ved Tabet af sin Elskede et større, aldeles tabt elegisk Digt, der bar hendes Navn: *Lyda*.

4.

E p i g r a m.

§. 83.

Ἐπίγραμμα: 1) Paaskrift, Indskrift; brugtes 2) om Indskrifter paa Templer og andre Bygninger, paa offentlige Mindesmærker, Gravsteder, Billedstøtter, Malerier, Baser, Baaben o. s. v. Før Skrivekunstens Brug blev almindeligere, pleiede disse Indskrifter at bestaae blot i Navne. 3) Indskrifter indklædte i Vers, deels for at anvendes paa de her anførte Maader, deels forfattede, som om de vare bestemte til denne Brug, og deels uden saadan Brug eller Forsætning anvendte paa mangfoldige Maader til deri at indklæde enkelte Tanker, Betragtninger, Følelser, Glæder, Sorger, Ønsker, Bønner, Leverejler, Forsætter, Bedrifter, Vigenheder o. s. v. Efter hiin oprindelige Brug kaldte man

*E. A. Meehins. Mel. 1810. 12. Mæge med Sappho og Erte-
na. Goth. 1826. 8. (Jacobs's & Rost's Samling).*

I. F. Boissonade. Paris. 1823. 12.

*F. Mehlhorn. Glogau. 1825. 8. Samment. Anthologia ly-
rica. Lips. 1827. 8. (S. ovfr. §. 63.)*

Om Anacreon i Almindelighed:

*Manse i Nachträge zu Salzer's Theorie der schönen Künste VI,
343—358 o. K.*

*A. Wepfer, de antiquitate carminum Anacreonticorum.
Lips. 1825. 8.*

*S. Meisling, Anacreons Digte, udgivne, oversatte og oplyste.
Köpn. 1826. 8.*

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 91 sqq.

*S. Mehlhorn, Uebersicht der neuest. Anacr. Litt. i Jahns
Jahrb. für Philol. et. V. P. 227 sqq. Samment.*

J. S. Wüstenmann i Seebodes Hist. Bibl. 1828. No. 54-55.

*Simonides fra Reos. (See ovfr. §. 82. 2). Ind-
tog en meget høj Plads blandt de doriske Epikere. ἄννοι.
παῖνες. ἐπὶ νῆα. μέλη ο. §. v.*

*Fragmenter. See §. 82. Desuden: Gaisford, Poet. Gr. min.
(§. 72) Ed. Lips. Vol. III. P. 147 sqq.*

§. 88.

*Pindaros fra Theba i Boeotien. Ol. 64, 3. 522 —
Ol. 84, 3. 442. Følte et lyfteligt og høit hædret Liv.
De af hans Digte, som ert bevarede, i Forbindelse med Old-
tidens Vidnesbyrd hlemte ham en høj Plads blandt Digterne
af første Rang. Han udmærkede sig i mange Arter af den
lyriske Digtetunst: Hymner, Pæaner, Hyporchemata, Proso-
dia, Parthenia, Stolia, &c. Af alle disse Digte ere
kun Fragmenter tilbage, med Undtagelse af hans Sange til*

Vi se for dem, som havde fået de offenkendige Sæge (*ἐκινύια*, *ἐκινύια* o. s. v.), af hvilke findes 45 bevarede i en Dialekt, der er en elendommelig Sammensmeltning af det doriske, episke og æoliske Sprog. De alexandriniske Kritikere inddeelte disse Digte i 4 Afdelinger; 14 olympiske, 12 pythiske, 11 nemeiske, og 8 isthmiske Sange. Disse Sange fremvise et ægte Billede af Dorismen i dens ædleste Form. De vidne om de ældste Egenskaber, som Retfærdighed, Frømsind, Arbejdighed for en bedre Fortid med Iver for at opstaa til Samtiden til dens Efterligning, rolig Hvilhed, Aandsklarhed, Simplicitet o. s. v., samt det største Mesterkab i Formen. Kun ved en med Oldtidens beslegtet Aand, og ved grundigt Studium af Oldtidens Mindesmærker, er man istand til at fatte de pindariske Digtes Værd.

Af Oldtidens Kritikere og Commentatorer over disse Digte, f. Ex. Chamaeleon, Zenobios, Kallimachos, Aristarchos, Aristophanes Byzantinos, Arimontos, Didymos o. A., findes Levninger i Scholierne, som ere af meget forskellig Art og Værd (Thomas Magister, Eman. Moschopulos, Demetrios Triclinios).

Med de øvrige Kritiker f. Ex. Petr. Stephanus og Emil. Portus. See §. 63.

Af Udgaver og andre Hjælpenidder nævnes her:
 † Ed. princ. Alaina (med Kallimachos, Dionys. Perieg., Antophron.) Venet. 1513. 8.

† Z. Callierg. Romæ 1515. 4. (med Scholier). Især denne Udg. ligger til Grund for den almindelige Text.

† Basil. ap. A. Cratandram 1526. 8.

† Francf. P. Brubach. 1542. 4.

- † *Gu. Morellianus*. Paris. 1558. 4.
 † *Ap. Plantin*. Antv. 1567. 2 Part. 16.
 † *Ap. Paul. Stephan*. 1599. 4. og fl. Udg. i mindre Format.
 † *Er. Schmidius*. Witteb. 1616. 4.
 † *J. Benedictus*. Salmur. 1620. 4.

(*R. West & R. Welsted*.) Oxon. 1698. Fol.
Glasg. R. Foulis. 1744. 2 Voll. 8. og fl. Udg.
C. G. Heyne forfættede Udgaver i a) *Goett*. 1773—74. 2 Voll.
 4. *Addimenta ib.* 1781. 4. *Confl J. G. Schaefer* fægtede *Pind*
Argent. 1776. 4. *Dauny* 1789. b) *Gfelen* Udgave. *Goett*. 1797.
 (1813) 8. c) større Udg. *Goett*. 1798—1799. 3 Voll. 8. Denne paa-
 ny forøget (*G. H. Schaefer*) *Lips*. 1817. 8. *Seynes* Text i fl. en-
 gelske Udg. f. *Er. H. Huntingford*, Lond. 1814. 8. Ed. 2. ib.
 1821. 8.

Den heymiske Text: *Schaefer* ap. *Tauch*. 1810. 1819. 12.

C. D. Beck. *Lips*. 1792—1795. 2 Voll. 8. (afsluttende); ny
 Udg. *Lips*. 1811. 8.

A. Boeckh, en ny kritisk og rigt udføret Udgave. *Lips*.
 1811—1822. 2 Tom. 4 Part. 4. Texten særskilt som Haand-
 udgave 1817. 4. Ed. 2da. *Pindari carmina cum fragm. sele-*
ctis. *Lips*. 1825. 8.

Fr. Thiersch, *Pindarus Werke*, Urfchrift, Uebers. und Erläu-
 terungen. *Leipz*. 1820. 2 Voll. 8.

C. G. Ahlwardt. *Lips*. 1820. 8.

J. F. Boissonade. *Par*. 1825. 12.

L. Dissen. *Gothæ* 1830. 2 Voll. 8.

† *M. Neundri Aristol*. *Pindar*. *Basil*. 1556. 8.

F. Gedike, *Pindari carmina selecta*. *Berol*. 1786. 8.

Desuden mange Udgaver af og Oplysninger over enkelte Dels.

C. T. Dammii Lexic. Homer. (G. §. 47. p. 40).

† *Æm. Porti Lexic. Pindaric*. *Manov*. 1606. 8.

T. L. F. Tafel, dilucidationes Pindar. Berol. 1824. 1827.
2 Voll. 8.

Om Pindars Metra hos **G. Hermann** i **Ed. Heyn. 1798.**
Vol. 3. P. 1. og **A. Boeckh** l. c. T. 1. P. II.

G. Hermann de dialecto Pindari. Lips. 1809. 4. **J. Herm.**
Opusc. (Lips. 1827' sq.) Vol. 1. p. 245 sqq.

Mange Oversættelser i forskellige Sprog. **Græ. vdt. Thiersch.**

J. G. Schneider, Versuch über Pindars Leben und Schriften.
Straßb. 1774. 8.

J. Jacobs, Pindar. 3 Bøcker. 3d. Sammens. Theorie vet. B.
1. S. 49—76.

W. Wachsmuth de Pind. reipublicæ constituenda et re-
genda præceptore. 2 Partt. Kilæ 1823—1824. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Græc. II, 57 sqq.

§. 89.

Bakchylides fra Keos blomstrede allerede fra Al. 76,
og rum Tid efter (Al. 87, 2. 431). Stod ligesom **Simo-**
nides og **Pindaros** i udmærket Gunst hos **Hiero** i **Syrakusæ**.
Slutter Rækken af de i **Alexandrinernes** **Rhion** optagne Ly-
rikere. Beslægtet i Ånd med de ældre (dorisk-æoliske) Lyri-
kere udmærkede han sig tillige, som de fleste af disse, ved
stor Mangfoldighed i Digtformerne, f. Gr. **Epinikia**, **Pæaner**,
Parthenia, **Erotika** o, s. v.

Seu saa Fragmenter. I flere ældre Samlinger, f. Gr.
Neander, **Ursinus**, **Stephanus**, i **Brunckii Analect. I. 149—154**,
Jacobs Anthol. I, 82 sqq. Særskilt:

C. F. Neue. Berol. 1823. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Græc. II, 114—115.

K. A. Meckius. Mel. 1810. 12. *Stasos und Sappho og Eratona.* Goth. 1826. 8. (Jacobs's & Reet's Samling).

I. F. Boissonade. Paris. 1823. 12.

F. Mehlhorn. Glogav. 1825. 8. Samment. *Anthologia lyrica.* Lips. 1827. 8. (S. ovfr. §. 63.)

Om Anakreon i Almindelighed:

Manfo i *Nachträge zu Galters Theorie der schönen Künste* VI, 343—358 o. K.

A. Wepfer, *Antiquitates carminum Anacreonticorum.* Lips. 1825. 8.

S. Meisling. *Anacreons Digte*, udgivne, oversatte og oplyste. Kbhv. 1826. 8.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* II, 91 sqq.

S. Mehlhorn, *Uebersicht der neuest. Anacr. Elter.* i *Jahns Jahrb. für Philol. et.* V. P. 227 sqq. Samment.

J. S. Wissemann i *Seebodes Hist. Bibl.* 1828. No. 54-55.

Simonides fra Keos, (See ovfr. §. 82. 2). Indtog en meget høj Plads iblandt de berømte Lyriker. *ἄνθροι. παῖδες. ἐπὶνίκα. μέλη ο. §. v.*

Fragmenter: See §. 82. Desuden: *Gaisford, Poet. Gr. min.* (§. 72) Ed. Lips. Vol. III. P. 147 sqq.

§. 88.

Pindaros fra Læba i Boetien. Ol. 64, 3. 522 — Ol. 84, 3. 442. Hørte et lykkeligt og høit hædret Liv. De af hans Digte, som ert bevarede, i Forbindelse med Olytens Vidnesbyrd hienle ham en høj Plads iblandt Digterne af første Rang. Han udmærkede sig i mange Arter af den lyriske Digtetunst: *Hymner, Pæaner, Hyporchemata, Proodia, Parthenia, Stasia* o. s. v. Af alle disse Digte ere kun Fragmenter tilbage, med Undtagelse af hans Sange til

denne Digtart til enhver Tid og paa ethvert Sted var be-
 skaffen. Korinther, Thebaner, Attila, og Methambolides, Lira-
 goedien, der i sin Oprindelse var lyrisk, sig af Dithyramben
 (§. 94 fgg.), men denne prøbte at besejge som en egen ly-
 risk Digtart. De ældre Dithyrambikere bevarede Besindighed
 selv i den heftigere Begeistring, men flødigere, da den æl-
 dre Lids Sindighed og Sammelighed i Afseende paa Tale af-
 tog, (Bl. 90 fgg.) udviktede dogne Digtart, navnlig i Athen,
 til Kunstlet, dunkel, tælleløs Uregelmæssighed baade i Indhold
 og Form. Den phrygiske Harmonie var ved sin libensfæbeli-
 gere Charakter fremfor de øvrige Harmonier passende for
 denne Digtart.

§. 92.

Af de talrige Dithyrambikere nævnes her følgende som
 tildeels udmærkede sig tillige i andre Digtarter:

1) Arion fra Methymne. Bl. 38. 627. Synes at
 have givet denne Kunstart en egen og regelmæssigere Form.
 Under hans Navn høves 2 Fragmenter. Brunck, Anal. III,
 327—328.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 110.

2) Melanippides fra Melos. Bl. 65. 519. Foruden
 denne en anden Dithyrambiker af samme Navn fra Miletos
 omtr. Bl. 80. 459.

3) Lasos fra Hermione. Bl. 68. 507. Bidrog meget
 til denne Digtarts Udvikling.

4) Pindaros. (§. 88.)

5) Bakchylides. (§. 89.)

6) Praxilla fra Sition. Bl. 82, 3. 460. (§. 90.)

- † *Gu. Monellian*, Paris 1558. 4.
 † *Ap. Plantin*, Antv. 1567. 2. Part. 16.
 † *Ap. Paul. Stephan*, 1599. 4. og fl. Udg. i mindre Format.
 † *Er. Schmidius*, Witteb. 1616. 4.
 † *J. Benedictus*, Salmur. 1620. 4.
 (*R. West & R. Welsted*.) Oxon. 1698. Fol.
Glasg. R. Foulis, 1744. 2 Voll. 8. og fl. Aftryk.
C. G. Heyne forskjellige Udgaver: a) *Goett.* 1773—74. 2 Voll. 4. *Addimenta ib.* 1791. 4. *Cons. J. G. Schneider* fragm. *Pind. Argent.* 1776. 4. *Paen* 1789. b) *Efteludgave*, *Goett.* 1797. (1813) 8. c) *større Udg.* *Goett.* 1798—1799. 3 Voll. 8. *Deane* paa ny forøget (*G. H. Schæfer*) *Lips.* 1817. 8. *Seynes* Text i fl. engelske Udg. f. *Er. H. Huntingford*, Lond. 1814. 8. Ed. 2. *ib.* 1821. 8.

Den hegniste Text: *Schæfer* ap. *Tauch.* 1810. 1819. 12.

C. D. Beck. *Lips.* 1792—1795. 2 Voll. 8. (ufælsbendt); ny *Titel* *Lips.* 1811. 8.

A. Bæchke, en ny kritisk og rigt udfyret Udgave. *Lips.* 1811—1822. 2 Tom. 4 Part. 4. *Texten* særskilt som *Paend* udgave 1817. 4. Ed. 2da. *Pindari carmina cum fragm. selectis.* *Lips.* 1825. 8.

Sr. Thiersch, *Pindarus Werke*, *Urschrift*, *Uebers.* und *Erläuterungen.* *Leipz.* 1820. 2 Voll. 8.

C. G. Ahlwardt. *Lips.* 1820. 8.

J. F. Boissonade. *Par.* 1825. 12.

L. Dissen. *Gothæ* 1830. 2 Voll. 8.

† *M. Neundri* *Aristol. Pindar.* *Basil.* 1556. 8.

F. Gedike, *Pindari carmina selecta.* *Berol.* 1786. 8.

Desuden mange Udgaver af og Opfølgninger over enkelte Dele.

C. T. Dammii *Lexic. Homer.* (G. §. 47. p. 40).

† *Æm. Porti* *Lexic. Pindaric.* *Hannov.* 1696. 8.

§ 94. Dramaet. . . . .

Drama.

§ 94. Dramaet. . . . .

Drama i dette Deds Betydning hos Grækerne er Handlingens og Begivenheders umiddelbare Stenstilling ved fættvirkende Forbindelse af Poesie, Musik og Mimik (Orchestik). Denne Kunst havde sin nærmeste Oprindelse af de bacchiske (dionysiske) Feste. Ved disse Feste opførtes forskellige Chore (dithyrambiske, kylliske, tragiske, satyriske), af hvis episke-lyriske Bestanddele i Forbindelse med de tilfældige Forlopfelser (αὐτοσχέδιασματα), som tillige fandt Sted ved disse Feste, Dramaet efterhaanden udviklede sig iglennem forskellige Udviklingstrin. Vel blomstrede beslægtede Kunstarter allerede tidligere endesteds, især den dorisk-lyriske Tragoedie ved Epigenes Sikyonios o. A.; men det egentlige Drama (Skuespil) opstod, og fandt sin højeste Udvikling hos Athenerne, hvor denne Kunsts Værker opførtes ved Bacchos' Feste, hvilken Gud vedblev at være den dramatiske Kunsts Skytsgud. Ved at beholde Choret har Dramaet ogsaa i sin nyeste Udvikling Spor af sin Oprindelse. Denne Kunst deelte sig i flere Arter, hvilke omtales hver for sig.

Anm. Den senere Udvikling af denne Digtarts Historie, dens Bæsen, samt hvad der hører til at oplyse den sceniske Fremstilling, hører til den specielle Behandling af den græske Tragoedie.

Over denne Gienstand er saare meget skrevet, saavel i særlige Skrifter, som leilighedsvis andendeds. Hvad her nævnes, angaaer tillige de nærmest følgende §§. 95, 96, 97 og tildeels ogsaa de efterfølgende §. 98 fgg.

L. Maurinus, *Æschyl. Sophocl. Eurip. cet. Lugd. Bat.*
1612. 4.

R. Bentley, *opuscula philologica. Lips. 1781. 8.*

C. A. Boettiger, i forstiklige Afhandlinger, f. Gr. Quatuor
materia rei scenica. Vimar. 1792. 4. Quid sit docere, fabulam.
Vimar. 1794. 4. cet.

G. Hermann, i Udgaven af Aristoteles' *Ars Poetica* o. fl.
Sted. (Conf. Hermannii opuscula, Lips. 1827 sq.)

A. W. Schlegel, Vorles. üb. dram. Kunst und Litterat. B. 1.
Heidelb. 1809. 8. Ny Udg. 1817.

F. C. Dahlmann, *primordia & successus veteris Comœ-
diæ Atheniensium cum tragoediæ historia comparati. Haun.*
1811. 8.

G. Schneider, *de originibus tragoediæ græcæ. Vratisl.*
1817. 8.

A. Boeckh, *Staatshaush. d. Athener. Berl. 1817. B. II,*
362 fgg.

S. Thiersch, i *Indlæs. til Pindar* (obst. s. 88) S. 151 —
166.

A. L. G. Jacob, *Sophocleæ quæstiones. Vol. I. Vars. 1821.*
8. De P. 1—158: de tragoediæ origine o. k.

C. G. Haupt, *Vorschule zum Studium der griech. Tragiker.*
Berl. 1826. 8.

Conf. *Fabricii Bibl. Gr. Vol. II. P. 160—327. Sammeft.*
tilføjte notitia tragicorum deperditorum. Pag. 279 sqq.

Om Choret. i *Særdeleshed* :

Is. Casaubonus. See s. 110.

A. H. L. Heeren, *de chori Græcorum tragici natura et
indole. Goett. 1784. 4.*

C. D. Ilgen, *chorus Græcorum tragicus qualis fuerit.*
cet. i hans opuscul. philol. T. I. Erford. 1797. 8. P. 45 sqq.
(Udtigete udf. forstilt.) o. k.

Om de talrige Feste i Attika:

G. H. Spalding, de Dionysii Atheniensium Aetate i det berømteste Videnskaberne's Selskabs Skrifter 1804—1811, den philologiske Afdeling S. 70 fgg.

A. Boedh, vom Unterschiede der attischen Lenden, Anthestieren, und ländl. Dionysien, Samml. 1816—1817, S. 47 fgg. o. A.

a. Tragoedie.

§. 95.

Tragoedien (η τραγωδία) havde, som en Deel af den dramatiske Kunst, sin Oprindelse af bakchiske Festchor (S. 94). Sit Navn modtog den af de saakaldte tragiske Chor ($\chi\omicron\rho\omicron\varsigma$ τραγικοί), men hvoraf denne Benævnelse havde sin Oprindelse, samt de forskjellige bakchiske Chors indbyrdes Forhold til hverandre, lader sig ikke med Bestemthed angive. Af hvem den attiske (dramatiske) Tragoedie er opfunden, er heller ikke fuldkommen vist. Dog er det rimeligt, at største Krav paa Æren af denne Kunstopfindelse tilkommer

§. 96.

Thespis fra Hilaria i det eleusinske Distrikt i Attika. Han udøvede Kunsten Dl. 54. (563), formodentlig allerede tidligere, og indtil Dl. 61, 1 (536), maaskee endog efter den Tid. Han gav den tragiske Digtetekunst dens dramatiske Form (S. 94), ved at indføre en Skuespiller forskjellig fra Choret ($\epsilon\pi\epsilon\sigma\omicron\delta\omicron\iota\omicron\nu$). Tvivlsommere er det, dog rimeligt, at han ogsaa udvidede dens Scen ved, naar i sin sidste Periode, ikke at indskrænke sig til Bakchosmythen, men tillige at

L. Maurinus, *Aeschyl. Sophocles. Eurip. cet. Lugd. Bat.*
1612. 4.

R. Bentley, *opuscula philologica. Lips. 1781. 8.*

C. A. Boettiger i forsticlige Afhandlinger, f. Gr. Quatuor
volumes griecis. Vimar, 1792. 4. Quid sit doctus, fabulam.
Vimar, 1794. 4. cet.

G. Hermann, i udgaven af Aristoteles' *Ars Poetica* o. s.
Sted. (Conf. Hermannii opuscula, Lips. 1827 sq.)

H. W. Schlegel, Vorles. ab. dram. Kunst und Litterat. B. 1.
Heidelb. 1809. 8. Ny Udg. 1817.

F. C. Dahlmann, *primordia & successus veteris Comoe-
diae Atheniensium cum tragoedia historia comparati. Haun.*
1811. 8.

G. Schneider, *de originibus tragoediae graecae. Vratisl.*
1817. 8.

H. Boeckh, *Staatskunst d. Athener. Berl. 1817. 8. II,*
362 fœ.

S. Thiersch, i *Index. til Pindar* (obskt. s. 88) S. 151 —
166.

A. L. G. Jacob, *Sophocles quæstiones. Vol. I. Vars. 1821.*
8. Deri P. 1—158: de tragoedia origine o. K.

L. G. Haupt, *Vorschule zum Studium der griech. Tragiker.*
Berl. 1826. 8.

Conf. Fabricii *Bibl. Gr. Vol. II. P. 160—327. Samlest.*
tilfœg notitia tragicorum deperditorum. Pag. 279 sqq.

Om Choret i Græceleshed:

Is. Casaubonus. See s. 110.

A. H. L. Heeren, *de chori Græcorum tragici natura et
indole. Goett. 1784. 4.*

C. D. Ilgen, *chorus Græcorum tragicus qualis fuerit.*
cet. i hans opuscul. philol. T. I. Erford. 1797. 8. P. 45 sqq.
(Udliget udf. forf. i.) o. K.

Om de bœsticste Fæst i Græce:

~~G. H. Spalding, de. Dionysii Atheniensium Antea i det ber-~~
linke Videnskaberne's Selskabs Skrifter 1804—1811, den philologi-
Afdeling S. 70 fgg.

A. Boedh, vom Unterschiede der attischen Lenden, Anthester-
rien, und ländl. Dionysien, Samml. 1816—1817, S. 47 fgg. o. A.

a. Tragoedie.

§. 95.

Tragoedien (η τραγωδία) havde, som en Deel af den
dramatiske Kunst, sin Oprindelse af bakchiske Festchor (S. 94).
Sit Navn modtog den af de saakaldte tragiske Chor ($\chi\omicron\rho\omicron\varsigma$
τραγικοί), men hvoraf denne Benævnelse havde sin Oprin-
delse, samt de forskjellige bakchiske Chors indbyrdes Forhold
til hverandre, lader sig ikke med Bestemthed angive. Af hvem
den attiske (dramatiske) Tragoedie er opfundet, er heller ikke
fuldkommen vist. Dog er det rimeligt, at største Krav paa
Æren af denne Kunstopfindelse tilkommer

§. 96.

Thespis fra Icaria i det eleusinske Distrikt i Attika.
Han udøvede Kunsten Dl. 54. (563), formodentlig allerede
tidligere, og indtil Dl. 61, 1 (536), maaskee endog efter den
Tid. Han gav den tragiske Digtetekunst dens dramatiske
form (S. 94), ved at indføre en Skuespiller forskiellig fra
Choret ($\epsilon\pi\epsilon\sigma\omicron\delta\iota\omicron\rho$). Tvivlsommere er det, dog rimeligt, at
han ogsaa udvidede dens Stof ved, naar i sin tidligere Per-
iode, ikke at indskrænke sig til Bakchosmythen, men tillige at

behandle andre Gæders og Herders Myter, i det mindste tidtids alvorligen, om endog den oprindelige Duetgiveness og Spøg en Tid lang ikke ganske affondrede sig fra den nye Kunst. Disse Forandringer havde nødvendigen ogsaa Indflydelse paa Choret, hvilket mere og mere sammensmeltedes med det dramatiske Stof, men dog endnu en Tid lang vedblev at være Hovedsagen ogsaa i den attiske Tragoedie.

De Fragmenter, som bære Thespis's Navn, ere opdigtede.

§. 97.

Phrynichos, Athenier. Blomstrede fra Ol. 67, 2 indtil omtr. Ol. 76, 1. 511—476. Han affondrede end mere det komiske Stof fra Tragoedien, og behandlede udelukkende alvorlige Gienstande. (Mogle antage, at han heri var første Opfinder. Sammenl. §. 96). Han indførte det trochaiske Tetrameter, og var den første, som bragte kvindelige Roller paa Skuespladsen. Han yndede de gamle Iyriske (orchestiske) Sangformer, og udmærkede sig i dem.

Ni Stykker nævnes under hans Navn, iblandt hvilke *Μελήτου ἁλώσις* (Herod. VI, 21). Da de alle ere tabte, ere Angivelserne derom usikre. Flere Digtere af dette Navn.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 316 sqq.

Choerilos, ældre Samtidig med Aeschylus. Omtr. Ol. 64. 523. Blomstrede endnu Ol. 74. 483. Om ham see A. F. Naëcke om Choerilus Samius. See §. 70.

Pratinas. See §. 110. Andre Tragikere forbigaaes.

§. 98.

Aeschylus, Athenier fra Ol. 63, 4—80, 4 ell. 81, 1—525—457 ell. 456. Udmærkede sig ved Tapperhed i

Personkrigen. Hos **Plato** paa **Epikuri** tilhængte han en Doel af sin sidste Levetid. Ved at bringe toende Skuespillere paa een Gang paa Scenen skabte han Dialogen (**Sammene**, ndfr. §. 99), og gav denne en for Skuespillets Væsen mere passende Form ved at opfinde det iambiske Trimeter. Ved at udvide det Dramatiske, indskrænkede han Choret; dog bære hans Værker tydelige Spor af den iambiske (choriske) og den episke Poesies Indflydelse. Stoffet var for første Delen mythisk, hans Hovedstykke vare Fortidens episke Sange. Ved kraftig Genialitet, i hvilken de ypperste Egenskaber ofte med streng Alvor, undertiden med utæmmet Kraft udtale sig, hævede han den græske Tragoedie til en Høide, som Ingen formaaede at overstige. Sin fulde Modenhed modtog denne Digtart ved **Sophokles** (ndfr. §. 99). Desuden opfandt og forbedrede **Aeschylus** meget, som hørte til Skuespillenes sceniske Fremstilling.

Antallet af hans Dramer, iblandt hvilke ogsaa **Dramata satyrica**, angives forskjelligt (70—90). Ifølge 7 ere bevarede: *Προμηθεὺς δεσμώτης*; *Ἐντὰ ἐνὶ Θήβας*; *Πέρσαι*; *Ἀγαμέμνων*; *Χοηφόροι*; *Εὐμενίδες*; *Ικάριδας*.

Desuden findes Fragmenter af tabte Stykker og 2 Epigrammer. **Chamaeleon** fra **Heraclæa** o. A. havde skrevet Commentarer over **Aeschylus**, som ere tabte. Græske Scholier findes.

Ann. **Alexander**netnes fragilste Ration indbefattede: **Aeschylus**, **Sot** fra **Chios**, **Achæus** fra **Eretria**, **Sophokles**, **Euripides**.

Udgaver:

† Ed. princeps: **Venedig** 1518. 8. (**Aesch.** **Drugg.** 1672 cet.)

† *Th. Turnebus*, Paris, 1552. 8. I disse Udgaver findes *Agamemnon* og *Choephora* ufuldstændige som et Stykke.

Fr. Robortellus, Venet. 1552. 8. *Agam.* og *Choeph.* adskilte, men denne Udg. indeholder ikke mere, end de tidligere Udgaver. *Robort.* udgav tillige *Scholier* ib. cod. an.

† *P. Victorius*, ex offic. *Honr. Stephani* cum *H. Steph. observationib.* 1557. 4. *Agam.* fuldstændig. Med *Scholior.*

† *Guil. Canterus*, Antv. 1589. 12.

Th. Stanley, Lond. 1663. (*Regle-Expl.* † 1664). Fol. Supplerede hvad der findes af *Choephora*ernes Begyndelse hos andre *Scribenter*. Tilføiede Fragmenter af de tabte Stykker o. s. v.

J. C. de Pauw, Hag. Com. 1745. 2 Vøll. 4.

C. G. Schütz, Hal. 1782—1797. 3 Vøll. 8. Ed. 2. 1799—1807. 3 Vøll. 8. Ed. 3. 1809—1821. 5 Vøll. 8. (4de B. *Scholier*. 5te B. Fragmenterne. Et B. mangler.) En Paandudgave. Hal. 1800—1801. 2 Vøll. 8. og Paandudg. 1827. 8. *Schütz's* Text er ogsaa udkommet i Engelsk flere Gange.

Ap. Foulis, Glasg. 1795. Fol. I samme Officin tvende tidligere Udgg. † 1746. 4. 1746. 2 Vøll. 8.

(*R. Pearson*) Glasg. 1794, udkom Lond. 1806. (Paa Bitten 1795) 2 Vøll. 8.

W. H. Miller, Lips. 1805. 8.

S. Böttcher, Hamb. 1809—1815. 3 Vøll. 8. Ogsaa en Udgave i 4.

A. Wittenberg, Leipz. 1823—1824. 2 Vøll. 8.

J. F. Boissonade, Paris, 1825. 3 Vøll. 12.

Ap. Tauchnitz, Weigel. (efter Ed. Glasg. 1795.) Ed. Weig. 1827. 8. Teubner (*Gu. Dindorf*, efter Ed. Glasg. 1806) Lips. 1827. 8.

Af forskellige Udgaver af *Agamemnon* og de øvrige dramatiske Digtere. Bøger, selges de enkelte Stykker særskilt.

De enkelte Stykker ofte fæststillede udgavne: *J. Gr.* af *R. F. P.*
Bruch (Prometh. Berol. Sept. v. Theb. Argent. 1779. 8.);
Hermann (Eumenid. Lips. 1799. 8.); *C. J. Blomfeld* (Prometh.
 Persa. Agamem. Sept. v. Theb. Choephori. 1812. fgg. 8.
 Personer Lært ligger til Grund. Disse Udgaver paaany besørge
 med Tilføj i Leipzig 1822 fgg. 8.); *C. Schwenk* (Sept. Theb.
 Trai. 1818. 8. Choeph. Trai. 1819. 8. Eumenid. Bonn. 1821. 8.);
E. R. Lange & G. Pinzger (Pers. Berol. 1825. 8.); *C. G. Haupt*
 (Prometh. Berol. 1826. 8. Suppl. Leipz. 1828. 8.) o. N.

Udvalg af de græske Tragikere f. Gr.

G. Wakefield, tragoodiar. delectus. Lond. 1794. 2 Voll. 8.

J. Burton, Pentalogia s. tragoodiar. Græcar. delectus.
 Oxon. 1758. 8. Ed. 2. Th. Burgess. Oxon. 1779. 2 Voll. 8.
 Ed. 3. G. Trollope. Lond. 1827. 8.

Om Æschylos i Almindelighed: se N. 1107 &

J. A. Fabricii Bibl. Gr. T. II. R. 164—192.

J. Meursius, Æschyl. Sophocl. et Euripidas. Lugd. Bat.
 1619. 4. (Gronov. Thea. T. X.)

Fr. Jacobs i Nachträge zur Gellerts Theorie etc. N. II,
 391—461.

F. C. Petersen, de Æschyli vita et fabulis. Hamb. 1814. 8.

S. Blümmers üb. d. Thea d. Schicksals in d. Tragödie. Leipz.
 1814. 8.

J. G. Weller, die Griech. Trilogie Prometheus etc. Darmst.
 1824. 8. Nachtrag. Straßf. 1826. 8.

Om de græske Tragødiere Integritet: Græcar. tragediar.
 principum, Æschyli, Sophoclis, Euripidis, nam ea, que an-
 persunt, genuina omnia sint, et forma primitiva servata cot-
 scripsit *A. Boeckhius*. Maidelt. 1808. 8.

Det Metriske:

Foruden de almindeligere Skrifter af *Hermann*, *Spitzner* (Versuch einer kurz. Anweis. zur griech. Pros., Gotha 1823. 8.), o. A.

A. Seidler, de versibus dochmiacis tragicor. Græcor. 1811—1812. 2 Voll. 8.

A. Mundt, Grundzüge zur Metrik der griech. Tragiker. Berlin 1826. 8.

Om Æschylos i Gærdelethed:

C. Burney, tentamen de metris Æschyli choriolis. Lond. 1809. 8.

Bidrag til denne Digters Kritik og Fortolkning i mange Skrifter og Afhandlinger, f. Ex. af *F. L. Abresch* (Animadvv. ad Æschyl. libri II. Medioburg. 1743. 8. Libr. III. Zwollæ 1763. 8.); *B. Heath* (Notæ ad Tragicor. Dram. Oxon. 1762. 4.); *E. C. F. Wunderlich* (Obss. in Æschyl. Götting. 1809. 8.); *H. Voss* (Curarum Æschyl. Spec. I. Heidelb. 1812. 4.); *G. Hermann* (de choro Eumenidum o. fl. Afhandl., f. Ex. Observatt. crit. in quosdam locos Æschyli et Eurip. Lips. 1798. 8. See Herm. Opuscula. Lips. 1827—28. 3 Voll. 8.); *F. C. Petersen*, *C. Gu. Elberling* o. A., foruden dem, som leilighedsviis handle om denne Digters Værker.

Oversættelser dels af hele Æschylos, dels af enkelte Stykker i forskellige Sprog, f. Ex. paa Tysk: *J. L. Stollberg*, Hamb. 1802. 8. Ny Udg. 1823. *S. Voss*, Heidelb. 1826. 8. *C. P. Conz*, *W. Gumboldt* o. A. Paa Dansk af *A. Erslev*: Scener af Agamemnon (Vib. 1819. 8.), Sonofferbringerinderne (1820), Eumeniderne (1821).

§. 99.

Sophokles, Athener fra Kolonos. Al. 70, 4 eller 71½ (497 eller 498) — Al. 93¾ (408). Handlingen (ἐπεισόδια: den dialogiske Deel) udvidedes, og Skuespillernes An-

tal forøgedes til tre og fire. (Æschylos benyttede denne Forandring. See §. 98.) Choret's Omfang indskrænkedes, og saaledes bragtes harmonisk Ligevægt tilveie imellem Choret og Handlingen, der ved denne Forandring hævedes til sin rette Bestemmelse, at udgiøre Hovedsagen i Skuespillet, dog uden at fortrænge Choret, der var den græske Tragoedies anden væsentlige Bestanddeel. Sophokles vandt tidligen Prisen i den tragiske Beddestrid, endog over Æschylos. Mange Livets Goder forenede sig til at giøre denne udmærkede Kunstner lykkelig. Hans Værker vidne om hans geniale Aands fuldstændte Modenhed. Kraft er parret med Skønhed, Tanke med Følelse, Formen er Ideernes spejklare Billede. Hans Skuespils Antal kan ikke nøie bestemmes, men beløb sig formodentlig til noget over 70. Bevarede ere kun 7: *Αἴας μαστιγοφόρος*; *Ἡλέκτρα*; *Οἰδίπους τύραννος*; *Ἀντιγόνη*; *Τραχίνιαι*; *Φιλοκτήτης*; *Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ*. Desuden Fragmenter af tabte Stykker. Han bidrog meget til at forbedre Theater og Skuespilvæsen. I Drama Satyricon (§. 110) skal han have været ringere end Æschylos. Foruden Skuespil forfattede han ogsaa andre Skrifter.

Aristophanes Byzantinos, Didymos o. A. have skrevet Commentarer over Sophokles' Skuespil; men kun Brudstykker deraf ere bevarede i de Scholier, som nu have.

Udgaver:

† Ed. princ. *Aldina*. Venet. 1502. 8. (Uden Scholier).

† *Σχόλια παλαιά* (ed. princ.). Romæ ap. *Callierg.* 1518. 4. Ed. Ald. laae til Grund for flere Udgg. f. Gr.

Juntina (cum schol.) Flor. † 1522. 1547. (*P. Victorius*). 4.

† Paris. ap. S. Colinæum. Paris. 1528. 8.

Det Metriske:

Foruden de almindeligere Skrifter af *Hermann*, *Spitzner* (Versuch einer kurz. Anweis. zur griech. Pros., Götta 1823. 8.), o. A.

A. Seidler, de versibus dochmiacis tragicor. Græcor. 1811—1812. 2 Voll. 8.

A. Mundt, Grundzüge zur Metrik der griech. Tragiker. Berlin 1826. 8.

Om Æschylos i Gærdelsked:

C. Burney, tentamen de metris Æschyli choricis. Lond. 1809. 8.

Bidrag til denne Digters Kritik og Fortolkning i mange Skrifter og Afhandlinger, f. Ex. af *F. L. Abresch* (Animadvv. ad Æschyl. libri II. Medioburg. 1743. 8. Libr. III. Zwollæ 1763. 8.); *B. Heath* (Notæ ad Tragicor. Dram. Oxon. 1762. 4.); *E. C. F. Wunderlich* (Obss. in Æschyl. Götting. 1809. 8.); *H. Voss* (Curarum Æschyl. Spec. I. Heidelb. 1812. 4.); *G. Hermann* (de choro Eumenidum o. fl. Afhandl., f. Ex. Observatt. crit. in quosdam locos Æschyli et Eurip. Lips. 1798. 8. See Herm. Opuscula. Lips. 1827—28. 3 Voll. 8.); *F. C. Petersen*, *C. Gu. Elberling* o. A., foruden dem, som leilighedsviis handle om denne Digters Værker.

Oversættelser dels af hele Æschylos, dels af enkelte Stykker i forskjellige Sprog, f. Ex. paa Tydsk: *J. L. Stollberg*, Hamb. 1802. 8. Ny Udg. 1823. *J. Voss*, Heidelb. 1826. 8. *C. P. Conz*, *W. Humboldt* o. A. Paa Dansk af *A. Rtslev*: Stener af Agamemnon (Bib. 1819. 8.), Sonofferbringerrinderne (1820), Eumeniderne (1821).

§. 99.

Sophokles, Athener fra Kolonos. Dl. 70, 4 eller 71½ (497 eller 49½) — Dl. 93¾ (40½). Handlingen (ἐπεισόδια: den dialogiske Deel) udvidedes, og Skuespillernes An-

tal forøgedes til tre og fire. (Æschylos benyttede denne Forandring. See §. 98.) Choret's Omfang indskrænkedes, og saaledes bragtes harmonisk Ligevægt tilveie imellem Choret og Handlingen, der ved denne Forandring hævedes til sin rette Bestemmelse, at udgøre Hovedsagen i Skuespillet, dog uden at fortrænge Choret, der var den græske Tragoedies anden væsentlige Bestanddeel. Sophokles vandt tidligen Prisen i den tragiske Beddestrid, endog over Æschylos. Mange Livets Goder forenede sig til at gøre denne udmærkede Kunstner lykkelig. Hans Værker vidne om hans geniale Hands fuldstændte Modenhed. Kraft er parret med Skønhed, Tanke med Følelse, Formen er Ideernes spejklare Billede. Hans Skuespils Antal kan ikke nøie bestemmes, men beløb sig formodentlig til noget over 70. Bevarede ere kun 7: *Αἴας μαστιγοφόρος; Ἡλέκτρα; Οἰδίπους τύραννος; Ἀντιγόνη; Τραχίνιαι; Φιλοκτήτης; Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶν*. Desuden Fragmenter af tabte Stykker. Han bidrog meget til at forbedre Theater og Skuespilvæsen. I Drama Satyrikon (§. 110) skal han have været ringere end Æschylos. Foruden Skuespil forfattede han ogsaa andre Skrifter.

Aristophanes Byzantinos, Didymos o. A. have skrevet Commentarer over Sophokles' Skuespil; men kun Brudstykker deraf ere bevarede i de Scholier, som nu have.

Udgaver:

† Ed. princ. *Aldina*. Venet. 1502. 8. (Ilden Scholier).

† *Σχόλια παλαιά* (ed. princ.). Romæ ap. Callierg. 1518. 4. Ed. Ald. laae til Grund for flere Udgg. f. Ex.

Juntina (cum schol.) Flor. † 1522. 1547. (P. Victorius). 4.

† Paris. ap. S. Colinæum. Paris. 1528. 8.

Ap. *P. Brubach*. Francof. † 1544. 4. (cum schol.) 1550.
† 1567. 8. (sine schol.) og oftere indtil en tit — meget vilkaar-
lig — Revision af Texten med en fra den ældre forstieilig Samling
af Scholier gaves ved

† (B. R. H. Vol. I.) *Demetr. Triclinius*. Paris. ap. *A. Turneb.*
1552—1553. 2 Voll. 4. Denne Udgave fulgte indtil *Brunck* f. Gr. af
† *Henr. Stephanus*. Paris. 1568. 4. (Begge Samlinger af
Scholier deri).

G. Canter. Antw. 1579. 12. † ib. 1593. 12. og oftere. Af
mange Udg. før *Bruncks* nævne vi kun:

Th. Johnson fl. Udgg. f. Gr. Lond. 1758. 2 Voll. 8. Etonæ
1775 (*J. Tweedie*) 2 Voll. 8. (Eftelte Stykker og Bidrag til So-
phocles's Fortsætt. Adskilligere).

(*Harwood*). Eton. 1786. 4.

R. F. P. Brunck. (Fortsat *Triclinii* Text. Udvalgt af begge
Scholier-Samlinger. Fragmentet o. f. v.). Argentor. 1786. 2 Voll.
4. ib. 1786—1789. 4 Voll. 8. En mindre Udg. ib. 1788. 3 Voll. 8.

Paany flere Gange i England, f. Gr. *C. Burney*. Ed. 2. Lond.
1823. 3 Voll. 8.

S. Musgrave. Oxon. 1800—1801. 3 Voll. 8. (Paany 1809—
1810).

C. G. A. Erfurdt. Lips. 1802—1811. 6 Voll. 8. Dertil Vol. 7
ved *L. Heller* og *L. Doederlein*. Lips. 1825. 8.

Erfurdt. en mindre Udg. 1809 sqq. Fortsat og paany bear-
bejdet ved *G. Hermann*. Lips. 1822—1825. 7 Voll. 8.

F. H. Bothe. Lips. 1806. 2 Voll. 8. Ny Udg. Lips. 1827—
1828. 2 Voll. 8. (Vol. III og IV af hans *Poetæ scen. Græc.*).

Oxon. ap. *Parker*. (*Elmsley* Andeel deri). 1811 sqq. 8. Fæl-
les Titel 1826. Paany Lips. ap. *Hartmann*. 1827. 8 Voll. 8.

G. C. W. Schneider. Text mit deutsch. Anm. Wetmar 1823—
1827. 8 Voll. 8. Dertil hører: *Sophocleisches Wörterb.* ib. 1829—
1830. 2 Th. 8.

J. F. Boissonade. Paris. 1824. 2 Voll. 12.

E. Wunder. Lips. 1825. 8. Deres særskilt: *Conspectus metrorum, quibus Sophocles usus est.*

Desuden i Samlingerne hos *Taucknitz* (ved *Schaefer*), *Weigel* (Ed. 2. 1825 ved *Aug. Matthiae*) og *Teubner* (ved *G. Dindorf* 1825).

Sammenl. *Wakefield* tragoediar. delectus, *Burtoni* *Pentalogia*. See §. 98.

Enfelte Stykker ere ofte udgivne f. Ex. af

R. F. P. Brunck, *F. Gedike*, o. A., af hvilke vi her nævne:

A. C. Meineke (*Antigone*. Goett. 1788. 8. *Oed. Tyr.* Goett. 1790. 8. *Oedip. Colon.* Duisb. 1791. 8.)

G. E. Groddeck (*Philoctet.* Vilnæ 1806. 8. *Inest comment. de scena in theatro Græcor. Trachinæ.* Viln. 1808. 8. *Inest comment. de Thymele in theatro Græcorum*),

C. A. Lobeck. (*Ajax.* Lips. 1809. 8.)

P. Buttmann (*Philoctetes.* Berol. 1822. 8.)

C. Reizig (*Oedip. Colon.* Jen. 1820 sqq. 3 Partt. 8.)

P. Elmsley, *Oedip. Colon.* Oxon. 1823. 8. (Lips. ap. Hartm. 1823. 8.) 1827. 8.

G. Dindorf (*Oed. Tyr. ex recens. Elmsleii.* Lips. 1821. 8.)

I. F. Martin, *Sylloge variar. in Soph. tragg. lection.* Vol. 2. af en ved ham besørget Haandudgave. Hal. 1822. 8.

Scholia in Sophocl. tragg. ed. *P. Elmsley.* Oxon. 1825. 8. Lips. 1826. 8.

Om Sophokles i Almindelighed:

J. A. Fabricii *Bibl. Gr.* II, 193—233.

+ *Fr. Porti* prolegom. in *Soph. tragg.* Morgii 1584. 4.

G. E. Lessing, *Leben des Sophokles.* Berl. 1790. 8. (i hans *Strifter* B. 14).

J. Jacobs, i *Nachträge zu Sulzers Theorie* etc. IV, 86—147.

A. L. G. Jacob, *Sophocleæ quæstiones*. See ovfr. §. 94.

Mange Afhandlinger til Oplysning af enkelte Stykker, Steder, og andre Sophokles og hans Tragoedier vedkommende Gienstande, f. Ex. **T. C. G. Schneider** de dialecto Sophocl. cæterorumque tragicorum. Jen. 1822. 8.

Om Ajax, f. Ex. Afhandlinger af **W. Silvern**, de Soph. Ajace. Thorun. 1800. 8. **J. Osann**, über des Soph. Ajax. Berl. 1820. 8. o. A. om dette og om flere Stykker.

Mange Oversættelser, f. Ex. af

C. Stollberg, Leipz. 1787. 2 Voll. 8. Hamb. 1824. 2 B. 8.

K. W. F. Solger. Berl. 1808. 2 Voll. 8. Paany 1823.

Paa Dansk: **P. G. Sibiger**. Rhvn. 1821—1822. 2 Voll. 8.

§. 100.

Euripides, Athener. *Ol.* 75, 1. (480). — *Ol.* 93, 3. (406). Havde først en anden Bestemmelse, men droges tidliggen ved sine naturlige Anlæg til at dyrke Kunsten i Forbindelse med Philosophie og Rhetorik. (Anaxagoras, Prodikos.) Den sidste Deel af sit Liv tilbragte han i Makedonien hos Kong Archelaos. Dommene om hans Digterværk ere meget ulige. De Forandringer, Aeschylos og Sophokles foretog i den tragiske Kunst, vare tillige Forbedringer; denne Roes kan ikke ubetinget tillægges Euripides. Hans Aand bevæger sig i en lavere Kreds, og han skildrer Menneffene for det meste kun som de findes i Virkeligheden. Han er mere udmærket i det Enkelte end i det Hele, og i hans Værker savnes den Høihed og Harmonie, som findes hos hans Forgiengere. Hans Hang til Philosophie og Rhetorik bragte ham

tit i sine Værker ideligen at anbringe Rhetorikens Blomster og den sophistisk-dialektiske Philosophies Spidsfindigheder. Han taber sig ofte i langt udsbundne Fortællinger. Choret havde i hans Skuespil ikke længere sin gamle Vigtighed og Betydning, men beholdtes som en national Vedtægt, der ikke lod sig forandre. Hyppig Brug af Prologer, Epiloger, og Gubernes Mellemkomst. Forandringer i Musikken o. s. v. Mæst udmærker Euripides sig ved stor Sandhed og Kraft i Skildringen af Lidenstaber og Ulykker; og hans Værker, endskiøndt ringere end Forgiengernes, vidne om et ualmindeligt, ofte henrivende Genie, og ere meer end hines flikkede til at behage den moderne Smag. — Hans Skuespils Antal er uvist; det ringeste, som nævnes, er 75. Iblandt de nitten, som bære hans Navn, er et Drama Satyrikon: Kyklops (§. 110). De atten Tragoedier ere: *Ἐκάβη*; *Ὀρέστης*; *Φοίνισσαι*; *Μήδεια*; *Ἰππόλυτος*; *Ἀλκυστις*; *Ἀνδρομάχη*; *Ἰκέτιδες*; *Ἰφιγένεια ἡ ἐν Αὐλίδι*; *Ἰφιγένεια ἡ ἐν Ταύροις*; *Τρωάδες*; *Βάκχαι*; *Ἡρακλεΐδαι*; *Ἑλένη*; *Ἴων*; *Ἡρακλῆς μαινόμενος*; *Ἡλέκτρα*. *Πῆσος* er uden Tvivl af en anden Forfatter. Iblandt Fragmenterne er det betydeligste af Tragoedien Phæton (120 B.); Fragmentet Danaë er neppe ægte. To Epigrammer have. Andre Skrifter tillægges ham. Brevene under hans Navn ere aldeles uregte. Hans Værker have allerede tidligen mere eller mindre undergaaet Forandringer. (Boeckh, Græc. tra-good. princip. cet. See §. 98). Dikæarchos fra Mes-sene, Aristophanes Byzant., Didymos, o. A. havde skrevet Commentarer til Eurip., som ere tabte.

Scholier harer kun til 7 Tragoedier, samlede af Henselius.
 Flere græske Levnetsbeskrivelser.

Udgaver:

† Ed. pr. (Medea. Hippol. Alcest. Androm.) J. Lascaris.
 Florent. (Omr. 1496) 4. Med Uncialbogstaver.

† Aldine. Venet. 1503. 2 Partt. 8. Atten Stykker. Deres
 flere Eftertryk.

† P. Victorius. Ed. princ. af Electra. Rom. 1545. 8.

† J. Oporinus, ap. Hervagium, Basileæ 1551. 8. Første
 Gang alle 19 Stykker. Ib. to tidligere Udg. af de 18 Stykker.
 († 1537. † 1544. 8).

† Francof. (Brubach. Omtr. 1558). 8.

† Ap. Oporin, Basil. 1562. Fol.

Gu. Canterus. Antw. 1571. 12.

† Ap. Compelinum, Heidelb. 1597. 2 Voll. 8. (Fragmentet
 Danae).

† Paul, Stephanus. Paris. 1602. 3 Partt. 4.

J. Barnesius. Cantabr. 1694. Fol.

S. Musgrave. Oxon. 1778. 4 Voll. 4. Paany Glasg. Foulis.
 1797. 10 Voll. 8.

S. F. N. Morus & C. D. Beck. Lips. 1778—1788. 3 Voll. 4.

A. Matthiae. Lips. 1813—1829. 9 Voll. 8.

Cum pat. varr. Glasgæ. 1821. 9 Voll. 8. (Tilleg til Echo-
 kerne).

F. H. Bothe. Lips. 1825—1826. 2 Voll. 8.

J. F. Boissacq. Paris. 1825—1827. 5 Voll. 12.

A. J. E. Pflugk. Goth. & Erford. 1830. Vol. I. 8. (Med.
 Heaub. Androm. Heraclid.)

3 Samlingerne hos Tauchnitz (G. H. Schaefer. 1810. 4 Voll.
 12.), Weigel (ex recena. Matthiae. 1819. 3 Voll. 8.), Teub-
 ner (L. Dindorf. 1825. 2 Voll. 8.).

Flere Udg. ere begyndte, men ikke fuldendte, f. Gr. af A. Seid-
 ler. Lips. 1812 sqq. 3 Voll. 8. (Troad. Electr. Iphig. in Taur.)

Af de enkelte Stykker mange, tildeels fortrinlige Udgaver. Her itkun følgende:

L. C. Valckenær (*Phœnissæ*. Franag. 1756. 4. Oftere paany, og sidst Lips. 1824. 2 Voll. 8. *Hippolytus*, Lugd. Bat. 1768. 4. Ved **F. H. Egerton**, Oxon. 1796. 4.; og Lips. 1823. 8.).

R. F. P. Brunck. (*Andromache*, *Medea*, *Orestes*, Argent. 1779. 8. *Hecuba*, *Phoen.*, *Hippol.*, *Bacchæ*. Argent. 1780. 8.)

Af de enkelte Udgaver ere de fleste paany udgivne, tildeels med Tillæg, i Endskind, f. Ex. . . .

Th. Morell, cum notis **J. Kingi** (*Hecub.* *Orest.* *Phœnissæ*. *Alcest.*) Cantabr. 1748. 2 Voll. 8. . . .

J. Markland, *Supplices*. Lond. 1763. 4. og oftere. *Iphigen. in Aul.* & *Iphigen. in Tauris*. Lond. 1771. 1778. 8. og oftere. *Tilfammen cum annot.* *Marklandi*, *Porsoni*, *Gaisfordi*, *Elmsleii*, *Blomfieldi aliorumque* (**G. Dindorf**), Lips. 1822. 2 Voll. 8.

R. Porson (*Hecuba*. Lond. 1797. 8. *Orest.* Lond. 1798. 1811. 8. *Phoen.* Lond. 1799. 8. *Medea*. Cantabr. 1801. 8. Tildeels nye Dplag deraf. De ere flere Gange udgivne, sidst (samlede og enkelte) Lond. & Lips. 1824. 8. Af **J. Scholesfield**. Lond. 1826. 8. . . .

G. Burgess (*Troades*. Cantabr. 1807. 8.). . . .

P. Elmsley (*Herælid.* Oxon. 1813. 8. Lips. 1821. 8. *Bacchæ*. Oxon. 1821. 8. Lips. 1822. 8. *Medea*. Oxon. 1818. 8. Lips. 1822. 8.). . . .

J. H. Monk (*Hippolyt.* Cantabr. 1811. 1815. 1818. Lips. 1823. 8. *Alcestis*. Cantabr. 1816. Lond. 1818. Ved **E. F. Westermann**. Gothæ 1823. 8. Cum annot. **J. H. Monki** & **G. Hermann**. Lips. 1824. 8.). . . .

G. Hermann (*Hecuba*. Lips. 1800. 8. *Hercules furans*. Lips. 1811. 8. *Supplices*. Lips. 1812. 8. *Bacchæ*. Lips. 1823. 8. *Ion*. Lips. 1827. 8.) o. A.

Sammenl. *Wakefield*, *dolectus tragoediar. og Burtoni Pentalogia*. See ovfr. §. 98.

L. C. Valckenaer, *diatribe in Eur. perditor. dramat. reliquias*. Lugd. Bat. 1767. 4. Paany Lips. 1824. 8.

Scholia in VII Eur. tragg. cet. † Ap. Juntam. Venet. 1534. 8. † Basil. ap. Hervag. 1544. 8. Derhæft i flere af de ovenfor anførte udgg.

Fragm. *Phaeton* bedst udg. af *G. Hermann* i *Seebodes og Friedemanns Miscell. Crit.* 1822. Vol. I. Part. I. Pag. 1 sqq. og i *Herm. Opusc.* Vol. III, P. 3 sqq.

Om *Tragoed. Rhesos* f. *Er. Valckenaer* i *Diatribe cet. Cap. IX* og *C. D. Beck* i udg. 1778. Vol. III. P. 444 sqq. (Morsstædt) *Beitrag zur Kritik der Trag. Rhesos*. Heidelb. 1827. 8. *Hermann: Opuscul. III*, 262 sqq.

Til *Euripides's Kritik og Fortolkning* have mange Bidrag, f. *Er.*

F. Jacobs, *animadverss. in Eur. tragg. & fragmm.* Goth. 1790. 8.

— *Curæ secundæ in Eur. tragg.* Lips. 1796. 8.

G. Faehse, *Sylloge lection. in Tragg. cet.* Lips. 1813. 8. cet. cet.

Heath, Hermann (see ovfr. §. 98) o. *Å.*

De ham tillagte Breve med andre Forfatters Breve ved † *E. Lubinus*, Heidelb. 1601. 8. Sammenl. *R. Bentley Diss. upon the epist. of Phalaris cet.* f. *Er.* Lond. 1699. 8.

Om *Euripides* i Almindelighed:

J. A. Fabricii Bibl. Græc. T. II. P. 234—279.

Den ovfr. anførte udgave af *Morus* og *Beck*. B. 3 i Begyndelsen.

Fr. Jacobs i *Nachträge zu Gölzer's Theorie cet.* B. V. S. 335—422 o. *Å.*

Eurip. *den vidt* ed. af O. D. Bloch i *Friedsm. & Seebod.*
Miscell. crit. Vol. I P. 2 Pag. 394 sqq. Et andet Vita i *Allg.*
Schulzeit. 1828. Abth. II, No. 2.

§. 101.

Æschylos, Sophokles og Euripides havde hver sin Kunstslægt (*οἱ περὶ Αἰσχύλου* *et.*). De, som hørte hertil, bearbejdede deels disse Mesteres Værker, og besørge de deres Opførelse, deels forfattede de selv nye Skuespil og pleiede formodentlig deri at vælge sig et eller andet af hine Mønstre til Forbillede. — Kun Fragmenter ere bevarede af nogle af disse Værker. Her nævnes som de vigtigere: Philokles (Ol. 75); Bion og Euphorion, Æschylos's Sønner; Astydamas; Ion fra Chios (Ol. 82), udmærket i flere Digtarter; Achæos fra Eretria paa Euboea, blomstrende omtr. Ol. 83. 447. (En anden Achæos fra Syrakusæ.) — Iophon og Ariston, Sophokles's Sønner; Sophokles d. Y.; Xenokles (Ol. 91); Kallias. — Kephisophon, skal have understøttet Euripides i hans Stykkers Udarbejdelse; Euripides d. Y.; Aristarchos fra Tegea; Theognis med Tilnavn *Χεῶν*; Kritias (ovfr. §. 77); Agathon (Ol. 91), et glimrende Talent, med Forkierlighed for det Blomstrende og Yppige; han behandlede selvopfundne Gæmner, og indflettede Chorsangene som Iyriske Mellemakter uden Sammenhæng med Handlingen. Desuden Tyrannen Dionysios d. U.; Theodektes fra Phaselis; Polyidos; Neophron fra Sikyon, o. A.

Men uagtet mange, deels fortrinlige, deels gode Digtere fremstode, tog dog den Udartelse, hvoraf de første Spor allerede viste sig hos Euripides, stedse mere til, og yttrede sig

paa mange Maader. Tragoedien, som forhen havde været et af de vigtigste Nationalanliggender, udartede til et tomt forfængeligt Spil. I Slutningen af det første christelige Aarhundrede opførte man kun den dialogiske Deel af Tragoedierne.

Αἰδοῦ καλῶς. (Aristoteles. Aristophanes Byzantios, Kallimachos fra Kyrene o. A.)

Om de tabte Tragikere:

J. A. Fabricii Bibl. Gr. II, 279—327.

Fragmenter, som ere levede af disse Tragikere, især:

† *Hugo Grotius*, *Excerpta ex Tragoediis et Comoediis græcis*. Paris. 1626. 4.

Jons Fragm. i Bentleii opuscul. (See ovenf. §. 94) P. 494 sqq. Conf. Brück. Anal. I, 161 sq.

b. Komødie.

§. 102.

Komødien (*κῶμῳ. κῶμος*) havde ligesom Tragoedien sin Oprindelse af de bakchiske Festes Chor og uvilkaarlige Mellemspil (§. 94 fgg.). I sin raa Form var den ældre end Tragoedien, som Kunst udbillede den sig silbigere end denne. De nærmeste Omgivelser og Forhold vare dens oprindelige, og vedbleve fremdeles at være dens fortrinligste Gienstand. Hvor, og ved hvem denne Kunstart først dannedes, kan ikke bestemt afgøres. Flere tilskreve sig dens Opfindelse og med en vis Ret; thi forskellige Arter af denne Digtkunst opstode paa forskellige Steder, f. Ex. hos Megarenserne ved Susarion (Pl. 50), hos Sikulerne ved Phormis (Phormos) fra Syrakusæ

og især ved **Epicharmos**, (blomstrede omtr. *Ol.* 70—77. 500—472). Fra Megara havde maaskee denne Digtart sit Udspring, men ved Siden af det derfra udgaaene dramatiske Komødie, som modtog en eiendommelig Udvikling ved Epicharmos, og især blomstrede hos Athenerne; synes der hos Dorerne, og navnlig hos Spartanerne, at have udviklet sig en lystchorisk Komødie, eller rigtigere lystmimiske Chør, og andre Arter af mimiske Forestillinger, men som samtlige vare væsentligen forskellige fra den dramatiske Komødie. Epicharmos fød paa Kos, kom tidlig til Syrakusæ. Behandlede mythologiske og politiske Gjenstande, og var en høist udmærket Digter. **Deinolochos** fra Syrakusæ (*Ol.* 93) 10. 2.

K. O. Müllers Dorier B. II (Bresl. 1824. 8.) S. 351 fgg.

C. J. Gysar, de Doriensium comoedia: cot. Vol. I. Colon. 1828. 8.

G. A. Schoell, de origine Gr. dramat. Part. I. Tubing. 1828. 8.

Sammenl. de ovfr. §. 94 anførte Skrifter og ndfr. §. 104.

Om Epicharmos i Særdeleshed:

H. Harless, de Epicharmo. Essendiæ 1828. 8. **Gysar** l. c. o. A.

§. 103.

Skun om den attiske Komødie have vi bestemte Efterretninger og hele Værker bevarede. Den var dramatisk, og inddeles 1) i den gamle (ἡ ἀρχαία κωμῳδία, §. 103—105), 2) den mellemste (ἡ μέση, §. 106), og 3) den nye (ἡ νέα §. 107—109).

1) Den gamle attiske Komødie kjendte ingen Grændser for sin Dvergtuend, Spøg og Spot over Staten og

dens Styrere, over Gæder, Gælle, Tilbragelse, Indtviler og bragte efter Lyst og Lykke enhver Ting og enhver Person med uindskrænket Frihed paa Stuepladsen, hvilken som i et Speil ofte viste Folket og dets Styrere de Afvete, hvorpaa de befandt sig, eller vare i Færd med at forvilde sig paa. Selv Digtekunsten blev især ved dens nære Sammenhæng med det Offentlige Gienstand for Komoediens Spot. Kun i et Demokratie kunde en saadan Kunstart opstaae og uddanne sig. Den blomstrede, saalænge Staten var i fuld Bestielse af sin politiske Selvstændighed og sin borgerlige Frihed (404 f. Chr.). Komoedien havde sit (hvis politiske) Chør, der snart skæmtende og spottende, snart med høiere Alvor ligesom bevæger sig over Skuespillets Handling og Charakterer. Den havde ogsaa et ejendommeligt Mellemspil (*παράσπαις*), hvori Chørføreren taltale Tilskuerne i Digterens Navn. Denne Digtart opnaaede en saa høj Udvikling hos Athenere, at den fuldt saa vel som nogen anden vidner om deres Genialitet og Dannelse.

§. 104.

Den attiske Komoedies gradvise Udvikling, de enkelte Digteres Eiendommelighed og Fortienester, om nogle af dem mere eller mindre afvege fra Attikernes Maade, og maaskee fulgte fremmede Mønstre, f. Ex. ved at gjøre sparsommere Brug af personlig Spot og Ironie (Pherekrates, Krates): disse og flere beslægtede Spørgsmaal lade sig kun meget ufuldstændigen besvare. I Alexandrinernes Kanon for Komoedien optoges tillige ikke-attiske Digtere. Den indbefattede:

1) Epicharmos (see §. 102).

2) Kratinos, DL. 65, 1 (520) — 89, 2 (423). Kraf-

tig Genistitet. Gav den indtil hans Tid saa attistte Komoe-
die en kunstigtigere Form.

Af hans Værker haves kun Fragmenter:

C. G. Lucas, *Cratinus & Eupolis*. Bonnæ 1826. 8.

M. Runkel, *Cratini fragmenta cet.* Lips. 1827, 8. (In-
deholder Fragm. af 30 navngivne Stykker).

3) *Aristophanes*, See ndfr. §. 105.

4) *Eupolis*. Blomstr. *Di.* 87, 4. 429. Vidrog me-
get til at uddanne den Fjindhed, som i den attistte Komoe-
die sammenfnieltes med dens tælleløse Frihed, og vedblev ogsaa
i dens efterfølgende Former at være dens karakteristiske Sær-
kende.

M. Runkel, *Pherecratis et Eupolidis fragm.* Lips. 1829. 8.

5) *Platon*. Af tvende Komikere af dette Navn blom-
strede den ældre formodentlig *Di.* 88, 1. 428. Bekiempede
Demagogerne. Et eget *Metrum*.

6) *Pherokrates*. *Di.* 90, 1. 420. Skal nærmest
have fulgt *Epicharmos* som Mønster, og afholdt sig fra per-
sonlig Spot. Et pherekratist Versemaal.

Fragm. af hans Værker, see *Eupolis*.

De øvrige hithørende Skrifter ndfr. §. 105. b.

§. 105.

Aristophanes. *Di.* 88, 2. 427. Levede indtil efter
den 97de *Di.* Om hans Personlighed og Levnet er kun lit-
det bekiendt. Han var attist Borger. Saa vidt vides, har
han forfattet 35 Komoe-
dier, og omarbeidet 5 af disse saaledes,
at de kunne gielde for nye Arbeider, altsaa 40 Komoe-
dier, af
hvilke 11 ere bevarede, foruden en Deel Fragmenter af de

tabte. Desuden nævnes 4 Stykker, hvis Udgave spæres tvivlsom, og 16, som formodentlig var uægte. De 11 bevarede ere: *Ἀχαρνῆς*; *Ἰσπανίη*; *Νεφέλαι*; *Ἐπὶ τῆς*; *Εὐρήνης*; *Ὀρνίθες*; *Θεομοφορίαςουαα*; *Αὐτοκρατορὴ*; *Βάρβαροι*; *Εὐκλεισιάρχουσαι*; *Ἰλιούτος*. Samarbejdelsene fleste deels ved ham selv, deels ved hans Sønnen. — Den Orden, Sindighed og statsborgerlige (politiske) Tænkelse og Handlemaade, der særegen havde hersket baade i det offentlige og private Liv (S. 91), fortrængtes iust paa Aristophanes's Tid mere og mere ned, overhaandtagende Vilkaarlighed, Alro, Forvirring, Higen efter personlig Ansæelse, Magt, og Fordeel (Demagoger o. s. v.). En saadan Uvartelse tilbød rigtig Stof for Komødien; og Aristophanes, der fridkommen, indsaa, denne Omvæltning's Natur, Bæsen og Følger, benyttede dette, rige Stof paa en høist genialt og eiendommelig Maade, idet han med al den ubundne Frihed, denne Digtart var i Besiddelse af (S. 108), baade henledte Demærksomheden til det Gode, der gik tilgrunde, og pliste det Skadelige og Udelæggende i den nye Tingenes Orden, uden dog nogensinde at misbruge Kunsten til en tom ubigterist Indklædning af abstrakte Forestillinger og praktiske Wiimeed. Men iust det høist Eiendommelige i hans Skildringer af saa fjerne Tider, Forholde og Personer, hvor det mangler os paa mange Kundskaber, der behøvedes, for at fæstne det historiske i disse Skildringer, gjør det vanskeligt at sætte sig ind i, og ofte umuligt ganske at fatte de af Aristophanes skildrede eller antydede Tilstande, Forholde og Personer. Han er derfor ofte bleven misforstaaet og miskiendt; hvortil kommer, at den uindskrænkede Frihed, med hvilken Alt gives til Prejs for Spot og Latter, er vor Tids Tænke-

maade og Bødens Frimthed. Men jo mere man med For- kundskab og fordomfuldt Sind forthaaler at sætte sig ind i den Tilstand og de Forhold, som Digteren skildrer, des større Nydelse og Belæring finder man i hans Skildringer af hin Tids, navnlig den attiske Stats, offentlige og private Til- stand, dens Cultur, Videnskab, Kunst o. s. v. De i Ari- stophanes's Værker meest fremtrædende Egenskaber ere: Genia- litet, indsigtsfuld Klogskab, Dannelse, skarp Vittrighed, overgi- ven Lune, Gratie, og fuldenbe Mesterskab i Sprog og Form. Om Aristophanes, som Mange mene, nu og da har overstre- det Kunstens Grendser, endog naar han bedømmes efter sin Tids Maalestok, er umueligt at afgjøre med Bestemthed.

En af Aristophanes's Komædier, *Plutus*, hører i dens nuværende Form til den mellemste Komædie. Aristophanes Byzantinos o. A. skree Commentarer over denne Digter. Levninger af disse findes i Scholierne. Disse ere samlede af Thomas Magister, Joan. Eretzes, og Demetrios Cri- clinios, dernæst af Musæus, og ere siden ved Arsenius og Ed. Bisetius foregede af andre Kilder.

Udgaver:

† *Ed. princ. Aldina. Venet. 1498. Fol. 9 Stykker, med M. Musuri Scholier.*

† *Apud Juntam. Florent. 1515. 8, de 9 Stykker. Dernæst (A. Fracinaus) † 1625. 4. og 1540. 8. Hos Juntas udgav † 1515. 8. de toende dengang ikke udgivne Stykker (Thesmophor. og Equisitrata), men findes ikke i udgg. 1525 og 1540.*

Den første udgave, i hvilken alle 11 Stykker ere samlede:

Sim. Grynaeus. Basil. 1532. 4.

Uf en Række af Udgaver i 16de og 17de Aarh. nævne vi:
 Venet. ap. Zanetti. 1538. 8.

+ Paris. ap. Wechel. 1540. 4.

+ Francof. ap. Brubach. 1544. 8.

(A. Caninius. Lugd.) 1548. 8.

Æmil. Portus, cum Biseti schol. + Aurel. Allibr. 1607.
 (Ny Titel + 1608.) Fol.

+ Jos. Scaliger, cum fragment. Lugd. Bat. 1624 (1625) 12.
 Dernæst:

L. Küster. Amstel. 1710. Fol.

P. Burmannus Secund. Lugd. Bat. 1760. 2 Voll. 4.

R. F. P. Brunck. Argent. 1781—1783. (Rogle Grpltr. 1783
 paa alle Bindene). 4 Voll. 8. (Saddbindes forfæll.) Dgsaa en udg.
 i 4. 4 Voll.

Maany Oxon. Bllsa. 1811. 4 Voll. 8. og Lexic. Aristoph.
 by J. Sanxay. Ed. 2. ib. 1811. 8.

P. Invernizzi, ad fidem codicis Ravennatis cet. Lips.
 1794 eqq. 2 Voll. 8. Besørget og fortsat med Commentarer,
 Scholier o. s. v. først af C. D. Beck (1809 eqq.), siden (fra B.
 5) af W. Dindorf. 13 Voll. (Vol. XIII. 1826). 8.

En udg. begyndt af C. G. Schütz. 3 Stykker (Acharn. Equit.
 Nub.) med Commentar. T. 1. 2 Partt. Lips. 1821. 8.

J. F. Boissonade. Paris. 1825. 4 Voll. 12.

F. H. Bothe. Lips. 1828—29. 3 Voll. 8. (Gr Voll. 5—7
 af Poetæ scen. Græcor. B. 4 er hidtil ikke udfømmet).

Im. Bekker. Lond. 1829. 5 Voll. 8. (Run B. 1—2 ved Im.
 Bekker).

3 Samlingerne hos Tauchnitz (Ed. ster. 1819. 3 Voll.), Wei-
 gel (2 Voll. 1818. 8.) og Teubner (G. Dindorf. 2 Voll. 1825. 8).

Mange Udgaver af enkelte Stykker. Vi anføre her især:
 Plutus: Tib. Hemsterhuis. Harling. 1744. 8. Maany af
 G. H. Schaefer. Lips. 1811. 8.

Aves: C. D. Beck. Lips. 1782. 8. Gu. Dindorf. Lips. 1822. 8. Im. Bekker. Lond. 1826. 8.

Nubes: G. Hermann. Lips. 1799. 8. Ed. 2 ib. 1830. 8. F. A. Wolf, griech. und deutsch. Berl. 1811. 4. C. Reisig. Lips. 1820. 8. C. G. Schütz. Ed. 2. Hal. 1826. 8. Im. Bekker. Lond. 1826. 8.

Acharnenses: (P. Elmsley). Oxon. 1800. 8. og Lips. 1830. 8. F. A. Wolf mit metr. Uebers. Berl. 1811. 4. G. Dindorf. Lips. 1828. 8.

Vespæ: C. P. Konz. Tub. 1823. 8.

Desuden flere Stykker udg. af

G. Dindorf: *Pax*. Lips. 1820. 8. *Equites*. ib. 1821. 8. *Ranæ*. Lips. 1824. 8. *Ecclesiaz*. ib. 1826. 8. o. a. X.

Aristoph. Fragmenta ed. Gu. Dindorf. Lips. 1829. 8.

A. Seidler, de *Aristoph. fragmentis*. Hal. 1818. 4.

C. Reisig, *conjectaneorum in Aristoph. libri II*. Lips. 1816. 8.

R. Porson, *notæ in Aristoph. cet.* ed. a P. Dobree. Lond. 1820. 8. (deri *Plutos*).

Adskillige Bidrag i *Classical Journal* og a. Sted.

C. Passow, *Apparat. Critic. in Arist. Vol. III.* (ad *Nub.* Vol. I og II ere ikke udfomne). Lips. 1828. 8.

J. W. Sævern, *ib. Arist. Wolken*. Berl. 1826. 4. *Gammel. Ueb. Arist. Drama: das Alter cet.* Berl. 1827. 4.

Iblandt Oversættelser:

Paa Tysk: J. G. Voss. Braunschw. 1821. 3 Voll. 8.

Paa Dansk: J. Krag. B. 1. 1825. 8.

Om Aristophanes i Almindelighed:

J. A. Fabricii Bibl. Gr. II, 356—404 (ib. P. 367 sqq. om de tabte Stykker. Fragmenterne af disse hos Brunck i B. 3). Conf. Heyne opusc. Acad. IV, 392 sqq.

J. G. Hauptmann, de Aristophane atque illius comœdiis. Geræ 1743. 4.

Om Aristophanes i Nachträge zu Sulzers Theorie cet. B. VII. S. 113—168.

C. A. Böttiger, Aristophanes impunitus deorum irrisor. Lips. 1790. 8.

H. T. Röscher, de Aristophanis ingenii principio. Berol. 1825. 8.

— Aristoph. und sein Zeitalter. Berl. 1827. 8.

§. 105 b.

Foruden de hidtil anførte havde Athenerne et betydeligt Antal Digtere, som henregnedes til den gamle Komœdie. Omtrent 50 nævnes; men deres Værker ere tabte med Undtagelse af Fragmenter. Af denne Aarsag er det ved nogle af disse Digtere tvivlsomt, ved andre aldeles uvist, til hvilken Art af den attiske Komœdie (§. 103) de bør henføres. Iblandt den gamle Komœdies tabte Digtere vare uden Tvivl ikke saa fortrinlige, f. Ex.

Arates, Dl. 80, 1. 460 eller noget sildigere (Dl. 82). Synes meest at have fulgt Epicharmos som Mønster, eller at have nærmet sig den mellemste attiske Komœdie.

Telekleides. Hermippos. Hegemon. Philonides. Kantaros. Philyllios o. A.

Om Forholdet imellem den gamle og den efterfølgende attiske Komœdie handler Platonios: *περί διαφορᾶς παρ' Ἑλλήνων κωμωδιῶν*. Udg. i *Hertelli Comicor. sententiæ*. See ndfr.

J. A. Fabricii Bibl. Gr. II, 405—506: Notitia comicorum Græcorum, quorum fabulæ perierunt.

A. Meineke, quæstiones scenicæ. Specim. I. II. Berol. 1826. 1827. 4.

Rudolphi Hanovii exercitationes crit. in Comicos Græc. lib. I. Hal. 1830. 8.

Fragmenterne:

† **Ap. Gu. Morellum**, c comicor. græc. (XLII) deperditor. sententiæ. Paris. 1553. 8.

† **J. Hertel**, vetustissimor. — comicorum L. — sententiæ. Basil. s. A. (1560). 8. Ny Titel. † Veronæ 1616. 8.

† **H. Stephanus**, Comicorum græc. sententiæ. Paris. 1569. 12.

Hugo Grotius l. c. §. 101.

A. Meineke, curæ crit. in Comicor. fragm. ab Athenæo servata. Berol. 1814. 8.

Sammenh.

R. Bentley, l. c. §. 94.

P. S. Kanngießer, die alte komische Bühne in Athen. Breslau 1817. 8.

A. W. Schlegel, **S. C. Dahlmann**, **G. Schneider** II. cc. §. 94 o. A.

W. Wachsmuth, Hellenische Alterthumskunde B. I, Abth. II, S. 158 fgg. 441 fgg.

§. 106.

2) Den mellemste attiske Komødie. Den poetiske Frihed indskrænktes med den politiske og afhørte om sider gandske tilligemed denne. Komødien, der havde gjort den meest uindskrænkede Brug af denne Frihed, maatte først og føleligst undgielde for denne Indskrænkning. Det dobbelte den endnu en Tidlang at være politisk, men Navne, Charakterer, Maffer vare fingerede. Den personlige Satire udeluktes derved. Dens Angreb vare kun middelbare. Para-

basen (§. 103) ophørte. Choret tabte sin Betydning. Sproget, endskiøndt endnu den renere Atticisme, nærmede sig, ligesom den hele Digtart, mere og mere den ethist-borgerlige Tone. Uden Tvivl behandlede disse Digttere allerede Gienstande af det private borgerlige Liv, som silbigere blev den nye attiske Komødies Sphære. Ogsaa den mellemste Komødie var rig paa mange og udmærkede Bærker. I Alexandrinernes Kanon for Komødien vare tvende af disse optagne:

1) Antiphanes, formodentlig fra Karystos eller Rhodos. *Bl.* 93, 2 (407) — 111, 4 (333). I det mindste 280 Komødier. Desuden en yngre Komiker af dette Navn.

J. A. Fabric. Bibl. Græc. II, 414 sqq.

P. H. Coppiers, obs. philolog. in loca quædam Antiphanis & aliorum. Lugd. Bat. 1771. 8. (deri tillige Fragmenterne).

Conf. A. Meineke, curæ criticæ cet. See §. 105 b.

2) Alexis fra Thurium. Blomstrede *Bl.* 106, 1 (356) og rum Tid efter. Skal have forfattet 245 Komødier. kaldtes *ὁ χαλκός*.

J. A. Fabricius, l. c. Pag. 406 sqq.

Af de øvrige Digttere, der hørte til denne Klasse, nævne vi: Amphis (*Bl.* 95 eller silbigere); Aristophanes's Sønner: Araros, Nikostratos, Philetæros; desuden: Eubulos, Anaxandrides i den nærmeste Tid efter *Bl.* 100.

Fragmenterne af disse Komikere findes i de §. 105 b. anførte Samlinger. *Conf. §. 72* de gnomiske Samlinger, i hvilke ogsaa findes Fragm. af Komikerne.

Sammenl. *G. H. Grauert, de mediæ Græcor. comoediæ natura et forma. I Rhein. Mus. (Philologie cet.) 1828. II, 1. S. 50 sqq.*

---

§. 107.

3) Den nye attiste Komœdie.

Efter den gamle og mellemste attiste Komœdie (§. 102—106) fulgte den såkaldte nye (ἡ νέα) Komœdie, hvilken omtales her for Sammenhængens Skyld, endskiødt den først blomstrede i den efterfølgende Periode. Udelukket fra at gjøre Statens Bestyrere og de offentlige Anliggender til Komœdiens Gienstand, hentede den sit Stof fra det private Liv. Dens Hovedopgave var at skildre Sæder, borgerlige Charakterer, og private især huuslige Forhold. Choret affattes. Sproget nærmede sig mere og mere Hverdags-Sproget.

§. 108.

Ogsaa i denne Digtart havde Athenerne et betydeligt Antal udmærkede og frugtbare Digttere. Fem af disse vare optagne i Alexandrinernes Kanon for denne Digtart: Philippides (Dl. 111), Menandros (ndfr.), Philemon (ndfr.), Apollodoros fra Athen (Dl. 114. Flere Komikere af dette Navn.), og Diphilos fra Skiope (Dl. 118).

Af denne Digtart havees ikkun Fragmenter levnede (§. 105 b). Plautus. Terentius.

§. 109.

De tvende, af hvem de betydeligste Fragmenter ere bevarede, ere:

1) Menandros, Athener. Fød Dl. 109, 3 (342) — Dl. 122, 2 (291). Discipel af Theophrastos. Foruden andre Skrifter forfattede han omtrent 100 Komœdier. Af disse havees kun Titler og Fragmenter, iblandt hvilke mange ere for-

trinlige. Han udmærkede sig ved Skildring af Charakterer og det menneskelige Livs Forholde, ved reen og ædel Livsphilosophie, ved Gratie, ypperlig Fremstilling o. s. v. (Quintil. X, 1, 69 o. A.).

2) Philemon, fra Soli i Kilikien. Samtidig med Menandros. Opnaaede en meget høj Alder. Forfattede omtrent 90 Komœdier. Vandt stort Bifald.

Følgende de almindelige Samlinger af Komikerne (§. 105 b.) og et Par ældre Samlinger:

J. Clericus, Menandri et Philemonis reliquæ cum notis Grotii et Clerici. Amstel. 1709. 8. (1712. 8.)

Stridskrifter i Anledning af denne Samling, iblandt hvilke især Phileleutheri Lipsiensis (R. Bentley) emendationes in Menandr. & Phil. reliq. Traj. ad Rhen. 1710. 8. Ed. 2da 1713. 8. (Jac. Grœnovius) infamia emendationum (imod Bentley). Lugd. Bat. 1710. 8. (De Pauw) Philargyrii Cantabrig. emendatt. vet. Amstel. 1711. 8.

A. Meineke, Menandr. & Philom. reliquæ. Berol. 1823. 8.

Sententser af Komikernes Værker i de gnomiske Samlinger, navnlig i

Bruckii Poet. gnom. Dvfr. §. 72.

Af Menandros hos

J. G. Schneider, i hans Udg. af Æsopos (§. 79).

Meineke, l. c.

J. G. Hauptmann, de Men. atque illius comoediis. Geræ 1743. 4.

A. Meineke, quæstion. Menandr. spec. Imum. Berol. 1818. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Græc. II, 454 sqq. 476 sqq.

c. Σάρυρα. Σάτυρικά δράματα. Σάτυρσπλ.

§. 110.

Efterat det dionysiske Chor ved Tragoediens og Komødiens dramatiske Udvikling var fortrængt ud af disse, kom det atter frem i en ny Digtart, heds Stof ligesom Tragoediens hentedes fra Mytherne, men hvori Choret, ligesom i de ældre daskiske Festchor, bestod af Bakchos's Følge, s. Ex. Silenos og Satoryerne, af hvilke denne Digtart, som meget yndedes af Athenierne, fik sit Navn. Satoryspillet's særegne Natur og Væsen bestemtes især ved det Hensyn, der toges til dets elendommeelige Chor saavel i Valg af Stoffet, som i dets Behandling, i Forebraget, i Dansen (οἰκονομία), og den hele sceniske Fremstilling. Scenen i disse Skuespil var den fri Natur. Ifølge det Anførte var Satoryspillet ved sin dramatiske Deel beslægtet baade med Tragedien og Komødien; men ved sit Chor var det paa en eiendommelig Maade forskelligt fra dem begge. Dets Opfindelse og kunstnæstfærdige Udvikling pleier at tillægges

Pratinas fra Phlius. Bl. 70, l. 500, eller allerede tidligere. Var ogsaa lyrisk Digter, og forfattede foruden Tragoedier et betydeligt Antal (32) Satoryspil.

Tragikerne forfattede tillige Satoryspil, s. Ex. Choerilon (s. 97). Dhrvichon (s. 97). Mischelos (s. 99). Ton

Kyĸlopen (ὁ Κύκλωψ) af Euripides (§. 100). Af alle de øvrige findes ifkun Fragmenter.

Chamæleon fra Heraklea havde skrevet om denne Digtart. Hans Skrift er tabt.

Om denne Digtart, foruden *Dan. Heinsius* o. A., især

+ *Is. Casaubonus*, de satyrica Græcorum poesi et Romanorum Satyra. Paris. 1605. 8. Paany ved *Rambach*. Halæ 1774. 8. (Deri et Tilføi øvet de Samles satyriske Poesie af *Ez. Spanheim*.)

J. G. Bæklr, de fabula satyrica Græcor. Gaett. 1787. 4.

H. C. A. Eichstedt, de dramate Græcorum comico-satyrico cet. Lips. 1793. 8.

G. Hermann, epistola de dramate comicosatyrico i Hermannii opusc. Vol. I. P. 44 sqq.

G. Pinzger, de dram. satyr. Græc. origine. Vratisl. 1822. 8.

J. G. Weller, især i: Nachtrag zu der Schrift üb. die äschyl. Trilogie. Frankfurt. 1826. 8. S. 276 fgg.

Euripides' Kyĸlops i udg. af Euripides (§. 100), og sætst:

Euripidis Cyclops. Ed. *J. G. C. Hoepfner*. Lips. 1789. 8. Conf. Neues Magazin für Schullehrer B. I. St. 1. og B. II, St. 2. 3.

G. D. F. Goett. Norimb. 1790. 8.

Overs. paa Dansk af *P. G. Sibiger*. Rhön. 1820. 8.

W. Genthe, Eurip. Kyĸlops, nebst einer Abhandl. üb. d. Satyrspiel. Halle 1828. 8.

d. *M i m o a*

§. 111.

Grækernes medfødte Gave til Efterligning og dramatisk Fremstilling levede dem tidligen, længe før den borgerlige (den nye) Komoedie dannede sig (§. 107—109), til ved mange Leiligheder, først uforberedt, siden kunstmæssigere, at efterligne det daglige og huuslige Livs Charakterer, Optrin, Forhold o. s. v.

Disse Efterligninger vare af meget forskiellig Art, baade i Indhold og Form, efter Forskielligheden i de saaledes forestilte Handlinger, og i de efterlignede Menneskers Charakterer, Sæder og Levemaade; efter enhver Forfatters særegne Maade og Siemeeb, samt efter Stammernes og de øvrige paablikenbe Forholdes særegne Betskaffenhed. Man havde *αὐτοκατάλοι*, *λυσιστοί*, *μαγιστοί*, Spartanernes *δεικλιστοί* o. s. v. Nogle vare mere tilfældige og raa, andre havde mere Udkomst til at regnes til Kunstens Værker. Af denne Art have vi kun nogenlunde Kundskab om de syrakusanske Mimer, hvis Opfindelse tillægges

Sophon fra Syrakusæ. Omtr. Al. 87. 431 eller noget sildigere. Han forfattede naturskønne Skildringer af Charakterer, Optrin, Forhold, Tildragelser, som disse pleie at foresalde især iblandt Almuen. Disse Skildringer, for-

af det lyriske Chor, og Alt hvad der hørte til dets sceniske Udførelse. De nærmede sig vel mere den nyere Komødie (§. 107 fgg.); men vare dog formodentlig forskellige ogsaa fra den ved deres Form, og i det Hele ved lavere Tone og Holdning. Hvor de forhen anførte Arter af den dramatiske Digtart blomstrede, bleve Mimerne ikke opførte paa de for hine bestemte Stuepladse; men formodentlig bleve de dog paa sine Steder og navnlig paa Sicilien mimerist udførte ved Folkets offentlige Forhøstelser. Sophrons Mimer agtedes høit. Platon satte stor Pris paa dem. I Theokrits Idyller synes at være Spor af disse Digtets Efterligning. Herhvid høre desuden Xenarchos, Sophrons Søn, og Philistion fra Nikæa (Sl. 93).

G. J. Voets *institutiones poeticae*, Libr. II. c. 29 sqq. (3 hans Opera, Amstel. 1695 sqq. Fol. Tom. III. Gærstelt Amstel. 1647. 4.)

Cl. Salmasius, exerc. Plinian. in Solinum. Paris. 1629. Fol. P. 108 sqq.

J. A. Fabricii Bibl. Gr. II, 498—499.

G. Hermann ad Aristotelis A. P. pag. 92—95.

K. O. Müllers Dorier. II, 360 fgg.

Sophrons Fragmenter: hos Hugo Grotius (l. c. §. 101) og C. J. Blomfield i *Classical Journal*. Lond. 1811. Vol. IV. P. 380—390; forøgede i Mus. Cantabr. 1821. No. VII. P. 340 sqq.

Sammentl. Commentatorerne til Theokritos (§. 202) f. Ex.: Valckenaer ad Adonias. (l. c. P. 194 sqq); H. C. A. Eichstaedt (l. c. P. 17 sqq); Sinkenstein (l. c.); Meisling (l. c. i Indledn. S. XXVIII sqq. o. f. St.).

Menandri et Philistionis sententiæ. N. Rigaltius. Lutet. 1613. 8. Conf. J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 480—481.

B. P r o s a.

§. 112.

Ved Erfaringens og Lærlæringens Udvidelse, overhovedet ved Culturens Fremskridt, og under heldige Omstændigheders Begunstigelse, dannede sig efterhaanden det prosaiske Skriftsprog (ὁ πεζὸς λόγος), især fra Midten af det 6te Aarhundrede før Kristus. (Sammenl. §. 68. Anmærk.) Dog vedblev Prosaen en Tidlang at beholde et Anstrøg af det poetiske Foredrag, fra hvilket det havde sin Oprindelse. Silbigerne bidrog Dialogen i Tragoedien og i den saa kaldte mellemste Komoedie, hvis Foredrag mere og mere nærmede sig det daglige Livs Tale, til at bane den ættede Prosa, der skulde Sophisterne (§. 122. 144) saare meget, og efterhaanden udviklede sig til en høj Grad af Fuldkommenhed. Den antog en særegen Charakter for ethvert af den prosaiske Litteraturens Hovedfag, hvilke hvert især have udmærkede, ogsaa ved deres Individualitet mærkbare Kunstre at opvise.

1.

H i s t o r i e.

§. 113.

Ligesom de tylliske Epikere efterhaanden nærmede sig Prosaens Foredrag og Fremstillingsmaade (ovfr. §. 55), saaledes vare de første Historiekrivere baade i Indhold og Form

nær beslægtede med Kyklikerne. Stoffet, som de behandlede hente de fra Digternes, især fra Epikernes, og navnlig i Kykliskernes Værker, tillige benyttende andre Fortids = Monumenter, offentlige Indskrifter og Sagnene. Ligesom Kyklikerne samlede og ordnede de Gubernes og Heroernes Genealogier og Sagnene om deres Bedrifter, og behandlede på samme Maade Familiers, Stammers, Stæders, Landes og Hers Lokalsagn, o. s. v. Disse Samlere, som beredede Vej for den egentlige Historie (*ιστορία. ιστορεῖν*), kaldtes Logographen (*λογογράφοι. λογογραφία*). De blomstrede først i Jonien, umiddelbart før Perserkrigen. Dem skyldes den første Opkomst af Geographiens og Chronologiens Videnskab ligesom de vistnok ogsaa tildeels bestræbte sig for at bearbejde Stoffet paa en kunstmæssigere Maade; hvilket dog kun ufuldstændigt lykkedes, saa at de i Kritik, Fremstilling og Foredrag stode langt tilbage for de efterfølgende Mestere.

Anm. Om Grækernes historiske Litteratur i Almindelighed nævne vi af det meget her kun:

G. J. Vossius, de historicis græcis. libri IV. † Lugd. Bat. 1623. ib. 1651. (i nogle Exempl. 1650.) Franc. 1677. 4. og oftere. J. A. Fabricius, Supplementa et Observatt. ad Vossium celsi Hamb. 1709. 8.

G. F. Creuzer, die historische Kunst der Griechen in ihre Entstehung und Fortbildung. Leipz. 1803. 8. o. A.

§. 114.

Logographernes Antal var ikke ringe; men vor Kundskab om dem og deres Værker er ufuldstændig og usikker. De kom tidligen i Forglemmelse især ved Efterfølgernes bedre Værker; saa at deres Skrifter allerede før den christelige Tid

c. *Σάτυροι. Satyrica dramata. Satyrspil.*

§. 110.

Efterat det dionysiske Chor ved Tragoediens og Komœdiens dramatiske Udvikling var fortrængt ud af disse, kom det atter frem i en ny Digtart, hvis Stof ligesom Tragoediens hentes fra Mytherne, men hvori Choret, ligesom i de ældre bakchiske Festchor, bestod af Bakchos's Følge, f. Ex. Silenos og Satyrerne, af hvilke denne Digtart, som meget yndedes af Athenerne, fik sit Navn. Satyrspillet's særegne Natur og Væsen bestemtes især ved det Hensyn der toges til dets eiendommelige Chor saavel i Valg af Stoffet, som i dets Behandling, i Foredraget, i Dansen (*οἰκισμός*), og den hele sceniske Fremstilling. Scenen i disse Skuespil var den fri Natur. Ifølge det Anførte var Satyrspillet paa sin dramatiske Deel beslægtet baade med Tragedien og Komœdien; men ved sit Chor var det paa en eiendommelig Maade forskielligt fra dem begge. Dets Opfindelse og Kunstnærsfigere Udvikling pleier at tillægges

Pratinas fra Phlius. Ol. 70, 1. 500, eller allerede tidligere. Var ogsaa lyrisk Digter, og forfattede foruden Tragoedier et betydeligt Antal (32) Satyrspil.

Tragikerne forfattede tillige Satyrspil, f. Ex. Choerilos (§. 97), Phrynichos (§. 97), Aeschylos (§. 99), Ion fra Chios (§. 101), Achaos fra Eretria (§. 101), Sophokles (§. 99), Euripides (§. 100). Desuden høre herhvid: Xenokles; Astydamos; Python fra Katana o. A. (Sammenl. §. 197). — Trilogier. Tetralogier.

Ikke et Drama satyricum er bevaret:

trinitlige. Han udmærkede sig ved Skildring af Charakterer og det menneskelige Livs Forholde, ved reen og ædel Livsphilosophie, ved Gratie, ypperlig Fremstilling o. s. v. (Quintil. X. 1, 69 o. A.).

2) Philemon, fra Soli i Kilikien. Samtidig med Menandros. Dyrkede en meget høj Alder. Forfattede omtrent 90 Komødier. Blandt stort Bifald.

Forsiden de almindelige Samlinger af Romerne (§. 105 b.) og et Par ældre Samlinger:

J. Clericus, Menandri et Philemonis reliquiae cum notis Grotii et Clerici. Amstel. 1709. 8. (1712. 8.)

Stridskrifter i Anledning af denne Samling, iblandt hvilke især Phileleutheri Lipsiensis (R. Bentley) emendationes in Menandr. & Phil. reliq. Traj. ad Rhen. 1710. 8. Ed. 2da 1713. 8. (Jac. Gronovius) infamia emendationum (imod Bentley). Lugd. Bat. 1710. 8. (De Pauw) Philargyrii Cantabrig. emendat. vet. Amstel. 1711. 8.

A. Meineke, Menandr. & Philem. reliquiae. Berol. 1823. 8.

Sententser af Romernes Dædler i de gnomiske Samlinger, navnlig i

Brunckii Poet. gnom. Dvfr. §. 72.

Uf Menandros hos

J. G. Schneider, i hans Udg. af Æsopos (§. 79).

Meineke, l. c.

J. G. Hauptmann, de Men. atque illius comoediis. Geræ 1743. 4.

A. Meineke, quæstion. Menandr. spec. Imum. Berol. 1818. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Græc. II, 464 sqq. 476 sqq.

c. *Σάτυροι*. Satyrica dramata. Satyrspil.

§. 110.

Efterat det dionysiske Chor ved Tragoediens og Komœdiens dramatiske Udvikling var fortrængt ud af disse, kom det atter frem i en ny Digtart, hvis Stof ligesom Tragoediens hentes fra Mytherne, men hvori Choret, ligesom i de ældre bakchiske Festchor, bestod af Bakchos's Følge, f. Ex. Silenos og Satyrerne, af hvilke denne Digtart, som meget yndedes af Athenerne, fik sit Navn. Satyrspillet's særegne Natur og Væsen bestemtes især ved det Hensyn, det toges til dets eiendommelige Chor saavel i Valg af Stoffet, som i dets Behandling, i Foredraget, i Dansen (*οἰκισμός*), og den hele sceniske Fremstilling. Scenen i disse Skuespil var den fri Natur. Ifølge det Anførte var Satyrspillet ved sin dramatiske Deel beslægtet baade med Tragedien og Komœdien; men ved sit Chor var det paa en eiendommelig Maade forskielligt fra dem begge. Dets Opfindelse og kunstnæssigere Udvikling pleier at tillægges

Pratinas fra Phlius. *Pl.* 70, 1. 500, eller allerede tidligere. Var ogsaa lyrisk Digter, og forfattede foruden Tragoedier et betydeligt Antal (32) Satyrspil.

Tragikerne forfattede tillige Satyrspil, f. Ex. Choerilos (§. 97), Phrynichos (§. 97), Aeschylos (§. 99), Ion fra Chios (§. 101), Achaos fra Eretria (§. 101), Sophokles (§. 99), Euripides (§. 100). Desuden høre herhvid: Xenokles; Astydamos; Python fra Katana o. A. (Sammenl. §. 197). — Trilogier. Tetralogier.

Ikke et Drama satyricum er bevaret:

trinitlige. Han udmærkede sig ved Skildring af Charakterer og det menneskelige Livs Forholde, ved reen og ædel Livsphilosophie, ved Gratie, ypperlig Fremstilling o. s. v. (Quintil. X, 1, 69 o. A.).

2) Philemon, fra Soli i Kilikien. Samtidig med Menandros. Opnaaede en meget høj Alder. Forfattede omtrent 90 Komødier. Blandt stort Bifald.

Jørgen de almindelige Samlinger af Romikerne (§. 105 b.) og et Par ældre Samlinger:

J. Clericus, Menandri et Philemonis reliquiae cum notis Grotii et Clerici. Amstel. 1709. 8. (1712. 8.)

Stridskrifter i Anledning af denne Samling, iblandt hvilke især Phileleutheri Lipsiensis (R. Bentleyi) emendationes in Menandr. & Phil. reliq. Traj. ad Rhen. 1710. 8. Ed. 2da 1713. 8. (Jac. Gronovius) infamia emendationum (imod Bentley). Lugd. Bat. 1710. 8. (De Pauw) Philargyrii Cantabrig. emendat. vet. Amstel. 1711. 8.

A. Meineke, Menandr. & Philem. reliquiae. Berol. 1823. 8.

Sententser af Romikernes Værker i de gnomiske Samlinger, navnlig i

Brunckii Poet. gnom. Vofr. §. 72.

Af Menandros hos

J. G. Schneider, i hans Udg. af Æsopos (§. 79).

Meineke, l. c.

J. G. Hauptmann, de Men. atque illius comoediis. Geræ 1743. 4.

A. Meineke, quæstion. Menandr. spec. Imum. Berol. 1818. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Græc. II, 454 sqq. 476 sqq.

d. Μῖμους.

§. 111.

Grækerne's medfødt Gave til Efterligning og dramatisk Fremstilling levede dem tidligen, længe før den borgerlige (den nye) Komædie dannede sig (§. 107—109), til ved mange Leiligheder, først uforberedt, siden kunstmæssigere, at efterligne det daglige og huuslige Livs Charakterer, Optrin, Forhold o. s. v.

Disse Efterligninger vare af meget forskjellig Art, baade i Indhold og Form, efter Forskielligheden i de saaledes forestilte Handlinger, og i de efterlignede Menneskers Charakterer, Sæder og Levemaade; efter enhver Forfatters særegne Maade og Siemee, samt efter Stammernes og de øvrige paavirkende Forholdes særegne Bestaafenhed. "Man havde αὐτοκάβδαλοι, λυσίωδοί, μαγῶδοι, Spartanernes δεικελισταί o. s. v. Nogle vare mere tilfældige og raa, andre havde mere Udkomst til at regnes til Kunstens Værker. Af denne Art have vi kun nogenlunde Kundskab om de syrakusanske Mimer, hvis Opfindelse tillægges

Sophon fra Syrakusæ. Omtr. Ol. 87. 431 eller noget tidligere. Han forfattede naturskønne Skildringer af Charakterer, Optrin, Forhold, Tildragelser, som disse pleie at forefalde især iblandt Almuen. Disse Skildringer, forfattede i dorisk Dialekt, vare dialogiske, i en egen Art af rhythmisk Prosa (καταλογιστήν), hvori Foredraget uden Tvivl havde et eiendommeligt Anstrøg af den lavere Stands daglige Tale. De deeltas i σπουδαῖοι og γελοῖοι, ἀνδρεῖοι og γυναικεῖοι. Endskiøndt dramatiske vare Mimerne dog forskjellige fra den ældre og mellemste Komædie ved Ubelukkelsen

af det Iyriske Chor, og Alt hvad der hørte til dets sceniske Udførelse. De nærmede sig vel mere den nyere Komødie (§. 107 fgg.); men vare dog formodentlig forskellige ogsaa fra den ved deres Form, og i det Hele ved lavere Tone og Holdning. Hvor de forhen anførte Arter af den dramatiske Digtart blomstrede, bleve Mimerne ikke opførte paa de for hine bestemte Stuepladse; men formodentlig bleve de dog paa sine Steder og navnlig paa Sicilien mimisk udførte ved Folkets offentlige Forlystelser. Sophrons Mimer agtedes høit. Platon satte stor Pris paa dem. I Theokrits Idyller synes at være Spor af bløse Digtes Efterligning. Herhids høre desuden Xenarchos, Sophrons Søn, og Philistion fra Nisæa (Sl. 93).

G. J. Voens *institutiones poeticae*, Libr. II. c. 29 sqq. (3 hans Opera, Amstel. 1695 sqq. Fol. Tom. III. Carstelt Amstel. 1647. 4.)

Cl. Salmasius, exerc. Plinian. in Solinum. Paris. 1629. Fol. P. 108 sqq.

J. A. Fabricii Bibl. Gr. II, 493—495.

O. Hermann ad Aristotelis A. P. pag. 92—95.

K. O. Müllers Dorier. II, 360 fgg.

Sophrons Fragmenter: hos Hugo Grotius (l. c. §. 101) og C. J. Blomfield i *Classical Journal*. Lond. 1811. Vol. IV. P. 380—390; forsøgede i Mus. Cantabr. 1821. No. VII. P. 340 sqq.

Sammentl. Commentatorerne til Theokritos (§. 202) f. Gr.: Valckenaer ad Adonias. (l. c. P. 194 sqq); H. C. A. Eichstaedt (l. c. P. 17 sqq); Sinkenstein (l. c.); Meisling (l. c. i Indledn. S. XXVII sqq. o. f. St.).

Menandri et Philistionis sententiæ. N. Rigaltius. Lutet. 1613. 8. Conf. J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 480—481.

P r o s a.

§. 112.

Ved Erfaringens og Tænkningens Udvidelse, overhovedet ved Culturens Fremskridt, og under heldige Omstændigheders Begunstigelse, dannede sig efterhaanden det prosaiske Skriftsprog ($\sigma \pi \epsilon \varsigma \omicron \varsigma \lambda \omicron \gamma \omicron \varsigma$), især fra Midten af det 6te Aarhundrede før Kristus. (Sammenl. §. 68. Anmærk.) Dog vedblev Prosaen en Tidlang at beholde et Anstrøg af det poetiske Foredrag, fra hvilket det havde sin Oprindelse. Silbigerne bidrog Dialogen i Tragoedien og i den saa kaldte mellemste Komoedie, hvis Foredrag mere og mere nærmede sig det daglige Livs Tale, til at bane den ætteste Prosa, der skabte Sophisterne (§. 122. 144) saaledes meget, og efterhaanden udviklede sig til en høj Grad af Fuldkommenhed. Den antog en særegen Charakter for ethvert af den prosaiske Litteraturens Hovedsag, hvilke hvert især have udmærkede, ogsaa ved deres Individualitet mærkbare Monstre at opvise.

1.

H i s t o r i e.

§. 113.

Ligesom de tylliske Epikere efterhaanden nærmede sig Prosaens Foredrag og Fremstillingsmaade (ovfr. §. 55), saaledes vare de første Historieforfattere baade i Indhold og Form

af det Iyriske Chor, og Alt hvad der hørte til dets sceniske Udførelse. De nærmede sig vel mere den nyere Komoedie (§. 107 fgg.); men vare dog formodentlig forskjellige ogsaa fra den ved deres Form, og i det Hele ved lavere Tone og Holdning. Hvor de forhen anførte Arter af den dramatiske Digtart blomstrede, bleve Mimerne ikke opførte paa de for hine bestemte Stuepladse; men formodentlig bleve de dog paa sine Steder og navnlig paa Sicilien mindst udførte ved Folkets offentlige Forlystelser. Sophrons Mimer agtedes høit. Platon satte stor Pris paa dem. I Theokrits Idyller synes at være Spor af disse Digtets Efterligning. Derhvid høre desuden Menarchos, Sophrons Søn, og Philistion fra Nikæa (St. 93).

G. J. Voetii, *institutiones poeticae*, Libr. II. c. 29 sqq. (S hans Opera, Amstel. 1695 sqq. Fol. Tom. III. Særskilt Amstel. 1647. 4.)

Cl. Salmasius, *exerc. Plinian. in Solinum*. Paris. 1629. Fol. P. 108 sqq.

J. A. Fabricii *Bibl. Gr.* II, 498—495.

G. Hermann ad Aristotelis A. P. pag. 93—95.

X. O. Müllers *Dorier*. II, 360 fgg.

Sophrons Fragmenter: hos Hugo Grotius (l. c. §. 101) og C. J. Blomfield i *Classical Journal*. Lond. 1811. Vol. IV. P. 380—390; forsøgede i *Mus. Cantabr.* 1821. No. VII. P. 340 sqq.

Sammenl. Commentatorerne til Theokritos (§. 202) f. Ex.: Valckenaer ad Adonias. (l. c. P. 194 sqq); H. C. A. Eichstaedt (l. c. P. I7 sqq); Sinkenstein (l. c.); Meisling (l. c. i Indledn. S. XXVIII sqq. o. f. St.).

Menandri et Philistionis sententiæ. N. Rigaltius. Lutet. 1613. 8. Conf. J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* II, 480—481.

B. Prosa.

§. 112.

Ved Erfaringens og Tænkningens Udvidelse, overhovedet ved Culturens Fremfærd, og under heldige Omstændigheders Begunstigelse, bannede sig efterhaanden det prosaiske Skriftsprog (*ὁ πρῶτος λόγος*), især fra Midten af det 6te Aarhundrede før Kristus. (Sammenl. §. 68. Anmærk.) Dog vedblev Prosaen en Tidlang, at beholde et Anstrøg af det poetiske Foredrag, fra hvilket det havde sin Oprindelse. Silbigerne bidrog Dialogen i Tragoedien og i den saa kaldte mellemste Komoedie, hvis Foredrag mere og mere nærmede sig det daglige Livs Tale, til at bane den ættede Prosa, der flydte Sophisterne (§. 122. 144) saare meget, og efterhaanden udviklede sig til en høj Grad af Fuldkommenhed. Den antog en særegen Charakter for ethvert af den prosaiske Litteraturens Hovedfag, hvilke hvert især have udmærkede, ogsaa ved deres Individualitet mærkværdige Monstre at opvise.

1.

H i s t o r i e.

§. 113.

Ligesom de tylliske Epikere efterhaanden nærmede sig Prosaens Foredrag og Fremstillingsmaade (ovfr. §. 55), saaledes vare de første Historieforfattere baade i Indhold og Form

nær beslægtede med Kyklikerne. Stoffet, som de behandlede, hente de fra Digternes, især fra Epikernes, og navnlig fra Kykliskernes Værker, tillige benyttende andre Fortids = Monumenter, offentlige Indskrifter og Sagnene. Ligesom Kyklikerne samlede og ordnede de Gubernes og Heroernes Genealogier og Sagnene om deres Bedrifter, og behandlede paa samme Maade Familiers, Stammers, Stæders, Landes og Hers Lokalsagn, o. s. v. Disse Samlere, som beredede Veien for den egentlige Historie (*ιστορία. ιστορεῖν*), kaldtes Logographen (*λογόγραφος. λογογραφία*). De blomstrede især i Jonien, umiddelbart før Perserkrigen. Dem skyldes den første Opkomst af Geographiens og Chronologiens Videnskab; ligesom de vistnok ogsaa tildeels bestræbte sig for at bearbejde Stoffet paa en kunstmæssigere Maade; hvilket dog kun ufuldkomment lykkedes, saa at de i Kritik, Fremstilling og Foredrag stode langt tilbage for de efterfølgende Mestere.

Anm. Om Grækernes historiske Litteratur i Almindelighed nævne vi af det meget her kun:

G. J. Vossius, de historicis græcis. libri IV. † Lugd. Bat. 1623. ib. 1651. (i nogle Exmpl. 1650.) Franc. 1677. 4. og oftere. J. A. Fabricius, Supplementa et Observatt. ad Vossium cet. Hamb. 1709. 8.

G. S. Creuzer, die historische Kunst der Griechen in ihrer Entstehung und Fortbildung. Leipz. 1803. 8. o. A.

§. 114.

Logographernes Antal var ikke ringe; men vor Kundskab om dem og deres Værker er ufuldstændig og usikker. De kom tidligen i Forglemmelse især ved Efterfølgernes bedre Værker; saa at deres Skrifter allerede før den christelige Tid

vare dels tabte, dels af ubis Ægthed. Kun faa Fragmen-
ter ere levnede, og selv af disse findes endnu ikke tilfredsstil-
lende Samlinger. Ikke engang den chronologiske Orden, i
hvilken disse Forfattere fulgte efter hverandre, kan angives
med Bestemthed. De fleste hørte til den ioniske Stamme, og
blomstrede henimod den 70de DL., nogle maaſkee kort efter;
iblandt dem, som nævnes nedenfor, blomstrede Hellanikos
formod. omtrent i den 80de DL. (DL. 71, 1—92; 2. 496—
411). Som Udvalg anføres her omtrent Halvdelen af dem,
som pleie at henregnes til denne Skribentclasse.

- 1) Kadmos fra Miletos.
- 2) Dionysios fra Miletos.
- 3) Hekataeos fra Miletos.
- 4) Xanthos, en Lyder.
- 5) Charon fra Lampsakos.
- 6) Pherekydes fra Leros eller Athen.
- 7) Hippys fra Rhogion.
- 8) Akusilaos fra Argos.
- 9) Hellanikos fra Mitylene.

Vi nævne her tillige Herodoros fra det pontiske Hæ-
ratlea, Sokrates's eller, som andre mene, Solons Samtidige.
Han skrev i Prosa: 'Αρχοντικὰ og τὰ κατ' Ἡρακλέα.

Om ham see K. O. Müller, Dorier. B. II. S. 464 sqq.
Henrichsen l. c. S. 55. P. 22.

Om Logographerne foruden de i §. 113 nævnte:

C. G. Heyne de primordiis historiæ scribendæ inter Græ-
cos i Comm. Soc. Reg. Goett. Tom. XIV. P. 121 sqq.

C. G. Heyne, i Indledn. til Apollodori Bibl. Vol. 1. 1803. 8.

J. A. Fabricii Bibl. Græc. paa flere Steder f. Gr. II, 348
sqq., o. A. f. Gr. Udgaverne af Fragmenterne.

Mus. crit. Cantabr. Tom I. 1813. No. I. P. 79 sqq. No. II. P. 216 sqq. Tom. II. 1815 No. V. P. 90 sqq. (On certain early Greek historians cet.).

De hidtil udgivne Fragmenter:

Hellenici Loubii fragm. ed. F. G. Sturz. Lips. 1787. 8.
Ny udg. Lips. 1826. 8.

Historicorum Græcorum antiquiss. fragmenta collegit cet. G. F. Creuzer. Vol. 1. Heidelb. 1806. 8. (Indeholder Fragm. af Sektaos, Charon, og Xanthos).

Pherecydis & Acusilai fragm. ed. F. G. Sturz. Geræ 1789. 8. Ny udg. Lips. 1824. 8.

Sammenl. Aug. Matthiae de Pherecyd. fragmm. Altenb. 1811. 4., og i F. A. Wolfs litt. Analecten B. 1. S. 321 fgg.

§. 115.

Herodotos, fød i Halikarnassos i Karien. Ol. 74, 1. 484. Tidliggen foretog han vidtløftige Rejser baade i Grækenland og i fremmede Lande. Dmtrent 40 Aar gammel drog han med en atskillig Kolonie til Thurium. Han levede i det mindste til henimod Enden af den peloponnesiske Krig (403). Besøgtaterne af sin Indsigt, Erfaring og Lærdom har han, forsaavidt han fik sine videnskabelige Planer fuldførte, nedlagt i et Værk, hvori han beskriver Hellenernes Krige med Barbarerne, fornemmelig med Perserne; men tillige meddeelte han deri det han vidste, og ansaae for det videstværdigste om alle den Gang bekiendte Lande og Folkeslags, hvis Beskrivelse og Historie han med bemærkingsværdig Kunstfands har indflettet i mange Episoder, der deels staae i nærmere, deels i fiernere Forbindelse med Hovedæmnet. I

den historiske Fortælling indtaler sig som Værkets Grundidee: Fromheds og Besindigheds gode, Ugudeligheds Overmod og Voldfærds onde følger. En Hoved-Egenskab ved denne Forfatter er from Årbødighed for Guderne og deres Præster, hvorved han vel har ladet sig lede til at indrømme de i Templerne fortalte Opdigtelsen og Fornaftninger af Historien større Vægt, end den historiske Kritik kan tillige, men dog uden at overlade sig til blind Tro paa disse Sagn. Ved Iagttagelseevne, rig Kundskab, upartisk Sandhedskierlighed, ved Reenhed og Simplicitet i Sind og Udtryk, er Herodots Historie et Mesterværk; hvorved endvidere fortjener at bemærkes en paa aandeligt Slægtstak og flere Forhold grundet Overeensstemmelse imellem dette Værk og de homeriske Sanger — en Overeensstemmelse, der viser sig saavel i Maaden at opfatte, ordne og behandle Gienstandene, som ogsaa i Maaden, paa hvilken de ere fortalt, samt i Sprøget. Hans Troværdighed, der ofte er bleven mistkiendt allerede i Oldtiden, er i de nyeste Tider bleven mere og mere stadfæstet ved Reiser og Undersøgelser i de af ham beskrevne Lande. — Naar dette Værk sluttedes, er uvist, dog synes Herodotos endnu i den sidste Deel af sit Liv at have arbejdet derpaa. Det Sagn, at han forelæste sit Værk, eller i det mindste Dele deraf, ved offentlige Feste, er i nyere Tid bleven bragt i Tvivl. Herodotos' Værk bestaaer af 9 Bøger, hvilke bære Musernes Navne; dog ere disse Benævnelser ikke af Forfatteren selv. Om Herodotos har udført sit Forsæt at skrive om Asyprien, er uvist. Den ham tillegte ἐξήγησις περὶ τῆς Ὀμήρου βιοτῆς er nægtet.

Udgaver:

Tidligere end *Texten* en latinsk Overs. ved Laur. Valla. Venet. 1474. Fol.

+ Ed. pr. *Aldina*. Venet. 1502. Fol.

+ Cum præfat. Jo. Camerarii. Basil. ap. Hervag. + 1540. + 1557. Fol.

H. *Stephanus*. + 1570. + Ed. 2. 1592. Fol.

G. *Jungermann*; *Francof.* 1608. Fol. (Inddeling i Capitler). Raas til Grund for et Par udgaver i 17de Aarh.

Jac. *Gronovius*. *Lugd.* 1715. Fol.

P. *Wesselingius*. *Amstel.* 1763. Fol. Conf. Dissert. *Herodotea*. *Ultraj.* 1758. 4 og 8.

J. *Schweighæuser*. *Argent. & Paris.* 1816. 6 Voll. 8. Der- til *Lexicon Herodoteum*. *Argent.* 1824. 2 Voll. 8. Paany ap. R. *Priestley*. *Lond.* 1825. 6 Voll. 8.

Th. *Gaisford*. *Oxon.* 1824—1826. 4 Voll. 8. *Lips.* 1824—1826. 4 Voll. 8.

J. C. F. *Bæhr*. *Lips.* 1830. 8. Vol. I. (Bog I. II).

Desuden forskellige Haandudgaver, f. Ex. den af F. W. *Reiz* begyndte Vol. I. Pars 1. *Lips.* 1778. 8. Paany 1807. 1816. Pars 2. G. H. *Schæfer*. *Lips.* 1800. Paany 1813. 1816. Vol. II. 1820. Vol. I. P. 1. 2. paany 1822. — G. H. *Schæfer*. *Lips.* 1800—1803. 3 Voll. 8. (8 Bøger).

Desuden i Samlingerne hos *Tauchnitz* (G. H. *Schæfer*. 1815. 3 Voll. 12 og oftere), *Weigel* (G. H. *Schæfer*. 1819. 3 Voll. 8. G. *Stallbaum*. 1825. 3 Voll. 8.) og *Teubner* (A. *Matthiæ* & H. *Apetz*. 1825—1826. 2 Voll. 8).

D. *Wytttenbach*, *Ἐκλογαὶ ἱστορικαί*. *Selecta Herodoti, Thucydidis cet.* *Amstelod.* 1794. 8. Ed. 4. *Lips.* 1827. 8.

Amil. Porti diction. *Ionic.* *Francof.* 1603. 8. *Oxon.* 1810. 1817. 8. *Lond.* 1825. 8.

Sblandt Oversættelserne udmærker sig den franske af P. H.

Larcher (Ed. 2. Paris 1802. 9 Voll. 8 og 4) ved et rigt historisk og kritisk Apparat. I blandt de tydske *J. Langes*, Ausg. 2. Bresl. 1824. 2 B. 8.

Saare meget er skrevet over Herodotos' deels i Almindelighed, deels over enkelte Gienstande, f. Ex. om hans Geographie af *G. Kennel the geograph. syst. of Herod.* Lond. 1800. 4., overs. af *G. G. Bredow* i *Untersuch. üb. Gegenst. der alt. Gesch. etc.* Alton. 1802. 8.

J. B. Gail, Géographie d'Hérodote. Paris. 1823. 2 Voll. 8.

— Atlas: cartes relatives à la Géogr. d'Hérod. Thucyd. etc. Paris. 1825. 4.

B. G. Niebuhr, über die Geographie Herodots. 3 H. histor. Schrift. Samml. 1. Bonn. 1829. 8.

Om hans Chronologie af *Polsky*, Chronol. d'Hérod. Paris. 1808—1809. 2 Voll. 8. *A. C. Borhek*, Apparatus ad Herodot. Lemg. 1795—1798. 5 Voll. 8. *G. F. Creuser*, Commentatt. Herodoteæ. Pars I. Lips. 1819. 8.

Om Herodotos i Almindelighed:

Vossius de histor. gr. (ovfr. §. 113).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II., 327 sqq.

C. A. Boettiger, prolationes I. H. de Herod. ad carm. epic. indolom propius accedente. Vimar. 1792. 1793. 4.

Geinor, sur l'Hérodote i Mém. de l'Acad. des Inscri. XXIII. Samm. Gatterers histor. Bibl. X. 29 sqq.

G. F. Creuser, Herodot und Thucydides. Leipz. 1798. Ny Titel 1803. 8.

— historiske Kunst der Griech. (ovfr. §. 113).

Kittet, Vorhalle europ. Völkergesch. 1820. 8.

J. C. Dahlmann, Herodot. Aus seinem Buche sein Leben, i Forschungen auf dem Gebiete der Geschichte. B. 2. 1823. 8. Conf. B. 1. über den cimonischen Frieden.

G. G. L. Heise, de Herod. vita et minorib. Berol. 1827. 8.

116.

Thukydides, Athener. **Ol. 77, 2—97, 2: 471—391.**
 Dannede sig under udmærkede Lærere. **Ol. 89** var han
 iblandt de attiske Hærsførere, men ved et uheldigt Tog paa-
 drog han sig Landflygtighed, hvilken han tilbragte meest i
 Thrakien, hvorfra han foretog sig Reiser til forskellige Lande.
 Tilsidst vendte han tilbage til Athen. Deels havde han selv
 været Vidne til sin Tids mærkværdige Begivenheder; deels
 indsamlede han nøjagtig Kundskab om disse, og forfattede den
 peloponnesiske Krigs Historie (*συγγραφή περὶ τοῦ πολέμου
 τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων.*) i 8 Bøger, af hvilke
 den sidste af Nogle holdes for uægte, dog maaskee uden Grund.
 I Indledningen har han nedlagt Resultatet af sine kritiske
 Undersøgelser om den mythiske Tidsalder. Han begynder sin
 Fortælling syv Aar før den peloponnesiske Krigs Udbrud, for-
 tæller Begivenhederne efter en kronologisk Inddeling i Som-
 mere og Vintre, og standser i Krigen et og tyvende Aar. Den
 forhen almindelige Mening, at han fiendte og tog Hensyn til
 Herodotos' Værk, er i det mindste meget tvivlsom. Med stor
 Sagkundskab, dyb praktisk Indsigt, og en stor Aands Mester-
 skab har han udført sin Plan, at skildre Athenernes og Lake-
 dæmonernes Kamp om Hegemoniet. Stoffets Bestaaffenhed,
 hans egen Personlighed og den forandrede Tidsaand ledede
 ham til at behandle Historien paa en ny Maade, ifølge hvil-
 ken det Poetiske i Indhold, Fremstilling og Form veeg for det
 Politisk-Praktiske; hvilket han, med sikkert Blik for hvad der i
 enhver Ting var Hovedsagen, forstod at fremhæve. Udskiøndt
 udmærket Mester i sin Tids Talekunst (S. 121.) bragtes han
 dog ikke ved denne til at tilfidesætte det Væsentlige, men anvendte

den som Middel til at befordre og understøtte sit Værks historisk-politiske Viemod. Hans Stil er kraftfuld, ædet, kort, undertiden haard og dunkel. Ogsaa deri, som i det hele Værk, viser sig Forfatterens stærkt fremtrædende Personlighed, men tillige en saa udmærket Aand og Modenhed, at dette Værk, uagtet dets Egenheder, har erhvervet ham en høj Plads iblandt Historiens Mønstre. *Caustius. Tacitus.*

Over Thukydides høies tvende græske Levnetsbeskrivelser, og tvende Afhandlinger af Dionysios fra Halikarnassos. Flere Skrifter om ham ere tabte.

+ *Ed. princ. Aldina. Venet. 1502. Fol.*

+ *Scholia. (Tilligemed andre Skrifter) ib. 1503. Fol.*

+ *Ap. Juntam. Florent. 1526. Fol. Pda nogle Exemplarer (+) staaer 1506.*

+ *J. Camerarius. Basil. 1540. Fol.*

Henr. Stephanus. Paris. + 1564. + Ed. 2. 1588. Fol.

Denne Udgave laae til Grund for et Par Udgg. f. *Er. J. Hudson. Oxon. 1696. Fol.*

J. Wasse & C. A. Duker. Amstel. 1731. Fol. Flere Gange optrykt f. Er. Biponti 1768—1789. 6 Voll. 8.

J. C. Gottleber & C. L. Bauer. Vol. I. Lips. 1790. 4. C. D. Beck. Vol. 2. ib. 1804. 4. Paamp med Tillæg: Lond. ap. Priestley. 1819. 4 Voll. 8.

(P. Elmsley.) Ex edit. Wasse. & Dukeri. Edinb. 1804. 6 Voll. 8.

J. B. Gail. Paris. 1807. 12 Voll. 8. Ed. 2. ib. 1814 sqq. 8 Voll. 8.

G. Seebode. Lips. 1815 og 1818. 8.

C. F. F. Haacke. Lips. 1820. 2 Voll. 8. Med Tillæg: Lond. ap. Prtstl. 1822. 3 Voll. 8.

Thukydides, Athen. Ol. 77, 2—97, 2. 471—391.

Dannede sig under udmærkede Lærere. Ol. 89 var han iblandt de attiske Hærførere, men ved et uheldigt Tog paa drog han sig Landflygtighed, hvilken han tilbragte meest i Thrakien, hvorfra han foretog sig Rejser til forskellige Lande. Tilsidst vendte han tilbage til Athen. Deels havde han selv været Vidne til sin Tids mærkværdige Begivenheder, deels indsamlede han iolagtig Kundskab om disse, og forfattede den peloponnesiske Krigs Historie (*συγγραφή περὶ τοῦ πολέμου τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων.*) i 8 Bøger, af hvilke den sidste af Nogle holdes, for uægte, dog maa ske uden Grund. I Indledningen har han nedlagt Resultatet af sine kritiske Undersøgelser om den mythiske Tidsalder. Han begynder sin Fortælling syv Aar før den peloponnesiske Krigs Udbrud, fortæller Begivenhederne efter en kronologisk Inddeling i Sommer og Vintre, og standser i Krigen et og tyvende Aar. Den forhen almindelige Mening, at han fiendte og tog Hensyn til Herodotos' Værk, er i det mindste meget tvivlsom. Med stor Sagkundskab, dyb praktisk Indsigt, og en stor Aands Mesterskab har han udført sin Plan, at skildre Athenernes og Lakædæmonernes Kamp om Hegemoniet. Stoffets Bestaffenhed, hans egen Personlighed og den forandrede Tidsaand ledede ham til at behandle Historien paa en ny Maade, ifølge hvilken det Poetiske i Indhold, Fremstilling og Form veeg for det Politisk-Praktiske; hvilket han, med sikkert Blik for hvad der i enhver Ting var Hovedsagen, forstod at fremhæve. Epdskendt udmærket Mester i sin Tids Talekunst (S. 121.) bragtes han dog ikke ved denne til at tilfidesætte det Væsentlige, men anvendte

(ovfr. §. 115) I, S. 96 fgg. II, 224 fgg. (Angaar. Hens Forholdet imellem Perikles og Thukydides).

S. Kortum, zur Geschichte hellenischer Staatsverfassungen. Heidelberg. 1821. 8. Deri Bruchstück einer Einleitung in das Studium des Thukydides S. 187—203.

§. 117.

Xenophon. Athener. Omtr. Ol. 84, 2 — efter 106, 2 (443—355). Statsmand, Felthefter, Historiker, Philosoph. Discipel og Ven af Sokrates. Hans Fortærlighed for Dorerne, for den spartanske Stat., og formentlig hans Forhold til Agesilaos paadrog ham Bandfængtighed. Spartanerne modtog ham med Gæstfrihed. Omfiden kaldtes han tilbage, men foretrak at tilbringe den sidste Deel af sit Liv i Korinthos. Ikke blot i de philosophiske (ethiske), men ogsaa i de historiske Skrifter, søger Xenophon overalt at udhæve det Praktisk-Ethiske saaledes, som han efter den sokratiske Lære forestillede sig det, og stræber overalt at vise, at det praktiske Liv bør føres overensstemmende med Sædelærens Forskrifter. Med dette Formaal fortæller han Begivenheder, skildrer Charakterer, og meddeleer Summen af sin Livsphilosophie i Beskrivelser af Sokrates' Personlighed, og i Efterretninger om hans Sædelære og Underviisningsmaade. Vel skønnes af hans Skrifter, at ham fattedes den bestemt fremtrædende Individualitet, der er fortrinlig udmærkede Anders Særkende; men de iblandt hans Skrifter, hvis Vægt er vis, vidne om hans Forstand, Erfaring, Jevnhed og Retfærdighed; dog viser sig ogsaa her, hvor let det skeer i en ved politiske Partier stærkt bevæget Tid, at selv den Bedre i sine politiske Forhold giver efter for Lidenfæbernes Magt, og dem-

- E. F. Poppo**. Lips. 1821—1822. 6 Vølk. 8.
Imm. Bekker. Berol. 1821. 3 Voll. 8. **Oxon.** 1821. 4 Voll.
 8. (Vol. 4 lat. Døers.). Mindre ildg. **Oxon.** 1824. 8.
F. Goeller. Lips. 1826. 2 Voll. 8.
R. A. Morstadt & G. Gervinus. Francof. 1830. 8. Vol. I.
 3 Samlingerne hos: **Tauchnitz** (1815. 2 Voll. 12. 1826).
Weigel (1820. 2 Voll. 8. 1827). **Teubner** (**L. Dindorf**.
 1824. 8).

D. Wyttenbach, *Ecloga* cet. See §. 115.

Bidrag til Thucydides's Artist og Fortøllning:

F. L. Abresch, *disquisitiones Thucydidæ*. Traj. ad Rhen. 1753. Ny Titel 1755. 8. *Auctarium*. med. animadverss. ad **Æschyl.** See øvfr. §. 98.

T. F. Benedict, commentt. in **Thucyd.** Lips. 1815. 8.

F. Goeller, de situ & origine **Syracusar.** cet. Lips. 1818. 8.

C. W. Krüger, de **Thucyd.** historiæ. parte postr. i hans ildg. af **Dionys. Halic. Geographica** (§. 334).

H. W. Blume, animadverss. ad **Popponis** de locis quibusd. **Thucyd.** judiciis cet. **Strals.** 1825. 4.

Øversættelser f. Gr. paa Tødsjt: **J. D. Seilmann**, Lemgo 1760. 8. Ny ildg. af **G. G. Bredow**, Lemgo 1808. 1823. 8. Desuden af **M. Jacobi**, **C. N. Osiander** o. A.

§ Almindelighed om Thucydides:

J. A. Fabricii *Bibl. Gr.* II, 721 sqq.

H. Dodwell, *Annales Thucydidæi & Xenoph.* **Oxon.** 1702. 4. ogsaa i **Dukers** ildg.

Creuzer II. ce. §. 115.

J. Koth, über **Thucydides** und **Tacitus** cet. **Münch.** 1813. 4. (Øversat i **Poppo's** ildg. B. 1. S. 381 fgg.).

J. C. Dahlmann, i *Forschungen auf dem Gebiete d. Gesch.*

(ovfr. §. 115) I, S. 96 fgg. II, 214 fgg. (Angaar ifra Forholdet imellem Perikles og Thukydides).

S. Kortum, zur Geschichte hellenischer Staatsverfassungen. Heidelberg. 1821. 8. Deri Brachskud eller Einleitung in das Studium des Thukydides S. 187—203.

§. 117.

Xenophon. Athener. Omtr. Ol. 84, 2 — efter 106, 2 (443—355). Statsmand, Felttherre, Historiker, Philosoph. Discipel og Ven af Sokrates. Hans Fortierlighed for Dorerne, for den spartanske Stat, og formentlig hans Forhold til Agesilaos paadrog ham Bandflygtighed. Spartanerne modtog ham med Giestfrihed. Omfider kaldtes han tilbage, men foretrak at tilbringe den sidste Deel af sit Liv i Korinthos. Ikke blot i de philosophiske (ethiske), men ogsaa i de historiske Skrifter, søger Xenophon overalt at udhæve det Praktisk-Ethiske saaledes, som han efter den sokratiske Lære forestillede sig det, og stræber overalt at vise, at det praktiske Liv bør føres overensstemmende med Sædelærens Forskrifter. Med dette Formaal fortæller han Begivenheder, skildrer Charakterer, og meddeeler Summen af sin Livsphilosophie i Beskrivelser af Sokrates' Personlighed, og i Efterretninger om hans Sædelære og Underviisningsmaade. Vel skønnes af hans Skrifter, at ham fattedes den bestemt fremtrædende Individualitet, der er fortrinlig udmærkede Manders Eerkiende; men de iblandt hans Skrifter, hvis Værd er vis, vidne om hans Forstand, Erfaring, Levnethed og Retsindighed; dog viser sig ogsaa her, hvor let det skeer i en ved politiske Partier stærkt bevæget Tid, at selv den Bedre i sine politiske Forhold giver efter for Lidenskabernes Magt, og dem-

mer og handle anderledes, end det er rimeligt, at han havde bemaet og handlet under andre Omstændigheder. Den historiske Kunst at samle, ordne og behandle Stoffet kan Xenophon ikke sammenlignes med Herodotos og Thukydides; i dyb Tænkning er det vist ikke selv ham selv at sammenligne sig med Platon. Han er sig selv meget ulig, endog i de Skrifter, om hvis Ægthed der ingen Tvivl er. Meest beundrede Tidstiden hans Foredrag, og med Ret; thi i hans bedre Skrifter, f. Ex. *Agropædien* og *Symposion*, udmærker det sig ved Klarhed, Simplicitet og Andre. Men ogsaa heri er Xenophon sig selv ulig; thi i andre Skrifter, f. Ex. i *Hellenika*, er Foredraget ringere, enten fordi han ikke fuldbendte disse Skrifter Udarbejdelse, eller af andre Aarsager, som nu ikke lade sig ubfinde. — Under saadanne Omstændigheder er det intet Under, at, medens Nogle mis kjende hans Fortrin, overseer Andre hans Mangler.

Hans historiske Skrifter ere:

1) *Κύρου ἀναβάσις*. 7 B. Deri beskrives den yngre Kyros' Tog imod Artaxerxes (B. I), og de 10,000 Helleners Tilbagetog (B. II—VII), hvorved Xenophon gjorde sig navn- kundig som Hærfører. Til at tvivle om dette Skrifts Ægthed synes der ikke at være tilstrækkelig Grund.

C. W. Krüger, de authentia et integritate *Anab. Xenoph.* Hal. 1824. 8, 164

2) *Ἑλληνικά*. 7 B. Fortsættelse af Thukydides, hvis Værk Xenophon først skal have bragt til offentlig Kundskab. Det ender med Slaget ved Mantinea. B. III—VII dreie sig meest om Agesilaos' Historie, hvoraf maaskee kommer, at forskellige mærkværdige Begivenheder og Personer dels ere for-

bigaade, dels kan' issefiligen' beferre. Maatte er' denne' fiste
Deel' ffrevet' fildigere' og' under' andre' Omftaendigheder' end
den' forfte.

B. G. Niebuhr, über Xenophons Hellenika i Rheinisches Mus-
seum. III. 194 fgg. (Kleine histor. und philos. Schrift. Samml.
1. Bonn 1828. 8.). Derimod' Delbrück. Sec' udfr.

3) *Κύρου παιδεία*. 8 Bøger. En Blanding af
Sandhed og Digt, hvort' Xenophon fildrer en Regents Op-
dragelse og Charakter, paa sin Maade efter sokratiske Grund-
fætninger. Hører til hans bedste Skrifter. Om Slutningens
Ægthed have Nogle tvivlet.

4) *Λόγος εἰς Ἀγησίλαον*, om hvds Ægthed Menin-
gerne ere beelte.

Om de philosophiske, politiske og oekonomiske Skrifter
ndfr. §. 148. 169.

Det første Skrift af Xenophon som' udgaves' var: Hellenica
ved + Aldus (1503) i Forbindelse med Schollarne til Thukydides
(see §. 116), og med andre Skrifter.

+ Ed. princ. E. Boninus. Ap. Junt. Florent. 1516. Fol.
Fl. Skrifter mangle derl. Paany + 1527 med Tillæg. Gulds-
stændig Hal. Suevor. 1540. 3 Voll. 8.

+ Aldina. 1525. Fol. Apologia Socrat., endstændt lidligere
udgivet, mangler derl.

+ Henr. Stephanus. Paris. 1561. + 1581. Fol.

+ J. Leunclavius. Basil. 1569. Fol. + 1572. Fol. Fran-
cof. 1594 (cum præf. Sylburgii.) Fol. Ny Titel. + ib.
1596. Fol. Åftrykt + Paris. 1625. Fol.

(E. Wells). Oxon. 1703. 5 Voll. 8.

C. A. Thieme. Lips. 1763—1764. 4 Voll. 8. Paany 1801.

B. Weiske. Lips. 1798—1801. 6 Voll. 8.

J. B. Gail. Paris. 1797 (Vol. 1. og Titel 1814) — 1816.
11 Voll. 4.

J. G. Schneider har fra 1790 sqq. udgivet alle *Xenophons* Skrifter, tildeels i flere Oplag. Fælles Titel: Lips. 1815. 6 Voll. 8. Paany 1825.

S Haandudgg. hos *Tauchnitz*. 6 Voll. 12. (flere Afskrif); *Weigel*, 1820. 6 Voll. 8; *Teubner* (*L. Dindorf*).

De enkelte Skrifter ere saare ofte udgivne, f. Ex.:

Cyri Anabasis: *Th. Hutchinson*. Oxon. 1735. 8. og flere Udgg. f. Ex. *Cantabr*. 1785. 4.

— *J. C. Zeune*. Lips. 1785. 8. *G. Lange*. Hal. Ed. 3tia 1823. 8. *A. Lion*. Goett. 1822—1823. 2 Voll. 8. *L. Dindorf*. Fl. Udgg. Lips. 1824 sqq., deriblandt Udgaven 1825. 8. *Fr. Jacobs*. Lips. 1825. 8. *F. A. Bornemann*. Lips. 1825. 8. *C. G. Krüger*. Hal. 1826. 8. Berol. 1830. 8. *E. Poppo*. Lips. 1827. 8.

Hellenica. *S. F. N. Morus*. Lips. 1778. 8. *L. Dindorf*. Lips. 1824. 8.

Cyropædia. *Th. Hutchinson*. Oxon. 1727. 4. Lond. 1782. 8. og oftere. *S. F. N. Morus*. Lips. 1774. 8. 1784. 8. *J. C. Zeune*. Lips. 1780. 8. *E. Poppo*. Lips. 1821. 8. *L. Dindorf*. Ed. 2. Lips. 1826. 8. Ed. ster. Berol. 1830. 8. *F. A. Bornemann*. Goth. 1828. 8.

Meget er skrevet om *Xenophons* Skrifter og om enkelte Dele deraf f. Ex.

F. W. Sturz, *Lexicon Xenophonticum*. Lips. 1801—1804. 4 Voll. 8.

J. B. Gail, *recherches historiques, géographiques et.* (*Angaae Xenophon og andre gr. Skribenter*). Paris 1822. 2 Voll. 8.

Smød Egtheden af *Cyropædiens* Slutning f. Ex. *D. Schultz*, *de Cyrop. epilogo et.* Hal. 1806. 8. *J. G. Schneider* o. *A.* Forsvaret af *F. A. Bornemann* (*Epilog der Cyrop. — gerechtfertigt*). Leipz. 1819. 8.

F. A. Bernoulli, de gemina Xenoph. Cyrop. recens.
2 Part. Schneeberg. 1814 sqq. 8.

Om Xenophon i Almindelighed, f. G.

J. A. Fabricii Bibl. Gr. III, P. 1 sqq.

H. Dodwell, Chronol. Xenoph. Oxon. 1760. 8.

J. B. Gail, la vie de Xén. Paris 1795. 2 Voll. 8.

G. F. Creuzer, de Xenophonte historico. Part. I. Lips.
1799. 8.

— i histor. Kunst d. Griech. S. 290 fgg.

C. G. Krüger, de Xenophontis vita quaestiones criticae. Hal.
1822. 8.

S. Delbrück, Xenophon cet. Bonn 1829. 8.

§. 118.

De nærmest følgende Historikere efterlignede for en stor Deel hine Mestere, hvis Værker de tilbøielig fortsatte. Rhetorikens Indflydelse paa Historieskrivningen blev efterhaanden stedse fiendeligere. Af disse Historieskrivere, hvis Antal var betydeligt, men af hvis Værker ikkun Fragmenter ere levnede, nævnes her:

1) Ktesias fra Knidos. Xenophons Samtidige. Længe Gangen tilbragte han en Række af Aar ved det persiske Hof. Foruden andre Skrifter, f. Ex. *Iudica*, efterlod han *Perfernes Historie* (*Περσικά*) fra Ninos og Semiramis indtil Ol. 95, 3. 398. 23 B. i ionisk Dialekt. Hans Foredrag roses; hans Troeværdighed ikke; dog havde han i *Perfernes Historie* Udgang til Kilder, som ikke ere benyttede af andre os bekendte Stribenter.

Fragmenterne af hans Skrifter, af hvilke intet er levnet helt, findes i flere Udgg. af Herodotos, og fæstet af

† *Henr. Stephanus, Ex Ctesia, Agatarchide cat. excerpt.*
Paris. 1557. 8. † 1594. 8.

A. Lion, Ctesiae Cnidii quae supersunt cet. Goett. 1823. 8.

J. C. F. Baehr, Ctesiae fragmenta colleg. cet. Erancof.
1824. 8. (Deri handles om Ktesias' Levnet, Troværdighed o. s. v.).

H. C. M. Rettig, Ctesiae Cnid. vita cet. Hannov. 1827. 8.

Sammenl. A. S. Veltheim, Aufsatze histor. antiqu. mineral.
Inhalts. B. 2. Helmst. 1800. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 740 sqq.

2) *Philistos fra Syrakusæ. Ol. 87, 1 — 106, 1.*
432—356. Undede Ænevidsmagten. Yndling af den ældre
Dionysios; forvistes af ham, men kaldtes tilbage af Dio-
nyssos den yngre. Efterlignede Thukydides, og vandt et be-
rømmeligt Navn, endstøndt han ikke naaede sit Mønster.
Islandt hans Bærter synes de vigtigste at have været hans
Σικελία, hvortil hører Siciliens Historie i mere end 800
Aar, formodentlig 7 B., den ældre Dionysios' Historie 4 B.,
og den Yngres 2 B.

Hans Levnet og Fragm. bedst i

Goeller: de situ & origine Syracusarum cet. (sec §. 116.),
hvori: de Philisti vita et scriptis P. 101—142, og Philisti
Historiarum fragmenta Pag. 143—176. Sammenl. Sevin i
Mémoir. de l'Acad. cet. Vol. XIII. P. 1 sqq.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 730 sqq.

3) *Theopompos fra Chios. Formodentlig fød Ol. 100.*
Sokrates' Discipel. Omhyggelig i at samle, prøve og ordne
Stoffet. Anvendte den ved Sophisterne dannede rhetoriske
Kunst i Historien. Hans Foredrag roses for Reenhed, Kraft,
Ynde o. s. v., dog synes han undertiden at have overladt sig
til smaalig Bidtøftighed. Hans Fremstilling var pragmatisk

med **Strænghed** i Bedømmelsen af Personer og Handlinger. I blandt hans Bøger, som ere tabte, omtales især a) *Ἐξ ἀντικα*, hvori han fortsatte Thukydides, og indbefattede 17 Aars Historie i 12 Bøger; b) *Φιλippiκα*, 58 Bøger fra Ol. 105, 1.

R. H. Eysenius Wichers, fragm. collegit. — de vita comm. cet. Lugd. Bat. 1829. 8.

G. Frommel, de Theopompi Chii Epitome Herodotea, i Creuzers Meletem. III, Pag. 135 sqq. Fragm. deraf i *I. Bekkeri Anecd.* V. 1. P. 80. 104. 115.

Fr. Koch de Theopompo Olio. Sedini 1792. 8.

— *Erolagemens ad Theop. Olio.* Sedini 1800. 4. Lips. 1807. 8.

A. J. E. Pfugk, de Theop. vita et scriptis, Berol. 1827. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 801 sqq.

4) **Ephoros**, fra det æoliske Kumæ. Samtidig med Theopompos. Sokrates' Discipel. Foruden andre Skrifter af philosophist og rhetorist Indhold forfattede han en Universalhistorie i 30 Bøger fra Heraklides' Tog indtil Ol. 109, 4. 341. Dette Bærk fortsattes af *Diyllos* fra Athen og *Psaon* fra Plataea indtil 312 f. Chr.

Hans Levnet og Fragmenter:

M. Marx, Ephori Cumæi fragmenta cct. Carolinuh. 1815. 8. Additamenta i Friedem, & Seeb. Miscell. crit. Vol. II. P. 754 sqq.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 855 sqq.

Foruden disse omtales ogsaa andre Historikere i dette Tidrum, hvis Skrifter ere tabte, men tildeels benyttede af *Diobros* fra Sikelia og andre sildigere Forfattere.

Om Forfatterne af de saakaldte *Arctides* ndfr. S. 245.

Geographie.

§. 119.

Grækerne's geographiske Kundskaber, som oprindelig vare mythiske, bevarede og forplantedes i Folkesagn, i Digternes og de ældste Historieforfattere's Værker. Men for at disse Kundskaber kunde udhannes til Videnskab udfordredes stor og prøvet Erfaring, samt betydelige Hjælpeskundskaber af forskiellig Art; hvilke Betingelser kun efterhaanden kunde komme tilveie. I 6te Aarh. f. Chr. bidroge Naturphilosoferne meget til denne Videnskab's Opkomst. Anaximander var den første, som forfærdigede Landkort. I det 5te Aarh. f. Chr. gjorde denne Videnskab betydelige Fremfærd ved Colonier, Handel og Reiser.

Om den gamle, navnlig om den græske Geographie i Almindelighed, og om dens enkelte Dele findes mange Værker og Afhandlinger, f. Ex. af *J. Meursius* i forskjellige af hans Skrifter — *Cellarius* — *D'Anville* (*Géogr. anc.* 4de Udg. Paris 1782. 3 Voll. 12) — *J. Blair* — *P. F. Gosselin* (ibl. fl. Skr.: *Recherches sur la Géogr. des Anciens.* Paris 1797—1813. 4 Voll. 4) — *A. S. L. Seeren* (ib. Politif, Verkehr u. Handel d. alt. Welt. 4de Udg. 1824 sqq. 3 B. 8). — *J. S. Voss* (f. Ex. ib. die Weltkund. d. Alten). — *C. Mannert* (*Geogr. d. Griech. u. Röm.* 2den Udg. 1799 fgg.; ikke fuldendt) — *J. Rennel* — *G. G. Bredow* (Untersuch. ib. Gegenst. d. alt. Geschichte, Geogr. u. Chronol. Alton. 1800—1802. 2 B. 8) — *Malte Brun*, *Precis de Géographie.* Paris 1811 sqq. (Vol. I hører herhvid) — *J. A. Wurf* (*Handb. der Geogr. d. Griech. u. Röm.* Weimar 1816—21. 3 B. 8) — *A. Zeune*,

Erdbeschreibung, oder Abriss einer Geschichte der Erdkunde. Berl. 1815. 8 — *J. C. F. Kruse, Hellas oder geogr. antiqu. Darstellung d. alt. Hellas.* Leipz. 1825 fgg. 3 B. 8 (ufuldendt).

Forskjellige nyere Reisebeskrivelser, og Monographier over Lande og Stæder indeholde vigtige Oplysninger til de geographiske Skribenters Kritik og Fortolkning.

Foruden Udgaverne af de enkelte Forfattere særskilt, have Samlinger af de mindre (*Geographi minores*): Saaledes ere:

+ *D. Hoeschel, Geographica Marcellani* eet. Aug. Vind. 1600. 8.

Jac. Gronovius, Geographica antiqua. Lugd. Bat. 1697. 4. Med Tillæg ib. 1700. 4.

I. Hudson, Geographiæ vet. scriptt. gr. minores. Oxon. 1698—1712. 4 Voll. 8.

Luc. Holstenius efterlod hidhørende Samlinger, som længe vare ubekjendte, og endnu kun ere tildeels og ikke tilbørligen benyttede.

G. G. Bredow (*epistolæ* Pariss. Lips. 1812. 8) og *F. A. W. Spohn* have forberedt Udgg., som ved deres Død ikke ere komne istand.

I. F. Gail og *G. Bernhardt* have begyndt Udgg., af hvilke hidtil kun et Bind er udkommet af hver, og ansætes nedenfor ved de Forfatteres Skrifter, som deri ere udgivne.

§. 120.

1) *Logographerne.* (§. 114).

2) *Herodotos.* (§. 115).

3) *Hanno*, fra Karthago. Uvis Levealder; maa skee omtr., 500 f. Chr. Hærfører. Beskrev sin Omseiling af

det vestlige Afrika (*μαρμαριον*) i det spanske Sprog. Dette Skrift, hvorefter Meningen er meget ulige, synes oversat paa Græsk, men maaskee kun i Udtog, og ivois med hvilke Forandringer.

Findes i flere Samlinger, f. Ex. hos

I. Hudson. Dvfr. §. 119.

Gæstilt: † *Ed. pr. (S. Gelenius.)* Med *Arrianos.* Basil. ap. Froben. 1533. 4.

A. Berkel. Lugd. Bat. 1674. 12.

Th. Falconer. Oxon. 1797. 8.

J. L. Hug. Frib. 1808. 4.

C. W. Manz. Rom. 1819. 4. (Deri fl. Str.).

J. F. Gail med *Skylax.* (Vol. I af *geogr. minor.*). Paris. 1826. 8.

F. G. Kluge. Berol. 1829. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 35 sqq.

4) *Skylax* fra *Kaplanda* i *Karien.* Uvis Levealder; maaskee i Midten af 4de Aarhundrede. Hans *Περὶ πλοῦς τῆς οἰκουμένης* indeholder Beskrivelse af Landene ved *Pontos Euxinos* og Middelhavet indtil Den Rerne. Indeholder Tilfættninger og Forandringer fra forskellige Litter, hvorved Dommen om dette Værk og dets Forfatter meget vanskeliggøres.

I *Hoeschels* og *Hudsons* Samlinger. (See §. 119).

Gæstilt:

† *Is. Fossius.* Amstel. 1639. 4.

J. F. Gail. See ovfr. Hæft.

Dodwell, St. Croix, Bougainville, Niebuhr (Kleine histor. Skrift. B. 1. 1828. 8), *Gail, Letronne* (Observatt. sur le pèriphe cet. Paris 1826. 4) o. A. have skrevet om *Skylax* og hans Bog.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 606 sqq.

Erdsansichten, oder Abriss einer Geschichte der Erdkunde. Berl. 1815. 8 — S. C. S. Kruse, Hellas oder geogr. antiqu. Darstellung d. alt. Hellas. Leipz. 1825 fgg. 3 B. 8 (ufuldendt).

Forstkiellige nyere Reisebeskrivelser, og Monographier over Lande og Stæder indeholde vigtige Oplysninger til de geographiske Skribenters Kritik og Fortolkning.

Foruden Udgaverne af de enkelte Forfattere særskilt, have Samlinger af de mindre (*Geographi minores*): Saadanne ere:
 † *D. Heeschel*, *Geographica Marclani* cet. Aug. Vind. 1600. 8.

Jac. Gronovius, *Geographica antiqua*. Lugd. Bat. 1697. 4. Med Tillæg ib. 1700. 4.
I. Hudson, *Geographiæ vet. scriptt. gr. minores*. Oxon. 1698—1712. 4 Voll. 8.

Luc. Holstenius efterlod hidhørende Samlinger, som længe vare ubekjendte, og endnu kun ere tildeels og ikke tilbørligen benyttede.

G. G. Bredow (*epistolæ* Pariss. Lips. 1812. 8) og *F. A. W. Spohn* have forberedt Udgg., som ved deres Død ikke ere komne istand.

I. F. Gail og *G. Bernhardt* have begyndt Udgg., af hvilke hids til kun et Bind er udkommet af hver, og ansætes nedenfor ved de Forfatters Skrifter, som deri ere udgivne.

§. 120.

1) *Logographerne*. (§. 114).

2) *Herodotos*. (§. 115).

3) *Hanno*, fra Karthago. Uvis Levealder; maa ske omtr. 500 f. Chr. Hærfører. Beskrev sin Omseiling af

det veslige Skrift (*περίπλους*) i det antikke Sprog. Dette Skrift, hvorefter Mængderne ere meget talrige, findes oversat paa Græsk, men maaſtee kun i Udtog, og iøvst med hvilke Forandringer.

Findes i flere Samlinger, f. Ex. hos

I. Hudson. Dvfr. §. 119.

Gærfilt: † *Ed. pr. (S. Gelenius.)* Med *Arrianos.* Basil. ap. Froben. 1533. 4.

A. Berkel. Lugd. Bat. 1674. 12.

Th. Falconer. Oxon. 1797. 8.

J. L. Hug. Frib. 1808. 4.

C. W. Mansi. Rom. 1819. 4. (Deri fl. Str.).

J. F. Gail med *Skylax.* (Vol. I af *geogr. minor.*). Paris. 1826. 8.

F. G. Kluge. Berol. 1829. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 35 sqq.

4) *Skylax* fra *Kapranda* i *Karien.* Uvis Levealder; maaſtee i Midten af 4de Aarhundrede. Hans *Περίπλους τῆς οἰκουμένης* indeholder Beskrivelse af Landene ved *Pontos Eurinos* og Middelhavet indtil Den Rerne. Indeholder Tilfættninger og Forandringer fra forskjellige Tider, hvorved Dommen om dette Værk og dets Forfatter meget vanskeliggjøres.

I *Hoeschels* og *Hudsons* Samlinger. (See §. 119).

Gærfilt:

† *Is. Fossius.* Amstel. 1639. 4.

J. F. Gail. See ovfr. Hæft.

Dodwell, St. Croix, Bougainville, Niebuhr (Kleine histor. Schrift. B. 1. 1828. 8), *Gail, Letronne* (*Observatt. sur le périple cet.* Paris 1826. 4) o. A. have skrevet om *Skylax* og hans Bog.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 606 sqq.

5) ~~Pytheas fra Massilia~~ ~~Pytheas~~ ~~St. 151. 156.~~ ~~eller~~
 noget tidligere. ~~Pytheas~~, ~~Pytheas~~, ~~Pytheas~~ ~~et: (S. 160: 161.~~
 168). ~~Pytheas~~ ~~Pytheas~~ ~~Pytheas~~ ~~et: 168.~~

6) Pytheas fra Massilia i Slutningen af denne eller i
 den følgende Periode. ~~Pytheas~~ ~~Pytheas~~ ~~Pytheas~~ ~~et: 168.~~
 Norden.

Kun Fragmenter.

A. A. Avedson. Pytheas Mass. fragment. et. Upsal.
 1824. 4.

Talekunst.

S. 121.

Bekendtheden udøvede Indflydelse paa Menneskene, længe
 før Taler dannedes til Kunst. Denne Kunst fandt de hel-
 digste Betingelser for sin Udvikling i Oldtidens Demokratier,
 ved offentlige Forhandlinger af Statens og Borgerlivets An-
 liggender, hvorved, som ogsaa ved Samvirkning af andre gun-
 stige Forhold, Athen blev denne Kunsts Hovedsæde. I Pera-
 serkrigen udøvede Taler stor Indflydelse paa de offentlige
 Anliggendes Styrelse (Themistokles, Simon o. A.); dernæst
 i den peloponnesiske Krig, da den saehen unvillkaarlige Uttring
 af lyttelige Anlæg mere og mere dannede sig til Kunst (Pe-
 ricles, Alcibiades, Antiphon, Thucydides, Andokides, Lysias
 o. A.); hvorpaa fulgte imod dette Tidsrumms Slutning Ta-
 lekunstens høieste Flor under de politiske Stridigheder med

Makedonerne (Demosthenes, Isokrates, Antisthenes, Protagoras, Hippodamos o. A.). Et Valør af denne Periode opføres i Alexandrinerne's Kanon. (Ndfr. S. 124—133).

S. 122.

Fra Midten af 5te Aarh. f. Chr. havde Sophisterne (ndfr. S. 144 fgg.) stor Indflydelse paa Talekunsten, især paa dens formale Udvikling. Denne Kunst blev en af Hovedgjenstandene for Sophisternes Virksomhed først paa Sicilien, hvor Korax, Tisias, Empedokles fra Tarentum o. A. af al Iver virkede ved Lære og Exempel; dernæst udstrakte de deres Virksomhed til Stor-Grækenland og Lille-Asien; og ved Gorgias fra Leontion (Pl. 80, 2. 459) til Athen (Pl. 88, 2. 427). De anvendte især Omhu paa Sproget, i Valget af Ord, Udtryk, og Talebelenes Forbindelse, samt paa Foredraget, hvori de yndede det Kunstige og Pragtsfulde, men hvorved de let udsattes for at føre Kunsten paa Afveje, ved at gøre Form og Indklædning til Hovedsagen paa Indholdets Betsøstning. De vare forresten allerede i den her omtalte Tid indbyrdes ulige. Nogle søgte at smykke Taler med alle Kunstens Midler efter den sophistiske Skoles Grundsetninger, og anvendte dette glimrende Foredrag paa enhver Art af Gjenstande, altsaa ogsaa paa de politiske. Til denne Klasse høre Gorgias, Alkidamas fra det æoliske Elea, Protagoras fra Abdera, Prodikos fra Keos, Hippias fra Elis o. A. Andre toge vel Deel i den sophistiske Skoles grammatisk-rhetoriske Stræben, men mere overensstemmende med den attiske Talekunsts Aand afholdt de sig fra hine Overdrivelser, og foretrak et jevnere, endskiøndt kunstfuldt

Foredrag, saavel i de Taler, de holdt offentlig, som i den Undervisning og Dvælse, de meddeelte deres Disciple. Herhid høre Thrasymachos fra Chalkedon, Antiphon, Lysias, Isochrates o. A. Disse forskjellige Retninger vilste sig i Balget af Gienstande, i Foredraget, og i den hele Behandlingsmaade. Men uagtet denne overveiende Forkierlighed for det Formelle, hvilken dog hos de enkelte Individuer vilste sig forskjellig baade i Grad og Maade, hævede den politisk-praktiske Betsalenhed sin Ret, saalænge den i de politiske og borgerlige Anliggendes Tilstand fandt Næring og Leilighed til at øves. Dette var i høj Grad Tilfældet i den makedoniske Tidsalder, i hvilken Talekunsten, med Afbenyttelse af de tidligere Mestres og Læreres Bestræbelser, oplevede sin mest glimrende Periode. Herhid hører Demosthenes o. A. (See §. 121 Slutn.). — Ved Aristoteles bragtes Rhetorikken i System.

Anmærkn.

Levende Taler tillægges Gorgias (*Ελένης ἑγκώμιον, ὑπὲρ Παλαμῆδους ἀπολογία*), men deres Rægtighed er meget tvivlsom. Udgivne i de ndfr. anførte Samlinger, og navnlig af

Im. Bekker. l. c. Vol. V, P. 679 sqq. Sammenl. *H. F. Clinton*, *Fasti Hellenici*. Ed. C. G. Krüger. Lips. 1830. 4.

C. Schönborn, *de authentia declamationum, quæ Gorg. Leont. nomine exstant*. Vratisl. 1826. 4.

H. E. Foss, *de Gorg. Leont. Inest Aristotelis de Gorgia liber*. Hal. 1828. 8. Cfr. *I. Geel* i *Bibl. Crit. Nova* Vol. V, P. I. Pag. 137 sqq.

J. A. Fabricii *Bibl. Gr.* II, 805 sqq.

Evente Taler over lignende Gienstande og af samme Art, tillagte Alkidamas, udg. II. ec., hos I. Bekker l. c. P. 667 sqq. J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 776 sqq.

§. 123.

Af Samlinger, der indeholde de græske Taleres Værker, nævne vi:

+ *Orationes Aeschinæ, Lysimæ, Alcimantantis cet. Venet. ap. Aldum. 1513. 3 Voll. Fol.* (Vol. 3 udkom særskilt, og indeholder Isokrates, Alkidamas o. A. Paany + 1534, med Tillæg af Harpokrations Glosser til Isokrates).

+ *Henr. Stephanus, oratorum veter. orationes. 1575. Fol.*

+ *Ap. Wechel. (Jan. Gruterus), oratorum Græcor. præstantiss. orationes. Hænev. 1619. 2 Parti i eet Bind. 8.*

I. A. Reiskes Oratores Græci. Lips. 1770—1775. 12. Voll. 8. (Isokrates' Taler ere ikke deri).

Im. Bekker, oratores attici. Oxon. 1822. 7 Voll. 8. Berol. 1823—1824. 5 Voll. 8.

Sammenl. §. 332.

De vigtigste Oplysninger om de græske Talere og deres Værker hos Oldtidens Forfattere findes hos Dionysios Halikarn. (ndfr. §. 334); i de 10 attiske Taleres Biographier, urigtigen tillagte Plutarchos (ndfr. §. 304). Sammenl. Photios Cod. 259 sqq., Cicero, Quintilian, Philostratos o. A.

Iblandt de Nyere:

L. Cresollii theatrum rhetorum, oratorum cet. Paris. 1620. 8. og i Gronov. Thes. Antiq. Vol. X.

D. Ruhnken, historia critica oratorum græcorum i hans Udgave af Rutilius Lupus de figuris sententiarum, Lugd. Bat. 1768. 8. og Reiskes Oratt. Vol. 8.

Belin du Ballu, Histoire critique de l'éloquence chez les Grecs. Paris. 1813. 2 Voll. 8.

J. C. S. Manso, *Bildung: der Rhetorik unter den Griechen* (i *Mansos* vermischte Abh. und Aufsätze. 1821. 8. S. 1—38).

Om Talerne i Almindelighed

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* II, 745 sqq.

§. 124.

Af det store Antal af attiske Talere omtales her følgende, af hvilke de, som omtales §. 124—133, vare optagne i Alexandrinernes Kanon.

Antiphon fra Rhamnos. *Ol.* 75½ — 92, 2. 4½ — 411. Feldtierre i den peloponnesiske Krig. Af det oligarchiske Partie. Han forfattede en Rhetorik (*τέχνη ὀλιγοκρατική*), og var den første, der opbevarede Talekunstens Theorie, der just dengang begyndte at gjøre sig gældende i Athen, paa den politiske Betsalenhed. Han gav Andervisioning; skrev Taler for Andre; men skal selv kun have talt een Gang offentlig, da han var anklaget af sit Modpartie. Hans Forsvar skal have været udmærket, men han dømdes til Døden. Antallet af hans Taler angives forskjelligt, men allerede i Oldtiden holdtes mange af dem, som bare hans Navn, for vægte. Af de 15 levende (*λόγοι ποσεινοί*) ere kun tre paalidelige; iblandt hvilke er Taler *περὶ τοῦ Ἀρωδίου φόρου*.

De findes i Samlingerne (see §. 123); hos *Reiske* B. VII. *Conf.* VIII. *Im. Bekker* i Vol. I. P. 1 sqq.

Ærskilt med *Andotides* og *Særes*. Hanov. ap. *Wechel*. 1619. 8. (Dvfr. §. 123).

P. v. Span (*Dav. Ruhnken*) *dissertatio de Antiphonte*. *Lugd. Bat.* 1765. 4. Aftrykt i *Reiskes Oratt.* Vol. 7 P. 795

sqq.; og i D. Ruhnck. opusc. orator. philol. crit. Lugd. Bat. 1807. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 750 sqq.

§. 125.

Andokides f. Ol. 78, 2 — 97, 2. 467 — 391. Statsmand, og indviklet i de politiske Partiers Stridigheder. Fire Taler bære hans Navn. De angaae hans personlige Handlemaade og Forhold, og indeholde vigtige Oplysninger om den Tids politiske Anliggender, især i Athen. Rigtigheden af Talerne περί εἰρήνης og κατὰ Ἀλκιβιάδου har været omtvivlet, dog maaſkee uden tilstrækkelig Grund. Foredraget er reent og simpelt.

3 Samlingerne. See §. 123. Keiske Vol. IV. Conf. Vol. VIII. Im. Behker I, c. P, 83 sqq. Ogsaa i Collect. Wechel. See §. 124.

J. G. Hauptmann, de Andocide, orat. attico, særstilt, og optaget i Keiskes oratt. Vol. VIII.

J. Taylor i Lecct. Lysiac. Cap. 5. 6. (§. 126).

D. Ruhnken i historia critica cet. (ovfr. §. 123).

A. O. Sladter Lectt. Andocidenæ. Lugd. Batav. 1804. 8. Conf. D. Wyttenbach i Bibl. crit. Vol. III. Part. III. Pag. 75—117. 1805. 8.

Desuden Bidrag til Andok. Kritik og Fortolkning af F. Passow, F. Osann o. A.

J. A. Fabricii Bibl. Gr. II, 758 sqq.

§. 126.

Lysias. Ol. 80, 3 — 100, 3. 458 — 378. Fød i Athen af syrakusanſt. Hertømt. Som Ungling ledsagede han

en attisk Kolonie til Thurium. (Dl. 84, 2), hvor han nød Underviisning i Talekunsten af de sprakusanfse Lærere Lysias og Nikias. Dl. 92, 2 kom han tilbage til Athen, som han atter forlod under de tredie Tyranners Herredømme, men hvorefter han dog bragtes tilbage ved Thrasybulos, og hvor han, efter paany at have været udsat for Forfølgelse, tilbragte sin øvrige Levetid som Privatmand (ἰσοτελής). Han underviste i Talekunsten, og forfattede en Rhetorik. Skrev meest Taler for Andre, og var især udmærket i borgerlige Rettergangssager. Af hans mange Taler ere 34 bevarede, iblandt hvilke en λόγος ἐπιτάφιος, om hvis Ægthed Meningerne ere deelte. De øvrige ere deels ægte, deels tvivlsomme, deels uægte. Lysias stod i stor Anseelse som Mønster paa ægte attisk Belægenhed, og roses ofte af de gamle Kunstdommere for Reenhed i Udtællset, Simplicitet, Klarhed, Elegants o. s. v. (λεπὴ καὶ ἀφελὴς λέξις cet.).

§ Samlingerne (§. 123), hos *I. I. Reiske* Vol. V. VI, hvor tillige Taylors Apparat. Hos *Im. Bekker* Vol. I. Pag. 159 sqq.

Efter et Par Udgg., for hvilke især den Stephaniske Text laae til Grund:

J. Taylor. Lond. 1730. 4. En Haandbog. Cantabr. 1740. 8.

A. Auger. Paris. 1783. 2 Vell. 4 og 8.

(*F. C. Alter*). Vienn. 1785. 8. (Efter en Cod. i Wien).

Lysiae et Aeschini oratt. selectae a I. H. Bremi. Gothae 1826. 8.

§ Samlingerne hos *Tauchnitz* (1818) og *Weigel* (1822). Nogle Taler ere udgivne enkelt.

I. Francius, περὶ Λυσίου τοῦ ὁμήτορος. Norimb. 1828. 4.

E. Haenisch, Lysiae Amatorius. Lips. 1827. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 760, p. 94.

Isocrates: Ol. 80, 1—110, 3. 436—338. Hans Lærere vare Gorgias, Proditos, Xifias (§. 122) o. A. Ved sin svage Stemme i Forening med naturlig Frygtsomhed, og ved sin mere betragtende (ethisk-philosophiske) end håndblende (praktiske) Charakter afholdtes han fra at tale i de offentlige Forsamlinger og for Domstolene. Han underviste i Talekunsten, og erhvervede sig herved baade Navnkundighed og Rigdom. Mange udmærkede Talere vare hans Lærlinge, og han grundede en Skole, som længe bevarede sin Indflydelse. Desuden skrev han Taler, deels til Vejledning for sine Disciple, deels for Andre til offentlig Brug. Selv skal han kun een Gang have talt for Domstolene, hvilken Tale, holdt til hans eget Forsvar, endnu høves (λόγος περὶ ἀντιδόσεως). Ikke alle de Taler, som bære hans Navn, ansaaes af Oldtidens Kritikere for ægte. Blandt de 21 lærrede Taler, som deels ere Rettergangstaler, deels λόγοι ἐπιδεικτικοί, συμβουλευτικοί o. s. v., udmærke sig især Panegyrikos, Panathenaios, Areopagitikos o. a. I hans Skrifter udtaler sig sund Dømmekraft, et fromt og retsindigt Sindelag, og Fædrelandskjærlighed, hvorom ogsaa det Sagn vidner, at han endte sit Liv ved Hunger efter Elaget ved Chæronea (338). I hans Skrifter er Udtrykket reent, Foredraget korrekt og rhythmist; Tankerne opløses og udvikles indtil i deres meest enkelte og mindste Dele; men allerede i Oldtiden fandt man denne ellers beundrede Skribent eensformig, og undertiden kunstlet. Han behager, men begejstrer ikke, og istedetfor at drage os uimodstaaeligen med sig, trætter han omfider ved en vis eensformig Jevnhed, og ved Spør af fopphist Emaalighed både i

Tanernes Udvikling, og Periodebygningen, en Smaalighed, der dog hos Isokrates opveies ved saa fortrinlige Egenskaber, at den først hos hans Efterlignere viser sig som aabenbar Feil.

Desuden findes under Isokrates' Navn 10 Breve af uvis Høghed.

Ed. pr. *Demetr. Chalcondylas*. Mediol. 1493. Fol.

+ *Aldus*. Venet. 1512. + 1534 Fol. (Conf. S. 123). Efter adskillige Udgaver

Hieron. Wolf. Basil. 1553. 8. + 1570 Fol. Walsli Udgaver og latinske Overs. ofte udg. deels af ham, deels af Andre.

+ *Henr. Stephanus*. Paris. 1593. Fol. Oprykt i fl. Udg.

Gu. Battie. Vol. I. Cantabr. 1729. Vol. 2. Lond. 1748. Paany Lond. 1749. 2 Voll. 8.

A. Auger. Paris. 1782. 3 Voll. 8 og 4.

W. Lange. Hal. 1803. 8.

D. Coray. Paris. 1807. 2 Voll. 8. Gr Vol. 1. 2 af *Βιβλ. Ἑλλην.*

I Samlingerne hos *Tauchnitz* (1820. 2 Voll. 12. Paany 1821); hos *Teubner* (*G. Dindorf*) 1825. 8.

Udg. af enkelte Taler, f. Ex.

Panegyricus af *S. F. N. Morus*. Lips. 1766. 1786. 1804. 8. Paany ved *F. A. G. Spohn*. Lips. 1817. 8. ved *G. Dindorf*. Lips. 1826. 8. (med Udelabelse af *Spohns* Anmærk.).

Areopagiticus. *I. T. Bergman*. Lugd. Bat. 1819. 8.

Orat. ad Demonicum ed. *F. Schmieder*. Brig. 1826. 4.

De permutatione (περὶ ἀντιδόσεως) første Gang fuldstændig efter 'Codd.' ved *A. Mustoxydes*; Mediol. 1812. 8. (*A. Mai*) Mediol. 1813. 8.

I. C. Orelli. Mit Anmerkungen cet. Zürich 1814. 8.

I. C. Orelli, ex codd. rec. cet. Tiguri 1814. 8.

De Pace. Ed. P. I. Leloup. Mogunt. 1826. 8.

Evagoras. Ed. P. I. Leloup. Mogunt. 1828. 8.

Epistolæ ed. a C. F. Matthæi. Mosqu. 1776. 8.

Om Isokrates see man iblandt de Gamle Dionysios Haffarn.
o. A.

*G. B. Schirach, de vita et genere scribendi Isocratis.
Hal. 1765. 4.*

P. I. Leloup, comment. de Isocrate. Aach. 1823. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 777 sqq.

§. 128.

Isæos fra Chalkis eller Athen. I første Halvdeel af 4de Aarh. før Chr. Hans Lærere vare Isokrates og Lysias, hvilken sidste han især tog til Mønster. Iblandt hans Lær-
linge var Demosthenes. Uden selv at tage Deel i Stats-
styrelsen, skrev han Taler for Andre. Han forenede Simpli-
citet med Værdighed og Kraft. Af et noget større Antal,
som bare hans Navn, ansaaes 50 Taler for ægte. 11 Taler
ere bevarede, som alle angaae Arvestridigheder (*Λόγοι κληρικοί*).

I Samlingerne (§. 123), hos Reiske Vol. VII. I. Bekker
I. c. Vol. III, P. 1 sqq. Ap. Wechel. 1619. See §. 124.

Talen *de hereditate Cleonymi*, betydeligen, forøget af en
Mailandsk Codex er udgiv. af A. Maius. Mediol. 1815. 8.

Talen *de hereditate Menæclis*, er første Gang udg. (Th. Tyr-
whitt) Lond. 1785. 8. siden af Tycksen (i Bibl. d. ælf. Litt. und

Kunst. St. III, S. 1 sqq. 1788. 8.) og af I. C. Orellius, som Tillæg til *Sokrates næpi ártidóσεως* (§. 127).

Med disse Tillæg hos *Tauchnitz* 1820. 12., hos *Weigel* 1822. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 808 sqq.

§. 129.

Lysurgos. Dmr. Di. 93, 1—113, 1. 408—328, eller nogle Aar tidligere. Platon og Sokrates vare hans Lærere, Demosthenes hans Ven, hvis politiske System Lysurgos, selv udmærket Statsmand, understøttede. Athenerne skyldte ham mange Indretninger og Foranstaltninger; især udmærkede han sig ved klog og redelig Bestyrelse af det offentlige Pengevæsen. Stor Anseelse. Både som Taler og Menneske udmærkede han sig ved streng Levemaade, Retsindighed, Værdighed og Kraft. Af 15 Taler er kun een (*παρα' Αεωγράτους*) bevaret.

§ Samlingerne (see §. 123): hos *Reiske* Vol. IV.

I. *Bekker* l. c. Vol. III. P. 193 sqq.

Særskilt:

Ph. Melanchthon. Viteb. 1545. 8. Ofte paany.

I. *Taylor.* Cantabr. 1743. 8. (med Demosth. imod *Midias*).

I. *G. Hauptmann.* Lips. 1753. 8.

I. *F. A. Schulze.* Brunsv. 1789. 8.

§ det sidste Decennium:

A. G. Becker. Magdeb. 1821. 8.

C. F. H(einrich). Bonn. 1821. 8.

F. Osann. Jen. 1821. 8. Desuden *D. Coray.* Paris. 1826.

8. (Vol. 16 af *Βιβλ. Ἑλλην.*). *G. Pinzger,* 2 Udg. Lips. 1824. 8. (Den ene Udg. med Indledning, Oversættelse o. s. v.)

G. A. Blume. Sundiæ 1828. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 812 sqq.

Demosthenes. Dl. 99, 3—114, 3. 382—322. Dyrtede Philosophien under Veiledning af Platon og Megarensere Euklides; Retsalenheden dyrtede han, opmuntret ved Kallistratos' Exempel, under Veiledning af Isæos, Isokrates o. A. Thukydides var ham et stort Mønster. De Hindringer, Naturen havde lagt ham i Veien som Taler, bragte vel hans tidligere Forsøg at tale i Folkeforsamlingen til at mislykkes, men hans udmærkede Genie overvandt dem helbigen ved anstrengt Flid og udholdende Dvælse. Han opnaaede saa stor Fuldkommenhed, at han med Rette gielber som det ypperste Mønster i den politiske Retsalenhed. Med sin hele Kraft klæmpede han for Grækenlands Uafhængighed, og for at bringe sine Landsmænd til med forenet Kraft at modstaae Makedonerne og det makedoniske Partie i Grækenland. Denne Kamp fik vel omfider et usikkert Udfald, maaskee tilbeets fordi Demosthenes' Raad for en Deel enten ikke, eller kun usfuldkomment fulgtes, men hans Stræben var ligesuldt bygget paa sand politisk Indsigt, dens Grundgrund var reen, og den udøvedes med saadan Genialitet, Kraft og Udholdenhed, at hans Fjenders (Mædones' o. A.) Dabel og Bagvaskelse ligesaaalidet formaae at nedbryde hans moralske Værdighed, som de dengang formaaede at modstaae hans Tales Kraft. Efterat have undveget sine Fjender ved Flugt, var han vendt tilbage efter Alexander d. Stores Død, men da han paany stræbte at modstaae det makedoniske Partie, maatte han atter flygte, og endte, forfulgt af Antipater, sit Liv ved Gift. Hans Taler vidne om de meest udmærkede Egenheder. Behandling og Foredrag ere overalt de til Gjenstanden meest passende, hvilket let

skienes ved at sammenligne hans Stats-Taler med dem, han holdt i private Retsager. Understøttede af det mundtlige Foredrag maatte Taler som disse frembringe den overordentligste Virkning. Han var Folketaler i dette Ord's meest udstrakte og ædleste Betydning; og af denne hans Bestræbelse at virke paa Folket lode sig flere af hans Eiendommeligheder forklare. Efter hans Tid havde ingen Taler saa stor Indflydelse paa Folket.

Under Demosthenes' Navn have vi 61. Taler, 56 Indledninger til Taler (*ὑπομνημα*), og 6 Breve. Talerne ere 1) politiske (Statstaler), 2) holdte i Retsager: a) offentlige, b) private. Iblandt hine ere de philippiske Taler de vigtigste, iblandt disse f. Ex. Talerne imod hans bedrageriske Forgyndere, hvilke ere hans første Forsøg for Domstolen, imod Leptines, imod Androtion, og *περὶ στεφανίου*, hans sidste offentlige Tale. — Nogle af de Taler, der bære Demosthenes' Navn, ere uægte, f. Ex. *περὶ Ἀλοννήσου*, *περὶ συντάξεως*, og de tvende *λόγοι ἐπιδεικτικοί* (*ἐπιτάφιος* og *ἰσχυτικός*); andre ere af tvivlsom Ægthed, f. Ex. *κατὰ Νεαιπας*; hvilket end mere gielder om Propemiernes og Brevene.

Til Demosthenes have de græske Scholier, og af Ulpianus fra Antiochia (under Constantin d. St.) en græsk Commentar over de philippiske Taler. Dog har man tvivlet om Ægtheden af denne Commentar, der i det mindste har mange sildigere Tilfættninger. Foruden tabte Skrifter have Dionysios Halikarn., Plutarchos, Photios, Libanios o. A. skrevet om Demosthenes og hans Værker. Tvende Biographier over Demosth. findes hos Reiske l. c. Vol. IV.

† Ed. pr. *Aldus*. Venet. 1504. Fol. Tvende Udgg., af hvilke den ene er uden Karstal. Den er forskjellig fra den anden og mere correct. (B. R. H. den med Karstal).

† Apud *I. Hervagium* cum comment. *Ulpiani*. Basil. 1582. Fol.

(*I. B. Felicianus*). Venet. 1543. 3 Voll. 8. Denne Text paany ved Andre, f. Gr. Basil. ap. *I. Hervag*. 1547. 3 Voll. 8.
† Venet. ap. *Aldum*. 1554. 3 Voll. 8.

Hieron Wolf flere Udgaver, iblandt hvilke den bedste: † Ed. 4. Basil. 1572. Fol.

† *G. Morellus* og *D. Lambinus*. Paris. 1570. Fol. (Forskjellige Titelblade, ogsaa med Uligheder i Exemplarerne).

J. Taylor. Cantabr. Vol. II. (1757) Vol. III. (1748) 4. (Nyt Titelbl. 1774. Vol. I. II).

I. I. Reiske, oratt. Græci. (§. 123) Vol. 1. 2. (Text) Vol. 9—12 (Apparatus critici og Indices). Paany *G. H. Schaefer*. Lond. 1822—1826. 4 Voll. 8. *Schaefer* ligeledes *Reiskii* & all. apparat. critic. et exegot. (forset og bearbejdet). Lond. 1824—1827. 5 Voll. 8. Deri ere tillige forskjellige af de mindre Strifter om Demosthenes og hans Taler optagne.

A. Auger & *I. Planche*. Græc. & Gallic. Paris. 1819—1820. 10 Voll. 8.

I. Bekker (l. c. §. 123). Vol. IV. V.

3 Samlingerne hos *Tauchnitz* (1812—1813. 5 Voll. 12.), *Weigel* (1821—1822. 5 Voll. 8.) og *Teubner* (*G. Dindorf* 1825. 3 Voll. 8.).

Udvalg af flere Taler samlede f. Gr. *R. Mounteney*. Cantabr. 1731. 8. Ed. 13. Lond. 1820. 8.

I. H. Bremi. Dem. oratt. select. Sect. I. Goth. 1829. 8.

Af enkelte Taler havees mange Udgaver, f. Gr.

Orat. in *Leptinem*, *F. A. Wolf*. Hal. 1789. 8. Oratt. *Leptt. Demosth.* & *Arist.* *G. H. Grauert*. Bonn. 1827. 8.

Orat. in Middlem; G. L. Spalding; Berol. 1794. 8. P. Butt-
mann. Berol. 1823. 8.

— *pro corona*, T. C. Harless. Altenb. 1769. 1814. 8.
E. C. F. Wunderlich. Goett. 1811. 1820. (L. Dissen) 1826. 8.

Demosth. & Aeschin. oratt. de corona, Imm. Bekker.
Berol. 1815. 8. Comment. adst. §: 131.

Orat. de pace. C. D. Bæk. Lips. 1790. 8.

Oratt. Philippicæ. Öfvere udgivne deels samlede, deels i
Udvalg, f. Gr. I. Stock. Dublin. 1773. 2 Voll. 8. I. Bekker.
Berol. 1816. 1825. 8.

Orat. Phil. I, Olynth. 1—3; de pace. C. A. Rüdiger. Lips.
1818. 8. Ed. 2. 1820. 8.

Phil. oratt. I. T. Voemel. Francof. 1820. 8.

Ulpiani comment. † Ed. pr. cum Harpocratiōe. Aldus.
Venet. 1503. Fol. † Paauw 1327. Öfvere udgivne med Demosthe-
nes, f. Gr. 4 Ed. Morelli. See ovetfor.

Åf Oversættelserne nævne vi kun: Demosthenes' Staatsreden
übers. von J. Jacobs. Leipzig. 1805. 2 Th. 8.

A. G. Becker, des Dem. philipp. Reden. Neue Bearb. Halle.
1825—1826. 2 Th. 8.

D. Jenisch. Parallele der beiden größten Redner des Alter-
thums. Berl. 1801. 8.

A. G. Becker, Demosthenes als Staatsmann und Redner.
Halle 1815—1816. 2 Voll. 8.

I. Schaumann, prolegom. ad Demosth. Primisl. 1820. 8.

Desuden forstikkelige specielle Andetsegelser om Talernes Vigt-
hed, cet. cet. f. Gr. C. A. Rüdiger, de canone Philippicar.
Dem. Friburg. 1820. 8. A. Boeckh; von d. Zeitverhältn. d. De-
mosth. Rede geg. Midias (3 Abh. d. Berl. Akad. d. Wiss. hist.

I. C. Orelli, ex codd. rec. cet. Tiguri 1814. 8.

De Pace. Ed. P. I. Leloup. Mogunt. 1826. 8.

Evagoras. Ed. P. I. Leloup. Mogunt. 1828. 8.

Epistolæ ed. a C. F. Matthæi. Mosqu. 1776. 8.

Om Isokrates see man iblandt de Gamle Dionysios Halkarn.
o. II.

*G. B. Schirach, de vita et genere scribendi Isocratis.
Hal. 1765. 4.*

P. I. Leloup, comment. de Isocrate. Aach. 1823. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 777 sqq.

§. 128.

Isæos fra Chalkis eller Athen. I første Halvdeel af 4de Aarh. før Chr. Hans Lærere vare Isokrates og Lysias, hvilken sidste han især tog til Mønster. Iblandt hans Lær-
linge var Demosthenes. Uden selv at tage Deel i Stats-
styrelsen, skrev han Taler for Andre. Han forenede Simpli-
citet med Værdighed og Kraft. Af et noget større Antal,
som bare hans Navn, ansaaes 50 Taler for ægte. 11 Taler
ere bevarede, som alle angaae Arvestridigheder (*Λόγοι κληρικοί*).

I Samlingerne (§. 123), hos Reiske Vol. VII. I. Bekker
I. c. Vol. III, P. 1 sqq. Ap. Wechel. 1619. See §. 124.

Talen *de hereditate Cleonymi*, betydeligen, forøget af en
Mailandsk Coder er udgiv. af A. Maius. Mediol. 1815. 8.

Talen *de hereditate Menæclis*, er første Gang udg. (Th. Tyr-
whitt) Lond. 1785. 8. siden af Tycksen (i Bibl. d. alt. Litt. und

Jr. Schleiermacher, *Heraclitus and Ephorus* oct. i J. N. Welfs og Ph. Buttmanns Mus. v. Alterth. Wiss. B. 1. St. 3. S. 313—533.

T. L. Eichhoff, *disputt. Heracliteæ*. Mogunt. 1824. 4.

Fragm. af Heracl. findes i + *Henr. Stephani poes. philos.* Paris. 1573. 8.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* II, 623 sqq.

Empedocles fra Agrigentum. (See ovfr. §. 81).

b. Den pythagoreiske (italiske) Skole.

Πυθαγορίκοι. Πυθαγόρειοι.

§. 140.

Denne Sect bærer Navn af

Pythagoras fra Samos. Om hans Levealder see §. 76.

Om Pythagoras' Person, Levetid, Lære, Virksomhed, om det af ham stiftede Forbund, samt om Forholdet imellem hans og hans Efterfølgeres Lære, er vor Kundskab meget ufuldkommen. — Pythagoras foretog vidtløftige Reiser; efter hvilke han valgte Kroton til Opholdssted. Han besad store Evner, vidtuddrebte Kundskaber, og dyb Indsigt i Forening med praktisk Dygtighed, hvorved det lykkedes ham at fæste sin Lære Indflydelse paa de borgerlige Forhold og Menneskenes Vandel. Verden er, efter hans Lære, en harmonisk Enhed (κόσμος), hvis Middelpunkt er Solen (Centralilden), fra hvilken Sielenes udstrømme, begavede med Evne til igjen at vende tilbage til deres Udspring, efter at de have tilbagelagt et vist Kredslob igiennem forskellige Legemer (μετεμψύχωσις). Tallene an-

denkte han som Glubbilleder for det Overfølelige (Tankeformer). Hans Underviisning skal have været dels esoterisk, dels exoterisk. Hans Sædelære var reen og streng; den indskærpede Retfærdighed, Selvbeherstelse, Tapperhed, og satte Dyden i harmonisk Enhed, hvilken erhverves ved Stræben efter den Visdom, som kun findes fuldkommen i Guddommen. Vel bragtes denne Lære ikke i videnskabeligt System, men den var besættet af høj videnskabelig Aand, og anvendtes til Menneskenes Forædling ved Stiftelsen af en religiøs-philosophisk-politisk Orden. Dgsaa paa de mathematiske og physiske Videnskaber virkede Pythagoras meget. Han synes ikke at have efterladt Skrifter. Kroton var denne Sects og dens Virksomheds Hovedsæde. Dens politiske Virksomhed synes at være sluttetgjort allerede medens Pythagoras levede; men den pythagoreiske Skole vedblev at bestaae, og blomstrede især i Heraklea, Tarentum og Metapontum.

1821 1103 111039 metapontum 111039 111039

Pythagoras' Læren, haves beskrevet af Porphyrios (§. 308) og Iamblichos (§. 309).

Om Pythagoras og hans Skole see man dels nogle af de ovfr. nævnte Skrifter, f. Ex.

D. Tiedemann, Griechent. erste Philos. cet. (§. 138). S. 88 sqq. Samment. Deutsch. Museum 1778.

C. Meiners, Geschichte der Wissensch. cet. (§. 137). B. 1. S. 178. 179.

J. A. Fabric, Bibl. Gr. I, 750 sqq., hvor Pag. 826—887 findes en Fortegnelse over Pythagoreerne.

Desuden f. Ex.

H. Dodwell, de ætate Phalaridis et Pythagoræ. Lond. 1701. 8.

R. Bentley, i hans Skrifter om Phalaris' og Andros Breve (ovfr. §. 135).

De la Nauze og **Freret** i Mémoires de l'Acad. des Inscript. Vol. XIV. P. 375 sqq. 472 sqq.

J. T. Eilschov, Lebensbeschreib. des Pythagoras. Aus dem Dänischen. Kopenh. 1756. 8.

Terpstra, de sodalitati Pythagorae origine cet. Traj. ad Rhen. 1824. 8.

C. H. Brandis über die Zahlenlehre d. Pythagor., med Platoniker (Rhein. Mus. B. II, S. 2. (1828) S. 208 sqq.).

S. Ritter, Geschichte der pythagor. Philosophie. Hamb. 1826. 8.

Om Pythagoras' χρονα ἐπὶ ovfr. §. 76.

Ogsaa flere Opinder erhvervede sig Navnfundighed som Tilhængere af den pythagoreiske Lære, f. Ex.

Theano, Pythagoras' Kone, Μυία o. A. De Breve og Fragmenter, som have af Bøger, der tilfaldes dem, ere udgivne af

J. C. Wolf i Fragmenta mulierum prosaica. Goett. 1739. 4. og af

I. C. Orelli i opusc. Græc. sententiosæ cet. See ovfr. §. 72.

— collectio epistol. Græc. Vol. I. Lips. 1815. 8.

Samment. **J. A. Fabric.** Bibl. Gr. I, 884 sqq.

§. 141.

Pythagoreismen forandrede saare meget af Efterfølgerne, af hvilkes Skrifter, der tildeels bære ældre Pythagoreers Navne, samt af de sildigeres Skribenters Vidnesbyrd man kun faaer ufuldstændig og meget upaalidelig Kundskab om den ægte Pythagoreisme. Af de mange Philosopher, som, uagtet deres Læres indbyrdes Uoverensstemmelse, regnes til Pytha-

goreernes Sect, nævnes her kun nogle, om hvilke det dog er uvist, i hvilken Orden de fulgte efter hverandre.

Almindelige Samlinger af Pythagoreernes Fragmenter:

G. Canter, *Pythagoreorum fragmenta ex Stobæo*. Basil. 1566. 4. Ogsaa med † *Aristotelis Ethic. ad Nicom.* Basil. 1582. Fol.

Th. Gale, *opuscula mythologica, ethica et physica*. Cantabr. 1671. Amstel. 1688. 8.

I. C. Orelli, *opusc. Græc. cet.* (See §. 72).

Alkmæon fra Kroton. (ndfr. §. 165).

Okellos fra Lucanien. Levede formodentlig noget efter 500 Aar før Christi Fødsel. Under hans Navn have vi en Bog *περὶ τῆς τοῦ παντὸς φύσεως*, hvis Ægthed er meget omtvistet. Da den nu havees i attisk Dialekt, men oprindelig har været skrevet i dorisk Dialekt, maae den tilbigerne være omarbejdet, om den endog muligens i sit Indhold er ægte.

Ed. princ. Paris. 1539. 4.

† L. Nogarola. *Ed. 3tia ap. H. Commelin.* 1596. 8. og Th. Gale l. c. P. 499—538.

§. W. Rotermund. Leipzig. 1794. 8.

A. F. G. Rudolphi. Lips. 1801. 8.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* I, 855 sqq.

Timæos fra Lokri. Omtr. 400 f. Chr. Om Ægtheden af den ham tilskrevne Bog: *περὶ ψυχᾶς κόσμου καὶ φύσεως*, i dorisk Dialekt, ere Meningerne deelte, dog synes flere Grunde at tale imod den, end for den.

Ed. princ. L. Nogarola. Venet. 1555. 8.

§ Th. Gales *opusc. mythol.* Pag. 539—566 (see ovfr.). Ofte tilligemed Platon. Udgivet: *Marq. d'Argens.* Berl. 1763. 8.

Om dette Skrift samment. f. Gr.

C. Meiners Gesch. d. Wissensch. in Gr. u. Rom. (§. 137).

B. 1. S. 587 sqq.

C. G. Bardili, i: Epochen der vorzüglichsten philos. Begriffe cet. 1788. 8. o. A.

I. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 877.

Archytas fra Tarentum. Dmtrent 400 f. Chr. Statsmand, Hærfører, Mathematiker, Mechaniker, Philosoph. Fragmenter af adskillige nu tabte Værker, som bare hans Navn, ere af philosophisk og mathematisk Indhold.

Det ham tilskagte, men uden Tvivl uægte Skrift περί τοῦ παντός φύσιος er udgivet af

(I. Camerarius). Lips. s. a. (1564?) 8. Titlen: δέκα λόγος καθολικοί cet.

De øvrige Fragmenter:

Th. Gale, opuscula cet. (ovfr). P. 673 sqq. 695 sqq. 701 sqq.

I. C. Orelli, opuscula Græcor. sententiosa cet. (ovfr. §. 72)

Vol. II. (I disse tvende Samlinger ere Etlogerne og Stobæos ikke benyttede).

I. A. Schmidius, dissert. de Archyta. Jen. 1683. 4.

I. G. Mertæ, Arch. Tarent., dissert. histor. math. Jen. 1683. 4.

I. Gramm, Arch. Tarent. περί τῆς μαθηματικῆς. Hafn. 1707. 4.

C. G. Bardili, de Archyta Tarentino i Nov. Act. Soc. Lat. Jen. (Lips. 1806. 8). Vol. I. P. 1 sqq.

I. Navarro, tentamen de Archytæ Tarent. vita atque operibus. Pars 1or. Hafn. 1819. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 831 sqq.

Philolaos fra Kroton eller Tarentum. Dmt. Dl. 70—95. Underviiste i Thebæ og Heraklea. Af ham vare

lede Menneskenes Vandet. Den meddelte oprindelig ved mundtlig Lære, og yttrede sig paa mange Maader, stedsvisvarende til Tidernes Cultur, og Menneskenes Tilstand. Den udtalte sig i Lovgivningerne, i indsigtsfulde Mænds (s. Ex. de saakaldte 7 Bises) Bestræbelser for Almenvellet, i gnomiske Sange o. s. v. Efterhaanden arbejdede denne Stræben efter dybere og klarere Erkiendelse sig frem til videnskabelig Form. Den deelte sig i 3 Hovedgrene: 1) den ioniske, 2) den doriske, 3) den ætiske Philosophie, og udfoldede sig i mange skarpt affondrede og karakteristiske udviklede Systemer. I Platon og Aristoteles opnaaede den sine Hødepunkter.

De syv Bises Gnomer findes i: *I. C. Orellii opuscula Græcor. veter. sententiosa et moralia. Vol. I. Lips. 1819. 8.*

§. 137.

Kilder og Hjælpemidler i Almindelighed:

a) Den klassiske Oldtids Forfattere.

b) Af det store Antal af nyere Skrifter over den græske Philosophie og dens Historie nævnes her:

I. Jonsius, de scriptt. histor. philos. Ed. 2da (Ed. I. C. Dorn). Jen. 1716. 4.

I. I. Brucker, historia critica philosophiæ. Lips. 1742—1744. 5 Voll. 4. Ed. 2da cum append. 1766—1767. 6 Voll. 4.

— *Institutiones historiæ philosophicæ. Lips. 1756. 1790. 8.*

C. Meiners, Geschichte der Wissenschaften in Griechenland und Rom. Lemgo 1781—1782. 2 Voll. 8. (Ufuldendt).

— *Grundriß der Geschichte der Weltweisheit. Lemgo 1786. 8. Ny Udg. 1789. 8.*

D. Tiedemann, Geist der speculativen Philosophie. Marb. 1791—1797. 6 Voll. 8.

hvor han sættede en filosofisk Stole; som, i Modsetning til Empirikerne (sefr. §. 138. 139), antog, og lærte en Idealistisk Pantheisme, der ifølge sin Natur maatte staa i Strid med den herskende Troe. Om hans Skrifter, og Fragmenterne deraf see §. 81.

Parmenides fra Elea. DL. 69. 603, eller en Aiblang sildigere (DL. 81). Discipel af Xenophanes. Hvil. System han og de nærmest følgende udviklede videre. Desaa han skrev i episke Vers περί φύσεως. See sefr. §. 81, hvor tillige om Fragmenterne.

Zeno fra Elea. DL. 79. 463. Ved sin Hæder at fremsætte og forsvare Eleaternes System blev han Dialektikens og den dialektiske Disputations Skaber, og synes at have aabnet Veien for Skepticismen.

Fülleborn og Spalding. H. 'cc.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 678 seq.

Melissos fra Samos. Anførte sine Landsmænd imod Herakles, DL. 86. 1. 440. Desaa han skrev περί φύσεως καὶ τοῦ ὄντος.

Fragmenterne hos Brandis l. c. P. 188 seq.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 680 seq.

---

d. Den atomistiske Philosophie.

---

§. 143.

I Modsetning til Eleaternes Idealisme opstod et nyt

System, som grundede sig paa Empirien, og førte til Materialismen, ikke blot i Læren om Naturen, men ogsaa i Religionen og Sædelæren. Dette System fik sit Navn af Læren om Atomerne, som var dette Systems Grundlære. Ved Tagttagelser om Legemernes Lyngde, om Bevægelsen o. s. v. erhvervede de atomistiske Philosopher sig betydelige Fordele af Naturvidenskaben.

Leukippos fra Abdera eller Elea. Dindr. Ol. 70. 500 f. Chr.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 658—659.

Demokritos fra Abdera. Blomstrende Ol. 86. 435. Reiste meget, og erhvervede sig omfattende Kundskaber. Han fortsatte og udvidede, hvad Leukippos havde begyndt. Mange Skrifter, forfattede i ioniske Dialekt, tillagdes ham. Deres Indhold var p. mathematisk, ethisk o. s. v. Foruden Fragmenter og de Breve under hans Navn findes et aldeles uægte Skrift under Titlen *ῥῶσις καὶ μυσία*.

Fragmenterne: best. samledes, best. samlede i

Herr. Stephani *poesia philosoph. eccl.* (Se s. 81).

L. C. Arelti *opusc. Græcor. sentent.* (s. 72). Vol. I.

Brevene i J. E. Labini: *epistolæ Hippocratis all. ap. Commel.* 1601. 8.

ῥῶσις καὶ μυσία. (de arte magna), med andre Skrifter om samme Gienstand, kun paa Latin ved D. Pizzimenti. Patav. 1578. 12. 8.

Om Demokritos og hans Lære findes mange Afhandlinger; vi indskrænke os her til at henviser til

F. Gedike, *Cicaronis historia philosophiarum antiquarum*. Ed. 2da. Berol. 1815. 8. Pag. 72 sqq.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 628—643.

Dette System fandt ikke saa Tilhængere, f. Ex. Protagoras fra Abdera, Diagoras fra Melos (ὁ ἄθεος), Anaxarchos Abderites, Antiphanes fra Teos, dennes Discipel Epiktetos (S. 285), hans Tilhængere o. s. v.

e. Sophisternes Indflydelse paa Philosophien.

§. 144.

Sophisternes Indflydelse paa Talekunsten er omtalt §. 122. Efterat de havde faaet Indgang i Athen ved Gorgias o. A., udstrakte de deres Indflydelse mere og mere, og i mange Retninger. De indskrænkede sig ikke til politisk-rhetoriske, men behandlede ogsaa philosophisk-ethiske Opgaver; og havde stor Indflydelse paa Philosophien ved Anvendelse af den dialektiske Kunst, der først var opkommen i den joniske Skole, dernæst havde udviklet sig i Sikelia og Stor-Grækenland, og i Sophisternes Skoler antog en særegen Charakter ved den dem eiendommelige Stræben at erhverve sig og meddele Andre øvet Færdighed i vilkaarliggen at forsvare og angribe enhver hvilken som helst Paastand. Vel udgiorde Sophisterne ikke nogen for sig afluttet Sect i Philosophien, men alligevel fortjente de ved det Særegne i Metoden, og ved deres Indflydelse, baade dengang og sildigere, saavel paa Sagen som paa Litteraturen, en Plads i den philosophiske Litteraturs Historie, og det netop i Overgangen fra de ældre, mere paa Naturen hændende Systemer til de efterfølgende, der mere gjorde Mennesket til Philosophiens Opgave.

Den her antydede dialektiske-sophistiske Stræben førte til et forsængeligt Spil med Ord og disses Fremstilling i Tale og Skrift; ligesom den ogsaa førte til Blindføgel, hvilket fandt rigtig Nærling i Tidens Mand, især da Sophisterne bleve Ungdommens meest yndede Lærere, et Forhold, der mere end noget andet satte dem i Stand til at udstrække deres Virksomhed meget vidt; saa at de talte mange høit begavede, anseede, og indflydelsesrige Mænd iblandt deres Tilhængere. Men uagtet den Dabel, der i flere end een Henseende med Ret træffer Sophisterne, var deres Stræben i mange Henseender ikke uden vigtig Binding for Mandens Udvikling. Den vakte Mandens virksomhed, havde betydelig Indflydelse paa Sprogets og Fremstillingens Udvikling til Brug for de forskellige Ater af Foredrag, og bidrog paa flere Maader til flersidig Dannelse.

ppa 200 .II 10 1011 1000 1000

Foruden de almindelige Skrifter over Philosophiens Historie see man f. Ex.

L. Crescotti theatrum veterum Sophistarum. Paris. 1620.

8. Ogsaa i Gronov. Thes. Tom. X.

N. Krieger, de Sophistarum eloquentia. Jen. 1702. 4.

Walch, de præmiis veterum Sophistarum cet. Jen. 1719.

4. og de enthusiasmo veterum Sophistarum et Oratorum. ib. 1720. 4. ogsaa i hans Parerga Academica. Lips. 1721. 8. p. X.

C. Meiners Gesch. d. Wiss. in Griech. u. Rom (see ovfr. §. 137). B. II. S. 1 fgg.

J. Goel, histor. crit. Sophistar. i Act. Societ. Trög. 1823.

§. 145.

Vi nævne her:

Gorgias fra Leontion. (See ovfr. S. 122). Den

første, som i Athen opstod en sofistisk Underviisningsanstalt (Dl. 88; 2., 427). Hans Philosophie var skeptisk. Paa den philosophiske Foredrags-Udvikling havde han stor Indflydelse. Admirende Mænd benyttede hans Underviisning, og satte Pris paa hans Døgtighed.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 805 sqq. Conf. H. Clinton, Fasti Hellenici, ed. a C. G. Krueger, Lips. 1830. 4. P. 388—389.

Protagoras fra Abdera, Dmtr. Dl. 84., 1. 444. Var den første, som antog Maaen, *εὐφροσύνη*, og gav Underviisning for Bæge.

C. Müntzinger, Protagoras Sophist aus Abdera und Mithras. Dertm. 1898. 8. Geist. de Protag. vita, mor. (Gießen. 1828. 4. J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 668 sqq.

Prodikos fra Sulis paa Keos. Dmtr. Dl. 86. 436. Endstændt tabt, er hans Skrift *ῥῆματα*, hvori Momenter af Herakles-Mythen behandles, blevet berømt ved Xenophons *ἀπομνημονεύματα* II, 1, 21 sqq.

G. A. Cübæus, diss. de Prodicō et hanc Xenophontis Hercules Prodicus cel. Lips. 1797. 8.

C. A. Boettiger, Hercules in bivio cel. Lips. 1829. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 718 sqq.

Hippias fra Elis. Dmtr. samme Tid.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 657.

Kritias fra Athen. Dl. 94. 404. En af de tredive Tyranner. Taler. Historiker. Philosoph. Elegisk og dramatisk Digter.

N. Bach, Critiae Tyranni quæ supersunt. Lips. 1827. 8.

betragtede han som Glindbilleder for det Overførselige (Tankeformer). Hans Underviisning skal have været deels esoterisk, deels exoterisk. Hans Sædelære var reen og streng; den indskærpede Retfærdighed, Selvbeherfskelse, Tapperhed, og satte Dyden i harmonisk Enhed, hvilken erhverves ved Stræben efter den Visdom, som kun findes fuldkommen i Guddommen. Vel bragtes denne Lære ikke i videnskabeligt System, men den var besjelet af høj videnskabelig Aand, og anvendtes til Menneskenes Forædling ved Stiftelsen af en religiøs-philosophisk-politisk Orden. Og saa paa de mathematisk og fysisk Videnskaber virkede Pythagoras meget. Han synes ikke at have efterladt Skrifter. Kroton var denne Sects og dens Virksomheds Hovedsæde. Dens politiske Virksomhed synes at være tilintetgjort allerede medens Pythagoras levede; men den pythagoreiske Skole vedblev at bestaae, og blomstrede især i Heraklea, Tarentum og Metapontum.

Pythagoras' Læresæt har været beskrevet af Porphyrios (§. 308) og Iamblichos (§. 309).

Om Pythagoras og hans Skole see man deels nogle af de ovenfor nævnte Skrifter, f. Ex.

D. Tiedemann, Griechent. erste Philos. æt. (§. 138). S. 88 sqq. Sammentl. Deutsch. Museum 1778.

L. Meiners, Geschichte der Wissensch. æt. (§. 137). B. 1. S. 178. 199.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 750 sqq., hvor Pag. 826—887 findes en Fortegnelse over Pythagoreerne.

Desuden f. Ex.

H. Dodwell, de ætate Phalaridis et Pythagoræ. Lond. 1701. 8.

J. A. Fabricii Bibli. Græc. II, 674—681, 1108

W. G. Tennemanns Grundriss etc. (ovst. §. 137).

Her nævne vi kun:

Fr. Schleiermacher, über den Werth des Sokrates als Philosophen, i Abhh. der Kön. Preuss. Acad. d. Wissensch. Philos. Classe. 1814—1815. 4. S. 50—199.

J. Delbrück, Sokrates. Betrachtungen und Untersuchungen. Köln. 1819. 8.

C. H. Brandis, Grundlinien der Lehre des Sokr. i Rhein. Mus. I, II, 118 sqq. Conf. Abtschers Aristoph. (see ovst. §. 105) og Brandis l. c. II, 1, 85, 199.

§. Sokratiske.

§. 147.

De Philosopher, som udkøbt fra den sokratiske Undervisning, deelte sig i forskellige Retninger. Deres Systemer bære plet alle Spor af deres Udspring; men, med Undtagelse af nogle Faa (§. 148), bannede de Skoler, hvilke mere eller mindre afvege fra den oprindelige sokratiske Lære.

A. Goering, cum Socratici a Socratis philosophia longius recesserint. Parthenop. 1816. 4.

1. Sokrates' nærmeste Efterfølgere.

§. 148.

Iblandt Sokrates' Efterfølgere vare nogle, som uden

G. E. Weber, de Critik Tyl. Francof. 1824. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 204.

Desuden Andre f. Ex.

Thrasymachos fra Chalkedon.

I. S o k r a t e s.

Sokrates, Athener. Dl. 78, 1—95, 1. 468—400.

Han var først Billedhugger, ~~og~~ ogsaa Digtetkunsten, men hans Livs Formaal var Philosophie og Ungdommens Undervisning. Endskiøndt han ingen Skrifter har efterladt sig, indtager han en vigtig Plads i Litteraturhistorien ved den Indflydelse, han ved sin Lære og sit Levnet havde ogsaa paa Litteraturen. Uden at opstille noget System, togte han ved en ham egen Methode, som efter ham kaldes den sokratiske, at velske Andre til de Egenskaber, han selv besad: Selvfundskab, Selvbeherkelse, og overhovedet den i klar Indsigt grundede Tænke- og Handlemaade, som betegnes ved Ordet *λογαγασία*. Han bekriempede især Sophisternes Lære og Levnet. Dermed, som og ved andre Udfølgere fra Videns herskende Aand, paadrog han sig Had og Forfølgelse, hvis Offer han blev, da han dømdes til at drikke Gift Dl. 95. 1. Om de ham tillagte Breve see ovfr. S. 135.

Athen blev derefter den græske Philosophies Hovedsæde.

Om Sokrates og den sokratiske Philosophie findes mange Skrifter, see f. Ex.

Om dette Skrift samment. f. Gr.

C. Meiners Gesch. d. Wissensch. in Gr. u. Rom. (s. 137).

B. 1. S. 587 sqq.

C. G. Bardili, i: Epochen der vorzüglichsten philos. Begriffe cet. 1788. 8. o. A.

I. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 877.

Archytas fra Tarentum. Dmtrent 400 f. Chr.

Statsmand, Hærfører, Mathematiker, Mechaniker, Philosoph. Fragmenter af adskillige nu tabte Værker, som bare hans Navn, ere af philosophisk og mathematisk Indhold.

Det ham tilskagte, men uden Tvivl uægte Skrift περί τοῦ παντός φύσιος er udgivet af

(I. Camerarius). Lips. s. a. (1564?) 8. Titlen: δέκα λόγος καθολικοί cet.

De øvrige Fragmenter:

Th. Gale, opuscula cet. (ovfr). P. 673 sqq. 695 sqq. 701 sqq.

I. C. Orelli, opuscula Græcor. sententiosa cet. (ovfr. s. 72) Vol. II. (I disse tvende Samlinger ere Eklogerne og Stobæos ikke benyttede).

I. A. Schmidius, dissert. de Archyta. Jen. 1683. 4.

I. G. Mertz, Arch. Tarent., dissert. histor. math. Jen. 1683. 4.

I. Gramm, Arch. Tarent. περί τῆς μαθηματικῆς. Hafn. 1707. 4.

C. G. Bardili, de Archyta Tarentino i Nov. Act. Soc. Lat. Jen. (Lips. 1806. 8). Vol. I. P. 1 sqq.

I. Navarro, tentamen de Archytæ Tarent. vita atque operibus. Pars 1^{or}. Hafn. 1819. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 831 sqq.

Philolaos fra Kroton eller Tarentum. Dmt. Ol.

70—95. Underviiste i Thebæ og Heraklea. Af ham vare

Indflydelse paa Philosophiens Systematiske Udvikling. Vedtogte i Skrifter at fremstille Sokrates Personlighed, Lære og Methode saaledes, som de ved Deltagelse med ham havde lært disse at kende og hver paa sin Maade havde opfattet dem. Af disse nævne vi her:

Xenophon (s. 117. 169). Ved at sammenligne Xenophons med Forskellighed for den praktiske Sædelære udstædte Stilbringer af Sokrates med Platons, Aristoteles' og Andels Efterretninger og Domme, har det Spørgsmål, hvorvidt Xenophons Stildning af Sokrates og hans Lære er overensstemmende med Sandheden eller ikke, ledet til meget forskellige Meninger.

Herhid hører

a) *Συμπόσιον καὶ ἁπολογία*. Det bedste blandt Xenophons Skrifter af denne Art. II. Binde 5.

b) *Ἄπομνημονος Σωκράτους*. Især om dette Skrift drøjes sig de nævnte Stridigheder.

c) *Ἀπολογία Σωκράτους*. Dette Skrift er formodentlig ikke af Xenophon.

d) *Ἰέρων, ἢ τύραννος*.

Udg. af hele Xenophon pocr. s. 117. Herhid hører

Symposium:

W. Lange, Ed. 2. Hal. 1825. 8.

Symposium & Apologia:

F. A. Bornemann. Lips. 1824. 8. Dagsaa adskilte.

Memorab. Socratis:

P. Victorius. ap. Junt. Florent. 1551. 8.

J. M. Ernesti. Ed. 5. Lips. 1772. 8.

C. G. Schütz. Hal. 1780. 8. Ed. 3. Ibid. 1822. 8.

- L. C. Zeller**, Lips. 1781. 8.
E. Edwards, Oxon. 1785. 8.
J. G. Schneider, Lips. 1790. 1801. 1816. 8.
G. Dindorf, Lips. 1824. 8.
G. A. Herbst, Hal. 1827. 8.
F. A. Bornemann, Lips. 1829. 8.
Hiero: C. H. Protscher, Lips. 1822. 8.
Om Xenophon's Alindelyghed ofte s. 117.
Om disse Skrifter's Samlethed, s. 117.
C. Meiners, de quibusdam Socraticorum: reliquiis i Commentt. Societ. Reg. Scient. Goett. T. V. (1783. 4) Part. III. P. 45 sqq.
A. Boeckh, de similitudine, quam Plato cum Xenoph. exercuisse fertur. Berol. 1811. 4.
L. Dissen, de philosophia morali in Xenophontis de Socrate comment. tradita. Goett. 1812. 4.
Niebuhr, Delbrück (II. cap. §. 117); **Wanders** (II. 2. §. 146) &c.
Æschines. Tre Dialoger tildeegtes ham iædvaantigen, dog uden tilstræffelig Bistand om deres Rægtighed. Ligeledes et uægte Brev.

De findes i Udgaverne af Platon iblandt de uægte Dialoger. Ogsaa særskilte Udgaver, s. Ex.

- I. Clericus**, Æsch. dialogi cet. Amstel. 1711. 8.
I. F. Fischer, Lips. 1753. Ed. 3. 1786. 8. Ed. 4. (forandret). Misenæ. 1788. 8.
J. A. Fabric, Bibl. Gr. II, 691 sqq.
Sammentl. nedenfor om Simon.

Rebes fra Theba. En Dialog af ethist-allegorist. Indhold (*πῖναξ*) bærer hans Navn; men er maaskee af en yngre Forfatter af samme Navn.

Ed. gr. Ceb. tabula. cet. (Z. Calliogen. Rom. 1500). 8.

Reget ofte udgivet med Andres Strifter, f. Gr.

T. Hemsterhusius med Lufianos (§. 320); Her med Epitetos (§. 292) f. Gr. ved Hier. Wolf; M. Meibom et H. Reland; J. Schweighäuser. Lips. 1798. 8.

Desuden mange særskilte Udgaver, f. Gr.

Jac. Gronovius. Amstel. 1689. 12.

Th. Johnson. Lond. 1720. 8.

J. Schweighäuser. Argent. 1800. 12.

A. Cordis (καταγγ. Βιβλ. Αἰών. Vol. VII) Paris. 1826. 8.

Iblandt flere Afhandlinger om dette Skrift f. Gr.

F. G. Klopfer, diss. tres de Gebetis tabula. Zwickav. 1818. sqq. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 702 sqq.

Simon. Stomager. Ansees af Nogle for at være Forfatter af nogle Dialoger, som endnu findes.

A. Boeckh, Simonis Socratici, ut videtur, dialogi quatuor cet. (Additi sunt incerti auctoris Axiochus & Eryxias). Heidelberg. 1810. 8. Conf. Letronne i Journ. d. Sav. 1820. P. 675 sqq.

Conf. A. Boeckh, in Platonis, qui vulgo fertur, Minoem cet. Hal. 1806. 8.

2. Forskiellige Systemer, dannede ved Sokratikere.

§. 149.

Fra Sokrates' Skole udgik snart forskjellige, næsten sam-

tidige Systemer, hvilke hvert især fulgte ensfaldige Retninger, og vare saare afvigende, baade fra Sokrates' Lære, og fra hverandre indbyrdes. Disse Systemer omtales her kun i Korthed; thi endskiøndt de ere vigtige i Philosophiens Historie, spillede de dog ikke nogen mærkelig Rolle i Litteraturen, heller ikke have vi nu de skriftlige Mindesmærker, som disse Philosopher efter Oldtidens Vidnesbyrd have forfattet. For ikke i det Følgende at hindre Oversigten ved uforudsagte Gmaaafdelinger, har jeg anseet det for passende i §. 150—154 ikke at holde mig strengt inden for dette Tidrumms Grænser.

a. Den megariske, sofist og praktiske Philosophie

Μεγαρικοί. (Διαλεκτικοί. Επειρητικοί.) Ηλείοι. Εφευριστές.

— §. 150. —

Den megariske Skoles Udsagnstænkning om Begrebets Væsen. Eleaternes og Sokrates' Lære var paa en vidtvidtænkelig Maade (ved Dialektik) sammensmeltet deri. Skæpticismen (§. 154) forberedes.

F. Deycks, de Megaricorum doctrina. Bonn, 1827, 8.

G. Ritter, über die Philos. der Megar. Schule. Rhein. Museum (Philologie etc.). II. 3. S. 295 sqq.

Fortegnelse over Megarikerne i J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 625—628, hvor tillige Kilderne nævnes.

Sammenl. W. G. Tennemanns Grundr. etc. (§. 137).

Euclides fra Megara. Dl. 94, 1. 404. Stifter. Han skal have skrevet sex Dialoger.

Den her antydede dialektist-sophistiske Stræben førte til et forfængeligt Spil med Mænd og disses Fremstilling i Tale og Skrift; ligesom den ogsaa førte til Antisynge, hvilket fandt etlig Næring i Tidens Mænd, hvor da Sophisternes bløde Ungdommens meest yndede Lærere, et Forhold, der mere end noget andet satte dem i Stand til at udstrække deres Virksomhed meget vidt; saa at de talte mange høit begavede, anseede, og indflydelsesrige Mænd iblandt deres Tilhængere. Men uagtet den Dabel, der i flere end een Henseende med Ret træffer Sophisternes, var deres Stræben i mange Henseender ikke uden vigtig Binding for Mændens Udvikling. Den valte Mænds virksomhed, havde betydelig Indflydelse paa Sprogets og Fremstillingens Udvikling til Brug for de forskellige Arter af Foredrag, og bidrog paa flere Maader til flersidig Dannelse.

Deane's Stores **Saltes** var 1807 - 1810 1811.

Aristippos fra Kyrene. Om 94 f. Kr. 104. f. Kr. Libenødt med Sindero var hans Grundprincip, men opfattet i en ædlere Aand, end hans Efterfølgere. Iolante hans Skrifter, hvilke ere tabte, nævnes Dialoger, og et historisk Værk over Libyen. Bevarede ere kun en Del Apophthegmata, og Breve, som bære hans Navn.

Sine findes i *I. C. Orellii opusc. Græcor. sentent.* (S. 72) Vol. II, P. 153 sqq.

Disse i *I. C. Orellii collect. epistolæ.* (S. 135) Vol. I.

Af hans Efterfølgere nævne vi følgende, som levede indtil omtr. Ol. 120 (300).

Aristippos den yngre, med Tilnavn *μυροδιόκτερος*. (Arete). Ubetinget Hedonisme.

Annikeris fra Kyrene. Antog vel samme Princip, men søgte at formilde det. Desto mere uindstrænket hylledes det af

Theodoros fra Kyrene, med Tilnavn *ὁ ἄθεος*.

Segestas, med Tilnavn *πεισιδάματος*.

Bion Borysthenites. Skrev f. Ex. *λόγοι σατυρικοί*.

Apophthegmata af hans løvrigt tabte Skrifter findes i:

I. C. Orellii opusc. Græcor. cet. (S. 72). Vol. II. P. 174 sqq.

I. M. Hoogvliet, de Bionis Borysth. Lugd. Bat. 1821. 4.

Euemerus. Imod Slutningen af 4de Aarh. Formentlig fra Messana paa Sicilien. Discipel af Theodoros, og havde ligesom han Tilnavn *ὁ ἄθεος*. Hans *ἱερά ἀναγραφή*, 4 B., var, som det synes, et med Lørdom, i den tyrenaiske Skoles Aand udført Angreb paa den herskende Religion, et Forsøg i den historiske Mytchefortolkning, der gik

Indflydelse paa Philosophiens Systematiske Udvikling. Fodføjte i Skrifter at fremstille Sokrates Personlighed, Lære og Methode saaledes, som de ved Deltagelse med ham havde lært disse at kende og hver paa sin Maade havde opfattet dem. Af disse nævne vi her:

Xenophon (s. 117. 169). Ved at sammenligne Xenophons med Forskierlighed for den praktiske Sadelære udfærdigede Skildringer af Sokrates med Platons, Aristoteles' og Andres Efterretninger og Domme, har det Spørgsmaal, hvorvidt Xenophons Skildring af Sokrates og hans Lære er overensstemmende med Sandheden eller ikke, ledet til meget forskellige Meninger.

Herhid hører

a) *Συμπόσιον καὶ ἄλλα ἑορταστικά*. Det bedste blandt Xenophons Skrifter af denne Art II. bind I.

b) *Ἀπολογία Σωκράτους*. Især om dette Skrift drøje sig de nævnte Stridigheder.

c) *Ἀπολογία Σωκράτους*. Dette Skrift er formodentlig ikke af Xenophon.

d) *Ἰέρων, ἢ τύραννος*.

Ἀπολογία Σωκράτους ad tunc ad tunc...

Udg. af hele Xenophon post. s. 117. Herhid hører

Symposium:

W. Lange, Ed. 2. Hal. 1825. 8.

Symposium & Apologia:

F. A. Bornemann. Lips. 1824. 8. Dagsaa adskilte.

Memorab. Socratis:

P. Victorius. ap. Junt. Florent. 1551. 8.

J. M. Ernesti. Ed. 3. Lips. 1772. 8.

C. G. Schütz. Hal. 1780. 8. Ed. 3. Ibid. 1822. 8.

L. C. Kuster. Lips. 1781. 8.

E. Edwards. Oxon. 1783. 8.

J. G. Schneider, Lips. 1790. 1801. 1816. 8.

G. Dindorf. Lips. 1824. 8.

G. A. Herbst. Hal. 1827. 8.

F. A. Bornemann. Lips. 1829. 8.

Hiero: C. H. Protscher. Lips. 1822. 8.

Om Xenophon i Almindelighed. Overs. J. 117.

Om disse Skrifter i Sammenhæng. f. Gr.

C. Meiners, de quibusdam Socraticorum reliquiis i Commentt. Societ. Reg. Scient. Goett. T. V. (1783. 4) Part. III. P. 45 sqq.

A. Boeckh, de similitudine, quam Plato cum Xenoph. exercuisse fertur. Berol. 1811. 4.

L. Dissen, de philosophia morali in Xenophontis de Socrate comment. tradita. Goett. 1812. 4. 8.

Niebuhr, Delbrück (II. c. 117); Blomstedt (II. 2. § 146) & A.

Æschines. Tre Dialoger tillegges ham sædvanligen, dog uden tilstrækkelig Bistand om deres Ægthed. Egetedes et uægte Brev.

De findes i Udgaverne af Platon iblandt de uægte Dialoger. Ogsaa særskilte Udgaver, f. Gr.

I. Clericus. Æsch. dialogi cet. Amstel. 1711. 8.

I. F. Fischer. Lips. 1753. Ed. 3. 1786. 8. Ed. 4. (forandret). Misenæ. 1788. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 691 sqq.

Samment. nedenfor om Simon.

Kebes fra Theba. En Dialog af ethisk-allegorisk Indhold ($\pi\lambda\upsilon\alpha\varsigma$) bærer hans Navn; men er maaskee af en yngre Forfatter af samme Navn.

Ed. pr. Coh. tabula. cet. (Z. Calliogenus Rom. p. 3500). 8.

Reget, ofte udgivet med Andres Stricker, f. Gr.

*T. Hemsterhusius med' Eulianos (§. 320); Her med Epi-
ktetos (§. 292) f. Gr. ved Hier. Wolf; M. Meibom et H. Reland;
J. Schweighäuser. Lips. 1798. 8.*

Desuden mange særskilte Udgaver, f. Gr.

Jac. Gronovius. Amstel. 1689. 12.

Th. Johnson. Lond. 1720. 8.

J. Schweighäuser. Argent. 1806. 12.

*A. Corais (καρπὸς Βιβλ. Ἑλλην. Vol. VII) Paris.
1826. 8.*

Iblandt flere Afhandlinger om dette Skrift f. Gr.

*F. G. Klopfer, diss. tres de Gebetis tabula. Zwickav. 1818.
sq. 4.*

J. H. Fabric. Bibl. Græc. II. 702 sqq.

*Simon. Stomager. Ansees af Nogle for at være
Forfatter af nogle Dialoger, som endnu have.*

*A. Boeckh, Simonis Socratici, ut videtur, dialogi quatuor
cet. (Additi sunt incerti auctoris Axiochus & Eryxias). Hei-
delb. 1810. 8. Conf. Letronne i Journ. d. Sav. 1820. P.
675 sqq.*

*Conf. A. Boeckh, in Platonis, qui vulgo fertur, Minoem
cet. Hal. 1806. 8.*

2. Forskiellige Systemer, dannede ved Sokratikere.

§. 149.

Fra Sokrates' Skole udgik snart forskiellige, næsten sam-

tidige Systemer, holdt højt især fægte eensidige Retninger, og vare saare afvigende, både fra Sokrates' Lære, og fra hverandre indbyrdes. Disse Systemer omtales her kun i Korthed; thi endskiøndt de ere vigtige i Philosophiens Historie, spillede de dog ikke nogen mærkelig Rolle i Litteraturen, heller ikke have vi nu de skriftlige Mindesmærker, som disse Philosopher efter Oldtidens Vidnesbyrd have forfattet. For ikke i det Følgende at hindre Læserens Ved. uforstyrret, Gmaas afdelingen, har jeg anseet det for passende i §. 150—154 ikke at holde mig strengt inden for dette Tidrumms Grændser.

a. Den megariske, kristne og ærattiske Philosophie

Μεγαρίκοι. (Διαλεκτικοί. Επειριστικοί.) Ηλείοι. Ερετριείς.

— §. 150. —

Den megariske Skoles Vilnæmme tilfættbegive dens Væring. Eleaternes og Sokrates' Lære var paa en vidtvidommiellg Madae (ved Dialektik) sammensmeltet deri. Skæpticismen (§. 154) forberedes.

F. Deycks, de Megaricorum doctrina. Bonn, 1827, 8.

G. Ritter, über die Philos. der Megar. Schule. Rhein. Museum (Philologie cet.). II. 3. S. 295 sqq.

Fortegnelse over Megarikerne i J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 625—628, hvor tillige Kilderne nævnes.

Gammel. W. G. Tennemanns Grundr. cet. (§. 137).

Euclides fra Megara. Dl. 94, 1. 404. Stifter. Han skal have skrevet sex Dialoger.

Ed. pr. Coh. tabula. cot. (Z. Orellanus Rom. 16. 3500). 8.

Reget, ofte udgiven med Andres Strisser, f. Gr.

T. Hemsterhusius med Eutianos (§. 320); Her med Epistetos (§. 292) f. Gr. ved Hier. Wolf; M. Meibom et H. Reland; J. Schweighäuser. Lips. 1798. 8.

Desuden mange særskilte Udgaver, f. Gr.

Jac. Gronovius. Amstel. 1689. 12.

Th. Johnson. Lond. 1720. 8.

J. Schweighäuser. Argent. 1806. 12.

A. Corais (*καταρτυ. Βιβλ. Αλφ. Vol. VII*) Paris. 1826. 8.

Iblandt flere Afhandlinger om dette Skrift f. Gr.

F. G. Klopfer, diss. *tracé de Gobetis tabula*. Zwickav. 1818. sqq. 4.

J. A. Fabre. Bibl. Gr. II, 702 sqq.

Simon. Stomager. Ansees af Nogle for at være Forfatter af nogle Dialoger, som endnu høves.

A. Boeckh, *Simonis Socratici, ut videtur, dialogi quatuor cet.* (Additi sunt incerti auctoris Axiachus & Eryxias). Heidelberg. 1810. 8. Conf. Letronne i Journ. d. Sav. 1820. P. 675 sqq.

Conf. A. Boeckh, in Platonis, qui vulgo fertur, *Minoem cet.* Hal. 1806. 8.

2. Forskiellige Systemer, dannede ved Sokratikere.

§. 149.

Fra Sokrates' Skole udgik snart forskiellige, næsten sam-

Drainage Estates. Collier, with 250,000 acres included.

Aristippos fra Kyrenæ: *De 1. 104.* Libenydelse med Sindssro var hans Grundprincip, man opfattede i en ædlere Aand, end hans Følgers. Iblant hans Skrifter, hvilke ere tabte, nævnes Dialoger, og et historisk Værk over Libyen. Bevarede ere kun en Deel Apophthegmata, og Breve, som bære hans Navn.

hine findes i *I. C. Orellii* populæ. Græcor. sentent. (§. 72)
Vol. II, P. 153 sqq.

Diese i I. C. Orellii collect. epistolar. (p. 135) Vol. I.

Af hans Efterfølgere nævne vi følgende, som levede indtil omtr. A. 120 (300).

Aristippos den yngre, med Tilnavn *μυροδιδασκός*.
(Arete). Ubetinget Hedonisme.

Anniæris fra Kyrene. Antog vel samme Princip,
men søgte at formilde det. Desto mere uindskrænket hylledes
det af

Theodoros fra Kyrene, med Tilnavn σ $\alpha\theta\epsilon\omicron\varsigma$.

Segeſias, med Tilnavn πεισιθανατος.

Bion Borysthenites. Ἐκτεῖς f. Gr. λόγοι σατυρικοί.

Apophthegmata af hans iøvrigt tabte Skrifter findes i:

I. C. Orellii opusc. Græcor. cet. (§. 72). Vol. II. P. 174 sqq.

I. M. Hoogvliet, de Bione Borysth. Lagd. Bat. 1821. 4.

Euemerus. Imod Slutningen af 4de Aarh. For-
modentlig fra Messana paa Sicilia, Discipel af Theodo-
ros, og havde ligesom han Tilnavn ο ἀθεος. Hans *ισογα-
γραφή*, 4 B., var, som det synes, et med Rørdom, i den
tyrenaiske Skoles And, udført Angreb paa den herskende
Religion, et Forsøg i den historiske Mythesfortolkning, der gik

ud paa at vise, at Mythen var paa sin Indflydelse af Historien. — *Ennius*.

Afhandlinger om *Cuem*. af *Sevin*, *Fourmont* og *Foucher* i *Mémoire de l'Acad. des Inscr. et. Vol. VIII P. 107 sqq., XV P. 265 sqq., XXXIV P. 437 sqq.* Conf. *C. A. Böttiger*, *Ideen zur Kunst-Mythologie*. *Dresd. 1826. 8. S. 186 sqq.*

---

c. Den kyniske Philosophie.

Kynikol.

---

§. 153.

Med Tilføjelselt af det Speculative foretog denne Skole en Dybslære, hvis Formaal var at gøre Mennesket uafhængigt af Naturen og de ydre Omgivelser. Den Streng-
hed i Sind og Levemaade, som gjordes til Betingelse for dette Formaalets Opfyldelse, udarte sig ofte til Usømmelighed, Raahed og Uvidenskabelighed. Fra de ældre Kyniskeres Lære udgik Stoiskernes Skole. I den romerske Kæiserperiode frem-
stod Kynismen igjen, men i forvansket Stikelse.

Om denne Sects Tilhængere

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 511—526 og andetst.

W. G. Tennemann, l. c.

Den's Stifter var

Antisthenes fra Athen. *Dmtr. DI. 94, 1. 404.* Hans Skrifter ansaaes som Monstre paa det attiske Foredrag. Un-
der hans Navn findes Breve og tvende rhetoriske Smaaskrifter.

**Diogenes i E. C. Orellii collect. epistol. (§. 125). De andre
Fragm. i Orellii opusc. Græc. sent. (§. 72) Vol. II.**

**Talerne i Samlingerne (§. 123) ved Aldus, Reiske, Bekker
(Vol. V. P. 663 sqq.).**

**Diogenes fra Sinope. Ol. 111. 335. Efterretning-
erne om denne Mand ere meget forvanskede, og ikke til hans
Fordeel.**

**Fragmenter af hans Skrifter i I. C. Orellii opusc. Græcor.
sent. (§. 72) Vol. II. P. 51 sqq.**

Krates fra Thebæ. Omtr. Ol. 113. 327.

**Fragmenter i I. C. Orellii opusc. Græc. cet. (§. 72) Vol.
II, P. 132 sqq. Ogsaa have af ham Epigrammer i Anthologien
og nogle poetiske Fragmenter.**

**Monimos fra Syrakusæ, af hvem Skrifter omtales.
Var Discipel af de toende Foregaaende.**

**Menippos fra Gadara, Diogenes' Discipel. Udmærket
satyrist. Stribent. M. Terent. Varro.**

**Af de sildigere Kynikere nævne vi fra det 1ste christelige
Aarhundrede:**

Demetrios, Senecas Samtidige, og

Demonax fra Sypros.

**Fragmenter i I. C. Orellii opuscul. Græcor. cet. (§. 72).
Vol. II.**

I det andet Aarhundrede:

**Venomaos fra Gadara, og Peregrinos fra det helle-
sontiske Parium med Tilnavn Proteus.**

ud paa at vise, at Mythen var blot Indledning af Historien. — *Ennius*.

Afhandlinger om *Euem. af Sevin, Fourmont og Foucher* i *Mémoir. de l'Acad. des Inscr. et. Vol. VIII P. 107 sqq., XV P. 263 sqq., XXXIV P. 437 sqq. Conf. C. N. Böttiger, Ideen zur Kunst-Mythologie. Dresd. 1826. 8. S. 186 sqq.*

---

e. Den kyniske Philosophie.

Kynikoi.

---

§. 153.

Med Tilførelse af det Speculative foretog denne Skole en Dybslære, hvis Formaal var at gøre Mennesket uafhængigt af Naturen og de ydre Omgivelser. Den Streng-
hed i Sind og Levemaade, som gjordes til Betingelse for dette Formaals Opfyldelse, udartede ofte til Usømmelighed, Raahed og Uvidenskabelighed. Fra de ældre Kynikers Lære udgik Stoikernes Skole. I den romerske Kæiserperiode frem-
stod Kynismen igjen, men i forvansket Skikkelse.

Om denne Sects Tilhængere

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 511—526 og andenst.

W. G. Tennemann, l. c.

Den's Stifter var

Antisthenes fra Athen. *Dmtr. Dl. 94, 1, 404.* Hans Skrifter ansaaes som Monstre paa det attiske Foredrag. Un-
der hans Navn findes Breve og tvende rhetoriske Smaaskrifter.

Slægt. *Di.* 87, 3-108, 1. 430-348. Han nød en omhyggelig Opdragelse, øvede flere Arter af Digtetkunsten, hørte de meest udmærkede Lærere iblandt Sophisterne, de ioniske, og eleatiske Philosopher, af hvilke Parmenides synes at have haft betydelig Indflydelse paa ham, men han begynte sig især til Sokrates, hvis Undervisning og Billedning han benyttede i en Stille af Kar indtil Sokrates Død. Derefter drog han til Megara, hvorfra han foretog sig vidtløftige Reiser til Italien (Methagenerna), Syrakus, Akropolis, og til Italien, Sicilien (Dionysios d. Ældre) hvorfra han, efter udførelse af Besørgeligheder og Besøg, vendte tilbage til Athen, *Di.* 98. 388. Paa disse Reiser skaffede han Kendskab med sin Lids udmærkede Mænds oplysning og Anseelse om deres Systemer, og samlede sig en stor Mængde af Indsigt og Erfaring. Efter sin Tilbagekomst tilbragte han noget Tid, 20 Aar i Athen med at undervise i Mathematik og med at forfatte de ypperste af sine Skrifter. Derpaa løb han sig bevæge til atter at foretage tvende frugtelose Reiser til Sicilien, hvor Dionysios d. Yngre regierede (367-366, 361-360), og tilbragte derefter den sidste Del af sin Livstid i Athen. Han benyttede Fortidens og Samtidens philosophiske Forskninger, men med saadan Selvstændighed, at hans Originalitet, i dette Ordets ædleste Betydning, vel vanskeligen finder sin Plac. Det tilkommer Philosophiens Historie at give en fuldstændigere Udvikling af den platoniske Lære. Her kan ikkun meddeles følgende Træk deraf. Platon foresatte intet heelt færdigt, i dets Dele færdigt og udført System; men i hans Skrifter findes Philosophiens vigtigste Opgaver be-

d. Den, Kæftige, Philofophie.

Pyrrhon.

§. 154.

Som Sandheds Kriterion fremtraadte Skepticismen under mange Former i Grækerne's philofophifte Systemer. Men forfættelig fra denne tilbøndige Betthgelfe for den menneftelige Forftniths Uviffendelighed, dannede fig i Slutningen af denne Periode, famtidig med det ældre Akademie (§. 159), en egen Skole af Skeptikere, der negtede og beftæmpede al menneftelig Videns Rettitet ved Hælp af den allerede tidligere udviklede dialektifke Difputationskunft. I den følgende Periode (§. 297—298) fandt denne Skole flere Tilhængere, men omtales her, for at betyde den Oplyftelse allerede i Overgangen fra denne til den følgende Periode ved

Pyrrhon ftændigtlig for Uff. Di. 110. 338. Skal Intet have Krevet.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III. 627—635.

W. G. Tennemann, L. c.

K. J. Gœttdlin, Gefchichte und Geift d. Sceptic. Leipz. 1794—1795. 2 B. 8.

A. Seidler, de Scepticismo. Halis 1827. 8.

Afhandlinger af Weiße, Thorbecke o. A.

e. Platon.

§. 155.

Platon. Athener, efter Sagnet af Sokrates' og Solons

Slægt. *Di.* 87, 92-108, 1: 450-348. Han nød en omhyggelig Opdragelse, øvede sig i Læse af Digtetunsten, hørte de meest udmærkede Lærere blandt Sophisterne, de ioniske, og eleatiske Philosopher, af hvilke Parmenides synes at have haft betydelig Indflydelse paa ham, men endelig tog han sig især til Sokrates, hvis Undervisning og Billedning han benyttede i en Stille af 12 Aar indtil Sokrates Død. Derefter drog han til Megara, hvorfra han foretog sig vidtløftige Rejser til Italien (Methagenerna), Syrakus, Egypten, og til Italien, Sicilien (Dionysios d. Ældre) hvorfra han, efter ustandne Besværigheder og Fæder, vendte tilbage til Athen, *Di.* 98. 388. Paa disse Rejser skaffede han Kendskab med sin Lids udmærkede Mænd, og lærte af dem deres Systemer, og lærte sig en rigtig Skat af Indsigt og Erfaring. Efter sin Tilbagekomst tilbragte han noget Tid, 20 Aar i Athen med at undervise i Mathematik, og med at forfatte de ypperste af sine Skrifter. Derpaa lod han sig bevæge til atter at foretage tvende frugtesløse Rejser til Sicilien, hvor Dionysios den yngre regierede (367-365-361-360), og tilbragte derefter den sidste Tid af sit Liv i Athen. Han benyttede Fortidens og Samtidens philosophiske Læresætninger, men med saadan Selvstændighed, at hans Originalitet, i dette Ord's ædleste Betydning, vel vanskeligen finder sin Måle. Det tilkommer Philosophiens Historie at give en fuldstændigere Udvikling af den platoniske Lære. Her kan ikkun meddeles følgende Træk deraf. Platon fremsatte intet heelt, fluttet, i dets Dele søndret og uarbejdet System; men i hans Skrifter findes Philosophiens vigtigste Opgaver be-

handlede. Bestemte: end nogen af hans Forfælgere har
 han antydet dens Hoveddele: Dialektik (Logik); Physik (Me-
 taphysik); Ethik i dette Ord's abstraktere Betødning, tillige
 indbefattende Statskunst (politik). Han gjorde sig fortient
 af Psychologie, Mathematik (s. 161), lagde Grundvalden
 til den philosophiske Opreglære o. s. v. — Sandhedens Er-
 kendelse kan ikke erhverves igennem Sandserne; dens Rilde
 er derfor ikke den sandfælsige Naturs Betragtning, men For-
 rusten selv, der, ved at frigjøre sig fra den sandfælsige Naturs
 Herredømme, formaaer at høre sig stedse nærmere til sit gud-
 dommelige Udspring, og at leve i Ideerne (αἱ ἰδέαι τὰ
 ἀνώγειν ἀρετῆς). Disse gives os ikke udenfra ved Erfaring,
 thi de ere uafhængige og uop: af Erfaring; men de ere med-
 fødte, endskiøndt de vedblive at være Mængden ubevidste, og
 vækkes til Livet som slumrende Grundbringer fra en tidligere
 Tidværelse ved aandelig Selvforsjæmhed i Forening med ydre
 Naarværelse. Efter saadanne Grundfæstninger søgte Platon
 at forklare Verdens Oprindelse fra og Forhold til Guddom-
 men, Tingenes Væsen og Sammenhæng, samt den menneske-
 lige Natur og de menneskelige Forhold. Dyden er uadskillelig
 fra sand Indsigt. — De ægte af hans Bøger røde paa en ud-
 mærket Maade dyb Lærning, Slaepfindighed, Sandhedstier-
 lighed, Indbildningskraft, med levende Følelse for det Gode
 og det Skianne. Opgavernes Behandlingsmaade er ofte mere
 antydende end udtømmende, men altid frugtbringende, opvæk-
 tende og vækkende til videre Lærning. Platon benyttede,
 efter Sokratesernes Maade, den dialogiske Form, men overgik
 saavel de fra Oldtiden bevarede, som alle følgende Forfattere
 af Dialoger baaede i disses dramatiske Composition, og i den

dramatiske minste Tilbring af de Samtalendes Meninger, Tænkemaade, og hele Personlighed, som overhovedet af Tidens alderens Gæstender, Folkets og de Enkeltes Sæder og Egenheder. Ved disse Egenheder, som ogsaa ved Sproget, der er den eneste Prosas fuldkomneste Mønster, og ved Foredraget, der i dens afværende Mangfoldighed overalt er just som det bedst svarende til de afhandlede Gjenstande, vistes det sig til hvilken Grad det var lykket Platon at udbaanne, og at forbinde sine philosophiske og poetiske Anlæg til samvirkende Robenhed, hvorved han opnaaede det Mesterstab i at opfatte og udføre Opgaverne for sine Skrifter, der har erhvervet og for sig selv skaffet disse en saare udmærket Plads iblandt den menneskelige Aands ypperste Mindesmærker.

S. 156.

Fire og tredive dialogiske deels større, deels mindre Skrifter, af hvilke nogle ere samlede i flere Bøger, bære Platons Navn. De flestes Titler ere tagne af Personer, der forekomme deri; nogle af deres Hovedgjenstande. De til nærmest Betegnelse af Indholdet tilføiede dobbelte Titler ere fra en tidligere Tid; ligesom ogsaa det Meste af det, som hos Platonens Skribenter berettes om disse Bøger. Især i nyere Tid har man anstillet kritiske Undersøgelser om disse Skrifters Rægtighed, deres Ridsfølge, og deres indbyrdes Sammenhæng. (Liedemann. Demme. Schleiermacher. Aft.: Gothe. Stallbaum o. A.). Vel ere disse Undersøgelser endnu ingenlunde bragte til Ende; men ligesom det paa den ene Side er vist, at et betydeligt Antal af disse

Skrifter er ægte, kan det paa den anden Side antages for afgjort, at en Deel af dem, og heriblandt saadanne, som forhen almindeligen ansaas for ægte, dels ere uægte, dels af tvivlsom Ægthed. Ved indvortes Kritikket lade disse Spørgsmaal sig ikke afgjøre. — Ved Andendelsen af indre Kriterier beroer Udsagnet af Undersøgelsen paa: om man enten fordrer samme Aand, Indsigt, Lærdom og Mesterstab i alle platoniske Skrifter, og altsaa forlaster alle dem som uægte; der ikke svare til denne Fordring; eller om man antager, at han kan have forfattet Værker af ringere Værd og Bigtighed end hans værker, dels i hans tidligere Periode, navnlig for hans Reiser, dels i hans senere Alderdom med Epok af hans Aands Afslagende; hvorved dog tillige bør erindres, at saadanne Værker i intet Tilfælde bør have de Egenskaber, som under alle Omstændigheder maae anses for at være væsentlige hos Platon. — Ved denne sidste forudsatte Grundfoetning undgaaes de Afvæie, paa hvilke man let lades, baade ved forvildede Fordomme, og ved overdreven Skepsis. Man vil ved at følge denne Vej i Undersøgelsen, alt efter som Reglen anvendes mildere eller strengere, lades til at antage enten 25—30 af de Skrifter, som bære Platons Navn, for ægte, og de øvrige for uægte; eller 19—21 for ægte, 4—2 for tvivlsomme, og 11 for uægte. — I Anthologien findes Epigrammer af Platon. Foruden disse Skrifter bære endvidere 7 Dialoger (*dialogos* *ποθευόμενοι*), tilligemed en Samling af Definitioner (*όροι*), Platons Navn, men disse ere saavel af indvortes som udvortes Grunde stemplede med Ægthedens Præg: f. Ex. Aristoph, Eryxias, Kleitophon. Denne sidste regnes af nogle til de platoniske Skrifter, hvorved Antallet af disse

Skrifter bliver 35. . Af hvem de nægte Dialoger ere forfattede, lader sig ikke afgjøre. De Gamle omtale platoniske Skrifter, som vi nu ikke have. Iblødt Lukianos' Skrifter findes en Dialog Halkyon, som af Røgle har været tillagt Platon, men med Usat, og som maaskee heller ikke er af Lukianos. Endelig tillægges ham 13 (nu 16) Breve, om hvis Røghed Meningerne ere forskellige; dog synes der at være større Grund til at forløse, end til at antage dem.

§. 157.

Allerede i Oldtiden classificerede man de platoniske Dialoger paa forskellige Maader, f. Ex. Theaspllos, omtrent i Midten af 1ste Aarh. (s. 304), som inddeelte dem i 9 Tetralogier. Ogsaa de Nyere have inddeelt og ordnet disse Skrifter paa flere Maader, i det de gik ud paa forskellige Synspunkter, en Ulighed, der end mere forøgedes ved Uenigheden om en Deel af disse Skrifter Røghed (s. 156). Denne Opgave er af den Natur, at den vel neppe nogeninde vil kunne bringes aldeles til Afgiørelse; dog synes de Ensidigheder, til hvilke flere iøvrigt udmærkede Forsøg helde, bedst at kunne undgaaes ved paa en Gang, saavidt mueligt, at tage Hensyn til Lidet og de Forhold, under hvilke Platon forfærdigede ethvert af sine Skrifter, til disses Indhold og Bemeed, til den i dem herskende Aand og Methode. Saaledes kommer man sikkerst til Kundskab om, hvilke Skrifter Platon har forfattet i enhver af hans Livs Perioder: før hans Reise, efter hans Hiemkomst indtil hans tvende sildigere Reiser til Sicilien, og efter disse i den sidste Periode af hans Liv (s. 155). Skrifter, der ikke kunne antages at være skrevne

af Platon i nogen af disse Læs-Perioder, maae nødvendigvis
være uægte, f. Ex. Epinomis, Euthydemus, Hipparchus, Meno
o. A. — Af Platons Hovedskrifter nævne vi i alfabetaisk Or-
den, da her ikke kan gaaes nærmere ind i den meget om-
stridte Undersøgelse om deres chronologiske Følge: Gorgias,
Kratylos, Parmenides, Philebus, Phaedon, Phaedrus, Politia,
Politikos, Protagoras, Sophistes, Symposium, Theætetos, Ti-
maeos, og fra den sidste Periode af hans Liv: de tolv Bøger
om Lovene (od νόμοι).

Af Levnetsbeskrivelser ere nogle tabte, andre bevarede f. Ex.
af Diogenes Laertios (§. 313); Hesychios Miletios (§. 392);
Olympiodoros (§. 418), og en latinsk af Apuleius.

Af græske Commentatorer (f. Ex. Hermias (§. 415),
Proklos (§. 415), Olympiodoros (§. 418), Theon fra Smyrna
(§. 345), Porphyrios (§. 308) o. A.), Lexika (f. Ex. Ti-
maeos Sophistes, §. 219) og Scholier til Platon ere
mange tabte, dog have et betydeligt Antal, hvilke hidtil ikkun
tilbeels ere udgivne.

§. 168.

Hjælpemidlerne til Platons Studium ere saare talrige.
Man see

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 57—194. (Om Platon og Pla-
tonikerne i Almindelighed).

W. G. Tennemann, Grundriß der Gesch. der Philos. (§. 137).
o. A.

Med Henviisning hertil maae vi indskrænke os til føl-
gende Udvælg.

a) Om Platons Levnet, Skrifter og Lære:

Regle græske Lebnetsbeskrivelser: (S. 157) og tvende Gmaaskrifter angaaende den platoniske Philosophie af Alkinoos og Albinos, findes i *I. F. Fischers* Udg. af *Platonis Eutyphe. Apolog. Crito et Phædon*. Lips. 1783. 8.

Mars. Ficini vita *Platonis* (S. *Ficini* latinske Overs. af *Platon*: See ndfr. b.) og *Ficini theologia Platonica*. Flor. 1482. Fol. Ogsaa i *Ficini Opera*. Paris. 1641. Fol. i Vol. I, hvor i Vol. II *Ficini commentarii* (argumenta cet.) in *Platonem*.

Remarks on the life and writings of Plato cet. Edinb. and London 1760. 8. Paa Tydsk af

C. Morgenstern, Entwurf von *Plato's* Leben cet. mit Anmerk. und Zusätzen. Leipz. 1787. 8.

J. Schleiermacher, i *Studien* til hans Overs. af *Platon*. See ndfr. d.

I. I. Combes Dounes, *Essai Historique sur Platon* cet. Paris 1809. 2 Voll. 12.

J. Ast, *Platons Leben und Schriften*. Leipz. 1816. 8.

J. Socher, über *Platons* Schriften. Münch. 1820. 8.

Sam. Geddes, *Essay on the composition and manner of writing of the Ancients, particularly Plato*. Glasg. 1748. 8. (paa Tydsk i *Schriften zur Beförder. der schönen Wiss. und Künste*. B. III. IV).

J. Cornarii eclogæ in dialogis Platonis. Cura *Fischeri*. Lips. 1771. 8. (Conf. ndfr. d).

D. Tiedemann, *argumenta dialogorum Platonis* cet. Bipont. 1786. 8. (Appendix til *Bipontiner* Udg. See ndfr. b).

I. I. H. Nast, de *methodo Platonis philosophiam tradendi dialogica*. Stutgard. 1787. 4.

W. G. Tennemann, *System der platonischen Philos.* Leipz. 1792—1795. 4 Voll. 8, og fl. Sfr.

J. J. Wagner, *Wörterbuch der platon. Philos.* Goett. 1799. 8.

1. *F. Herbert, de Platoni systemat. fundamentis. Goett. 1805. 8.*

A. Boeckh, de Plat. corporis mundani fabrica. Heidelb. 1810. 8, o. fl. Str.

J. K. Lichtenstädt, Platons Lehre auf dem Gebiete der Naturforschung und der Gekunde nat. Schp. 1826. 8.

P. G. v. Heusda, initia philoa. Platon. Part. I. Traj. ad Rhen. 1827. 8.

S. Delbrück, Platon, Eine Rede. Bonn 1819. 8.

— *Vertheidigung Platons gegen einen Angriff auf seine Bürgertugend. Bonn 1828. 8.*

Om Platons Philosophie i Almindelighed, og om dens enkelte Dele og Sætninger haves endvidere en stor Mængde Skrifter og Afhandlinger, see Tennemanns Grundr. I. c. og Groddeck's initia histor. Græc. litter. I, 121—122.

I de følgende Udgaver:

1) *Phil. helle-Platonis* (1810) (1811) (1812) (1813) (1814)

Sibyllæ end. Seren. udg. an. latinsk Doversættelse: Platonis Opera, Marcella Ficini interpretata. † Flor. a. a. (ca. 1483—1484). Fol. og oftere, best. † Venet. 1491. Fol. og oftere.

† *Ed. princ. Alding (M. Musurus). Venet. 1513. Fol.*

† *(I. Oporinus et S. Grynaeus). Basil. 1534. Fol. (Deri stillige Commentt. af Prolog. See §. 415).*

† *(M. Heppen). Basil. 1556. Fol.*

† *H. Stephanus cum I. Serræzi vers. lat. Paris. 1578.*

3. Voll. Fol.

† *Ed. Lugdunens. 1590. Fol.*

† *Francosi, ap. Marxium. 1602. Fol.*

Ed. Bipontina (F. C. Exter, I. V. Embser o. A.). 1761—1767.

11. Voll. 8 (Vol. 12: Tiedemann's argumenta dialogg. Plat. ostr. a).

Apud. Tauchnitz (C. D. Beck). 1812—1819. 8 Voll. 12.

Imm. Bekker. Berol. 1816—1818. 3 Tpm. 8 Voll. 8. Nyud.

commentaria critica, Acced. scholig. Berol. 1826. 2 Voll. 8.

— *Scripta omnia* ed. Lond. 1828. II Vell. 8. (Dri Scholia, Timæi Lex. cet.).

F. *Act.* Lips. 1810—1817. 9 Vell. 8. (Dri med Overt.).
Vol. X. Annotationes in Plat. opera. ib. 1829. 8 (11 Hæft 1830).

G. *Staddeum*. Lips. 1821—1825. 5 Vell. 8. Accedit varietas lect. & excerpta ex Procl. scholiis in Cratylum Platonis e codd. ed. I. F. Bohnstedt. Lips. 1828. 4 Vell. 8.

C. E. Ch. *Schneider*. Vol. I. Lips. 1830. 8.

2) Af de enkelte Dialoger findes talrige Udgaver, af hvilke her nævnes kun følgende:

J. F. *Fischer*, 11 Dialoger i 4 Samlinger. 1760 fgg. 8. Af Eutyphron, Apologien, Kriton og Phædon 3 Udg., af hvilke den sidste Lips. 1783. 8. I de øvrige Samlinger: Cratylus, Theætetus; Sophistes, Politicus, Parmenides; Philebus, Symposion.

I. F. *Biester*, 4 Dialoger. (Meno, Criton, Alcibiades I. II.). Berol. 1780. 1790. ved Ph. *Buttmann*. 1812. 1822. 8.

M. J. *Routh*. (Euthydem. Gorgias). Oxon. 1784. 8.

Dialogi selecti (G. *Særdnap*). Havn. 1810. 8. (Apok. Crit. Alcib. I. II. Meno. Hipp. major. Sympos. Phædrus).

F. A. *Wolf*. *Gastmahl* cet. Leipzig. 1782. 8. 9te forandret Udg. Leipzig. 1828. 8.

— *Platonis dialogorum delectus*. P. I. (Eutyphr. Apol. Crit.) Berol. 1812. 4. Ed. 2. 1820. 8. Ed. 3ta 1827. 8.

L. F. *Heindorf*, dialogi selecti. (12 Dialoger. Vol. I, Lysis, Charmides, Hippias major, Phædrus. Vol. II, Gorgias, Theætetus. Vol. III, Cratyl., Parmenid., Euthydem. Vol. IV, Phædo, Sophistes, Protagor.). Berol. 1802—1810. 8. Ed. 2da. a Ph. *Buttmanno* Vol. I. II. Berol. 1827. 1829. 8.

F. *Act*, Sympos. & Alcib. I. Landish. 1809. 8. Phædrus (cum scholiis Hermiae). Lips. 1810. 8. (Conf. hans Udgave af Politia). Politia. Lips. 1814. 8. Jen. 1820. 8. Leges & Epinomis. Lips. 1814. 2 Vell. 8. Phædon. Monach. 1829. 8.

D. Wyttenbach, Phædo. Lugd. Bat. 1810. Lips. 1825. 8.
(G. Stallbaum. Med Titulog.).

G. Stallbaum, Philobus. (cum Olympiad. schol.). Lips. 1820. 1826. 8.

— dialogi selecti (Apol., Crit., Phædo, Sympos., Gorgias, Protagor., Politia). Gothæ 1827. 1830. 3 Vols. 8.

A. F. Lindau, Timæus. Lips. 1823. 8.

L. I. Rückert, Conviv. Lips. 1829. 8.

Plat. Eclogæ a L. I. Rückert. Lips. 1827. 8.

Platonis Enigrammer findes i *R. F. P. Brunckii Analecta* (§. 378) Vol. I. P. 169. sqq. og i *Fr. Jacobsii Anthol.* (See l. c.).

---

c) Af den store Mængde af Skrifter og Afhandlinger, som angaae de platoniske Skrifters Kritik og Interpretation, nævnes her ifftun følgende:

J. J. Bäst, krit. Versuch üb. d. Text des platon. Gastmähls cet. Ectop. 1794. 8.

C. Morgenstern, de Platon. republ. commentt. tres. Hal. 1794. 8. Symbolæ crit. ad Platon. Polit. Dorp. 1815. Fol.
Ogsaa skrevet om andre af Platons Bøger f. Gr. om Menon, Kriton o. fl.

A. Boeckh, in Platon. Minoem ejusdemque libros priorr. de legibus. Hal. 1806. 8.

P. G. v. Heusde, specimen critic. in Platonem cet. Lugd. Bat. 1803. 8.

J. L. G. de Geer (præsido v. Heusde), distribo in Politicos Platon. principia. Traj. ad Rhem. 1810. 8.

Th. Gaisford, lectiones Platonice e membran. Bodleianis cet. Oxen. 1820. 8.

C. Dülthey, Platon. librorum de legibus examen. Goett. 1820. 4.

G. Groen. o. Prinsterer, Platonica Proseopographia. Lugd. Bat. 1823. 4.

d) De ældre latinske Overtættelser af Ficinus (sefr. b), I. Cornarii versio lat. dialogor. Platonis cum ejusd. eclogis & comment. Ficini. Basil. 1561. Fol. o. X.

Desuden Overtættelser, dels af hele Platon, dels af enkelte Skrifter paa forskjellige Sprog, s. Gr.

Paa Italiensk af D. Bembo. Venet. 1742—1743. 3 Voll. 4. (den ældste Udg. Venet. 1601. 5 Voll. 12).

De af Platons Skrifter, som ere overs. paa Fransk af A. Dacier og I. Grou; ere dels særskilt udgivne, dels findes de i *Bibliothèque des anciens philosophes* par Dacier. Paris 1771. 13 Voll. 12.

Vict. Cousin, *œuvres complètes de Platon*. Paris 1821 sqq. 9 Voll. 8. (Ufuldendt).

Paa Engelsk 7 Dialoger af

F. Sydenham: *dialogues of Plato*. Lond. 1767—1780. 4 Voll. 4.

Th. Taylor: *the works of Plato*. Lond. 1804. 5 Voll. 4.

Paa Tydsk, foruden Overs. af mange enkelte Skrifter (s. Gr. *Auserles. Gespr. von Sr. Stollberg. Königsb. 1796—97. 3 B. 8*), især:

Sr. Schleiermacher, *Platons Werke*. 2 Dele i 5 Voll. 1804—1809. og B. XII. I. 1828. 8. (ufuldendt). En ny Udgave Berlin 1817—1824.

e) Den Udgaveme af de græske *Commentatorer* sefr. b. 1 og s. 157, hvor der er henviist til disse Forfattere i det følgende.

Scholier findes i forskjellige Udgaver. Af særskilt udgivne nævnes her

D. Rubinienus, *scholia in Platonem*. Lugd. Bat. 1800. 8. Conf.

Chardon de la Rochette, *notices des Scholies grecques sur Platon*. Paris 1801. 8 og

P. O. Brøndsted i *Bredowii epistolæ Parisienses* (1812. 8) Pag. 125 sqq.

I. Bekker, scholia in Plat. Lond. 1824. 8.

I. P. Siebenkoss, Anecdota Gr. Ed.: I. A. Goetz. Norimb. 1798. 8. (Pag. 1 sqq).

Udg. af *Timæi Sophistæ Lexicon vocum Platoniarum* see ndfr. S. 219.

S. 159.

Ved rigtig Fylde af Ideer, ved Poetisens og Philosophiens geniale Sammensmeltning, ved sand, livfuld og skøn Fremstilling, samt ved andre hermed beslegtede Egenskaber, ja selv ved sin usystematiske Form, har den platoniske Philosophie særdeles stillet sig for og abstrakt Indflydelse. Dette beskrives ved Philosophiens Historie. Den platoniske Philosophie vandt allerede fra sin første Begyndelse mange Tilhængere og Bearbejdere, ved hvilke forskellige Systemer dannedes, som vel gik ud fra Platonismen, men dog mere, eller mindre afveg fra den ægte Lære. Platonikerne kaldte sig Akademikere (*Ακαδημικοί*). Disse deles i forskellige Skoler, af hvilke det saakaldte ældre Akademia sluttede sig umiddelbart til Platon, hvis første Efterfølgere, Athenen Speusippus (Di. 108, 2. 347), og dennes Efterfølger Xenokrates (Di. 116. 339) fra Chalkedon, høre til Slutningen af dette Librum. Af ingen af disse Philosopher er noget paalideligt Skrift bevaret. Den hos de efterfølgende Platonikere herskende Attraae at sammensmelte forskellige Systemer viiste sig allerede hos disse ældste Akademikere i deres Forsøg at forbinde Platonismen med Pythagoreismen. — (Samment. S. 294 fgg. 414 fgg.)

Mathematisk Videnskab.

§. 160.

Ligesom Philosophien først ved de ioniske Philosopher (ovfr. §. 138—139) begyndte at modtage videnskabelig Form, saaledes ublede ogsaa de mathematisk Videnskaber deres Udspring fra disse Philosopher, iblandt hvilke **Thales** ogsaa i denne Henseende udmærkede sig, ved at lægge Grunden til disse Videnskabers videre Udvikling. Ofte var denne Begyndelse var stædt i den ioniske Skole, udvikledes dernæst **Arithmetiken** især ved **Pythagoreerne**, navnlig ved **Pythagoras** og **Archytas** (ovfr. §. 140—141).

Geometrien gjorde efterhaanden betydelige Fremfærd. I det her omtalte Lidsrum skildes disse videnskaber

Pythagoras. Den pythagoriske Skole. **Abacus Pythagoricus** o. s. v.

Anaxagoras fra Klazomenæ (ovfr. §. 138).

Hippokrates fra Chios. Skrev et Bælt over Geometrien, som tidligere fortrængtes ved **Euklides** (ovfr. 308 f. Chr.), og nu ikke findes. See **Euklides** ovfr. §. 341.

Theodoros fra Kyrene. **Platon's Lærer.**

Ved **Platon**, og flere af hans ældre Skole udvikledes og bearbejdedes Geometrien meget, f. Ex. **Reglesnittet**, **Analysen** i Geometrien, **Stereometrie** o. s. v. Desuden afstak de ældre Akademikere, mere end forhen var stædt, de mathematisk Videnskaber i deres Hovedsæde.

Desuden

Archytas fra Tarentum (Sammenl. ovfr. §. 141).

Eudoxos fra Knidos (ovfr. §. 120). Udmærkede sig som Lovgiver, Læge, Geometriker, og Astronom (ndfr. §. 161. Conf. §. 341) o. A.

L. C. Heilbronner, *historia matheseos*. Lips. 1742. 4.

A. G. Kästner, *Gesch. d. Mathem.* Goett. 1796—1800. 4 Voll. 8.

J. F. Montucla, *histoire des Mathématiques*. Paris 1758. 2 Voll. 4. Ny udg. af L. de Lalande. Paris 1799 sqq. 4 Voll. 4.

C. Bossut, *Essai de l'histoire gener. des mathém.* Paris 1802. 2. Voll. 8. Paa Tydskt: Versuch einer allgem. Gesch. der Mathematik, aus d. Französ. von A. T. Reimer. Hamb. 1804. 2 Voll. 8.

J. J. Goffmann, *über die Mathematik der Griechen*. Mainz 1817. 4. (Bearbejdet efter Delambre).

F. Driberg, *die Arithmetik der Griechen*. Leipz. 1819—1821. 2 Voll. 8.

L. Ideler, *Handbuch der mathem. u. technischen Chronologie*. Berl. 1825—1826. 2 B. 8.

J. S. M. Poppe, *Gesch. d. Mathematik*. Tübing. 1828. 8.

§. 161.

Forsaaende Menneskenes Fornødenheder og Haandteringer udkræve det, ere astronomiske Sagttagelser saa gamle som Menneskehedens Cultur. Som Videnskab gik

Astronomien hos Grækerne ud fra de

Ioniske Philosopher: **Thales**, **Anaximandros**, **Anaximenes**, **Anaxagoras** (ovfr. §. 138—139) o. A., ved hvilke vigtige Sagttagelser, der bleve Videnskabens Grundvold, allerede dengang gjordes. Hvad disse havde begyndt, fortsattes ved

Pythagoras, og flere af hans Skole, f. Ex. Timæos, Archytas, Philolaos (ovfr. §. 140—141).

At bestemme Aarets Omfang var allerede fra Gt. Arch. af en vigtig Opgave for Astronomerne. Iblandt dem, som paa forskellig Maade søgte at løse denne Opgave, fortjene især at nævnes

Kleostratos fra Tenedos. Maaſkee omtrent Ol. 58. 546.

Euktemon, og

Meton fra Athen. Ol. 87, 1. 432. Nittenaarig Cyklus.

S. L. Jöcher, über den Cyclus des Meton, i Abh. d. Kön. Akad. d. Wissensch. in Berlin, Philos. Histor. Philol. Classe. 1814—1815. Berl. 1818. 4. S. 280 sqq.

Vi nævne her for Sammenhængens Skyld, endskiøndt han hører til Begyndelsen af følgende Periode:

Kallippos fra Knidos. Hans Cyklus begynder med Aar 335 f. Chr.

Til Astronomiens Befordrere hørte endvidere:

Platon (ovfr. §. 155—158) og flere af hans Skole.

A. Boeckh, de Platonico systemate coelestium globorum cet. Heidelb. 1810. 4.

Eudoros fra Knidos (§. 120. 160 og ndfr. 168) anlagde Observatorier, gjorde vigtige Jagttagelser, bestieftigede sig med nøiere at bestemme Aarets Cyklus o. s. v. Han nævnes som Forfatter til flere Skrifter. See J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 10 sqq.

J. Skatningen af batter, og i Begyndelsen af følgende Lærdum udmærkede sig

Eudoxos fra Knidos (ovfr. §. 120). Udmærkede sig som Lovgiver, Læge, Geometriker, og Astronom (ndfr. §. 161. Conf. §. 341) o. A.

I. C. Heilbronner, *historia matheseos*. Lips. 1742. 4.

A. G. Kästner, *Gesch. d. Mathem.* Goett. 1796—1800. 4 Voll. 8.

I. F. Montucla, *histoire des Mathématiques*. Paris 1758. 2 Voll. 4. Ny Udg. af L. de Lalande. Paris 1799 sqq. 4 Voll. 4.

C. Bossut, *Essai de l'histoire gener. des mathém.* Paris 1802. 2. Voll. 8. Paa Tydskt: Versuch einer allgem. Gesch. der Mathematik, aus d. Französ. von A. T. Reimer. Hamb. 1804. 2 Voll. 8.

J. J. Goffmann, *über die Mathematik der Griechen*. Mainz 1817. 4. (Bearbejdet efter Delambre).

S. Driberg, *die Arithmetik der Griechen*. Leipz. 1819—1821. 2 Voll. 8.

L. Ideler, *Handbuch der mathem. u. technischen Chronologic*. Berl. 1825—1826. 2 B. 8.

J. S. M. Poppe, *Gesch. d. Mathematik*. Tübing. 1828. 8.

§. 161.

Forsaauidt Menneskenes Fornødenheder og Haandteringer udtræve det, ere astronomiske Sagttagelser saa gamle som Menneskehedens Cultur. Som Videnskab gik

Astronomien hos Grækerne ud fra de

Ioniske Philosopher: Thales, Anaximandros, Anaximenes, Anaxagoras (ovfr. §. 138—139) o. A., ved hvilke vigtige Sagttagelser, der bleve Videnskabens Grundvold, allerede dengang giorbes. Hvad disse havde begyndt, fortsattes ved

Pythagoras, og flere af hans Skole, f. Ex. **Timæos**, **Archytas**, **Philolaos** (ovfr. §. 140—141).

At bestemme Aarets Omfang var allerede fra Gts Aarh. af en vigtig Opgave for Astronomerne. Iblandt dem, som paa forskellig Maade søgte at løse denne Opgave, fortiene især at nævnes

Kleostratos fra Tenedos. Naaskee omtrent Dl. 58. 546.

Euktemon og

Meton fra Athen. Dl. 87, 1. 432. Nittenaarig Cyklus.

S. L. Ideler, über den Cyclus des Meton, i Abh. d. Kön. Akad. d. Wissensch. in Berlin, Philos. Hist. Philol. Classe. 1814—1815. Berl. 1818. 4. S. 280 sqq.

Vi nævne her for Sammenhængens Skyld, endskiøndt han hører til Begyndelsen af følgende Periode:

Kallippos fra Knidos. Hans Cyklus begynder med Aar 335 f. Chr.

Til Astronomiens Befordrere hørte endvidere:

Platon (ovfr. §. 155—158) og flere af hans Skole.

A. Boeckh, de Platonico systemate coelestium globorum cet. Heidelb. 1810. 4.

Eudoros fra Knidos (§. 120. 160 og ndfr. 168) anlagde Observatorier, gjorde vigtige Sagttagelser, bestieftigede sig med nøiere at bestemme Aarets Cyklus o. s. v. Han nævnes som Forfatter til flere Skrifter. See **J. A. Fabric.** Bibl. Gr. IV, 10 sqq.

J. Eudoxos af Kreta, og i Begyndelsen af følgende Tidsrum udmærkede sig

Autolykos fra Pitane, af hvem deres *σφαιρική*
κινουμένης og π. *ἐπιτομή*ν. καὶ *δύναμις* *σφαιρική*

C. Dasypodius, *Autol. libr. πρὸς κινουμένην*, Argentor.
 1572. 8.

Latine. † De Sphæra cet. I. *Auria* interpr. cum annot.
Maurolyci. Romæ 1587 (sub præfat). 4.

† De ortu et occasu astrorum cet. eod. interpr. ib.
 1588. 4.

I. B. Carpzevius, de *Autolyco Pitane*. Lips. 1744. 4.

J. A. Fabric, *Bibl. Gr. II. 80* sqq.

D. Petavi *Usurelogion*, s. *systema* varior. auctorum,
 qui de sphaera ac sideribus, eorumque motibus græce com-
 mentati sunt. Paris. 1630. Fol. (Ogſaa B. 3 af hans doctrina
 temporum. Antv. 1703) Bibl.

H. Dodwell, *de veterib. Græcor. et Romanor. cyclis*. Oxon.
 1701. 4.

L. S. Bailly, *histoire de l'Astron. ancienne*. Paris. 1775.
 (ſæm 1781). 4. n. 8. 2161 siderer

J. C. Schaubach, iblandt flere hidhørende Skrifter, *Geschichte*
der Griech. Astronomie bis auf Eratosthenes. Goett. 1802. 8.

C. Ideler, *Untersuchungen über die astron. Beobachtungen d.*
Älten. Berl. 1806. 8. og fl. Str.

Delambre, *histoire de l'Astronomie*. Paris 1817. 2 Voll.
 4. (B. 3 fgg. indeholde Middelalderens og den nyere Astronomies
 Historie).

H. Clinton, *Fasti Hellenici* (ſee ſ. 244).

§. 162.

Mechaniken blev først videnskabeligen anendt ved
Archytas (ſefr. §. 141), iblandt hans Skrifter nævnes *Μη-
 χανικά*.

Archimedes fra Kirgometen, kendt som den peloponnesiske Krigs Begyndelse, bemærkede sig ved de forfærdige Krigsmaskiner; og var det det omdannede for Krigsvidenstaben, der gav Anledning til Mechanikens videre Uddannelse.

§. 163.

Krigskunsten var længe bleven øvet praktisk og med Indsigt i dens Regler, før den foretoges i Skrifter med den Hensigt, at bringe den i videnskabelig Form.

Af Xenophon (sammenl. §. 117) findes et Par Skrifter, som kunne nævnes her: *ισπάρχεις* og *περί ιππικῆς*.

Udgivne med Xenophons samtl. Skrifter (§. 117).
Desuden ved L. Dindorf: *Xenoph. scripta minora*. Lips. 1824. 8, og særskilt:

ισπάρχεις (P. L. Courcier) du commandement de la cavallerie. (Græsk og Fransk). Paris 1818. 8. π. *ἱππικῆς*. Paris 1818. 8.

Sammenl. abfr. §. 169.

Aeneas med Tilnavn Taktikos, regnes af de fleste til følgende Periode; af Andre til denne, under den Forudsætning, at han var Arkadernes Anfører omtr. DL 104. Af hans i flere Henseender vigtige *στρατηγικὰ βιβλία* er een Bog: *ὑπόμνημα τακτικῶν καὶ πολιορκητικῶν* bevaret.

Ed. pr. † Is. Casaub. med Polyb. og i flere Udgg. af Porphyrios. See §. 231.

§ Thevenots Samling af mathematisk Skribenter. See §. 353.

Særskilt: I. C. Orrellus: *Ann. Tact. de toleranda ubi*

dione .est. Lips. 1818. 8. (Ogsaa som *Supplément* til *Polin.* ved *Schweighäuser*. §. 231).

Jac. Gronovii supplementa lacunarum in Aenea Tactico, Dione Cassio & Arriano. Lugd. Bat. 1675. 8.

G. H. C. Koës, trium *Aeneæ Tactici Parisienss.* codd. lectt. i *Bredowii epistolæ Parisienses.* Lips. 1812. 8. P. 110 sqq.

Beausobre, *Commentaires sur la defense des places d'Aeneas le Tacticien.* Amstel. 1757. 2 Voll. 4.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* IV, 334 sqq.

Sammenl. de almindeligere Skrifter om de Gamles Krigskunst af Folard, Guichard o. A.

Anm. Til flere mathematiske Videnskaber, som *Optik*, *Musik*, lagdes vel den første Grund i denne Periode, men først sildigere modtog de videnskabeligere Udvikling.

7.

Physiske Videnskaber.

---

§. 164.

Det varede længe, inden *Naturvidenskaben* (*Physik*, *Naturhistorie*) adskiltes fra de af *Philosophiens* Dele, som sildigere, da denne Videnskab affondrede sig i sine forskellige Grene, udgiorde *Metaphysikens* Bestanddele. De ældste *Philosopher* have mere eller mindre bidraget til denne Videnskabs Opkomst, især de, hvis Forskning, som de ioniske *Philosopher* (§. 138 fgg.), fornemmelig var henvendt paa *Naturen*. I Mod sætning til *Cleaterne* (§. 142) betraadte *Leu-*

Epippos (§. 143) Erfarings-Meien, og beforderde med dem, som fulgte ham, denne Videnskab's Fremgang. Ved Aristoteles uddannedes Naturlæren til en selvstændig Videnskab.

I. Beckmann, de historia naturali vetere. Petrop. & Goett. 1766. 8.

J. G. Lays, chronolog. Gesch. der Naturlehre. Aus dem Französ. von C. G. Kühn. Leipz. 1796—1799. 2 Voll. 8. o. K.

C. F. Brucker, de placitis philosophor. ante Aristotelem ad principia rerum naturalium — pertinentibus. Vratia. 1756. 4. (En ny Udg. af et ældre Skrift af Scipio Aquilianus, Venet. 1621. 4.).

J. G. Schneider, Eclogæ physicæ e scriptt. præcipue græcis. Jen. 1800—1801. 2 Voll. 8.

§. 165.

Lægevidenskab. Sagnene om dens Oprindelse tabe sig i den mythiske Fortid. Den var længe knyttet til den religiøse Cultus, og udøvedes af Præster og Sandfigere. Til saadanne Præsteflægtter hørte fremfor Alle Asklepiadernes vidt udbredte Caste, hvis Hovedsæde var Thessalien. Lægekunstens videnskabelige Behandling gik efterhaanden ud fra Philosophernes Skoler. Fremfor Alle fortjene at nævnes Pythagoreerne (§. 140 fgg.), og de nyere Eleater. Pythagoras siges f. Ex. at have indført Diætetikken; hans Discipel Alkmaeon skal først have anatomeret Dyr's Legemer. Hans Exempel fulgte Demokritos (§. 143). Jo mere Lægekunsten blev en paa Erfaring og Philosophie grundet Videnskab, des mindre kunde den, som forhen, indskrænktes til at være enkelte Sam-

funds eller Individets Eiendom. Philosopherne havde bibraget til at bortfiere det Hemmelighedsfulde derfra. End mere almeentilgiengelig blev den, da en præstelig Lægestand opstod, iblandt hvilke den første Plads tilkommer Hippokraternes Slægt, som, selv hørende til Asklepiadernes Stamme, igennem et langt Tidsrum blomstrede især paa Kos og i Knidos. ogsaa de græske Stæder i Italien og Sicilien havde fortiente Læger i dette Tidsrum.

D. le Clerc, hist. de la medec. jusqu' à Galéno. Ed. 2. La Haye 1729. 4.

C. G. Kühn, de philosophis ante Hippocrat. medic. cultoribus. 3 hans Opusc. acad. Vol. I. Lips. 1827. 8. Pag. 47 499.

L. F. Blumenbach, introd. in histor. medic. litter. Goett. 1786. 8.

I. C. G. Ackermann, institutiones historiae medicinae. Norimb. 1792. 8.

C. Sprengel, Versuch einer pragmat. Gesch. der Arzneikunde. 3die Udg. 1821—1828. 5 B. 8. Udtog af dette Skrifts 2den Udg. Halle 1804. 8.

— *Geschichte der Chirurgie. Halle 1805. B. I. 8.*

§. 166.

Iblandt de Flere, som bare Navnet Hippokrates, har især een erhvervet sig udsædeligt Navn. Denne

Hippokrates var fra Kos. *DI. 80, 1 — DI. 102, 1* eller maaskee *107. 460—372* eller *351*. Efterretningerne om hans Personlighed og Levnet ere for en stor Deel fabelagtige. Han gjorde vidtløftige Reiser, og foredrog sin Lære

saavel i sit Fædeland, som andensteds, f. Ex. i Athen. Han skal være død i Carthago i Ætissalten. Fri for de Ensidigheder, som saa ofte lede Lægevidenskaben paa Afveje, forenede han Philosophie og Erfaring paa en høist udmærket Maade. Hans Fortællinger af Lægekunstens forskellige Dele, navnlig af Semioteik, Pathologie, Diætetik, vare ligesaa omfattende som grundige.

§. 167.

Omrent 70 Bøger bære Hippokrates' Navn; foruden en Deel uægte, som endnu ikke ere udgivne. De ere forfattede i den ældste Philæte, og, forsaavidt de ere ægte, udmærke de sig ved Tankefuldhed, Simplicitet, og Forebrægets Kiernesfulde, nu og da dunkle, Korthed. Men af disse Skrifter ere ifkun de færreste ægte, og selv de for største Delen mere eller mindre forandrede, ved Andres Bearbejdelse. Til de sikreste høre: *ἐπιδήμια* B. 1. 3; *προγνωστικά; ἀφροισμοί; περὶ διαίτης ὁρίων; περὶ αἱμάτων, ὑδάτων, τόπων; περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τρομμάτων*. At Andres Skrifter udgaves for at være af Hippokrates, kom deels af, at der vare flere lægevidenskabelige Skribenter af dette Navn, hvis Skrifter enten af Uvisshed, eller af Lust til at hense dem til den navnkundigste iblandt disse Forfattere, tilskreves denne Hippokrates; deels kom det af den høie Priis, som sattes paa Hippokrates' Skrifter, navnlig af Ptolomæerne; hvilken Omstændighed med flere vel ogsaa har bevirket, at Skrifter af Forfattere, der ikke bære dette Navn, optoges iblandt de hippokratiskke. Dermed var denne af Ægte og Uægte blandede Samling allerede inden et Aarhundredes Forløb efter Hip-

postrates bragt tilveie. De ægte Skrifter's Fortsættelse skete allerede ved Hippokrates' nærmeste Slægtninge (ndfr. §. 168), og fortsattes ved Andre. Omfider forsøgte man at affondre det Uægte fra det Ægte; men de samme, som forsøgte dette, vare i det mindste tildeels selv Samlere, og endede, som det synes, Kritiken ofte meget villkærligt, f. Ex. Erotianos i 1ste Aarhundr. est. Chr., Dioskorides og Artemidoros Kapiton i 2det Aarhundrede. Fremfor Alle fortjener Galenos (§. 365 fgg.) at nævnes. Disse Undersøgelser ere Lid til anden atter foretagne, ogsaa i nyere Tid, men kunne ifølge deres Natur ikke bringes til endelig Afgiørelse. — Allerede i Oldtiden fortolkede Mange de hippokratistiske Skrifter, f. Ex. Herophilos, Teuxis, Galenos; men det Meste heraf er tabt. Tre græske Glossarier ere bevarede. Paa Arabisk skreves mange Commentarer over disse Bøger. Endte bevarede Levnetsbeskrivelser over Hippokrates ere uden Tærb. De Hippokrates tillagte Breve ere uægte.

Udgaver af Hippokrates' samtlige Skrifter:

- † Ed. princ. *Aldina*. Venet. 1526. Fol.
- † (*Jan. Cornarius*). Basil. ap. Froben. 1538. Fol.
- † *Hier. Mercurialis*. Venet. ap. Junt. 1588. Fol. (Deri samme Forfatters: *censura in Hippocr. opera*).
- † *A. Foesius*. Francof. ap. Wechel. 1595. Fol. og oftere, med Tillæg † Genev. 1657. Fol.
- † *I. A. v. der Linden*. Lugd. Bat. 1665. 2 Voll. 8. (Første Udg. med Inddeling i Capitler). Vol. 3 er ikke udt.
- Ren. Chartier*. Hippocr. & Galeni opera. Paris. 1679. 13 Tom. 9 Voll. Fol. Er trykt 1638 fgg. Det 13de Bind har

undertiden. **Krætt, 1638.** De 3 sidste Bind ere besørgede ved **Blondelas le Moine.**

C. G. Kühn (i *Medicorum Græc. opera*). Lips. 1825—1827. hidtil 3 Voll. 8.

De enkelte Skrifter ere tilbeholdt, og nogle oftere udgivne, f. Ex. *Aphorismi*: **N. C. Rieger**. Hag. Com. 1767. 2 Voll. 8.

F. M. Basquillon (*aphor. et prænotionum lib.*) Paris. 1784. 2 Voll. 12. Paan 1814.

(**I. F. K. Hecker**). Berol. ap. Enslin. 1822. 12.

F. Dietz, de morbo sacro. Lips. 1827. 8.

De Mercy har udgivet flere af Hippocrates' Skrifter paa Græsk og Fransk. Paris 1811 sqq. f. Ex. *Aphor. Prognost. Epidemia cet.*

D. Coray, de aëre, aquis et regionibus. (Lært, fr. Overs., Comment. o. f. v.) Paris. 1800. 2 Voll. 8. 2de Udg. ib. 1816. 8. (uden Comment.).

T. C. Schmidt, epistolarum, quæ Hippocr. tribuuntur, censura. Jen. 1813. 8.

Oversættelser, saavel af hele Hippocr., som af enkelte Skrifter, haves paa forskjellige Sprog. Af de latinske nævne vi den af **M. Fab. Calvus** (dog ikke af alle Skrifterne). Rom. 1526. Fol. og † **Basil.** 1526. Fol.

Erotiani, Galeni, et Herodoti (Lycii) Glossaria in Hippocratem. Ed. **J. G. F. Franzius.** Lips. 1780. 8.

Om de Fortolkere, som nævnes hos Erotianos og Galenos, see **J. A. Fabric.** Bibl. Gr. II, 599—601.

Om Hippocrates og hans Skrifter:

Hieron. Mercurialis. See ovfr. Udgg.

C. G. Gruner, censura libror. Hippocr. Vratisl. 1775. 8.

I. H. Fischer, de Hipp. ejusque scriptis et editionibus. Coburg. 1777. 4.

C. Sprengel, *Apologie des Hippocrate, und seiner Grundsätze*. Leipzig, 1789—1792. 2 Voll. 8.

I. F. Pierer, *de conditione artis med. ante Hipp., Hippocr. vita, scriptis et meritis* i hans Udg. af *Foesii* lat. Overs. af Hippocr. (1596). Altenb. 1806. 3 Voll. 8.

H. K. Liné, *üb. d. Theorien in d. Hippocr. Schriften, und über die Echtheit derselben*. Abhandl. den R. Acad. d. Wissensch. in Berlin, Phys. Classe, 1814—1815. (Berl. 1818: 4). S. 223 sqq.

J. A. Fabric, *Bibl. Gr.* II, 506—611.

J. A. Foesii, *Oeconomia Hippocratis alphabeti serie distincta*. Ed. 3tia. Genev. 1662. Fol.

§. 168.

Nebens *Nogle* *gensidigen* foretog *Empirien*, *hvilke* *Andre*, med ligesaa *eensidig* Fortierlighed, den philosophiske Side af det hippokratistiske System. Tilfidesættende Erfaringen, forbybede de sig i metaphysiske Speculationer, og med Anvendelse af den dialektiske Methode stiftede de en dogmatisk Skole, som fik stor Indflydelse. Denne Forandring skeete allerede ved Hippocrates' Sønner, Thesalos og Dracon, af hvilke især hiin deels skal have skrevet, deels bearbejdet flere af de hippokratistiske Skrifter, samt ved Hippocrates' Svigersøn Polybos, og fortsattes af Efterfølgerne. De berømteste af denne Skole vare foruden de nysnævnte Eudoros fra Knidos (opfr. §. 120. 160. 161.); Diokles fra Karystos (Pl. 103, 4. 365), der stod i stor Anseelse, havde skrevet forskellige Bøger, og under hvis Navn findes et Brev af medicinsk Indhold, men af uvis Ægthed; Chrysippos fra Knidos (Pl. 108, 2. 347), og hans Samtidige Praxagoras, o. A. De holdt sig i deres Theorie snart til et, snart til et andet af Fortidens philosophiske Systemer. Eudoros og

Diofles' indblandsede Pythagoreismen i Lægekunsten. Anatomie og Chirurgie gjorde Fremskridt i Slutningen af dette Tidrum, f. Ex. ved Diofles og Praxagoras. (Sammenl. §. 165 om Askleapion).

Det omtalte Brev af Diofles med Rufi Ephesii opuscula et fragm. per C. F. Matthaei Mosqu. 1806. 8. Andre Fragmenter ved C. G. Kühn i de medicis nonn. græcc. in Coeli Aureliani de morbis acutis libr. Cap. 12—17. Lips. 1820 sqq. 4. (En Række af Programmet, optaget i Kühnii opusc. acad. Vol. II. Lips. 1828. 8. P. 86 sqq.)

J. A. Fabric. Bibl. Gr. XII. P. 583 sqq.

C. G. Kühn, commentt. III. de Praxagora Coo. Lips. 1820. 4. Optagen i Opusc. I. c. P. 28 sqq.

Praktiske Videnskaber.

§. 169.

De saakaldte praktiske Videnskaber vare endnu i denne Periode enten ikke, eller fældnere end i den følgende Tid Gienstand for skriftlig Bearbejdelse. Til denne Periode hører:

a) Statskunst (Politik) og Statsøkonomie:

Platon (§. 155 fgg.), iblandt hvis Skrifter især *περί πολιτείας* og *νόμοι* høre herhvid.

Xenophon (§. 117. 148. 163). Herhvid hører: 1) *πόροι ἢ περί προσόδων*, 2) *περί πολιτείας Ἀθηναίων*, 3) *π. πολιτ. Λακεδαιμονίων*, hvilke tvende sidste Skrifter

funds eller Individens Eiendom. Philosopherne havde hævraget til at bortfiere det Hemmelighedsfulde derfra. End mere almeentilgængelig blev den, da en præstelig Bøgestand opstod, iblandt hvilke den første Plads tilkommer Hippokraternes Slægt, som, selv hørende til Asklepiadernes Stamme, igennem et langt Tidsrum blomstrede især paa Kos og i Knidos. Nysaa de græske Stæder i Italien og Sicilien havde fortiente Læger i dette Tidsrum.

D. le Clerc, hist. de la médec. jusqu'à Galène. Ed. 2. La Haye 1729. 4.

C. G. Kühn, de philosophia ante Hippocratem medic. cultoribus. 3 hans Opusc. acad. Vol. I. Lips. 1827. 8. Pag. 47 499.

L. F. Blumenbach, introd. in histor. medic. litter. Goett. 1786. 8.

I. C. G. Ackermann, institutiones historię medicinę. Norimb. 1792. 8.

C. Sprengel, Versuch einer pragmat. Gesch. der Arzneikunde. 3die Udg. 1821—1828. 5 B. 8. Udtog af dette Skrifts 2den Udg. Halle 1804. 8.

— *Geschichte der Chirurgie. Halle 1805. B. I. 8.*

§. 166.

Iblandt de Flere, som bare Navnet Hippokrates, har især een erhvervet sig udbeligt Navn. Denne

Hippokrates var fra Kos. *DL. 80, 1 — DL. 102, 1* eller maaskee *107. 460—372* eller *351*. Efterretningerne om hans Personlighed og Levnet ere for en stor Deel fabelagtige. Han gjorde vidtløftige Reiser, og foredrog sin Lære

saavel i sit Fødested, som andensteds, f. Ex. i Athen. Han skal være død i Carissa i Thessalien. Fri for de Ensidigheder, som saa ofte lide Lægevidenskaben paa Afveie, forenede han Philosophie og Erfaring paa en høist udmærket Maade. Hans Fortræffet af Lægekunstens forskellige Dele, navnlig af Semiotik, Pathologie, Diætetik, vare ligesaa omfattende som grundige.

§. 167.

Omtrent 70 Bøger bærer Hippokrates' Navn; foruden en Deel uægte, som endnu ikke ere udgivne. De ere forfattede i den nydanske Dialekt; og, forsaavidt de ere ægte, udmærke de sig ved Tanterigdom, Simplicitet, og Foredragets tiernefulde, nu og da dunkle, Korthed. Men af disse Skrifter ere ikkun de færreste ægte, og selv de for største Delen mere eller mindre forandrede, ved Andres Bearbejdelse. Til de firkreste høre: ἐπιδημία B. 1. 3; προγνωστικά; ἀφροισμοί; περὶ διαίτης ὁρίων; περὶ αἱμάτων, ὑδάτων, κόπρων; περὶ τῶν ἐν κρυαῇ τρομάτων. At Andres Skrifter udgaves for at være af Hippokrates, kom deels af, at der vare flere lægevidenskabelige Stribenter af dette Navn, hvis Skrifter enten af Uvisshed, eller af Lyst til at hense dem til den navnkundigste iblandt disse Forfattere, tilskreves denne Hippokrates; deels kom det af den høie Priis, som sattes paa Hippokrates' Skrifter, navnlig af Ptolomæerne; hvilken Omstændighed med flere vel ogsaa har bevirket, at Skrifter af Forfattere, der ikke bære dette Navn, optoges iblandt de hippokratiskke. Dermed var denne af Ægte og Uægte blandede Samling allerede inden et Aarhundredes Forløb efter Hip-

postrates bragt tilveie. De ægte Skrifter's Fortsættelse stætte allerede ved Hippokrates' nærmeste Slægtninge (ndfr. S. 168), og fortsattes ved Andre. Omfider forsøgte man at affondre det Uægte fra det Ægte; men de samme, som forsøgte dette, vare i det mindste tildeels selv Samlere, og endog, som det synes, Kritiker ofte meget villkærligt, f. Ex. Erotianos i 1ste Aarhund. eft. Chr., Dioskorides og Artemidoros Kapiton i 2det Aarhundrede. Fremfor Alle fortjener Galenos (S. 365 fgg.) at nævnes. Disse Undersøgelser ere Lid til anden atter foretagne, ogsaa i nyere Tid, men kunne ifølge deres Natur ikke bringes til endelig Afgiørelse. — Allerede i Oldtiden fortolkede Mange de hippokratiskke Skrifter, f. Ex. Herophilos, Zenxis, Galenos; men det Meste heraf er tabt. Tre græske Glossarier ere bevarede. Paa Arabisk staves mange Commentarer over disse Bøger. Endog bevarede Levnetsbeskrivelser over Hippokrates ere uden Værd. De Hippokrates' tillagte Breve ere uægte.

Udgaver af Hippokrates' samtlige Skrifter:

- + Ed. princ. *Aldina*. Venet. 1526. Fol.
- + (*Jan. Cornarius*). Basil. ap. Froben. 1538. Fol.
- + *Hier. Mercurialis*. Venet. ap. Junt. 1588. Fol. (Deri samme Forfatter's: *censura in Hippocr. opera*).
- + *A. Foesius*. Francof. ap. Wechel. 1595. Fol. og oftere, med Tillæg + Genov. 1657. Fol.
- + *I. A. v. der Linden*. Lugd. Bat. 1665. 2 Voll. 8. (Første Udg. med Inddeling i Capitler). Vol. 3 er ikke udf.
- Ren. Chartier*. Hippocr. & Galeni opera. Paris. 1679. 13 Tom. 9 Voll. Fol. Er trykt 1638 fgg. Det 13de Bind har

undertiden. *Harit*, 1638. De 3 sidste Bind ere besørgede ved Blondelas le Moine.

C. G. Kühn (i *Medicorum Græc. opera*). Lips. 1825—1827. hdtitl 3 Voll. 8.

De enkelte Skrifter éte tilbeels, og nogle oftere udgivne, f. *Gr. Aphorismi*: *N. C. Rieger*. Hag. Com. 1767. 2 Voll. 8.

F. M. Basquillon (aphor. et prænotionum lib.) Paris. 1784. 2 Voll. 12. Paary 1814.

(*I. F. K. Hecker*). Berol. ap. Enslin. 1822. 12.

F. Dietz, de morbo sacro. Lips. 1827. 8.

De Mercy har udgivet flere af Hippocrates' Skrifter paa Græst og Fransk. Paris 1811 sqq. f. *Gr. Aphor. Prognost. Epidemia cet.*

D. Coray, de aëre, aquis et regionibus. (Lért, fr. Overs., Comment. o. f. v.) Paris. 1800. 2 Voll. 8. 2de Udg. ib. 1816. 8. (uden Comment.).

T. C. Schmidt, epistolarum, quæ Hippocr. tribuantur, censura. Jen. 1813. 8.

Oversættelser, saavel af hele Hippocr., som af enkelte Skrifter, haves paa forskjellige Sprog. Af de latinske nævne vi den af *M. Fab. Calvus* (dog ikke af alle Skrifterne). Rom. 1526. Fol. og † *Basil*. 1526. Fol.

Erotiani, Galeni, et Herodoti (Lycii) Glossaria in Hippocratem. Ed. *J. G. F. Franzius*. Lips. 1780. 8.

Om de Fortolkere, som nævnes hos Erotianos og Galenos, see *J. A. Fabric*. *Bibl. Gr.* II, 599—601.

Om Hippocrates og hans Skrifter:

Hieron. Mercurialis. See ovfr. Udg.

C. G. Gruner, censura libror. Hippocr. Vratisl. 1775. 8.

I. H. Fischer, de Hipp. ejusque scriptis et editionibus. Coburg. 1777. 4.

postrates bragt tilbage. De ægte Skrifter's Førfælsning fæete allerede ved Hippocrates' nærmefte Slægtninge (ndfr. §. 168), og fortfattes ved Andre. Omfider forføjte man at afføndre det Uægte fra det Ægte; men de fomme, fom forføjte dette, vare i det mindfte tildeels fets Samlære, og ndevæde, fom det fynes, Kritiken ofte meget villkærligt, f. Er. Erotianos i 1fte Aarhund. eft. Chr., Dioskorides og Artemidoros Kapiton i 2det Aarhundrede. Fremfor Alle fortiener Galenos (§. 365 fgg.) at nævnes. Diſſe Underføjgelfer ere Tid til anden atter foretagne, ogſaa i nyere Tid, men kunne ifølge deres Natur ikke bringes til endelig Afgiørelſe. — Allerede i Oldtiden fortolkede Mange de hippokratiffe Skrifter, f. Er. Herophilos, Teuxis, Galenos; men det Meſte heraf er tabt. Tre græſſe Gloſſarier ere bevarede. Paa Arabiſſe færevs mange Commentarer over diſſe Bøger. Evende bevarede Levnetsbeſkrivelſer over Hippocrates ere uden Værd. De Hippocrates tillagte Breve ere uægte.

Udgaver af Hippocrates' ſamtlige Skrifter:

- + Ed. princ. *Aldina*. Venet. 1526. Fol.
- + (*Jan. Cornarius*). Basil. ap. Froben. 1538. Fol.
- + *Hier. Mercurialis*. Venet. ap. Junt. 1588. Fol. (Deri ſamme Førfatters: *censura in Hippocr. opera*).
- + *A. Foesius*. Francof. ap. Wechel. 1595. Fol. og oftere, med Tillæg + Genev. 1657. Fol.
- + *I. A. v. der Linden*. Lugd. Bat. 1665. 2 Voll. 8. (Førſte Udg. med Inddeling i Capitler). Vol. 3 er ikke udt.
- Ren. Chartier*. Hippocr. & Galeni opera. Paris. 1679. 13 Tom. 9 Voll. Fol. Er trykt 1638 fgg. Det 13de Bind har

undertiden *Harst*, 1638. De 3 sidste Bind ere besørgede ved *Blondelas le Moine*.

C. G. Kühn (i *Medicorum Græc. opera*). Lips. 1825—1827. 3 Voll. 8.

De enkelte Skrifter ere tilbeholdt, og nogle oftere udgivne, f. Ex. *Aphorismi*: *T. C. Rieger*. Hag. Com. 1767. 2 Voll. 8.

F. M. Basquillon (aphor. et prænotionum lib.) Paris. 1784. 2 Voll. 12. Paan 1814.

(*I. F. K. Hecker*). Berol. ap. Enslin. 1822. 12.

F. Dietz, de morbo sacro. Lips. 1827. 8.

De Mercy har udgivet flere af *Hippocrates'* Skrifter paa Græsk og Fransk. Paris 1811 sqq. f. Ex. *Aphor. Prognost. Epidemia cet.*

D. Coray, de aëre, aquis et regionibus. (Lert, fr. Overs., Comment. o. f. v.) Paris. 1800. 2 Voll. 8. 2de Udg. ib. 1810. 8. (uden Comment.).

T. C. Schmidt, epistolarum, quæ Hippocr. tribuuntur, censura. Jen. 1813. 8.

Oversættelser, saavel af hele *Hippocr.*, som af enkelte Skrifter, haves paa forskjellige Sprog. Af de latinske nævne vi den af *M. Fab. Calvus* (dog ikke af alle Skrifterne). Rom. 1526. Fol. og † *Basil*. 1526. Fol.

Erotiani, Galeni, et Herodoti (Lycii) Glossaria in Hippocratem. Ed. *J. G. F. Franzius*. Lips. 1780. 8.

Om de Fortolkere, som nævnes hos *Erotianos* og *Galenos*, see *J. A. Fabric*. *Bibl. Gr.* II, 599—601.

Om *Hippocrates* og hans Skrifter:

Hieron. Mercurialis. See ovfr. Udg.

C. G. Græner, censura libror. Hippocr. Vratisl. 1775. 8.

I. H. Fischer, de Hipp. ejusque scriptis et editionibus. Coburg. 1777. 4.

C. Sprengel, *Apologie des Hippocrate, und seiner Grundsätze*. Leipzig. 1789—1792. 2 Voll. 8.

I. F. Pierer, *de conditione artis med. ante Hipp., Hippocr. vita, scriptis et meritis* i hans Udg. af *Foesii* lat. Overs. af Hippocr. (1596). Altenb. 1806. 3 Voll. 8.

S. K. Lint, Udg. d. Theorien i d. Hippocr. Skrifter, und über die Echtheit derselben. Abhandl. den R. Acad. d. Wissensch. in Berlin, Phys. Classe. 1814—1815. (Berl. 1818. 4). S. 223 sqq.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* II. 506—611.

J. A. Foesii, *Oecumenia Hippocratica alphabeti serie distincta*. Ed. 3tia. Genev. 1662. Fol.

§. 168.

Medens Skole eensidigen foretrak Empirien, hylde Andre, med ligesaa eensidig Fortierlighed, den philosophiske Side af det hippokratistiske System. Tilfidesættende Erfaringen fordybede de sig i metaphysiske Speculationer, og med Anvendelse af den dialektiske Methode stiftede de en dogmatist Skole, som fik stor Indflydelse. Denne Forandring skeete allerede ved Hippocrates' Sønner, Thessalos og Dracon, af hvilke især hiin deels skal have skrevet, deels bearbejdet flere af de hippokratistiske Skrifter, samt ved Hippocrates' Svigersøn Polybos, og fortsattes af Efterfølgerne. De berømteste af denne Skole vare foruden de nysnævnte Eudoros fra Knidos (opfr. §. 120. 160. 161.); Diokles fra Karystos (Pl. 103, 4. 365), der stod i stor Anseelse, havde skrevet forskiellige Bøger, og under hvis Navn findes et Brev af medicinsk Indhold, men af uvis Ægthed; Chrysippos fra Knidos (Pl. 108, 2. 347), og hans Samtidige Praxagoras, o. A. De holdt sig i deres Theorie snart til et, snart til et andet af Fortidens philosophiske Systemer. Eudoros og

Diosk. indblikkebe Pythagoreismen i Lægekunsten. Anatomie og Chirurgie gjorde Fremfærdt i Slutningen af dette Tidsrum, f. Ex. ved Diosk. og Praxagoras. (Sammenl. §. 165 om Alkmæon).

Det omtalte Brev af Diosk. med Rust Ephesii opuscula et fragm. per C. F. Matthæi. Mosqu. 1806. 8. Andre Fragmentet ved C. G. Kühn i de mediceis nonn. græcc. in Coeli Aureliani de morbis acutis libr. Cap. 12—17. Lips. 1820 sqq. 4. (En Række af Programmer, optagne i Kühnii opusc. acad. Vol. II. Lips. 1828. 8. P. 86 sqq.)

J. A. Fabric. Bibl. Gr. XII. P. 583 sqq.

C. G. Kühn, commentt. III. de Praxagora Coo. Lips. 1820. 4. Optagen i Opusc. I. c. P. 28 sqq.

Praktiske Videnskaber.

§. 169.

De saakaldte praktiske Videnskaber vate endnu i denne Periode enten ikke, eller fældnere end i den følgende Tid Gienstand for skriftlig Bearbejdelse. Til denne Periode hører:

a) Statskunst (Politik) og Statsøkonomie:

Platon (§. 155 fgg.), iblandt hvis Skrifter især περί πολιτείας og νόμοι høre herhvid.

Xenophon (§. 117. 148. 163). Herhvid hører: 1) πόροι ἢ περί προσόδων, 2) περί πολιτείας Ἀθηναίων, 3) π. πολιτ. Λακεδαιμονίων, hvilke toende sidste Skrifter

teer, Tilstand, og Virksomhed, som udgjorde de væsentligste Befordringsmidler for den græske Culturs mangfoldige udvikling. Især disse Litteraturfag (f. Ex. Poesi og Retsvidenskab) kunde nu ikke længere blomstre som naturlige Væxter ved egen Kraft, hvorfor det under saadanne Forhold var heldigt nok, at Litteraturen fandt ydre Beskyttelse, ved Hielp af hvilken dens Tilbagegang stætte langsommere, og Følgerne af de ugunstige Forhold formindskedes. Som saadanne Beskyttere nævne vi Philippos og Alexander af Makedonien, Seleukiderne i Syrien, Ptolomæerne i Alexandrien (Museet, Bibliothekerne), Attaliderne i Pergamum, enkelte Romere, og iblandt Keiserne især Antoninerne, samt nogle andre Keisere, der viiste Yndest for græsk Litteratur og græske Lærde. Hvad der er virket ved disse Midler, fortjener flensom Opmærksomhed; men paa den anden Side har det ogsaa ved denne Leilighed viist sig tydeligt, hvorlidet Hofgunst og Enkeltens Hjelpst er istand til at erstatte Tabet af Folkets Almeninteresse og Deeltagelse, hvis Overvægt over hin tilfældige og udenfra kommende Understøttelse vel aldrig er bleven lagt mere stensynlig for Dagen, end i den græske Litteraturs Historie.

§. 172.

Iblandt de Steder, som forhen havde blomstret ved Videnskab og Kunst, bevarede nogle (f. Ex. Athen, Rhodos) endnu fremdeles en hæderlig Plads ved Siden af Culturens nyere Pleieanstalter, f. Ex. Alexandria, Pergamum, Rom, Antiochia, Berytos; men de formaaede dog ikke at hæve sig til deres tidligere Anseelse. Rom, dengang Verdens Hoved-

Kunsternes Theorie og Historie.

---

§. 170.

Af de græske Forfattere's Skrifter om de saakaldte fide Kunstes Theorie og Historie er overhovedet kun lidt, og fra denne Periode intet bevaret. De vigtigste Kilder til Kundskab om de tabte Forfattere af denne Art, saavel i denne som i den følgende Tid, ere *C. Plinius Secundus* i hans *Historia Naturalis*, *Vitruvius de Architectura* o. N.

Sammenl. *L. G. Seynes antiq. Ruff. II, 76 sqq.* Den den Skriftstækn, denen *Plinius* in seiner Kunstgesch. folget.

Ikkun om Tonekunsten bemærkes her i Særdeleshed, at Læren om Tonerne (Musikken) allerede ved *Pythagoras* gjordes til Gienstand for philosophisk-mathematisk Undersøgelse. Tonekunsten, som den ene Hoveddeel af Grækerne's *Μουσική*, udviklede sig jevnsteds med den lyriske Digtetkunst, og ved dennes ypperste Mestere.

Af de mange Skrifter, som angaae Musikkens Historie, nævnes her

J. N. Forkel, allgem. Geschichte der Musik. Leipz. 1788—1801. 2 Voll. 4.

Burette i flere Bind af *Mémoires de l'Acad. des inscriptions et. f. Gr. Vol. V, P. 133 sqq. X, 111 sqq. XII, 173 sqq. o. fl. St.*

C. Burney, history of music. Lond. 1776—1789. 4 Voll. 4. Vol. I. ny Udg. 1789.

P o e s i e.

§. 173.

Paa Digtetkunsten maatte de Forandringer, som foregik i den græske Litteratur (§. 171—172), have stor Indflydelse. Med saa Undtagelser indskrænkede Digterne sig til mere eller mindre at efterligne de gamle Mønstre; og deres Formaal var ofte mere videnskabeligt end poetisk. Saa vel i Gienstandenes Valg, som i Udførelsen ere disse Værker ofte Kunstlede. Deres eiendommelige Skønheder i mange enkelte Dele, samt deres ofte beundringsværdige Correcthed i Foredraget og Formen, er ikke istand til at erstatte den ukunstlede geniale Originalitet, som udmærker de ældre græske Digteres Værker.

Den alexandriniske Poesie.

§. 174.

Den nu følgende Deel af den græske Digtetkunst benævnes, om ikke altid nøiagtigen med Hensyn til Stedet, saa dog med Hensyn til dens Aand og Væsen rigtigst efter Alexandrinerne. Ogsaa af denne Tidssalbers Digtere foranstaltede de alexandriniske Kritikere Udvalg (*κρίσεις*). Man havde en tragisk Kanon (*κλειάς*. See §. 192); og maaskee desuden en anden, indbefattende Digtere af forskjellig Art. Fortegnelserne over disse Digtere stemme ikke overeens. I det Følgende omtales de hver især ved den Deel af Lit-

teraturen, til hvilken de ved deres Digtes Indhold og Form høre. — Hvad ellers vides om enkelte Digtere og Digterinder i det europæiske og det asiatiske Grækenland, er saa ubetydeligt, at det ikke fortjener særskilt Omtale.

Nagel de Pleiadibus veter. Græcor. Altdorf. 1762. 4. (Samment. ndfr. §. 192).

1.

E p. o §.

Samment. §. 35—55. 70.

§. 175.

Rhianos fra Kreta. Omtr. 240. Herakleas. Thesyalika. Mesenfata. Akrota. Ellada. Kun fad episke Fragmenter og nogle Epigrammer ere bevarede. Han var tillige efter Tidens Skik Grammatiker og Historiker.

Fragm. i de ældre Samlinger, og i *R. F. P. Bruncks Analect.* (§. 280). I, 479. II, 526.

Th. Gaisford (§. 72). Ed. Lips. Vol. III. P. 272 sqq.; o. A.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 781 sqq.

Euphorion fra Chalkis. Bibliothekar hos Antiochos d. St. af Syrien (omtr. 220). Foruden andre Digte færd han et episk Digt *Morponia*, som ogsaa benævnes *Axaxta* ell. *Eupuxta*, i 6 Bøger. Lærdom, Vidtløftighed, Dunkelhed. Desuden Grammatiker og Historiker. Saa Fragmenter.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHILIP H. KATZ, M.D.

Professor of Medicine

and

Director

of

the Department of Medicine

and the University of Chicago

Medical Center, 5841 S. Maryland Ave.

Chicago, Illinois 60637

Telephone: 773-702-1234

Telex: 773-702-1234

Fax: 773-702-1234

Internet: 773-702-1234

Web: 773-702-1234

E-mail: 773-702-1234

Postal: 773-702-1234

Business: 773-702-1234

Residence: 773-702-1234

Mobile: 773-702-1234

Pager: 773-702-1234

Cell: 773-702-1234

Home: 773-702-1234

Work: 773-702-1234

Emergency: 773-702-1234

Tredie Periode.

Fra Alexander den Stores Thronbestigelse (Ol. 111, 1. 336 f. Christ.) — Constantin den Store (306 est. Chr.).

Indledning.

§. 171.

I Kamp med udbortes Fiender, ved indbyrdes Uenighed og Strid, tabte Grækerne efterhaanden deres politiske Selvstændighed og borgerlige Frihed. Med disse aftog tillige de forhen saa mærkværdige og frugtbringende Yttringer af dette Folks udmærkede Evner. Ogsaa Kunst og Videnskab maatte nødvendigen føle Virkningerne af denne Forandring; men disse Virkninger viste sig dog ikke ligesnart, i samme Grad, eller paa samme Maade i alle Kunstens og Videnskabens Dele. Endnu længe havde Litteraturen fortrinlige Værker at fremvise; nogle Videnskaber bleve dengang først til, andre gjorde betydelige Fremfærd. Overhovedet har den græske Litteratur ikke faa lysende Puncter at opvise igiennem en Række af de efterfølgende Aarhundreder, endstøndt vi fra den her angivne Tid savne den frodige blomstrende Udvikling, som tidligere fremgik uvilkaarligen af de gunstigste baade indre og ydre Forhold og Betingelser. Hvorledes denne Udvikling med dens geniale Originalitet efterhaanden gik tilgrunde, viser sig vel ogsaa i de øvrige Litteraturfag, men fornemmelig i de Dele af Litteraturen, hvilke tidligere havde staaet i nært Forhold til de Leiedommeligheder ved det græske Folks Charakter

teer, Tilstand og Virksomhed, som udgjorde de væsentligste Befordringsmidler for den græske Culturs mangfoldige Udvikling. Især disse Litteratursag (f. Ex. Døds- og Talslenhed) kunde nu ikke længere blomstre som naturlige Væxter ved egen Kraft, hvorfor det under saadanne Forhold var heldigt nok, at Litteraturen fandt ydre Beskyttelse, ved Hielp af hvilken dens Tilbagegang stæde langsommere, og Følgerne af de ugunstige Forhold formindskedes. Som saadanne Beskyttere nævne vi Philippus og Alexander af Makedonien, Seleukiderne i Syrien, Ptolomæerne i Alexandrien (Museet, Bibliothekerne), Attaliderne i Pergamum, enkelte Romere, og iblandt Keiserne især Antoninerne, samt nogle andre Keisere, der viiste Yndest for græsk Litteratur og græske Lærde. Hvad der er virket ved disse Midler, fortjener stensom Opmærksomhed; men paa den anden Side har det ogsaa ved denne Leilighed viist sig tydeligt, hvorlidet Hofgunst og Enkeltens Hjelpst er istand til at erstatte Tabet af Folkets Almeninteresse og Deeltagelse, hvis Overvægt over hin tilfældige og udenfra kommende Understøttelse vel aldrig er bleven lagt mere stensynlig for Dagen, end i den græske Litteraturs Historie.

§. 172.

Iblandt de Steder, som forhen havde blomstret ved Videnskab og Kunst, bevarede nogle (f. Ex. Athen, Rhodos) endnu fremdeles en hæderlig Plads ved Siden af Culturens nyere Pleieanstalter, f. Ex. Alexandria, Pergamum, Rom, Antiochia, Berytos; men de formaaede dog ikke at hæve sig til deres tidligere Anseelse. Rom, dengang Verdens Hoved-

teer, Tilstand og Virksomhed, som udsigtede de væsentligste Befordringsmidler for den græske Culturs mangfoldige Udvikling. Især disse Litteraturfog (f. Ex. Poesi og Talenighed) kunde nu ikke længere blomstre som naturlige Værter ved egen Kraft, hvorfor det under saadanne Forhold var heldigt nok, at Litteraturen fandt ydre Beskyttelse, ved Hielp af hvilken dens Tilbagegang stæde langsommere, og Følgerne af de ugunstige Forhold formindskedes. Som saadanne Beskyttere nævne vi Philippos og Alexander af Makedonien, Seleukiderne i Syrien, Ptolomæerne i Alexandrien (Museet, Bibliothekerne), Attaliderne i Pergamum, enkelte Romere, og iblandt Keiserne især Antoninerne, samt nogle andre Keisere, der viiste Yndest for græsk Litteratur og græske Lærde. Hvad der er virket ved disse Midler, fortjener flensom Opmærksomhed; men paa den anden Side har det ogsaa ved denne Leilighed viist sig tydeligt, hvorlidet Hofgunst og Enkeltens Hjelpst er istand til at erstatte Tabet af Folkets Almeeninteresse og Deeltagelse, hvis Overvægt over hin tilfældige og udenfra kommende Understøttelse vel aldrig er bleven lagt mere siensynlig for Dagen, end i den græske Litteraturs Historie.

§. 172.

Iblandt de Steder, som forhen havde blomstret ved Videnskab og Kunst, bevarede nogle (f. Ex. Athen, Rhodos) endnu fremdeles en hæderlig Plads ved Siden af Culturens nyere Pleieanstalter, f. Ex. Alexandria, Pergamum, Rom, Antiochia, Berytos; men de formaaede dog ikke at hæve sig til deres tidligere Ansæelse. Rom, dengang Verdens Hoved-

skab, og den Græcens og Videnskaberne Sæde (Biblioteket o. s. v.), dog blev den græske Litteratur aldrig helt død, og efter afværende Stiebner forfalt Videnskaberne i Rom mere og mere, især efter Antoninernes Tid (180 eft. Chr.). Derimod bevarede det græske Sprog, og græsk Litteratur saa nogenlunde i det østromerske Rige. Det græske Sprog var efterhaanden ikke blot blevet de Lærdes Sprog, men tillige Høfssprog, og herskende i den finere Omgangstone. (Residentens Forskyttelse til Constantinopel 330). Den attiske Dialekt var den herskende; men ved at blandes med andre Dialekter, og ved vildtartet Brug, opstod deraf, da den tidligere Dialektforskellighed ophørte, en snart mere snart mindre afvigende Mundart (*ἡ κοινή* eller *ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα*).

Amert:

C. G. Hegae, de gento saeculi Ptolomaeorum i Opusc. Acad. I, 76—124. VI, 426 sqq. Conf. J. C. Valckenae de Aristobulo Judaeo. Ed. J. Luzac, Lugd. Bat., 1806. 4.

F. G. Sturz, de dialecto Alexandr. 4 diss. 1786—1794. 4. Paany Lips. 1808. 8.

J. C. F. Manso, Alexandrien unter Ptolom. 2ten i vermischte Schriften (2 B. 1801. 8) B. I, S. 221—356, B. II, S. 321—414.

I. Luzac, Lectt. Atticae. Ed. I, A. Sluiter. Lugd. Bat. 1809. 4. (Sect. II. P. 132 sqq.).

I. Matter, Essay historique sur l'école d'Alexandrie depuis le temps d'Alexandre le Grand jusqu' à celui d'Alex. Severé. Par. 1820. 2 Voll. 8.

C. D. Ditt, de Philologiae saeculi Ptolomaeorum. Lips. 1818. 4.

A. Meineke, de Euphorionis Chalc. vlt. et scriptis diss. et fragm. collegit. Gedani 1823. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 594. II, 304.

§. 176.

Apollonios. — **Ged.** i Egypten, formodentlig i Alexan-
dria. Opholdt sig en Tidlang paa Rhodos, som Lærer i
Rhetoriken, og fik deraf Tilnavnet Rhodios. Siden blev
han Bibliothekar i Alexandria (§. 196). Han skrev gram-
matiske, historiske, (i Vers?) og digteriske Værker. Bevaret er
hans episke Digt, Argonautika, i 4 Sange. Uden at være
bestemt af genial Digtertaal, anbefaler dette Værk sig dog
ved Simplicitet og Smagfuldhed i Tone og Foredrag, navn-
ligen ved Sprogrenhed og metrisk Correctheit. Adskillige
Steder ere ubemærket flidne. Formodentlig bearbejdede Apol-
lonios dette Digt toende Gange. — Gode Scholier.

† Ed. princ. Florentina cum scholitis. (Joh. Lascaris).
1496. 4. Texten med Uncial-Bogstaver.

† Aldus. cum schol. Venet. 1521. 8.

Dernæst forskellige Udgaver, (af hvilke den vigtigste

† H. Stephanus. 1574. 4) indtil

R. F. P. Brunck, Argentor. 1780. 4 og 8 (uden Schol.).

C. D. Beek. Vol. I. Lips. 1797. 8. (Text og lat. Dovers.).

L. Hörstel. Brunsv. 1806. 8. (G. H. Schaefer). Lips. 1810—

1813. 2 Voll. 8. Scholierne forøgede. A. Wellauer. Lips. 1828.

2 Voll. 8.

† G. F. Taubert og W. Vogel (1817. 8).

Bidrag til denne Digtens Kritik og Fortællning: J. F. Fa-
cius, De Rhodien, F. A. Wolf o. s. v. i Her

F. Gerhard, lectiones Apollonianæ, Lips. 1816. 8.

teraturen, til hvilken de ved deres Digtes Indhold og Form høre. — Hvad ellers vides om enkelte Digtere og Digterinder i det europæiske og det asiatiske Grækenland, er saa ubetydeligt, at det ikke fortjener særskilt Omtale.

Nagel: *de Ploiadibus veter. Græcor.* Alsdorf. 1762. 4.
(Samment. ndfr. §. 192).

1.

E. p. o. §.

Samment. §. 85—55. 70.

§. 175.

Rhianos fra Kreta. Omtr. 240. Herakleias. Thebais.
Iktis. Mesentata. Rhynia. Ektata. Kun faa episke Fragmen-
ter og nogle Epigrammer ere bevarede. Han var tillige efter
Tidens Skik Grammatiker og Historiker.

Fragm. i de ældre Samlinger, og i R. F. P. Bruncks Ana-
lect. (S. 380). I, 479. II, 526.

Th. Gaisford (S. 72). Ed. Lips. Vol. III. P. 272 sqq.; o. N.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 734 sqq.

Euphorion fra Chalkis. Bibliothekar hos Antiochos
d. St. af Syrien (omtr. 220). Foruden andre Digte fæv
han et episk Digt *Μοῦσικα*, som ogsaa henhænger *Ἀλκὰς*
ell. *Συμμικτα*, i 6 Bøger. Lærdom, Vidtløftighed, Dun-
kelhed. Desuden Grammatiker og Historiker. Saa Frag-
menter.

A. Meineke, de Euphorionis Chalc. Vitis et scriptis dies. et fragm. collegit. Gedani 1823. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 594. II, 304.

§. 176.

Apollonios. fød i Egypten, formodentlig i Alexan-
dria. Opholdt sig en Tidlang paa Rhodos, som Lærer i
Rhetoriken, og fik deraf Tilnavnet Rhodios. Siden blev
han Bibliothekar i Alexandria (S. 196). Han skrev gram-
matiske, historiske, (i Vers?) og digteriske Værker. Bevaret er
hans episke Digt, Argonautika, i 4 Sange. Uden at være
beholdt af genial Digterhaand, anbefaler dette Vært sig dog
ved Simplicitet og Smagfuldhed i Tone og Foredrag, navn-
ligen ved Sprogrenhed og metrisk Correkthed. Afstillede
Steder ere ubemærket Ristne. Formodentlig bearbejdede Apol-
lonios dette Digt toende Gange. — Gode Scholier.

† Ed. princ. Florentina cum scholiis. (Joh. Lascaris).
1496. 4. Texten med Uncial-Bogstaver.

† Aldus. cum schol. Venet. 1531. 8.

Dernæst forskellige Udgaver, (af hvilke den vigtigste

† H. Stephanus. 1574. 4) indtil

R. F. P. Brunck, Argentor. 1780. 4 og 8 (uden Schol.).

C. D. Beek. Vol. I. Lips. 1797. 8. (Text og lat. Overs.).

L. Hørstel. Brunsv. 1806. 8. (G. H. Schaefer). Lips. 1810—

1813. 2 Voll. 8. Scholierne forøgede. A. Wellauer. Lips. 1828.

2 Voll. 8.

† Ges. Tachwita og Weigel (1817. 8).

Bidrag til denne Digtens Kritik og Fortællning: J. F. Fa-
cius, De Rahnken, F. A. Wolf o. A. Her

F. Gerhard, lectiones Apollonianæ, Lips. 1816. 8.

Om Argonauterne: P. Hermann, E. F. Krause (Catalog. Argonautar. Hal. 1788. 8.) og E. F. H. Späcker (de indice Argonautar. Viteb. 1818. 8.)

Skeudstunde, de Gænger Argonautarum. Gætt. 1788. 4.

Om Apollon. Rhod. og hans Digt i Almindelighed:

G. E. Groddeck, i Bibl. d. alt. Litter. u. Kunst, St. II, 61 fgg. 1787. 8. Conf. Grodd. inlt. hist. Græc. litter. Vol. II, 148.

O. T. Bloch, de nominibus epheorhæi Rhod. Hal. 1802. 8.

J. C. G. Blom, i Bibliotheca Græca, Vol. I, 179 fgg. 1798. 8.

A. Weichert, über das Leben und Gedicht des Apoll. von Rhodus. Meiss. 1821. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 262 sqq.

Musæos af Ephesos, levede i Pergamum. En Perseis i 10 Bøger.

2.

Dibattiste Poesie.

§. 177.

Digterne af denne Art afsluttede Fortællingen i en enkelt Epos (S. 80-81); men ogsaa her viser sig Enkeltheden i Læernes Hand. Poesien underordnedes der Dibattistiske, i det den udstaaltig brugtes som middel til det at ind-

A. Meineke, de Euphorionis Chalc. vlt. et scriptis diss. et fragm. collegit. Gedani 1823. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 594. II, 504.

§. 178.

Apollonios. — **Ged.** i Egypten, formodentlig i Alexandria. Opholdt sig en Tidlang paa Rhodos, som Lærer i Rhetoriken, og fik deraf Tilnavnet Rhodios. Siden blev han Bibliothekar i Alexandria (S. 196). Han skrev grammatiske, historiske, (i Vers?) og digteriske Bøger. Bevaret er hans episke Digt, Argonautika, i 4 Sange. Uden at være bestemt af genial Digttaam, andsfæler dette Bæst sig dog ved Simplicitet og Smagfuldhed i Tone og Foredrag, navnlig ved Sprogrenhed og metrisk Correkthed. Afvillige Steder ere ubemærket Ristne. Formodentlig bearbejdede Apollonios dette Digt toende Gange. — Gode Scholier.

† *Ed. princ. Florentina cum scholiis. (Joh. Lascaris). 1496. 4. Texten med Uncial-Bogstaver.*

† *Aldus. cum schol. Venet. 1521. 8.*

Dernæst forskellige Udgaver, (af hvilke den vigtigste

† *H. Stephanns. 1574. 4) indtil*

R. F. P. Brunck, Argentor., 1780. 4 og 8 (uden Schol.).

C. D. Beck. Vol. I. Lips. 1797. 8. (Text og lat. Overs.).

L. Hörstel. Brunsv. 1806. 8. (G. H. Schaefer). Lips. 1810—

1813. 2 Voll. 8. Scholierne forøgede. A. Wellauer. Lips. 1828.

2 Voll. 8.

Ges. Taubkühn og Welgel (1817. 8).

Biblog til denne Digtens Kritik og Fortællning: *J. F. Fabricius, De Ruhnken, F. A. Wolf o. A. især*

F. Gerhard, lectiones Apollonianæ, Lips. 1816. 8.

Aratos et effe udg. heeds færfætt, bædt med Andne (f. Gr. Dionysius Periegetes, Paganus, Proclus o. A.). Sen. mænes.

Ed. princ. Aldus, Arati Phaenomen. Venet. 1499. Fol. med Julius Firmicus, Proclus og andre astronomiske Skrifter (Eremplarerne ere af ulige Indhold).

† *I. Perizonius, Paris. 1549. 4.*

† *G. Morellus, Phaen. & Diosem, Paris. 1559. 4.*

† *H. Stephanus i Poetae gr. princ. heratci carminis. 1566. Fol.*

Hugo Grotius, syntagma Arateorum. Lugd. Bat. 1600. 4.

(I. Fell). Red Eratosthenes o. A. Oxon. 1672. 8. Paany 1801. 8.

I. T. Buhle, cum scholiis cet. Lips. 1793—1801. 2 Voll. 8.

F. C. Matthiae, cum Dionys. terrar. descript. & Eratosthenis catasterismis cet. Francof. 1817. 8.

Halma (med Theon's Commentar og andre æften. Skr.). Paris. 1821. 4.

J. G. Voss, Aratos griech., übers. u. etkl. Götting. 1824. 8.

P. Buttmann, Berol. 1826. 8.

Imm. Bekker, Arat. cum scholiis. Berol. 1828. 8.

Diosemea særstilt: Th. Forster. Lond. 1813. 8.

I. C. Schaubach, de Arati Solensis interpret. romanis. Meining. 1817. 4.

— Udgave af disse, Specim. I. II. ib. 1818. 1821. 4.

De gr. Commentatorer ere særstilt udgivne af:

P. Victorinus ap. Juntam. Flor. 1567. Fol.

D. Petavius i Uranologion (see s. 164).

Desuden gr. Scholier, som tilføjes Theon Alexandrinus (f. 449), og ere udgivne i fl. Udg. f. Gr. ap. Morellum, Par. 1559. 4. og ved Halma. See ovfr.

---

teer, Tilstand og Virksomhed, som udgjorde de væsentligste Befordringsmidler for den græske Culturs mangfoldige Udvikling. Især disse Litteratursag (f. Ex. Døds- og Veltalenhed) kunde nu ikke længere blomstre som naturlige Bærter ved egen Kraft, hvorfor det under saadanne Forhold var heldigt nok, at Litteraturen fandt ydre Beskyttelse, ved Hielp af hvilken dens Tilbagegang stæde langsommere, og Følgerne af de ugunstige Forhold formindskedes. Som saadanne Beskyttere nævne vi Philippos og Alexander af Makedonien, Seleukiderne i Syrien, Ptolomæerne i Alexandrien (Museet, Bibliothekerne), Attaliderne i Pergamum, enkelte Romere, og iblandt Keiserne især Antoninerne, samt nogle andre Keisere, der viiste Yndest for græsk Litteratur og græske Lærde. Hvad der er virket ved disse Midler, fortjener flensom Opmærksomhed; men paa den anden Side har det ogsaa ved denne Leilighed viist sig tydeligt, hvorlidet Hofgunst og Enkeltens Hjelpst. ere istand til at erstatte Tabet af Folkets Almeninteresse og Deeltagelse, hvis Overvægt over hin tilfældige og udenfra kommende Understøttelse vel aldrig er bleven lagt mere stensynlig for Dagen, end i den græske Litteraturs Historie.

§. 172.

Iblandt de Steder, som forhen havde blomstret ved Videnskab og Kunst, bevarede nogle (f. Ex. Athen, Rhodos) endnu fremdeles en hæderlig Plads ved Siden af Culturens nyere Pleieanstalter, f. Ex. Alexandria, Pergamum, Rom, Antiochia, Berytos; men de formaaede dog ikke at have sig til deres tidligere Anseelse. Rom, dengang Verdens Hoved-

~~Forfællinge: (Biblog. 1811) (Biblog. 1811) (Biblog. 1811) (Biblog. 1811)~~
 ning af Salomonis, "R. Bontley" (Mus. Coll. Cantab. 1814.
 Vol. K); A. G. Zeisig. (anmeldte. ad Nic. Viteb. 1778. 4.)
 o. A.

J. Q. S. Manso L. 4. 170. 5. 373. 100.
 C. Sprengel L. 4. 185. 8. L. 8. 323. 44.
 J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV. 344. 99.
 180.

Dionysios fra Charax med Tilnavn Pterigetes.
 Samtidig med Augustus, eller måske rigtigere med Domi-
 tian. Af ham findes en *περὶ ἡρώεως αἰκονεύσεως*, i hvilken
 han beskriver den pængang, hældende Berden i corraete og vel-
 klingende episke Vers. Eratosthenes (ibid. S. 252) var hans
 Hovedkilde. Til dette Digt findes forfællige, gamle Coppen-
 tater (f. Gr. af Eustathios S. 434), gamle Paraphrasen
 og 2 latinske Oversættelser (Raf. Festus Axienna, og Præ-
 scianus).

Af de talrige Udgaver her titlen:

Ed. princ. Ferrarius 1512. 4.
 † Aldus (med Plutarchus) Sallustius og Ciceronius. Venet.
 1513. 8.
 † R. Stephanus, cum Eustath. (Ed. Pr.) cet. Latet. 1547. 4.
 † Henr. Stephanus, L. 4. S. 178.
 † H. Stephanus, cum Pomponio Melae. cet. Paris. 1577. 4.
 (E. Thwaites) cum schol., paraph., Eustath. cet. Oxon.
 1697. 8 og oftere.
 I. Hudson, iblandt Geogr. gr. min. Vol. IV. 1710. 1712. 8.
 —, forfællende Eustath. cet. Oxon. 1710. (Ed. 1712).
 1717. 8.

F. C. Matthiae *Geographi Graeci minores*. Lips. 1828. 8.
F. Passow, *cum annot. crit.* Lips. ap. Teubn. 1825. 8.
G. Benhardy, Vol. I af *Geographi Graeci minores*.
 Lips. 1828. 8.

C. F. Matthaei, *de Dion. Perieg. Asiae*. 1788. 8.
J. C. S. Moser & *Nachtig.* in *Guliers Specie* vol. VI,
 388 sqq.
 Samml. Mannert (ovfr. §. 119) o. A.
J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* IV, 388.

De latinske Oversætt. i *Wernsdorffs Poet. lat. min.* Vol. V.
 P. I. II
 §. 181.

Marcellus Sidetes. Dmtr. 138 est. *Chr. Bisflia*
τάρβιχα, 42 Bøger i episke Vers. Af dette Værk haves
 et Fragment (31 Vers): *περὶ ἰχθυῶν*, samt Indhol-
 det af en anden Deel af dette Skrift, bevaret hos
 følgende Forfattere i Prosa.

Det metriske Fragment af *Marcellus Sidetes* findes i
Edm. Feder. Marcellus (de ventris en piscibus). Lu-
 tet. 1591. 8.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* II, 15 sqq. (Ed. Harl.) Conf.
 XIII, 815. (Ed. not.)
Beppo, *Fragmenter*.

J. G. Schneider tilligem. *Plutarchi lib. de educat. liberor.*
 Argent. 1773. 8.
Samml. §. 132, n. (Dionysius og Helios af Ballu).

Ed. Th. Lascaris. Hæd. 1516. 8. Opuscul. Acad.
Hav. Vol. IV. P. 40 sqq.

182.

Oppianos. I Udtællingen af det andet og Begyn-
delsen af tredje Aathundrede. Samt tillægges toende Lære-
digte i episke Vers 1) *Alievrika*, 5 Bøger. Både i
Staffets. Balg, og Udførelsen helhede end 2) *Kuvnyrika*,
4 Bøger, og samme Versemaal. Af flere Grunde er det ri-
meligt, at disse Digte ikke have een Forfatter. Naaske le-
vede toende Digtere af dette Navn, ikke længe efter hinanden,
af hvilke den ældre fra Kilikien forfattede *Alievrika* den
yngre fra Apamea i Syrien *Kuvnyrika*. Et tabt Digt
Iseurika, i 3 Bøger, som tillægges Oppianos, var famos
dertil af en ejend. Forfatter. Af dette Digt findes en groff
Paraphrase i Prosa af Eutokrat.

Ed. pr. af *Aliev.* ap. Juntam. Ed. M. Musurus. Flo-
rent. 1515. 8.

Aliev. & *Kuvnyar.* (ed. pr.) Aldus. Venet. 1517. 8.

+ (I. Bodinus) de venatione. Paris ap. Valart. 1549.
(Jert). + 1555. (Deos. og Comment.) 4.

+ A. Turneb. (de piscat. & venat.). Paris. 1555. 2
Partt. 4.

+ C. Ristrahusina. Lugd. Bat. 1597. 8.

J. G. Schneider. Arg. 1776. 8. (Conf. Schneid. Anal.
crit. Fasc. I. Francof. 1777. 8). Paany Vol. I. Lips.
1813. 8.

F. W. Bohn de Batt. Argent. 1786. 4 og 8. Vbl. I. (Oy-
negot. og Kuvnyar. Gidtes 1. 181. Af Vbl. 2. de tui Begyn-
delsen. 1813.)

~~Samvittige: Sælsk. 1811. 1. Bogen. 1. Hæfte. 1. Bind. og Fortol-~~
~~ning af Salmons, R. Bentley (Mus. Coll. Samvitt. 1814.~~
~~Vol. I.) A. C. Leung (Amsterdam. ad Nic. Vithob. 1778. 4.)~~
~~o. 2.~~

J. Q. S. Mønst. L. 1781. 8. 1782. 8. 1783. 8.
 C. Sprengel L. 1785. 8. L. 8. 1786. 8.
 J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV. 344. 8. 1787. 8.
 1800. 8.

Dionysios fra Charax med Tilnavn Periegetes.
 Samtidig med Augustus; eller måske rigtigere med Domi-
 tian. Af ham findes en *περηνήσις αἰκονήσις*, i hvilken
 han beskriver den dengang bekendte Verden i correcte og vel-
 klingende episke Vers. (Eratosthenes Indf. S. 252) var hans
 Hovedkilde. Til dette Digt findes forfælske, gamle Commen-
 tarer (f. Gr. af Eustathios S. 434), gamle Paraphrasen
 og 2 latinske Oversættelser (Raf. Festus Arienna og Præ-
 scianus).

Af de talrige Udgaver her tituler:

Ed. princ. Ferrar. 1512. 4. 7. 1513. 4. 1514. 4.
 + Aldus (med Binden) i Scylla og Sythron. Venet.
 1513. 8.
 + R. Stephanus, cum Eustath. (Ed. Pr.) cet. Latet. 1547. 4.
 + Henr. Stephanus, L. 8. S. 178. 1567. 4.
 + H. Stephanus, cum Pomponio Mela cet. Paris. 1577. 4.
 (E. Thwaites) cum schol., paraph., Eustath. cet. Oxon.
 1687. 8. og oftere.
 I. Hudson, iblandt Geogr. gr. min. Vol. LV. 1710. 1712. 8.
 —, iustitibus Eustath. cet. Oxon. 1710. (1711. 1712).
 1717. 8.

isend i alle Hænder og stillet i Huset. Lægen har
 i den Tid, som den er i Brug, været i Brug. Den er
 i Brug i alle Hænder og stillet i Huset. Lægen har

Man anvendte ogsaa den elegiske Form til beret at ind-
 læde videnskabelige, navnlig medicinske Gjenstande:

Andromachos fra Kreta, den ældre Læge af dette
 Navn. Dmtr. 54 est. Chr. Beskrev et af ham selv op-
 fundet Lægemiddel (Thetaka) i elegiske Vers, som ere bevarede
 ved Galenos.

F. Tidicæus (de Theriaca et ejus multiplici utilitate
 cet.). Torunli 1617. 4. — Norimb. 1754. 4.

Serenus Philo fra Barses eller fra Triska. Dmtr.
 80 est. Chr. Beskrev i elegiske Vers et Lægemiddel, han
 havde opfundet (Phyloneion).

Samment. C. Sprengel, Geschichte der Arzneikunde (see S. 165)
 B. II. S. 74.

W. B. Weber, die elegischen Dichter d. Hellenen. (Dops. S. 58).

3.

Elegie. Hymnos. Lyris.

Elegie.

Samment. S. 58—60. 82.

S. 166.

I den her omtalte Lidsalber levebe flere udmærkede
 elegiske Digtere, især i den erotiske Elegie. Romerne toge

den til Mønstre. Ordene, i hvilken de følger efter hverandre, er meget stois.

Philetas fra Kos. Omkr. 290. Lærer hos Proklos og Philadelphos. Grammatiker. Epigrammatiker. Elegiker, og som saadan høit anseet. (Propertius). Af hans Elegier ere kun Fragm. bevarede. Nogle af hans Epigrammer findes i Anthologien.

C. P. Kayser, Philetæ Sol fragm. Goett. 1798. 8.

N. Bach, Philet., Hermesian., Phanoclis reliq. Hal. Sax. 1829. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 518. II, 874.

Hermesianax fra Kolophon. I Slutningen af 4de og Begyndelsen af 3die Aarh. f. Chr. Af hans i 3 Bøger inddeelte Samlinger af Elegier, som efter hans Elskede kaldtes *Leontion*, findes Fragmenter, blandt hvilke især et (98 B.), som er bevaret hos Athenæus (XIII, 70—71), er udmærket.

D. Ruhken i Append. ad epistol. crit. II i hans Udg. af Hom. Hymn. in Cerer. (ovfr. §. 48) og i Ruhnk. Opuscula Vol. II (Lugd. Bat. 1823. 8) P. 611 sqq.

C. D. Ilgen, opusc. philol. Vol. I. (Erford. 1797. 8). P. 247—331.

F. A. Rigler og *C. A. M. Art*, Leontii carminis Hermesian. fragm. Traj. ad Rhen. 1828. 12.

N. Bach. See ovfr. Philetas.

S. Weston, Hermes. s. conj. in Athenæum, Lond. 1784. 4.

G. Hermann: Program om Hermesianax. Lips. 1828. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 873.

~~Alkibiades. Alkibiades er en af de forfattere, som~~
 Samling, som findes af hans Elegier, kaldes ifølge hans
 Indhold: ~~Epigrammer, og er en Samling af de~~ ~~indholdet~~ ~~deraf~~
 er bevaret hos Etobæus.

D. Ruhnken, i epistol. crit. II. See ovenf. Græcæanar.

F. A. Rigler & C. A. M. Art. Sammet.

N. Bach. See ovenf. Philetas

Sammet. Analecta Brunckii, Antholog. Jacobæi (S. 380).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. II, 874. Conf. D. Ruhnkenii opusc.

L. c. P. 636 sqq.

Alexandros Aetolos. Dindr. 280. Grammatiker, Tra-
 giker (ndfr. S. 194), Eptiker. Fragmenter af hans elegiske
 Digte forekomme hos Athenæos og andre Forfattere.

Kallimachos fra Kyrene. Dindr. 270. (See ndfr.
 S. 187. 211). Her nævnes han som erotisk Eptiker, i hvilken
 Digtart han især skal have udmærket sig; men intet af hans
 Digte af denne Art er bevaret. Propertius, Catullus, Ovidius.
 Iblandt de levende Digte synes et (εἰς Λούτρα τῆς Παλλάδος)
 at være Elegie, dog ikke af den erotiske Art.

Callim. elegiar. Fragm. colleg. L. C. Valckenæer ed. I.
 Luzac. Lugd. Bat. 1799. 8.

Om Alexandros Ephesos, en astronomisk-geographisk Digter, see
 hos A. F. Nauck l. c. S. 192. S. 7—18.

Myro, eller Moero, fra Byzantion. Dl. 128. 268.

en iambiske Vers forfatter. Beskrivelse af Hellas. Deraf er et Fragment (150 Vers) bevaret, hvis Rækkefølge dog af Røgle drages i Tvivl. Det findes udgivet tilligemed de øvrige Fragmenter. See ndfr. s. 251 (Samment. s. 282, 373).

Apollodoros fra Athen. Hans Lærere var Aristarchos, Panæetios o. A. Dmtr. 140 f. Chr. (Ndfr. s. 220, 222).

Ud hans talrige Værker har heriblandt Xogenia, 4 B. fremkommet i iambiske Vers. Dette Værk indeholder i sammentrængt Rækkefølge de vigtigste Begivenheder og Personers Chronologie fra 1184—144 f. Chr. Endvidere findes Fragmenter af dette Værk, som bevarer, indeholder dog deri vigtige Bidrag til Chronologien.

Samment. C. G. Heyne's udg. af denne Forfatters Bibliothek (s. 222).

Skymnos fra Chios. Om 172. 90. Bevaret er en betydelig Deel af hans *Ilpernyois*, som formentlig udelukkende udfyldes af Martians fra Metastasio.

† D. Hoerschel i Geographica Marciani, Scylacis cod. Aug. Vind. 1600. 8.

† Fed. Morrellus, Lutet. 1606. 8.

Kr. Vinding. Hæm. 1662. 12.

I. Hudson (l. c. s. 112). Tem. H. P. 9 eqq.

H. Dodwell, dissert. de Scymno (Udg. af Hudson l. c.).

J. A. Fabric. Bibl. Græc. IV, 618.

Hymne despollin viderum viderum, In *Q. Velletri*, et
 interpr. *L. Santeii*. Lugd. Bat. 1787. 8.

Bilag til denne Digts Skitse og Fortælling af *Reiske*,
I. F. Heusinger, *D. Ruben*, *C. G. Goettling* (anim. crit. in
Callim. cæt. Jen. 1811. 8), *C. N. Osiander* (de *Callim.* in
Cerer. Hymn. Stutg. 1825. 4) o. A.

Overs. i forskellige Sprog, f) Gr. paa *Lepsi* *O. Schwenk*.
 Bonn 1821. 8. Paa Dansk: *G. Meisling*. Kopenh. 1828. 8.

J. C. S. Manse, *Kallimachos*, i *Antiquar. og Sædler* cæt.
 II, I, 86—112.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* III, 814 sqq.

§. 188.

Kleanthes. Ol. 129. 264. Stotter (idst. §. 288. 333).
 Foruden nogle Fragmenter er under hans Navn bevaret (*Sto-*
bæos) en i episke Vers forfattet Hymne til *Zeus*.

+ *Ed. princ.* i *Ursini carmina novem illustr. adular.*,
 et *Lyricorum cæt.* Antw. 1568. 8.

+ *H. Stephani* *poësis philosophien.* Paris. 1578. 8.

R. F. P. Brück, *Analecta cæt.* (§. 389) Vol. III. *Lectio*.
 P. 224 sqq. og i *Poet. gnom.* (§. 72) P. 141. Desuden oftere
 med *Kallimachos* o. a. Forfattere. Særskilt:

F. W. Sturz. Lips. 1785. 4.

G. E. S. Mohnike, *Kleanthes v. Stotter.* Greifsw. 1814. 8.

Chr. Petersen, *Cleanthis hymnus in Jovem auctori suo*
vindicatus cæt. Hamb. 1829. 4.

Epigrammer, ¹ og en ² Del ³ Gængsmaal. ⁴ Alene ⁵ blandt hans
synes Kallimachos ⁶ kan at have fulgt Livens ⁷ Ord, ⁸ 14704
hans Trede Digte, ⁹ hvis bedste Egenstue, for saa vidt vi kunne
komme af de bevarede, er et rent og smagfuldt Foredrag.
14705
Imidlertid hans græske Commentatorer var f. Ex. Ar-
chibios (omtr. 80 efr. Eht.). Scholier.

Ed. print. I. Luscaris: (Florent. 1394-1396). 4. tuncial:
Bogstaver. 3. nogle Exemplare findes Bøger med Gersin.

† *Albus* (nec *Albus*). *Vernat.* 1513. 8. n.

† Basil. ap. Froben. (S. Gelenius). 1532. 4.

(F. Robertellus), Verget. #555, 19. 10. 18. 1918. 10. 18. 1918.

† *H. Stephanus*, deels i poetæ principes heroic. carm. (See s. 47); deels særstilt. 1577. 4. (Text. vulg. Deri første Gang Enig. og Fragment.). Dernæst efter tredje Udgaver i 16de Aarh. († *Bon. Vulcanius*. Antv. 1584. 12 og † *N. Frischlinus*. Basil. 1589. 8), og en i 17de Aarh. (*A. Dacier*. Paris. 1675. 4)

Th. Grævii. Ultraj. 1697. 2 Voll. 8.

(Th. Bentley). Lond. 1741. 8.

I. A. Ernesti. Lugd. Bat. 1761. 2 Voll. 8.

At Högskoleverket, d. 18de Mars. hövne vi fun

R. F. P. Bruck, i Analacta poet. vet. (nđr. f. 380) I,

422. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 130

§ 19de Arch.

C. J. Blomfield. Lond. 1815. 8. (uden Scholier).

H. I. M. Volger. Lips. 1816. 8.

L. F. Boissonade: Paris. 1824. 12. 5

3 Samlingerne hos Tauchnitz (1817), og Weigel (1817).

Enkelte Hymner f. Gr.

*Hymne des Pœtes de la République. In O. Valart's et
interpr. L. Sautou. Lugd. Bat. 1787. 8.*

Bilag til denne Digts Rigtig og Fortælling af Reiske,
I. F. Heusinger, D. Ruben, C. G. Goettling (anip. crit. in
Callim. cet. Jen. 1811. 8), C. N. Osiander (de Callim. in
Cerer. Hymn. Stuttg. 1825. 4) o. A.

Overs. i forskellige Sprog, f. Gr. paa Tysk: G. Schwenk.
Bonn 1821. 8. Paa Dansk: G. Meisling. Kjøbenh. 1828. 8.

J. C. S. Manso, Kallimachos, + Bidragte i Salzer cet.
II, I, 86—112.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 814 sqq.

§. 188.

Kleanthes. Ol. 129. 264. Stotter (ibst. §. 288. 333).
Foruden nogle Fragmenter er under hans Navn bevaret (Sto-
bæos) en i episke Vers forfattet Hymne til Zeus.

+ Ed. princ. i Ursini carmina novem illust. seminar.,
et Lyricorum cet. Antw. 1568. 8.

+ H. Stephani poësis philosophica. Paris. 1578. 8.

R. F. P. Brück, Analecta cet. (§. 380) Vol. III. Lektion.
P. 224 sqq. og i Poet. gnom. (§. 72) P. 141. Desuden oftere
med Kallimachos o. a. Forfattere. Særskilt:

F. W. Sturz. Lips. 1785. 4.

G. E. S. Mohnike, Kleanthes v. Stotter. Greifsw. 1814. 8.

Chr. Petersen, Cleanthis hymnus in Jovem auctori suo
vindictus cet. Hamb. 1829. 4.

~~Ergenminder, i og en Del Gengeminder. Men~~ Manb
synes Kallimachos kun at have fulgt Livens Ode, i det
han freed Digte, hvis bedste Egenstat, for saa vidt vi kunne
domme af de bevarede, er et reent og smagfuldt Foredrag.
Iblandt hans græske Commentatorer var f. Ex. Ar-
chibios (omtr. 80 efr. Chr.). Scholier.

Ed. princ. I. Lascaris. (Florent. 1494—1500). 4. Uncial-
Bogstaver. I nogle Exemplarer findes Scholier med Casio.
† Aldus (med Pithagoræ). Venet. 1513. 8.
† Basil. ap. Froben. (S. Gelenius). 1532. 4.
(F. Robertellus). Vened. 1555. 8.
† H. Stephanus, deels i poetæ principes heroic. carm.
(Sec. 1. 47); deels særstilt. 1577. 4. (Text. vulg. Deri for-
ste Sang. Epigr. og Fragment). Dernæst efter tyende Udgaver i
16de Aarh. († Bon. Vulcanius. Antv. 1581. 12 og † N. Frisch-
linus. Basil. 1589. 8), og en i 17de Aarh. (A. Dacier. Paris.
1675. 4)

Th. Grævii. Ultraj. 1697. 2 Voll. 8.

(Th. Bentley). Lond. 1741. 8.

I. A. Ernesti. Lugd. Bat. 1761. 2 Voll. 8.

Af Udgaverne i 18de Aarh. nævne vi kun

R. F. P. Brunck, i Analacta poet. vet. (ndfr. s. 380) I,

423.

I 19de Aarh.

C. J. Blomfield. Lond. 1815. 8. (uden Scholier).

H. I. M. Volger. Lips. 1816. 8.

I. F. Boissonade. Paris. 1824. 12.

I Samlingerne hos Tauchnitz (1817), og Weigel (1817).

Enkelte Hymner f. Ex.

Epigrammatikere af de tidligere Periode (καβαλλοὶ λόγοι) findes bedst i G. Hermann's *elementa doctrinae metricae* (Lipsa 1816. 8) P. 441 sqq.

4.

Ἐπιγράμματα. Τεχνοπαιγνία ο. ἢ. ν. Ἀνθολογίαι.

Ἐπιγράμματα.

Sammenl. ovenfor §. 83.

§. 189.

Allerede fra den tidligere Periode have vi Deel Epigrammer tildeels forfattede af de i andre Sag meest udmærkede Skribenter (§. 83). Men da Digtekunsten efterhaanden sank ned fra sin tidligere Høide, blev denne Kunstform, baade i den her omtalte og den efterfølgende Tid, stedse mere og mere herstkende. Epigrammatisternes Antal var meget stort. En Deel af dem høre tillige til andre Litteraturfag. Af det store Antal nævne vi her kun:

Alexandros Aetolos (ovfr. §. 186).

Kallimachos (ovfr. §. 186. 187. ndfr. §. 211).

Theokritos (ndfr. §. 202. Sammenl. §. 190).

Leonidas fra Tarent. Omtr. 277 f. Chr.

Kuenos. Flere af dette Navn; denne omtr. 250.

Mnasalkas. Ol. 133. 246.

Antipattos fra Siban, i Begyndelsen af 2det Aarh. f. Chr.

Meleagros fra Gadara. Kyniker. Omtr. 90 f. Chr.

Foruden andre Skribenter forfattede han Epigrammer, af hvilke

(I. F. H. Schövald, *specimen Theat. comparativum*, Vene
1819. 4. . . . .

I. A. Fabric. *Bibl. Gr.* III, 550.

Dionysios, maaskee med Tillævn Jambos. Dmtr. Dl.
145. 200. Tvende lyriske Hymner: til Kalliope og Apollon.

R. F. P. Brunck, *Analecta cet.* (§. 380) II, 253 sqq.

F. Snedorf, *de hymnis veterum Græc.* Haun. & Lips.
1786. 8. P. 85 sqq.

Mesomedes fra Kreta. Hadrians Frigione og Ynd-
ling. Dmtr. 130 est. Chr. En lyrisk Hymne til Metnefis.
Epigrammatist.

R. F. P. Brunck, *Analecta cet.* (§. 380) II, 292.

F. Snedorf. l. c. P. 70 sqq.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* II, 130 sqq.

Denne Tibsalders Lyrisk var kun en svag Efterklang
af den forudgangne Tibsalders lyriske Kunst. Herhvid høre
de nys omtalte lyriske Hymner og Aristoteles' bekendte Sko-
lion: *εις Αἰτῆν*; desuden hvad der i Anthologien findes
indklædt i lyrisk Form; hvortil maaskee kunde føies Lyko-
phrons Kassandra, hvorom vi dog først tale ndfr. §. 193,
fordi dette Digt allerede i Oldtiden pleiede at regnes til den
dramatiske Digtekunst.

Aristol. *Hymn.* in virt. udg. f. Gr. ved C. D. Rgen (l. c.
§. 68. P. 127 sqq.). G. A. F. Gensler. Jön. 1815. 8.

~~Επιγράμματα, ἀνθολογία, ἢ συλλογή, ἢ ἀνθολογία~~
 stoffe: ~~ἐπιγράμματα~~.

Verhld. hore ~~ἐπιγράμματα~~ ~~ἰσομετρούμενα~~, i hvilke Antallet
 af Bogstaverne var nøjagtigen det samme i det ene Distichon,
 som i det andet. Denne Opfindelse tilskrives

Leonidas fra Alexandria, i 1ste Aarh. est. Chr. I
 samme Aarh. forfattede

Nestor fra Paranda (maaſkee 300 est. Chr.) blandt andre
 tabte Digte en *Ἰλιάς λεπτογράμματος*, et episk Digt i 24
 Sange, saaledes indrettet, at Bogstavet α slet ikke forekom
 i 1ste Sang (α), Bogstavet β ikke i 2den Sang (β), og sa
 fremdeles (Samment. S. 471).

Anmerk. I de epigrammatiske Samlinger har man blandt
 andre Ting optaget *αἰνέματα* (*ὑμῶς*), *προβλήματα*,
ἔργα o. s. v. Sædvanlig forfattedes flere i ældre Tid
 (s. Gr. af Kleobulos, Theognis, Sappho o. A.); men de, som
 haves, bære for største Delen den her omtalte og den efterfølgende
 Tids Præg.

c. *Ἀνθολογία.*

§. 191.

Af den store Mængde af Indskrifter, som fandtes paa
 Bygningen, andre Mindeamærker, og Kunstværker, foranstal-
 tedes efterhaanden flere Samlinger, i Begyndelsen i historisk
 Diemeed uden Hensyn til Indskrifternes Form. Polemon
 Periegetes, omtr. 200 f. Chr., Alkaios, Menestor, Apel-
 las Pontikos, Aristodemos, Philochoros o. A. Foruden
 de metriske Epigrammata, som indeholdtes i disse Samlinger,

180 i Anthologien. Om hans Samlinger af Epigrammer
ndfr. §. 191.

Meleagri reliquæ: J. C. F. Munro. Jen. 1789. 8.

A. C. Meineke. Lips. 1789. 8. F. Græfe. Lips. 1811. 8.

Desuden i de forskjellige Udgaver af Anthologien. See §. 380.

Lukillios, under Nero.

Antipphilos fra Byzantion, omtr. paa samme Tid.

*Philippos fra Thessalonika, i Slutningen af 1ste
Aarh. est. Chr. Sammenl. §. 191.*

*Straton fra Sardes. Omtr. 200 est. Chr. Om
hans Samling af Epigr. ndfr. §. 191.*

Opregnelse af Epigrammatikere see *J. A. Fabric. Bibl. Gr.
IV, 457—499. Conf. F. Jacobs Udg. af Anthologien (ndfr. §. 380).*

b. *Τεχνοποιμα (Epigrammata figurata) o. s. v.*

§. 190.

Til denne Tidsalder's poetiske Kunstlerier horer en egen
Klasse af Digtformer, hvilken bestod i at indrette Vers saaledes,
at de fik Form og Skikkelse af de Gjenstande, som Over-
skriftede tilkiendegave (*ᾠδὴ, πτερυγες, πέλενος, βομός*
o. s. v.). Opfinder kaldes:

*Simnias fra Rhodos, omtr. 300 f. Chr. eller maa-
ske tidligere.*

Doflades fra Rhodos, maaske paa samme Tid.

ἑξήκοντα, ἀγλῶτα, ἑξήκοντα, ἑξήκοντα, ἑξήκοντα
 ἑξήκοντα.

Herhvid, hvor *ἑξήκοντα, ἑξήκοντα*, i hvilke Antallet af Bogstaverne var nøjagtigen det samme i det ene Distichon, som i det andet. Denne Opfindelse tilskrives

Leonidas fra Alexandria, i 1ste Aarh. est. Chr. I samme Aarh. forfattede

Nestor fra Paranda (maaſkee 300 est. Chr.) iblandt andre tabte Digte en *ἑξήκοντα, ἑξήκοντα*, et episk Digt i 24 Sange, saaledes indrettet, at Bogstavet α slet ikke forekom i 1ste Sang (α), Bogstavet β ikke i 2den Sang (β), og saa fremdeles (Sammentl. S. 471).

Anmerk. I de epigrammatiske Samlinger har man iblandt andre Ting optaget *αἰνῶματα* (*αἰνῶματα*), *προβλήματα*, *κατακρίματα* o. s. v. Sapphos forfattedes allerede i ældre Tid (f. Gr. af Kleobulos, Theognis, Sappho o. A.); men de, som have, bære for første Delen den her omtalte og den efterfølgende Tids Præg.

c. *Ἀρθολογία.*

S. 191.

Af den store Mængde af Indskrifter, som fandtes paa Bygningen, andre Mindeamærker, og Kunstværker, foranstaltedes efterhaanden flere Samlinger, i Begyndelsen i historisk Diemeed uden Hensyn til Indskrifternes Form. Polemon Periegetes, omtr. 200 f. Chr., Alkaios, Menestor, Apellas Pontikos, Aristodemos, Philochoros o. A. Foruden de metriske Epigrammata, som indeholdtes i disse Samlinger,

180 i Anthologien. Om hans Samlinger af Epigrammer
ndfr. §. 191.

Meleagri reliquiae: J. C. F. Manso. Jen. 1789. 8.

A. C. Meineke. Lips. 1789. 8. F. Græfe. Lips. 1811. 8.

Desuden i de forskjellige udgaver af Anthologien. See §. 380.

Lukillios, under Nero.

Antipilos fra Byzantion, omtr. paa samme Tid.

*Philippos fra Thessalonika, i Slutningen af 1ste
Aarh. est. Chr. Sammenl. §. 191.*

*Straton fra Sardes. Omtr. 200 est. Chr. Om
hans Samling af Epigr. ndfr. §. 191.*

Opregnelse af Epigrammatistene see *J. A. Fabric. Bibl. Gr.
IV, 457—499. Cant. F. Jacobs Idg. af Anthologien (ndfr. §. 380).*

b. *Τεχνοποιίαι (Epigrammata figurata) o. f. v.*

§. 190.

På denne Tidsalvers poetiske Kunstlerier hører en egen
Klasse af Digtformer, hvilken bestod i at indrette Vers saaledes,
at de fik Form og Stillelse af de Gjenstande, som Over-
skrifterne tilkiendegave (*ῥῶς, πτερυγες, πέλεις, βοῦς*
o. f. v.). Opfinder kaldes:

*Simnias fra Rhodos, omtr. 300 f. Chr. eller maa-
ske tidligere.*

Dosiades fra Rhodos, maaſke paa samme Tid.

ἑξήκοντα, ἀπὸ τῆς ἐξ ἑξήκοντα ἑξήκοντα
 stoffe: *ἑξήκοντα*.

Herib. hørte *ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀριθμῶν*, i hvilke Antallet
 af Bogstaverne var nøjagtigen det samme i det ene Distichen,
 som i det andet. Denne Opfindelse tilskrives

Leonidas fra Alexandria, i 1ste Aarh. est. Chr. I
 samme Aarh. forfattede

Nestor fra Karanda (maaſtee 300 est. Chr.) iblandt andre
 tabte Digte en *Ἰλίου λενογορμματος*, et epist. Digt i 24
 Sange, saaledes indrettet, at Bogstavet *α* slet ikke forekom
 i 1ste Sang (*α*), Bogstavet *β* ikke i 2den Sang (*β*), og saa
 fremdeles (Sammentl. S. 471).

Anmærk. I de epigrammatiske Samlinger har man iblandt
 andre Ting optaget *αἰνέματα* (*αἰνέματα*), *προβλήματα*,
ἑρμηνείαι o. s. v. Sædvanlig forfattedes allerede i ældre Tid
 (f. Ex. af Kleobulos, Theophrastus, Sappho o. A.); men de, som
 haves, bære for største Delen den her omtalte og den efterfølgende
 Tids Præg.

c. *Ἀνθολογία.*

S. 191.

Af den store Mængde af Indskrifter, som fandtes paa
 Bygningen, andre Mindesmærker, og Kunstværker, foranstal-
 tedes efterhaanden flere Samlinger, i Begyndelsen i historisk
 Diemeed uden Hensyn til Indskrifternes Form. Polemon
 Periegetes, omtr. 200 f. Chr., Alkaios, Menestor, Apel-
 las Pontikos, Aristodemos, Philochoros o. A. Foruden
 de metriske Epigrammata, som indeholdtes i disse Samlinger,

förefändes deri es bethdeligt *Antes* af *epigrammatisk* *Samladige*, af hvilke efterhaanden foranstaltedes forskellige *Udvalg* (*Anthologier*); der vare meget ulige *baade* i *Omfang* og *Indretning*. *Samlere* i denne *Periode* vare:

Meleagros (*ovfr.* §. 189). *Ἐπεὶ παρὰ ἐνυπόμνηται*: *Udvalg* af 46 ældre og *beviden* af *Tamtlidige Digtene*; hvilken *Samling* var ordnet *alphabetisk* efter *Digtene*s *Begyndelsesbogstaver*.

Philippos fra *Thessalonika* (*ovfr.* §. 189). *Fulgte* *Tamme* *Deben* som *Meleagros*, og *bragtede* *allige* *Digte*, som *havde* *levet* *efter* *dennes* *Tid*.

Diogenianos fra *Sperakia*, i *Begyndelsen* af *2det* *Aarh.* *eft. Chr.* eller *maaskee* *filidigere*.

Diogenes fra *Lacerte* (*ovfr.* §. 213). *Περὶ περὶ*. *Udvald* *bevaret* i hans *Skrift* om *Philosopherne*.

Straton fra *Garbes* (*ovfr.* §. 189). *Μοῦσα παρὰ δὲ* (*Sammentl. Anthologien* B. XII). *Udvalg* af 25 *Digtene*, af hvilke 10 *filidigere* end *Philippos*.

Maaskee *findes* *der* i den ved *Konstantinos* *Kephalas* foranstaltede *Samling* af *Epigrammer* *Spør* af en *anthologisk* *Samling*, der synes at være gjort imellem *2det* og *6te* *Aarhundrede*, og formodentlig *meest* indeholdt *ἐνυπόμνηται* *αὐτῶν*.

Fr. Paston, *de vestigia coronar. Meleagri & Philippi in Antholog. Constant. Cephal. Vratist. 1827.* 4.

Udvalgte *epigrammatisk* *Samladige* *af* *Meleagros* *&* *Philippos*.

Danne *Digtene* *literatur* *meddeles* §. 300.

Udvalgte *epigrammatisk* *Samladige* *af* *Meleagros* *&* *Philippos*.

Udvalgte *epigrammatisk* *Samladige* *af* *Meleagros* *&* *Philippos*.

Dramma.

2. Tragoedie.

Samment. §. 95—101.

§. 192.

Denne Lidsalbers dramatiske Digtelkunst i Alexanders kunde umuligen være, hvad den fordmulig havde været i Athen. Den havde fælles Stedne med Digtelkunsten i Almindelighed (§. 173). De Digtere, som hørte til den af Grammatikerne foreskattede *πλείας τραγική* (§. 174), synes at have levet omtrent 280—250 f. Chr., men Ordenen, i hvilken de fulgte efter hinandre, lader sig ikke nøjagtigen bestemme; ogsaa ere nogle af Navnene ubiise.

J. F. Leisner, de Pleiade Tragicor. Græcor. Cizæ 1745. 4.

A. F. Næcke, Schedæ criticæ. Hal. Sax. 1812. 4.

§. 193.

De til den tragiske Pleias hørende Digtere vare:

Lysophron fra Chalkis paa Eubœa, 280 f. Chr. Opholdt sig hos Ptolomæos Philadelphos. Antallet af hans Tragoedier angives forskjelligt. Skreiv et satyriskt Drama (ibst. §. 197). Siges at have opfundet Anagrammer. Var Grammatiker, og skreiv *περί κωμῶδίας*.

Under Lysophrons Navn findes et Digt: Kassandra eller Alexandra, som med Undtagelse af Prologen (B. 1—30)

og Epikogen (B. 1461—1474) bestaet af den, den kaldte Monolog (*monodia*), der indeholder Ræsonnément om Troias Ødelæggelse, samt mange andre deri indflettede Episkoder om Personer og Begivenheder. De Gamle kaldte dette Digt en Tragoedia; de Nyere plejede at kalde det et lyrisk Digt. Det har ikkun grammatisk, historisk, og mythologisk Interesse, og er over al Maade kunstlet og dunkelt. Vel var Chalkidenferen Euphron vistnok ikke fri for blase Ball, dog vilde det være ubilligt at bedømme ham efter dette Digt, thi det er Grunde, som tillige for, at det ikke er skrevet af ham, men af en yngre Forfatter fra det 2de Aarh. f. Chr. (Nietzsche).[†] Vil man med Tzetz's antage dets Ægthed, maae vistnok B. 1426—1450 erklæres for en uægte Tilfættning.

Foruden de tabte havees en græsk Commentar af Isak og Johannes Tzetz's (S. 434), desuden mindre Scholier.

311

† *Ed. princ. Aldus. Venet. 1513. 8.* (med Pindaros og Dionys. Perieget.).

† *Ed. pr. cum scholiis Tzetz. Basil. ap. Oporin. 1546. Fol.*

Der næst, efter forskellige Udgaver, især i 16de Aarh. f. Cr. † *G. Canteri, Basil. 1566. 4* og † *J. Meursii, Lugd. Bat. 1597. Ed. 2. 1599. 8.*

Ap. Paul. Stephanum, cum schol. (Genev.) 1601. 4.

J. Potter. Oxon. 1697. 1702. Fol.

H. G. Reichard. Lips. 1788. 8.

L. Sebastiani, cum schol. Rom. 1803. 4.

L. Bachmann. Vol. I. Lips. 1830. 8. Samment. L. Bachmann, anecdota Gr. Vol. II. Lips. 1828. 8.

Om Scholierne see S. 434.

B. G. Niebuhr, über das Hittalter Sympheon, i kleine hie
 ter. Schrift. 1ste Samml. Bonn 1828. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 750 sqq.

§. 194.

Alexandros Atoles. Doenfr. §. 186.

Philiskos ell. Philikos fra Kerkira. Efter ham en
 egen Beresform. Samtidig med en anden tragisk Digter af
 samme Navn fra Megina.

Someros den yngre fra Hieropolis i Karien. 44. ell.
 57 Tragoedier.

Sosipheos. See ndfr. §. 197.

Ende Digtere, som sædvanliges nævnes, endstændt ikke
 uden Afvigelse i Navnene: Mantides, og Sosiphanes.

Fragm. af Sosiphanes hos Naecke i Schedæ critica (§. 192)
 P. 28—31.

Desuden nævnes som Tragikere:

Timon. See §. 200.

Ptolomæos Chennos. See §. 224.

Nikolaos fra Damaskos. See §. 234. o. A.

Sammenl. H. Grotius. l. c. §. 101.

---

(18) i den gamle Komædien. Se i den gamle Komædien.

Se i den gamle Komædien. Se i den gamle Komædien. Se i den gamle Komædien.

Se i den gamle Komædien. Se i den gamle Komædien. Se i den gamle Komædien.

Se i den gamle Komædien. Se i den gamle Komædien. Se i den gamle Komædien.

Ogsaa i denne Tidsalder stod Komædien paa et langt høiere Trin i Athen (§. 107—109), end i Alexandria, hvor isøvrigt Komædiens Gienstande synes at have været de samme som i Athen (§. 107).

Machon fra Sinope eller Siphon (Korinthos), i sidste Halvdeel af 3die Aarhundrede før Kristus. Fragmenter hos Athenæos.

Aristonymos. 220. Forlod Alexandria, hvor han var Bibliothekar, og begav sig til Pergamum. Athenæos nævner 2 Komædier af ham.

Se i den gamle Komædien. Se i den gamle Komædien. Se i den gamle Komædien.

c. Satyrspil.

Se i den gamle Komædien. Se i den gamle Komædien. Se i den gamle Komædien.

Se i den gamle Komædien. Se i den gamle Komædien. Se i den gamle Komædien.

Se i den gamle Komædien. Se i den gamle Komædien. Se i den gamle Komædien.

Endskiøndt Navnet: *δοῦμα σατυρικόν* vedblev, var Satyrspillet dog ikke det samme, som det havde været i de attiske Tragikeres Tid. Allerede længe før Alexandrinernes Periode vare flere Digtere afvegne fra det oprindelige Satyrspil, ved at digte Skuespil, som vare en Sammenblanding af det Tragiske og Komiske (*κωμωδοτραγῳδία*); en Digtforn, der var meget forskjellig fra det attiske Satyrspil, og hvorom det vel overhovedet er tvivlsomt, om den rigtigen affondres

fra Komødier. (Segeſten *Segeſten*, *Segeſten* v. II.)
 I Alexandrinernes Periode synes det ſigtede Satyrſpil ikke
 at have antaget nogen faſt Form. Nogle behandlede mythske
 Gienſtande. (Se *Segeſten*, *Segeſten*); Andre forlode det
 Mythiſke, og digtede ſatiriſt-borgerlige Skueſpil, hvilken Skueſpilart
 dog synes at have været forſkellig fra de ſamtidige
 Komødier derved, at den havde Frihed til at gjøre virkelige
 Perſoner til Skueſpillets Gienſtande, endſkøndt det er meget
 ſandſynligt, at den i Valget af diſſe ſtod under Poſtonens
 Formynderſkab. Det kan ikke afgøres, hvorvidt det var Brug
 at diſſe Skueſpil opførtes paa Scenen, dog var det neppe
 Tilfældet med dem alle. Satyrchoret var heller ikke, ſom
 forhen, en ſtaaende Beſtanddel deraf; men hvor Stoffet gav
 Anledning, synes man ogsaa i de umythologiſke Satyrſpil, at
 have gjort Brug af et Chor, i hvilket de parodierede Perſoner
 indførtes i Skikkelse af Satyrer (ſee S. 197).

S. 197.

Lyſophron. Dvfr. S. 193. Herſid hører hans ſatyriske
 Drama imod Menedemos, den eretriſke Skoles Formand
 (dvfr. S. 151). Menedemos var deri foreſtillet ſom Skenos,
 hans Disciple ſom Satyrer.

Timon, Phliaſtos. Dvfr. S. 200.

Sofitheos. Naar og hvor han levede, angives meget
 forſkelligt; maaſkee forbi der vare flere (tre?) Digtere af dette
 Navn. Det er derfor uviſt, om Tragikeren Sofitheos (S. 194)
 er den ſamme ſom Satyrdigteren, der synes at have villet
 igienføde det gamle Satyrſpil. Ham tillægges et ſaadant

Bilspil, Rindesed, eller Dagsels og Hestebids, hvedefrø Grøg-
sænt et bekvemt.

1. Dette Fragment, som 1684 tillagdes Sæbbios, findes i flere andre Udgaver af *Samvittet*.

A. H. L. Heeren i Bibl. d. alt. Litt. und Kunst. St. VII
Ined. P. 9. sqq.

H. C. A. Eichstädt, l. c. S. 110. P. 130 sqq.

G. Hermann, de dramate comicosatyrico, i Commentt. Societ. Philolog. Lips. T. I. (Hermannii Opuscula. Lips. 1827 sqq. Vol. I. P. 44—53).

1. **ἡ ἀποστολική (ἐπιστολική).**

198.

Dette Navn betegner en Digtart, hvis Formaal var at
 parodiere Tragikernes Værker i iambiske Vers, blandede med
 andre f. Ex. det episke Versemaal. Disse Parodier vare vel
 snppe dramatiske i Ordets egentlige Betydning; dog er det
 sandsynligt, at de udførtes mindre paa Scenen. Phrygo-
 graphien havde tilhørende blodstret andensteds f. Ex. i Taren-
 tum, men i Alexandrinernes Periode antog den en regelrettere
 Kunstform, hvis Opfinder, ligesom ogsaa den berømteste i
 denne Digtart var

Rhinton fra Syrakusæ eller Tarentum, omtr. 300 f. Chr., med Titnavn Φλυακογράφος ell. φλυαξ.

Desuden Sopatros, ikke længe efter Rhinton; Skir-
ros o. A.

... *Die Dorier* (Breslau 1824. 8). B. II. S. 363 sqq.

K. O. Müller, *die Dorier* (Breslau 1824. 8). B. II. S.

363 sqq.

6.

§. 199

Den parodierende Digtetkunst er allerede berørt i det foregaaende (§. 197—198); men Parodien udsøvedes ogsaa paa andre Maader, hvilke forhen ikke de hørdende Værkers Tab ikke nøiagtigen kunne bestemmes, men hvorom vi dog tør antage, at de vare af forskjellig Art, og ulige baade i Indhold og Form. Grundbegrebet for denne Digtart hos Grækerne var: komisk Anvendelse og Dmstrivning af alvorlige Digterværker og Digtersteder. Afslilte saadanne Parodier forfattedes til forskjellige Elber, f. Ex. *Barrachomyomachien*, og maaffee *Margites* (§. 49); Parodier f. Ex. af *Archilochos* (§. 61); desuden *Hipponax* (§. 84), *Matron* fra *Pitane* (350?), af hvem nogle Fragmenter ere bevarede hos *Athenæos*, især B. IV c. 13: 122 Vers, indeholdende en Parodie paa *Homeros*; *Euboios* fra *Patos* (f. L.); *Archestratos* fra *Sela*, samtidig med *Aristoteles*, havde forfattet et epist-parodist Digt: *Gastrologia*, som ogsaa nævnes med andre Navne, hvoraf Fragmenter findes hos *Athenæos* (Udg. af *Schneider* med *Aristotel. histor. Anim.* See §. 276); *Timon* (§. 260) o. A. *Antisthenes* er ofte parodist; de tabte

her som førstilt Art (G. 200).

Fragment. of Matron: *R. F. P. Brunck, Analect. cet.*
(§. 389) II, 245 sqq.

J. A. Fabric, Bibl. Gr. I, 548 sqq.

G. S. Moser, über die: paradiesische Poesie der Gr. i Studien von C. Daub und F. Grenzer B. VI (Heidelb. 1811. 8), S. 257—330, handelt von dieser Dichtung: Alpinabelligeb.

Σ ί λ λ ο ι.

\$ 200

Denne Benævnelse, hvis Etymologie er uvis, betegner en egen Art af poetiske Parodier. Den synes at have bestaaet i at parodiere ved Hielp af bestjendte (episke) Digtersteder, som enten ligesom, eller forandrede, anvendtes paa de parodierede Gjenstande.

Den eleatistiske Philosoph Xenophanes (S. 142) ansees dog uden flert Bepis, for at have været den første Sillograph.

J. A. Fabric. Bibl. Græc. II, 616 sqq.

Timon fra Miletus ant. 127. 272. Stepif. Philo-
soph. (næst s. 297). Forfattede Tragødiæ (s. 194); An-
nædter; Satyrspil (s. 197). Daa, især berømt, som Sillo-
graphos. Hans Siller, stilet imod Philosophæne, bestod af
3 Bøger i episke Vers. Apolloniæes fra Nifæa, og Sotion

fra *Μεταφράσεις* (g. 222) kommenterede over disse Digte. En
 Deel Fragmenter ere bevarede.

Fragmenterne:

† *H. Stephanus*, i poes. philosophica. Paris. 1573. 8.

I. F. Langheinrich, tres dissertation. de Timone cet.
 Lips. 1720. 1721. 1723. 4.

R. F. P. Brunet, Analecta cet. (g. 289) II, 67. Conf.
 Lection. i Vol. III, 189.

F. A. Woelke, de Græcor. Sillis. Varsav. 1820. 8.

F. Paul, de Sillis Græcorum. Berol. 1821. 8.

7

Idyllisk-Bukoliske Digte.

§. 201.

Εἰδύλλιον er en omfattende Benaevnelse for mindre
 Digte af forskellige Slags. En egen Art af disse ere bu-
 koliske Digte (*Βουκολικά*), som indeholde Skildringer af
 Charakterer, Handlinger og Forhold, der vare eienbommelige
 for hine Tiders Hyrdello. Fra Hyrdernes ukunstlede Sange
 havde denne Digtart sin Oprindelse; i sin uddannede Kunst-
 form nærmede den sig snart mere den episke Fortælling, snart
 den dramatisk-ministiske Fremstilling. Dens Form var hexa-
 metrisk. I de Samlinger, der ere os levnede af Grækernes
 bukoliske Digtere, indbefattes tillige andre (idylliske) Skildrin-
 ger af forskellige (ikke-bukoliske) Charakterer, Tilstande og For-

hold. Bukoliske og idylliske Digtere bleve enstøbige Benævnelser.

§. 202.

Bukoliske Emner vare tidligere behandlede af andre Digtere, navnlig af Stesichoros (ovfr. §. 66).

De meest udmærkede i Alexandrinernes Tid vare:

Theokritos. Bl. 126, 2. 275. Levede deels i Alexandria, deels paa Sikelia. Var optaget i den poetiske (blandede) Pleias (§. 174). Udmærket i flere Digtarter, men især i den idyllisk-bukoliske Døelse, ved kraftig, tro, ukunstlet og livlig Skildring af Hyrbelivet, som dette fandtes hos de doriske Hyrder paa Sikelia. Foruden en Deel Epigrammer i forskellige Versformer (sammenl. ovfr. §. 189. 190) findes under Theokritos' Navn 30 idylliske Digte, i dorisk, tildeels ioniseret Dialekt, de fleste i hexametriske Form. De ere ikke alle bukoliske, men deels episke, deels mimiske, deels lyriske eller af blandet Art. Indhold og Tone røbe ofte Slægtskab med Mimen, og Komoedien. Om Ægtheden af en Deel af disse Digte har man tvivlet, dog ere Meningerne derom meget ulige.

Grammatikeren Artemidoros (omtr. 230 f. Chr.) foranstaltede en Samling af idyllisk-bukoliske Digte, navnlig af Theokritos. Sammenl. §. 209.

Adskillige skreve græske Commentarer over Theokr., hvoraf Levninger ere bevarede i de Scholier, som findes til Idyll. 1—18. Desuden findes en Deel græske ὑποθέσεις til disse Digte.

Theokr. er meget ofte udg. dels ene dels tilligemed Andre, især med Bion og Moschos.

Ed. princ. Id. 1—18. med Hesiod. Oper. & Dies. sine I. & a. Efter Ebert formodentlig Mediol. ap. Bon. Accursium c. 1481. Efter Andre 1493 eller 1497 (Florent. ap. Junt.).

† *Aldus.* Venet. 1495. Fol. (30 Snylter, tillige andre gnom. og bukol. Digte). 2 Slags Exemplarer (begge i B. R. H.).

† *Ap. Juntam.* Florent. 1515. 8. Ed. 2da. 1540. 8.

Z. Calliergus Cretensis. Rom. 1516. 8. (Scholier til Id. 1—18. ὑποθέσεις til Id. 1—17. Flere theokr. Idyll., end de tidligere Udgg.)

Dernæst en Række af Udgg. indtil

H. Stephanus, i † *Poetæ princ. heraic. carm.* Paris. 1566. Fol., og særstilt (*Theocriti aliorumque poetarum idyllia*) † Paris. 1579. 12.

† *Ap. Commel.* (F. Sylburg?) med Bion o. K. 1596. 8.

Dan. Heinsius (med Bion o. K). *Ap. Commel.* † 1604. 4. (1603 en anden Udg. ap. Commel. 8).

Dernæst efter adskillige Udgaver:

I. I. Reiske. Viennæ et Lips. 1765—66. 2 Voll. 8 (eller lille 4).

Th. Warton. Oxon. 1770. 2 Voll. 4.

L. C. Valckenaer, først 10 Idyll. Lugd. Bat. 1773. 8. Ed. 2. ib. 1810. 8. Dernæst hele Theokr. (med Bion og Moschos). 1779. (1781). 1810. 8.

R. F. P. Brunck, i *Anal. vett. poet. græcor.* (§. 380) I, 263 sqq. conf. III, 58 sqq.

Th. C. Harless. Lips. 1780. 8.

F. Jacobs. Goth. 1789. 8. 1808. 8.

Af de nyere, hvoriblandt et Par Pragtudgaver, nævnes her:

J. C. G. Dahl. Lips. 1804. 8.

L. F. Heindorf (med Bion og Moschos). Berl. 1810.
2 Voll. 8.

G. H. Schaefer. Lips. 1810. Fol. (Ex recens. Valckenarii.
Pragtudgave).

T. Gaisford, i Poetæ minor. gr. Vol. II (Oxon. 1816. 8).
Scholierne i Vol. IV (ib. 1820). Ed. Lips. Vol. IV og V.

T. Kiessling. Lips. 1819. 8.

L. Geel. Amstelad. 1820. 8.

L. F. Boissonade. Paris. 1823. 12.

I. A. Jacobs, Theocritus, Bion, Moschus. Vol. I (Bhest.
med krit. Anmærk.). Hal. 1824. 8.

Ap. Priestley (med Bion og Moschos eet.). Lond. 1826.
2 Voll. 8.

E. F. Wuestemann. Goth. & Erford. 1820. 8.

3 Samlingerne hos **Tschekwitz, Weigel og Taubner.**

Adskillige Idyller ere særskilt udgivne.

Øversættelser f. Gr. af

J. S. Voss, Theokritos, Bion und Moschos. Tüb. 1808. 8.

S. Meisling, Theokrits bukol. Digte, overs. med Indledn.
og Anm. Rhyn. 1825. 8.

Bidrag til Theokritos' Kritik og Fortolkning, f. Gr. **I. Tou-
pii** curæ posteriores in Theocr. Lond. 1772. 4.

C. W. Ahlwardt, zur Erklär. d. Id. Theokr. Rostod 1792. 8.

H. Voss, notæ in Theocr. Heidelb. 1813. 4.

F. A. G. Spohn, Lëctionum Theocrit. spec. I. Lips. 1823.
4. o. K.

Om Theokr. i Almindelighed:

K. Sintenstein, Arethusa, od. die bucol. Dichter des Alterth. 1789. 4. 2den Udg. Berl. 1806—1810. 2 Voll. 8.

J. C. F. Manso, i Nachträge zu Sulzers Theorie est. B. I, S. 89 fgg.

H. C. A. Eichstädt, de carminum Theocr. ad sua genera revocator. indole ac virtutib. Lips. 1794. 4.

C. F. Graefe, epist. crit. in bucol. Græc. Petrop. 1815. 4.

E. Reinhold, de genuinis Theocr. carminib. et suppositiis. Jen. 1819. 8.

A. Wissowa, Theocritus Theocritus s. Idylliorum Theocr. suspector. vindiciæ. Vratisl. 1828. 8.

G. F. Naëke, de Theocrito princ. et inventore poesie bucol. Bonn. 1828. 4. 9. N.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 764 bqq.

§. 203.

**Bion fra Smyrna, og
Moschos fra Syrakusæ.**

Samtidige med Theokritos, eller, som Nogle mene, betydeligen yngre (omtr. 170 f. Chr.). Om deres Levetid vides næsten intet. Deres Digte ere mindre mimisk-dramatiske, heller ikke saa naiv-simple som Theokrits; de ere mere beskrivende, behandle mere erotiske og mythiske Emner, ere mere forfinede, og røbe en tærfelig Smag. Høer Bions Digte aande Kierlighed og varm Følelse. — Dorisk Dialekt. I, deels større, deels mindre, Digte foruden nogle Fragmenter tillægges Bion, otte tillægges Moschos; men ikke alle disse Digtes Ægthed er lige sikker. Ved nogle af dem er det tvivlsomt, af hvilken af de 3 idyllisk-bukoliske Digtere de ere skrevne.

L. F. Heindorf (med Bion og Moschos). Berl. 1810.
2 Vøll, 8.

G. H. Schaefer. Lips. 1810. Fol. (Ex recans. Valckenarii.
Pragtudgave).

T. Gaisford, i Poetæ minor. gr. Vol. II (Oxon. 1816. 8).
Scholierne i Vol. IV (ib. 1820), Ed. Lips. Vol. IV og V.

T. Kiessling. Lips. 1819. 8.

L. Geel. Amstelad. 1820. 8.

L. F. Boissonade. Paris. 1823. 12.

I. A. Jacobs, Theocritus, Bion, Moschus. Vol. I (Ehst.
med krit. Anmerk.). Hal. 1824. 8.

Ap. Priestley (med Bion og Moschos ed.). Lond. 1826.
2 Vøll, 8.

E. F. Wuestemann. Goth. & Erford. 1829. 8.

3 Samlingerne hos **Tschwitz, Weigel og Taubner.**

Adskillige Bødder ere særstilt udgivne.

Øversættelser f. Gr. af

J. S. Voss, Theocritus, Bion und Moschos. Tüb. 1808. 8.

S. Meisling, Theocrits bukol. Digte, oversf. med Inledn.
og Anm. Rhøn. 1825. 8.

Bidrag til Theocritus' Kritik og Fortølfning, f. Gr. I. Tou-
piu curæ posteriores in Theocr. Lond. 1772. 4.

C. W. Ahlwardt, zur Erklär. d. 3d. Theocr. Rostod 1792. 8.

H. Voss, notæ in Theocr. Heidelb. 1813. 4.

F. A. G. Spohn, Lectionum Theocrit. spec. I. Lips. 1823.
4. o. 8.

Om Theokr. i Almindelighed:

K. Jinkenſtein, *Arethusa*, od. die bucol. Dichter des Alterth. 1789. 4. 2den Udg. Berl. 1806—1810. 2 Voll. 8.

J. C. S. Manso, i *Nachträge zu Gölzers Theorie* etc. B. I, S. 89 fgg.

H. C. A. Eichstädt, *de carminum Theocr. ad sua genera revocator. indole ac virtutib.* Lips. 1794. 4.

C. F. Graefe, *epist. crit. in bucol. Græc. Petrop.* 1815. 4.

E. Reinhold, *de genuinis Theocr. carminib. et suppositiis.* Jen. 1819. 8.

A. Wissowa, *Theocritus Theocritus s. Idylliorum Theocr. suspector. vindiciæ.* Vratisl. 1828. 8.

G. F. Naëke, *de Theocrito princ. et inventore poësis bucol.* Bonn. 1828. 4. o. X.

J. A. Fabric, *Bibl. Gr. III, 764* bqq.

§. 203.

Bion fra Smyrna, og

Moschos fra Syrakusæ.

Samtidige med Theokritos, eller, som Nogle mene, tydeligen yngre (omtr. 170 f. Chr.). Om deres Levnet vides næsten intet. Deres Digte ere mindre mimisk-dramatiske, heller ikke saa naiv-simple som Theokritos; de ere mere beskri- vende, behandle mere erotiske og mythiske Emner, ere mere forfinede, og røbe en tæffelig Smag. Hær Bions Digte aande Kierlighed og varm Følelse. — Dorisk Dialekt. Ti, deels større, deels mindre, Digte foruden nogle Fragmenter tillægges Bion, otte tillægges Moschos; men ikke alle disse Digtes Ægthed er lige sikker. Ved nogle af dem er det tvivlsomt, af hvilken af de 3 idyllisk-bukoliske Digtere de ere skrevne.

De ere ofte udgivne med Theofritus; ogsaa med andre Forfattere. Særskilt

Ed. princ. A. Mekerck. Brugis 1563. 4.

† *H. Stephanus (1566). See ovfr. §. 202. (Theofritus).*

† *Fulv. Ursinus, i Collectio carmin. novem illustr. foeminar. cet. Antw. 1568. 8.*

† *Bonaventura Vulcanius (med Rullimachos §. 167). 1584. 12.*

† *Dan. Heinsius, ap. Commel. 1604. 4. See §. 202.*

Efter flere Udgaver:

N. Schwebel. Venst. 1746. 8.

J. Herkin. Oxon. 1748. 1758. 1780. 8.

J. A. Schier, Lips. 1752. 8.

R. F. P. Brunck i Analecta cet. (§. 880) V. I, P. 383 sqq.

L. C. Valckenaer. Lugd. Bat. 1779. 8. (See §. 202).

T. C. Harles. Erlang. 1780. 8.

J. C. F. Manso (med tysk metr. Døet.). Goth. 1784. 8. Lips. 1807. 8.

G. Wakefield. Lond. 1795. 8.

F. Jacobs (ex recens. Valcken.). Gothæ et Amstelæd. 1795. 8.

T. Gaisford, l. c. §. 202.

S. Meisling, Text, Døetf., Anticræn. o. f. v. Rhön. 1824. 8. o. 8.

§ Samlingerne hos Tauchnitz, Weigel og Teubner.

Iblandt Døetf.

J. G. Voss, l. c. §. 202.

S. Meisling, l. c.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 800 sqq.

B.

P r o s a.

I. Philologie.

Indledning.

§. 204.

I Forbindelse med det Anstrøg af Lærdom, som hele Litteraturen modtog, fra den **Ad Kunstens og Videnskabens** Originalitet begyndte mærkeligen at aftage, opstod et nyt Litteraturfag, som indbefatter de Skrifter, der foranledigedes ved hin Tids Higen efter vidtomfattende Lærdom, og Lyst til at lægge denne for Dagen i lærde Skrifter. Disse Bestræbelser nærmeste Formaal var at samle, bevare, fortælle, og paa forskjellig Maade at anvende Litteraturens ældre Bøger, af hvis store Mængde desuden foranstaltedes Udvalg af de fortrinligste. (Dvsr. §. 174). Saaledes dannede sig forskjellige Discipliner, hvis Gienstande deels var Sprogstudium (Kritik, Grammatik, Hermeneutik, Lexicographie o. s. v.), deels Kundskab om Fortidens Tilstand, Mythologie o. s. v. Disse Videnskaber, som kaldtes Philologie, Grammatik, Polymathie (endstændt disse Benævnelser ikke altid brugtes i samme Betydning), stode i stor Anseelse, og befordredes ved den tiltagende Skrivelyst (Polygraphie). De hidhørende grammatisk-philologiske Skrifter vare for en Deel meget vigtige, baade ved deres eget Værd, og derved, at deres Forfattere benyttede ældre, i Tidens Løb tabte Bøger, til hvis Forsømmelse og Forglemmelse de selv bidroge ikke lidet. Men desværre ere endog disse Bøger for største Delen tilintetgjorte, og for

faa vidt dette er Tilfældet, findes de kun af tidligere Compilatorers Skrifter.

§. 205.

Aristoteles bidrog meget til, at der efterhaanden dannede sig en Stand af Lærde. Eratosthenes (Marb. $\frac{3}{2}$ f. Chr. indfr. §. 252) skal have været den første, som bar Navn af Grammatikos og Philologos. Alexandria var og vedblev længe at være den lærde Stands Sæde.

J. A. Fabricii Bibl. Gr. VI, 271-389. (Almindelig Udsigt over de græske Grammatikere).

Vi nævne her især:

H. Stephanus, de criticis veterib. Paris 1687. 4.

D. Heinsius, de veteris grammaticæ ap. veterum ortu et progressu i Exercitiis. Lugd. 1639. Folio P. 639 sqq.

C. D. Beck, de ratione scholiastarum vett. adhibendi. Lips. 1786. 4.

J. R. C. Villoisier og F. A. Wolf, Prolegomena til Homeros (indfr. S. 26, 35) og andensteds, f. Gr. Villoison i Anecd. Græca. Venet. 1781. 2 Voll. 4.

Chr. Koch, de rei criticæ imprimis Alexandr. epochis. Marb. 1823. 2 Voll. 4.

Derhvid høre ogsaa de almindelige Skrifter over Kritiken af *H. Valesius, I. Clericus, C. A. Heumann o. A.*

Sra Alexander d. Stores Thronbestigelse (336 f. Chr.) —
Korinthos' Ødelæggelse (146 f. Chr.).

a. Sprogvidenskab.

§. 206.

I dette Tidrum var de homeriske Digte Hovedgen-
standen for Grammatikernes og Kritikkens Virksomhed.

Zenodotos fra Ephesos. Omtr. 280 f. Chr. Den
første egentlige Bibliothekar i Alexandria. Stiftede først en
grammatisk Skole i samme By. Som homerisk Kritiker
tillod han sig stor Vilkaarlighed, og begik mange Vilfarelser,
hvortil han formodentlig for en stor Del forlevedes ved For-
giengernes Eksempel.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 382 sqq.

F. A. Wolf's Prolegoml. (ndfr. §. 206) P. 109 sqq.

Aristophanes Byzantinos. Omtr. 240 eller maaskee
sildigere (200). Beskæftigede sig med Kritik og Interpretation
af Homeros, Hesiodos, Alkaios, Pindaros, Aristophanes, Pla-
ton. Accenter. Interpunction. Andet i det Udvalg, som
giorde for Alexandrinernes Kanon.

Fragmenter af hans λέξεις maaskee med Helios Hero-
dianos af Boissonade (ndfr. §. 215).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 364. VI, 359. F. A. Wolf, Pro-
leg. P. 216 sqq.

§. 207.

Aristarchos fra Samothrake. Omtr. Ol. 153. 167.
Beskæftigede sig med forskellige Forfattere, især Digteres Kriti-

tit og Fortolkning; f. Ex. Archilochos, Alkæon, Æschylos, Sophokles, Pindaros, Aristophanes o. A. Blev især berømt ved tvende kritiske Bearbejdelser (*diophrasies*) af de homeriske Digte, og lagde derved Grunden til den Text af de homeriske Digte, der fra den Tid har været den almindelige. Streng i Kritikens Udøvelse. Forkastede den allegoriske Fortolkning. De homeriske Digtes Inddeling i 24 Sange. Mange Skrifter (*ὑπομνήματα*). Kun libet deraf er bevaret i Scholierne. Stor Anseelse. Mange Modstandere. Virket meget ved methodist Undervisning. Mange tilbeels berømte Disciple og Efterfølgere, f. Ex. Aristagoras og Aristarchos b. V. (hans Sønner), Ammonios, Demetrios fra Skepsis, Pamphilos (flere af dette Navn), Dionysios Thrax, Didymos fra Alexandria (under Augustus) o. A.

C. L. Matthesius, de Aristarcho Grammat. Jenæ 1725. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 357.

F. A. Wolf, Proleg. P. CCXXVII—CCLXXVI.

§. 208.

Krates fra Mallos. Skole i Pergamum. Kom i offentligt Grinde til Rom 167 f. Chr. og indførte der Grammatikens Studium. Homerisk Kritiker, og disse Digtes allegoriske Fortolker. Stiftede et Partie imod den aristarchiske Skole.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 558. VI, 362.

F. A. Wolf, l. c. P. CCLXXVI sqq.

§. 209.

Til de homeriske Kritikere høre desuden:

Ptolomæos VII, Euergetes II. Søgte at hæbde Alexandriæernes ubøienstabelige Anseelse. Foruden andre lærde Arbejder, var han tilfældig Grammatiker, og beklæftigede sig med de homeriske Digtes Kritik og Fortolkning.

Soilos fra Makedonien, omtrent samtidid med Aristoph. Byzant. Homeromastix; dog rettede han sine Angreb, som han i det mindste tilveelst synes at have anbragt i offentlige Taler, ogsaa Imod andre Forfattere.

Til dette Læsekrums Grammatikere høre endvidere:

Artemidoros, omtrent paa samme Tid. (Samment. vfr. S. 202).

Sosibios fra Sparta, samtidid med Kallimachos. (Samment. vfr. S. 197).

b. Historisk Lærbm. *)

S. 210.

Asklepiades fra Trazilos i Thrakien. Omtr. 360 f. Chr. Skreev *Τραγῳδοῦμενα*, i 6 Bøger, om de af Tragikerne behandlede Myther, og nævnes paa Grund af dette Værks Indhold her, endskjøndt han levede i den foregaaende Periode. Er af flere urigtigen regnet iblandt Digterne.

Fragm. af dette Skrift: *F. X. Werfer* i *Act. Philolog. Monac.* Tom. II, P. 489 sqq.

Kallimachos. (Vfr. S. 186. 187). Hans prosaiske

*) Denne Benævnelse tages her i videre Betydning, som Modsetning til Sprogvidenskaben.

Skrifter: vare: deels: historiske: (politiske), deels: topographiske, deels: angik de Litteraturns Historie. Til: de sidste horte især: *πλανες* eller *πρωε παραδοτικων συγγραμμάτων*, og Didaskalier.: Alle disse Skrifter ere tabte.

§. 211.

Μετανοησις i den her brugte Betydning betegner en skriftlig Beretning om Guespits Indhold, og Alt hvad der angaaer: deres Opførelse: og Stiebne. Aristoteles synes først at have skrevet saadanne Efterretninger, dernæst Kallimachos, Eratosthenes, og andre af den Tids Grammatikere.

Saa Korinthis' Udslæggelse (146 f. Chr.) — Constantin d. St. (300. efr. Chr.).

a. Sprogvidenskab.

1. Scholiafter.

§. 212.

De Scholierne indbefattedes Levningerne af hfin Tids kritiske Arbejder.

1) Didymos fra Alexandria. Omtr. 30 f. Chr. Af Aristarchos' Skole, med Tilnavn *ὁ χαλκένρεος*. Siges at have forfattet en overordentlig Mængde Skrifter (*συγγραμματα*). Iffun libet er bevaret. Vi nævne her 1) de saakaldte mindre Scholier til Homeros, hvilke dog formodentlig kun ere Udvalg af Forskielliges, og deriblandt ogsaa af Didymos'

Scholia: (vofr. §. 47). 2) *ὑπὸ τῆς Ἀποστολῆς διόρθω-
σιν*, heraf et Fragment i Villons Anecd. Græc.
(vofr. §. 205) II, S. 184. — Samment. §. 301. 344.

J. A. Fabric. Bibl. Græc. I, 386 sqq. VI, 363.

2) Apion ell. Appion med Tilnavn *ὁ πλειστοτελειος*.
Dintr. i Midten af 1ste Aarth. eft. Chr. Discipel af Dity-
mos. Efter forskjellige Opholdssteder underviste han tilsidst i
Rom. Han var den sidste alexandriske Sprogkyndig, som for-
stalte en *διδασκαλία* af de homeriske Digte. Var tillige
homerisk *Periphrastikos* (altsaa: *ὁ περιφραστικὸς*). Desuden for-
fattede han et Skrift om Ægypten, og frev ind i Ægypten.
— Ikkun Fragmenter ere bevarede.

3) Archibios. Vofr. §. 187.

4) Marcus Mettius Apaphroditos. En Frigiven.
I det 1ste Aarth. eft. Chr. Apion, som forfattede Com-
mentarer over Homeros (og Virgatus).

5) Seleukos fra Alexandria. I Slutningen af 1ste
eller Begyndelsen af 2det Aarth. Tilnavn: *ὁ Οὐ-
ρανότομος*. Underviste i Rom. Skreev Commentarer over Ho-
meros. Var tillige Grammatiker.

6) Ptolomæos fra Alexandria. Flere af dette Navn.
Denne frev iblandt andet en Commentar over Homeros i
50 Bøger.

2. Grammatik med Indbegreb af Metrik.

§. 213.

Dionysios med Tilnavn Thrax. Discipel af Ari-
starchos. Han skreves den ældste videnskabelige græske Sprog-

lære (*τέχνη γραμματική*); til hvilken haves: *Digtesninger* af *Choroboschos*, *Chondosios*, *Diomedes* og andre *Grammatikere*. Formodentlig er dette Skrift af *Dionysios*, som vi nu have det, interpoleret.

Ed. princ.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 307 sqq. Conf. I. B. C. d'Ansse de Villoison Anecd. Gr. Vol. II, P. 99 sqq.

I. Bekker, Anecd. Gr. II, 627 sqq. Sammeft. 645 sqq. Scholler dertil.

Tyrannion d. Eldre. Discipel af Dionysios. I blandt flere Skrifter nævnes et over den homeriske Prosodie.

Astlepiades fra Myra. Dmtrent i Midten af 1ste Aarh. f. Chr. Foruden grammatiske Skrifter skrev han om nogle Egne af Spanien.

Fragmenterne samlede af F. X. Werser i Act. Philol. Monac. II, P. 525 sqq.

§. 214.

Tryphon fra Alexandria, samtidig med Augustus. Nogle Smagsskrifter om forskellige Dele af Grammatiken. Han skrev ogsaa om Dialekterne, ikke blot hos enkelte Forfattere, men om de forskellige Stammers og Stæders Mundarter (§. 220). Hvad der haves af hans Skrifter er udgivet i

Mus. crit. Cantabrig. 1813. P. 32 sqq.

Mus. crit. Vratisl. a F. Passow & C. Schneider. Vol. I. 1825. 8. P. 1 sqq.

Paa samme Tid og under de nærmest følgende Rejsere: Demetrios med Titus Livius Ixion.

Aper, af den aristarchiske Skole, og

Κριτικὸν.

Drakon fra Stratonike. Formodentlig i 1ste Halvdeel af 2det Aarh. Skreev om forskellige Dele af Grammatiken, og om flere Digteres Metra. Bevaret er under hans Navn *περὶ μέτρων ποιητικῶν*, hvilket Skrift dog synes at være kun et Udtog, og desuden interpoleret.

Ed. princ. G. Hermann, (efter Basts Afskrift) tilligemed Tzetze Exeg. in Homeri Iliad. Lips. 1812. 8.

Som Appendix dertil

Fr. de Furia: Trichæ, Eliæ Monachi, et Herodiani tractatus de metris. Lips. 1814. 8.

§. 215.

Apollonios Dyskolos. Henimod Midten af 2det Aarh. i Alexandria. Udmærket ved Lærdom og Skarpsindighed har han gjort sig meget fortient af den græske Grammatiks videnskabelige Behandling. Hans eget Foredrag mangler Klarhed. Af hans mange grammatiske Skrifter ere ifflun 4 bevarede. (Sammenl. ndfr. §. 357).

1) *περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν.*

† *Ed. princ. Aldus (cum Theodori Gaza Grammat. & Herodian. de numeris). Venet. 1495. Fol.*

† *Ap. Juntam (med Basil. περὶ γραμμ. γυμνασίου). Florent. 1515. 8.*

† *F. Sylburg. Francof. 1500. 4.*

I. Bekker. Berol. 1817. 8.

2) *περὶ ἀντωνυμίας.* 3) *περὶ συνδέσμων.* 4) *περὶ ἐπιρρημάτων.* Af disse

Ed. princ. I. Bekker. (no. 2). Berol. 1813. 8 (ogsaa i F. A. Wolfii & P. Buttmanni Museum antiquitatis studiorum.

Vol. I. Fasc. 2); pp. 3, og 4 i J. Bekkeri Anecd. Gr. Vol. 1814
 sqq. 8 i Vol. II init.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 271 sqq.

Sammenl. G. Bernhardt, Syntax der gr. Sprache. Berl.
 1829. 8. S. 37 fgg. o. fl. St.

Ælios Dionysios fra Halikarnassos. Dmtr. 120. est.
 Chr. Forfættelig fra Historikeren. Skrevede om Musiken og
 Atticismen. Bevaret er kun: *περὶ ἀκλίων ὀργάνων*.

† Aldus i thes. cornucopiæ et horti Adonidis. Venet.
 1496. Fol.

Ælianor fra Kyrene. Samme Tid. Hans Skrift
περὶ στυμῆς Ὀμηρικῆς er benyttet i de Venetianske Scholier.
 Han havde tillige skrevet et større Værk *περὶ τοῦ καθόλου*
στυμῆς, og fik Tilnavnet *ὁ στυματίας*.

Sephæstion fra Alexandria. Dmtr. i Midten af 2det
 Aarhundrede est. Chr.

Εγχειρίδιον περὶ μέτρων, hvilket Skrift er det vigtigste,
 som er bevaret af denne Art. Scholier dertil af Longinos.

Ed. princ. Ap. Juntam. Flor. 1526. 8. (med Theodori
 Gaza Gramm. Gr.).

† A. Turnebus, cum scholiis. Paris. 1553. 4.

J. C. de Pons. Trøj. ad Rh. 1726. 4. I Anledning af denne
 Udgave lærde Stridskrifter (d'Orville, d'Arnaud).

Th. Gaisford (med Procli Chrestom.). Oxon. 1810. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 299 sqq.

Ælios Herodianos fra Alexandria. Søn af Apol-
 lonios. Dmtr. 170 est. Chr. Mange rhetoriske og gram-
 matiske Skrifter. Beskæftigede sig især med Formlæren.
 Heelt bevaret synes kun *περὶ μονήρων λέξεως*.

~~Ed. p. Hest. (ante 1800. Hest.)~~ t. G. Dindorf's Grammat. Græci. Vol. I. Lips. 1823. 8.

Προσωδία Ὀμηρική (Conf. de Benetianste Scholier til Homeros. See ovfr. S. 35). **Περὶ ἐγκλινομένων καὶ ἐγκλιτῶν καὶ συνεγκλιτικῶν μορίων.** Bedst i I. Bekkeri Anecd. Gr. III, 1142 sqq. **Περὶ σχημάτων.** Villeison, Anecd. II, 87 sqq. G. Dindorf, med *τονινὰ παραγγέλματα* af Joannes fra Alexandria, Lips. 1823. 8. **Περὶ ἡμαρτημένων λέξεων.** G. Hermann, de emend. ratiōne Gramm. Gr. Lips. 1802. 8. P. 301 sqq.

Κανόνες περὶ συλλαβῶν ἐκτάσεως καὶ αὐτολῆς cet. G. Hermann l. c. men som anonymt.

Περὶ φημάτων ἀντιπαθέκτων καὶ ἀσυντάκτων. I. Bekker Anecd. Gr. III, 1096 sqq.

Περὶ τῆς λέξεως τῶν στίχων. See Dracon §. 214.

Ἐπιμετρεσμοί (Partitiones). Enten ifte af Herodianos, eller meget interpoleret. I. F. Boissonade. Lond. 1819. 8.

Φιλέταιρος. See §. 220 Stuta. Om hans Strift: **περὶ ἀριθμῶν** see ovfr. Apollonios Dyskolos. Han havde skrevet en **προσωδία καθολική** i 2 B., som er benyttet af Arkadios og Konstantinos Kastaris.

Stilæg til Herodianos: L. Bachmann t. Anecd. Gr. Lips. 1828. 2 Voll. 8 i Vol. II, P. 402 sqq.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 278 sqq.

Phavorinos fra Arles, i 2det Arch. Nbrfr. §. 305.

Ἐκλογαί.

G. Dindorf. Med Herodianos **περὶ μὲν. λέξ.** P. 71—455.

§. 216.

Dositheos med Tilnavn **Magister**. I Begyndelsen af 3die Aarh. Af ham have et, dog endnu ikke heelt udgivet Værk i 3 Bøger af grammatisk, lexikalisk, historisk-philosophisk Indhold; desuden et Fragment af juridisk Indhold (de *juris speciebus et manumissionibus*), hvilket sidste Skrift dog af Nogle ansees for at være af **Ulpianos**.

Af 3die Bog ere **Adriani Imper. sententiae & responsa** udg. iblandt Andre af

+ **Henric. Stephanus** i *Glossaria duo ad utriusque linguae cognitionem* cet. 1573. Fol.

M. H. Goldast. Genev. 1601. 8. (Oftaget i **A. Schultingii Jurisprudentia ante-Justiniana**. Lugd. Bat. 1717. 4.)

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* XII, 514 (den gamle udg.).

Det juridiske Fragment, paa Græsk og Latin af

M. Roever, *fragm. veteris Icti*. Lugd. Bat. 1739. 8.

Her tilføies tvende **Grammatikere**, hvis Liv er uvis:

Arkadios fra Antiochia. *Περὶ τόνων*. Udtog af **Herodianos**' Prosodie (§. 215), og ikke vist, om af **Arkadios**. Desuden skal han have skrevet *περὶ ὀρθογραφίας, π. συντάξεως*, et *Onomastikon* o. s. v.

Περὶ τόνων udg. af

E. H. Barker. Lips. 1820. 8.

G. Dindorf. *Varietas lect. ad Arcad.* (ex cod. Haun.) i *Grammat. Gr.* Vol. I. Lips. 1823. 8. P. 48 sqq.

J. A. Fabric. *Bibl. Græc.* VI, 336. 337.

Lesbonax. *Περὶ σχημάτων*.

L. C. Valckenaer med **Ammonios** (§. 439). Lugd. Bat. 1739. 4. Paany Lips. 1822. 8.

3. Lexicographia (Γλῶσσαι. Λέξεις).

§. 217.

Vel findes Spor af ældre Glossarier, dog var det især i denne Periode, at Samlinger af γλῶσσαι og λέξεις foranstattedes, af hvilke siden mere omfattende Ordbøger over det græske Sprog opstode.

Apostolios med Tilnavn Sophista. Dmtrent ved Christi Fødsel. Λέξεις Ὀμηρικαί. Epigrammata. Fortolkede Kallimachos.

Ed. pr. I. B. C. d'Ansse de Villoison, Lexicon Iliad. & Odyss. Acced. Philemonis Gram. fragm. Paris. 1773. 4. & Fol.

H. Tollius. Lugd. Bat. 1788. 8.

C. G. Goettling, anfmadv. crit. in Callim. cet. Jen. 1811. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 505 sqq.

Protopædos fra Askalon. Formodentlig i 1ste Halvdeel af 1ste Aarhundrede. Περί διαφορᾶς λέξεων. Fragm. deraf i

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 156 sqq. Samment. P. 321, hvor tillige om Andre af dette Navn.

§. 218.

Erotianos. Nævnes med forskellige Navne, iblandt hvilke ogsaa Herodianos. Dmt. 60 est. Chr. Τῶν παρ' Ἰπποκράτει λέξεων συναγωγή. Dvfr. §. 167.

† Ed. princ. i Henr. Stephani Dictionar. medic. cet. Paris. 1564. 8.

§. 216.

Dositheos med Tilnavn Magister. I Begyndelsen af 3die Aarh. Af ham have et, dog endnu ikke heelt udgivet Værk i 3 Bøger af grammatisk, lexikalisk, historisk-philosophisk Indhold; desuden et Fragment af juridisk Indhold (*de juris speciebus et manumissionibus*), hvilket sidste Skrift dog af Nogle ansees for at være af Ulpianos.

Af 3die Bog ere *Adriani Imper. sententiae & responsa* udg. iblandt Andre af

+ *Henric. Stephanus* i *Glossaria duo ad utriusque linguae cognitionem* cet. 1573. Fol.

M. H. Goldast. Genev. 1601. 8. (Oftaget i *A. Schultingii Jurisprudentia ante-Justiniana.* Lugd. Bat. 1717. 4.)

J. A. Fabric. Bibl. Gr. XII, 514 (den gamle udg.).

Det juridiske Fragment, paa Græsk og Latin af

M. Roever, *fragm. veteris Icti.* Lugd. Bat. 1739. 8.

Her tilføies tvende Grammatikere, hvis Tid er uvis:

Arkadios fra Antiochia. *Περὶ τόνων.* Udtog af *Herodianos' Prosodie* (§. 215), og ikke vist, om af *Arkadios*. Desuden skal han have skrevet *περὶ ὀρθογραφίας, π. συντάξεως*, et *Onomastikon* o. s. v.

Περὶ τόνων udg. af

E. H. Barker. Lips. 1820. 8.

G. Dindorf. *Varietas lect. ad Arcad.* (ex cod. Haun.) i *Grammat. Gr.* Vol. I. Lips. 1823. 8. P. 48 sqq.

J. A. Fabric. Bibl. Græc. VI, 336. 337.

Lesbonax. *Περὶ σχημάτων.*

L. C. Valckenaer med *Ammonios* (§. 439). Lugd. Bat. 1739. 4. Paany Lips. 1822. 8.

3. Lexicographia (Γλωσσαι. Λέξεις).

§. 217.

Vel findes Spor af ældre Glossarier, dog var det især i denne Periode, at Samlinger af γλωσσαι og λέξεις foranstaltedes, af hvilke siden mere omfattende Ordbøger over det græske Sprog opstode.

Apollonios med Tilnavn Sophista. Omtrænt ved Christi Fødsel. Λέξεις Ὀμηρικαί. Epigrammata. Fortolkede Kallimachos.

Ed. pr. I. B. C. d'Ansse de Villoison, Lexicon Iliad. & Odys. Acced. Philemonis Gram. fragm. Paris. 1773. 4. & Fol.

H. Tollius. Lugd. Bat. 1788. 8.

C. G. Goettling, anfmadv. crit. in Callim. cet. Jen. 1811. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 505 sqq.

Ptolomæos fra Askalon. Formodentlig i 1ste Halvdeel af 1ste Aarhundrede. Περί διαφορᾶς λέξεων. Fragm. deraf i

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 156 sqq. Sammenl. P. 321, hvor tillige om Andre af dette Navn.

§. 218.

Erotianos. Mændes med forskellige Navne, iblandt hvilke ogsaa Herodianos. Omtr. 60. efr. Chr. Τῶν παρ' Ἰπποκράτει λέξεων συναγωγή. Dvfr. §. 167.

† Ed. princ. i Henr. Stephani Dictionar. medic. cet. Paris. 1564. 8.

I. G. F. Franzius (tilføjet *Salvator* og *Herodotus* *) *Glossariet*. Lips. 1780. 8.

Sammenl. Friedemanni & Seebodii Miscell. crit. Vol. I. Part. 2. P. 271 sqq.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 223.

*) Anmærk. Det er tvivlsomt, om disse *Ἡροδότου λέξεις* ere af en ubekendt Herodotos, eller om det er et Lexikon over herodoteiske Ord. Det findes ogsaa i *Schweighäusers* og *Gaisfords* Udgg. af Herodotos.

Apion. See ovfr. §. 212.

§. 219.

Julius Pollux eller **Polydeukes**, fra Naukratis. Dmtr. 180 est. Chr. Berømt Lærer i Athen. Hans vigtige Værk: *Ὀνομαστικόν* handler om Synonymer i 10 Bøger, ikke i alphabetisk Orden, men efter Indholdet. Hans andre Skrifter ere tabte.

+ *Ed. princ. Aldus. Venet. 1502. Fol.*

+ *Ap. Juntam. Flor. 1520. Fol.*

W. Seberus. Francof. 1608. 4.

Fib. Hemsterhusius (begyndt af *I. H. Lederlin*). Amstel. 1706. 2 Partt. Fol.

G. Dindorf. Lips. 1824. 5 Voll. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 141 sqq.

Timæos med Tilnævn Sophista. Imod Slutningen af 3die Aarh. est. Chr. *Ἀἰεὶς Πλατωνικαί.*

Ed. princ. D. Ruhnken. Lugd. Bat. 1754. 8. Forbedret 1789. 8.

I. F. Fischer. See ndfr. §. 220.

G. A. Koch. Lips. 1828. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 243.

Philetas, som har skrevet *παιῖδες Ὀμηρεῖαι* synes at være forskellig fra Digteren (ovfr. §. 186). Det er ubist, naar *Lexicographus* levede.

4. Skrifter om Dialekterne.

(*Ἀττικισαί*)

§. 220.

Apollodoros fra Athen (Dyfr. §. 184. ndfr. §. 222). *Πῶσαι Ἀττικαί* og (eller?) *περὶ Ἑτυμολογιῶν*. (See Fragmentsamlingen i Heynes Udgave. Ndfr. §. 222.)

Tryphon. See ovfr. §. 214.

Orion d. Ældre, fra Alexandria. I 1ste Halvdeel af 2det Arch. Hans *λέξεις Ἀττικαί* ere tabte; ligesom ogsaa de af

Longinos (§. 336) samlede *λέξεις Ἀττικαί*.

Phrynichos. I anden Halvdeel af 2det Arch. Maaske af arabisk Herkomst. God Samler. *Ἑτυμολογία ὀνομάτων καὶ ὀνομάτων Ἀττικῶν*. Sammenl. ndfr. §. 385.

Ed. princ. Z. Calliergus. Rom. 8. s. a. (1517).

D. Hoeschel. Aug. Vind. 1601. 4. Supplementblind ib. 1601. 4.

J. C. de Pauw. Traj. ad Rhen. 1739. 4.

C. A. Lobeck. Lips. 1820. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 175 sqq. Sammenl. G. Bernhardt l. c. (§. 215) S. 38—39.

Ælios Moeris med Tilnavn *Ἀττικιστής*. I Slutningen af 2det Arch. *Λέξεις Ἀττικῶν καὶ Ἑλλήνων*.

Ed. princ. (I. Hudson). Oxon. 1712. 8.

I. F. Fischer (tilligemed Eimæos. Dux. §. 218). Lips. 1756. 8.

I disse Udgg. er Texten vilkaarligen bragt i alphabetisk Orden.

J. Pierson (Acced. Ael. Herodiani Philetærus §. 215). Lugd. Bat. 1759. 8. (I denne Udgave er Haandskrifternes Orden fulgt).

G. A. Kach. (Acced. Herodiani Philetærus). Lips. 1830. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 171.

Lyende Skrifter af Irenæos, ogsaa kaldet Minucius Pacatus, a) λέξεις Ἀττικάι og b) om Alexandrinernes Dialekt, ere tabte.

b. Historisk Lærdom.

§. 221.

En af de Lærdes vigtigste Bestræbelser i denne Periode var at samle, ordne, og forklare Oldtidens Myther og Sagn. De have for en stor Deel benyttet ældre Værker, som nu ere tabte, men af deres Skrifter fremlyser, hvor lidet de vare istand til at fatte Fortidens Væsen og Aand.

§. 222.

Apollodoros fra Athen (See ovfr. §. 184. 220).

Af hans profaiske Skrifter er ikkun eet, og selv dette ikke fuldstændigt bevaret, under Titel: *Βιβλιοθήκη*, hvilket i tre Bøger indeholder Beretning om Mytherne, og er uddraget især af Hyllekernes Digte. Af hans øvrige Skrifter nævne vi: 1) *περὶ θεῶν*, 24 Bøger. Allegorisk etymologisk Fortolkning af Mytherne, og om Religionsvæsenet i Almindelighed. Mogle

mene, at *ἡ βιβλιοθήκη* er et Udtag af dette Bærk. 2) *Περὶ τοῦ νεῶν καταλόγου*. 3) *Om Sophron's Mimet.* 4) *Om Epicharmos' Komœdier.* 5) *Περὶ τῶν Ἀθηνησιν ἐταίρων.* 6) *Περὶ Θηρίων* (Uvist om af denne Apollodoros). Af disse Skrifter ere kun Fragmenter bevarede.

+ *Ed. princ. Bened. Ægius Spoletinus. Rom. 1535. 8.*

+ *Hieron. Commelinus (J. Bonutius). Heidelb. 1559. 8.*

Dernæst efter nogle Udgg.

C. G. Heyne. Goett. 1782—1783. 4 Voll. 8. Ed. II. 1803.

2 Voll. 8.

K. Clavier. Par. 1805. 2 Voll. 8.

Desuden nogle Haandudgaver.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 287 sqq.

§. 223.

Konon. Dmtr. 30 f. Chr. 50 *δαιγνήσεις*, indeholdende især mythiske Sagn om Koloniernes Optrædelse.

Th. Gale, historiæ poet. scriptores. Par. 1675. 8. P. 241 sqq.

L. H. Teucher med Ptolomæos Chennos (§. 224) og Parthenios. Ed. 2. Lips. 1802. 8.

J. A. Kanne. Goett. 1798. 8. Conf. Parthenios.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 25.

Parthenios fra Nikæa. Dmtrent paa samme Tid. Iblandt hans tabte Bærker omtales især *Μεταμορφώσεις*. Det eneste, som er levnet under Parthenios' Navn, er *περὶ ἐρωτικῶν παθημάτων*, 36 erotiske Fortællinger, hvortil ældre, tildeels navngivne Forfattere ere benyttede.

Ed. princ. Jan. Cornario interpr. Basil. ap. Froben. 1531. 8.

Th. Gale, Histor. poet. script. (See ovenf. Konon). P. 341 sqq.

De Hædickæ: Cito Editione. J. must. v. 10. 1. 11. 12.

L. Legrand et C. G. Heyne. Goett. 1798. 8.

F. Passow (med et Par Skrifter af andre Forfattere). Parthenii Erotica. Lips. ap. Teubn. 1824. 8.

F. J. Bastii epistol. civit. super Anton. Liber., Parthenio et Aristæneto. Latine per C. A. Wiedeburg. Lips. 1809. 8. (Den franske Udg. Paris 1805. 8).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV. 305.

§. 224.

Phurnutos eller Annæus Cornutus. Stoiker, og allegorisk-æthnologisk Mytchefortøller. See ndfr. §. 291.

Ptolomæos med Tilnavn Chennos. Formodentlig i 1ste Halvdeel af 2det Aarb. Περὶ τῆς εἰς πολυμαθίαν καὶ τῆς ἰστορίας i 7 Bøger, af mythologisk Indhold, bevarede hos Photios (Cod. 190). Takte ere f. Gr. Ἀνθόμηνος, episk Digt i 24 Sange, og Σπύγξ, et historisk Drama.

Udg. med Photios. See §. 446.

Th. Gale, 1. c. §. 223. P. 303 sqq. L. H. Teucher 1. c. ib. P. 51 sqq.

Antoninus Liberælis, under Antoninerne i 2det Aarb. Μεταμορφώσεων συναγωγή (transformationum congeries) i 41 Afsnit, udbragte af de ældre Digtere.

† Ed. princ. G. Xylander (med flere Skrifter af Phlegon fra Tralles o. A.). Basil, 1568. 8.

A. Berkel. Lugd. Bat. 1674. 12. Ed. 3tia 1699.

Th. Gale, 1. c. §. 223. P. 403 sqq.

Th. Muncker. Amstel. 1676. 12.

H. Verheyk. Lugd. Bat. 1774. 8.

L. H. Teucher (cūm *Æsopi fabulis* cet.). Lips. 1791. 8.
(Flere Dplag)

F. I. Bastii, epist. crit. (§. 223).

J. A. Fabric. Bibli. Gr. IV, 809.

§. 225.

Ende Mythographiet nævnes her som Tillæg, da det er aldeles uvist, naar de levede. De under deres Navn bevarede Skrifter ere af meget usikker Bessaffenhed.

Palæphatos. Forskiellige Forfattere af dette Navn. Den af dem, som har skrevet Bogen *περί τῶν ἀπίστων*, som vi nu have den, enten heel, eller fragmentarisk, maaskee med sildigere Tilføetninger, synes at have været en alexandrinisk Grammatiker. Allegorisk-historisk Mythefortælling. Meningerne om dette Skrift ere meget forskellige.

† **Ed. princ. Aldus** (Deels findes den ene, deels med *Æsopos* og andre Forff.). Venet. 1505 og oftere Fol.

C. Tollius. Amstel. 1649, 12.

Th. Gale, Opusc. mythol. phys. & ethica. Ed. 2da Amstel. 1688. 8. P. 1 sqq.

Uf de følgende Udg. her:

I. F. Fischer. Ed. 6ta. Lips. 1789. 8.

I. H. M. Ernesti. Lips. 1816. 8.

J. A. Fabric. Bibli. Gr. I, 182 sqq.

Heraclitos. Flere af dette Navn. Den her omtalte udgives for Forfatter af 1) *περί ἀπίστων*, 2) *Ἀλληγορίαι Ὀμηρικαί*, hvilke af Andre tilskrives en vis Heraclides.

1) † **Ed. princ. Leo Allatius** i *Excerpta Sophistar. et Rhetor.* Rom. 1641. 8. P. 1 sqq.

L. H. Taucher. Lemgov. 1786. 8.

2) *Ed. princ. Aldus* (med *Æsopos* og andre *Forff.* See *opfr. Palæphatos*). Venet. 1505. Fol.

+ Basil. ap. Oporin. 1544. 8.

N. Schow (cum epist. C. G. Heynii). Goett. 1782. 8.

Begge i *Th. Gales* opusc. mythol. cet. (See *Palæphat*). P. 67 sqq. 405 sqq., tilligemed *περὶ ἀντίθρων* af en anonym Forfatter, hvilket *Stkfst* oftere er udg. med no. 1.

Angaaende no. 2. see *Hase* i *Bredowii* epistol. Pariss. (opfr. §. 119). P. 243 sqq.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 192 sqq.

II. Historie.

§. 226.

Paa de historiske Videnskaber maatte Tidsaandens Forandring have stor Indflydelse. Vel forøgedes Historiens Stof betydeligen, og ikke saa Historiekrivere udmærkede sig ved Lærdom, Sandhedskierlighed, historisk Kunst og Fremstilling; men den ældre Historiekrivnings politiske Charakter, dens sunde, kraftige Simplicitet, baade i Tanker og i Fremstilling, veeg for den af Tidens Aand aflede Higen efter det Vidunderlige og Eventyrlige. Den hensigtsløse Videbegierlighed skulde tilfredsstilles; Historiens Muse nedværdigedes kun alt for ofte til at føre Smigrerens Sprog. — De bedre iblandt denne Tids Historikere havde en pragmatisk Retning. De valgte ofte For Tidens Forfattere til Mønstre, men formaede sjældent at nærme sig dem endog i Stilen, hvilken var en Hovedgiensstand for deres Efterligning. Den rhetoriske Stil fandt udbredt Yndest. Af Historikerne indtil omtr. 150

f. Chr. er kun faare lidt bevaret. Historiens Hjelpevidens-
 skaber (ndfr. §. 244—259) gjorde betydelige Fremskridt.

§. 227.

Den her fremsatte Dabel træffer fornemmelig de saakaldte
 Alexander d. Stores Historiestrivere; thi fremfor Alle
 stode de under Forhold, som meest udsatte dem for de an-
 forte Feil. Af deres Bæster, der vistnok indeholdt mange
 vigtige Efterretninger, ere ikkun Brudstykker bevarede. En
 Deel af dem have hørt til Alexanders egne Omgivelser. De
 skrev, foruden andre Bæster, den Tid og især Alexanders
 Historie.

C. Mannert, Geschichte der Nachfolger Alex. d. Großen. Leipz.
 1787. 8.

St. Croix, Examen critique des anciens historiens d'
 Alexandre le Grand. Ed. 2. Paris 1804. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 32—53.

§. 228.

Af disse Historiestrivere (336—290) nævnes her som de
 vigtigere iblandt dem:

Anaximenes fra Lampsakos. *Ἑλληνικά. Φιλippiκά.*
 Alexanders Historie. Tog mere, end ellers var almindeligt,
 Hensyn til Chronologien.

Kallisthenes fra Olynthos. Faldt i Unnaade hos Alexan-
 der, og bødede med Livet. Foruden Alexanders Historie
 flere Skrifter, f. Ex. *Ἑλληνικά*, 10 B.

Hieronymos fra Kardia. Først i Alexanders, siden i
 andre Fyrsters Tjeneste. Hans *ιστορικά υπόμνηματα* tædes

holdt Begivenhederne efter Alexanders Død. Bestrøftes for at være partist for Antigonos.

Aristobulos fra Kassandria i Makedonien. En af Alexanders Hærførere. Alexanders Historie. Iblandt Arrianos' Kilder.

Ptolomæos, Lagi Søn. Alexanders Historie. Iblandt Arrianos' Kilder.

Marsyas fra Pella. Var opbragen med Alexander, og har skrevet om hans Opdragelse.

Diodotos og Eumenes forfattede Alexanders Dagbøger. Benyttede af Plutarchos og Diodoros fra Sikelia.

Duris fra Samos. Baade om Makedonerne og Andres Historie.

Nearchos og Eratosthenes omtales iblandt Geographerne (ndfr. §. 251. 252).

Iblandt disse Historieforfattere kaldes (§. 227) især:

Onesikritos fra Megina. Kyniker.

Klitarchos fra Kolien. Kyniker.

Segeas fra Magnesia. (Ndfr. §. 316).

Til Alexanders Historieforfattere høre desuden:

Chares fra Mitylene. Ephippos fra Olynthos. Strattis fra Olynthos. Bæton. Diognotos. Krateros (ψηφισματα). Lynkeus fra Samos. Nymphis (ndfr. §. 234 Slutn.) o. A. Og saa i den efterfølgende Tid have Mange skrevet om Alexander d. St.

§. 220.

Af de øvrige Historikeres Værker indtil omtr. 150 f. Chr. er kun Ildet bevaret. Vi nævnte af disse:

Helatæos fra Abdera. Skeptiker. Omtr. 320. Iblandt Alexanders Ledfagere, men skreev intet om hans Historie. Synes at have skrevet om Heltæerne, og maaskee om Ægypten.

Fragm. af de ham tillagte Skrifter:

P. Zorn. Hecat. eclogæ cet. Alton, 1780. 8.

De følgende synes at have levet i 1ste Halvdel af 3die Aarhund. f. Chr.

Abydenos, Assyriens Historie.

Fragmenter.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 197.

Timæos fra Tauromenium. Omtr. 290 f. Chr. Forfattede et stort Værk (flere end 40 B.) om Sikulernes Historie, fornemmelig i deres Forhold til Grækerne og Romerne. Han synes at have fortalt de vigtigste Begivenheder særskilte hver for sig. Han bekyldes for Lettroenhed, Partifkhed, og især for overdreven Dablesyge. Hans Stil var rhetorisk, dog af den bedre Art. Han gjorde sig meget fortjent af Chronologie og Geographie. Maaskee skreev han om Olympiaderne, hvilken Tidsregning han benyttede.

Fragmenterne:

F. Goeller, de situ et origino Syracusarum cet. Lips. 1818. 8. Hvor tilfælde de Timæi vita et scriptis P. 177—206, og Timæi Histor. et Olympion. Fragn. P. 207—306.

I de vaticanste Fragn. af Polybios (ndfr. §. 231) findes (Bog XII) nye Bidrag til Kundskab om Polybios' Kritik over Timæos.

Berosos fra Chaldeen: 260. Βαβυλωνία καὶ Χαλδαίαι.

Fragmenterne:

J. A. Fabric. Bibl. Gr. XIV, 175 sqq. (Ed. vet.).

I. D. G. Richter. Lips. 1825. 8.

Iblandt de af **Annius Viterbus** under falske Navne (Xenophon o. A.) paa Latin, forfattede Skrifter er ogsaa et om Antiquiteterne, 5 B., tillagt Berosos.

Denne Samling udg. af

+ E. Silber, Ann. Viterb. commentt. super opera diversor. auctorum de antiquitatib. cct. Rom. 1498. Fol. og ellers ofte.

Manethon (ell. Manethos) fra Diospolis i Ægypten. Dl. 129. 263. Foruden andre Skrifter forfattede han Αἰγυπτιακά, 3 B., hvoraf have Fragmenter. Som Præst havde han maaskee Udgang til ellers ubenyttede Kilder. Om hans Chronologie er der skrevet meget. I Annii Viterbi Samling (see ovfr. Berosos) findes et uægte Skrift tillagt Manethon: de regibus Ægyptiorum. (Sammenl. S. 183. 382).

Ægyptiaca udg. ved J. Scaliger: de emend. tempor. Genev. 1629. Fol.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 128 sqq.

§. 230.

I sidste Halvdeel af 3die Aarh. f. Chr.

Diofles fra Peparethos.

Aratos fra Sikyon. Beskreev sin Lids Mærkværdigheder indtil omtrent hvor Polybios begynder.

Phylarchos. Levede endnu omtr. 190 f. Chr. Skreev

foruden mytiske og andre Skrifter et stort historisk Værk, indbefattende omtrent 100 Aars Historie efter Alexand. d. Stores Død. Disse Skrifter ere alle tabte.

Philinos fra Agrigentum. Beskreev den 1ste puniske Krig.

Baton fra Syrakusæ. Skreev foruden Persiens flere Regenters og Landes Historie.

Anmærkn. Foruden enkelte, som forbigaaes, findes nogle Forfattere, endskøndt tillige Historikere, omtalte nedenfor ved de geographiske eller chronologiske Stribenter (§. 244 fgg.).

§. 231.

Efter et Mellemrum, i hvilket ingen berømt Historiker levede, er den første iblandt Historikerne efter Alex. d. St., af hvis Skrifter noget Betydeligt er os bevaret,

Polybios fra Megalopolis. 146 (født 205. Død 123). Udmærket Statsmand, Krigs- og Skribent. Opholdt sig 17 Aar i Rom fra 165 f. Chr. Fortrolig Ven og Ledsager af Scipio Emilianus. Vidtløftige Reiser. Paa dem og ved sine Forbindelser samlede han vigtige Materialier til sine Skrifter. I Achæernes og Romernes politiske Forhold viiste han befindig Klogskab, Redelighed og Mennesselighed. Af hans Skrifter er bevaret en Deel af hans *ιστορία καθολική*, 40 B., hvori han fortalte 53 Aars Historie (220—167), dog saaledes, at han for Sammenhængens Skyld forudsiktede B. 1—2 som Indledning. Ikkun B. 1—5 have fuldstændige, af de øvrige kun Udtog og Fragmenter. Hans Formaal var at vise, „hvoreledes, naar, og hvorved Rom var bleven Verdens Behersker“, hvilken Fremstilling han søgte at gøre lærerig, ved at fremstille Begivenhederne i deres Aar-

fagers og . . . . .).
 Blandt de levende er han den ældste Dramatiker, og var de
 efterfølgendes Mønster. Polybios strev med Sagkundskab,
 Sandhedskierlighed, sund Dømmekraft, og Følelse, om endog
 ikke uden Indflydelse af hans Forhold til Romerne. Han var
 nøiagtig i Tidsregningen (Cic. de republ. II, 14). Fore-
 draget er ædelt, men Sproget har ikke de ældre Klassikers
 Rømmhed. . . . . Livius benyttede Polybios meget. M. Brutus
 gjorde et Udtog af det her omtalte Værk. Polybios havde forfat-
 tet flere Skrifter, f. Ex. om Økonomie, om Taktiken, om
 Latoniens Beliggenhed o. f. v.

Ældstgaaende den gamle Lert udkom en latinsk Oversættelse
 af B. 1—5 ved N. Perottus. Rom. 1473 og oftere. Fol.

Fragm. af B. 6 (Cap. 17—40). I. Lascare interpr. Venet.
 ap. Sabium. 1529. 4.

+ Ed. pr. af B. 1—5. Flac. Obsopseus. Haganoae 1530.
 Fol.

Efterhaanden fandtes flere Tillæg, f. Ex. Udtog af B. 6—17,
 som tilligemed B. 1—5 udg.

+ Basil. ap. Hervag. (Artenius) 1549. Fol.

Den af Konstantinos Porphyrogennetos foranstaltede Samling:
περί προβλεπών indeholder Fragm. af Polyb. (§. 397).

+ Isaac Casaubonus. Paris. 1609. Fol. Rogle Explt. ap.
 Wechelium + 1609 og + 1619.

Dernæst udkom *Excerpta Peiresciana*, indeholdende Fragm.
 af Polybios (§. 397). Det Hele udg. ved

Jac. Gronovius. Amstel. 1670. 3 Voll. 8. (Deri Casau-
 boni ufuldendte Commentar).

Et tidligere fundet Fragm. udgav Gronov. med Livius i
 Vol. 2.

Antiquitates Romanae (Polybii Historiarum Fragmenta) 1797. 8.
 L. Schlegelii *Fragmenta Polybii* 1799. 8. Tamen: 8. Vall. 8.
 (Fragmenta Polybii) 1799. 8.
 Ap. Tauchnitz. Lips. 1816. 4 Voll. 12.
 Endeligen Fragm. af B. 6—39 udaf Konstant. Porphyro-
 gennetos' Samling *περί γλωσσῶν*. Udg. af A. Mai (l. c. §. 397)
 P. 369—461.

Disse vaticanske Fragmenter ere udgivne ved:

I. Geel, *Polybii Historiar. excerpta Vatic. vet.* Lugd. Bat.
 1829. 8.

I. F. Lucht, *Polyb. & Appiani historiar. excerpt. Vatica.*
 cet. Alton. 1830. 8.

Udfelte Dele af Polyb. ere særskilt udgivne.

Anton v. Goudoever (præsides v. Høvede), *historiarum hinc*
Polybii. Traj. ad Rhem. 1809. 8.

Hoyd, *Ant. Polybii. Tub. 1812. 8.*

C. Lucas, *ub. Polyb. Darstellung des antiken Bundes*
 (hvert handles om: Polyb. & Allmündelighed). Königsb. 1823. 4.

Imidlertid de Franske have især M. Folard og Guiscard skrevet
 Oplysninger til Polybios.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr. IV, 313 sqq.*

§. 232.

Den pragmatistiske Historieffriming, endeligen antaget, paa
 forskiellige Maader, blev nu den herskende; men der hengil-
 rum Tid efter Polybios, inden Historikere af Bigtighed igjen møde
 os. Af dem, som levede omtrent Aar 60—1 f. Chr. anføres
 her (§. 232—235).

Theophanes fra Mitylene.

Timagenes fra Alexandria.

Polydorus fra **Apamæa**: **Εἰς τὴν ἑξῆς τὴν** samme, som Stotteren **Polydorus** fra **Apamæa**, med **Ἀνακτορ** **Rhodos**, eller den Yngre (ndfr. s. 290. 347). Ditt. 135—51 f. Chr. — *Ἱστορία τῶν μετὰ Πολύβιον*, formodentlig 52 B. indtil 62 f. Chr.

Juba, numidisk Prinds. Historiker og Geograph.

s. 233.

Diodorus fra **Sikelia**, fød i **Agvion**. Henimod. Christi Fødsel. Efter lang Forberedelse og mange Rejser skrev han *βιβλιοθήκη ἱστορικὴ*, 40 Bøger, hvort han indbefattede Tidrummet fra **Troias Indtagelse** indtil **Dr. 180**, 1 (60 f. Chr.). Bevarede ere B. 1—5 og 11—20, af de øvrige Bøger kun Udtog og Fragmenter. I den første (mythiske) Deel (B. 1—6) er Fremstillingen ethnographisk; i de følgende Bøger (B. 7 fgg.) annalistisk. Han meddeler egne Undersøgelser, men meest dog Udtog af Andre's Skrifter, i hvilke Angivelse og Brug han ingenlunde er nøiagtig. Overhovedet røber han megen Mangel paa Kritik. Ikke bestomindre er han en vigtig Skribent, navnlig for Chronologien, naa han bruges med fornøden Forsigtighed. Han er upartisk, men eensformig og uden Livlighed. Foredraget er simpelt og tydeligt. Ved sin Pragmatismus, som han anvendte endog paa Mytherne, havde han til Hensigt at gavne.

Tidligere end den græske Text udgaves paa Latin B. 1—5 (men inddeelt i 6 Bøger) ved **Fr. Poggius** + **Bonon.** 1472. Fol. Paany + 1476 og andre Udgg. Ligeledes B. 16. 17. ved **A. Cospius**. **Vienn.** 1516. Fol.

Den gr. Text er først efterhaanden samlet og udgivet, + **Vinc. Obsopoeus**. B. 16—20. **Basil.** 1539. 4.

† *Hier., Stephanus*, B. 1—5, 11—20. *Stiligtmed Frag-*
menter adaf. Photios, Paris. 1559. Fol.

F. Ursinus, nye *Lilleq i ἐκλογαὶ περὶ πρεσβειῶν* (§. 231.
397).

L. Rhodomannus, gr. et lat. *Hanoviae ap. Wechel*. 1604.
2 Voll. Fol. *Udelob Ursin. Fragm.*

Nye *Lilleq i Excerpta Peiresciana* (§. 231. 397).

P. Wesseling. *Amstel*. 1746. 2 Voll. Fol. (*Rogle Explr.*
1745). *Fuldstændig Samling af det Fundne*.

Ed. Bipontina (*I. N. Eyring*). *Bipont. & Argent*. 1793—
1807. 11 Voll. 8.

H. C. A. Eichstädt. *Hal. Sax*. 1800—1802. 2 Voll. 8.
(B. 1—14).

Ap. Tauchnitz. *Lips*. 1824. 6 Voll. 12.

L. Dindorf. *Lips*. 1826. 4 Voll. 8.

— *ib.* Vol. I. P. 1. Vol. IV (Annott.). 1828—1829. 8.

Nye *Fragm.* af B. 7—10, og 21—40 i *A. Maii Collectanea*
(l. c. §. 231) P. 1—184. *Ued L. Dindorf*. *Lips*. 1828. 8.

C. G. Heyne, de oeconomia, fide histor., et fontibus
Diod. Sic. in Commentt. Soc. Reg. scientt. Goett. T. V &
VII, og i *Ed. Bipont. Vol. I*.

Desuden *Afhandlinger af Eyring, Caylus, Larcher o. A.*

J. A. Fabric. *Bibl. Gr. IV, 361 sqq.*

Ann. *Rogle Breve* (de findes paa Italiensf. 1639) under
Diodoros' Navn ere opdigtede.

§. 234.

Nikolaos fra *Damaskos*. *Historiker. Peripatetiker*
(§. 284). *Dramatisk Digter. Under af Augustus. Isotopia*
(19*)

καθολική, 144 B. *Ευνάγωγή παραδόξων ἡθῶν. Περὶ τῆς Καίσαρος ἀγωγῆς* o. a. Gr. Hans Bibliographie er formodentlig uægte.

Fragm. samlede af Flere: *H. Valesius* i *Exc. Peiresciana* (§. 397). Paris. 1634. 4; *Ad. Coray* med *Eliaños*. Paris. 1805. 8. o. A. Fuldstændigst:

I. C. Orellius. Lips. 1804. 8.

— Supplem. ed. Lips. indeholdende det tidligere fundne cet. ib. 1811. 8. (Deri tillige et Fragment af *Theodoros Metochita* §. 422 om *Alexandros* og *Karthagos* Statsforfatning).

Ap. *Tauchen*. i Udg. af *Widmann*. 1819. 12. S. 249—319.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* III, 500 sqq.

Memnon fra det pontiske *Heraklea*. *Herakleas Historie*, 24 B. *Photios* (cod. 224), har gjort Udtog af B. 9—16.

+ *Ed. pr. Henr. Stephanus*. *Excerpta ex Ctesia, Memnone* cet. Paris. 1557. 8. Ny Titel og latinsk Overs. + 1594. 2 Voll. 8.

I. C. Orellius. *Acced. scriptorum Heracleotar. fragm.* cet. Lips. 1816. 8.

§. 235.

Dionysios fra *Halikarnassos*. Henimod Christi Fødsel. Foruden rhetoriske Skrifter forfattede han *Αρχαιολογία Ρωμαϊκή*, 20 Bøger, hvori indeholdtes Roms Historie og Forfatning fra de ældste Tider indtil d. 1ste puniske Krig. Bevarede ere B. 1—11 (B. 11 ufuldstændig), af B. 12—20 ifflun Fragmenter. *Dionysios* havde ved et langt Ophold i Rom (22 Aar fra 31 f. Chr.) forberedt dette Værk. Rhetorisk Pragmatisme. *Dionysios* var ikke altid selvstændig i Benyttelsen af Andre's Skrifter; og jo længere han gaar

tilbage i ~~Liben~~, desto mere viser sig hans Mangel paa tilstrækkelig Kritik. Ikke desto mindre er dette Værk meget vigtigt, og dens Interesse for os forsøges netop derved, at det er skrevet for Ikke-Romere. Dionysios skal selv have forfattet et Udtog i 5 B.

Om de rhetoriske Skrifter §. 334.

Først udkom det paa Latin: † *Lampus Biragus*, Antiquitt. Rom. libri. Tarvisii 1480. Fol.

Eldligere lat. Overs. af *Æmil. Portus* o. A. •

† *Ed. princ. Robert. Stephanus*. (Antiqq. Rom. libri X) Paris. 1546. (in fin. 1547) Fol.

† *F. Sylburg*, Opera cet. Francof. 1586. 2 Voll. Fol. (Deri Exc. Ursini. See §. 397). *Paany Lips.* 1691. Fol.

(*I. Hudson*). Oxon. 1704. 2 Voll. Fol. (Deri Exc. Peiresc. See §. 397).

I. I. Reiske. Lips. 1774—1777. 6 Voll. 8. (Vol. 6 ved Morus).

Ap. Tauchnitz. 1825. 6 Voll. 12.

D. C. Grimm, Arch. Rom. Synopsis. Lips. 1786. 8.

C. F. Matthaei, de Dionys. Halic. Wittenb. 1789. 4.

P. F. Schulin, de Dionys. Halic. Heidelb. 1821. 4.

C. G. Krüger, i Prolegom. til Dion. Historiographica (ndfr. §. 334).

H. A. Schott, i Commentt. Soc. phil. Lips. Tom. I. P. 35 sqq. II, 194 sqq. III, 79 sqq.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 382 sqq.

Anm. *Ang. Mai* troede at have fundet det Manglende af Dionysios, og udgav: Dion. Halic. Rom. Antt. pars haecenus desiderata. Mediol. 1816. 4. (Francof. 1817. 8), men dette er maaskee ikke engang Dionysios' eget Udtog. See

G. E. Gradleek, de nuperis inventis Medicamentis. Vilnæ 1817. Fol. (Progr.).

K. L. Struve, üb. d. von Mainz bef. gem. Bruchstücke. Leipz. u. Königsb. 1820. 8. b. A.

A. Mai har sildigere taget sin Mening tilbage, og paany udgivet de samme Fragm. (B. 12—20) i: Scriptt. vet. nova collect. (S. 397) Vol. II, Pag. 465—523. Conf. Struve i Jahns Jahrb. für Philol. et. B. VII, S. 4.

§. 236.

Efter Christi Fødsel:

Josephos. Fød 37 eft. Chr. Levede endnu Aar 93. Af Mattabæernes Slægt. Phariseer. Opholdt sig meget i Rom, hvor han erhvervede sig Gunst og Indflydelse; og udviste Mogskab og Fædrelandsfæstlighed i sine Landsmænds Anliggender. Af hans Skrifter ere bevarede: 1) *Ἰουδαϊκὴ ἱστορία περὶ αἰώνων* (Aar 70), 7 B., af Fors. selv oversat af Hebraisk paa Græsk. 2) *Ἰουδαϊκὴ Ἀρχαιολογία*, 20 B., fra den ældste Tid indtil 26 eft. Chr.; hvilket er et vigtigt Værk. Enkelte Dele deraf ere maaskee uægte. Af B. 1 og 2 have en latinsk Overs. fra 5te Aarhundrede. 3) *περὶ ἀρχαιότητος Ἰουδαίων*, 2 B., Forsvar for 2) og vigtigt i geographisk Henseende. 4) En Selvbiographie. Et Par philosophiske Skrifter ere af uvis Ægthed.

Paa Latin ved **Rufinus Aquileiensis** ell. **Cassiodorus** † ap. I. Schuszler. 1470. Fol. og oftere paany allerede i 15de Aarhundrede. Desuden paa Spanst, Franst, Italiensst og Tydsk for den græske Text.

† Ed. princ: **A. P. Arlenius** et **S. Gelenius**. Basil. ap. Froben, 1544. Fol.

Efter flere Udgg. i 16de og 17de Aarh.

(*The Itinerarium*). Lipsiæ 1691. Fol.

I. Hudson. Oxon. 1720. 2 Voll. Fol. (Folgt af Ant. Hall).

S. Haverkamp. Amstel. & alibi. 1726, 2 Voll. Fol. (Deri det hele Apparat).

F. Oberthür. Lips. 1782—1785, 3 Voll. 8. (Text og lat. Overs.). Paany Lond. 1814, 6 Voll.

C. E. Richter. Lips. 1825—1827, 6 Voll. 12. (Hører til Biblioth. sacra Patrum Græcor.).

Josephus Blos, H. P. C. Henke. Brunonici 1786. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 1 sqq.

Pamphila havde iblandt flere Skrifter forfattet: *συμμικτα ἱερὰ καὶ ἰστορικὰ* (Phœnos Cod. 175.).

En Dagbog over Striden mod Troja, som nu kun findes paa Latin, tilkaldes foruden Dithys Erechsis, men er formodentlig forfattet af Pansis eller Eupraxidas under Liberius.

Justus, omtr. 70 efr. Chr. skrev et tabt Bærk om de jødiske Konger.

Dorotheos. Kilde end Plutarchos. Maaſkee flere af dette Navn. Den her tilføjede havde skrevet et tabt Bærk: *Ἰσθμικά*, i det mindste 4 Bøger.

Serennios Philon fra Byblos. Formodentlig imod Slutningen af 1ste christelige Aarhundrede. Siges at have forfattet flere Skrifter, og at have oversat et phoenikisk Skrift af Sanchoniathon. Hvad der er levnet af dette Bærk, findes hos Eusebios (ndfr. S. 249); men Meningerne ere meget deelte om Sanchoniathons Alder, og om Philons Skrift virkelig var en Overs. af en phoenikisk Original.

Sanchoniathonis fragmenta, a Philon^{is} varior^{um} ed. J. C. Orellius. Lips. 1826. 8.

S. Cory, ancient fragments of Sanchoniatho. Lond. 1828. 8.

H. Dodwell, discourse concerning Sanchoniathon cet. Ed. 5. Lond. 1691. 8.

Comment. G. Fabricij de litteraturæ Phœnicæ fontibus. Rom, 1803. 2 Voll. 8.

H. S. J. Estrup, histor. krit. Undersøgelser om Fragmenterne af Sanchoniathon cet. Kjøbenh. 1823. 4.

S. 237.

Plutarchos fra Chaeronea i Boeotien. Fød 50 efr. Chr. og levede noget ind i det 2de Aarh. Opholdt sig i Athen (Ammonios), Rom, Spedition, Beskæftiget offentlige Embeder. Lærdom. Anseelse. Vi have af ham mange lærerige Skrifter af historisk, filosofisk, ethisk Indhold. Iblandt hans historiske Arbejder ere de af ham fattede Levnetsbeskrivelser meget vigtige. 44 af disse, eller tilføjede 46, ere *biog. nap-állηλοι* af Grækere og Romere; 5 ere enkelte Biographier, af hvilke dog tvende: (Galbas og Othos) ere af tvivlsom Ægthed, og een (Pomeros) næbenar falsk. Adskillige ere tabte. Plutarchos benyttede i disse, som i sine øvrige Værker, et stort Antal Skrifter, hvilke nu tildeels ikke have; tillige gjorde han Brug af offentlige Mindesmærker. Hans Character-skildringer ere meget nøiagtige, selv i de mindste Forhold, og fremfor Alt søger han ved pragmatisk Fremstilling at udhæve det Ethiske, som ofte giver anskueligere Fremstillinger om de skildrede Personer, end Beskrivelsen af de største Bedrifter og Tildragelser. Men han udarter hyppigen til det Smaa:

lige, og de at Plutarchos' Charaktererne som udvalgte Exempler enten paa Dyd eller paa Last. Hans Lænestemåde var forig demokratiske; dog synes den ægte antike Aand at have været ham temmelig fremmed. Uchronologisk. Stilen er ofte dunkel og kunstlet; den bærer Spor af Tidssalherens Udvæltelse. — Ogsaa iblandt Plutarchos' philosophisk-ethiske Skrifter (S. 304) ere adskillige af historisk Indhold, saaledes *Περὶ τῶν Ῥωμαίων αἰτίαι Ἑλληνικαί; περὶ τῆς Ῥωμαίων τύχης; περὶ τῆς Ἡροδότου κακοηθείας* o. a. Nogle af dette Slags ere uægte, f. Ex. *βίος τῶν δέκα ῥητόρων*; de tvende Afhandlinger: *περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ποιήσεως Ὀμήρου*; *περὶ παραλλήλων Ἑλληνικῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν*, o. a.

Af Lamprias, Plutarchos' Son, findes en Fortegnelse over Plutarchos' Skrifter, men den er ikke fuldstændig. Aftrykt i *J. A. Fabric. Bibl. Gr. V. 158 sqq.* Conf. *ib.* 167 sqq.

Lidligere end den græske Text havde flere oversat forskjellige Dele af Plut., især hans *βίος*, paa Latin. Disse Overs. udgaves samlede af

+ *A. Campanus. Rom. 2 Voll. Fol. (1470?).* Fl. Udgg. for den gr. Text. Enkelte Skrifter udgaves for de samlede Værker (ndfr.).

a) *Opera omnia:*

+ *Ed. pr. H. Stephanus. 1572. 13 Voll. 8. (Texten 6 Bind. B. R. H. alle 13 B.).*

Denne Udg. til Grund for flere følgende Udgg.

+ *Ap. Wechel. Francof. 1599. 2 Voll. Fol.*

Francof. in offic. Aubrior. 1620. 2 Voll. Fol. (Deri ed. pr. af de flaviorum nominibus).

+ *I. Rualdus. Paris. 1624. 2 Voll. Fol.*

A. I. Reiske, Lips. 1774—1782. 12. Voll. 8. (Skulde være for dette Arbeides Guldenbælle).

I. G. Hutten. Tab. 1791—1804. 14 Voll. 8. (Vol. 1—6: *Flor.* Vol. 7 fgg.: *ήθικά*. Vol. 14 *Prægn.*).

b) *Vita parallela*. 1) *familie*:

† *Ed. princ.* ap. *Juntam.* (49) *Flor.* 1517. Fol.

† *Albina* (*Marc. Musurus*). Venet. 1519. Fol. (Gættensvænde Høgg. eller i en Del af Exemplarerne nogle Aft om-
trykte). Basis for text. vulg.

† *Cum præfat.* S. *Gryæi*. Basil. ap. *Cratandæ & Babel.* 1533. Fol.

† Ap. *Froben. & Episcop.* Basil. 1560. Fol.

A. *Bryan* (fuldendt af *Mos. du Soul* i. e. *Solanus*). Lond. 3 Voll. (Vol. I. 1729. II—IV. 1723. V. 1724). 4.

Ad. *Coray*. Paris. 1809—15. 6 Voll. 8. (My Recension af *Sexten*).

Ap. *Tauckn.* Lips. 1812—1814. 9 Voll. 12.

— *Weigel.* Lips. 1820—1821. 9 Voll. 8.

— *Teubner.* (G. H. *Schaefer*). Lips. 1826—1830. 6 Voll. 8.

2) *Enfelte*. Af disse nævnes her:

E. H. G. *Leopold*, *Thes.*, *Romul.*, *Lycurg.*, *Num.* Lips. 1789. 8.

— *Mar.*, *Sulla*, *Lucul.*, *Sertorius*. Lips. 1795. 8.

D. *Wytttenbach*, *Demosth. et Cicer.*, i *ἐκλογαὶ ἱστορικαί*. Amstel. 1794. 8. Gærfilt ex recens. *Wytttenb.* Lips. 1827. 8.

I. G. *Hutten*, *Demosth. et Cic.* Ed. 2. Tab. 1820. 8.

H. C. *Barby*, *Themist.*, *Camill.*, *Alex.*, *Jul. Cæs.* Berol. 1797. 8.

G. G. *Bredow*, *Timot.*, *Philopoem.*, C. & *Tib. Gracch.*, Brat. Alton. 1800. 8. Ed. 3tia ib. 1821. 8.

I. C. F. *Baehr*, *Alcibiad.* Heidelberg & Lips. 1822. 8.

— *Philopoem.*, *Flam.*, *Pyrrhus*. Lips. 1826. 8.

C. H. Protickr, Dem. & Cic. Lips. 1829. 8.

C. Sintenis, Themist. Lips. 1829. 8.

Mange Oversættelser paa forskjellige Sprog. Paa Dansk:
Tetens. Rhøn. 1800 fgg. 4 B. 8. (Ufuldendt).

Forskjellige kritiske og exegetiske Arbejder over Plutarchos, dels i Almindelighed, dels over enkelte Skrifter, eller Steder.

A. H. L. Heeren, de fontibus et auctor. vult. parall. Plut. Goett. 1820. 8.

A. Lion, de ordine, quo Plut. vitas scripserit Goett. 1820. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 153 sqq.

§. 238.

Til Traians, Hadrians, og Antoninernes Tid høre Arrianos, Kephalaion, Amyntianos, Appianos, Jason. Af disse omtales her Arrianos og Appianos.

Slav. Arrianos fra Nikomedia i Bithynien. Dødt. 124. Beklædte offentlige Embeder og Værdigheder, og udmærkede sig som Hærfører (134). Skrev historiske, geographiske (§. 256), philosophiske (§. 292), taktiske (§. 354), og andre (§. 374) Skrifter. Han udmærker sig ved Sandhedskierlighed og Klarhed. Han efterlignede Xenophon, ikke uden Held, endskiøndt ikke uden Indflydelse af sin Tid. Af hans histor. Skrifter ere bevarede: 1) *Ἱστορίαι ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου*. 7 Bøger. Attisk Dialekt. 2) *ἡ Ἰνδική*. Ionisk Dialekt. Deri Udtaget af Nearchos (ndfr. §. 251). Af hans øvrige histor. Skrifter ere kun Udtog bevarede hos

beskrevne Hændelser, der og i Kronikernes. . . Efter lang Forberedelse forfattede han *Ἐπιτομὴ ἱστορίας* fra Dionys' Ankomst til Italien indtil 229 eft. Chr. i 80 Bøger. Dette Værk er ikkun tildeels bevaret. B. 1—34 Fragmenter (*H. Valesius. F. Ursinus. A. Mai* vid, §. 397). B. 35—36 Brudstykker. B. 37—54 næsten fuldstændige. B. 55 ufuldstændig. B. 56—60 fuldstændige, eller dog et udførligt Udtog deraf. Af B. 61—80 findes kun Udtog af Xiphilinos (en Munk i 11 Aarh. (§. 392) der gjorde et Udtog af B. 35—80), desuden andre Excerpter. (see ndfr. *Mai*). Dion er vigtig for de Ridsperioders Historie, om hvilke vi ellers have Mangel paa Efterretninger. Han er kyndig i Romerstatens Forfatning og Indretninger, men overtroisk, ofte ukritisk og partisk. Han efterligner de Ældre, navnlig Polybios, men hans Foredrag er ofte kunstlet og deklamatorisk. — Ogsaa andre Skrifter af ham nævnes.

En italiensk Oversættelse af *N. Leonicens* udkom før den græske Text, som i de ældre Udgaver var ufuldstændigere end nu.

+ *Ed. princ. Rob. Stephanus. Lutet. 1548. Fol.* (Indeholder en Deel af B. 35. 36 og B. 37—58, men 57 og 58 indeholde B. 57—60).

Efter forskellige Udg. i Slutn. af 16de og Begynd. af 17de Aarh. (s. Gr. + *H. Stephanus. 1591* (nogle Exempl. 1592). *Fol.*); og efterat flere Samlinger af Fragm. vare udgivne ved *H. Valesius, F. Ursinus* (§. 397) o. A. udkom den bedste Udgave af denne Forfatter;

H. S. Reimarus. Hamb. 1750—1752. 2 Voll. Fol.

Ap. Tauchnitz. Lips. 1848. 4 Voll. 12. (Fragmenterne bedre ordnede).

F. G. Sturz. Lips. 1824—1825. 8 Voll. 8.

Jac. Morrellius, 3 *Fragm. Bassani* 1703. 8. Paany (*Chard. de la Ronchère*); Par. 1800. Fol.

Deels gamle deels nye Fragmenter af B. 1—35 og 61—80 udg. af *A. Mai* i *scriptt. vet. nova collect. cet.* (S. 827) P. 327—567 og 135—246; hvori tillige Fortsættelse ved en anonym Forfatter.

Flere *Fragm.* ere sandsynligvis endnu ikke udgivne.

F. G. Sturz, *de nonnullis Dion. Cass. locis*, 5 *Prolusiones* 1812—1816.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* V, 138 sqq.

§. 241.

Herodianos fra Alexandria. 170—240. Levede en Tidlang i Rom, beskæftiget med offentlige Anliggender (B. 1, C. 2). Skrev i Slutningen af sit Liv τῆς μετὰ Μάρκου βασιλείας ιστορίαι i 8 Bøger. Sandhedskierlighed, Upartiskhed, god Dømmekraft. Foredraget tydeligt og let. De indflettede Laler bære nu og da Spor af Veltalenhedens Forsalb. I Geographien var han ukyndig, og usiagtig i Chronologien.

Først paa Latin ved *A. Politianus*. † Rom. 1498. Fol. og ofte.

Af de talrige Udgaver:

† *Ed. princ. Aldus*. (med *Xenophontis omissa*; Gæst *Plethon cet.*); Venet. 1503. Fol. (Urigt i Indhold og i Titlerne). Paany † ib. 1524. 8.

Lovanii, ap. *T. M. Alostensem*, 1525. 4.

† *H. Stephanus*. Paris. 1581. 4.

† *F. Sylburgius*, i Vol. III af *Scriptt. Hist. Rom.* min. Francof. 1590. Fol.

T. G. Irmisch. Lips. 1789—1805. 5 Voll. 8.

beskrevne Hæresposter der og i Provinsferne. . . . . Efter lang Forberedelse forfattede han *Ῥωμαϊκή ἱστορία* fra Qued's Ankomst til Italien indtil 229 eft. Chr. i 80 Bøger. Dette Værk er ikkun tildeels bevaret. B. 1—34 Fragmenter (*H. Valesius. F. Ursinus. A. Mai* vid, §. 397). B. 35—36 Brudstykker. B. 37—54 næsten fuldstændige. B. 55 ufuldstændig. B. 56—60 fuldstændige, eller dog et udførligt Udtog deraf. Af B. 61—80 findes kun Udtog af Euphili-nos (en Munk i 11 Aarh. (§. 392) der gjorde et Udtog af B. 35—80), desuden andre Excerpter. (see ndfr. *Mai*). Dion er vigtig for de Tidsperioders Historie, om hvilke vi ellers have Mangel paa Efterretninger. Han er kyndig i Romerskatsens Forfatning og Indretninger, men overtroisk, ofte ukritisk og partisk. Han efterligner de Ældre, navnlig Polybios, men hans Foredrag er ofte kunstlet og deklamatorisk. — Ogsaa andre Skrifter af ham nævnes.

En italiensk Oversættelse af *N. Leonicens* udkom før den græske Text, som i de ældre Udgaver var ufuldstændigere end nu.

+ *Ed. princ. Rob. Stephanus. Lutet. 1548. Fol.* (Indeholder en Deel af B. 35. 36 og B. 37—58, men 57 og 58 indeholde B. 57—60).

Efter forskellige Udgg. i Slutn. af 16de og Begynd. af 17de Aarh. (s. Gr. + *H. Stephanus, 1591* (nogle Exmplr. 1592). *Fol.*); og efterat flere Samlinger af Fragm. vare udgivne ved *H. Valesius, F. Ursinus* (§. 397) o. A. udkom den bedste Udgave af denne Forfatter;

H. S. Reimarus. Hamb. 1750—1752. 2 Voll. Fol.

Ap. Tauchnitz. Lips. 1848. 4 Voll. 12. (Fragmenterne bedre ordnede).

F. G. Sturz. Lips. 1824—1825. 8 Voll. 8.

Af Haandudgaver:

G. H. Lünemann. Goett. 1811. 8.

Ap. Tauchnitzium. 1819. 12.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 609 sqq.

§. 243.

Publ. Herennios Dexippos fra Athen. Omtr. 270 eller fildigere. Hærfører og Archont. Forfatter til forskellige historiske Skrifter, f. Ex. de makedoniske Kongers Historie, om Romernes og Skythernes Krige, et Afriids af Historien indtil 268 eft. Chr. o. fl., af hvilke findes Fragmenter f. Ex. i *ἐκλογαὶ περὶ πρεσβειῶν* (§. 397. Ed. Paris. P. 6—12), i *A. Maii Scriptt. vett. nova collectio cet.* (§. 397). Tom. II. Pag. 319—347. *I. Bekker & B. G. Niebuhr* l. c. §. 392 Eunapios.

III. Chronologie.

---

§. 244.

Ved den historiske Kritik blev Chronologien efterhaanden en nødvendig Deel af Historiens Videnskab. Men den anvendtes længe af Historieforfattere, før den kunde fortjene Navn af Videnskab. Nogle befordrede den ved leilighedsvis at meddele deres eller Andres chronologiske Undersøgelser, eller anvende Resultaterne deraf i deres historiske Skrifter. Andre

- F. A. Wolf. Hal. 1792. 8.*
G. E. Weber. Lips. 1816. 8.
Imm. Bekker. Berol. 1826. 8.
S. Samlingerne hos Tauchnitz. (1819) og Weigel. (1821).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 286 sqq.

§. 242.

CL. Aelianus, fra Præneste. Levede i første Halvdeel af 3die Aarh. Endskøndt Udtænding erhvervede han sig dog Færdighed i det græske Sprog. Herib. hører hans *πασχίλη ιατροπία* (ogsaa andre Titler) i 14 Bøger, en Samling af blandet Indhold, uden Kritik, Dømmekraft eller Smag, snart med de benyttede Forfatteres egne Ord, snart vilkaarligen forandrede dem, hvorfor ogsaa Stilen er sig selv meget ulig. — Ham tillægges ogsaa, dog ikke uden Modsigelse, et naturhistorisk Skrift, hvorefter ndfr. §. 357, og *περὶ προνοίας*, hvorefter kun findes Fragmenter. Desuden en Anklage imod Gynnis (Elagabal), som er tabt, og *XX ἀγροικαὶ ἐπιστολαί*.

- Aeliani opera: C. Gesner. Tigur. (1556) fol.*
 Af de mange Udgg. af *Variæ historiae* nævne vi her:
 † *Ed. princ. (C. Peruscius) med andre Skrifter. Rom. 1545. 4.*
J. Perizonius. Lugd. Bat. 1701. 2. Voll. 8.
I. H. Lederlin. Argent. 1713. 8.
Abr. Gronovius. Lugd. Bat. 1731. 2. Voll. 4.
C. G. Kuehn. Lips. 1790. 2. Voll. 8.
G. B. Lehnert. Lips. 1794. 2. Voll. 8.
Ad. Coray, i Πρόδρομος Ἑλληνικῆς βιβλιοθ. Paris. 1805. 8.

Af Haandudgaver:

G. H. Lünemann. Goett. 1811. 8.

Ap. Tauchnitium. 1819. 12.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 609 sqq.

§. 243.

Publ. **Jeremios Dexippos** fra Athen. Omtr. 270 eller sildigere. Hærfører og Archont. Forfatter til forskjellige historiske Skrifter, f. Ex. de makedoniske Kongers Historie, om Romernes og Skythernes Krige, et Afriids af Historien indtil 268 eft. Chr. o. fl., af hvilke findes Fragmenter f. Ex. i *ἐκλογαὶ περὶ προσβειῶν* (§. 397. Ed. Paris. P. 6—12), i *A. Maii Scriptt. vett. nova collectio cet.* (§. 397). Tom. II. Pag. 319—347. I. *Bekker* & *B. G. Niebuhr* l. c. §. 392 *Eunapios*.

III. Chronologie.

§. 244.

Ved den historiske Kritik blev Chronologien efterhaanden en nødvendig Deel af Historiens Videnskab. Men den anvendtes længe af Historieforfattere, før den kunde fortjene Navn af Videnskab. Nogle befordrede den ved leilighedsvis at meddele deres eller Andres chronologiske Undersøgelser, eller anvende Resultaterne deraf i deres historiske Skrifter. Andre

gjorde den til Hovedgjenstand for chronologiske Optegnelser eller Udarbejdelser. Vi nævne her dem, som i begge Henseender have gjort sig meest fortiente. Sættur lidet af denne Deel af den græske Litteratur er bevaret.

—
Af Bærker over Chronologien i Almindelighed nævne vi her:

I. Scaliger, opus de emendatione temporum. Paris. 1583. Fol. og oftere f. Gr. Lugd. Bat. 1598. Fol. Colon. Allobr. (nogle Explr. anderledes) 1629. Fol. Sammenl. §. 249 (Eusebios).

S. Calvisius, opus chronologicum. Næste Udg. Francos. 1685. Fol.

D. Petavius, opus de doctrina temporum. Iblandt flere Udgg. Antv. 3 Voll. (Vol. 1. 1705. Vol. 2 & 3. 1703) Fol. (Vol. 3 er hans Uranologion. Paris. 1630. Fol.).

— *rationarium temporum. Iblandt flere Udgg. Lugd. Bat. 1724 og 1745. 3 Tom i 2 Voll. 8.*

Om den klassiske Chronologie i særdeleshed

H. Dodwell, de veterib. Græcor. Romanorumque cyclis. Oxon. 1701. 4.

E. Corsini, Fasti Attici. Florent. 1744—1756. 4 Voll. 4.

H. Clinton, Fasti Hellenici. Ol. 55—124. Ed. 2da Oxon. 1827. 4. Ed. C. G. Krueger. Lips. 1830. 4.

Sammenl. *D. H. Hegewisch, Einleit. in die histor. Chronol. 2te Ausg. Alton. 1814. 8.*

§. 245.

Demetrius Phalereus. Ol. 113, 4. 325. 'Αναγραφή Ἀρχόντων. (Ndr. §. 316).

H. Dohrn, de vita & rebus Demetr. Phal. Kilon. 1825. 4.

Forfatterne af de saakaldte *Ἀρχαῖες*, d. e. historiske, mythiske, geographiske, chronologiske Beskrivelser over Attika,

byggede meest paa Sagn, Indskrifter og offentlige Aftstykker, omtales her, fordi disse Bøger, ved at ordnes chronologisk, bidrage til at, bane Chronologiens Videnskab. Allerede i den foregaaende Periode nævnes Melesagoras ell. Amelesagoras, Klitodemos, Phanodemos.

I denne Periode f. Ex.

Philochoros fra Athen. Dmtr. Bl. 118—129. Μαντις. Ἱεροκρόνος. Hans Hovedværk var Ἀρχαῖς ell. Ἀρχιδέες. Fra de ældste Tider indtil 261 f. Chr., ordnet efter Konger og Archonter. Meget benyttet af Efterfølgerne.

Desuden Androtion, Demon, og Istros.

Disse Atthidographers Fragmenter findes i

Philochori et Androtionis fragm. ed. C. G. Lenz et C. G. Siebelis. Lips. 1811. 8.

Phanodemi, Demonis, Clitodemi atque Istri fragm. ed. C. G. Lenz et C. G. Siebelis. Lips. 1812. 8. (Med en Afhandling om disse Forfattere i Almindelighed, og Tillæg til Philoch. Fragm.).

Eratosthenes. Dmtr. 276—196. Havde skrevet tabte Bøger: περὶ χρονογραφιῶν, og Ὀλυμπιονίκαι. (Ndsf. s. 252).

s. 246.

Chronicon marmoreum, sædvanligen kaldet *Marmora Paria*, *Arundeliana*, *Oroniensia*. Disse Marmortavler fandtes paa Paros (?) omtrent 1627, og indeholdt, da de vare fuldstændige, Fortegnelse over de mærkeligste Begivenheder i Grækenland fra Kekrops (1582) indtil Archonten Diognotos (264 f. Chr.). I dette Monuments nuværende Tilstand savnes Begyndelsen indtil 895 f. Chr. (hvoraf dog
(20*)

haves en Kopie) og Slutningen fra 354—264 f. Chr. Det har der været tvivlet om dette Monuments Ægthed; dog antages det nu almindelig for ægte, endvidere ikke af Alle med lige Tillid til dets Paaalidelighed.

I. Selden, Chronicon Parium s. Marmora Arundelliana. Lond. 1629. 2 Voll. 4. (Dgfaa i Seld. Oper. Lond. 1726. Fol. Vol. 2).

Siden kaldtes de Marm. Oxoniensia, og udgaves af
H. Prideaux. Oxon. 1676. Fol. **M. Maittaire.** Lond. 1732. Fol. (**R. Chandler.**) Oxon. 1763. Fol.

C. J. T. Wagner, die parische Chronik, griech., übers., und erl. uet. Goett. 1790. 8.

W. Roberts, Marmora Oxoniensia vet. Oxon. 1791. 8.
Hales i: a new Analysis of Chronology. Lond. 1809 sqq. 4. (Vol. I. P. 213—218).

Ægtheden angrebet i

The Parian Chronicle (**I. Robertson.**) Lond. 1788. 8.

Forsvaret af

Hewlett, i tvende Skrifter, af hvilke det ene: **Vindication of the authenticity of the Par. Chron.** Lond. 1789. 8 o. A.

Wagner og **Roberts.** Il. cc.

Polemon, Periegetes, maaskee fra Troas, 200. Iblandt hans forskiellige Skrifter (conf. ndfr. §. 253) var hans tabte λόγος Ἑλληνικός, 11 Bøger, formodentlig vigtigt for Chronologien.

Apollodoros. Χρονικά. See §. 184.

Castor Rhodios. Omtr. 36 f. Chr. Χρονικά ἀγνοήματα. Περὶ θαλασσοκρατούντων.

C. G. Heyne, de Castoris Epochis i Nov. Commentt. Soc. Reg. Goett. V. 1. P. 66 sqq. Vol. II. P. 40 sqq.

§. 247.

Josephos (§. 236). Berørte leilighedsvis Chronologien, og lagde overalt Hebræernes Tidregning til Grund.

Phlegon fra Tralles i Lydien. Dmtr. 125 est. Chr. Af hans chronologiske Hovedværk *Ὀλυμπιονικῶν καὶ χρο- νικῶν ἀναγωγὴ* er kun et Fragm. af Indledningen og af Bl. 176 bevaret. Ligesledes ere hans Skrifter om Sicilien, Roms Mærkværdigheder, og Romernes Feste tabte. Derimod findes *περὶ Ὀλυμπίων* (ndfr. §. 357) og *π. μακροβίων*.

† *Ed. princ. G. Nylander* (med Antonin. Liber. cet.). Basil. 1568. 8.

† *I. Meursius*. Lugd. Bat. 1620. 4.

I. G. F. Franzius. Hal. 1775. 8. *Ed. alt. ib.* 1822. 8. (med Anm. af *F. G. Bast* udaf hans *Eplst. crit.* Lips. 1809. 8).

A. S. L. Steen († *Bibl. d. alt. Litt. u. K.* Nø. VI og VII) et Skrift *γυναικες ἐν πολεμικῇς σὺνεται καὶ ἀνδρείαι*, som maaskee er af denne Phlegon. — Samment. Section §. 357.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* V, 255 sqq.

Claudios Ptolemæos. Formodentlig fra Ptolemais i Overægypten, men almindeligen kaldet Pelusiotes, og urigtigen anseet for at have været Konge i Egypten. Dmtr. 160 est. Chr. Herhvid hører hans *πρόχειροι κανόνες*, hvoraf en Deel er bevaret, under Navn af *κανὼν βασιλειῶν*, hvori opregnes flere Nationers Konger fra Nabonassar indtil Antoninus Pius, sildigere foresat og interpoleret af Theon fra Alexandria (§. 449) og maaskee tillige af Andre. Det ægyptiske Aar ligger til Grund for Beregningsmaaden. (Samment. §. 434 Tzekes). Han var desuden Geograph (ndfr. §. 257), Astronom (ndfr. §. 349), og Musiker (ndfr. §. 352).

udgivet af *I. Scaliger, S. Calsius, D. Petavius* i deres
chronolog. Værker (§. 244).

H. Dodwell i hans *dissert. Cyprianæ. Oxon. 1684. 8.*

M. Halma, Κανὼν βασιλειῶν, φάσις ἀπλάνων
(§. 349), cet. Paris. 1819. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 270 sqq.

Af Theons *Fasti græci priores* cet. er Noget udgivet
ved *H. Dodwell*, l. c. Nu fuldstændig ved *M. Halma*. Paris.
1822—1823. 2 Vølt. 4.

I. v. d. Hagen, Obs. in Theon. fastos et in fragm.
exped. canon. Amst. 1735. 4.

§. 248.

Nogle christelige Skribenter (ndfr. §. 310—312) for-
bandt den hebræiskchristelige med den græske Chronologie, for
derved at vise Christendommens Fortrin for Hedenskabet.
Den vigtigste iblandt disse var Eusebios (ndfr. §. 249), men
tidligere end han f. Ex. Justinus Martyr; Tatianos;

C. Kl. Clemens, Presbyter i Alexandria. Omtr.
200 eft. Chr. (Ndfr. §. 312). Iblandt hans Skrifter
indeholde især *ol στωματείς* vigtige Bidrag til den græske
Litteraturhistories Chronologie. Ikke saa chronologiske For-
fattere nævnes heri tildeels med Angivelse af deres Skrifters
Titler, f. Ex. Antiochos, Hegias, Dionysios fra Argos,
Euthymenes, Sosibios o. A.

Sextus Julius Africanus. I første Halvdeel af
3de Aarh. (222). Formodentlig fød i Palæstina. Christen.
Foruden andre Skrifter (sammenl. §. 355. 471) forfattede
han *πεντάβιβλον χρονολογικόν* fra den ældste Tid indtil

Alexander Severus. (221). Fragmenter deraf hos Eusebios, Synkellos o. A., som benyttede dette Skrift.

Anastolios. Biskop i Laodicea omtr. 270 (ndfr. §. 345).
 Skrev en Canon Paschale, hvoraf en lat. Dversf. udg. af
Eg. Bucher, de doctrina temporum. Antwerp. 1664. Fol.

§. 249.

Eusebios, med Tilnavn Pamphili. Fød omtr. 264 est. Chr. Biskop i Cæsarea fra 315. Død 340; og hører altsaa tildeels til følgende Periode. Forfattede theologiske, kirkehistoriske (§. 411), geographiske, og chronologiske Skrifter (§. 408). Herhid hører hans *παντοδαπή ιστορία*, et chronologisk Værk, hvorved han havde til Hensigt at godtgjøre det gamle Testaments Troværdighed. Han benyttede de vigtigste tidligere historiske og chronologiske Forfattere, og indbefattede i tvende Bøger, som hver for sig udgjorde et eget Heelt, Fortidens vigtigste Begivenheder indtil Aar 325 est. Chr. Første Bog: *χρονογραφία*, var ethnographisk; anden Bog: *χρονικός κανών*, synchrontisk. Julius Afrikanus var deri hans Hovedkilde indtil 221 est. Chr. — Den græske Text af begge Bøger er tabt. Af Bog 1 kendte man indtil 1792 ikkun Fragmenter i samme Forfatters *εὐαγγελικῆς ἀποδείξεως προπαρασκευή*, hos Georgios Synkellos (§. 404) o. A. (Scaliger, see ndfr.). Af Hieronymus have vi en latinsk Dversættelse af B. 2, hvori Eusebios er fortsat indtil Aar 378. Aar 1792 fandtes i Constantinopel et meget gammelt Haandskrift, indeholdende en armenisk Dversættelse af begge Bøger, endskøndt B. 2 ikke ganske stemmer overens med Hieronymi Dversættelse, som

at nu" have det. Dette Haandſkrift kom 1794 til Benedig, og er nu udgivet. Om det end ikke har opfyldt de Forventninger, man forud gjorde sig berom, har det dog bragt Historien og Chronologien vigtigt Udbytte.

Af Udg. af Hieronymi Dvers. og de græſke Fragmenter nævnes her:

Ed. princ. Philippus Lavagnia (Mediol.) omtr. 1475 (uden Xarſtal). Fol.

+ *Arn. Pontacus* (med Fortſ. af Hieronym. og Prosper Aquitanus). Burdig. 1604. Fol.

Joh. Scadigen, *Thesaurus temporum* (Hieron. Dvers., Fortſ. af Albigeser Fortſættelſe, og en Samling af de græſke Fragmenter). + Lugd. Bat. 1606. + Amstel. 1658. Fol. (Conf. *J. A. Fabric. Bibl. Gr. XIV. Ed. prior.*).

D. Vallarsius, den latiniſke Dvers. i Hieron. Oper. Venet. 1766 sqq. 11 Voll. 4.

Conf. *H. L. Schurzſch*, *Notitia biblioth. Vinarſiensis. Acced. Cl. Salmasti lectt. & emend. ad Chronio. Euseb. lectt. Witteb. 1712. (Jen. 1713) 4.*

Hieron. de Prato, de chronicis libris Eusebii cet. Veron. 1750. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VII, 835.

Efterat *A. Mai* tidligere (Mediol. 1816. 8) havde udgivet Prøver af Eusebios paa Latin, udkom: *Euseb. chron. canon. libri II, ex Haicano codice cet. (lat. Dvers. med de græſke Fragm.) A. Maius et I. Zohrab. Mediol. 1818. 4 maj.*

P. I. Bapt. Aucher Ancyranus, *Euseb. chronic. bipartitum. (Armen. og Latin med de gr. Fragm.). Venet. 1818. 2 Voller.*

Conf. Journ. des Savans 1819. P. 545 sqq. (Revue Re-
chette) og 1820, P. 106 sqq. (St. Martin).

B. G. Niebuhr, historischer Gewinn aus der armen. Uebers.
der Chronik des Euseb. i Abhh. der Berl. Akad. d. Wissensch. (Histor.-
philos. Classe 1820—1821). Berl. 1822. S. 37 sqq.

IV. Geographie.

(Samment. S. 119—120).

§. 250.

Ved at sættes i Forbindelse med Mathematik, Astrono-
mie, Naturvidenskaberne (Aristoteles*), Theophrastos) og
med Lændenes politiske Tilstand, hævede Geographien sig efter-
haanden til at udgøre en selvstændig Deel af de historiske
Videnskaber. Disse Fremskridt, der vare en Følge af Videns-
kabernes almindelige Udvikling, befordredes ved flere Omstæn-
digheder, især ved Alexanders Tog og de af ham foranstaltede
Opdagelsesreiser, ved lignende Reiser, og Handelsforetagender
under Ptolomæerne, og i den sidste Deel af dette Afsnit
ved de gunstige Forhold, som Romernes Verdensherredømme
medførte for de geographiske Kundskabers Udvikelse og Berig-
tigelse.

§. 251.

Af de mange, som under Alexander den Store, hans
nærmeste Efterfølgere, og de første Ptolomæer foretog og be-
skrevede Reiser i Asien, navnlig i Indien, er intet fuldstæn-

*) B. L. Königsmann, de Geogr. Aristol. Sleav. 1803 sqq. 4.

ligt Værk bevaret. Med Undtagelse af Brudstykker findes af den kun af de tidligere Forfattere, som benyttede den.

Ik disse Skribenter høre de Geographer, som nævnes i denne Paragraph.

Nearchos fra Kreta. Omtr. 326. Sendtes af Alexander d. St. paa en Opdagelsesreise til Asiens Kyster imellem Indus og Euphrat. Af hans *παράπλους* findes et Udtog i Arrians *Indica* (§. 238).

I. Hudson, *Geogr. min.* T. I. (§. 119).

F. Schmieder, *see* *ovfr.* §. 238.

W. Vincent, *the Voyage of Nearchus* *cet.* Lond. 1797. 4. Nyeste Udg. Oxon. 1809. 4.

H. Dodwell, *diss. de Arriani Nearchi*, (I. Hudson l. c.).

St. Croix, *examen critique* *cet.* *ovfr.* §. 227.

Dikæarchos. *ovfr.* §. 184. *Sammenl.* §. 282. 873. Aristoteles' Discipel. *Bíos 'Elláδος*, 3 Bøger, en statistisk Skildring af Grækenland, i Form af en Reisebeskrivelse; et udmærket Værk, der, som det synes, var mindst paalideligt om de nordlige Egne af Hellas. Bevarede ere tvende Fragmenter: 1) Beskrivelse af Attika og Boeotien, 2) af Bjerget Pelion. Af hans øvrige Skrifter hører herhid: *καταμετρήσεις τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ὁρῶν*; *πολιτεία Σπαρτιατῶν*; hans Bøger om Pellene, Korinthos, Athen o. s. v., hvilke Skrifter maaskee tildeels hørte til hans *βίος 'Elláδος*. Han havde desuden skrevet om Musikken o. s. v.

† *Ed. princ.* Henr. Stephan. Paris. 1589. 8 (ogsaa i Gronov. *Thes.* T. XI. P. 1 *sqq.*).

D. Hoeschel, *Geographica.* *See* §. 119.

- I. Hudson*, Geogr. min. (§. 119) T. II.
G. Maass (tilligemed Hanno og Mithophoros). Rom. 1812. 4.
M. Mars i Crouzeri meletemata, Pars III, 1819. 8.
 P. 171 sqq. (med en Afhandling om Dit, i Almindelighed).
Conf. H. Dodwell, de Dicæarcho hos Hudson l. c.
G. G. Bredow, epistol. Paris. ovfr. §. 119.
F. Passow, de Dicæarchi Tripolitico, Vratisl. 1829. 4.
J. A. Fabricii Bibl. Gr. III, 486 sqq. o. A.

Endvidere: Onesikritos (§. 228); Megasthenes (omtr. 300); Timosthenes (conf. Hayne de fontt. Diod. Sic. See §. 233); Daimachos; Dionysios; Patrokles; Polykletos; Androsthenes o. A.

§. 252.

Eratostrhenes fra Kyrene. (Sammenl. §. 205). Omtr. 276—196. Iblandt hans Lærere vare Kallimachos, Zeno o. A. Bibliothekar i Alexandria 228. Grammatiker (§. 205), Digter, Philosoph, Mathematiker, Astronom, Geograph. Havde Tilnavnet Beta. Han forfattede mange Skrifter af meget forskiellig Art. Af Digte skrev han f. Ex. et elegisk Digt: Erigone, og Hermes i hexametriske Vers (Brunck Anal. I, 477 sqq. Sammenl. §. 344). Han forfattede et didaskalisk Værk om Komoedien o. s. v. (Conf. §. 245). Herhvid hører hans Γεωγραφικά ell. Γεωγραφούμενα, 3 Bøger, i hvilke han; foruden en Kritik over de tidligere Geographer, behandlede den fysiske, mathematiske, og historisk-politiske Geographie. Han forkastede Homeros' Troværdighed som Kilde for Geographien (Sammenl. de ældre Geographer og Strabon ndfr. §. 255), og var den første, der bragte Geographien i videnskabeligt System. Værket selv

er, tabte, og flendte, best. af Strabons Udtog og Bekræftelse deraf. Efterfølgerne lagde for en stor Deel dette Bærf til Grund, enten videre udførende det, eller modsigende det.

G. C. F. Seidel, *Erat. Geographicorum fragm.* Goett. 1789. 8.

G. Bernhardt, *Eratothenica* (undtagen *οἱ καταστερισμοί* ndfr. §. 344). Berol. 1822. 8.

L. Ancher, *Diatr. in fragm. geogr. Erat.* Goett. 1770.

4. Conf. Mannert, *Gosselin, Malte Brun o. A.* (H. ec. §. 119).

J. A. Fabric, *Bibl. Gr.* IV, 117 sq.

§. 253.

Polybios (§. 231). I hans Bærf findes Bidrag til Geographien; især indeholdtes saadanne i en af de tabte Bøger (XXXIV?), hvoraf Fragmenter forekomme hos Strabon og Athenæos.

Polemon (§. 246). *Κασιμική περιήγησις ἧτος γεωγραφία. Περιήγησις Ἰλίου* i 3 Bøger. Af hans talrige topographisk-historisk-antiquariske samt andre Skrifter nævne vi her hans *κτίσεις*; hans Samlinger af *ψηφίσματα*, *ἐπιγράμματα*, *ἀναθήματα*, saavel andre Steder, som navnlig i Athen (*περὶ τῶν ἀναθημάτων τῶν ἐν Ἀγοπάλει*); *περὶ τῶν ἐν Σικυῶνι πινάκων*; *περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ποταμῶν* o. s. v. Alle disse Skrifter ere tabte.

Mnasæas fra Lykien eller Achaia. 166. En tabt *περιήγησις* eller *περίπλους*, hvoraf de øvrige Skrifter, som nævnes, formodentlig vare Dele.

Agatarchides fra Knidos. *Diatr.* 166. Af ham nævnes flere geographisk-historiske Skrifter, f. Ex. *Ἀσιατικά*,

*Εὐρωπαϊκῇ, περὶ τῆς ἐρυθρῆς θαλάσσης, ἑλλογαὶ ἰστο-
ριῶν α. 1. 2.*

*Ed. pr. Henr. Stephanus. Agat. Geographica (med Fragm.
af Ptolemaeus og Remmon). † Paris. 1557. 8. † Forøget 1594. 8.*

I. Hudson, Geogr. minor. T. I.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 32.

Hipparchos fra Nikæa. Døde omtr. 125. Især
berømt som Astronom (ndfr. s. 347). Bearbejdede den
mathematisk Geographie, som i lang Tid efter ham ikke
gjorde videre Fremskridt af Betydning. Han skrev en Bog
imod Eratosthenes, i hvilken han dog siges mere at have
udpeget dennes Fejl, end selv at have fremstillet det Nigtige.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 25 sqq.

§. 254.

Efter 146 f. Chr., fra hvilken Tid Grækenland kom un-
der det romerske Herredømmes Indflydelse, gjorde Grækerne
betydelige Fremskridt i Geographiens, især den topographisk-
politisk Geographies, videnskabelige Behandling.

Strabon fra Kappadokien. Omtr. 125. Reiser i Asien,
Ægypten, Spanien. Benyttet af Strabon.

Artemidoros fra Ephesos. 100. Mange Reiser.
Γεωγραφούμενα ell. *Περὶ πλοῦς*, 11 Bøger. Meget be-
nyttet af de tidligere Geographer og Historikere. End, und-
tagen nogle Fragmenter, og en Deel af et Udtog, forfattet
af Markianos fra Petalæa, omtr. 400 est. Chr. (ndfr.
s. 408). Artemidoros havde ogsaa skrevet *Ἰωνικὰ ὑπο-
μνήματα*.

† *D. Hoeschel* i *Geographica*. Aug. Vind. 1600. *A.*
I. Hudson, *Geogr. min.* (§. 119). Tom. I.

R. M. v. Goens, duo fragm. *Artem.*, med *Porphyr.* de
 antro *Nympharum*. Traj. ad Rh. 1765. 4. og *F. X. Berger*,
 et Fragment om *Nilen* i: *Arctins* Beiträge zur Gesch. und Litter.
 B. II. 1804.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* V, 264. *Conf.* IV, 613. *sqq.*

Stymnos fra *Chios*. See ovfr. §. 184.

Alexandros, med Tilnavn *Polyhistor*. : Dmtr. 84.
 Iblandt hans talrige Skrifter var vel det, som nærmest an-
 gik *Geographien*, et meget omfattende Værk, der handlede
 om mange Lande særskilt, f. Ex. *Europa*, *Ægypten*, *Phry-*
gien, *Bithynien*, *Karien*, *Syrien*, *Kypros*, *Indien* o. s. v.
Plinius benyttede dette Værk meget.

Dionysios, *Periegetes*. Dvnfr. §. 180.

§. 255.

Strabon fra *Amasia* i *Kappadokien*. Dmtrent ved
 Christi Fødsel. Hans γεωγραφικά, 17 Bøger, er det æld-
 ste geographiske Værk i den græske Litteratur, der i heelt Om-
 fang er bevaret. *Strabon* forfattede dette Værk i sin høiere
 Alder, efterat have foretaget meget betydelige Reiser, og for-
 resten benyttende mundtlige Sagn, og de Hjælpekilder, han
 forefandt i den ældre Litteratur, hvilke han benyttede med
 megen Lærdom, og prøvende Kritik. Han polemiserer ofte
 imod sine Forgiengere, og antager imod *Eratosfhenes* o. A.,
 at de homeriske Digte indeholde historisk Sandhed, digterisk
 indklædt. B. 1—2 indeholder Kosmographie med Kritik over
 de ældre Geographer; B. 3—17 Chorographie. Dette vig-

tige Bæft, hvis Text dog paa mange Steder er ufuldstændig og forvansket, er mindre vigtigt for den mathematisk Geographie, end for Landenes physiske og politiske Beskrivelse. Det findes ikkun lidet benyttet af de gamle Skribenter; i Middelalderen stod det i stor Anseelse, og der haves Udtog deraf fra den Tid, f. Ex. af Georgios Gemistos Plethon (Sæc. XV Inedit.). — Strabon skrev desuden en Fortsættelse af Polybios, der maaskee er samme Bæft som hans *ὑπομνήματα ἱστορικά*.

Først paa Latin: ved Guarinus Veronensis & L. Gregor. Tiphernates, Romæ ap. C. Sweinheim et A. Pannartz. Fol. uden Aarstal, formod. 1469 ell. 1470. Kritisk vigtig.

† *Ed. princ. Aldus. Venet. 1516. Fol.*

† *G. Xylander. Basil. 1571. Fol.*

† *Is. Casaubonus. (Genève) 1587. Fol. Forbedret † Paris. 1620. Fol.*

(T. I. Almeloveen). Amstelod. 1707. 2 Voll. Fol.

I. P. Siebenkees (T. I) og C. H. Tzschucke (T. II—VI). Lips. 1796—1811. 6 Voll. 8. (Text og Xyland. Overs.). F. T. Friedemann, Vol. VII (Comment. til B. 1—3). Lips. 1818. 8.

Ad. Coray. Paris. 1815—1819. 4 Voll. 8.

Ap. Tauchn. Lips. 1819. 3 Voll. 12.

En Chrestomathie af Strabon, formod. fra 10de Aarhundrede:

† *Ed. princ. (S. Gelenius). Med Arrianos' og Pannos Periplus cet. Basil. 1533. 4.*

I. Hudson (med H. Dodwells Afsndl.) i geogr. min. Tom. II, og i flere Udgaver af Strabon.

ib. 1820. 8.

Descriptio et de la Porte de Thell og Corus, med udførlig Commentar, og Bidrag af Gosselin. Paris. 1805—1819. 4 Værf i 5 B. 4. (Ufuldendt).

A. H. L. Heeren, de fontib. Geographicorum. Strab. Goett. 1823. 4.

C. G. Siebelis, de Strab. patria, genere cet. Budiss. 1828. 4.

Conf. Mannert, *Gosselin* o. *κ.* (§. 119).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 557 ogq.

§. 256.

Til Geographerne efter Kristus høre:

Isidoros fra Charax. 37 eft. Chr. Af hans *Παροδια, περιηγητιών* (mansiones Parthiae), er manfæet et Udtog beparet: *σκαθμοὶ Παρθικοί.*

D. Heeren (l. c. §. 140).

J. Hudson (l. c. §. 119), Tom. II.

Epistolarum Strabonis indeholder ogsaa i denne Specie Bidrag til Geographien, f. Ex.

Plinarchus (sef. §. 237) og

Arrianos (sef. §. 238). Seefte hører

1) *ἐπιστολὴ πρὸς Ἀδριανόν, ἐν ᾗ καὶ περιπλοὺς Εὐξείνου Πόντου.*

2) *περίπλους τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης.* Udtog om af denne Arrianos.

3) en *περίπλους* af *Pontus Euxinus* og *Palus Maotis.* Compilation fra en tidligere Tid.

1) *Geographia antiqua et moderna*. (S. Gelenius). Basil. 1533. 4.

2) *J. G. Strabonis Geographicae*. (J. G. Strabo. Lugdun.) 1577.

3) *G. Vossius*. Amstelod. 1689. 4. Dalsen i

Jac. Gronovii Geographic. antiqua. See §. 119.

4) *H. Hudsons Geogr. min.* Tom. I.

I. G. Hager, de Arriano geographo cet. Chemn. 1766. 4.

§. 257.

I Midten af 2det Aarh. eft. Chr.

Marinos fra Tyros. 150. Bearbejdede især den mathematiske Geographie, og samlede tillige videre Efterretninger, end man hidtil havde havt om Asien, Afrika, og det nordlige Europa. Hans Skrifter ere tabte, men bekyttedes af

Claudios Ptolemæos. (§. 247. 349. 352). Hans γεωγραφικὴ ἀσκήσις, 8 Bøger, er iblandt de bevarede Bærker Hovedkilden til Kundskab om Grækerne's Geographie. Han er paalideligst i det han beretter om Kystlandene. Hovedgjenstanden er den mathematiske Geographie, dog indskrænker Ptolemæos sig ikke ene dertil. I B. 8 gives Anvisning til at forfærdige Landkort. Bogen var at være almindelig Hænbog i Geographien igennem mange Aarhundreder har dette Bærk været udsat for mange Tillæg og Forskæmminger.

Agathodæmon forfærdigede i 5te Aarh. Kortet til Ptolemæos' Geographie.

Forstjellige 'læsteste Overførsel' og mange Udg. af disse tidligere end paa Græst; s. Et.

J. Angelus. Bonon. 1462 (urigtigt Årstal; maafee 1482). Fol. + Vicentia 1475. Fol. + Ulm 1482. Fol. Argentor. ap. I. Schottum. 1513 Fol. og + 1520 Fol.
+ B. Pirkheymer. Argentor. 1523. Fol.

+ Gr. ed. princ. Cum præfat. Desid. Erasmi. Basil. ap. Frob. 1533. 4. (Mange Trykfeil i Tallene). + Paris. ap C. Wechel. 1546. 4.

+ G. Mercator & P. Montanus. Amstel. et Francol. 1605. Fol. (Forstjell. Titelblade).

+ P. Bertius. Amstel. 1618. Fol. (Trykfeilene 'angives forstjelligt). Ogsaa som B. I af P. Bertii theatrum Geographiæ veteris. 1618—1619. 2 Vøll. Fol.

Udg. af 1533 ligger til Grund for disse Udgaver. De anførte Feil ere bleve beret, dog satte Bertius Tallene af de lat. Overf. ved Siden, uden dog at bringe Tallene i Orden, og rettede en Deel Feil i Navnene. En god Udgave savnes endnu.

Ptolem. Arabia, udg. af I. Grævius. Lond. 1650. 4.

— I. Hudson, l. c. T. III, med Ptol. Længde og Brede Kort.

G. M. Reidel, de Ptolem. Geogr. ejusque codic. cet. Norimb. 1737. 4.

Ph. Buttmann, ab. Ptol. in der Anthol. und den Gland. Ptolem. i Museum d. Alterthumsw. von Wolf u. Buttm. Berl. 1810. B. II, S. 3. S. 455 sqq.

A. H. L. Heeren, de fontib. Geographicorum Ptolem. tabularumque cet. Commentt. soc. Reg. Goett. recentt. Goett. 1828. 4.

F. C. S. Kruse, Archiv für alte Geschichte B. I. S. 2, hvor Ptol. sættes 175 eft. Chr.

Conf. Mannert, *Gesch. v. N.* (4. 112).

J. A. Fabric. l. c. §. 247.

§. 258.

Pausanias. Fra Kappadokien, eller maaskee rigtigere fra Lydien. I sidste Halvdeel af 2det Aarh., omtr. 180 eft. Chr. Grammatiker, Rhetor, Historiker, og Geograph. Betydelige Reiser i og udenfor Grækenland. Opholdt sig i Rom, og udarbejdede sin *Ἑλλάδος περιήγησις*, 10 Bøger, benævnde efter de Dele af Grækenland, som deri beskrives. Dette vigtige Værk handler fornemmelig om Kunstens Værker i Grækenland, men er ogsaa vigtigt for Geographie og Historie. Undertiden savner man Kritik hos Forfatteren, og Stilen, endskiøndt efterlignende de ældre Forfattere, er ofte haard og dunkel.

---

† *Ed. princ.* Ap. Aldum, per Marc. Musurum. Venet. 1516. Fol.

† G. Xylander & F. Sylburgius. Francof. 1583. Fol.
† Hanov. ap. Wechel. 1613. Fol.

I. Kuhnus. Lips. 1696. Fol.

I. F. Facius. Lips. 1704—1796. 4 Voll. 8.

E. Clavier († 1814), Ad. Coray (Text og Oversættelse). Paris. 1814—1821. 6 Voll. 8. Supplementb. med Anmærkn. udg. af Courier. ib. 1823. 8.

C. G. Siebelis. Lips. 1822—1823. 5 Voll. 8.

Imm. Bekker. Berol. 1826. 2 Voll. 8 (efter cod. Paris. no. 1410).

Paandudg. hos Tauchnitz. Lips. 1818. 3 Voll. 12. og

— Weigel (e recens. Siebelisii). Lips. 1818—1819. 3 Voll. 8.

Forskjellige latinske Oversættelser, iblandt hvilke R. Amasæi.
Rom. 1547. 4. † Florent. 1551. Fol. Basil. 1557. 8.

C. G. Siebelis, de Pausaniæ patria, ætate cet. Budiss.
1819. 4.

Om Pausanias og enkelte Dele af hans Værker have forskjellige
Afhandslinger af Sevin, Gedoy, Caylus i Mém. de l'Acad.
cet., C. G. Heyne, L. Völkel, A. Nibby o. K. Bigtige Oplys-
ninger findes ogsaa i forskjellige Rejseskrivelser, f. Ex. af Leake
og Gell.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V. 307 sqq.

§. 259.

Dionysios, formod. fra Byzantion, i Slutningen af
andet Aarh. est. Chr. Ἀνάπλους Βοσπόρου. Gkun et
Fragm.

Du Fresne Dom. du Cange: Constantinopolis christiana.
Paris. 1680. Fol.

I. Hudson (l. c. §. 119). Vol. 3.

Agathemer, i første Halvdeel af tredje Aarh. est. Chr.
Ἐποτάμωσις τῆς γεωγραφίας ἐν ἐπιτομῇ, 2 Bøger. B. 2
er en forvirret Gientagelse af B. 1, og ikke af samme For-
fatter.

Ed. princ. S. Tennulius. Amstel. 1671. 8.

I. Gronovius i Geograph. antiqua. See §. 119.

I. Hudson (l. c. §. 119). T. II.

Conf. Mannert (l. c. §. 119).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 615 sqq.

§. 260.

Den Retning, som den græske Litteratur mere og mere tog til det Videnskabelige, viste sig i alle Litteraturens Grene, men fornemmelig i Philosophien, og de nærmest med denne beslægtede Litteraturfag. Aristoteles gjorde Epoche i Videnskaberne systematiserende Udvikling.

Anmærkn. Adskillige megariske og tyrenaiske Philosopher, som levede i eller ind i denne Periode, ere anførte ovfr. §. 150—152. I foregaaende Periode handlede først om Talskunsten, dernæst om Philosophien; i denne Periode foretoges Philosophiens Historie for Rhetorikens og Sophistikens, paa Grund af Philosophiens stigende Anseelse i det her omtalte Tidsrum, og dens Indflydelse paa disse Litteraturfag.

a. Aristoteles.

§. 261.

Aristoteles fra Stagira i Makedonien. Fød 384 (Di. 99, 1), død 322 (Di. 114, 3). Opdragen i Mysien. Skal først have studeret Medicin. Var Platons Tilhører i Athen 367—347. Hvad der fortælles om Platons og Aristoteles' Fiendskab, er vel for største Delen ubegribelig. Efter Platons Død opholdt Aristoteles sig 3 Aar i Atarne; siden i Mitilene, og tilsluttede nogen Tid i Athen, indtil han kaldtes til at være Alexanders Lærer (343). Efter at have

fuldendt dette Svært, drog han 335 eller 336 til Athen, hvor han i en Række af Aar underviste beels sine Disciple, beels Andet i Lyceion, hvorfra Peripatetikernes Skole udgik. Efter Alexander d. Stores Død begav han sig, maaskee for at undvige sine Fiender, til Chalkis, hvor han bode, vist paa hvilken Maade.

§. 262.

Aristoteles besad store Lærdom end nogen Græker for hans Tid. Han var en ypperlig Jagttager, satst rigelig Leilighed til at anstille Jagttager, og var mere end nogen af hans Forgiengere i Besiddelse af den Evne, at bringe disse og Resultaterne af sin Lærdom og Grandfforing i videnskabelig Form. Philosophien er, efter Aristoteles' Lære, den menneskelige Widen, for saavidt den indbefattes i Begreber, hvilke have deres Oprindelse fra Jagttager af det Givne, og dannes ved Forstands-Slutninger fra det Enkelte til det Almindelige. Ved denne logiske Analyse søger Aristoteles det Ubetingede, der indeholder Videnskabens Principer. Den videnskabelige Erkendelse udgør Philosophiens Formaal, og søges for sin egen Skyld. Han skabte en meget omfattende Terminologie. Ved at abstrække sin Virksomhed fast til alle Dele af den daværende menneskelige Widen, havde han fremfor alle græske Philosopher Indflydelse paa at affordre baade den theoretiske og praktiske Philosophie i dens forskellige Dele, og at bringe disse i videnskabelig (systematisk) Form. Nogle Videnskaber dannede han forfra, f. Ex. forskellige Dele af Naturvidenskaberne, saasom Zoologien og Physiologien, og bragte andre, i hvilke han byggede paa

Sorglængernes Aeliber, meget videre fremad, f. Ex. Logik, Metaphysik, og Rhetorik. Erfarings-Videnskaberne, stode ham mest i men indenfor de Grændser, han havde sat for Videnskaben, var hans Indflydelse ingensteds ubetydelig, f. Ex. i Ethik, Politisk v. f. v. — Alexander d. St. Kienkede ham rigelig Understøttelse. — Hans Methode er analytisk, logisk, dialektisk. Hans Foredrag er simpelt, nøiagtigt, men ofte ved sammentrængt Korthed, og Textens Forvanskning, dunkel. (Samment. ndfr. §. 265 d). Hans Philosophie er i Methode og Form saare forskjellig fra den platoniske.

§. 263.

Aristoteles' Skrifter vare meget talrige. Mange ere tabte, dog er et betydeligt Antal bevaret. Disse ere vel ikke alle ægte, men vi kunne dog af dem lære den aristoteliske Philosophie at kende i dens Hoveddele. Disse Skrifters Inddeling i exoteriske og esoteriske (akroamatiske) er endnu ikke bragt i det Rene *). Hvad der fortælles om disse Skrifters Skiebne i Oldtiden, og allerede i den næste Tid efter Aristoteles, er i det mindste meget udpyntet ved sildigere Tilfæetninger. Alligevel er det vist, at baade de ægte aristoteliske Skrifter ere forvanskede ved mangeslags Forandringer og Tilfæetninger, og at andre Forfatteres Skrifter, dels ved Wildfarelse, dels ved Bedragerie allerede tidligent tillagdes Aristoteles. At affondre det Ægte fra det Uægte, og at bringe de aristo-

---

*) Den sandsynligste Forflaring findes hos B. G. Niebuhr, i hans Röm. Gesch. 1, 20. Samment. C. H. Brandis, Rheinisch. Mus. 1, 3, 253—254.

te, Skrifter, i deres oprindelige Sammenhæng og Sæde er en af Aristoteles vigtige, men i ufuldstændige Henseender, formodentlig uoplysede Sager. Forskellige tilhængere af Aristoteles, Omstændigheder have bidraget hertil, og Banfælgheberne foresges end mere ved at tvende græske og en arabisk Fortegnelse, som hæder over Aristoteles Skrifter, er i alle de uoverensstemmende.

S. 264.

Man har forsøgt at inddele og ordne de aristoteliske Skrifter paa meget forskellig Maade. Det er neppe muligt her med Sikkerhed at finde det Rigtige, dog ville fortsatte Undersøgelser bringe meget i det Lys, som endnu er dunkelt, eller kun Gisning.

Vi anføre her de Skrifter, som dels, som ægte, dels pleie at udgives for ægte, i følgende Orden *):

1) *logiske*. Under det fælles, dog ikke fra Aristoteles hidrørende, Navn *Organon* indbefattes herunder 5 forskellige Skrifter: 1) *κατηγορίαι*, 2) *περί ἐρμηνείας*, 3) *ἀναλυτικά προτερα καὶ ὑστερα*, 4 B., 4) *τοπικά*, 8 Bøger; 5) *περί σοφιστικῶν ἐλέγχων*, 2 B. Aristoteles havde foruden disse skrevet andre logiske Skrifter. Mængden af de bevarede er vel ikke ved alle lige vis, dog er der iblandt dem intet, som er afgjort uægte.

*) Hvor ingen nærmere Oplysning tilføies, betegnes de Skrifter, som enten med Visshed, eller sandsynligen ere uægte, med ?. At enkelte Dele af de aristot. Skrifter ere uægte, uvisse, eller ikke staae paa deres rette Sted, kan her ikke tages Hensyn til.

194, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 262

119085.10 100

119085.10 100

100-100000-100000

100-100000-100000

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered.

Herhld høre desuden nogle af de til Parva Naturalia henregnebe Smaa skrifter (ndfr. d. 2). Aristoteles havde forfattet andre herhld hørende, men tabte Skrifter, f. Ex. om Anatomien, maaſtee ogsaa om Lægekunſten o. ſ. v.

[illegible]

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

' , . . .

III) af blandet Indhold.

Aristoteles plejede at give Samlinger og Uddrag, tilbuds til Brug for sine Hørers Udarbejdelse (*ὑπομνήματα*). Mogle af hans mindre Afhandlinger ere formodentlig saadanne foreløbige Uddrag. Samlinger og Uddrag af denne Art vare især udsatte for Andens Tilføjninger og Forandringer.

Heriblandt synes især at høre:

1) *πρὸς λημμάτων τμήματα λη'* (38), meest af fysisk Indhold.

2) *Parva naturalia*. Under denne Benaevnelse har man samlet en Række af mindre Afhandlinger af blandet naturvidenskabelig-philosophisk Indhold. 1) *περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν*. 2) *περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως*. 3) *περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρευσεως*. 4) *περὶ ἐνυπνίων*. 5) *π. τῆς καθ' ὕπνου μαντικῆς*. 6) *περὶ τῆς κοινῆς τῶν ζώων κινήσεως*. 7) *π. μακροβιότητος καὶ βραχυβ.* 8) *π. νεότητος καὶ γήρως, π. ζωῆς καὶ θανάτου*. 9) *περὶ ἀναπνοῆς*. 10) *περὶ ζώων πορείας*. 11) *περὶ τοῦ πνεύματος*. De toende sidste findes ogsaa adskilte fra de øvrige.

3) *περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων*. Denne Samling er i dens nuværende Form formodentlig sildigere uddraget af forskjellige, tildeels aristoteliske Skrifter.

§. 266.

III) Metaphysik.

Τὰ μετὰ τὰ φυσικά, efter den sædvanlige Inddeling udgjørende 14 B. Dette Værk er ikke forfattet af Aristoteles, som det nu er, heller ikke har det sit Navn fra

ham. Derimod synes Aristoteles at have forfattet forskellige Skrifter over den speculative Philosophie (ἡ πρώτη φιλοσοφία), hvilkke angik Philosophien, for saavidt den ikke var indbefattet i hans logiske og naturvidenskabelige Værker. Af sine Skrifter opstod efterhaanden det her nævnte Værk, som fik den ovenfor anførte Titel af dets græske Bearbejdere og Fortolkere, og igiennem mange Forandringer og Tilførminger efterhaanden har modtaget sin nærværende Stikkelse, hvilken Kritikerne paa flere Maader have forsøgt at føre tilbage til det Oprindelige.

Til denne Klasse af Skrifter hørte περί εἰδῶν ὁπρὸς ἀγαθοῦ (περί φιλοσοφίας). Se C. A. Brundis, de perditis Aristot. libris de ideis et de bono s. Philosophia. Bonnæ 1823, 8.

S. 267.

IV) rhetoriske.

1) τέχνη ῥητορικὴ, 3 B.

2) ῥητορικὴ πρὸς Ἀλέξανδρον. Køber ikke blot ved Afvigelser fra det nysnævnte saare vigtige Skrift, men langt mere ved den hele Aand deri, og Behandlingsmaaden, at det er af en anden Forfatter, der, hvis jeg ikke fejler, var en praktisk Taler. — Nogle have antaget, at Anaximenes fra Lampsakos, Andre, at Korax fra Syrakusæ var Forfatter af dette Skrift.

Aristoteles nævner (Rhetor. III, 9) τὰ Θεόδοκτεῖα, som et af sine rhetoriske Skrifter.

V) Kunstlære. Poesie.

Περὶ ποιητικῆς.

Uagtet dette Skrifs store Indflydelse paa Kunsten og dens Theorie, igiennem en Række af Aarhundreder, et man dog langt fra at være kommen til Enighed i dens Bedømmelse. Det er vistnok i sin oprindelige Form et aristotelisk Vært, men vi have kun en Deel af det (om Epopöen og Tragoëdien), og selv den ikkun i Udtog, hvortil kommer, at tidligere Bearbejdelser maaske ikke have været uden Indflydelse paa de enkelte Deles Orden og Foredraget. For at fatte Aristoteles' Kunstlære, maae hans øvrige Skrifter tages til Hielp.

Aristoteles havde skrevet andre — nu tabte — Værker, som vare vigtige for den græske Digtelunsts Historie, f. Ex. *διδασκαλῖαι*, *νῦκτε ἀδουσιακά* o. a.

Aristoteles har ogsaa skrevet Digte. Vi have under hans Navn:

1) *σχόλιον εἰς Ἀρετῆν*. Bevaret hos Athenæos (XV, 51), og hos Diogenes fra Laerte (V, 5).

2) et epitaphisk Epigramma over Herakles fra Atarne.

3) *εἰς τοὺς παρ' Ὀμήρου Ἡρώας ἐπιτάφια*. Eustathios (Il. II, 557) omtaler en saadan Samling af Aristoteles, under Navn af *Πεπλος*. Men i dem, som nu Hayes i Anthologien (Ed. Fr. Jac. See §. 380. Append. no. 9), findes ikke Skibenes Antal, som Eustathios siger at være angiven deri, heller ikke stemmer det, som Eustathios siger om Digtet til *Λίας*, med Anthologien.

VI) rettslige.

1) ἡθικὰ Νικομάχεια, 10 B.

2) ἡθικὰ Εὐδημεία, 7 B. Mogle antage, at det er af Eudemos (s. 282), Andra, at det er af Theophrastos.

3) ἡθικὰ μεγάλα, 2 B. Mogle, at Udtog af 1. eller af 1 og 2, men uvist om ved Aristoteles, eller snarere ved en Anden. Maaſtee ere dog disse tre Skrifter alle i det Hele ægte. Det første blev som et akroamatisk Skrift, ved fortsat Bearbejdelse fuldstændigst udarbejdet. Det andet synes at have været bestemt til privat Brug for Eudemos; og det tredje indeholder maaſtee en almindelig Fremstilling af Aristoteles' Sædelære, og er da ikke en blot Gientagelse af det første.

4) περὶ ἀρετῶν καὶ κακῶν. Fragmenter samlede udaf Stobæos, især tagne af ἡθ. Νικομαχ.

Desuden nævnes flere ethiske Skrifter af Aristoteles.

§. 270.

VII) politiske.

Πολιτικά, 8 B. Aristoteles arbejdede paa dette vigtige (akroamatiske) Værk indtil imod Slutningen af sit Liv.

Iblandt de tabte politiske Skrifter af Aristoteles er et, som vistnok var et af de vigtigste baade iblandt hans og overhovedet iblandt Oldtidens Værker: hans Νόμιμα ell. Πολιτεῖαι πόλεων, hvort han skal have beskrevet 158, dels græske, dels ikke græske, Staters Forfatninger.

Aristotelis rerum publicarum reliquiae. Collegit C. F. Neumann. Heidelberg. 1827. 8.

VIII) oekonomiske.

Oikonomika, 2 B. (??). Meningerne om dette Skrift, hvis toende Bøger desuden ikke ere af een Forfatter, eller fra samme Tid, ere meget deelte. Maaſkee have vi heri Levninger af et oekon. Værk af Theophrastos. Iøvrigt ſtemmer B. 1 i det Hele overeens med Ariſtoteles' Politika.

Iblandt Ariſtoteles' tabte Skrifter nævnes ogsaa Geoponika.

§. 271.

IX) Breve.

En Samling af ariſtoteliſke Breve ſynes at have været til endnu i 6te Aarh. eſt. Chr. Nu haveſ 6 Breve under Ariſtoteles' Navn (?).

X) hiſtoriske Skrifter.

Ariſtoteles havde ſkrevet et Værk om de philoſophiſke Systemer. Maaſkee have vi en Deel af dette Skrift i

πρὸς τὰ Ξενοφάνους, π. τ. Ζήνωνος, π. τ. Γοργίου; i hvilken Titel formodentlig bør ſættes Meliſſos iſtedet for Xenophanes.

Iblandt Ariſtoteles' tabte hiſtoriske Skrifter nævnes: *περὶ Ἀλεξάνδρου*.

§. 272.

En Fortegnelse over de tabte Skrifter, ſom deels med deels uden Grund have været Ariſtoteles tillagte, ſee.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 388—408.

Adskillige Aristoteles' tilhænge Skrifter findes paa Græsk, men dels paa Latin, dels paa Arabisk. Nogle af dem ere ikke udgivne. De fleste af dem ere aldeles uægte, f. Ex. Arist. Theologia s. mystica philosophia secundum Egyptios, Rom. 1519. 4; de pomo; Lapidarius; de physiognomia regia; secretum secretorum ad Alex. discipulum suum o. fl. Et Skrift af denne Art handler om Nilen, om hvilken Aristoteles skal have forfattet en Afhandling.

§. 273.

De aristoteliske Skrifter og Skiebne er ovenfor berørt (§. 263). At fortolke Aristoteles' Lære var en af Peripatetikernes Hovedopgaver (sef. §. 277—284, 419—422). Et betydeligt Antal af græske, latinske, og arabiske Commentatorer, til dels endnu ikke udgivne, fortolkede Aristoteles' Skrifter og den deri indeholdte Lære fra andet indtil i fiortende Aarhundr. eft. Chr., f. Ex. Alexander Aphrodisiensis, Porphyrios, Themistios, Ammonios Hermias' Søn; Joann. Philoponos, Simplicios, Michael Psellos, Michael af Ephesos, Theodoros Prodromos, Eustratios o. A.; iblandt Romerne Anic. M. Torq. Severinus Boethius (6te Aarh.), og iblandt Araberne Averroes (12te Aarh.). Det er bekiendt, hvor megen Indgang den aristoteliske Philosophie fandt hos Araberne, og hvor vigtig en Rolle den spillede i Middelalderens Bibeelskabelighed.

C. C. Fabricius (præsido Nagel.), de studio philos. Græc. inter Arabos. Altdorf. 1745.

Baade af alle og enkelte aristoteliske Skrifter harvæd talrige latinske Oversættelser. Foruden Boethii Oversættelser især af de logiske Skrifter ere især tre mærkværdige iblandt de ældste: 1) omtr. 1220, dels efter den græske ~~Text~~; dels efter arabiske Oversættelser; 2) omtr. 1270, foreaflattet ved Thomas af Aquina; 3) i 15de Aarh. ved en Samling af Lærde, iblandt hvilke Bruno, Georg. Valla, Theob. Gaza, og Vessarion.

Om de lat. Dversf. og deres Udg.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 305 sqq. *I. G. Buhle* i Udg. af Aristot. Vol. I. *M. Jourdain*, recherches crit. sur l'age et l'origine des traductions latines d'Arist. cet. Paris 1819. 8.

Mange arift. Skrifter vare udgivne paa Latin tidligere end Ed. princ. af Texten (hidst. §. 276).

§. 275.

Om Aristoteles, hans Skrifter, og Lære, foruden de almindelige Værker over Philosophiens Historie (§. 137):

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 195—408.

I. G. Buhle i hans Udg. af Aristoteles, de libris Arist., qui vulgo in deperdit. nomen, i Commentt. Soc. Reg. scientt. Goett. Vol. XV. P. 57 sqq.

Sammentl. Artiklen om Aristoteles i Allg. Encyclop. d. Wissensch. von Ersch u. Gruber. B. V, v. Aristoteles.

F. N. Tüsch, de Aristot. operum serie et distinctione. Lips. & Prag. 1826. 8.

C. A. Brandis, über die Schicksale der Arist. Bücher, und einige Kriterien ihrer Echtheit, i Rheinisches Museum, B. I, S. 3 og 4.

I. S. Vater, Theologiae Aristot. vindiciae. Lips. 1795. 8.

Th. Taylor, on the philosophy of Aristotle. Lond. 1812. 4.

B. L. Königemann, de Arist. Geographia, Slesvic, 1803

899. 43

§ 276.

Ungvár

a) af: Høifoteles' samlede Strifter:

† Ed. pr. Aldus. Venet. 1495—1498. 5 Vøll. (ofte Vol. 4: 2 Partt., og da 6 Vøll.) Fol. (Ars Poet. og Rhetor. findes ikke deri; derimod indeholder den en Deel af Theophrastos' Skrifter. See s. 281).

Des. Er. Rotterdamus & S. Grynaeus, Basil. ap. I. Bebelium. 1531 (paany 1539). 2 Voll. Fol. + 1550. 2 Voll. Fol. (Udg. 1550 er den første, som er afdeelt i Capitler).

+ I. B. Camotius (deri ed. princ. af: *περὶ αἰσθησεως*).
Venet. ap. Aldum (α: Aldina minor.), 1551—1553. 6 Voll. 8.
(Run Vol. 3 har Karstallet 1553. Vol. 6 (1552) indeholder Strif-
ter af Theophrastos).

† *F. Sylburg*. Francof. ap. Wochel. 1587. 11 Partt. sæd-
vanligen indbundne i 5 Voll. 4. Enkelte Dele deraf ere tidligere
trykte særskilte, endog 1577, men tidligere omtrykte med Foran-
dringer. Fuldstændige Explr. ere meget sjeldne.

† L. Cassubana. (Ed. pr. græco-lat.) Lugd. 1599.
2 Voll. Fol. Paany: † Aurel. Allebr. 1605. 2 Voll. Fol.
Denne Udgave læse til Grund for flere følgende Udgaver:

+ *I. Pactus* (som dog forandrede nogle Bøgers Orden). Ap.
G. Lammstein. v. l. (Lugd. ? Genov. ?) 1597. 2 Vøll: 8 og flere.

G. du Val. Paris. † 1619. 2 Voll. Fol. † 1629. 2 Voll. Fol.

— Med Tilloeg + 1639 (Nyt Titelblad: + 1654). 4 Vøll. Fol.

I. T. Buhle. Bipont. 1791—1800. 5 Voll. 8. (Ufsuwendt).

b) enkelte Skrifter*):

I) (§. 264). *Organum*:

† Ap. Juntam. Florent. 1521. 4.

† Basil. ap. Isengr. 1545. 8.

† Iul. Pacius. Morgiis 1584. 4. † Francof. 1592. 8. Francof. 1597. 4. 1598. 8. † Genev. 1605. 4. og oftere.

G. Hildenius (Quæstionum & commentt. in Organ. Aristot. partes quinque. Textus græc. integer cet.). Berol. 1585. 3 Voll. 4. o. K.Af Udgg. af enkelte Dele af *Organum*:*E. A. Lewald*, Aristot. *Categoriarum*. Heidelb. 1824. 8.

II) (§. 265):

Auscultationes physicae, parva Naturalia og andre fysiske Skrifter: † Francof. ap. Wechel. 1577. 4. † 1584. 4. (Fra dette Officin ere en Deel andre aristoteliske Skrifter udkomne, foruden de her nævnte).*Auscultatt. physicae*: *I. Pacius*, Francof. 1596. 8, og flere Uplag.*Meteorologica*:*Imm. Bekker*. Berol. 1829. 8.*De mundo*:*I. C. Kappius*. Altenb. 1792. 8.*De historia animalium*:

Ap. Juntam (med andre Skrifter af Aristoteles og Theophrastus). Florent. 1527. 4.

† *P. J. Maussacus* (efter *I. C. Scaligers* Forarbejder). Tolos. 1619. Fol.*M. Camus*. Paris. 1788. 2 Voll. 4.

*) Her kan ikkun meddeles et Udvalg, efter den ovfr. (§. 264 fgg.) fulgte Orden. Titlerne anføres paa Latin. Fuldstændigere Underretning om den aristoteliske Litteratur findes i det ovfr. S. 11 anførte Skrift af *S. F. Hoffmann*.

I. G. Schneider. Lips. 1811. 4 Voll. 8.

I. Bekker. Berol. 1829. 8.

De partibus animalium:

I. Bekker. Berol. 1829. 8.

De generatione animalium:

I. Bekker. Berol. 1829. 8.

Sammenl. F. N. Titze, Ἀριστοτ. λόγος ὁ περὶ φύσεως, τῆς ζωικῆς μάλιστα, μεθοδικός. Prag. 1819. (N. Zittel 1823). 8.

De anima:

I. Schegk. Basil. 1544. 8.

De anima, sensu, memoria, somno cet.:

I. Bekker. Berol. 1829. 8.

Physiognomica. See §. 372.

Mechanica problemata:

I. P. v. Cappelle. Amstel. 1812. 8.

¶ *Parva naturalia* (see ovfr. auscultt. physicæ) etc:

de somno et vigilia, de insomniis et de divinatione per somnum udg. ved

G. A. Becker. Lips. 1823. 8.

Auscultationes mirabiles:

† H. Stephanus, Aristotelis & Theophr. scripta quædam cet. Paris. 1557. 8.

I. Beckmann. Goett. 1786. 4. (Sammenl. §. 357. Antigonos fra Karystos).

III) *Metaphysica* (§. 266):

Aristotelis & Theophr. Metaphys. ed. C. A. Brandis. Vol. I. Berol. 1823. 8.

IV) *Rhetorica* (§. 267):

† Basil. ap. Froben. 1529. 4.

† P. Victorii in artem rhetor., appositis græcis verbis cet. Florent. ap. Junt. 1548. Fol. og ostere.

Ap. Gu. Morelium. Paris, 1559. 4.

(Holwell), Oxon. 1759. 8.

(C. Garve & F. W. Reitz). Lips. 1772. 8.

Th. Gaisford. Oxon. 1820. 2 Voll. 8.

I. S. Vetter, animadvers. ad Aristot. libros 3 rhetoric.
Lips. 1794. 8.

V) *De arte poetica* (§. 268):

Nf talrige Udgaver her fun

Ap. Aldum. Venet. 1536. 8. og oftere.

+ F. Robortellus. Florent. 1548. Fol.

P. Victorius. Florent. ap. Junt. + 1560. Fol. + ib.
1573. Fol.

T. Goulston. Lond. 1623. 4 og oftere. Cantabr. (Th. Upton,
cum notis F. Sylburgii, D. Heinsii all.). 1696. 8.

Batteux (med Horatii Ars Poet. og fl. Skr.). Paris.
1771. 2 Voll. 8.

T. Wipstanley. Oxon. 1780. 8.

T. C. Harless. Lips. 1780. 8.

F. W. Reitz. Lips. 1786. 8.

T. Tyrwhitt. Oxon. 1794. (+) Fol. 4. 8. Ed. 4ta. 1817. 8.

G. Hermann. Lips. 1802. 8.

E. A. G. Graefenhan. Lips. 1821. 8.

S. C. Petersen, om den aristotel. Poetik. 3 Stædlin. Litt.-
Selskabs Skrifter B. 16. Rhyn. 1819. 8.

De ovenfr. anførte Digte findes f. Ex. i R. F. P. Brunckii
Analecta cet. T. I. P. 177 sqq. (Conf. T. III, P. 32), i F.
Jacobsii Anthol. Palat. (§. 380).

Epitaphia fuldstændigst hos F. Jacobs l. c. i Appendix
epigrammatum no. 9 og ved Th. Burgess. Dunelmi 1798. 8.

Scolion in virtutem. See §. 188.

VI) *Ethica* (§. 269):

Eth. ap Nicom. s. a. Fol., tidligere end ed. Aldina.

§ 16de Aarh. forskjellige Udgaver, islaadst hvitte:

† Argentor. ap. Rihelium. 1540. 8 og oftere.

(P. Victorius). Florent. ap. Junt. 1547. 4 og oftere f. Gr.

† 1584. Fol. (cum commentt.).

† T. Zwinger. Basil. 1586. 4. † ib. 1582. Fol.

† M. Berger. Francof. 1591. 8. ib. 1596. 8. † Hanov.

1611. 8.

Islandst de nyere Udgaver:

G. Wilkinson. Oxon. 1716. 4. 8. 1803. 1809. 1818. 8.

C. Zell. Heidelb. 1820. 2 Voll. 8.

Ad. Coray. (S. 14 af βιβλ. Ἑλλην.) Paris. 1822. 8.

C. L. Michelet. Vol. I. Berol. 1829. 8.

Ogsaa enkelte Dele deraf ere særskilt udgivne.

VII) *Politica* (§. 270):

† Argentor. ap. Rihelium. 1540. 8.

† Paris. ap. Vascosan. 1548. 4.

† Ap. Juntam. (P. Victorius). Florent. 1552. 4.

Af en Rætte af Udgaver i 16de Aarh., i hvitte P. Victorii Arbejder (f. Gr. † Ap. Juntam. Florent. 1576. Fol.) havde betydelig Andeel, nævne vi:

† Th. Zwinger. Basil. 1582. Fol.

§ 17de Aarhundrede:

† D. Heinsius. Lugd. Bat. 1621. 8 (med andre Skrifter).

Af de nyeste:

I. G. Schneider. Francof. ad Viadr. 1809. 2 Voll. 8.

Ad. Coray. Paris. 1821. 8. (S. 13 af βιβλ. Ἑλλην.)

C. Gvettling. Jen. 1824. 8.

F. G. Kluge, de politia Carthagin. (e libr. 2do) Acced. Theod. Metoch. descript. reipubl. Carthag. Vratisl. 1824. 8.

C. F. Neumann, rerum publicar. reliquiæ. Heidelb. 1827. 8.

Conf. A. Maii veter. scriptt. nova collect. cet. (§. 397) Vol. II. P. 715 sqq. 672 sqq.

VIII) *Oeconomica* (§. 270):

† Paris. ap. Neobar. 1541. 8.

† Paris. ap. G. Morelium. 1560. 4.

Anonymi Oeconomica, quæ Aristotelis falso ferebantur, ed. J. G. Schneider. Lips. 1815. 8.C. Goettling, *Aristot. Oeconomicus*, og B. 2 under Titel: *Ἀρωνύμου οἰκονομικά*. (Sammenl. §. 286). Jen. 1830. 8.IX) *Epistolæ* (§. 271):

§ Brev-Samlingerne. Sec §. 135.

Ærskilt: Dreier. Lubec. 1615. 4.

X) *Historica* (§. 271):G. G. Fülleborn, *liber de Xenoph., Zenone, Gorgia, Aristoteli vulgo tributus*. Hal. 1789. 4.G. L. Spalding, *comment. in prior. partem libri de Xenophane cet.* Berol. 1793. 8.

b. Den peripatetiske Philosophie.

§. 277.

Aristotelikerne kaldtes Peripatetikere (§. 261). De vigtigste vare:

Theophrastos, fra Eresos paa Lesbos. Formodentlig fød 372 (Dt. 102, 1), død 286 (Dt. 123, 3). Andre antage, at han var fød 392 (Dt. 97, 1). I sin tidlige Ungdom sendtes han til Athen, og benyttede der især Aristoteles' Underviisning. Han skal oprindelig have heddet Tyrtamos, men formedelst udmærkede Anlæg, Fremskridt og Beltalenhed siges han at have faaet Navnet Theophrastos. Han beskæftigede sig især med Naturvidenskaberne, Ethik, og Politik; og

blev Aristoteles' Efterfølger i Lykeion, hvor han underviste med stort Bifald. Han synes ikke at have undgaaet Forsøgelse, og forlod Athen, men kom snart efter igjen tilbage. Hans Død vakte almindelig Sorg.

§. 278.

Theophrastos forfattede talrige Skrifter, tilbeels over Gienstande, som allerede hans Lærer havde behandlet. De af hans Skrifter, som ere bevarede, enten fuldstændige eller fragmentariske, ere deels philosophiske, deels naturvidenskabelige *). Desuden forekomme Titler af flere end 200 Skrifter, som tillagdes Theophrastos. Andronikos Rhodios ordnede disse Skrifter, ligesom de aristoteliske. Iblandt de tabte vare de vigtigste formodentlig de politisk-historiske: 1) *περὶ νόμων*. 2) *περὶ νόμων κατὰ στοιχείον*, 24 B. 3) *περὶ νομοθετῶν*, 3 B. (Conf. J. A. Fabric. Bibl. Gr. l. c. §. 281 fin.).

§. 279.

De bevarede Skrifter:

I) philosophiske:

1) *ἡθικὰ κατὰ χαρακτῆρας* (30). Dette Skrift har givet Anledning til mange Gissninger, og er bleven meget vilkaarligen behandlet. Nogle have antaget, at det er fuldstændigt og ægte, dog undtages af Nogle Fortalen. Andre antage, at vi ikkun have den Deel af et oprindeligt større Værk, som indeholder de latterlige og flette Charakterer. Nogle

---

*) De fleste ere naturvidenskabelige, og omtales her tilligemed de philosophiske. Abstr. (§. 356) henvises til dette Sted.

men, at det er et Udtog af theophrastiske, eller endog stilkke af andre Forfattedes Skrifter. Disse Spørgsmaal lade sig, ikke aldeles sikkert besvare; dog har Kritiken faaet en ny Veiledning ved en i München funden Coder (ndfr. §. 281), der indeholder fem fuldstændige Charakterer, med Fragmenter af sexten, ved hvilkes Sammenligning med de hidtil havte Charakterer den Mening har stor Sandsynlighed for sig, at den sædvanlige Text er en sildigere Bearbejdelse eller Omskrivning af det ægte theophrastiske Værk, eller af en Deel deraf.

2) τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ ἀποσπασμάτων ἢ βιβλίον α'. (?).

3) περὶ αἰσθησεως. 4) Fragm. af: περὶ μουσεκῆς.

§. 280.

II) naturvidenskabelige:

De tvende Hovedskrifter:

1) περὶ φυτῶν ἱστορίας, 9 B., og et Fragment, som sædvanligen ansees for en Deel af B. 10, hvilken dog neppe har været til.

2) περὶ φυτικῶν αἰτιῶν, 8 B., men kun 1—6 bevarede. Planternes Physiologie.

Desuden 9 forskjellige Skrifter, der vel tildeels ere Udtog af theophrastiske Skrifter: 3) περὶ λίθων; 4) π. ἀνέμων; 5) π. σημείων ὑδάτων καὶ πνευμάτων, ἀνέμων, χειμῶνος, καὶ εὐδίας; 6) περὶ πυρός, 2 Bøger, af hvilke een er bevaret; 7) π. ὁσμῶν; 8) π. κόπων; 9) π. ἰδρώτων; 10) π. ἰλίγγων; 11) π. τῆς τῶν ἰχθύων ἐν ξήρῳ διαμονῆς.

Ogsaa Fragmenter, af hvilke de vigtigste, som meest

ere af naturvidenskabeligt Indhold, ere betegnede hos Apoticon
(Cod. CCLXXVIII). Samment. udfr. §. 340.

§. 281.

Udgaver

a) af Theophrastos' samtlige Skrifter, for saavidt de vare
bekendte, da disse Udgaver udkom, eller af Udgiverne optoges dertil:

+ *Ed. princ. Aldus* med Aristoteles (udfr. §. 276), hvori
Theophrastos' histor. plant., de caus. plant. og Metaphys.

+ *I. B. Camotius* med Aristoteles (§. 276). (Aldina minor).
Vol. 6. 1552. 8.

+ *Theoph. pleraque*. Hanov. ap. Wechel. 1605. Fol.

+ *Dan. Heinsius*. Lugd. Bat. 1613. 2 Voll. Fol. Udelod
Metaphysiken og περί αἰσθητικῶς.

I. G. Schneider & D. H. F. Link. Lips. 1818—1821.
5 Voll. 8. Udelod Metaphysiken.

b) af enkelte Skrifter:

I) 1: *Characteres*:

Bilib. Pirkheymer. Norimb. 1527. 8. (15 Charakt.). Ny
udg. Bas. ap. Cratandrum. 1531. 8.

+ *I. B. Camotius*. Udfr. a). (23 Charakt.).

+ *Henr. Stephanus*, i Aristot. & Theophr. scripta quæ-
dam. Paris. 1557. 8.

Flere udgg. i 16de Aarh. fulgte især denne.

Is. Casaubonus. + Lugd. 1593 (andre Expr. 1592). 8. (23 Cha-
rakt.). + *Ed. 2da* Lugd. 1599. 8. (28 Charakt.). Gientaget + 1612,
+ 1617. og + oftere. + (Med Forandringer). Brunsv. 1659. 8.

Theophr. Charact. ere udg. ved *Th. Gale* i opuscula
mythol., phys., et ethica. Amstel. 1688. 8. P. 567 sqq.

Ed. Casaub. laae mere eller mindre til Grund for en Række
af Udgaver, f. Ex.

P. Needham. Cantabr. 1712. 8.

men, at det er et Udtog af theophrastiske, eller endog tillige af andre Forfattedes Skrifter. Disse Spørgsmaal lade sig, albeles sikkert besvare; dog har Kritiken faaet en ny Beileddning ved en i München funden Codex (ndfr. §. 281), der indeholder fem fuldstændige Charakterer, med Fragmenter af sexten, ved hvilkes Sammenligning med de hidtil havte Charakterer den Mening har stor Sandsynlighed for sig, at den sædvanlige Text er en sildigere Bearbejdelse eller Omfkrivning af det ægte theophrastiske Værk, eller af en Deel deraf.

2) τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ ἀποσπασμάτων ἢ βιβλίον α'. (?):

3) περὶ αἰσθητικῆς. 4) Fragm. af: περὶ μουσικῆς.
§. 280.

II) naturvidenskabelige:

De tvende Hovedskrifter:

1) περὶ φυτῶν ἱστορίας, 9 B., og et Fragment, som sædvanligen ansees for en Deel af B. 10, hvilken dog neppe har været til.

2) περὶ φυτικῶν αἰτιῶν, 8 B., men kun 1—6 bevarede. Planternes Physiologie.

Desuden 9 forskjellige Skrifter, der vel tildeels ere Udtog af theophrastiske Skrifter: 3) περὶ λίθων; 4) π. ἀνέμων; 5) π. σημείων ὑδάτων καὶ πνευμάτων, ἀνέμων, χειμῶνος, καὶ εὐδίας; 6) περὶ πυρός, 2. Bøger, af hvilke een er bevaret; 7) π. ὁσμῶν; 8) π. κόπων; 9) π. ἰδρώτων; 10) π. ἰλίγγων; 11) π. τῆς τῶν ἰχθύων ἐν ξήρῳ διαμονῆς.

Ogsaa Fragmenter, af hvilke de vigtigste, som meest

ere af naturvidenskabeligt Indhold, ere betegnede hos Dionysius
(Cod. COLXXVIII). Sammentl. udfr. §. 340.

§. 281.

Udgaver

a) af Theophrastos' samtlige Skrifter, for saavidt de vare
bekendte, da disse Udgaver udkom, eller af Udgiverne optoges deri;
† Ed. princ. Aldus med Aristoteles (udfr. §. 276), hvori
Theophrastos' histor. plant., de caus. plant. og Metaphys.

† I. B. Camotius med Aristoteles (§. 276). (Aldina minor).
Vol. 6. 1552. 8.

† Theoph. pleraque. Hanov. ap. Wechel. 1605. Fol.

† Dan. Heinsius. Lugd. Bat. 1613. 2 Vøll. Fol. Udelod
Metaphysiken og περί αἰσθητικῶς.

I. G. Schneider & D. H. F. Link. Lips. 1818—1821.
5 Vøll. 8. Udelod Metaphysiken.

b) af enkelte Skrifter:

I) 1: *Characteres*:

Bilib. Pirckheimer. Norimb. 1527. 8. (15 Charakt.). Ny
udg. Bas. ap. Cratandrum. 1531. 8.

† I. B. Camotius. Udfr. a). (23 Charakt.).

† Henr. Stephanus, i Aristot. & Theophr. scripta quæ-
dam. Paris. 1557. 8.

Flere udgg. i 16de Aarh. fulgte især denne.

Is. Casaubonus. † Lugd. 1593 (andre Explr. 1592). 8. (23 Cha-
rakt.). † Ed. 2da Lugd. 1599. 8. (28 Charakt.). Gientaget † 1612,
† 1617. og † oftere. † (Med Forandringer). Brunsv. 1659. 8.

Theophr. Charact. ere udg. ved Th. Gale i opuscula
mythol., phys., et ethica. Amstel. 1688. 8. P. 567 sqq.

Ed. Casaub. laae mere eller mindre til Grund for en Række
af Udgaver, f. Ex.

P. Needham. Cantabr. 1712. 8.

- I. F. Fischer.** Ceburg. 1762. 8.
I. C. Amadutius. Parm. 1786. 4. (Cher. 29. 30).
I. H. Nast. Stuttg. 1791. 8.
I. A. Goetz (efter Siebenkees' Forarbejder. Conf. I. C. Siebenk. Anecd. Gr. Norimb. 1798. 8). Norimb. 1798. 8.
Ad. Coray. Paris. 1799. 8.
I. G. Schneider. Jen. 1799. 8. En mindre Udg. ib. 1800. 8. Med særskilt udfomne Auctaria (1799. 1800).
S. N. I. Bloch. Pars. I. Alton. 1814. 8.
F. Ast. En større og mindre Udg. Lips. 1816. 8.
Acta Philolog. Monac. T. III. Fasc. 8. Monach. 1822. 8. Deri de §. 279 omtalte Bidrag til en ny kritisk Behandling af dette Værk (Fr. Thiersch).
-

Iblandt Oversættelser er *Bruyères* franske Oversættelser, af hvilke den, som udkom Paris. 1803. 3 Voll. 12, er ledsaget med Anmærkn. af G. Schweighäuser.

2) *Metaphysicorum liber*:

See ovfr. a). Desuden tilligemed Charaktererne i Sylburgs Udg. af Aristot. (ovfr. §. 276).

C. A. Brandis. Ovfr. §. 276. b. III).

3) *de sensu*:

† (*V. Trincavellus*) med Alexandros fra Aphrodisias (§. 284). Venet. 1536. Fol.

II) 1—2: *Historia plantarum* og *de causis plantarum* i alle Udg. af hele Theophr. ovfr. a). Den alld. Text laae til Grund.

Histor. plantar. særskilt:

† Med andre Skrifter af Theophr. Basil. ap. Oporin. 1541. Fol.

† **I. Bodæus a Stapel** (og efter hans Død **Egb. Bodæus** og **I. A. Corvinus**). Amstel. 1644. Fol.

I. Stackhouse. Oxon. 1813—1814. 2 Voll. 8.

K. Sprengel, *Naturgeschichte der Gewächse*. Uebers. u. Num.
Alton, 1822. 2 B. 8.

De causis plant. Udg. med Theoph. opera.

Uf de latinske Oversættelser anføres vi Theod. Gaza's Overs.
af disse Skrifter. Tarvisii 1483. Fol.

† **I. C. Scaliger**, comment. in Th. sex libr. de caus.
plant. Paris. 1568. Fol.

3—11) *de lapidibus* etc. deels i Udgg. af hele Theophr.
deels særskilt f. Gr.

I. Hill. Lond. 1746. 8. 1774. 8.

A. H. Baumgärtner. Norimb. 1770. 8.

Fragmenterne:

† **Henr. Stephanus.** 1557. ovfr. b) I) 1).

Conf. Udgg. af Photios §. 446.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 408—457.

§. 282.

Peripatetikernes Antal var meget betydeligt (Sammenl.
§. 273 *). Næst Theophrastos vare de vigtigste iblandt Ari-
stoteles' nærmeste Disciple og Efterfølgere i Slutningen af
4de Aarh. f. Chr.:

Eudemos fra Rhodos (§. 269. 340).

Klearchos fra Soli. Iblandt hans tabte Skrifter
vare *περὶ παιδείας*, *περὶ βίων*, *περὶ γρίφων* o. a.
Sammenl. §. 325.

Aristoxenos fra Tarentum. Dmtr. 318. Uf hans
talrige Skrifter er kun eet bevaret heelt (ndfr. §. 340. 351); af

---

*) **J. A. Fabric.** Bibl. Gr. III, 458—510.

περὶ περὶ og en Paraphrase af *Ethica ad Nicom.*, som pleie at udgives under hans Navn, ere formodentlig af en anden Forfatter. (See St. Croix examen critique cet. ovfr. §. 227. Pag. 766 sqq.).

Efter tidligere Udgg. f. Gr. af *D. Hoeschel* (π. παθ. Aug. Vind. 1594. 8) og *D. Heinsius* (Incerti auctoris Paraphr. Ethicor. † Lugd. Bat. 1607. 4, og oftere, f. Gr. under Andronic. Navn. † Lugd. Bat. 1617. 8); er den nyeste Udg. af begge Skrifter:

Oxon. ap. Clarend. 1809. 8.

Kratippos, fra Mitylene. Ciceros Samtibige.

Nikolaos fra Damaskos. 36 f. Chr. (§. 234). Skreiv Metaphrafer over aristot. Skrifter. De ere tabte.

Aspasios. Ikke længe efter Chr. Fødsf. Fortolkede Ethic. ad Nicomach.

Denne Comment. over B. 2. 4. 7. 8. er udg. † ap. *Aldum* i *Eustratii et aliorum Peripateticor. commentt. in Arist. libr. ad Nicom.* Venet. 1536. Fol.

H. Hase, Ασπασ. σχολίων εἰς τὰ ἠθικὰ τοῦ Ἀριστ. ἐπιτομή (ed. pr.) i *Class. Journ.* Vol. 28. No. 56. P. 306 sqq. og Vol. 29. No. 57. P. 104 sqq.

Ammonios fra Alexandria. 86 eft. Chr. Søgte at sammensmelte Aristotelismen med Platonismen.

Adrastos fra Aphrodisias, i Begynd. af 2det Aarh. Foruden tabte Commentarer til aristoteliske Bøger, skreiv han et ligeledes tabt Værk: *περὶ τῆς τάξεως τῶν Ἀριστοτ. βιβλίων καὶ τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας*, hvilket Skrift er benyttet af Simplikios.

Alexandros fra Aphrodisias, i Begynd. af 3die Aarh., med Tilnavn ὁ ἐξηγητὴς formodentlig hans vigtige Commentarer

over Aristoteles, af hvilke nogle endnu ikke ere udgivne. Desuden egne Skrifter, f. Gr. *περὶ εἰσαγωγέων καὶ τῶν ἐφ' ἡμῶν ἰσχυρῶν Στωϊκῶν; περὶ προνοίας; περὶ ψυχῆς; περὶ μίξεως.* (Sammenl. §. 369).

Af Alexandros' Commentarer til aristoteliske Skrifter f. Gr. *Comment. in Analyt. prior.* † *Aldus.* Venet. 1520. Fol. *In elenchos.* † *Ap. Aldum (Herc. Gyrlandus).* Venet. 1520. Fol. Begge: † *ap. Juntam.* Florent. 1521. 4. *In topica.* † *Aldus.* Venet. 1513. Fol. *In meteorologica.* See §. 420: Joannes Philoponos.

Af hans egne Skrifter f. Gr.

De anima et de fato († med Themistios §. 419) † *Ap. Aldum (Vict. Trincavellus.* Med andre Skrifter, men som mangle i Exemplaret i B. R. H.). Venet. 1536. Fol. † *De fato et de eo, quod nostræ potestatis est, cet.* Lond. 1658. 8.

Den nyeste Udgave:

I. C. Orellius (Alexandri Aphr., Ammonii all. de fato quæ supersunt). Turic. 1824. 8.

Περὶ μίξεως. See Joan. Philoponos §. 420.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 650 sqq.

Aristoteles. Uvist naar, maaskee i Begynd. af 3die Aarh. Forfattede foruden andre tabte Skrifter en Ethik, 10 B., et Værk om Philosophien (Philosopherne og deres Systemer), 10 B., en Rhetorik o. s. v.

c. Den epikureiske Philosophie.

§. 285.

Epikuros fra Gargettos i Attika. Dl. 109, 3—127,

3. (342—270). Forlod Athen med sine Høreskole, og opholdt sig for det meste i den første Halvdeel af sit Liv udenlands. Allerede tidlig havde han lagt Binde paa Philosophien, og havde nogle Aar undervist i Miletus og Lampfakos, da han, 36 Aar gammel, kom til Athen, og der levede i fortællig Omgang med sine Disciple og Venner (οἱ ἀπὸ τῶν κήπων); vandt stort Bifald, og agtedes meget. — Ethiken ^{ind}antog han at være Philosophiens egentlige Opgave, og dens Formaal at befordre et lykkeligt Liv (ἡδονή), der bestaaer i at leve uden Smerte og Frygt. (Aristippos §. 152). Physiken, der efter hans Lære er Philosophiens anden Hoveddeel (Demokritos §. 143), har samme Formaal; og overhovedet antog han, at Videnskaberne kun have Værd, for saavidt de tiene til dette Niemeed. — Mangel paa tilstrækkelige og paalidelige Kilder har foranlediget mange eensidige Domme og megen Strid om Epikuros og hans Lære, baade i Oldtiden, og i nyere Tid. Han skal have skrevet 300 Bøger, s. Gr. περὶ φύσεως, 37 B.; περὶ τέλους; περὶ παθῶν o. s. v. — Bevarede er ifftun 1) Fragmenter af nogle Bøger af π. φύσεως, fundne i Herculanium, men i meget forbærvet Tilstand. Fragm. af B. 2 og 11 ere udgivne af

C. Rossini i Voll. Hercul. Tom. II. Napol. 1809. Fol.

I. C. Orellius, Epic. fragm. de natura cet. Lips. 1818. 8.

2) hos Diogenes Laertios i B. X:

κύρια δόγματα (44); nogle Breve; og Epikuros' Testamente:

udg. med Diog. Laert. libr. X ved C. Nürnberger. (See §. 313).

P. Gassendi animadverss. cet. See §. 313.

Epic. physica et meteorol. duabus epistolis comprehensa, I. G. Schneider. Lips. 1813. 8.

De Epistolis. Bibl. Gr. III, 382 sqq. De Epicuro et Epicurismo.

Antik. Mætede i 4de Aarh. est. Chr. vare Epikuros' Skrifter meget fladene. See Juliani Apost. Oper. Ed. Spaanhemius. P. 391. C.

§. 286.

Endskiøndt Epikuros' Lære vandt mange Tilhængere, og havde megen praktisk Indflydelse, berigedes Litteraturen dog ikke meget ved disse Philosopher. De skrev kun lidt, og deres Skrifter, som alle ere tabte, bleve ikke meget læste.

Vi nævne af denne Skole her kun:

Hermarchos fra Mitilene. Epikuros' Efterfølger og Arving. Skrev f. Gr. *περὶ μαθημάτων*.

Metrodoros fra Lampsakos, fød i Athen. Død 277. Stor Anseelse. Iblandt hans Skrifter: *περὶ αἰσθησέων*; *περὶ τῆς ἐπὶ σοφίας πορείας* etc.

Zenon fra Sidon. Ciceros Samtidige. Roset som Lærer og Skribent.

Philodemos fra Gadara i Syrien. Dmtrent 50 f. Chr. Iblandt de herculanske Haandskrifter har man fundet af ham: 1) *περὶ μουσικῆς* (ndfr. §. 351); 2) en Rhetorik, af hvilken et Fragment i Antiquitt. Hercul. Tom. V. P. 721. (§. 333); 3) *περὶ κακῶν καὶ τῶν ἀντιχειμένων ἀρετῶν*. I Volumina Herculanens. Ed. C. Rossini. Vol. III. Napol. 1827. Fol.

C. Goettling med Aristoteles' *Οἰκονομικός*. (See §. 276). Jen. 1830. 8.

Desuden en Deel Epigrammer i Anthologien.

R. F. P. Brunnhli Anal. (§. 378) II, 88 sqq. III, 144 sqq.

d. den stoiske Philosophier

§. 287.

Efter Stoikernes Lære, der er en særegen Udvikling af Kynismen (§. 153), bør Sielens fuldkomne Uafhængighed være Menneskets Niemeed. Ikkun det, der er afhængigt af Os, er enten Godt eller Ondt; det høieste, ja det eneste Gode er Dyden, som udøves ved at leve overensstemmende med Naturen. — Ethiken er Philosophiens Hoveddeel; næst den Logik og Physik. — Denne Lære modificeredes ideligen ved de særlige Systemer. — En saa streng Sædelære kunde egentlig ikke være populær; dog erhvervede sig mange Stoikere Anseelse; deres Lære vilste ofte sin Kraft i de vanskeligste Forhold; og navnlig iblandt Romerne fandt den mange og iblandt dem udmærkede Tilhængere.

De talrige Skrifter, som vare forfattede af Stoikerne før Christi Fødsel, ere tabte, undtagen adspredte Fragmenter deraf. Et Udvalg af disse Skrifters Titler (nðfr.) skal tiene til at give Begreb om, hvilke Gjenstande Stoikerne især behandlede. Deres Bevissførelse var i Almindelighed streng, Foredraget tørt. — Kilderne til at lære deres Systemer at kiende ere de sildigere Stoikeres Skrifter (nðfr. §. 291 fgg.), samt andre græske og romerske Forfattere, s. Gr. Plutarchos, Sext. Empirikos, Stobæos, Diogenes Laertios, Simplikios, Cicero, Seneca o. A.

Conf. J. Lipsii *manuductio ad Stoicam philosophiam*. Lugd. 1599. Fol. og fl. udgaver.

D. Tiedemann, *System der stoischen Philos.* Leipz. 1776.
3 B. 8. oct.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* III, 526—582.

§. 288.

Zenon fra Kiton paa Kypros. Ol. 104, 3—129, 1 (362—264) eller noget tidligere. Efterat have opholdt sig længe i Athen, stiftede han den saakaldte stoiske Skole, hvilken han forestod i 58 Aar. *Στοά*. Både ved sit Levnet og sin Lære vandt han stor Anseelse og mange Tilhængere. — Iblandt hans Skrifter nævnes: *περὶ τοῦ καθήκοντος; π. νόμου; ἑλεγχοι; προβλήματα Ὀμηρικά; Πυθαγορικά; π. πολιτείας* o. a.

Af Zenons Disciple og nærmeste Efterfølgere, altsaa yngre Samtidige, nævne vi:

Kleanthes fra Assos i Troas, med Titnavn *ῥωσάντης*. Udfr. §. 188. Zenons Efterfølger i Stoa. Havde skrevet f. Ex. *π. τοῦ καθήκοντος; π. ἡδονῆς; π. τέλους; π. διαλεκτικῆς; π. θεῶν; π. μαντικῆς; μυθικά; π. τέχνης* (udfr. §. 333), o. f. v.

Ariston fra Chios, med Titnavn *Σειρήν*. Iblandt hans Skrifter vare: *π. μαντικῆς; θεσεις* s. *κρίσεις ἐθνῶν καὶ πόλεων*.

Persæos fra Kiton. Zenons Frigivne. *Σχολαὶ ἡθικαί; Λακωνικὴ πολιτεία* og andre Skrifter.

Herillos fra Carthago.

G. T. Krug, *Herilli de summo bono sententia explosa non explodenda.* Lips. 1822. 4.

a. den stoiske Philosophy

§. 287.

Efter Stoikernes Lære, der er en særegen Udvikling af Kynismen (§. 153), bør Sielens fuldkomne Uafhængighed være Menneskets Wiimeed. Alkun det, der er afhængigt af Os, er enten Godt eller Ondt; det høieste, ja det eneste Gode er Dyden, som udøves ved at leve overensstemmende med Naturen. — Ethiken er Philosophiens Hoveddeel; næst den Logik og Physik. — Denne Lære modificeredes ideligen ved de særlige Systemer. — En saa streng Sædelære kunde egentlig ikke være populær; dog erhvervede sig mange Stoikere Anseelse; deres Lære vilste ofte sin Kraft i de vanskeligste Forhold; og navnlig iblandt Romerne fandt den mange og iblandt dem udmærkede Tilhængere.

De talrige Skrifter, som vare forfattede af Stoikerne før Christi Fødsel, ere tabte, undtagen adspredte Fragmenter deraf. Et Udvalg af disse Skrifters Titler (nðfr.) skal tiene til at give Begreb om, hvilke Gjenstande Stoikerne især behandlede. Deres Bevissførelse var i Almindelighed streng, Foredraget tørt. — Kilderne til at lære deres Systemer at kiende ere de sildigere Stoikers Skrifter (nðfr. §. 291 fgg.), samt andre græske og romerske Forfattere, s. Ex. Plutarchos, Sert. Empirikos, Stobæos, Diogenes Laertios, Simplikios, Cicero, Seneca o. A.

Conf. J. Lipsii *manuductio ad Stoicam philosophiam*. Lugd. 1599. Fol. og fl. udgaver.

D. Tiedemann, System der stoischen Philos. Leipz. 1776.
3 B. 8. cot.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 526—582.

§. 288.

Zenon fra Kiton paa Kypros. Ol. 104, 3—129, 1 (362—264) eller noget tidligere. Efterat have opholdt sig længe i Athen, stiftede han den saakaldte stoiske Skole, hvilken han forestod i 58 Aar. Στοά. Både ved sit Levnet og sin Lære vandt han stor Anseelse og mange Tilhængere. — Iblandt hans Skrifter nævnes: *περὶ τοῦ καθήκοντος; π. νόμου; ἔλεγχος; προβλήματα Ὀμηρικά; Πυθαγορικά; π. πολιτείας* o. a.

Af Zenons Disciple og nærmeste Efterfølgere, altsaa yngre Samtidige, nævne vi:

Kleanthes fra Assos i Troas, med Tilnavn *φρεάντης*. Dofr. §. 188. Zenons Efterfølger i Stoa. Havde skrevet f. Ex. *π. τοῦ καθήκοντος; π. ἡδονῆς; π. τέλους; π. διαλεκτικῆς; π. θεῶν; π. μαντικῆς; μυθικά; π. τέχνης* (ndfr. §. 333), o. f. v.

Krison fra Chios, med Tilnavn *Σειρήν*. Iblandt hans Skrifter vare: *π. μαντικῆς; θεσεις* a. *κρίσεις ἐθνῶν καὶ πόλεων*.

Persæos fra Kiton. Zenons Frigivne. *Σχολαὶ ἡθικαί; Λακωνικὴ πολιτεία* og andre Skrifter.

Herillos fra Carthago.

G. T. Krug, Herilli de summo bono sententia explosa non explodenda. Lips. 1822. 4.

Chrysippos fra Soli. Di. 125, 1—145, 2 (279—207). Kleanthes' Efterfølger. Mange Skrifter, iblandt hviste: π. καθήκοντος; π. τέλους; π. διαλεκτικῆς; π. νόμου; π. προνοίας; π. εἰμαρμένης; π. πολιτείας; φυσικαὶ θεσεις, o. s. v.

F. G. Baguet, de Chrys. vita, doctrina et reliquiis. Lovan. 1822. 4.

C. Peteraen, Philosophiæ Chrysip. fundamenta e fragm. restituta. Alton, 1827. 8.

§. 289.

Iblandt Stoikerne omtr. fra Midten af 3die til Midten af 2det Aarh. f. Chr.

Zenon fra Larkos. Omtr. 212.

Diogenes Babylonios. Skielnebe imellem det Gode og det Nyttige. Kom som Gesandt til Rom 155.

Antipatros fra Laros med Tilnavn καλαμοβόας. Skrev: περὶ ὀφμῆς π. δασυδαίμονος.

Antipatros fra Laros. II. καθήκοντος π. νόμου.

§. 290.

Fra omtr. 146 f. Chr. indtil Christi Fødsel vare de mærkeligste iblandt Stoikerne:

Panætios fra Rhodos. Opholdt sig iblandt flere Steder en Tidlang i Athen. Stiftede en Skole på Rhodos, hvor mange Romere hørte ham. Med Scipio Aemilianus kom han til Rom. Efter den tarsenske Antipatros' Død forestod han Skolen i Stoa. Hans System synes haade i Grundføtningerne og Udførelsen at have været en formildet

Form of *Stachyden*. Island has *Stachyden*: π. καθήκοντος; π. προνοίας; π. μαρτυρίας π. αἰρήσεων.

C. G. Ludovici, Pensarii vita et merita cet. Lips. 1783. 4.

F. G. v. Lyden, de Panætio Rhodio cet. Lugd. Bat.
1802. 8.

**Sevin i Mémoires de l'acad. des Inscript. cet. Vol. X,
P. 75 sqq.**

Apollonies fra Tyros. Omtr. 60 f. Chr. Πίναξ
 τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων.

Posidonios fra Tyramea, med Tilsavn Rhodios (S. 232. 347). Hørte Panætios i Athen, reiste meget, stiftede en berømt Skole paa Rhodos, og kom til Rom Aar 86 f. Chr. Af hans philosophiske Skrifter nævne vi: *περὶ καθήκοντος*; *π. θεῶν*; *π. κόσμου*; *π. εἰμαρμένης*; *π. μαντικῆς*; *περὶ Ἡρώων καὶ Δαιμόνων*.

I. Bake, Posid. Rhod. reliquiae doctrinae. Acced. Wyt-
tenb. annott. Lugd. Bat. 1810. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 572.

Athenodoros fra Tarsos, med Tilnavn Kordylion. Cato Uticensis bragte ham til Rom. Denne Athenodoros skal have forfalsket ældre Stoikeres Skrifter. En anden

Athenodoros fra Tarsos, Sandons Søn, underviste i Apollonia i Epiros, i Rom, og i Tarsos. Skrev π. κα-
θ' ἑκόντος; π. μαντικῆς; sin Fødestads Historie, og maaskee
om Kategorierne imod Aristoteles.

I. F. Hoffmann, de Athenodoro cct. Lips. 1732, 4.

Sevin, l. c. Vol. XIII, P. 50 sqq.

§. 291.

Naest Christi Jodfel vare de maerteligste Stoifere:

Annæus Cornutus eller Phurnutus fra Leptis i Afrika.

Chrysippos fra Soli. Di. 125; 144-145; 2 (279-207). Kleanthes' Efterfølger. Mange Skrifter, iblandt hvilke: π. καθήκοντος; π. τέλους; π. διαλεκτικῆς; π. νόμου; π. προνοίας; π. εἰμαρμένης; π. πολιτείας; φυσικαὶ θεσεις, o. s. v.

F. G. Baguet, de Chrys. vita, doctrina et reliquiis. Lovan. 1822. 4.

C. Petersen, Philosophiæ Chrysip. fundamenta e fragm. restituta. Alton. 1827. 8.

§. 289.

Iblandt Stoikerne omtr. fra Midten af 3de til Midten af 2det Aarh. f. Chr.

Zenon fra Tarso. Omtr. 212.

Diogenes Babylonios. Stielnebe imellem det Gode og det Nyttige. Kom som Gesandt til Rom 155.

Antipatros fra Tarso med Alkibiades καλομοιόας. Skræ: περὶ οφείδης π. δασυδαίμονια.

Antipatros fra Lyros. Περὶ καθήκοντος π. νόμου.

§. 290.

Fra omtr. 146 f. Chr. indtil Christi Fødsel vare de mærkeligste iblandt Stoikerne:

Panætiος fra Rhodos. Opholdt sig iblandt flere Steder en Tidlang i Athen. Stiftede en Skole på Rhodos, hvor mange Romere hørte ham. Med Scipio Aemilianus kom han til Rom. Efter den tarsensiske Antipatros' Død forestod han Skolen i Grækenland. Hans System synes haade i Grundføetninger og Udvikling at have været en formildet

Form af Stoikismen. Isandt hans Skrifter nævnes: π. καθήκοντος; π. προνοίας; π. μαντικῆς π. αἰρήσεων.

C. G. Ludovici, Panatii vita et merita cet. Lips. 1733. 4.

F. G. v. Lyden, de Panatio Rhodio cet. Lugd. Bat. 1802. 8.

Sevin i Mémoires de l'acad. des Inscript. cet. Vol. X, P. 75 sqq.

Apollonios fra Tyros. Omtr. 60 f. Chr. Πίναξ τῶν ἀπὸ Ζήνωνος φιλοσόφων καὶ τῶν βιβλίων.

Posidonios fra Apamea, med Tilnavn Rhodios (§. 232. 347). Hørte Panætios i Athen, reiste meget, stiftede en berømt Skole paa Rhodos, og kom til Rom Aar 86 f. Chr. Af hans philosophiske Skrifter nævne vi: περὶ καθήκοντος; π. θεῶν; π. κόσμου; π. εἰμαρμένης; π. μαντικῆς; περὶ Ἡρώων καὶ Δαιμόνων.

I. Bake, Posid. Rhod. reliquiae doctrinae. Acced. Wyttenb. annott. Lugd. Bat. 1810. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 572.

Athenodoros fra Tarsos, med Tilnavn Kordolien. Cato Uticensis bragte ham til Rom. Denne Athenodoros skal have forfalsket ældre Stoikeres Skrifter. En anden

Athenodoros fra Tarsos, Sandons Søn, underviste i Apollonia i Epitros, i Rom, og i Tarsos. Skreev π. καθήκοντος; π. μαντικῆς; sin Fødestads Historie, og maaskee om Kategorierne imod Aristoteles.

I. F. Hoffmann, de Athenodoro cet. Lips. 1732. 4.

Sevin, l. c. Vol. XIII. P. 50 sqq.

§. 291.

Efter Christi Fødsel vare de mærkeligste Stoikere:

Ancaus Cornutus eller Phurnutus fra Leptis i Afrika.

Datre. 54. est. Chr. Han er den ældste Stifter, af hvem et Skrift er bevaret: $\pi\epsilon\rho\iota\ \tau\eta\varsigma\ \tau\omega\nu\ \theta\epsilon\omega\nu\ \mu\upsilon\sigma\epsilon\alpha\varsigma$ eller $\pi\epsilon\rho\iota\ \alpha\lambda\lambda\eta\gamma\omicron\rho\iota\omega\nu$, hvoraf vi faae Begreb om Stoikernes allegorisk-etymologiske Mythesfortolkning. Hans øvrige Skrifter, ere tabte. Sammenl. S. 224.

† Ed. princ. Aldus (med Æsopos S. 79). Venet. 1505. Fol.

† Basil. (ap. Opor. 1543) 8. (tilligemed Palæphatos og andre Skrifter).

Th. Gale i opusc. mythol. phys. & ethica. Ed. 2. Amstel. 1688. 8. P. 187 sqq.

L. Musonius Rufus. Datre. 54. est. Chr. Hans Discipel Pollio optegnede hans $\alpha\nu\omicron\mu\eta\eta\mu\epsilon\nu\sigma\mu\epsilon\nu\alpha$, udaf hvilke en Deel er bevaret hos Stobæos. Desuden Fragm. af et Skrift om Opdragelsen, navnlig om Kvindernes, og om Beviisførelse.

L. F. Peerlkamp, Mus. Ruf. reliq. Harling. 1822. 8.

P. Nieuwland, de Mus. Ruf. Amst. 1783. 4.

G. J. Moser i Creuzers und Daubs Studien. Heidelb. 1811. 8. B. VI. S. 74 fgg.

S. 292.

Epiktetos fra Hieropolis i Phrygien 60—117. Frigiven. Forvist fra Rom (94), underviste han i Nikopolis i Epiros. Han lærte Afholdenhed og Taalmodighed ($\alpha\nu\epsilon\chi\omicron\nu$ και $\alpha\nu\epsilon\chi\omicron\nu$), samt at leve overensstemmende med Naturen og Samvittigheden, og udøvede sin Lære i sit Levnet. Den Haandbog (*Epycheiðion*), som bærer hans Navn, indeholder Hovedsummen af hans Lære, optegnet af Arrianos. Den har formodentlig hist og her modtaget Forandringer og Tilføjninger.

Til Epiktetos' Haandbog findes en udmærket Commentar af Simplikios (ndfr. §. 420), og tvende Paraphrafer fra den kristelige Tid.

Fl. Arrianos. Samment. §. 238. 251. 256. 354. 374. Epiktetos' Discipel. Foruden Epiktetos' Haandbog (ndfr.) findes han *διατριβαὶ Ἐπικτήτου*, 8 B.; af hvilke 4 ere bevarede. Han betygtede, såvelst muligt, Epiktetos' egne Ord. Herib hører ogsaa f. Ex. hans tabte: *π. τοῦ βίου τοῦ Ἐπικτ. καὶ τῆς αὐτοῦ τελευτῆς*.

Af Epiktetos' *Ἐγκυρίδιον* findes mange Udgaver, ofte i Forening med Andres Skrifter, især med Arrets (§. 148) og Arrianos' philos. Skrifter. Her nævnes:

† Ed. princ. Venet. ap. Fratres de Sabel. 1528. 4. (Texten blandet med Simplikios' Commentar og ufuldstændig).

(Hålsander). Norimb. 1529. 8. (Texten fuldstændig). Paany Basil. ap. Uratandr. 1531. 8.

(Vict. Trincavellus med Arrianos' *διατριβαί*). Venet. ap. Zanett. 1535. 8.

Disse tre Udgaver ere efter Codd.; altsaa Editiones principes. Paris. ap. Neobar. 1540. 4.

I. Tusaan. Paris. 1552. 4.

† Basil. ap. Oporin. (med Arrianos). 1554. 4.

† Th. Naogeorgius. Arg. 1554. 8.

† (J. Ferandus). Med Arrianos. Salmanticæ 1555. 8.

† Hier. Wolfius. Ed. 2da 3 Tom. i 1 Vol. Basil. 1563 (vid. T. II fin.). 8 og oftere, f. Ex. Colon. † 1595. 8. † 1596. 8.

Dernæst en Række af Udgg. indtil

† (D. Heinsius). Lugd. Bat. 1640. 4. (Texten blandet med Simplikios' Commentar).

Af de efterfølgende Udgaver nævne vi:

Dmr.: 54. eft. Chr. Han er den ældste Stoiker, af hvem et Skrift er bevaret: *περὶ τῆς τῶν θεῶν φύσεως* eller *περὶ ἀλληγοριῶν*, hvoraf vi faae Begreb om Stoikernes allegorisk-etymologiske Mythesfortolkning. Hans øvrige Skrifter ere tabte. Sammenl. S. 224.

† Ed. primo, Aldus (med Hesopos S. 79). Venet. 1505. Fol.

† Basil. (ap. Opor. 1543) 8. (tilligemed Palæphatos og andre Skrifter).

Th. Gale i opusc. mythol. phys. & ethica. Ed. 2. Amstel. 1688. 8. P. 137 sqq.

C. Musonius Rufus. Dmr. 54. eft. Chr. Hans Discipel Pollio optegnede hans *ἀπομνημονεύματα*, udaf hvilke en Deel er bevaret hos Stobæos. Desuden Frågm. af et Skrift om Opdragelsen, navnlig om Kvindernes, og om Beviisførelse.

L. F. Peperlkamp, Mus. Ruf. reliq. Harling. 1822. 8.

P. Nieuwland, de Mus. Ruf. Amst. 1783. 4.

G. S. Moser i Creuzers und Daubs Studien. Heidelb. 1811. 8. B. VI. S. 74 fgg.

S. 292.

Epiktetos fra Hieropolis i Phrygien 60—117. Frigiven. Forvist fra Rom (94), underviste han i Nikopolis i Epiros. Han lærte Afholdenhed og Taalmodighed (*ἀνέχου καὶ ἀπέχου*), samt at leve overensstemmende med Naturen og Samvittigheden, og udøvede sin Lære i sit Levnet. Den Haandbog (*Εγχειρίδιον*), som bærer hans Navn, indeholder Hovedsummen af hans Lære, optegnet af Arrianos. Den har formodentlig hist og her modtaget Forandringer og Tilføjninger.

Til Epiktetos' Haandbog findes en ubemærket Commentar af Simplikios (ndfr. s. 420), og tvende Paraphrafer fra den kristelige Tid.

Sl. Arrianos. Samment. s. 238. 251. 256. 354. 374. Epiktetos' Discipel. Foruden Epiktetos' Haandbog (ovfr.) findes han *διὰ τριβάλ' Ἐπικτήτου*, 8 B., af hvilke 4 ere bevarede. Han betygtede, såvidt muligt, Epiktetos' egne Ord. Herib hører ogsaa s. Gr. hans tabte: *π. τοῦ βίου τοῦ Ἐπικτ. καὶ τῆς αὐτοῦ τελευτῆς*.

Af Epiktetos' *Ἐγκυρίδιον* findes mange Udgaver, ofte i Forening med Andres Skrifter, især med Artes (s. 148) og Arrianos' philos. Skrifter. Her nævnes:

† Ed. princ. Venet. ap. Fratres de Sabio. 1528. 4. (Texten blandet med Simplikios' Commentar og ufuldstændig).

(Hölander). Norimb. 1529. 8. (Texten fuldstændig). Paany Basil. ap. Orator. 1531. 8.

(Vict. Trincavellus med Arrianos' *διὰ τριβάλ*). Venet. ap. Zanett. 1535. 8.

Disse tre Udgaver ere efter Codd.; altsaa *Editiones principes*. Paris. ap. Neobar. 1540. 4.

I. Tusaqu. Paris. 1553. 4.

† Basil. ap. Oporin. (med Arrianos). 1554. 4.

† Th. Naogeorgius. Arg. 1554. 8.

† (J. Ferandus). Med Arrianos. Salmanticæ 1555. 8.

† Hier. Wolfius. Ed. 2da 3 Tom. i 1 Vol. Basil. 1563 (vid. T. II an.). 8 og oftere, s. Gr. Colon. † 1595. 8. † 1596. 8.

Dernæst en Række af Udgg. indtll

† (D. Heinsius). Lugd. Bat. 1640. 4. (Texten blandet med Simplikios' Commentar).

Af de efterfølgende Udgaver nævne vi:

Mer. Casanbonus. Lond. 1559. 8. (Ed. pr. af den ene *Paraphrase*).

M. Meibomius. Ed. *H. Reland*. Traj. Bat. 1711. 4.

P. Upton. Lond. 1741. 2 Voll. 4.

Ap. Foulis. Glasg. 1751. 12 og oftere.

G. H. Heyne. Varsav, & Dreed. 1756. 8. *Ap. 1759*. Vars.

1776. 8 og not. Titelblad Lips. 1783. 8.

I. Schweighäuser (med *Rebes*). Lips. 1798. 8. *Schweigh.* desuden tvende haandudgaver.

I. Schweighäuser i *Philos. Epictetæ monumenta*. 5 Voll. i 6 Bind. Lips. 1799—1800. († Vol. III). Vol. IV og V *Comment. of Simplicius*.

Barheck i Vol. III af hans *Arrianos*. *Opfr.* §. 238.

Ap. Tauchnitium (med *Theophr.* og *Rebes*). 1821. 12.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* V, 84 og q.

De græske *Paraphraser* findes i flere Udgg. f. *Gr.* i Vol. V af *Schweighäusers Phil. Epict. Monum.* (See ovfr.).

Den lat. Overs. af *Angelus Politianus*, udg. med *Censorinus*. Bonon. 1497. Fol.

Arrianos' διατριβὰς Ἐπικτήτου i adskillige Udgg. af *Epict.* f. *Gr.*

Trincav. 1535. 8. † *Basil.* 1554. 4. † *Salmanicæ* 1555. 8. *H. Wolf.* 1563. 8 og oftere. *Upton.* 1741. 4. *I. Schweighäuser.* *Phil. Epict. Monum.* (See ovfr.). Vol. I—II. *A. C. Borheck* (ovfr. §. 238).

Begge Skrifter: *Ad. Coray.* Paris. 1826—1827 (B. 7—9 af *παρεργα Ἑλλην. βιβλιοθ.*).

Anm. Vi nævne her tillige hans *κυνηγετικός*.

Ed. princ. *Luc. Holstenius.* Paris. 1644. 4.

C. Zeune. *Xenophontis opuscula politica, equestria cet.* Lips. 1778. 8.

§. 203.

M. Aurelius Antoninus, Keiser, med Tilføgen Philosophen. 121—180 efter Chr. Af ham findes: τὰ εἰς εαυτὸν (de se ipso s. de rebus suis), 12 B., indeholdende ethvert Bemærkning og Hæftelser, optegnede viljelighedsvillig, uden systematisk Sammenhæng og Plan, men tilfældigt til at indbyrdes Agtelse for hans Lærtemaade. Desuden findes 17 Breve, skrevne til Fronto.

† Ed. pr. G. Xylander. Tigur. (Under Fortalen 1558) 8. Med Antoninus Liberalis, og Phlegon fra Tralles (§. 247). Basil. 1568. 8. Paany † 1590. 8.

† Mer. Casaubonus. Lond. 1643. 8.

† Th. Gataker. Cantabr. 1652. 4. Paany, med forskellige Tillæg († Lond. 1697. 4) og efter.

F. N. Morus. Lips. 1775. 8.

I. M. Schultz. Vol I. (Lerten). Slesvic. 1802. 8.

— Paandudgave ap. Tauch. 1821. 12.

Ad. Coray. Paris. 1816. 8 (Vol. IV af παράγγ. Ελλην. βιβλ.).

Epist. ad Fronton. udg. af A. Mai med Fronto. Mediol. 1815. 2 Voll. 8. Romæ 1823. 8.

C. Meiners, de M. Aur. Ant. ingenio, morib. & scriptis i Comm. Soc. Reg. scientt. Goett. Vol. VI. Goett. 1785. P. 107 sqq.

H. G. A. Eichstädt, excercitt. Antoninianæ. Jen. 1820 sqq. I—VI. Fol. 4.

N. Bach, de M. Aurel. Anton. philosophante cet. Lips.
1826, 8. o. A.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 500 sqq.

E. Den akademiske Philosophie.

§. 294.

Platons Efterfølgere kaldtes Akademikere af Stedet, hvor Platon havde foredraget sin Lære i Athen (anfr. §. 155. 159). Men da de, som indtil omtrent Midten af første Aarh. før Chr. bare dette Navn, afvege betydeligt fra hverandre, og afvejlende nærmede sig snart et, snart et andet af den Tid's Systemer, især Skeptikernes, har man, for at betegne Uoverensstemmelsen imellem Akademikerne, skielnet imellem 1) det ældre Akademie (348—278) og 2) det yngre Akademie (278—omtr. 69 f. Chr.), eller for end næiere at betegne Afvigelserne: 1) ἡ παλαιὰ Ἀκαδημία (Speusippos cet.); 2) ἡ μέση Ἀκαδ. (Arkesilaos cet.); 3) ἡ νέα Ἀκαδ. (Karneades cet.); 4) ἡ τεταρτη Ἀκαδ. (Philon cet.); 5) ἡ πέμπτη Ἀκαδ. (Antiochos cet.). — Nogle af Akademikerne havde skrevet meget, men intet heelt, paalideligt af disse Skrifter er bevaret.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. (notitia Platonica & Academic.)
III, 159—194.

§. 295.

Lit: det første Akademie (ἡ παλαιὰ) hørte især:
Speusippos, Platons Søstersøn. : Forefod Akademiet

fra 348—339. Hans Skrifter fode i stor Anseelse. Afhandlingene *ῥοι*, som findes iblandt Platons Skrifter, have Nogle tillagt ham. (Sammenl. §. 156).

Xenokrates fra Chalkedon. Foretog Akadem. 339—315. *Συμποτικοὶ νόμοι; περὶ θανάτου* o. s. v. Nogle have tillagt ham den pseudo-platoniske Dialog: *Artychos*. (Sammenl. §. 156).

Polemon fra Athen. 315. Allerede i 10de Aarh. vare hans talrige Skrifter tabte. (Suidas).

Krates fra Tarsos. Dmtr. 287.

Krantor fra Soli. Havde skrevet *περὶ πένθους* og om Platons Philosophie.

Det andet (*ἡ μέση*) Akademie:

Arkesilaos fra det æoliske Pitane. Dmtr. 300. Død 241. Ved at bekæmpe Stoikernes Angreb imod Platon, og deres Lære om Sandhedens Erkiendelse, bragtes Arkesilaos, og hans Efterfølgere til dels at negte, dels at tvivle om den menneskelige Videns Sandhed, hvilken Skepsis (*ἀκαταληψία*) de paa forskellige Maader søgte at forene med den praktiske Deel af deres Lære (Ethiken).

Lakydes fra Kyrene. Evander fra Phokis. Hegesinos fra Pergamum.

§. 296.

Det tredje (*ἡ νέα*) Akademie:

Karneades fra Kyrene. Dmtr. 218—130. Kom til Rom 155. Stor Indflydelse ved Lære og Tale; skrev Intet.

Klitomachos fra Carthago. Dmtr. 130. Skrev over 400 Bøger, som alle ere tabte.

Det fjerde Akademia:

Philon fra Larissa. Dødt 86 f. Chr. Athen. Rom. Mindre skeptisk end Følgelingerne. Søgte at jenne Adskillelsen imellem de ældre og fildigere Akademikere.

Charmides. Metrodoros fra Stratonike. Metrodoros fra Skepsis.

Det femte Akademie:

Antiochos fra Askalon. Død 69 f. Chr. Athen. Alexandria. Rom. Skrev en Bog (Sofus) imod Philon. Fortød de nyere Akademikers Skepticisme, og søgte at bringe de ældre Akademikers, Peripatetikernes og Stoikernes Syn over til Fortid.

I. D. Gerlach, Academicorum juniorum impignia Arcehil. atque Carneadis de probabilitate disputationes. Goett. 1815. 4. o. A.

I. Den skeptiske Philosophie.

(Vdsr. s. 154).

s. 297.

Den skeptiske Skoles Oprindelse og Stifter, efter hvem den ogsaa kaldes Pyrrhonisme, er omtalt ovenfor (I. c.). Dens Skepsis gik ikke ud paa at finde Sandhed, men var en empirisk Benægtelse af al menneskelig Videns Sandhed (*ἀκαταληψία. ἐποχή*). Forholdet imellem denne Grundsatning og Skeptikernes Sædelære (*ἀταραξία. ἀπάθεια*) var ikke det samme hos alle denne Skoles Tilhængere.

Efter Pyrrhon (ovfr. 1. c.) var den første mærkelige
iblandt Skeptikerne:

Timon fra Phlius. Ovfr. §. 200. Var, som alle
af dette System; Læge. Lærte i Chalkedon og Athen.
§. 298.

Iblandt Efterfølgerne vare efter sin Tid Læger de
ansesteste:

Menesidemus fra Enosfos eller Alexandria. Omfr.
70 f. Chr. Λόγος Ἱπποκράτους, 8 B., som er tabt;
Τρόπος ζωῆς, hvile Principer for Benægtelsen af alt pos-
itivt Videns dernæst bragtes i en anden Form af den meget
sildigere Skeptiker

Agrippa.
Sextus Empiricus, formløventlig fød i Asien. Omfr.
200 eft. Chr. Læge. Tvende Skrifter ere bevarede, som
ere vigtige baade til Kundskab om Skepticismen, og for den
græske Philosophies Historie i Almindelighed. De ere: 1)
Πυρρώνειαι ὑποτυπώσεις ἢ σκεπτικὰ ὑπομνήματα, 3 B.
2) πρὸς τοὺς Μαθηματικούς, 11 B., imod de philosoph.
Systemer, som Supplement til B. 2 og 3 af det førstnævnte
Skrift.

† Ed. princ. Paris. ap. Pacard. 1621. Fol. (Mogle Explr.
have nye Titler med andre Tryksteder f. Gr. + Col. Allobr.).
J. A. Fabricius. Lips. 1718. Fol.

I. G. Mund. Begyndt en Udg. Hal. 1786. 4. Vol. I. P. I.
kun Sexten af ὑπομνήματα.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 587 sqq.

Dionysios fra Aiga. . . . . *Επειὶ Διονυσίου* (Photios, Cod. 185. 211).

§. 299.

Den græske Philosophie havde udviklet sig i mange eendommelige Retninger, hvilke ere beskrevne i det Foregaaende, før saavidt Litteraturens Historie udtævede det. Der staaer tilbage, at omtale de Philosopher, som i den romerske Reiserperiode deels søgte at tilbagekalde ældre Systemer, hvilke dog ved disse Forsøg behandlede saa vilkaarligt, at ikkun Navne, Technologie, og det Formelle af dem blev tilbage; deels ved Eklekticisme og Synkretisme sammensmeltede Occidentens og Orientens philosophiske og religiøse Systemer og Læresætninger i nye Former, hvilke som Fostere af Tidens Aand, i hvilken de bleve til, ere vigtige Rilder til den menneskelige Aands Historie. Herhid hører: 1) Neo-Pythagoreismen (§. 300—301), 2) Neo-Platonismen (§. 302—309), og 3) christelig Philosophie (§. 310—312), forsaavidt en saadan fremsattes i græsk skrevne Værker, under Indflydelse af det græske og orientalske Hedenskab. Under Cædernes tiltagende Forhærvelse optraadte i Aandens Rige det Gamle og Nye, Hedenskab og Christendom, Bantro og Dvertro i en lang og heftig Kamp imod hverandre; af hvilken Kamp, der var rlig paa mærkværdige Phænomener i Aandens Rige, som i det borgerlige Livs Forhold, den nye Tingenes Orden efterhaanden udviklede sig.

g. Neo-Pythagoreismen.

(Dvfr. §. 140—141).

§. 300.

De, som fra Augusti Tid indtil omtrent Midten af 2det Aarhundrede kaldtes Pythagoreere, benyttede den gamle Pythagoreisme paa meget forskiellig Maade, og i meget forskjelligt Diemeed, snart for at virke paa Tidsalderens Sæder, snart, og vel hyppigere, for at vinde Anseelse, og gjøre sig Binding. Ved vilkaarlig Behandling fandt man Pythagoreismen beqvem til deri at indklæde den her omtalte Tids Sværmerie og Charlatanerie. For Litteraturen var Pythagoreerne ikke vigtige. Her nævnes følgende:

§. 301.

Q. Sextius eller Sextus under Cæsar og Augustus. Forfattede et *ἑρμειδιον*. Maaſkee haveſ det i en latinſt Oveſættelſe (*annulus Xysti*) af Rufinus.

Udg. f. Gr. af

Th. Gale, opusc. mythol. P. 643 sqq. (See §. 291).

I. C. Orelli, opusc. Græcor. sententiosa et moralia. (§. 72). Vol. I. P. 244 sqq.

Anaxilaos fra Larissa. Under Augustus. Ubledede Magien af Pythagoras' Lære. Skreev *πάλυια*.

Sotion d. Y. fra Alexandria. Senecas Lærer.

Didymos (§. 212. 344. 351). *Ἐπιτομή περί τῶν αἰρέσεων*, hvilket Skrift er tabt.

Moderatus fra Gades, i 1ste Aarh. Han antog

Pythagoras' Lære om Tallets fød at være den højeste Vidsdoms Kilde.

Apollonios fra Tyane i Kappadokien. Omtr. i Midten af 1ste Aarh. Underkastede sig den pythagoreiske Asketik, efter Regler, som han ved egen Fortolkning uledede deraf. Han foretog vidtløftige Rejser til Indien, Ægypten o. s. v. Opholdt sig tvende Gange i Rom, og døde i Ephesos. Han var stærkerist Fanatiker, og blev berømt som Thaumaturg; men om han var en saa grov Bedrager, og om hans Samtid havde saa overspændte Forestillinger om hans Thaumaturgie, som flidligere Forfattere, især Philostratos (ndfr. §. 322) berette, er vel ikke aldeles vist. — Han beskrev Pythagoras' Læret; kun Fragmenter ere bevarede. Af hans øvrige Skrifter findes kun 80—90 Breve, som bære hans Navn;

Udg. i † Aldi, Lubini og Olynthi Samlinger. See øvfr. §. 135.

G. Olearius, med Philostratoses Brevet, Lips. 1709. Fol. (ndfr. §. 322).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 563 sqq.

Secundus fra Athen, under Keiser Hadrianus. Af ham findes γυναι.

Demophilos, af hvis βίου περιγραφή findes Fragmenter.

Demostratos. Γυναι χρον.

Disse Forfattere's Gnomer:

† Ed. princ. Luc. Holstenius. Rom. 1638. 12.

Th. Gale, l. c. P. 611 sqq.

I. A. Schier. Lips. 1734. 8.

I. C. Orellius i opuscula Græcor. sentent. ect. (S. 72). Vol. I. P. 77 sqq.

Mathematiker og Musiker. (S. 345. 351).

h. Neoplatonismen.

Sammenl. S. 155—159. 294—296.

S. 302.

Det paaaligger Philosophiens Historie, saa vidt muligt, at skelne smykket Neoplatonismens forskellige Former, at bestemme, af hvilken Række enhver af disse opstod, naar de bleve til, hvor de udviklede sig, og fandt Indgang, samt deres indbyrdes Forhold til hverandre. Her, hvor den neoplatoniske Philosophies litterære Historie er Gjenstanden, indbefatte vi under den atsmindelige Betænkelse: Neoplatonisme de Philosopher, som, fra 1ste Aarhundrede af, i deres af mange uligeartede Bestanddele sammensatte, og indbyrdes ulige Systemer, fornemmetlig sluttede sig til, og byggede paa Platon, der var den iblandt de græske Philosopher, i hvis Skrifter Neoplatonikernes egne Philosophemer, og vilkaarlige Fortolkningsmaader fandt friest Spillerum. Først gik man mere eklektisk tilværks, ved at bringe den pythagoreiske, platoniske, akademiske og aristotelisk-peripatetiske Lære under een Form, ved hvilken Bestræbelse man vel endnu en Tid lang ikke tilveiebragte noget egentligt System, men dog forberedede dette, som det silbigere dannebe sig, ved at aabne Veien for Jудаismens og Orientalismens Sammensmeltning med den græske Philosophia; hvortil dog allerede Philon

(§. 303) havde gjort et vigtigt Skridt. Men da Hellenis-
men tog mere og mere af, og Christendommens voksende
Magt opfordrede Jødenes Venner til forsøget Modstand,
dannede sig ved Synkretisme af græsk, især platonisk Philo-
sophie med Jødernes Lære, og efterhaanden mere og mere
med Orientalismen, og selve Christendommen, fra Slutningen
af det 2det christelige Aarhundrede den sildigere Neoplato-
nisme, der halvt tilhørende den græske Oldtid, halvt Orienten,
fremgik som et mærkbart Resultat af hin Tids aandelige
Giering og Kamp.

Af hidhørende Skrifter (conf. §. 137) nævnes:

C. Meiners, Beitrag zur Geschichte der Denkart der ersten
Jahrhunderte nach Chr. Geburt etc. Leipz. 1782. 8.

I. G. Fichte, de philos. novæ Platon. orig. Berol. 1818. 8.

F. Bouterweck, Philosophor. Alexandrin. ac Neo-Plato-
nic. resensio i Commentt. Soc. Goett. recentt. Vol. V. P. 227
sqq. conf. Goett. Anz. 1821. no. 166—167.

§. 303.

Philon, af jødisk Fødsel *), fra Alexandria. Omtr.
40 eft. Chr. Phariseer, men hylkede især Therapeuternes
Lære. Kiendte ikke den græske Philosophie, stuttede sig især
til Platon, men søgte al Blisdoms Kilde i Jødernes hellige
Bøger, sandsynligviis allerede under Indflydelse af det indisk-
persiske Religionsvæsen. Philons Stil er en Efterligning
af Platons, blandet med Hellenismer. Af hans talrige Skrif-
ter, af hvilke et betydeligt Antal er bevaret, nævne vi:

---

*) Af jødisk fødte philos. Forfattere ere ovfr. nævnte Aristobus
ios §. 288, og Josephos §. 236.

En Række af Bøger, hvori Philon fortæller og forklarer 1ste Mose-Bog, iblandt hvilke den vigtigste er:

περὶ τῆς Μωσέως κοσμοποιίας.

Desuden βίος σουφοῦ (Abraham); *περὶ βίου Μωσέως, ὅπερ ἐστὶ περὶ θεολογίας καὶ προφητείας*, hvilket ansees for Philons Hovedværk; *π. βίου θεωρητικοῦ* (om Therapeuterne); βίος Πολιτικοῦ (Joseph). Af historisk Indhold: Φλάκκος, ἢ Φλάκκων ψεγόμενος, og *π. ἀρετῶν καὶ πρεσβείας πρὸς Τάϊον*. — Nogle Skrifter ere fundne i den nyeste Tid, dels paa Græsk, dels paa Armenisk (see ndfr. Udg.). — Philon havde skrevet: *Ἑρμηνεία ὀνομάτων καὶ λέξεων Ἑβραϊκῶν*.

Philon's Værker ere fundne efterhaanden, saa at endnu ikke have nogen fuldstændig Udgave deraf.

† *Ed. princ.* af nogle philoniske Skrifter:

A. Turnebus. Paris. 1552. Fol.

† *Colon. All. 1613. Fol.*

† *Paris. 1640. Fol.* (ved syv franske Lærde). † *Francos. (Witteberg.). 1691. Fol.*

Th. Mangey. Lond. 1742. 2 Voll. Fol.

A. F. Pfeiffer. Erlang. 1785—1792. 5 Voll. 8. Ed. 2. ib. 1820. 5 Voll. 8. ufuldendt.

§ *Biblioth. sacra Patrum Græcor.: Philonis opera ed. C. E. Richter. Lips. 1828—1830. 8 Voll. 12.*

De mundo i † *Ed. Aldina Aristot. Vol. IV. 1497. Fol.*

A. Mai (ed. pr. af *π. καρτάλλου ἐορτῆς i. e. de Cophino festo; περὶ γονέων τιμῆς* — forhen kun et Fragment deraf; et Fragment om Jonas overs. fra Armenisk). *Milan. 1818. 8.*

I. Zohrab fandt 1791 i Galicien en armenisk Oversætt. af

13 philon. Bøger, blandt hvilke 8 ikke findes paa Græsk. Efter denne Oversættelse samt en Codex fra Constantinopel ere følgende af Philons Skrifter udfomne paa Latin:

I. B. Aucher, de providentia, 2 B. og de animalibus. Venet. 1822. 4. (Aucher har udgivet andre af Philons Skrifter henhørende til det gamle Testaments Fortolkning. Venet. 1826. 4).

Chrestomathia Philon. ab I. C. W. Dahl. Hamb. 1800—1802. 2 Vøll. 8.

C. G. L. Grossmann, Quæstiones Philonæ. Lips. 1829. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 721 sqq.

§. 304.

Thrasyllos fra Mendes. Omtr. i Midten af 1ste Aarh. Inddeelte Platons Skrifter i Tetralogier (§. 157), og anvendte Pythagoreismen til Platons Fortolkning. Skrev om Demokritos o. fl. Skr. — Ikkun Fragmenter bevarede.

Plutarchos. Dvfr. §. 237. 373. Her tales kun om hans blandede, philosophisk-ethiske Skrifter (*συγγράμματα μίχτα, ἡθικά*). Plutarchos følger i disse Skrifter især Platon og Akademikerne; bekiemper fornemmelig Epikureerne og Stoikerne, men har ikke undgaaet Misforstaaelser i at bedømme dem. Baade i Indhold og Form bære disse Skrifter Spor af deres Tid, men indeholde ikke bestemte mange Beviser paa Forfatterens sunde Sands og retsindige Tænkemaade. Mange Meninger og Steder af andre Forfatters tabte Skrifter ere bevarede i disse Bøger. — Foruden Fragmenter, og nogle Skrifter, hvis Uægtighed forlængst har været almindelig erkendt, (s. Ex. *de nobilitate, de fluviiis* *),

---

*) Disse Skrifter ere saa bekendte under deres latinske Navne, at jeg benytter disse.

o. a., udgiøre de under *Plutarchos' Navn* berømte Skrifter af denne Art omtrent halvfjerdsstykke. Til de vigtigste og lærerigste af disse høre: de audiendis poetis; de Iside et Osiride; de Pythiæ oraculis; de defectu oraculorum; de sera numinis vindicta; consolatio ad uxorem; *Symposiaca*; ad principem inæruditum; an seni sit gerenda respublica; non posse suaviter vivi secundum Epicurum; adversus Colotem o. a. En Deel af disse Skrifter ere formodentlig uægte, som de liberis educandis; virtutem doceri posse; de fato; de placitis philosophorum; de absurdis Stoicorum opinionibus; andre ere af uvis Ægthed, og maaskee for en Deel Udtog af deels plutarchiske, deels Andres Skrifter, eller Samlinger til Brug for skriftlige Udarbejdelse, som apophthegmata regum et imperatorum; apophth. Laconica; instituta Laconica; apophth. Lacænarum; philosophandum esse cum principibus; de unius in republica dominio; quæstiones naturales; aquæ et ignis comparatio; Gryllus; de esu carniæ. — Ibløndt hans talrige tabte Værker vare: de Rhetorica, 3 B.; de poetica; de repugnantia Pyrrhonorum et Academicorum; de diis; Epicureos absurdiora quam poetas tradere, o. a. (Samment. §. 352).

Udgg. af *Plutarchos' samtlige Skrifter og Levnetsbeskrivelser* ovfr. §. 237.

Her Udgg. af de saakaldte scripta moralia.

† *Ed. princ. Aldina* (92 opuscula). (*Demetr. Ducas Cretens.* havde Deel deri). Venet. 1509. Fol.

† *Basil. ap. Froben.* 1542. Fol.

Longinos, der vel var Discipel af Ammonios, men stred imod hans Lære og Tilhængere, til hvilke Skrifter hører: *περὶ ἰδεῶν; περὶ τολού;* hvoraf Fortalen er bevaret; endvidere *περὶ ψυχῆς; περὶ ἀρχῶν; π. ὁρμῆς*, o. s. v. af hvilke Skrifter ikkun findes Fragmenter. Den hans øvrige Skrifter see S. 336. Sammenl. S. 226.

Plotinos, fra Lykopolis. F. 205; A. 271; A. 270. Levede ubemærket indtil henimod 30 Aar gammel; dernæst var han i 10 Aar Ammonios' Discipel, og begav sig efter et Ophold i Asien til Rom, hvor han tilbragte de sidste 26 Aar af sit Liv. Han underviste der; vandt talrige Tilhængere, og stor Anseelse især ved sit mundtlige Foredrag, og sit strenge Levnet. Først da han var henimod 50 Aar gammel, begyndte han, efter sine forhenværende Meddisciples Exempel, at udarbejde Skrifter. — Han udmærkede sig ved Phantasie og Dybsindighed, men hans medfødt Hang til spærmeriske Grublerier, næret ved den Undervisning, han havde nydt, og ved Tidens Aand (S. 299. 302), ledede ham til hiin mærkværdige, mystisk-allegoriske Synkretismus af græsk Philosophie, efter hans Opfattelsesmaade, og Orientalisme, med Indflydelse af Ægypternes, Jødernes, og de christne Sectors Lære. Dette Systems Grundpille er Læren om umiddelbar Intuition af det Absolute, om: Dæmoner, og Emanation; det dertil knyttede strenge (æstetiske) Levnet antoges for at være Betingelsen for at Sielen skulle kunne reise sig af den Tilstand, i hvilken de her ere nedstunkne. — De plotinske Skrifters Foredrag svarer til deres Aand. Deres nærværende Inddeling, og de Betænelser, de nu have, ere ikke af Forfatteren selv. Porphyrios giennumsaar,

ordnede, og indbedte dem 16 Bændler (udfr. S. 308). Desaa Eustochios (omtr. 284 eft. Chr.) beskæftigede sig med sine Lærers Skrifter. Af disse næmne vi: *περὶ ἀρετῶν*; π. *ἀνταλεκτικῆς*; π. τοῦ καλοῦ; τίνα καὶ πόθεν τὰ κακά; π. τοῦ κόσμου; εἰ ποιεῖ τὰ ἄσπρα; π. εἰμαρμένης; π. προνοίας, 2 B.; π. ἔρωτος; π. αἰῶνος καὶ χρόνου; π. ψυχῆς, 3 B.; og fl. Afh. om samme Siestand; π. τῶν τριῶν ἀρχικῶν ὑποστάσεων; π. τοῦ νοῦ καὶ λόγου; π. τῶν τοῦ ὄντος γενῶν, 3 B.; π. ἀγαθοῦ ἢ τοῦ ἐνός; πρὸς τοὺς Γνωστικούς (ogsaa en anden Titel).

Mars. Ficini lat, Dvers. med Comment. † Flor. 1492. Fol. † Basil. 1559. Fol. og oftere.

† *Ed. princ.* Basil. 1580. Fol. (Med ny Titel og 6 omtrykte Blade † ib. 1615. Fol.).

F. Creuzer, Plot. libr. de pulchritudine. Heidelb. 1814. 8. (Deri tilføjede Skrifter af Proklos og Nisephoros).

I. C. Orellius, Alexandi Aphrod., Ammonii, Plotini alior. de fato quæ supersunt. Turic. 1824. 8.

J. A. Febrie. Bihl. Gr. V, 676 sqq.

§. 308.

De vigtigste iblandt Plotinos' Disciple:

Gentilianus Amelinus fra Toscana. Omtr. 275. Var i flere end 20 Aar Plotinos' Lærling. Hans Skrifter ere tabte, deriblandt om Forskiellen imellem Numenios' og Plotinos' Lære.

Porphyrus fra den tyriske Stad Batanea i Syrien. Leved egentlig Malchos. F. 233, d. 304. Efter at have hørt flere Lærere, iblandt hvilke Longinos i Athen (Indfø-

Dionysios. *fra Mæsa. . .* *Εκείναι* (Photios, Cod. 185. 211).

§. 299.

Den græske Philosophie havde udviklet sig i mange eienbommelige Retninger, hvilke ere beskrevne i det Foregaaende, for saa vidt Litteraturens Historie udkrævede det. Der staaer tilbage, at omtale de Philosopher, som i den romerske Reiserperiode deels søgte at tilbagetalde ældre Systemer, hvilke dog ved disse Forsøg behandlede saa vilkaarligt, at ifkun Navne, Technologie, og det Formelle af dem blev tilbage; deels ved Eklekticisme og Synkretisme sammensmeltede Occidentens og Orientens philosophiske og religiøse Systemer og Læresætninger i nye Former, hvilke som Fostere af Tidens Aand, i hvilken de bleve til, ere vigtige Rulder til den menneskelige Aands Historie. Herhid hører: 1) Neo-Pythagoreismen (§. 300—301), 2) Neo-Platonismen (§. 302—309), og 3) kristelig Philosophie (§. 310—312), forsaavidt en saadan fremsattes i græsk skrevne Bøger, under Indflydelse af det græske og orientalske Hedenskab. Under Cædernes tiltagende Forpærvelse optraadte i Aandens Rige det Gamle og Nye, Hedenskab og Christendom, Vantro og Overtro i en lang og heftig Kamp imod hverandre; af hvilken Kamp, der var rrig paa mærkværdige Phænomener i Aandens Rige, som i det borgerlige Livs Forhold, den nye Tingenes Orden efterhaanden udviklede sig.

5. Neo-Pythagoreismen.
(Dofr. §. 140—141).

§. 300.

De, som fra Augusti Tid indtil omtrent Midten af 2det Aarhundrede kaldtes Pythagoreere, benyttede den gamle Pythagoreisme paa meget forskiellig Maade, og i meget forskielligt Diemeed, snart for at virke paa Tidsalderens Sæder, snart, og vel hyppigere, for at vinde Anseelse, og gjøre sig Binding. Ved vilkaarlig Behandling fandt man Pythagoreismen beqvem til deri at indfløde den her omtalte Tids Sværmerie og Charlatanerie. For Litteraturen vare Nye-Pythagoreerne ikke vigtige. Her nævnes følgende:

§. 301.

Q. Sextius eller **Sextus** under Cæsar og Augustus. Forfattede et *ἑρμῆδιον*. Maaſkee haveſ det i en latinsk Oveſættelſe (*annulus Xysti*) af **Rufinus**.

Udg. f. Gr. af

Th. Gale, opusc. mythol. P. 643 sqq. (See §. 291).

I. C. Orelli, opusc. Græcor. sententiosæ et moralia, (§. 72). Vol. I. P. 244 sqq.

Anaxilaos fra Larissa. Under Augustus. Ubledede Magien af Pythagoras' Lære. Skreiv *πάλυρια*.

Sotion d. Y. fra Alexandria. Senecas Lærer.

Didymos (§. 212. 344. 351). *Ἐπιτομή περὶ τῶν αἰρέσεων*, hvilket Skrift er tabt.

Moderatus fra Gades, i 1ste Aarh. Han antog

Pythagoras' Lære om Tallets fød at være bevisliges Rigsdoms Kilde.

Apollonios fra Tyane i Kappadokien. Omtr. i Midten af 1ste Aarh. Underkastede sig den pythagoreiske Aftetil, efter Regler, som han ved egen Fortolkning uledede deraf. Han foretog vidtløftige Rejser til Indien, Ægypten o. s. v. Opholdt sig tvende Gange i Rom, og døde i Ephesos. Han var sværmerisk Fanatiker, og blev berømt som Thaumaturg; men om han var en saa grov Bedrager, og om hans Samtid havde saa overspændte Forestillinger om hans Thaumaturgie, som tidligere Forfattere, især Philostratos (ndfr. S. 322) berette, er vel ikke aldeles vist. — Han beskrev Pythagoras' Livnet; kun Fragmenter ere bevarede. Af hans øvrige Skrifter høves kun 80—90. Bøger, som bære hans Navn.

1869. i + Aldi, Lubini og Quinesi Samlinger. See over.
§. 135.

G. Olearius, med *Philostratus* Berfer. Lips. 1709. Fol.
(ndfr. s. 322).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 563 sqq.

Secundus fra Athen, under Keiser Hadrianus. Af
ham haves γρῶμαι.

Demophilos, af hvis Blod *δεραμεια* habes Fragmenter.

Demofratos. *Γινῶμαι χρυσαῖ.*

Disse Forfatteres Bømer:

† *Ed. princ. Luc. Holstenius. Rom. 1638. 12.*

Th. Gale, l. c. P. 611 sqq.

I. A. Schier. Lips. 1754. 8.

I. C. Orellius i opuscula Græcor. sentent. ect. (S. 72).

Vol. I. P. 77 sqq.

Mathematiker og Musiker. (S. 345. 351).

h. Neoplatonismen.

Sammentl. S. 155—159. 294—296.

S. 302.

Det paaaliggen Philosophiens Historie, saa vilde maalt, at skelne smellem Neoplatonismens forskellige Former, at bestemme, af hvilken Række enhver af disse opstod, naar de bleve til, hvor de udviklede sig, og fandt Indgang, samt deres indbyrdes Forhold til hverandre. Her, hvor den neoplatoniske Philosophies litterære Historie er Gjenstanden, indbefatte vi under den almindelige Betegnelse: Neoplatonisme de Philosopher, som, fra 1ste Aarhundrede af, i deres af mange uligeartede Bestanddele sammensatte, og indbyrdes ulige Systemer, fornemmelig sluttede sig til, og byggede paa Platon, der var den iblandt de græske Philosopher, i hvis Skrifter Neoplatonikernes egne Philosophemer, og vilkaarlige Fortolkningsmaader fandt friest Spillerum. Først gik man mere eklektisk tilværks, ved at bringe den pythagoreiske, platoniske, akademiske og aristotelisk-peripatetiske Lære under een Form, ved hvilken Bestræbelse man vel endnu en Tid lang ikke tilveiebragte noget egentligt System, men dog forberedede dette, som det sildigere dannede sig, ved at aabne Veien for Jødaismens og Orientalismens Sammensmeltning med den græske Philosophie; hvortil dog allerede Philon

mod **Albinus**. *Albinus* eis *taut* *Albinus* *Diallogus*.
 J. E. Fischer, tilligemed Platonis *Eutyphro* cet. Lips.
 1788. 8.

§. 306.

Nu fremstod, fra Slutningen af 2det Aarhundrede, Neoplatonismen i dens meest udviklede Form. (See ovenf. §. 299. 302). I denne Lære optoges Alt, hvad man dertil fandt tjenligt i Fortidens mytisk-historiske Sagn, baade hos Grækerne selv, og hos andre Folk. Man tyede til Orpheus, til Zoroaster, og til

Hermes Trismegistos, om hvem Beretningerne ere aldeles fabelagtige. Han udgives for at have levet 1500 Aar f. Chr., og skal have forfattet et saare stort Antal Skrifter. Adskillige apokryphiske Skrifter, af deels astrologisk, deels alchemistisk Indhold, bære endnu hans Navn, f. Ex. *Poemander sive de potestate et sapientia divina*; iblandt Udg. deraf:

† *Ed. princ. A. Turnebus*. Paris. 1551. 4. *F. Flussa Candalla*. Bardig. 1574. 4. *Cum comment. H. Rosseli*. Colon. Agr. 1630. Fol.

Aphorismer ell. Centiloquium, findes kun paa Latin. Udg. f. Ex. tilligemed *Ptolomæi Tetrabiblon*. Venet. 1493. Fol.

Geomathematika:

D. Hoeschel. Aug. Vindel. 1597. 8.

Kyranides, kun Udg. paa Latin f. Ex. ved:

A. Rivinus. Lips. 1638. 8.

Den alchymistiske Afhandling: om de Godes Sten, er udg. f. Ex. i

Theatrum chemicum Argent. 1618. 4 Vell. 8.

~~Hos~~ ~~Desuden~~ findes Fragm. af ~~afstjålge~~ ~~Skriver~~, som ligeledes tillægges Hermes Trismegistos, f. Gr. $\alpha\rho\alpha\varsigma\ \nu\acute{\iota}\omicron\nu$; $\pi\epsilon\rho\iota\ \tau\eta\varsigma\ \acute{\omicron}\lambda\eta\varsigma\ \omicron\iota\kappa\omicron\nu\omicron\nu\omicron\mu\iota\alpha\varsigma$; $\kappa\acute{\omicron}\rho\eta\ \kappa\acute{\omicron}\sigma\mu\omicron\nu$ o. a. Et botanisk medicinsk Skrift: $\pi\epsilon\rho\iota\ \beta\omicron\tau\alpha\nu\acute{\alpha}\nu\ \chi\upsilon\lambda\acute{\omega}\sigma\epsilon\omega\varsigma$ (de succo plantarum) udg. med Joann. Lydus de mensib. af G. Roether. Darmst. 1827. 8. Desuden Fragm. hos Clemens fra Alexandria, Kyrillos o. A.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 75—94.

Asklepios, kaldes Hermes' Discipel. Ham tillægges: $\acute{\omicron}\rho\omicron\iota\ \textit{Ἀσκληπίου πρὸς Ἀμμωνα βασιλέα}$. Findes i de ovfr. anførte Udgg. af Hermes' Poemander.

Potamon fra Alexandria, synes at have bidraget til dette Systems snart efter følgende Udvikling.

§. 307.

Ammonios Sakkas fra Alexandria. Døde 241. Kalde fra Christendommen og bidrog meget til den græske Philosophies, Christendommens, og Orientalismens Synkretisme. Skreev Intet, og vilde, at hans Lære skulde forplantes ved mundtlig Undervisning. Havde mange og berømte Disciple.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 701 sqq.

Islandt disse vare nogle mindre vigtige, f. Gr. Herennios, og

Origines, af hvem forskellige Skrifter nævnes: om Dæmonerne o. a.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 180.

og et Par, som sædvanligen regnes herhid, men maaskee rigtigere have deres Plads andensteds, f. Gr.

Longinos, der vel var Discipel af Ammonios, men
 steg imod hans Lære og Tilhængere, til hvilke Skrifter hører:
περί ιδεῶν; περί τῶν λόγων, hvoraf Fortalen er bevaret; end-
videre περί ψυχῆς; περί ἀρχαῶν; π. ὁρμῆς, i d. 4. af
hvilke Skrifter ikkun findes Fragmenter. Den anden øvrige
Skrifter see S. 336. Sammenl. S. 220.

Plotinos, fra Lykopolis. S. 205, 6. 271. A. 270.
 Levede ubemærket indtil henimod 30 Aar gammel; dernæst
 var han i 10 Aar Ammonios' Discipel, og begav sig efter
 et Ophold i Asien til Rom, hvor han tilbragte de sidste 26
 Aar af sit Liv. Han underviste der; vandt talrige Tilhæn-
 gere, og stor Anseelse især ved sit mundtlige Foredrag, og
 sit strenge Levnet. Først da han var henimod 50 Aar gam-
 mel, begyndte han, efter sine forhenværende Meddisciples
 Exempel, at udarbejde Skrifter. — Han udmærkede sig ved
 Phantasie og Dybsindighed, men hans medfødt Gang til
 sørmeriske Grublerier, næret ved den Underviisning, han
 havde nydt, og ved Tidens Aand (S. 299. 302), ledede ham
 til hiin mærkværdige, mystiske-allegoriske Synkretismus og
 græst Philosophie, efter hans Opfattelsesmaade, og Orienta-
 lisme, med Indflydelse af Egypternes, Jødernes, og de christne
 Sectors Lære. Dette Systems Grundpille er Læren om
 umiddelbar Intuition af det Absolute, aa: Dæmoner, og
 Emanation; det dertil knyttede strenge (aestetiske) Levnet antogs
 for at være Betingelsen for at Sielen skulle kunne reise
 sig af den Tilstand, i hvilken de her ere nedstunkne. —
 De plotinske Skrifters Foredrag svarer til deres Aand.
 Deres nærpærende Inddeling, og de Betænelser, de nu
 have, ere ikke af Forfatteren selv. Porphyrios gennemsaar

ordnede, og indbede ham i 6 Bænder (udfr. S. 308). Dgsaa Eustochios (omtr. 284 eft. Chr.) bestieftigede sig med sine Lærers Skrifter. Af disse nævne vi: *περὶ ἀρετῶν*; π. *διαλεκτικῆς*; π. τοῦ καλοῦ; τίνα καὶ πόθεν τὰ κακά; π. τοῦ κόσμου; εἰ ποιεῖ τὰ ἄσπρα; π. εἰμαρμένης; π. προνοίας, 2 B.; π. ἔρωτος; π. αἰῶνος καὶ χρόνου; π. ψυχῆς, 3 B.; og fl. Afhh. om samme Gienstand; π. τῶν τριῶν ἀρχικῶν ὑποστάσεων; π. τοῦ νοῦ τοῦ κάλλους; π. τῶν τοῦ ὄντος γενῶν, 3 B.; π. ἀγαθοῦ ἢ τοῦ ἐνός; πρὸς τοὺς Γνωστικούς (ogsaa en anden Titel).

Mars. Ficini lat. Overs. med Comment. † Flor. 1492. Fol. † Basil. 1559. Fol. og oftere.

† *Ed. princ.* Basil. 1580. Fol. (Med ny Titel og 6 smaa trykte Blade † ib. 1615. Fol.).

F. Creuzer, Plot. libr. de pulchritudine. Heidelb. 1814. 8. (Deri tilføjede Skrifter af Proklos og Miskophoros).

I. C. Orellius, Alexandi Aphrod., Ammonii, Plotini alior. de fato quæ supersunt. Turic. 1824. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 676 sqq.

§. 308.

De vigtigste iblandt Plotinos' Disciple:

Gentilianus Amelius fra Toscana. Omtr. 275. Var i flere end 20 Aar Plotinos' Lærling. Hans Skrifter ere tabte, deriblandt om Forskiellen imellem Numenios' og Plotinos' Lære.

Porphyrios fra den tyriske Stad Batanea i Syrien. Heed egentlig Malchos. F. 283, d. 304. Efter at have hørt flere Lærere, iblandt hvilke Longinos i Athen (Jubstør-

bette end hans Godebrag), som han ogs. til Rom, hvor han
 valgte Plotinos til sin Lærer. Først skrev han imod Plo-
 tinos, siden blev han hans Yndling, Efterfølger i Stolen,
 og bearbejdede hans Skrifter (s. 307). Han var lærer, men
 sværmerist, endog mere end Plotinos, og dog, i det mindste
 i hans tidligere Alder, ofte foruroliget af Tvivl endog om
 Lærdomme, hvilke han til andre Alder aldeles hylkede. Af
 hans bevarede Skrifter nævnes her: *Πυθαγόρου βίος* (ufuld-
 stændigt); π. *Πλωτίνου βίου, καὶ τῆς τάξεως τῶν βιβλί-
 ων αὐτοῦ; πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορισμοί; περὶ ἀποχῆς
 τῶν ἐμψύχων*, 4 B.; *εἰσαγωγή, ἥ περὶ τῶν πέντε
 φωνῶν* (derover græffe Commentarer. See s. 419. 421), og
κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν (begge om Aristoteles' Katego-
 rier); *πρὸς Μαρκέλλαν γυναῖκα*; foruden Scholier til Ho-
 meros: *ζητήματα Ὀμηρικά*; π. *πρὸς ἐκ τῆς Ὀδυσσεΐας τῶν
 Νυμφῶν ἄντρον*. Af hans Skrifter, som deels ere tabte,
 deels kun bevarede i Brudstykker, anføre vi: *περὶ ἀγαλμά-
 των*; π. *στυγός*; π. *ψυχῆς*; π. *ἀρχῶν*; *φιλοσόφου ἱστορία*,
 4 B.; *φιλολόγου ἱστορία*, 5 B. v. a. (sammenl. s. 352).
 Afhandlingen: *εἰς τὰς καθ' Ὁμήρον πλάνας Ὀδύσσεως*
 er ikke af Porphyrios. — Det er tvivlst, om han var Forf.
 til et Skrift imod de Christne.

Porphy. Skrifter ere endnu ikke udgivne samlede. Som
 Udvalg af de særskilte Udgg. anføres:

Pythagoræ vita:

† *Ed. princ.* (under Malchos' Navn) C. Rittershusius. Altd.
 1610. 8.

Luc. Holstenius (med de antro Nympharum cot.). † Rom.
 1630. 8. Cantabr. 1655. 8. (Deri tillige Fragm. af *περὶ στυγός*).

L. Kiester. Amstelred. 1707. 4. (Deri tillige Jamblichi vit.
Pythag. See §. 309).

Th. Kiessling (de samme tvende Biographier samt en tredje
af en anonym Forfatter). Lips. 1815—1816. 2 Voll. 8 (§. 309).

Plotini vita, tilligemed Plotin. Opera, ovfr. §. 307.

De abstinentia ab esu animalium:

† **Ed. pr. P. Victorii.** Flor. ap. Juntam 1518. Fol. (Deri
tillige πρὸς τὰ νόητὰ ἀφορισμοί cet.).

F. Fagexelles. Lugd. 1620. 8.

Luc. Holstenius med vit. Pyth. og andre Skr. 1655,
See ovfr.

J. de Rhoer. Traj. ad Rhen. 1767. 4.

Sammentl. ndfr. de antro Nymphar.

Introductio in Organ. Aristot. s. de quinque vocibus
udg. med Aristot. Categ. f. Gr. ved (P. F. Olivarius). Paris.
1538. 4.

Ad. Marcellam uxorem:

Ang. Mai, tilligemed et poet. Fragm. af Porphyrios udaf
π. τῆς ἐκλογικῆς φιλοσοφίας og Stifter under Philons Nævn,
men ved Feiltagelse istedetfor Gemistos Plethon. Mediol. 1816. 8.

De tvende Stykker af Porphyrios: **I. C. Orellius** i opusculis
sentent. (§. 72). Vol. I. 277 sqq. 315 sqq.

Quæstiones Homericæ et de antro Nymphar.

(per **I. Lascarin**) Rom. 1518. Fol. (4) ogsaa i flere Udg.
af Homeros og af Scholier til Homeros. Sammentl. §. 47.

De antro Nympharum:

Aldus. Venet. 1521. 8.

Luc. Holstenius med vita Pythag. cet. See ovfr.

R. M. Goens. Traj. ad Rhen. 1765. 4. Denne og I. de
Rhoers Udg. af de abstinent. sættes Titel Lugd. Bat. 1792. 4.

De Prosodia ved **B. C. Villoison** i Anecd. Gr. Vol. II.
P. 103. (§. 309).

Porphyrios' Levnet. Udg. af ¹Lubow Holstenius i hans Udg. af Vit. Pythag.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 725 sqq.

§. 309.

Jamblichos fra Chalkis i Syrien. I Slutningen af denne, og Begyndelsen af følgende Periode. Han veeg vel for Plotinos og for sin Lærer Porphyrios i Talent og Lærdom; men han vandt stor Anseelse som Thaumaturg, og drev Synkretismen til det Yderste. Af hans Skrifter ere bevarede: a) *περὶ τῆς Πυθαγορείου αἰρέσεως*, 10 B., med særskilte Titler: B. 1: Pythagoras' Levnet, B. 2: *προτρεπτικοὶ λόγοι εἰς φιλοσοφίαν*; B. 3: *π. κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης*; B. 4: *π. τῆς Νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς* o. s. v. Ægtheden af B. 7 ikke vis. b) *De mysteriorum Aegyptiorum* (besuden en længere Titel); Nogle have tvivlet om dens Ægthed. — Jambli. havde skrevet: *περὶ ἀγαλμάτων*; *π. ψυχῆς*; *π. θεῶν*; *π. τῆς τελειοτάτης Χαλδαϊκῆς φιλοσοφίας* o. s. v.

Endnu have ingen Udg. af hans samlede Skrifter.

a) B. 1. 2. † Ed. princ. I. Arcerius. Ap. Commelin. (Nogle Exemplr. anderledes) 1598. 4.

B. 1. L. Küsteri og Th. Kieselings Udg. af Pythag. vita (ovfr. §. 308).

B. 2. Th. Kieseling. Lips. 1813. 8.

B. 3. *π. κοιν. μαθημ. ἐπιστ.*

I. B. C. d'Ansse de Villosion Anecd. Gr. Venet. 1781. 4. Vol. II. P. 188 sqq.

B. 4. See ndfr. §. 345.

b) *Ed. princ. Th. Gale. Oxon. 1678. Fol.*

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 758 sqq.

i. Kirkefædrene.

§. 310.

De græske Kirkefædre omtales her, ifftun for saavidt de dels ved Indhold, dels ved Form, kunne henregnes til den græske Litteratur. Christendommens Forhold til Hedenskabet, og til dens egne Secter, foranledigede dens Forsvarere til at gjøre Bekendtskab med, og at benytte den græske Philosophie til at forsvare, anbefale, og oplyse den christelige Lære. Uagtet mange Afvigelser i det Enkelte, antog dog de græske Fædre i Almindelighed, at Hedningenes Philosophie, for saavidt den indeholdt Sandhed, stemmede overeens med den hebraisk-christelige Lære, de betragtede den som en forvansket Jubaisme, og søgte at tilbagelæbe den oprindelige Harmonie, ved at lede den græske Philosophie tilbage til dens formeentlige Udspring. — Til dette Niemeed var Platonismen, især Neoplatonismen dem tjenligst. Da sildigere Dialektiken behøvedes imod Hæretikerne, steg den aristoteliske Philosophies Anseelse. Den her omtalte christelige Philosophie forberedede Philosophiens Gjenfødsel.

Löffler, Versuch üb. den Platonismus der Kirchenväter. Aus d. Franz. Züllich. u. Frenstätt 1792. 8.

H. N. Clausen, Apologetæ ecclesiæ ante-Theodos. Platonis ejusque Philosophiæ arbitri. Haun. 1817. 8.

Af de forskellige Samlinger af Kirkefæderes Skrifter an-
føre vi:

A. Gallandi Bibl. græc. lat. vett. Patr. abbas. Venet.
1788. 14 Voll. Fol.

Conf. J. A. Fabric. Bibl. Gr. VII, 1. Hæft. 311.

Justinus Martyr, fra Palæstine. Antogs formentlig
af vore fæd. 89 eft. Chr.; leed Martyr døden 165 (ell. 163).
Ikke tilfredsstillet med den græske Philosophies Studium, blev
han Christen, og søgte at tilveiebringe den ovenfor (S. 310)
omtalte Harmonie imellem den hebenste Philosophie og Chri-
stendommen. En Deel af hans Skrifter ere tabte, nogle
af dem, som bære hans Navn, ere uægte, andre af usi-
kterhed. — Af de bevarede nævne vi her kun: *Λόγος πρὸς
Ἕλληνας*.

† Ed. princ. ap. Rob. Stephan. Paris. 1551. Fol.

† F. Sylburg, ap. Commel. Heidelb. 1593. Fol. 8l.

Dplag,

(Prudent. Maranus) cum aliis Apologiis. Paris. & Hag.
Com. 1742. Fol. Venet. 1747. Fol.

F. Olearius & Opp. Patr. Græc. VI. III. Vindob.
1777. 8.

Enkelte Skrifter ere særskilt udgivne, og omhandle
Afsendinger om Just. Mart. og hans Skrifter.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VII, 1. Hæft. 311.

Athenagoras fra Athen. Samtidig med Justinus
Martyr. Platoniker. Antogs Christendommen. Skreeb i
Anledning af et Gesandtskab til Rom (formodentlig 166):
1) *προσβεβα πρὸς τοὺς ἡγεμένους*; 2) *πρὸς ἀναστρέφους τῶν
νεκρῶν*.

· · · · · *Philosophi. Hædr. Stephenson. 1857. 8.*

E. Dechair. Oxon. 1786. 8.

· · · · · *P. Maranus i udg. af Justinus Martyr. See ovfr.*

Særskilt:

Deprecatio pro Christianis:

I. G. Lindner. Longosal. 1774. 8. Curæ posterior. ib. 1775. 8.

De resurrectione: *ap. Wochel. 1541. 4.*

T. A. Clarisse, de Athenag. vita cet. i Annales Academ. Lugd. Bat. (1818—1819). Lugd. Bat. 1819. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VII, 95 sqq.

Tatianos fra Syrien. Død 176. Antog Christendommen, og var Discipel af Justinus. Opholdt sig en Tidlang i Rom. Af ham findes itkun: λόγος πρὸς Ἑλληνας. Han stiftede en egen Sekt.

W. Worth. Oxon. 1788. 8.

P. Maranus i hans udg. af Just. Mart. See ovfr.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VII, 87.

Irenæos. Dmtr. 178. Af hans ἔλεγχος καὶ ἀνατροπὴ τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, 5 B., er kun B. 1, og Fragmenter af de øvrige bevarede. En gammel, men halv barbarisk latinisk Overs. findes af det hele Værk.

Forordudgaverne:

I. E. Grabe. Oxon. 1782. Fol.

R. Massuet. Paris. 1718. Fol. Venet. 1734. Fol.

C. M. Pfaff, Iren. Anecdota. Hag. Com. 1715. (ny Titel Lugd. Bat. 1743). 8.

Conf. Fr. Münsteri fragm. Patr. Græcc. Fascic. I. Hafn. 1788. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VII, 75 sqq.

Eusebphilos. Biskop i Antiochia. Døde omtr. 180.

Περὶ τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως, 3 B.

I. C. Wolfius. Hamb. 1721. 8.

P. Maranus med Just. Martyr. cet. ovfr.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VII, 101 sqq.

Hermias. Dmtr. 200. *Διασυρμὸς τῶν ἑξαι φιλοσόφων.* Sogte at gien-drive de græske Philosopher især ved at udhæve deres Uovereensstemmelse og Modsigelser.

W. Worth i Udg. af Tatianos. See ovfr.

P. Maranus i Udg. af Justin. Mart. See ovfr.

I. C. Dommerich. Hal. 1764. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VII, 114 sqq.

§. 312.

Tit. Flav. Clemens fra Alexandria. Dmtrent 200. (Ovfr. §. 248). Ved Hædning, antog han den christelige Religion, og forestod Læreeembedet i Alexandria, efterat han en Tidlang havde været forviist derfra. Han var den lærdeste iblandt Kirkesædrene, benyttede de græske Systemer effektivt, og søgte at systematisere deres Sammensmættning med den hebraisk-christelige Lære. Han ansaae Videnskaberne, som de forefandtes hos Grækerne, for at være, deels umiddelbart, deels middelbart, udsprungne af Jødaismen, og holdt dem for at være vel af ringere Værd, men dog gavnlige til at forberede den hebraisk-christelige Læres Sandhed. Af hans Skrifter have vi: 1) *προτρεπτικὸς λόγος*; 2) *παιδαγωγός*, 3 B.; 3) *στωματεῖς*, 8 B. Hans Hovedværk. B. 1 ufuldstændig. B. 8 hører maaskee til et andet Skrift. For den græske

Litteraturohistorie er dette Bærf meget rigtigt. En stor Mængde Forfattere ere her omtalte; og Fragmenter af mange tabte Bøger anførte.

† *Ed. princ. P. Victorius. Florent. 1550. Fol.*

Den bedste Udgave:

I. Potter. Lond. 1715. 2 Voll. Fol. Med Tillæg: Venet. 1757. 2 Voll. Fol.

(Fr. Oberthür). Wirceb. 1780. 3 Voll. 8.

Λόγος, τίς ὁ σωζόμενος πλούσιος. Ed. A. C. Segaar. Ultraj. ad Rh. & Lond. 1816. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VII, 119 sqq.

Origines med Tilnavn *Χαλκέντερος* eller *Ἀδαμάντιος*. Ægypter. 185—253. Retter, Ophold, og Underviisning paa forskjellige Steder. Han hylkede den allegoristmystiske Fortolkning af den hellige Skrift. Af hans Skrifter nævne vi: 1) *περὶ ἀρχαῶν*, 4 B., hvoraf kun findes Udtog hos Photios; Fragmenter i et tidligere Udtog af Origines' Skrifter, og en Oversættelse af Rufinus (4de Aarh.). 2) *φιλοσοφούμενα*, B. 1 af et Skrift i 2 Bøger imod Hæretikerne; men det er neppe af Origines. 3) imod Celsus *), 8 B.

Opera omn. ed. C. de la Rue. Paris. 1733—1759. 4 Voll. Fol.

(Fr. Oberthür). Wirceb. 1780—1794. 15 Voll. 8.

Philosophumena: I. C. Wolf. Hamb. 1706. 8.

---

*) Celsus, i Midten af 2det Aarh. Epikureer ell. Platoniker. Han havde forfattet et Stridskrift, *ἀληθὴς λόγος*, imod Christendommen, som er tabt, men hvis Indhold sees af Origines' Stændrivelse deraf.

Glætt. Gange / indg. / pan. Satia / for den. græffe. Temp. afkom.

† *Ed. princ. Froben. Basle. 1530. 4to. (unus. m.)*

Henr. Stephanus. Par. † 1570. 8. 1593. 8. (Nogle Explr. † 1594). Ryt Dptag: † Colon. Allobr. 1616. 8. (Nogle Explr. 1615, ogsaa findes i nogle: Genevæ).

† *T. Aldobrandinus. Rom. 1594. Fol. (Ufuldbendt).*

† *A. Menage et I. Pearson. Lond. 1664. Fol.*

M. Meibom. Amstel. 1692. 2 Voll. 4. Paany 1718. 2 Voll. 4.

Caenodius.

P. D. Longolius. Curie Regnitians. 1739. 2 Voll. 8. Paany 1791. 8.

H. G. Huebner. Vol. I (B. 1—5). Lips. 1828. 8. Commentarii. Vol. I. Lips. 1830. 8.

Libr. Xnum (vit. Epicuri) ad C. N. Prætor. Norimb. 1791. 8. (2to) 1808. 8.

I. Hortiboni (i. o. Casauboni) notæ ad Diogen. Morg. 1583. 8.

P. Cassendi animadv. in Abr. Lugd. 1645. Fol. og oftere.

I. Rospi commentt. Dacianæ. Rom. 1782. 4. (82).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 564 sqq.

VI. Z a t e t u n t.

(Dyfr. f. 121—134).

S. 314.

Med den politiske Selvfændighed, og de statsborgerlige
 Aligensheds offentlige Forhandling ophørte ogsaa den politiske
 Betsalenhed. Den havde opraaet sin højeste Udvikling i
 Athen, men der, saavel som andensteds, kom den i Forsald,

da Betingelserne for dens blomstrende Tilstand ikke længere vare forhaanden. Derved uøvedes Talekunsten efter Alexander den Stores Tid næste privat end offentlig, og anvendtes for det meste i Skolerne, og i offentlige Forsamlinger ifftun til motende Lidsfordriv. Ikke Mennefteslægten og Borgernes vigtigste Anliggender, men opbigtede, eller fra Fortiden laante Mæner, beftieftigede Talerne, fomm fremfor Alt stræbte at vinde Bifald, og ved egne, fomm Lidsalberens Feil mere og mere henfaldt til tomme kunstlede Declamationer, og troede at have tilfredsftillet Kunftens Fordringer, naar det lyffedes dem at give Talen ydre Politur og Blødhed, uden at lægge Mærke til, hvor langt de vare fra de ældre Taleres fimple Kraft, medens de dog regnede fig deres Efterlignelfe til Fortienefte. Paa denne Maade maatte Talekunften efterhaanden ophøre at være en felføftændig Kunft, og fank ned til at blive en Øvelfefkunft i Sophifternes Skoler, hvor den rhetoriffe Indklædning var i ftor Gunft og ideligen anvendtes. Vi handle derfor om Talekunften fra Begyndelfen af den romerffe Reiferperiode nedenfor ved Sophiftiken. (§. 317 fgg.).

Anm. Vi nævne her en Bog, fom burde have været anført §. 123. S. 149:

L. Spengel, *συγγραφή τέχνης*, s. artium scriptores ab initiis usque ad editos Aristotelis de rhetorica libros. Stuttgart. 1828. 8.

§. 315.

Den her beftrevne Udartelfe yttrede fig paa forffieilige Maader og i forffieilig Grad, idet dog nogle iblandt Rhetorerne mere eller mindre nærmede fig de ældre Taleres Op-

perlighed. Talekunsten udøvedes efter Alexander den Stores Tid, paa flere Steder, med visse Særegenheder for ethvert især, f. Ex. i Athen, paa Verne, i Asien. Paa Rhodos var en berømt Skole (§. 131), som dannede Overgangen fra den ældre attiske Belsælnhed til Talekunstens sildigere Afdæltelse; hvilken af Deltidens Kunstdommere betegnedes ved at kaldes den asiatiske Talekunst. De her omtalte Taleres Børn ere tabte. Vi kende dem kun af Deltidsforfatterenes Efterretninger. Her nævnes:

§. 316.

Demochares, Demosthenes' Søstersøn. Taler og rhetoriserende Historieforfatter.

Charisios. Efterlignede Enstas.

Demetrios Phalereos. (Døft. §. 243). Theophrastos var hans Lærer. Efterat have forladt Athen under de politiske Uroligheder efter Alexander den Stores Tid, blev han denne Byes Befalingsmand A. 115, 4. 317. Han maatte atter forlade Athen, og modtoges hæderligen hos Ptolomæos Soter, hvem han understøttede i hans videnskabelige Foranstaltninger. Under Ptolomæos II Philadelphos forvistes han fra Alexandria. Han var den sidste udmærkede iblandt de attiske Talere; dog synes han at have røbet Forfærdighed for det Bløde og Siirlige. Hans Taler tilligemed hans filosofiske, politiske og historisk-chronologiske Skrifter, f. Ex. om Zonerne, om Athenernes Love o. s. v., ere tabte.

Urigtigheden har man tillagt ham et Skrift: *περὶ ἐμπνεύσεως* (ndfr. §. 335).

Et Fragment af hans Bog: *περὶ τῆς ψυχῆς* udg. af A. Mai i hans scriptt. vett. nova collectio (§. 397). Vol. II, P. 334—335.

da Betingelserne for dens blomstrende Tilstand ikke længere vare forhaanden. Derved udsvedes Talekunsten efter Alexander den Stores Tid mere privat end offentlig, og anvendtes for det meste i Skolerne, og i offentlige Forsamlinger ikkun til motende Tidsfordriv. Ikke Menneskefægtens og Borgernes vigtigste Anliggender, men opdigtede, eller fra Fortiden laante Kæmper, beklægtede Talerne, som fremfor Alt stræbte at vinde Bisid, og ved egne, samt Tidsalderens Glimmere og mere henfaldt til tomme kunstlede Declamationer, og troede at have tilfredsstillet Kunstens Fordringer, naar det lykkedes dem at give Talen ydre Politur og Blødhed, uden at lægge Mærke til, hvor langt de vare fra de ældre Taleres simple Kraft, medens de dog regnede sig deres Efterlignelse til Fortieneste. Paa denne Maade maatte Talekunsten efterhaanden ophøre at være en selvstændig Kunst, og sank ned til at blive en Øvelseskunst i Sophisternes Skoler, hvor den rhetoriske Indklædning var i stor Gunst og ideligen anvendtes. Vi handle derfor om Talekunsten fra Begyndelsen af den romerske Keiserperiode nedenfor ved Sophistiken. (§. 317 fgg.).

Anm. Vi nævne her en Bog, som burde have været anført §. 123. S. 149:

L. Spengel, *συγγραφή τεχνών*, s. artium scriptores ab initiis usque ad editos Aristotelis de rhetorica libros. Stuttgart. 1828. 8.

§. 315.

Den her beskrevne Udartelse udtrede sig paa forskellige Maader og i forskellig Grad, idet dog nogle iblandt Rhetorerne mere eller mindre nærmede sig de ældre Taleres Op-

denne Underviisning. De drage ofte i omstændighed til
 Sædvanlig og Dags Underviisning; og som formentlig i de ovenfor
 beres Disciple til at forskaae og fortolke de ældre Forfattere,
 samt at øve dem i rhetoriske Udarbejdelser og Foredrag, hvori
 de selv regnede sig det til Ære at aflægge glimrende Prøver
 saavel i som udenfor Skolen. ¹¹⁷ Æmnerne til saadanne Skrif-
 ter og Læse laantes ofte fra de ældre Forfatters Skrifter.
 Sophisterne brugtes undertiden til Gesandtskaber og Under-
 handlinger. Mange iblandt dem erhvervede sig Anseelse og
 Rigdom, men paadrag sig sjelden sig selv og deres Stand
 Bæmge ved egoistisk Æren og Vindue. Tænk paa de Mænd,
 som gaves til at give Sophistiske rhetoriske Udarbejdelser, se 1. og 2.
 Mændene som de kaldte sig Sophister, se 1. og 2. Mændene som de kaldte sig
 Sophister, se 1. og 2. Mændene som de kaldte sig Sophister, se 1. og 2.

Lesbonax. Omtr. 15 efr. Chr. Af ham findes et
 Par rhetoriske Udarbejdelser (declamationes) af politisk
 Indhold. De findes i de ældre rhetoriske Samlinger (ovfr.
 S. 123), hos

I. I. Reiske, Vol. VIII; I. Bekker, Vol. V. P. 651 og. Gærstelt

I. C. Orellius. Lips. 1820. 8.

Af en anden Lesbonax findes en Afhandling paa pædagogisk

Indhold. Se S. 216.

Dion. med Ætnavn Chrysostomos fra Nicusa i Bithy-
 nien. Blomstrede i Slutningen af første og Begyndelsen af
 andet Aarhundrede. Han tilbragte en Del af sit Liv i Rom,
 hvortil Dyonisios havde ham dog en Tidlang forlod, da han havde
 paadraget sig Domitians Unåde. Under Nero vendte han

igen tilbage, og hos Traian stod han i udmærket Gunst. Den sidste Deel af sit Liv tilbragte han i sit Hjem, for hviſt det han ibrigen beſtræbte ſig. Han var en lærd, iſidſigtsfuld Mand, og udmærkede ſig ſom Skribent iblandt ſine Samtidige; thi endſkiøndt ikke uden Spor af ſin Tids Paa-
virkning, efterlignede han dog med mere end almindeligt Held de ældre Mønſtre. Hans Skrifter, ſom for ſørſte Delen ere forfattede efter hans Landſlygtighed, indeholde mange Fragmenter af tabte Digtere, og mange mythologiſke, artiſtiſke og andre Oplyſninger. 80 af hans Skrifter, af philoſophiſt, ethiſt, mythiſt, hiſtoriſt-politiſt Indhold, de fleſte i rhetoriſt Form, ere bevarede. Til de fortrinligſte af diſſe Skrifter høre: *λόγος Ολυμπεύς* (XII), *Ροδιακός* (XXXI), *πρὸς Ἀλεξανδρείς* (XXXII), og *Κορινθιακός* (XXXVII). Sammenl. ndfr. §. 425.

---

† *Ed. pr. Aldus. Oratt. 80. Venet. ap. Fed. Turrisanum. s. a. (1551?) 8.* (Uviſt om D. Chr. tidligere har været udgivet *Mediol. 1476. 4.*).

† *F. Morellus. Paris. 1604. Fol. (Nyt Titteblad + 1623). I. I. Reiske. Lips. 1784. 2 Voll. 8. (Nyt Titteblad 1798). Nogle Taler ere ſærſt udgivne.*

A. Emperii, obss. in Dion. Chrysost, Lips. 1830. 8.
J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 122 sqq.

§. 319.

Antoninus Polemon fra Laodicea i Phrygien. Omtr. 117. Foreſtod længe en rhetoriſt Skole i Emperna. Man roſte hans Talers Kraft. Han synes meſt at have behandlet hiſtoriſt-politiſke Emner fra Fortiden. Bevarede ere under

hans Navn tvende λόγος ἐπιτάφιος over Mænd faldne ved Marathon.

† Ed. princ. Henr. Stephanus. (Med Simertus v. A.) 1567. 4. (all. 4lle Fol.).

† P. Possin. Tolos. 1637. 8.

I. C. Orellius. Lips. 1819. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 2 sqq.

Tib. Claud. Attikos Herodes, sædvanligen kaldet Herodes Attikos, fra Marathon. I Midten af 2det Aarh. f. Verus og M. Aurelius iblandt hans Disciple. Opnaaede Anseelse som Taler, Ugespøster, politisk Virksomhed, og forfærkede Athen ved sine Rigdomme. Rhetorisk Skole i Athen. Iblandt hans ikke mange Skrifter nævnes διαλέξεις, ἐφημέριδες og Breve. Bevaret er kun en pseudonym Tale: περὶ πολιτείας. Desuden tillægges ham nogle Indskrifter.

Talen περὶ πολ. udg. i Samlingerne ved

† Aldus, 1513. Fol. (S. 123), (Grueterus). Hanov. ap. Wechel. 1619. 8.

I. I. Reiske. Vol. VIII. I. Bekker. Vol. V. P. 658 sqq.

Gærfilt: R. Fiorillo. Lips. 1801. 8.

Af Indskrifterne den bedste udg. ved

E. A. Visconti. Iscrizione greche Triope. Rom. 1794. Fol.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 4 sqq.

I sidste Hæfte af andet Aarhundrede:

Adrianos fra Tyros. Discipel af Herodes, efter hvis Død han en Tidlang forestod Skolen i Athen. Hævede en Betiening hos Commodus.

igen tilbage, og hos Traian stod han i udmærket Gunst. Den sidste Deel af sit Liv tilbragte han i sit Hjem, for holdet han ibrigen bestræbte sig. Han var en lærd, indsigtsfuld Mand, og udmærkede sig som Skribent iblandt sine Samtidige; thi endskiøndt ikke uden Spor af sin Lids Paa-virkning, efterlignede han dog med mere end almindeligt Held de ældre Mønstre. Hans Skrifter, som for største Delen ere forfattede efter hans Landflygtighed, indeholde mange Fragmenter af tabte Digtere, og mange mythologiske, artistiske og andre Oplysninger. 80 af hans Skrifter, af filosofisk, ethisk, mythisk, historisk-politisk Indhold, de fleste i rhetorisk Form, ere bevarede. Til de fortrinligste af disse Skrifter høre: *λόγος Ὀλυμπικός* (XII), *Ροδιακός* (XXXI), *πρὸς Ἀλεξανδρείς* (XXXII), og *Κορινθιακός* (XXXVII). Sammenl. ndfr. §. 425.

---

† *Ed. pr. Aldus. Oratt. 80. Venet. ap. Fed. Turrisanum. s. a. (1551?) 8.* (Uvist om D. Chr. tidligere har været udgivet *Mediol. 1476. 4.*).

† *F. Morellus. Paris. 1604. Fol. (Nyt Titellblad † 1623).*
I. I. Reiske. Lips. 1784. 2 Voll. 8. (Nyt Titellblad 1798).
 Møgle Taler ere særskilt udgivne.

A. Emperii, obs. in Dion. Chrysost. Lips. 1830. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 122 sqq.

§. 319.

Antoninus Polemon. fra Laodicea i Phrygien. Dmtr. 117. Foretog længe en rhetorisk Skole i Smyrna. Man roste hans Talers Kraft. Han synes meest at have behandlet historisk-politiske Emner fra Fortiden. Bevarede ere under

hans Navn tvende λόγος ἐπιτάφιος over Mænd faldne ved Marathon.

† Ed. princ. Henr. Stephanus. (Med Himertos v. A.) 1567. 4. (all. lille Fol.).

† P. Possin. Tolos. 1637. 8.

I. C. Orellius. Lips. 1819. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 2 sqq.

Lit. Claud. Atrikos Herodes, sædvanligen kaldet Herodes Atrikos, fra Marathon. I Midten af 2det Aarh. f. Verus og M. Aurelius iblandt hans Disciple. Dynaede Anseelse som Taler, Grespost, politisk Virksomhed, og foræmmede Athen ved sine Rigdomme. Rhetorisk Skole i Athen. Iblandt hans ikke mange Skrifter nævnes δαλῆσις, ἐφημερίδες og Breve. Bevaret er kun en pseudonym Tale: περὶ πολιτείας. Desuden tillægges ham nogle Indskrifter.

Talen περὶ πολ. udg. i Samlingerne ved

† Aldus, 1513. Fol. (S. 123). (Gruterus). Hanov. ap. Wechel. 1619. 8.

I. I. Reiske. Vol. VIII. I. Bekker. Vol. V. P. 658 sqq.

Særskilt: R. Fiorillo. Lips. 1801. 8.

Af Indskrifterne den bedste udg. ved

E. A. Visconti. Iscrizione greche Triope. Rom. 1794. Fol.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 4 sqq.

I sidste Halvdeel af andet Aarhundrede:

Adrianos fra Tyros. Discipel af Herodes, efter hvis Død han en Tidlang forestod Skolen i Athen. Havde en Betjening hos Commodus.

reiste ham, som Rhodor i Jonien, Grækenland, Italien og
 Gallien. Det mest spæger han Rhodorien, og lagde sig om-
 trent fra sit fyrgetyvende Aar, efter Philosophien (Athen).
 M. Antellus gav ham en Verlighedspost i Egypten. I Lu-
 cianos bekiendte sig ikke indelukkende til noget philosophisk
 System, dog viser han Fortærlighed for Epikuros Lære.
 Han havde, som den største Deel af hans Samtidige, tabt
 Troen paa Grækenlands gamle Guder, og fandt ingen Til-
 fredestillelse i deres Dyrelse, eller i noget af Alt, hvad der med
 stod i Forbindelse i Videnskab, i Kunst, i Menneskenes ind-
 byrdes Forhold, eller i det borgerlige Livs Indretninger. For
 dette Samt tilbød Christendommens Lære, som dengang havde
 begyndt at danne en ny Tingenes Orden, den fuldeste Er-
 statning; men Lucianos, som Mange, endog af de Bedre i
 sin Tid, kiendte den enten ikke, eller saas den kun iglennem
 den Laage, som de Christnes Vilfarelser og Laster udbredte
 over den. I dette Forhold stod Lucianos til sin Tid. Hans
 skarpe Forstand, understøttet ved Menneskekundskab og Her-
 dom, saae denne Lærens hele Magerhed, indgav hans Foragt
 for den, og drøgte høit til at gjøre den til Gjenstand for
 hans Vittighed, ved hvilken han fremstillede den i dens kæl-
 terligste Lys, og usminkede Ufæthed, i stærke liffulde Bil-
 dringer, men ogsaa uden al Overbærelse eller Skamfæl, vel
 endog nu og da paa Sandhedens Befolning, og ikke uden
 vilkaarlig Behandling af det historiske Stof. Iøvrigt vidner
 Intet imod hans personlige Charakter, men vel er det be-
 gribeligt, at han gav riig Anledning til Klager og uflaan-
 somme Dømmene, og paadrog sig Beskyldning for at være
 Atheist. — Flere end 80 Skrifter bærer Lucianos Navn, hvo-

blandt 8 Samlinger af Smaadialoger (71) kun ere regnede som 3 Skrifter. Vi have Arbejder baade fra hans tidligere og sildigere Forfatterliv. Hovedgjenstandene for hans Skrifter ere Skildringer af Livets Forhold, Sæder, Skikke, Tro, Samfund og Individuer. 37 af disse Skrifter ere ikke dialogiske; de øvrige ere indklædte i en særegen dialogisk Form, hvilken Lukianos selv dannede sig, idet han paa en egen Maade sammensmeltede den philosophiske og den dramatiske Dialog efter de bedste Mønstre i begge. Stilen udmærker sig i det Hele ved attist Keenhed og Elegants. Men saa udmærkede endog en Deel af disse Skrifter ere, og saa meget de end fra Sprogets og Fremstillingens Side anbefale sig fremfor de fleste, er der dog den Betænkelighed ved at bruge dem til Ungdommens Underviisning, at de kun skildre Oldtidens Brangfide, og altsaa ikke give et saadant Billede af hien Tid, som man dog først og fremmest bør søge at erhverve sig ved dens Studium. Kun ved omhyggeligt Valg kan denne Mislighed undgaaes.

Iblandt Lukianos' Skrifter anseer jeg følgende for at være de fortrinligste *): Timon, Charon, Piscator, Cataplus, de mercede conductis, Hermotimus, quomodo historia conscribenda sit, vera historia, 2 B. (adfr. 6. 326), Alexander, Icaromenippus, bis accusatus, Parasitus, Navigium s. vota, convivium s. Lapithæ. Omtrænt 25 Skrifter synes at være dels uægte, f. Gr. Halcyon, Menippus, de dea Syria o. a., dels uviste, f. Gr. pro mercede conductis, de saltatione, Lucius o. a.

---

*) De latinske Titler nævnes, som de bekendteste.

Regle ere, af den Betsættelse, at det er nødvendigt, at danne sig nogen bestemt Forestilling om deres Værdighed eller Uærdighed, f. Ex. Hippias, Dionysus o. a.

Adskillige Skrifter først udgivne paa Latin.

† *Ed. princ.* Florent. 1496. Fol.

Aldus. Venet. 1503. † 1522. Fol. (Med Philostratos og Kallistratos. Udg. 1522 text. vulg. endstændt Udg. 1496 bedre).

Af de efterfølgende Udgaver nævnes her:

† *Haganæ ap. I. Secer.* 1526. 2 Voll. 8. † *ib. ap. P. Brubach.* 1535. 8.

(*A. Francinus*). Venet. 1535. 2 Voll. 8.

Den første græsk-lat. Udg. var

† *G. Cognatus (Cousin) et I. Sambucus.* Basil. 1563. 4 Voll. 8.

I. Bourdelot. Paris. 1615. Fol.

† *I. Benedictus. Salmurii* 1619. 2 Voll. 8.

† *Cum notis varr.* Amstel. 1687. 2 Voll. 8.

† *Tib. Hemsterhusius* (Vol. I, hvoraf Trykningen er begyndt 1730) fortsat af *I. F. Reitz*, Vol. II, III. Amstel. 1743. 4. *C. C. Reitz* tilføiede Vol. IV, *Lexicon Lucianeum.* Traj. ad Rhen. 1746. 4. Conf. *Hemsterh. animadversion. in Luc. append. ed. Geel.* 1824. 4.

I. P. Schmidius. Mitav. 1777—1800. 8 Voll. 8. (ufuldendt).

Biponti 1789—1793. 10 Voll. 8.

F. Schmieder. Hal. 1800—1801. 2 Voll. 8.

Ap. Tauchnitium. 1819. 4 Voll. 12.

I. T. Lehmann. Lips. 1822 sqq. 8 Voll. (Vol. 8. 1829) 8. (ufuldendt).

Af enkelte Skrifter mange Udg.

Her nævnes kun:

Colloquia selecta et Timon cet. Ed. *T. Hemsterhusius.* Amstel. 1708. 12 og oftere f. Ex. Lugd. Bat. 1777. 8.

Libelli quidam ad lectionem usum selecti. (F. A. Wolfius).
Vol. I. Hal. 1791. 8.

I. T. Lehmann: Charon. (Lips. 1811. 8.); *Dialog. mortuor.*
(1813. 1827. 8.); *dial. deor. & marin.* (Lips. 1815. 8.); *de*
somnio (Lips. 1818. 8.).

F. V. Frösche: Alexander, Demonax, Gallus, Hierocles.
cat. Lips. 1826. 8. Dial. Deor. ib. 1829. 8.

Quomodo histor. conscribi oporteat. Ed. C. F. Hermann.
Franc. ad Moen. 1828. 8.

L. Bachmann: Συγγραφή λέξεων ἐκ τῶν τῶν Ἀνecdota Græca. 1828. 2 Voll. 8. (Vol. II P. 319 sqq.).

Ublandt de latinske Overs. den bedste:

I. M. Gesneri (i Hemsterh., Bipont. og Lehmanns Udg.).

Pæd. Eydff: C. M. Wieland. Leipz. 1788—1789. 6 B. 8.

J. C. Tiemann, ab. Lucians Philos. und Sprache. Berlin
1804. 8.

F. Jacobs i Append. ad Porsoni Adversaria. Lips. 1804.
8. P. 283—305.

H. C. A. Eichstaedt, Lucian, num scriptis suis adjuvare
relig. christian. valuerit. Jen. 1820. 4. (Ogsaa i Lehmanns
Udg. V. I. P. LXXV—CI. Smud Rostners Paastand i Skriftet
Agape).

F. V. Frösche, Lectt. Lucianæ. Lips. 1826. 8.

J. A. Fabric, Bibl. Gr. V, 325—376.

§. 321.

Ælios Aristides fra Adrianopel i Bithynien. Død
henimod Slutningen af 2det Aarh. (190?), 60—70 Aar
gammel. Giorde Reiser i Ægypten, Asien, Grækenland, Ita-
lien. Opholdt sig meest i Smyrna. Leed i en Række af
Aar af en Sygdom, som var mærkværdig ved dens Helbred-

betændelse, og et Brev af Aristides selv. Stot tilføje.
 Han studerede og efterlignede Platon, Demosthenes, Isokrates
 o. s. v. Han omtaler med Selvbehag sin Færdighed i at gjøre
 Vers, men langt vigtigere ere hans prosaiske Skrifter, af
 hvilke 50—60 ere bevarede, foruden *ῥαγὰ ἀποκαταί* (ibfr.
 §. 335), og nogle Brev. Sine Skrifter ere rhetoriske, phi-
 losofiske, historiske, over mytologiske, philosophiske, historiske,
 politiske Gienstande. Allerede i 4de Aeth. anfører man Vigtig-
 heden af nogle af de Taler, som bære hans Navn, for Lov-
 som. En Deel af hans Skrifter ere tabte. Iblandt de
 bevarede, som i det Hele høre til de bedre af hvin Tid's Ar-
 bejder, synes følgende at være de fortrinligste: *Περὶ ἀστυ-
 κός; περὶ ὁμονίας ταῖς πόλεσι; Ροδιακός; Ροδίοις
 περὶ ὁμονίας; περὶ τοῦ παραφθέγματος; κατὰ τῶν
 ἐξοργουμένων* o. s. v. Man har græffe Scholier til Kristi-
 des' Skrifter (*ὑποθέσεις*).

Partheniensis, og *encomium Romæ* vdg. med Isokrates' af
 Aldus Venet. 1513. Fol. (obst. §. 127).
 Ed. princ.
 + *Juntina*. (Euphr. Boninus) Orati. Lib. Fidei. 1517.
 Fol.
 + *Ap. Paul. Stephanum*. 1604. 3 Voll. 8.
 Sam. Jebb (Aristid. oper. omn.). Oxon. 1722—1730.
 2 Voll. 4.

G. Bindorf. Lips. 1829. 3 Voll. 8.
 Orat. tal. Leptinem et alia primum ed. I. Morinus.
 Venet. 1785. 8. Denne Tale (orat. de immortalitate) findes
 (20)

ogsaa i *F. A. Wolfs* Udg. af *Demosthenes* imod *Leptineas* (§. 130), ved *G. H. Grauert* i *Declamationes Leptineæ*. Bonn. 1827. 8, hvortil er benyttet *A. Maii* scriptor. vett. nova collect. cet. (§. 397); Vol. I. (Rom. 1825. 4) Part. III, P. 1—33. Sammeft. ogsaa andre Bidrag til *Xristides*.

Scholia in Oratt. Panathen. & Platonicas. Ed. *Ga. Frommel*. Francof. 1826. 8.

Birg. Thorlacius, de somniis *Serapicis*. Haun. 1813. 4. og i hans *Opusc.* Vol. III. P. 125 sqq.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 12 sqq.

§. 322.

Sl. Philostratos, den ældre, fra Lemnos. Dmtr. 200. Opholdt sig først i Athen, siden i Rom. Af hans Skrifter have: 1) *βίος Ἀπολλωνίου Τρανέως*, 8 B. En ukritisk Compilation, dog vigtig for hine Tiders Skildring. Apollonios levede i 1ste Aarh. 2) *Ἡρωϊκά*, dialogiske Fortællinger om Helte i den troianske Krig. 3) *εἰκόνες*, som indeholde Beskrivelser af 66 Malerier. De ere vigtige for Kunsthistorien. 4) *βίος Σοφιστῶν*, 2 B., indeholdende 59 Levnetsbeskrivelser. 5) Breve, samt et Epigram, og et Fragment af en Afhandling.

Philostratos den yngre, hiins Søstersøn. Dmtr. 215. Af ham have, under Navn af *εἰκόνες*, Beskrivelser af 18 Malerier, og nogle Breve.

† *Vita Apollonii*. Aldus. Venet. 2 Partt. 1501—1502. Fol. (Trykningen ikke endt før 1504).

+ *Imagines* (Philostr. utr.), *Heroica*, vitæ sophist. med
Eufianus ap. Aldum. † 1503 og † 1522 (ovfr. §. 320).

— Florent. ap. Juntam. 1517. Fol. Venet. ap. Juntam.
1535. 8. Venet. ap. Nicol. Sabiens. 1530. 8.

+ Phil. utr. opera, et al. F. Morellus. Paris. 1608. Fol.

— G. Olearius. Lips. 1709. Fol.

Heroica ed. I. F. Boissonade. Paris. 1806. 8.

Imagines et Callistr. statuas ed. Fr. Jacobs et F. T.
Welcker. Lips. 1825. 8.

Epistolæ i Aldi og Cujacii Samlinger (§. 135) med Tillæg
andensteds f. Gr. i Ed. Olearii.

T. Baden, de arte et judic. Fl. Philostr. in describend.
imaginib. Haun. 1792. 4.

C. G. Heyne, Philostr. imagg. cet. 1796 sqq. Fol. ogsaa i
Opuseula academ. Vol. 5. 1802. P. 1 sqq.

Goethe, Kunst u. Alterthum. B. 2.

H. A. Hamaker, Lectiones Philostrateæ. Lugd. Bat.
1816. 8. G. I. Bekker, variæ lectt. in Philostr. vit. Apoll.
libr. I. Aceed. schol. in libr. I—VII. Heidelb. 1818. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 540 sqq.

Kallistratos. Uvist naar. Af ham findes Beskrivelser
af 14 Statuer, under Navn af *εἰκονιστής*.

Oftere udg. med Andre, og findes i de ovfr. anførte Udgaver
af Philostraternes *Imagines*.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 558 sqq.

§. 323.

Athenæos fra Naukratis i Ægypten. Omtr. 215.
Om hans Levnet. vides Intet. Bevaret er hans Værk:

(26*)

Δειπνοσοφιστικά, 15 B., af hvilke B. 1 og 2 og Begyndelsen af B. 3 kun høves i Udtog, de øvrige næsten fuldstændige. Dette Bærl indeholder nogle Sophisters Samtaler ved et Gæstebud, og er, uagtet dets Ufuldkommenheder, dog meget vigtigt ved de mangfoldige Oplysninger, det indeholder om Gienstande, om hvilke dette Bærl giver dels de eneste, dels de vigtigste Efterretninger. Athenæos besad ualmindelig Lærdom, og omtaler mange nu tabte Skrifter. Han havde forfattet et tabt Skrift om Syriens Konger.

+ *Ed. princ. Aldus. (M. Mæurus). Venet. 1514. Fol.*
(I. Bedrotus). Basil. 1535. Fol.

Is. Casaubonus. Vol. I. ap. Commelin. (Trykt i Genf).
 + 1597. (Ny Titel + 1598). Vol. 2 (*Casaub. animadverss.*).
 Lugdun. + 1600. Fol.

+ *Ed. 2. Lugd. 1612—1621. Fol. + Ed. 3: 1657—1664.*
 2 Voll. Fol. (B. R. B. 1).

G. H. Schaefer. V. 1. 3 Partt. Lips. 1796. 8. (B. 1—5 med
Villebruns franske Overs. og Comment.).

I. Schweighäuser. Argent. 1801—1807. 14 Voll. 8.

G. Dindorf. Lips. 1827. 3 Voll. 8.

F. Jacobs, specileg. obss. cet. Altenb. 1805 og addita-
menta animadv. in Athen. Deipn. cet. Jen. 1809. 8. .

A. Meineke, curæ crit. in Comicor. fragm. ab Athen.
servata. Berol. 1814. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 602 sqq.

Aristonymos, maaskee Samtidig med Athenæos. Havde skrevet en Samling af Vittigheder og Anekdoter, under Navn af *Τομάρια*.

Kallinikos fra Syrien eller Arabien. I Midten af 3die Aarh. Foruden et historisk Værk om Alexandrias Historie, 10 B., skrev han *Ealer*, og et Skrift imod de philosophiske Sectar. Bevaret er ifkun et Fragm. af *περὶ τῆς Ποικίλης ἀναρχίας*. Udg. af

† **Leo Allatius** i *excerpta Græcor. sophistar. et rhetorum*, Rom. 1641. 8. P. 256 sqq.

I. C. Orellius. Med *Philon Byzantinos*. Udfr. §. 353. P. 35 sqq.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* VI, 54.

VIII. Erotiske Eventyr, Fortællinger og Breve.

§. 324.

I denne Klasse af Skrifter hersker samme Aand, som i de rhetorisk-sophistiske Skrifter (sefr. §. 317—323); saa at de kun ved det erotiske Indhold, og visse særegne Former indtage en egen Plads i Litteraturens Historie. Det Stof, Hellenernes skabende Opfindsomhed og ægte Kunstsans forhen tilstræffelig havde fundet i Mytherne, var nu, da Tidene og med dem Menneskene vare forandrede, ikke fyldestgørende for dem. Et af de Midler, ved hvilke de søgte at udfylde dette Savn, var at skildre det menneskelige Sindis Tilstande, Forhold, og Uttringer i digtede Fortællinger, hvis Hovedgienstand var Kierligheden. Disse første Forsøg i Romanen indflødte man paa forskjellig Maade, i Form af Reiser, Tryllehistorier, Romaner, og i Brevform. Forfatternes Stræben efter Sprogets Reenhed og Elegants er ofte

tefte Forfattere's Breve nævnes, hvor disse Forfattere ellers omtales, f. Ex. Breve af

Philostratos (ovfr. §. 322) og ved

Apollonios fra Tyane (ovfr. §. 301).

Af M. Corn. Fronto (i Midten af andet Aarh.)
haves nogle græske Breve.

Dion, uvist naar. 5 Breve udgivne af

I. F. Boissonade med *Matinus de vita Procli*. Lips. 1814. 8.

I den følgende Periode omtales Brevene ligeledes leilighedsvis, navnlig ved Sophisterne (§. 424 fgg.).

IX. Talekunstens Theorie.

§. 332.

Underviisning i Talekunsten, der allerede tidligere havde været i Brug (§. 122), blev i den Tid, vi her tale om, en Fornødenhed, da de tidligere gunstige Betingelser for Talekunsten ikke vare forhaanden, men det rhetoriserende Foredrag blev mere og mere herskende i Litteraturens forskjellige Dele. Derved foranledigedes Systemer og Lærebøger i Rhetoriken. De Benaævnelser, som meest brugtes til at betegne dels den hele Videnskab, dels dens enkelte Dele, vare: τέχναι ῥητορικαί; προγυμνάσματα; προπαρασκευαὶ σοφιστικαί; περὶ σχημάτων; περὶ συντάξεως.

G. J. Vossius i flere Skrifter, f. Ex. *Institutiones oratoriae*.

Hardion, sur l'origine et les progrès de la Rhétorique de la Grèce i en Række af Afhandlinger i *Mémoires de l'Acad. des Inscr. et.*

A. C. F. Ernesti, Lexicon technologicæ Græcorum rhetoricæ.
Lips. 1795. 8 o. A.

Sammenl. osvfr. §. 123. 314 og **J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI,**
121—141: elenchus oratorum rhetorumque cet.

Samlinger, som indeholde en Deel af de følgende rhetor. For-
fattere:

† **Alci rhetores Græci. 1508—1509. 2 Voll. Fol**

† **Leon. Allatii excerpta Græcorum sophistarum et rhe-**
torum. Rom. 1641. 8.

† **Th. Gale, rhetores selecti. Oxon. 1676. 8. Paany**

I. F. Fischer. Lips. 1773. 8.

§. 333.

Aristoteles bragte Talekunstens Theorie i System.
Osvfr. §. 122. 267. 276 IV.

Kleanthes fra Asos. Dmtr. 260. Περὶ τέχνης.
Sammenl. §. 188. 288.

Philodemos fra Gadara. (§. 286).

Gorgias den yngre, fra Athen. Ciceros Samtidige.
Σχήματα διαβολῆς καὶ λέξεως, 4 B. Oversat eller bragt
i Udtoget af P. Rutilius Lupus. — Havde skrevet περὶ τῶν
Ἀθηνησῶν ἐταιριδῶν.

§. 334.

Dionysios fra Halikarnassos. Osvfr. §. 235. I hans
rhetoriske (kritisk-æsthetiske) Skrifter gives deels Regler for
skriftlige Udarbejdelser, deels bedømmes Talernes, Historikernes,
Digternes og Philosophernes Værker. Af hans Skrifter
af denne Art have: 1) **περὶ συνθέσεως ὀνομάτων;**

2) τῶν παλαιῶν χαρακτῆρος εἰ. τῶν ἀρχαίων γραμμάτων;
 3) περὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων ὑπομνηματισμοί; 4) Breve
 til Ammæos, til Q. Ael. Tubero, og til en vis Cn. Pom-
 peius af lignende Indhold med de øvrige Skrifter, og 5) en
 τέχνη ῥητορικὴ, der, som den nu findes, enten er meget
 forvansket, eller et Udtog af forskellige Skrifter.

Udgg. af alle Dionysios' Skrifter og af hans Archæol.
 ovfr. §. 235.

Særligt Udgg. af de her anførte Bøger, f. Ex.

1) *de structura verborum*:

+ Aldus, ovfr. §. 332.

+ Robert. Stephanus (med andre Skrifter af Dionysios).
 Paris. 1546. (i Slutn. 1547). Fol.

+ Argent. ap. Rihelium. 1550. 8.

I. Upton. Lond. 1702. 1728. 1747. 8.

G. H. Schaefer. Lips. 1808. 8.

F. Goeller. Jen. 1815. 8.

2) *de praeis script. tractatus*:

G. Holwell. Lond. 1766. 8. Paan 1778. 8.

3) *de antiquis oratorib. comm.*:

E. Rowe Mores. Oxon. 1781. 2 Voll. 8.

E. Gros, Examen critique des plus célèbres écrivains
 de la Grèce par Denys d'Halic. Paris 1825—1827. 3 Voll. 8.

A. G. Becker, Dion. v. Hal. üb. die Rednergewalt d. De-
 mosth. nebst einer Abhandl. üb. Dion. als ästhet. krit. Schrift-
 steller. Wolfenb. u. Leipz. 1829. 8.

4) *Historiographica*, i. e. Brevene, undtagen B. 1 til
 Ammæos:

C. G. Krüger. Halæ 1823. 8.

Regle af disse Skrifter: Paris. ap. Car. Stephanum.
 1554. 8.

§. 334. *Προεχαιτισμός*.

Aldus, l. c. §. 332.

H. A. Schott. Lips. 1804. 8.

Apollodoros fra Pergamum. Samtidig med Augustus.

Theodoros fra Gabara. Paa samme Tid. Skole
paa Rhodos. Begges Skrifter ere tabte.

§. 335.

I sidste Halvdeel af det andet Christelige Aarhundrede:

Hermogenes fra Tarsos i Kilikien. Udmærkede sig
i en meget ung Alder, men mistede, da han var 25 Aar
gammel, baade Hukommelse og Mæle. Af ham høves:
τέχνη ῥητορικὴ i 5 Afdelinger: 1) *προγυμνάσματα*. Be-
arbejdet paa Latin ved Priscianus (*Præexercitamenta
rhetorices ex Hermogene*); men nu høves denne Bog
ogsaa paa Græsk (See ndfr.). 2) *περὶ ἀράσεων*. Over
denne Deel, som er den vigtigste, have Syrianos (§. 415),
Sopatros (§. 430) og Marcellinus (§. 429) skrevet
Commentarer. 3) *π. εὐρέσεων*; 4) *π. ἰδεῶν*; 5) *π. με-
θόδου δεινότητος*, over hvilket Gregorios fra Korinthos
(§. 443) har forfattet en Commentar. — Troilos fra Sidon
i 5te Aarhundr. havde skrevet Prolegomena til dette Værk,
hvilke endnu ikke ere udgivne; ogsaa Joannes fra Sikelia i
9de Aarhundrede og Mattheos Camariota (§. 432) havde
skrevet derom.

Afdelingerne 2—5. + Aldus, l. c. §. 332. P. 19 sqq. (med
Commentt. til Afdel. 2).

† Med Aphthonios ap. Juntam. Florent. 1515. 8.

Paris. ap. Wechel. 1580. 4. 4 Partt i 1 Vol.

† F. Portus (med Aphthonios og Senginos). Genev. 1569. 8.

† C. Laurentius. Col. Allobr. 1514. 8.

Progymnasmata:

Ed. pr. A. H. L. Heeren i Bibl. d. alt. Litt. u. Kunst.
St. VIII. IX.

G. Veessenmeyer. Norimb. 1812. 8.

A. Krehl med Priscianus. Lips. 1819—1820. 2 Voll. 8.
3 Vol. II. P. 419 sqq.

Classical Journal. Tom. V—VIII (Cum notis Wardii all.).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 69 sqq.

Demetrios fra Alexandria, havde skrevet en Rhetorik, som er tabt. Var formodentlig Forfatter af et Skrift: *περὶ ἐρμηνείας* (sefr. §. 316).

† Ed. princ. Aldus, l. c. §. 332. Pag. 545 sqq.

P. Victorius. Florent. ap. Junt. 1552. 8. ib. 1562. Fol.
og oftere.

† Gu. Morellus. Paris. 1555. 8.

Disse udgg. laae til Grund for flere efterfølgende Udgaver.

† Venet. 1615. 4. Th. Gale og A. F. Fischer, l. c. §. 332.

Ap. Kottis. Glasguae 1743. 8.

J. G. Schneider. Altenb. 1779. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 63 sqq.

Alexander Numenius. Af ham have: 1) *περὶ τῶν τῆς διανοίας σχημάτων*. 2) *π. τῶν τῆς λέξεως σχημ.* 3) *π. ἐπιδεικτικῶν*.

† Aldus, l. c. §. 332, P. 574 sqq. hvor (P. 600 sqq.) 3 er sammenblandet med Menandros om samme Gienstand.

† *L. Normann*. (No. 1, 2, med andre Skrifter). Upsal. 1690. 8.

Phrynichos Archaios (§. 220). Herhid horer: *προ-
παρασκευή σοφιστική*, 37 B.

Udtog heraf

I. Bekker i *Anecd. Gr. Berol.* 1814—1821, 3 Voll. 8.
P. I, pag. 1. sqq.

Ælios Aristides. *Doctr.* §. 324. *Τέχνη ῥητορικαί*,
2 B: 1) *περὶ πολιτικῶν*, 2) *π. ἀφελούς λόγου*.

§ *S. Jebbs* udg. *opfr.* I. c. Vol. II. P. 428 sqq.

Desuden:

† *Aldus*, I. c. §. 332. P. 663 sqq.

† *L. Normann*. Upsal. 1687 (og 1698). 8.

§. 336.

§ tredje Aarhundrede:

Aspines fra *Gadara*. 1) *τέχνη ῥητορική*. 2) *περὶ
τῶν ἐσχηματισμένων προβλημάτων*.

† *Aldus*, I. c. §. 332. P. 682 sqq.

Imidlertid Fragmenterne af *Longinos* maaskee et af *Aspines*
(udfr. *Longinos* Ed. *B. Weiske*. *Fragm.* no. 8).

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* VI, 106 sqq.

Longinos. Uvist om med Fornavn *Dionysios* eller
Cassius, eller med begge disse Navne. Formodentlig 213—
273. Imidlertid hans Lærere vare *Ammonios Saccas* (§. 307),
og *Origines* (§. 312). Underviiste i Athen, opholdt sig siden
i *Palmyra* hos *Zenobia*, hvor *Aurelianus* lod ham ombringe.
Hans Skrifter vare grammatiske, kritiske, philosophiske, sophi-

stikke, rhetoriske. . Nogle Skrifter ere anførte §. 220. 307. Her nævnes hans Skrifter om Homeros, Scholier til Hephæstion (§. 215), hvoraf Indledningen er bevaret; en τέχνη ῥητορικὴ, som Ruhnken, ved en endnu dog ikke beviist Gissning, har formodet for største Deelen at være bevaret i Ap-sines' Skrift af dette Nævn (ovfr.); περὶ συνθέσεως; og φιλολόγοι eller φιλολόγων ὁμιλίαι, hvilket synes at have været af betydeligt Omfang, og, dersom det var bevaret, formodentlig vilde anvise Longinos' Plads iblandt Sophisterne. Maaskee er περὶ ὕψους ὑπόμνημα, som er det eneste Skrift, der er bevaret under Longinos' Navn, en Deel af dette Værk. Nogle have antaget, at denne Afhandling om det Høie er skreven af en anden Forfatter, omtrent paa Augustus' Tid, men denne Mening kan endnu ikke ansees for at være beviist. Af de øvrige Skrifter ere ikkun Fragmenter bevarede.

Mange Udgaver, f. Ex.:

Ed. princ. F. Robortellus. Basil. ap. Oporin. (1554). 4.

P. Manutius. Venet. 1555. 4.

+ *Fr. Portus. Genæv. 1569. 8* (ovfr. §. 335).

+ *Tan. Faber. Salmur. 1663. 8.*

+ *I. Tollius. Traj. ad Rhen. 1694. 4.* (Den første udg. hvori Fragmenterne).

(I. Hudson). Oxon. 1710. 8. 1718 og oftere.

Z. Pearce. Lond. 1724. 4. 5a. udgave Lond. 1732. 8 og oftere. Ligeledes Amstelod. ap. Wetsten. 1733. 8. Londini 1743. 8 og oftere.

S. F. N. Morus. Lips. 1769. 8 og ib. 1773: libellus animadv. ad Long. 8.

I. Toupius (med Ruhnkenii diss. de vita et scriptis Long.

maade (*Ἐπιστολαὶ ἀλιευτικά, παραοιτικαί, ἐταίρικαι* o. s. v.). De ere inddeelte i 3 Bøger, og skrevne i en let og behagelig Stil. Mansteed tog han de ældre Mimer (ovfr. §. 111) til Mønster.

Disse Breve ere tilbeet udg. i Brevsamlingene (ovfr. §. 135). Særskilt:

+ *S. Bergler*. Lips. 1715. 8. Paany, men uden Comment. Ultraj. 1791. 8.

I. A. Wagner. Lips. 1798. 2 Völl. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 687 sqq.

Aristænetos fra Nikæa. Dersom han er Forfatter af en Brevsamling i tvende Bøger, indeholdende erotiske Charak- teer- og Situations-Skilddringer, maae han antages at have levet i 4de eller 5te Aarhundrede. Disse Smaa skrifter have af Breve intet andet end Navnet.

+ *Ed. princ. Ex bibl. I. Sambuci*. Antverp. 1566. 4.

Af de efterfølgende Udgaver her fun:

I. C. de Pauw. Traj. ad Rh. 1737. (Nogle Explr. 1736). 8.

F. L. Abresch. Zwollæ 1749. 8. Conf. ejusd. lectt. Ari- sten. ib. 1749. 8 og *Viror. erudd. in Aristæn. conjectt.* Amstel. 1752. 12.

I. F. Boissonade. Paris. 1822. 8.

F. I. Bastii epistola super Anton. Liberali, Parthenio et Aristæneto, lat. ed. a *Wiedeburg et Schaefer*. Lips. 1809. 8. (Bast havde udført vigtige Forarbejder for flere af Erotikerne).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 695 sqq.

Anmærkn.

Om *Epistolographien* see ovfr. §. 135. I denne og den følgende Periode egner den sig ikke til at afhandles særskilt. En-

§. 337.

Uvist naar, men maaſtee i Slutningen af dette eller i Begyndelsen af følgende Litterum:

Aphthonios fra Antiochia. *Προγυμνάσματα*, efter Hermogenes (§. 335). Desuden tillægges ham 40 Fabler.

† Ed. pr. *Aldus*, l. c. §. 332. (En Udg. haveſ s. l. & a.).

† Ap. *Junt.* (paa den latinske Titel *Ausonius* iſtedetfor *Aphthon.*). Florent. 1515. 8.

† *Fr. Portus.* See §. 335: Hermogenes.

† Ap. *Commel.* 1597. 8 og oftere. (Deri optoges tillige Fablerne).

† (*Dan. Heinsius*). Lugd. Bat. 1626. 8 og oftere.

B. Harbart fl. Udgg. Ed. 5ta, † *Stettin.* & *Colberg.* 1656. 8. Sammenh. ndfr. *Ælios Theon*,

Til Proghymn. en anonym græſt Comment. hos *Aldus* l. c. i Vol. II. Sammenl. *B. de Montfauconii* *Bibl. Coisl.* P. 590 sqq. og *J. A. Fabric.* *Bibl. Gr.* IX, 586 sqq.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* VI, 94 sqq.

Ælios Theon fra Alexandria. 1) *Προγυμνάσματα*, efter Hermogenes og Aphthonios. 2) *Τύποι ἐπιστολικοί*, dog uvist om af ham. *Quintus* nævner flere Skrifter af Theon, men der vare flere Forfattere af dette Navn.

† 1) Ed. princ. ap. *A. Barbatum* (de modo declamandi). Rom. 1520. 4. (Deri tillige Aphthonios).

† *I. Camerarius.* Basil. 1541. 8.

† (*Dan. Heinsius*). Lugd. Bat. 1626. 8.

K. Scheffer (med Aphthonios). Upsal. 1670. 1680. 8.

2) i Aldi og *Cajaci* Samlingen, ovfr. §. 135. Gæstfikt. Lugd. 1614. 12.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* VI, 97 sqq.

§. 338.

Aldeles ulst naar:

Tiberius. *Περὶ τῶν παρὰ Δημοσθένει σχημάτων*
ell. π. σχημ. ῥητορικῶν. **Quidas** nævner flere Skrifter af ham.
† *Ed. princ. Th. Gale, l. c. §. 332. P. 165 sqq.*
I. F. Boissonade (meget fuldstændigere). Lond. 1815. 8.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr. VI, 118.*

Rufus, var formodentlig Forfatter af en τέχνη ῥητορικῇ, som **Th. Gale** l. c. (§. 332) P. 187 sqq. udgav under Titel: **Anonymi π. ῥητορ.**, men som **I. F. Boissonade** har hævdet **Rufus**, og. udg. med **Tiberius**.

I. A. Fabric. *Bibl. Gr. l. c.*

Ann. I den følgende Periode afhandles Rhetoriken i Forbindelse med Sophistiken (§. 424 fgg.).

X. Ordsprogssamlere, Παροιμιογράφοι.

§. 339.

Man begyndte efterhaanden at samle Ordsprog udaf de ældre Forfatters Skrifter. Af **Plutarchos** habdes παροιμιαί, 2 B., hvilken Samling tilligemed andre af denne Art (**Luk. Tarrheos**, **Didymos** fra **Alexandria**) ere tabte, dog, i det mindste de sidst nævnte, benyttede af

Zenobios ell. **Zenodotos**, i andet, eller i Begyndelsen af tredje Aarhundrede. En alphabetisk i hundredevis ordnet παροιμιῶν συλλογή (552);

† **Ap. Iuniam.** *Flor. 1497. 4* ell. lille *Fol.*

af Diogenianos fra Heraklea. (Samment. *opaa* §. 191).
 Han havde forfattet et Lexikon, af hvilket en *Anonymi* har
 udtraget: *παροιμια δημοδαις*, ordnede som de af Zenobios
 (775).

Den bedste Udg. af disse:

+ A. Schottus, *παροιμια Ἑλληνικαί* cet. Antw. 1612.
 Fol. ell. stor 4.

Flere Samlinger ere i Bibliothekerne. See

I. A. Fabric, *Bibl. Gr.* V, 105 sqq.

Her tilføies fra den græske Litteratur, sildigste Periode:

Michael Apostolios fra Byzantion, Dmtr. 1450.
 Foruden andre Skrifter, haves af ham *συναγωγή παροιμιῶν*
 (2027). Bedst udgivet, tilligemed en Samling af Ordspog
 ved Gregorios fra Sypros, af

+ Dan. Heinsius. *Lugd. Bat.* 1619, 4, ib, 1653. 4. (Kun
 1ste Art omtrykt).

Den ældste Udg. af græske Ordspog findes i + *Aldi* Samling
 af Fabler. Venet, 1505. Fol. (Dyfr. §. 79). Bidrag til Græ-
 fernes Ordspog findes i

I. C. Orellii *opuscula Græcor. veter. sententiosa et mo-
 ralia.* (§. 72). Conf. Grodecks *histor. Græc. litter.* II.
 P. 231.

XI. Mathematisk Bidskab *

Samment. §. 160—163.

a. Arithmetik og Geometrie.

§. 340.

Aristoteles (§. 265) og flere iblandt hans Efterfølgere, f. Gr.

---

*) Tabet af mange mathematisk Skrifter i Forbindelse med

Uthophantos (§. 258 fgg. conf. §. 265), **Ademos** fra Rhodos (§. 269. 282. 356), **Artiporehos** fra Tarentum (§. 282 adfr. §. 351), bearbejdede ogsaa denne Videnskab, og udbredte den ved Skrifter. — Især i Alexandria, Pergamum og paa Rhodos blomstrede de mathematiske Videnskaber.

§. 341.

Euklides. Uvist Høstfa. Omtr. Ol. 118. 308 f. Chr. Underviiste i Alexandria. Han agtedes høit, og havde stor Indflydelse paa de efterfølgende Tider. Af hans talrige Skrifter ere bevarede: 1) $\sigma\tau\omicron\iota\chi\epsilon\iota\alpha$ (elementa matheseos), 15 B., af hvilke B. 14 og 15 maaskee ere af Hypsikles (§. 350). Af Proklos (§. 450) og maaskee af Theon fra Alexandria (§. 449) havees Commentarer deraf. I Middelalderen brugte man latinske Oversættelser deraf. 2) $\delta\epsilon\delta\omicron\mu\epsilon\nu\alpha$, med Commentar af Marinus (§. 450). 3) $\phi\alpha\iota\nu\omicron\mu\epsilon\nu\alpha$ s. $\alpha\rho\chi\alpha\iota\ \alpha\sigma\tau\rho\nu\nu\mu\iota\alpha\varsigma$. — Nogle Skrifter havees under hans Navn, som ere deels af hans Ægthed, deels uægte, f. Ex. $\omicron\pi\tau\iota\kappa\acute{\alpha}$ og $\kappa\alpha\tau\omicron\pi\tau\rho\iota\kappa\acute{\alpha}$; $\epsilon\iota\sigma\alpha\gamma\omega\gamma\eta\ \alpha\rho\mu\omicron\nu\iota\kappa\acute{\eta}$ (§. 351).

Euklides' samtlige Skrifter:

† *Dav. Gregorius. Oxon. 1703. Fol.*

den Omstændighed, at de hidhørende Forfattere sædvanligen bearbejdede forskellige Dele af de mathem. Videnskaber, gjør det i nogle Tilfælde umuligt at afgjøre, til hvilken Deel af disse Videnskaber enkelte Forfattere rigtigst henregnes; ligesom det deraf ogsaa er en Følge, at der nu og da kan være forsva-
rlig Grund for flere af følgende Inddelinger.

... *E. Peyrard* (Elem. og Data), Paris: 1814—1818, 3 Voll.
4, Peyrard ansætt de øvrige Skrifter for uøgte.

Elementa meget ofte udgivne, dels alle, dels enkelte Bøger,
f. Ex.:

† (*Stm. Gryncus*). *Reb Proflos* Comment. til B. I. Ba-
sil. ap. Hervag. 1533. Fol.

C. Dasypodius. Argent. 1564 og 1571. 8.

I. G. Camerer & *C. F. Hauber*. Berol. 1824—1825, 2 Voll.
8 (B. I—VI).

I. G. C. Neide. Hal. 1825. 8.

E. F. August. Berol. 1826. 2 Voll. 8. Paany 1829.

Mange Oversættelser og Commentarer.

Data:

C. Hardy. Lut. Paris. 1625 og 1695. 4. (Deri Commenta-
ren af *Marinos*).

Phaenomena (paa Latin):

J. Auria. Rom. 1591. 4.

Optica et Catoptrica:

† *I. Pena*. Paris. ap. Wechel. 1557. 4.

Rudimenta Musices:

I. Pena. Paris. ap. Wechel. 1557. 4.

Meibom. Ndf. §. 351.

L. G. Schneider, *Eclogæ physicae* (§. 164). Vol. I., 381 sqq.

I. C. Garz, de interpretib. Encl. Arabie. Hal. 1828. 4.
Desuden mange Skrifter om *Euklides*.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 44 sqq.

§. 342.

Archimedes. DL. 123, 2—142, 1. 287—212 f.
Chr. Geometrier. *Metaphor* (*Spekulationes* *Seleiring*). Sta-

titer. *Hydrauliker*. Hans Skrifter, forfattede i den doricke Dialekt, ere sildigere bearbejdede af Andre, navnlig af Eutokios fra Asakalon i Slutningen af 5te og Begyndelsen af 6te Aarh., som ogsaa har skrevet Oplysninger til de 3 først nævnte Skrifter (§. 450). En Del Skrifter af Archimedes ere tabte; iblandt de bevarede ere: *π. τῆς σφαίρας καὶ κυλίνδρου*, 2 B.; *κύκλου μέτρησις; ἐπιπέδων ἰσορροπικῶν ἢ κέντρα βαρῶν ἐπιπέδων*, 2 B.; *τετραγώνισμός παραβολῆς; ψαμμίτης* o. a. Desuden et Par Skrifter paa Latin, oversatte af Arabisk, af hvilke navnlig den om Brendspeile formodentlig er uægte.

† *Ed. princ. Th. Gechauff Venatorius*, Basil. ap. Hervag. 1544. Fol. (*Dei Eutokios' Comment.* til de 3 først nævnte Skrifter).

† *D. Rivattus*. Paris. 1615. Fol.

I. Torellus (efter hans Død *A. Robertson*). Oxon. 1792. Fol.

† *Arenarius et dimensio circuli*. Ed. *I. Wallis*. Oxon. 1676. 8.

Archim. Skr. overs. paa Fransk med Fortolkning af *Peyrard* og *Delambre*. Ed. 2da. Paris. 1808. 2 Voll. 8.

C. M. Brandelii, Archim. vita et in Mathes. merita. Gryphisw. 1789. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 170 sqq.

§. 343.

Apollonios fra Perga i Pamphylien. Omtr. A. 132, 3. 250. Archimedes' Discipel. Opholdt sig i Pergamum og Alexandria. Af hans Skrifter er intet benævnt

fuldstændigt, adskillige ere gængse tabte, af nogle findes Frag-
 menter og arabiske Oversættelser. Af disse Hielpemidler og de til-
 digere Mathematikers Fortolkninger (s. Gr. Pappos', Eutokios')
 og Efterretninger har man forsøgt at restituere det Tabte. —
 Det vigtigste af hans Skrifter var vel: 1) *κωνικά στοιχεία*,
 8 B., Kun B. 1—4 paa Græsk; B. 5—7 paa Arabisk
 (overs. paa Latin ved *I. A. Borrellus*. Floz. 1661. Fol.);
 B. 8 paa anførte Maade restitueret ved det hele Værks
 Udgiver:

E. Halley. Oxon. 1710. Fol. (Dati tillige *Serenus: de se-
 ction. cylindri et coni, Pappi Lemmata et Eutocii Comment.*).

2) *Ἐπιπεδοί τόποι*, 2 B. Kun Fragmenter.

Locor. planor. libr. 2 latine restituit R. Simpson. Glasg.
 1749. 4. Sildigere bearbejdet paa Tydsk ved *J. W. Camerer*.
 Leipz. 1796. 8.

3) *π. ἐπαφῶν* (de tactionibus), 2 B. Kun Frag-
 menter.

Førunder ældre Forsøg:

I. Gu. Camerer, de tactionibus et lemmata Pappi cet. Gothæ
 1795. 8.

C. G. Saumann, Vers. ein. Wiederherst. d. Buch. d. Ap.
 von d. Berühr. Bresl. 1817. 8.

4) *π. νεύσεων* (de inclinationibus), 2 B.

Restit. *S. Horsley*. Oxon. 1770. 4. Bearbejdet paa Tydsk
 ved *W. A. Diesterweg*. Berl. 1823. 8.

5) *π. λόγου ἀποτομῆς* (de sectione rationis), ha-
 ves paa Arabisk, og

6) *π. χωρίου ἀποτομῆς*, 2 B., som ere tabte. En
 latinsk Overs. af 5) og en Restauration deraf med Pappos'
 Fortolkning, udg. af

E. Halley. Oxon. 1708. 8.

5) bearbejdet von W. A. Diesterweg. Berl. 1824. 8.

A. Richter, 2 B. v. Raumschnitt. Halberst. 1828. 8.

6) wiederhergestellt von W. A. Diesterweg. Elberf. 1827. 8.

7) π. διορισμένης τομῆς (de sectione determinata):

wiederhergestellt von A. Simpson, bearbeitet von W. A. Diesterweg. Mainz 1822. 8.

M. G. Gräkow. Frankf. 1828. 8.

G. U. A. Vieth, Seilsaden zur vollst. Bearbeitung des wiederhergestellten Apoll. von Franc. Vieta cet. Dessau 1820. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 192 sqq.

§. 344.

Eratostrhenes fra Kyrene. (Dvfr. §. 252). Var ogsaa berømt som Mathematiker og Astronom. Et i Disticha forfattet Epigram: κύβου διπλασιασμός findes i

R. F. P. Brunckii Anal. (§. 380) I, 478 og i Fr. Jacobsii Anthol. Gr. Palat. (§. 380) Append. epigramm. no. 25.

Pf hans tabte mathem. Skrifter nævne vi: ἀριθμητική; μετρήσεις; og π. μεσοτήτων, 2 B. Bevaret er det astronomiske Skrift: καταστερισμοί, om hvds Mængde man dog ikke er enig.

Ed. pr. I. Fell, Oxon. 1672. 8.

Th. Gale i opusc. mythol. Amst. 1688. 8. P. 97. sqq.

I. C. Schaubach. Goett. 1795. 8.

F. C. Matthiae og Halma tilligemed Kratos (Il. cc. §. 178).

N. T. Reimer, historia problematis de cubi duplic. cet. Goett. 1798. 8.

J. S. Dresler, Eratosth. von d. Benennung des Würfels cet. Wiesb. 1828. 4.

Didymos fra Alexandria (S. 212. 301. 351). Sam-
tillægges: μέτρα μαρμάρων καὶ παντοίων ξύλων.

Udg. af A. Mai (marmorum et lignor. quorumvis men-
suræ). Mediol. 1817. 8.

§. 345.

• Efter Christi Fødsel:

Serenos fra Antissa. Maastee i 1ste Aarh. *Περὶ
τομῆς κυλίνδρου καὶ κώνου*, 2 B., udg. af
E. Halley med Apollonii Conica (ovfr. §. 343).

Theon fra Smyrna. Dmtr. 117; Andre: sildigere.
Af hans Skrift: π. τῶν κατὰ Μαθηματικὴν χρῆσιν
εἰς τὴν τοῦ Πλάτωνος ἀνάγνωσιν er kun bevaret, hvad
der angaaer Arithmetik og Musik.

+ Udg. af I. Bullialdus. Paris. 1644. 4.

I. de Gelder. Lugd. Bat. 1827. 8.

Excerpter udaf Theon findes i Diophantos ved Boselger (ndfr.)

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 35 sqq.

Nikomachos fra Gerasa i Arabien. Dmtr. 146;
Andre: sildigere. 1) *Ἀριθμητικὴ εἰσαγωγή*, 2 B. Jam-
blīchos, Heronas o. A. fortolke dette Skrift. 2) *Θεολο-
γούμενα ἀριθμητικῆς*, hvilket, som det nu findes, ikke er
af Nikomachos. Af Jamblīchos findes en Commentar der-
over. 3) *ἑγχειρίδιον ἀρμονικῆς*, 2 B. (ndfr. §. 351); B. 2
er formodentlig Udtog af et større Skrift.

+ 1) Ap. C. Wechel. Paris. 1528. 4.

+ Jamblichi introductio in Nicom. Arithmet. S. Tes-
tavius. Arnhem. 1608. 4.

2) Ap. Wechel. Paris. 1543. 4.

1) og 2) *F. Ast.* Løps. 1817. 8.

3) † *M. Meibom* i *antiq. mus. auct. septem. Amstel.* 1652. 2 Voll. 4. i Vol. I.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* V, 629 sqq.

Om *Klaudios Ptolomæos* handles §. 349.

Anatolios. *Dvfr.* §. 248. Et mathem. Fragm. af ham udgivet i

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* III, P. 462.

Af hans *αἰσθητικὴ*, 10 B., findes Fragmenter hos *Jamblichos*.

---

b. *Astronomie, Optik og beslægtede Videnskaber.*

Ovenfor §. 161.

---

§. 346.

Grækerne bleve bekendte med Orientens chronologiske Traditioner. Astronomiens Studium befordredes særdeles meget ved *Ptolomæernes* Tver derfor. Matematikens Fremstid, og bedre Instrumenter end dem, Fortiden havde haft, vare gunstige Betingelser for Astronomiens Fremgang. I Begyndelsen af denne Periode vidroge *Aristoteles*, *Euclides*, *Kritodemos*, *Timochares*, *Aristyllos* o. A. til Astronomiens og Optikens Udvikling. — *Konon* fra *Samos*, omtr. 260, satte *Devenkos* Haar blandt Stjernehaare, og skal have skrevet om Astrologien.

Aristarchos fra Samos. Omtr. 264 f. Chr. Berømt ved forskellige Opfindelser. Udmærket Observator. Han skal have antaget Jordens Bevægelse om Solen og om sin Ase, ved hvilken Lære han paadrog sig offentlig Anklage. Af hans Skrifter have: *Περὶ μεγεθῶν καὶ ἀποστημάτων ἡλίου καὶ σελήνης.*

Først udkom dette Skrift paa Latin:

(*De magnitudinibus & distantis solis et lunæ*) Fed. Commandinus. † Pisauri 1572. 4.

Græc. & lat. I. Wallisius. Oxon. 1688. 8. Ogsaa i Wallisii opera mathem. Oxon. 1699. Vol. III, P. 565 sqq.

M. de Fortia d'Urban). Text, fransk Oversættelse cet. Paris, 1810. 8.

Fransk Oversættelse, Commentar cet. ved Fortia d'Urban. Paris 1823. 8.

L. Ideler, das Verhältniß des Copernicus zum Alterthume i S. A. Wolfs u. Buttmanns Museum der Alterthumsw. B. II, S. 423 fgg.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 18 sqq.

Aristarchos' Lære om Jordens Bevægelse blev bearbejdet af Seleukos, fra Babylon ell. Eratosthenes omtr. i Midten af det 2det Aarhundrede.

Eratosthenes fra Kyrene var ogsaa Astronom (§. 252. Sammenl. 205. 344).

Hipparchos fra Nikæa. (Omr. §. 258). Synes at have anstillet paalideligere og vigtigere Observationer end nogen af hans Forgiængere. Af hans Skrifter ere bevarede:

ἐκθεσις ἀστερισμῶν 8. π. τῶν ἐπλανῶν ἀναγραφαί, et
 Fragment, som findes bevaret hos Ptolemæos; og τῶν
 Ἀράτου καὶ Εὐδόξου φαινομένων ἐξηγήσεις, 3 B.
 maafte et Arbejde fra hans tidligere Ålber. Iblandt hans
 tabte eller endnu ikke udgivne Skrifter nævnes f. Gr. περὶ
 μεγεθῶν καὶ ἀποστημάτων; π. ἐνιαυσίου μεγέθους, et
 Skrift imod Eratosthenes' Geographie o. a.

† (P. Victorius) begge de bevarede Skrifter. Flor. ap.
 Junt. 1567. Fol.

In Aratum et Eudox. ed. D. Petavius in Uranologio.
 Paris. † 1630. Fol. (P. 171 sqq.) Amstel. 1703. Fol.

I. A. Schmidius, de Hipparcho cet. Jen. 1689. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 25 sqq.

Posidonios fra Apamea. Støfter. Ovfr. §. 232.
 290. Var tillige udmærket Astronom. Hans μετεωρολό-
 γικά skal være bragt i Udtag af

Geminos fra Rhodos. Dmtr. 64 f. Chr. Af ham
 have en εἰσαγωγή εἰς τὰ φαινόμενα (de apparentiis
 coelestibus).

† E. Hilderic. Altd. 1590. 8. † Lugd. Bat. 1603. 8.

† D. Petavius i Uranologion. (See ovfr. Hipparchos).
 P. 1 sqq.

Halma tilligemed Ptolemæos' Kanon. Paris. 1819. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 31 sqq.

§. 348.

Efter Christi Fødsel:

Theodosios fra Tripolis i Sydien. Dmtr. 100. No-
 stillige af hans Skrifter ere tabte. Bevarede ere:

1) σφαίρικα, 3 B.

+ Ed. princ. Interpr. I. Pena. Paris. ap. Wechel. 1558. 4.
(I. Hunt). Oxon. 1707. 8.

Paa Tydsk (Theodos. 3 Bücher Kugelschnitte cet) ved E. Nizze, Strals. 1826. 8.

2) π. ἡμερῶν καὶ νυκτῶν, 2 B.

3) π. οἰκήσεων.

Disse tvende hidtil kun paa Latin, udg. med Autolykos ved I. Auria (§. 161).

Islandt hans tabte Skrifter vare: ὑπόμνημα εἰς τὸ Ἀρχιμήδους ἐφόδιον; ὑπόμν. εἰς τὰ Θεύδα κεφάλαια; Ἀστρολογικά cet.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 21 sqq.

Menelaos fra Alexandria. Omtr. 100. Hans σφαίρικα, 3 B., have kun paa Latin ved

+ Maurolycus, med Theodosii og Andres Skrifter. Messanæ 1558. Fol.

(I. Hunt) med Theodosios. See ovfr.

E. Halley. Ed. G. Costard. Oxon. 1758. 8.

Vettius Valens. Formod. omtr. 117. Af tvende Inedita af ham handler det ene om περὶ ἐμβάσεως ἀστέρων. Ogsaa forekomme Fragmenter af astronomiske Bøger af en vis Arrianos.

§. 349.

Claudios Ptolemæos. See §. 247. 257. 352. Hans astronomisk-mathematiske Skrifter ere:

1) μεγάλη σύνταξις τῆς Ἀστρονομίας (magna constructio Astronomiæ), 13 B. Dette astronomiske

System, i hvilket Jorden antoges at være Universets Middepunkt; vandt stor Anseelse og varig Indflydelse. Commentarer (*ἐξηγήσεις*) findes over Bog 3 af Nikolaos Kabasilas (§. 452), over en Deel af Bog 5 af Pappos (§. 449), og over de øvrige, med Undtagelse af B. 11 og 12, af Theon fra Alexandria (§. 449). — Araberne oversatte dette Værk i 9de Aarhundrede, og ved Forvanskning af det Arabiske opstod den sædvanlige Benævnelse: *Almagest*. Syldigere oversattes det paa Spansk, og Latin. I 15de Aarh. fandtes et græsk Haandskrift deraf, som først udgaves i Udtog og Oversættelse, f. Ex. ved Georg. Trapezuntius † Vened. ap. Junt. 1528. Fol. og fl. Udgg.

† Ed. pr. Cum Theonis commentt. (S. Grynæus et I. Camerarius). Basil. ap. Walder. 1538. Fol. (Theon ikke i alle Exemplarer).

M. Halma. *Composition mathématique cet. Avec des notes de Delambre*. Paris 1813—1816. 2 Voll. 4.

L. Ideler, *historische Unters. üb. die astron. Beobacht. d. Alten*. Berl. 1806. 8 og fl. Skrifter.

2) *τετράβιβλος σύνταξις μαθηματικὴ* (*Quadripartitum*); Commentarer dertil af Proklos (§. 450).

† I. Camerarius. Norimb. 1535. 4.

Basil. ap. Oporin. 1553. 8.

3) *καρπός* (d. e. 100 astrologiske Sætninger: *centiloquium*). 3 Udgg. af 2) 1535 og 1553.

4) *φάσεις ἀπλανῶν ἀστέρων καὶ συναγωγὴ ἐπισημασιῶν*. Om Rægheden af denne Bog, i det mindste om en Deel deraf, tvivles.

M. Halma, med. κανών βασιλ. Sec §. 247.

L. Ideler, üb. d. Kalender des Ptol. i Abhh. d. Königl. Akad. d. Wissensch. zu Berl. 1816—1817. Berl. 1819. 4. P. 163 sqq.

5) ὑποθέσεις καὶ πλανωμένων ἀρχαί.

I. Bainbridge (med andre Str. f. Gr. Procli Sphaera). Lond. 1620. 4.

M. Halma. Paris. 1820. 4.

6) π. ἀναλήμματος (de gnomonibus). Kun paa Latin, f. Gr. ved

† *F. Commandinus*. Romæ 1562. 4.

7) ἀπλωσις ἐπιφανείας σφαίρας (Planisphaerium). Kun paa Latin efter en arabisk Oversættelse.

† *F. Commandinus*. Venet. ap. Ald. 1558. 4.

8) ὀπτική πραγματεία. Paa Latin efter Arabisk i Pariser-Bibliotheket.

Proklos' og Andres hidhørende Skrifter findes i nogle af disse Udgg. med Ptolemæos (§. 449—450. Samment. §. 415).

Vi nævne her tillige Ptolemæos' Skrift

π. κριτηρίου καὶ ἡγεμονικοῦ (de judicandi facultate et de animi principatu).

† *I. Bullialdus*. Paris. 1663. 4.

Imidlertid hans tabte Skrifter: περὶ μετρούσεως; μηχανικά, 3 B.; στοιχεῖα o. a.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. l. c. §. 247. Samment. *D. Petavi.* Uranolog. Sec §. 347.

§. 350.

Συγγίλles fra Alexandria. Noget efter Midten af

2det Aarh. Sammenl. ovfr. §. 341. Af ham høves: ἀναγορικὸς (de adscensionibus signorum coelestium).

+ I. Mentelius. Paris. 1657. 4. Sædvanligen sammen med Er. Bartholini udg. af Heliodori Optica (§. 452). ib. 1657. 4. (Ny Titel 1680).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 20.

Achilles Tatios. Mogle: at den samme som Erotikeren (§. 330); Andre: at forskjellig fra ham, og formodentlig i Slutningen af denne Periode. Af hans εἰσαγωγή εἰς τὰ Ἀράτου, παινόμενα høves et Fragment.

+ Pet. Victorius med Hipparchos (§. 347). P. 81 sqq.

D. Petavius i Uranolog. (See sammest.). P. 121 sqq.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 41. VIII, 130.

Anmærkn. Til astrologiske Skrifter, der især forfattedes i følgende Periode, høve: Ptolemæos' τετραβιβλος σύντ. μαθ. og καρπὸς (§. 349); sammenl. §. 348 (Theodosios).

---

c. Musik.

(Sammenl. §. 170).

---

§. 351.

Peripatetikerne bearbejdede Musikens Theorie og Historie. Den ældste, af hvem et Skrift herom er bevaret, er

Aristoxenos fra Tarentum. Ovfr. §. 282. 340. Ἀρμονικὰ στοιχεῖα, 3 B. Desuden tvende Fragmenter af et Værk om Rhythmos i 3 Bøger. Han havde ogsaa skrevet om Musikens Historie, og andre tabte Værker.

+ *Auctores musices antiquiss.* ed. *I. Meursius*. Lugd. Batav. 1616. 4.

+ *M. Meibom* i *Antiquæ musicæ auctt.* VII. Amstel. 1652. 2 Voll. 4. i Vol. I.

Fragm. om Rhythmos udg. af

I. Morellius med *Xristides'* Tale imod Septines. See ovfr. §. 321.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* III. 652 sqq., hvor om disse Forfattere i Almindelighed.

Euclides (§. 341). *Εἰσαγωγή ἀρμονική*. Nogle mene, at Forfatteren heed *Kleonidas*.

M. Meibom, l. s.

Philodemos fra *Gadara* i *Syrien* (§. 286). Fragn. af *περὶ μουσικῆς* udg. af

C. Rossini i *Volum. Herculeus.* Vol. I. Napol. 1793. Fol.

C. T. Murr, de papyris s. de voluminibus Græc. Herculan. Argent. 1804. 8.

— *Philodemos* über d. *Musik* cet. Berl. 1806. 4.

C. G. Schütz in *Philod. π. μουσ.* animadvers. P. I. Jen. 1795. Fol.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* III, 609.

Didymos fra *Alexandria* (§. 212. 301. 344). Herhid hører hans tabte Skrift: *περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν Ἀριστοτελῶν τε καὶ Πυθαγορίων*, hvoraf et Fragment er bevaret hos *Porphyrios*.

Nikomachos fra *Gerasa* (§. 345. Sammenl. §. 301).

Uviſt, naar, dog formodentlig i Begyndelſen af det 2det Aarhundrede efter Chriſtus:

Alypius fra Alexandria. Mogle ſætte ham langt ſilbage. *Εἰσαγωγή μουσικῆς.*

M. Meibom, l. c. §. 351 i Vol. I.

Gaudentius. *Εἰσαγωγή ἀρμονικῆς.*

M. Meibom, l. c. i Vol. I.

Baſchios, d. Ældre. *Εἰσαγωγή τέχνης μουσικῆς.*

M. Meibom, l. c. i Vol. I.

Aristides Quintilianus. *Περὶ μουσικῆς*, 3 B.

M. Meibom, l. c. i Vol. 2.

Herhid horer Plutarchos (§. 237. 304) π. μουσικῆς, hvilket ſkrift findes i Udgaven af hans ethiſke Skrifter.

Claudios Ptolemæos. Dvfr. §. 247. 257. 349.

Herhid horer hans *Ἀρμονικά*, 3 B.

I. Wallis. Oxon. 1682. 4. Og i Wallisii Opera. Tom. III. Oxon. 1699. Fol.

I tredje Aarhundrede:

Porphyrrios. Dvfr. §. 308. Commentar over Ptolemæos' Harmonika. Kun tildeels bevaret.

I. Wallis, II. cc.

§. 347.

Aristarchos fra Samos. Omtr. 264 f. Chr. Berømt ved forskellige Opfindelser. Udmærket Observator. Han skal have antaget Jordens Bevægelse om Solen og om sin Ase, ved hvilken Lære han paadrog sig offentlig Anklage. Af hans Skrifter have: *Περὶ μεγεθῶν καὶ ἀποστημάτων ἡλίου καὶ σελήνης.*

Først udkom dette Skrift paa Latin:

(*De magnitudinibus & distantis solis et lunæ*) Fed. Commandinus. † Pisauri 1572. 4.

Græc. & lat. I. Wallisius. Oxon. 1688. 8. Ogsaa i Wallisii opera mathem. Oxon. 1699. Vol. III, P. 563 sqq.

M. de Fortia d'Urban). Text, fransk Oversættelse cet. Paris, 1810. 8.

Fransk Oversættelse, Commentar cet. ved Fortia d'Urban. Paris 1823. 8.

L. Ideler, das Verhältniß des Copernicus zum Alterthume i J. A. Wolfs u. Buttmanns Museum der Alterthümer, B. II, S. 423 fgg.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 18 sqq.

Aristarchos' Lære om Jordens Bevægelse blev bearbejdet af Seleukos, fra Babylon ell. Eruthæ omtr. i Midten af det 2det Aarhundrede.

Eratostrhenes fra Kyrene var ogsaa Astronom (S. 252. Sammenl. 205. 344).

Hipparchos fra Nikæa. (Ovfr. S. 258). Synes at have anstillet nøjere og vigtigere Observationer end nogen af hans Forgiengere. Af hans Skrifter ere bevarede:

4. og *Spiritalia* (paa Latin): † *F. Commandinus. Urbini 1575. 4. og fl. Udg.*

Udtog findes af *εἰσαγωγὰ μηχανικά*; og et Skrift: *βασουλῶν*, som nu kun findes paa Arabisk. Han har ogsaa skrevet om Optiken, hvoraf *Heliodoros* fra Larissa (S. 452) har bevaret Udtog, og om flere Gjenstande i Skrifter, som nu ikke ere til, eller endnu ikke udgivne.

I. A. Schmid, de Heronis vita, scriptis. Helmst. 1714. 4.

Athenæos, uvisst hvorfra. *Περὶ μηχανημάτων*. Hos † *M. Thevenot*, l. c. P. 1 sqq.

I Midten af 2det Aarh. f. Chr.:

Philon fra Byzantion. Et Skrift om *Mechaniken*, 5 B., hvoraf B. 4 og 5 om Krigsmaskiner ere bevarede. Udg. af † *M. Thevenot*, l. c.

Han tillægges ogsaa: *π. τῶν ἐντὶ θεαμάτων*, hvilket Skrift dog synes at være af en yngre Forfatter.

† *Ed. princ. Leo Allatius. Rom. 1640. 8.*

L. H. Teucher. Lips. 1811. 8.

I. C. Orellius (tilligemed andre Skrifter), *Lips. 1816. 8.*

Polybios (S. 231) fortjener at nævnes iblandt Forfatterne om Krigskunsten. Herhid. hører f. Ex. en Deel af B. 6:

De militia Romana per † *I. Lascarem. Basil. 1537. 8.*
I. G. Poeschel. Norimb. 1731. 8.

§. 354.

Efter Christi Fødsel:

Onosandros, i Midten af første Aarh. Uvisst hvorfra.

3 sit Skrift *στρατηγικὸς λόγος* efterlignede han Xenophons Foredrag.

Først flere Gange paa Latin.

Ed. pr. N. Rigaltius. Paris. Mogle Explr. † 1598. Andre † 1599 (og ved Slutn. 1598). 4.

Denne laae til Grund for de følgende Udgaver, f. *Gr. ap. Commel. 1600. 4. og fl. Udg. f. Gr. † 1604. 4 indtil*

N. Schuebel. Norimb. 1762. Fol.

Ad. Coray. Paris. 1822. 8 (i Parerga Vol. 5).

Guischardt, mémoires militaires sur les Grecs cet. A la Haye 1758. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 336 sqq.

3 andet Aarhundrede eft. Chr.:

Apollodoros fra Damaskos. Under Traian og Hadrian. *Πολιορκητικά*, udg. af

† *M. Thevenot, l. c. §. 353.*

Han var ogsaa Architect (Forum Traianum).

Keiser Hadrianus. Mogle tillægge ham et Skrift *ἐπιτήδευμα* (om Krigskunsten), hvoraf et Fragment er bevaret, hvilket af Andre tillægges Urbicius i 5te eller 6te Aarh.

† *N. Rigaltius* tilligemed Dnosandros. Sammenl. §. 440.

Sl. Arrianos (§. 238. 256. 292. 374). Herhvid hører: *ἑκταξίς κατὰ Ἀλανῶν* (formodentlig en Deel af hans Alanika), og *λόγος τακτικός* ell. *τέχνη τακτική*, hvilken Mogle antage at være af en anden Forfatter.

† *Ed. princ. I. Schefferus. Upsal. 1664. 8.*

N. Blancard (med fl. Skrifter). Amstel. 1683. (Ny Titel 1750). 8. (*Gr B. II* af Arriani Opera. Conf. §. 238).

Alrianos med Tilnavn Τακτικός. Samtidig med Keiser Hadrianus. *Τακτικά*.

Ofte udg. paa Latin.

Iblandt flere Udgaver:

† Lutet. ap. Vascosanum (med Thomas Magister, o. A.).
1532. 8.

F. Robortellus. Venet. 1552. 4.

† C. Gesner. Tigur. 1556. Fol. (3 udg. af Claud. Helias
nos §. 242).

† I. Meursius & S. Arcerius. Lugd. Batav. 1613. 4. (Med
Reiser Lees Lættelse §. 454).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 621 sqq.

§. 355.

I sidste Halvdeel af 2det Aarhundrede
Polyænos fra Makedonien. *Ἐργαζόμενα*, 8 B.
B. 6, 7 ikke fuldstændige. Indeholder mange historiske Ef-
terretninger. Foredraget er rhetorisk.

† Ed. pr. I. Casaubonus. Lugd. 1589. 12.

† P. Maasvicius. Lugd. Bat. 1690. 8. Dgsaa Explr.
med 1691.

S. Mursinna. Berol. 1756. 8.

Ad. Coray. Paris. 1805. 8. (Parerga Bibl. Hell. Vol. I).

G. A. Blume, in Polyæn. obs. critt. Sundt 1824. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 321 sqq.

I tredje Aarhundrede:

Sextus Julius Africanus. Dvfr. §. 248.

Af hans *κείμενα*, der indeholdt mangeslags Excerpter, er
den Deel, som angaaer Krigskunsten, dog formodentlig kun
i Udtog, bevaret.

† M. Thevenot, l. c. §. 353. P. 275 sqq. med Boivin.

M. Halma, μετὰ κανὼν βασιλ. See §. 247.

L. Ideler, üb. d. Kalender des Ptol. i Abhh. d. Königl. Akad. d. Wissensch. zu Berl. 1816—1817. Berl. 1819. 4. P. 163 sqq.

5) ὑποθέσεις καὶ πλανωμένων ἀρχαί.

I. Bainbridge (med andre Str. f. Gr. Procli Sphæra). Lond. 1620. 4.

M. Halma. Paris. 1820. 4.

6) π. ἀναλήμματος (de gnomonibus). Kun paa Latin, f. Gr. ved

† *F. Commandinus*. Romæ 1562. 4.

7) ἀπλώσις ἐπιφανείας σφαίρας (Planisphærium). Kun paa Latin efter en arabisk Oversættelse.

† *F. Commandinus*. Venet. ap. Ald. 1558. 4.

8) ὀπτική πραγματεία. Paa Latin efter Arabisk i Pariser-Bibliotheket.

Proklos' og Andres hidhørende Skrifter findes i nogle af disse Udgg. med Ptolemæos (§. 449—450. Sammentl. §. 415).

Vi nævne her tillige Ptolemæos' Skrift

π. κριτηρίου καὶ ἡγεμονικοῦ (de judicandi facultate et de animi principatu).

† *I. Bullialdus*. Paris. 1663. 4.

Imidlertid hans tabte Skrifter: περὶ μετρήσεως μηχανικά, 3 B.; στοιχεῖα ο. α.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. l. c. §. 247. Sammentl. *D. Petavii* Uranolog. See §. 347.

§. 350.

Synsfilles fra Alexandria. Noget efter Midten af

Vidunderlige, hvorfor ogsaa de fleste Forfattere af denne Art næsten indskrænke sig til ukritiske Beretninger om selvsindige Phænomener og Hændelser.

Her nævnes:

Antigonos fra **Karystos**. Dintrekt 270 f. Chr. Iblandt hans tabte Arbejder nævnes Skrifter af historisk, grammatisk (*περὶ λέξεως*), og naturhistorisk Indhold f. Ex. *περὶ ζώων*. Bevaret er kun *ιστοριῶν παραδόξων συναγωγή*, en ukritisk Samling udaf ældre Forfatters Skrifter.

† *Ed. pr. G. Xylander* (med Antonin. Liberalis). Basil. 1568. 8.

† *I. Meursius*. Lugd. Bat. 1619. 4. (Efterskrevet med Phlegon fra Tralles 1620, og Apollon. Dystol. 1620; under fælles Titel: *Historiar. Mirabil. auctor.* Lugd. Bat. 1622. 4). Ogsaa i *Meursii Opera*. Ed. *Lamius*. Vol. 3.

I. Beckmann. Lips. 1791. 4.

Conf. Marbod. lib. lapidum. Goett. 1799. 8. *F. I. Bast*, *epist. crit.* vfr. s. 331.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 803 sqq.

Sotion. Uvist naar, maaskee i 1ste Halvdeel af 1ste Aarh. eft. Chr. Under hans Navn: *περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν παραδοξολογούμενα*, hvilket Nogle tillægge Phlegon fra Tralles.

Udg. af † *Henr. Stephanus* med *Arist.* og *Theophr.* 1557. 8. P. 158 sqq. Dvfr. s. 281.

Plutarchos har i sine blandede Skrifter (s. 304) meddeelt ikke faa Efterretninger og Bemærkninger henhørende til Naturvidenskaberne.

Phlegon fra Tralles. Omtr. 125 fvt. Chr. *Περὶ θαυμασίων*. See §. 247, hvor Udgg. ere anførte.

Apollonios Dyskolos. Henimod Midten af 2det Aarhundrede (§. 215). *Ἱστοριῶν θαυμασίων βιβλίον*.

† Ed. pr. G. Xylander. Basil. 1568. 8. See ovfr. Antigon. Raryst.

† I. Meursius. See ovfr. Antigon. Raryst.
L. H. Teucher. Lips. 1792. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 271 sqq.

Oppianos. See §. 182.

Claudius Aelianus. Det er uvist, om Forfatteren af *περὶ ζώων ἰδιότητος* (17 B.) er den samme, som er omtalt ovfr. §. 242, eller ifølge indre Kriterier en anden.

† Conr. Gesner i *Æliani opera*. See §. 242.

Abr. Gronovius. Lond. 1744. 2 Voll. 4 og oftere.

I. G. Schneider. Lips. 1784. 2 Partt. 8. (Et Auctarium i Comment. ad Freder. II et Alberti Magni capita cct. Lips. 1788—1789. 2 Partt. 4).

C. G. Kühn, de via et ratione, qua C. Ael. in histor. animal. conscr. usus est. Lips. 1777. 4.

Fr. Jacobs, obs. in Ael. Hist. Anim. oct. Jen. 1804. 8.

Anmærkn. Om Alchemie handles i følgende Periode §. 457. Sammenl. ovfr. om Neo-Platonikerne.

b. Lægevidenskab.

Sammentl. ovfr. §. 165—168.

§. 358.

Allerede i Slutningen af foregaaende Periode deelte Lægerne sig i toende Hovedklasser: Dogmatikere og Empirikere. Flere af de ældste Dogmatikere ere nævnte §. 168. Under fortsat Indflydelse af de filosofiske Systemer vedblev denne Skole at have Tilhængere, iblandt hvilke især maae nævnes nogle af Stoikerne, f. Ex. Zenon (§. 288), og iblandt Peripatetikerne

Aristoteles (§. 266. 276).

Theophrastos (§. 277 fgg.) o. A.

§. 359.

I Alexandria dyrkedes Lægevidenskaben med stor Iver. Flere Skoler opstode der, hvilke synes i det Hele at have havt en mere theoretisk end praktisk Retning. Belundingen af de der levende Læger sættes i Ligning med Hippocrates; men de gjorde dog forskellige Opdagelser og Fremskridt, navnlig i Anatomien. — Fra Alexandria forplantedes Lægevidenskabens Studium til andre Steder, især til Syrien.

C. F. H. Beck, de schola Medicorum Alexandrina. Lips. 1810. 4.

§. 360.

Af de alexandriniske Læger nævnes her:

Zerophilos fra Chalkedon. Af Asklepiadernes Slægt. Omtr. 280 f. Chr. Anatomerede menneskelige Legemer.

Commenterede over Hippokrates' Skrifter, ligesom ogsaa sagde mange af den efterfølgende Tids medicinske Skribenter. Hans Commentar over Hippokrates' Aphorismer er endnu ikke udgivet. Han skrev om Semiotik o. s. v. Han stiftede en Skole, som havde mange Tilhængere baade i Alexandria, ogsaa andre Steder, navnlig i Laodicea, og bestod rum Tid efter Christi Fødsel. Vi nævne f. Ex. Mantias, Batbios, Kallimachos, og af de sildigere Teuris, og Demophilus, Philalethes. Af denne Skoles Skrifter ere ingen bevarede.

Om Herophilos see C. G. Kühn, opuscula (S. 168) Vol. II, P. 298 sqq.

Erasistratos, fra Julis paa Reos. Samtidig med Herophilos. Stiftede en Skole i Alexandria, og brugte siden til Smyrna. Udmærkede sig især som Anatom. Af hans Skrifter om denne og om andre Gjenstande, ere Fragmenter bevarede hos Galenos. — Ogsaa han havde talrige Tilhængere, iblandt hvilke vare: Straton fra Berytos, og Straton fra Lampsakos, som levede ikke længe efter Erasistratos. Straton fra Lampsakos satte Sjælens Gæde i Hjernen, ingen Skrifter ere bevarede af disse eller af denne Skoles andre Tilhængere. (Sammenl. S. 364: Archigenes).

I. F. H. Hieronymus, Erasistrati & Erasistrateorum historia. Jen. 1790. 8.

§. 361.

Lægevidenskaben opstod sig efterhånden i tre For sig bestaaende Discipliner: 1) Diætetik, 2) Anatomik, 3) Chirurgie. — Man afreges stedse mere, og mere fra Forfælgere og fra hverandre indbyrdes. Saaledes opstod henimod Mid-

4. og *Spiritalia* (paa Latin): † *F. Commandinus. Urbini 1575. 4. og fl. Udg.*

Udtog haves af *εἰσαγωγὰι μηχανικαί*; og et Skrift: *βαροῦλκον*, som nu kun haves paa Arabisk. Han har ogsaa skrevet om Optiken, hvoraf *Heliodoros* fra Larissa (§. 452) har bevaret Udtog, og om flere Gienstande i Skrifter, som nu ikke ere til, eller endnu ikke udgivne.

I. A. Schmid, de Heronis vita, scriptis. cot. Helmst. 1714. 4.

Athenæos, uvist hvorfra. *Περὶ μηχανημάτων*. Hos † *M. Thevenot*, l. c. P. 1 sqq.

I Midten af 2det Aarh. f. Chr.:

Philon fra Byzantion. Et Skrift om *Mechaniken*, 5 B., hvoraf B. 4 og 5 om Krigsmaskiner ere bevarede. Udg. af † *M. Thevenot*, l. c.

Han tillægges ogsaa: *π. τῶν ἐντὸς τεχνικῶν*, hvilket Skrift dog synes at være af en yngre Forfatter.

† *Ed. prinq. Leo Allatius. Rom. 1640. 8.*

L. H. Teucher. Lips. 1811. 8.

I. C. Orellius (tilligemed andre Skrifter). *Lips. 1816. 8.*

Polybios (§. 231) fortjener at nævnes iblandt Forfatterne om Krigskunsten. Herhid hører f. Ex. en Deel af B. 6:

De militia Romana per † *I. Lascarem. Basil. 1537. 8.*

I. G. Poeschel. Norimb. 1731. 8.

§. 354.

Efter Christi Fødsel:

Onosandros, i Midten af første Aarh. Uvist hvorfra.

3 sit Skrift *στρατηγικὸς λόγος* efterlignede han Xenophons Foredrag.

Først flere Gange paa Latin.

Ed. pr. N. Rigaltius. Paris. Mogle Explr. † 1598. Andre † 1599 (og ved Slutn. 1598). 4.

Denne laae til Grund for de følgende Udgaver, f. *Gr. ap. Commel. 1600. 4. og fl. Udg. f. Gr. † 1604. 4 indtil N. Schwebel. Norimb. 1762. Fol.*

Ad. Coray. Paris. 1822. 8 (i Parerga Vol. 5).

Guischardt, mémoires militaires sur les Grecs cet. A la Haye 1758. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 336 sqq.

3 andet Aarhundrede eft. Chr.:

Apollodoros fra Damaskos. Under Traian og Hadrian: *Πολιορκητικά*, udg. af

† *M. Thevenot, l. c. §. 353.*

Han var ogsaa Architect (Forum Traianum).

Keiser Hadrianus. Mogle tillægge ham et Skrift *ἐπιτήδευμα* (om Krigskunsten), hvoraf et Fragment er bevaaret, hvilket af Andre tillægges Urbicius i 5te eller 6te Aarh.

† *N. Rigaltius* tilligemed Diosandros. Sammenl. §. 440.

Sl. Arrianos (§. 238. 256. 292. 374). Herhvid hører: *ἑκταξίς κατὰ Ἀλανῶν* (formodentlig en Deel af hans Alanika), og *λόγος τακτικός* ell. *τέχνη τακτική*, hvilken Mogle antage at være af en anden Forfatter.

† *Ed. princ. I. Schefferus. Upsal. 1664. 8.*

N. Blancard (med fl. Skrifter). Amstel. 1683. (Ny Titel 1750). 8. (*Gr B. II* af Arriani Opera. Conf. §. 238).

Arrianos med Tilnavn Τακτικός. Samtidig med Keiser Hadrianus. *Τακτικά*.

Ofte udg. paa Latin.

Øblandt flere Udgaver:

† Lutet. ap. Vascosanum (med Thomas Magister, o. A.).
1532. 8.

F. Robortellus. Venet. 1552. 4.

† *C. Gesner*. Tigur. 1556. Fol. (3 udg. af Claud. *Helias*
nos §. 242).

† *I. Meursius & S. Arcerius*. Lugd. Batav. 1613. 4. (Med
Reiser Leos *Laktika* §. 454).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 621 sqq.

§. 355.

3 sidste Halvdeel af 2det Aarhundrede:
Polyænos fra Makedonien. *Στρατηγημάτων*, 8 B.
B. 6, 7 ikke fuldstændige. Indeholder mange historiske Ef-
terretninger. Foredraget er rhetorisk.

† *Ed. pr. I. Casaubonus*. Lugd. 1589. 12.

† *P. Maasvicius*. Lugd. Bat. 1690. 8. Ogsaa Græc.
med 1691.

S. Mursinna. Berol. 1756. 8.

Ad. Coray. Paris. 1805. 8. (Parerga Bibl. Hell. Vol. I).

G. A. Blume, in *Polyæn. obs. critt.* Sundiæ 1824. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 321 sqq.

3 tredie Aarhundrede:

Sextus Julius Africanus. Dvfr. §. 248.

Af hans *κείμενα*, der indeholdt mangeslags Excerpter, er
den Deel, som angaaer Krigskunsten, dog formodentlig kun
i Udtog, bevaret.

† *M. Thevenot*, l. c. §. 353. P. 275 sqq. med Boivin.

Desuden findes Fragmenter af den Deel af dette Værk, som handler om Landvæsenet, i Geoponika af Cassianos Bassos (§. 471).

XII. Naturvidenskaber.

Samment. §. 164—168.

a. Physik og Naturhistorie.

Opfr. §. 164.

§. 356.

I Begyndelsen af denne Periode aabnede sig glimrende Udsigter for disse Videnskaber, især ved

Aristoteles (§. 261 fgg.), der erhvervede sig store Fortienester af disse Videnskaber i Almindelighed, og selv bearbejdede mange Dele deraf. Om de Skrifter af denne Art, som bære Aristoteles' Navn, see ovfr. §. 265 a, b, d, og §. 276, b, II.

Theophrastos bearbejdede saavel andre Dele af disse Videnskaber, som især Plantelæren. Opfr. §. 278. 280—281.

Eudemos fra Rhodos (§. 269. 282. 340) havde skrevet en Physik; Kallisthenes fra Olynthos en Botanik. Begge vare Peripatetikere.

§. 357.

Uagtet mange gunstige Forhold, og Ptolemæernes Understøttelse, gjorde Naturlæren dog ikke de Fremstridt, som vare at vente af en saadan Begyndelse. Naturhistorien behandlede aldeles i Overensstemmelse med Tiberes' Aand, der overlod sig mere og mere til lettroende Higen efter det

Vibundetlige, hvorfor ogsaa de fleste Forfattere af denne Art næsten indskrænkede sig til ukritiske Beretninger om selfødt Phænomenener og Hændelser.

Her nævnes:

Antigonos fra Karystos. Dmtrakt 270 f. Chr. Iblant hans tabte Arbejder nævnes Skrifter af historisk, grammatisk (*περι λέξεως*), og naturhistorisk Indhold f. Ex. *περι ζώων*. Bevaret er kun *ιστοριῶν παραδόξων συναγωγή*, en ukritisk Samling udaf ældre Forfatters Skrifter.

† *Ed. pr. G. Xylander* (med Antonin. Liberalis). Basil. 1568. 8.

† *I. Meursius*. Lugd. Bat. 1619. 4. (Sædbanlig med Phlegon fra Tralles 1620, og Apollon. Dyscol. 1620, under felles Titel: *Historiar. Mirabil. auctor.* Lugd. Bat. 1622. 4). Ogsaa i Meursii Opera. Ed. *Lamius*. Vol. 3.

I. Beckmann. Lips. 1791. 4.

Conf. Marbod. lib. lapidum. Goett. 1799. 8. *F. I. Baas*, *epist. crit.* ovfr. §. 331.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* IV, 303 sqq.

Sotion. Uvist naar, maastee i 1ste Halvdeet af 1ste Aarh. eft. Chr. Under hans Navn: *περι ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν παραδοξολογούμενα*, hvilket Mogle tillægge Phlegon fra Tralles.

Udg. af † *Henr. Stephanus* med Arist. og Theophr. 1557. 8. P. 158 sqq. Ovfr. §. 281.

Plutarchos har i sine blandede Skrifter (§. 304) meddeelt ikke faa Efterretninger og Bemærkninger henhørende til Naturvidenskaberne.

Phlegon fra Tralles. Dmtr. 125 fvt. Chr. *Περὶ θαυμασίων*. See §. 247, hvor Udgg. ere anførte.

Apollonios Dyskolos. Henimod Midten af 2det Aarhundrede (§. 215). *Ἱστοριῶν θαυμασίων βιβλίον*.

† Ed. pr. G. Xylander. Basil. 1568. 8. See ovfr. Antigon. Raryst.

† I. Meursius. See ovfr. Antigon. Raryst.

L. H. Teucher. Lips. 1792. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 271 sqq.

Oppianos. See §. 182.

Claudius Elianus. Det er uvist, om Forfatteren af *περὶ ζώων ιδιότητος* (17 B.) er den samme, som er omtalt ovfr. §. 242, eller ifølge indre Kriterier en anden.

† Conr. Gesner i *Æliani opera*. See §. 242.

Abr. Gronovius. Lond. 1744. 2 Voll. 4 og oftere.

I. G. Schneider. Lips. 1784. 2 Partt. 8. (*Et Auctarium i Comment. ad Freder. II et Alberti Magni capita cet. Lips. 1788—1789. 2 Partt. 4*).

C. G. Kühn, de via et ratione, qua C. Æl. in histor. animal. conscr. usus est. Lips. 1777. 4.

Fr. Jacobs, obs. in Æl. Hist. Anim. cet. Jen. 1804. 8.

Anmærkn. Om Alchemie handles i følgende Periode §. 457. Sammenl. ovfr. om Neo-Platonikerne.

b. Lægevidenskab.

Samment. ovfr. §. 165—168.

§. 358.

Allerede i Slutningen af foregaaende Periode deelte Lægerne sig i toende Hovedklasser: Dogmatikere og Empirikere. Flere af de ældste Dogmatikere ere nævnte §. 168. Under fortsat Indflydelse af de filosofiske Systemer vedblev denne Skole at have Tilhængere, iblandt hvilke især maae nævnes nogle af Stoikerne, f. Ex. Zenon (§. 288), og iblandt Peripatetikerne

Aristoteles (§. 266. 276).

Theophrastos (§. 277 fgg.) o. A.

§. 359.

I Alexandria dyrkedes Lægevidenskabten med stor Iver. Flere Skoler opstode der, hvilke synes i det Hele at have haft en mere theoretisk end praktisk Retning. Det kunde ingen af de der levende Læger sættes i Ligning med Hippocrates; men de gjorde dog forskiellige Opdagelser og Fremskridt, navnlig i Anatomien. — Fra Alexandria forplantedes Lægevidenskabens Studium til andre Steder, især til Syrien.

C. F. H. Beck, de schola Medicorum Alexandrina. Lips. 1810. 4.

§. 360.

Af de alexandrinske Læger nævnes her:

Herophilos fra Chalkedon. Af Asklepiadernes Slægt. Omtr. 280 f. Chr. Anatomerede menneskelige Legemer.

Commenterede over Hippokrates' Skrifter, ligesom ogsaa saar mange af den efterfølgende Tids medicinske Skribenter. Hans Commentar over Hippokrates' Aphorismer er endnu ikke udgivet. Han skrev om Semiotik o. s. v. Han stiftede en Skole, som havde mange Tilhængere baade i Alexandria, og andre Steder, navnlig i Laodicea, og bestod rum Tid efter Christi Fødsel. Vi nævne f. Ex. Mantias, Balchios, Kallimachos, og af de sildigere Zeuxis, og Demasibeneas, Philalethes. Af denne Skoles Skrifter er ingen bevarede.

Om Herophilos see C. G. Kühn, opuscula (S. 168) Vol. II, P. 298 sqq.

Erasistratos, fra Julis paa Keos. Samtidig med Herophilos. Stiftede en Skole i Alexandria, og drog siden til Smyrna. Udmærkede sig især som Anatom. Af hans Skrifter om denne og om andre Gjenstande, ere Fragmenter bevarede hos Galenos. — Ogsaa han havde talrige Tilhængere, iblandt hvilke vare: Straton fra Berptos, og Straton fra Lampsakos, som levede ikke længe efter Erasistratos. Straton fra Lampsakos satte Galens Gæde i Sjælen, og Ingen Skrifter ere bevarede af disse eller af denne Skoles yngre Tilhængere. (Sammenl. S. 364: Urbigenes).

I. F. H. Hieronymus, Erasistrati & Erasistrateorum historia. Jen. 1790. 8.

S. 361.

LægeVidenskaben opstod sig efterhaanden i tre for sig bestaaende Discipliner: 1) Diætetik, 2) Medicin, 3) Chirurgie. — Man afregner stedse mere og mere fra Forhængerne og fra hverandre jndbyrdes. Saaledes opstod henimod Mid-

ten af det 3de Aarh. før Chr., som Modsatning til Dogmatismen, og under Indflydelse af Skepticismen, især ved Herophilæerne, en empirist Skole, hvilken i Modsatning til en yngre af samme Art kaldes den ældre. Uden at efterforske Sygdommenes Årsager, holdt Empirikerne sig især til det, som Erfaring lærer at være virksomt til Sygdommenes Helbredelse. Anatomie og andre Dele af Lægevidenskaben forsamtes i denne Skole.

Herhvid høre fra 3die Aarhundrede: Philinos fra Kos, der almindeligen ansees for denne Skoles Stifter, og Serapion fra Alexandria. Hiin skreev om, denne imod Hippokrates.

Heraklides fra Tarentum, maafløe omtrent 240, skal have skrevet det første System i *Materia medica*.

Fra Slutningen af 3die Aarh. f. Chr. begyndte græske Læger at drage til Rom.

§. 362.

Af de sildigere Empirikere nævne vi:

Asklepiades fra Prusa i Bithynien. I Overgangen fra 1ste til 2det Aarh. Var tillige Rhetor og Philosoph, og meget yndet i Rom. Om han end ingen streng Methode fulgte, udmærkede han sig dog ved Iver for sin Videnskab, og skreev om Hippokrates, og flere Dele af Medicinen.

C. G. Gumpert, *Asclepiadis fragm. Vinar. 1794. 8.*

Xenokrates fra Aphrodisias. Nogle have sat ham i Midten af første Aarh. f. Chr.; Andre (Sprengel) omtrent i

Midten af 1ste Aarh. efter Christus. Af ham kaldes περι
της ἀπὸ τῶν ἐνυδρῶν τροφῆς.

† *Coar. Gesner. Tigur. 1559. 8.*

I. G. F. Franzius. Francof. & Lips. 1774. 8.

Ad. Coray i Vol. 3 af hans Πάρεργ. Paris. 1814. 8.

Samment. s. 364: Archigeta

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 192 sqq.

Pedamios (Pedacius) Dioscorides fra Anazarba i
Kilikien, formodentlig i Midten af 1ste Aarh. eft. Chr.
Var ogsaa meget havnkundig som Botaniker, især ved sit
Værk: περι ὕλης ἰατρικῆς, 5 B., hvortil af Nogle reg-
nes, som B. 6 eller B. 6 og 7, toende Skrifter: Alexiphar-
maka og Theriaka. Dog har man tvivlet om Rægtigheden af
disse, ligesom ogsaa af περι συντοπίστων ἀπλῶν καὶ συνθε-
τῶν φαρμάκων, 2 B., og af περι φαρμάκων ἐμπειρίας,
hvilket Skrift kun er udkommen paa Latin (*Alphabetum
empiricum* cet. ved *C. Wolf. Tigur. 1581. 8.*), og til-
deels synes at være Udtog af Dioscorides' Skrifter. Ogsaa
det førstnævnte Skrifts Text er meget interpoleret. Der vare
flere Forfattere af dette Navn, og man er ikke enig om, at
den her omtalte bør regnes til Empirikerne.

*Ed. princ. af π. ὕλ. ἰατρ. Aldus. (tilfældig med Aristandros).
Venet. 1499. Fol.*

† *ib. 1518. Aldina 2da ved Hieronymus Roscius, Vile 4.*

Dernæst efter forskellige Udgaver, f. Ex. (*I. Cornarius*) Ba-
sil. ap. Bebel. 1529. 4., (*I. Goupylus*) Paris. 1549. 8, hvilke
deels indeholde mere, deels mindre af de Skrifter, som bære
Dioscorides' Navn,

† *I. A. Saracenus. Francof. 1598. Fol.*

*C. Sprengel, de materia medica cet. Lips. 1829. 2 Voll.
8. (Vol. XXV—XXVI af C. G. Kühnii opera medicor.
Græcor.).*

*Ed. pr. af περί εὐπορίστων: I. Moiban & C. Gesner.
Argent. 1565. 8. Dgsaa i udg. 1598.*

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 878 sqq.

§. 363.

Methodikernes Skole begyndte at danne sig i første Halvdeel af første Aarh. f. Chr. ved

Themison fra Laodicea. Denne Skole antog, at der gives visse κοινότητες (communitates), ved hvilke Sygdommene kendes, og Midlerne til deres Helbredelse bestemmes. Modstanderne bekyndte dette System især for Forsømmelse af Anatomie og Physiologie.

Iblandt dette Systems Tilhængere vare:

Thesalos fra Tralles i Midten af 1ste Aarh. efter Kristus.

Kriton, imod Slutningen af samme Aarhundrede. Havde skrevet κοσμητικά, 4 B., hvorom see

J. A. Fabric. Bibl. Gr. Vol. XIII, 132 sqq. (ed. vet.).

Soranos. Formodentlig tvende af dette Navn fra Ephesos. Den berømteste af disse opholdt sig i Alexandria, og derefter i Rom, omtr. 100 Aar eft. Chr. Af hans Skrifter have: 1) περί σημείων καταγμάτων τοῦ κρανίου udg. af

A. Cocchius i Græcor. chirurgicor. libri. Flor. 1754. Fol.

2) περί μήτρας καὶ αἰδοίου γυναικείου, udg.

† ap. Turnebum (med Rufus fra Ephesos, ndfr. §. 364, ved I. Goupylus). Paris. 1554. 8.

Mogle mntage, at dette Skrift er af den Soranos, af hvem ogsaa hoved-Hippokratens Levnet, udg. af

J. A. Fabricius i Bibl. Gr. XII, 675 sqq. (ed. vet.).

Ogsaa findes under Soranos' Navn en Indledning til Lægevidenskaben (Indgange in ostium medicendi), som nu kun er til paa Latin, og maaskee er forfatter af

Caelius Aurelianus, der efter Mogle levede i 5te Aarh., efter Andre omtr. 230 eft. Chr. (Sprengel). Dette Skrift, som er vigtigt til Kundskab om det methodiske System, er udgivet tilligemed flere medicinske Skrifter

(*Medici veteres, Alban. Forster*)! Basel 1628. Fol.

Moschion. Maaskee ikke længe efter Soranos, sættes af Andre i 5te Aarh. Sam. tillægges *πρὸ τῶν πνευματικῶν παθῶν*.

Udg. i flere Samlinger, f. Ex. i

+ *Casp. Wolfii Gynæcciorum Commentarii. 3 Voll. 1586. 4 (Vol. I. P. 1 sqq.).* Bedst af

F. O. Dewez. Viennæ 1793. 8.

S. 364.

Ved at lægge stoiske og peripatetiske Philosophemer til Grund, bannede sig fra Midten af 1ste Aarh. eft. Chr. en ny Skole, hvis Lære var en særlig Form af Dogmatismen, og hvis Tilhængere kaldte sig Pneumatikere; af hvilke dog de Fleste gik over til Eklekticismus, idet de ikke stuttede sig til nogen enkelt Skole, men bannede sig deres Lære ved Udvalg af forskellige Systemer (Synkretismus). Af denne pneumatisk-eklektiske Skole nævne vi:

Athenæos fra Attalia i Kilikien. Omtr. 50. eft. Chr.

han anføres for Skrifter af denne Skole. Fragmenter hos Oribasios. — Allerede hans nærmeste Efterfølger var Eusebios (Epist.).

Agathinos fra Sparta. Dmtr. 80. aft. Chr.

Denne Skole blomstrede især i Slutningen af første og Begyndelsen af andet Aarhundrede ved

Archigenes fra Apamea. Indførte en ny Terminologie, hvorved hans Foredrag blev dunkelt. Fragmenter af hans Skrifter, navnlig af hans Pharmakopee, findes hos Galenos.

C. F. Matthæi, *Medicorum XVI veter. et clarorum Græcorum varia opuscula — ex Oribasii codice Mosquensi*. Mosquæ 1808. 4. *)

C. F. Harless, *Analecta historico-crit. de Archigene et de Apolloniis medicis. Acced. Apollonii Erasistratei fragmentum*. Lips. 1816. 4.

Aretæos fra Kappadokien. Om hans Levealder ere Meningerne ulige. Af hans Skrifter ere bevarede: 1) *περί αιτιῶν καὶ σημείων ὀξέων παθῶν*, 2 B.; 2) *π. αιτ. κ. σημ. χρόνιων παθ.*, 2 B.; 3) *π. ὀξέων νόσων θεραπευτικόν*, 2 B.; 4) *π. χρόνιων νόσ. θεραπευτ.* 2 B. Disse Skrifter ere vigtige, men intet af dem er bevaret fuldstændigt.

*) De Forfattere, af hvilke Skrifter anføres i denne Udg., ere: Agathinos, Antyllos, Apollonios, Archigenes, Aethenæos, Aetios, Diemich, Dioskles, Herodotos, Justus, Lykos, Menemachos, Mnesitheos (2 af dette Navn), Oribasios, Philagrios, Philothemios, Philumenos, Sabinus og Xenokrates. I denne Fortegnelse, som findes hos Schoell, haves kun 20 Forfattere.

† *Ed. princ.* (I. Goupylus). Paris. 1554. 8. (Pleier at være samlet med Rufus. See *ibid.*).

G. Henisch. Aug. Vind. † 1606. (Ny Titel: 1627). Fol.

J. Wiggan. Oxon. 1723. Fol.

H. Boerhave. Lugd. Bat. 1731. († Ny Titel 1735). Fol.

C. G. Kühn. Lips. 1828. 2 Voll. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 703 sqq.

Cassius Selix, med Tilnavn: Iatrofobista, om hvem Andre antage, at han har levet under Augustus og Tiberius. *Ἰατροφάβιστος ἀπορίκτις καὶ προφλημάτης περὶ ζωῶν καὶ τετραπόδων.*

† *Ed. princ.* ap. viduam C. Neopharii, Paris. 1541. 12.

C. Gesner. Tigur. 1562. 8.

Bon. Vulcanius. Lugd. Bat. 1597. 8.

† A. Rivinus. Lips. 1653. 4.

Rufus fra Ephesos, som af Andre sættes noget tidligere, og regnes til Dogmatikerne. Han roses haardt for sine Skrifter Indhold og Foredrag. 1) *περὶ ὀνομασίας τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων*; 2) *π. τῶν ἐν μύσται καὶ νεφροῖς παθῶν*; 3) *π. φαρμάκων καθαρτικῶν*. Sammenl. S. 382.

† *Ed. princ.* ap. Turnebum. Paris. 1554. 8. (Pleier at være samlet med Aretæos og Soranos. See S. 363).

G. Clinck. Lond. 1726. 4.

C. F. Matthæi. Mosquæ 1806. 8. (Ny Tillæg udaf Haand-skrifter).

Anmærkn. Mogle tilskrive Rufus et Digt af udsøgte Forfatter og Tid: de viribus herbarum deo alicui consecratarum. *Ed. pr. Aldus* med Dioscorides (S. 362).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 714 sqq.

§. 365.

Galenus, fød i Pergamos 131. a. f. Kr. Aft. Han anseede sig selv af Altsens 70. Aar. Han studerede paa flere Steder, hvor Lægevidenskaben blomstrede, lærte meget, og opholdt sig meest i sin Højskole, i Akademi, og endst igennem sit Hiem. Hans Mønster var Hippokrates, hvis Erethipet han fulgte ved igien at betrede Jagttagelsens Vej, og hvis Skrifter han fortolkede efter platoniske og aristoteliske peripatetiske Grundsatninger. Hans Skrifter angaa ikke blot Medicinen, men ogsaa andre Videnskaber, især Philosophien og dens Historie. Ved hans mange og vigtige Skrifter udbredte hans Anseelse og Indflydelse sig vidt og bredt, først hos Grækerne, og siden overalt, hvor Videnskaber dyrkes. De Græ. som især tillægger disse Skrifter, ere Hæng til Blotloshed, Epidesindighed og Dvertro.

§. 366.

Mange af hans Skrifter, dels af medicinsk, dels af andet Indhold, ere tabte; en Deel, som bære hans Navn, ere endnu ikke afgivne. 82. Skrifter ansees for ægte, foruden Commentarer over en betydelig Deel af Hippokrates' Værker. Desuden findes et Antal af dels større, dels mindre Fragmenter, samt mange Skrifter, der vel bære Galenus' Navn, men dels ere af uvis Ægthed, dels nægte. En Deel af de ham tillagte Skrifter, endog nogle af de ægte, findes ikkun i latinske Oversættelser.

§. 367.

Af hans Skrifter nævne vi her: 1) *τὴν ἰατρικὴν*, der indførtes som Regel i alle Skoler, fortolkedes af Mange,

og i Middelalderen kaldtes *Microtechnum*, *Microtegium*, eller *Tegnum*. 2) *περὶ χρόας τῶν ἐν ἀνθρώπῳ σωματιμορίων*, 17 B.; 3) *π. τῶν πεπονθότων κρῖνων*, 6 B.; 4) *π. συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ πόδας*, 10 B. *Araberne* kaldte den *Miramir*. 5) *π. συνθ. φαρμάκων κατὰ γένη*, 7 B. 6) *θεραπευτικὴ μέθοδος*, 14 B. I Middelalderen kaldtes den *Megalotechnum*. 7) *περὶ φλεβοταμίας θεραπευτικῶν βιβλίων*, og flere Skrifter om denne Gienstand. 8) *ὑγιεῖνοι λόγοι*, 6 B. 9) *περὶ τροφῶν ἀνθρώπου*, 3 B. 10) *ὅτι τὰ τῆς ψυχῆς ὄντα ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν ἔπεται*. 11) *π. διαγνώσεως καὶ θεραπείας ἐκείνων τῶν ἐκείνων ψυχῆς ἰδίων καὶ δὲ* *† De i meget ſpenſerende af hans Dødsdøms og Angrebets Historie*. 12) *Fortſættelse, under Titlen* *περὶ διαγν. κ. θερ. τ. ἐν ἐκ. ψ. αμαρτημάτων*. 13) *π. κινουμένων διπλάσεως*. Af hans formodentlig tidligere Skrifter: 14) *π. ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων*, 9 B. 15) *π. ὀστέων*, 16) *π. φλεβῶν καὶ ἀρτηριῶν ἀνατομῆς*. 17) *π. νεύρων ἀνατομῆς*. 18) *Forſkiellige Skrifter περὶ σφυγμῶν*. 19) *ἐξηγήσεις τῶν Ἰπποκράτους γλωσσῶν*. (See ovenf. S. 167).

Af de Skrifter, som ere af mere almindeligt Indhold, nævnes her: 20) *περὶ αἰρέσεων*. 21) *ὅτι ἰατρὸς καὶ φιλόσοφος*. 22) *πρωτοπτικὸς λόγος ἐπὶ τῶν τέχνας*. 23) *π. τῶν Ἰπποκράτους καὶ Πλάτωνος δόγματων*, 9 B. 24) *π. τῶν ἰδίων βιβλίων*: *baade om hans Levnet og Skrifter*. Desuden et andet Skrift af lignende Indhold.

Imidlertid de Skrifter, hvis Ægthed er uvis, ere:

εἰσαγωγή ἡ ἰατρὸς περὶ τύπων; περὶ τῶν ἐπιθέσεων ο. α.

De fleste af Galenos' Skrifter ere oversatte paa Alders, mange paa Hebraisk. Paa Latin oversattes disse Bøger først af Nicolaus Rheginus af Calaber i Begyndelsen af 14de Aarhundrede, siden af mange Andre, f. Ex. af Demetrios Chalkondylas, Georg og Laur. Balla, Erasmas Rotemburgs, Jan. Cornarius etc.

Glede latinske Oversættelser udkom for den græske Text; den ældste (9. A. d. 1494) udkom af

prof. Diem. Bonardus ap. Ph. Pinium de Caneto. Venet. 1490. 8. Voll. Fol.

+ Ed. princeps Aldus Venet. 1525. 5. Volla Fol.

+ H. Genucius, L. Ruchius, L. Camerarius, Ap. Constantinum, Basil. 1538. 5 Voll. Fol.

+ Ren. Chartier (med Hippocrates). Lutet. Paris. 1679. See §. 167. S. 214—215.

C. G. Kühn (i Medicorum Græcor. Opp. quæ exstant). Lips. 1821 sqq. 8. Vol. XIX udkom 1830.

Udgaver af enkelte Skrifter:

+ Th. Goulston, Gal. opuscula varia (9). Lond. 1640. 4. Bogen: Quod optimus medicus idem sit et philosophus (§. 367, 21).

Ad. Coray. Paris. 1816. 8.

Admonitio ad litteras addiscendas (§. 367, 22): J. G. Kœchler, Lips. 1778. 8. A. Willet, Lugd. Bat. 1812. 8.

De optimo docendi genere. C. G. Kühn, Lips. 1818. 8.

Overmaade meget er skrevet om Galenos' Lære og Skrifter; man see J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 377—500.

Conf. A. Mai variae lectt. ad Galenum i Juris civil. Antejustin. reliquis. Rom. 1823. 8.

§. 369.

Alexandros fra **Aphrodisias** (se §. 284) nævnes som Forfatter af: 1) *ἱστοριῶν καὶ φυσικῶν ἀποβλήσεων*, 2) *ἱστορίων φυσικῶν*, hvilke Skrifter dog af nogle tillægges **Alexandros** fra **Tralles** i 6te Aarh. (se §. 459).

3) *Ed. Alania af Aristoteles* (1497 4 Vol. 2) og i andre Udg. af de samme Forfatter. *Særligt* se *in p. 1000* i *1840* af *I. Davionus*. Paris. 1840—1841. 2 Voll. 8de.

2) forhen kun en lat. Overs. af *Laut. Vallæ* — nu Udg. af *Georg. Schinas* i *Mus. Cantabr.* No. VI. 1821. P. 363 sqq. *Fr. Passon*, *Vratisl.* 1822. 4de.

Anmarke. Om *Sippiatritæ* se §. 462.

c. **Μαντικ. Ονειροκριτικ.**

§. 870.

Spaadomskunsten (*μαντική*) var i den Tid, om hvilken her tales, ikke som i ældre Tider en religiøs-politisk Indretning af stor omfattende Indflydelse. Den udartede mere og mere, og blandet med mange Tilfættninger af fremmed Overtro, sank den stedse dybere til smaalig betydningsløs Vilkaarlighed. **Drømmetydning** (*ὀνειρομαντική*) var især yndet. — Vi tilføje her nogle Forfattere af denne Art, som levede i den følgende Periode.

Om disse Forfattere i Almindelighed: *J. A. Fabric. Bibl. Gr. V.* 260—269.

§. 371.

Artemidoros fra Ephesos, med Ilaabon Daldianos.
 I Biblen af andet Aarh. est. Chr. Hans *Ὀνειροκρίσις*,
 S. B., bærer Titels Præg, men indeholder Oplysninger ligesaa
 om den ældste Tid.

† Ed. prim. Aldus. Venet. 1518. 8. (Peri P. 140 sqq. tillige
 περὶ ἐνυπνίων af en Forfatter Synesios, See ovenf. §. 461).

† N. Rigaltius. Paris. 1606. 4.

† L. G. Reiff. Lips. 1805. 2 Voll. 8.

† J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 260.

Vi nævne her 3 Fragmenter af Justinos fra Laodicea (omtrent i Midten af 2det Aarh.): περὶ πολέμου
 (de divinationibus inter arma per astrologiam facien-
 dis) udg. ved

A. Mai i scriptt. vett. nova collect. (S. 397). Vol. II.
 P. 675 sqq.

Fra en tidligere Tid ere:

Joannes Laurentios Philadelphos Lydos, under
 Justinian. See §. 406.

Achmet ell. Achamates i 9de Aarh. (820). *Ὀνειρο-
 κριτικά*. Uvist om først skrevet paa Arabisk, eller Græsk,
 eller maaskee et Udtog udaf forskellige Forfattere.

N. Rigaltius, med Artemidoros. See ovenf.

Ende metriske Oneirokritika, det ene 101, det andet
 146 iambiske Vers, indeholdende alphabetiske Drømmetyd-
 ninger, tilkægges

Astrampsychos, om hvem Intet vides; og

Antephoros, formodentlig den yngre Patriarch af dette
 Navn i 13de Aarh.

(25) *Oracula metrica Jovis, Apollinis cet. ab Jo. Obsopoco collecta.* Paris, 1599, 1607. 8.

d. Physiognomie.

§. 372.

Iblandt de physiognomiske Skrifter er et, som bærer **Aristoteles' Navn**, men uden Tvivl er nægte. **Se** **ovfr.** **§. 266. h, 5.**

10. Melampus. Dmtr. 278 f. Chr. *Μαρτιανή* περὶ
παλμῶν og et Fragm. af *περὶ ἐλαιῶν τοῦ σώματος* (de
nævis oleaceis in corpore).

' Polemon.' I Slutningen af 1ste Aarh. efter Chr. eller
maaſkee ſilbrigere under Hadrianus. Under hans Navn findes:
φυσιογνωμικῶν ἐγχειρίδιον.

Adamantios, der formodentlig levede i Begyndelsen af 3te Aarh., under hvis Navn findes *φωτογραφικά*, 2 B., som for største Deel ere Udtog af de tolvde kysædte Bøger.

De tvende sidste findes i

+ *Cam. Perusci* Udg. af *Æliani* var. histor. Rom. 1545. 4.
(Døfr. §. 242), og alle tre i

I. G. F. Franzii scriptores Physiognomiae veteres. Altenb. 1780. 8.

Ioannes Mauropus, i Midten af 11te Aarthundrede.
Τὰ ἐκ φύσεως γνωμικά τοῦ ἀνθρώπου.

I. F. Boissonade (som anonymt) med Profles' Bekræft af
Marinos (§. 416); Lips. 1814. 8.

104. *Μουσική* (uden lat. titel) Boissac (1856)
ὁμολογῆς ἑλληνικῶν ἀρχαίων, Venedig 1816. (S. 104-105)
 2. 1041, 1042, 1043, 1044

XIII. Praktiske Videnskaber.

Samment. bfr. §. 169.

a. Statskunst (Politik) og Statsøkonomie.

§. 373.

De deels, bevarede, deels, tabte, Bøger, af denne Art
 ere allerede, for saavidt de i dette Skrift skulde omtales,
 anførte i det Foregaaende. Her nævnes altsaa blot de hid-
 hørende Forfattere, med Henviisning til de Steder, hvor de
 Skrifter af dem, der høre til disse Fag, ere anførte.

Aristoteles. §. 270. 276. VII, VIII.

Theophrastos. §. 278.

Heraklides Pontikos. §. 282.

Dikarchos. §. 184. 251. 282.

Senon fra Sition. §. 288.

Plutarchos (§. 237, 304), i hvis, saavel, som i andre

Forfatteres her ikke nævnte Bøger Bidrag til denne Videns-
 skab og dens Historie forekomme.

Samment. §. 463. Anmærkn.

b. Land- og Huusvæsen.

§. 374.

Herib. hører:

Kikandros fra Kolophon. Bfr. §. 179.

Plutarchos. Hvad der i hans Skrifter forekommer om disse Gienstande; findes i hans saakaldte philosophiske Skrifter (§. 304).

Arrianos (§. 238. 256. 292. 354), af hvis Skrifter hører herhid: *κυνηγετικός*, hvori han efterligner Xenophons Afhandling om denne Gienstand.

† *Luc. Holstenius. Paris. 1644. 4.*

C. Zeune med Xenophons Politica cat. Lips. 1778. 8.

Oppianos. Dvfr. §. 182.

De Skrifter og Fragmenter, som indbefattes og omtales i Samlingen: *Geoponica*, ere deels forfattede i den foregaaende, deels i den, deels i den følgende Periode, og omtales i den følgende Periode (§. 471), da den Samling, som have under Navn af *Geoponica*, først dengang foranstaltes.

Anmærkn. Kunsternes Theorie (§. 170) omtales ikke særskilt; men hvad der er at bemærke om deres Litteratur, findes leilighedsviis anført ved de Forfattere, som have skrevet om disse Gienstande. See f. Ex. om Musikken §. 351—352. Sammenl. §. 317 fgg. og 332 fgg.

...
...
...

...
...
...
...
...

...
...
...

Tredie Afdeling.

...
...

...
...
...
...
...

17

17

17

17

Fjerde Periode.

**Fra Constantin d. Store (306 eft. Chr.) — Constantinopels
Erøbring ved Tyrkerne (1453).**

Indledning.

§. 375.

Den Indflydelse, som Cæsernes Udvættning og mangeslags Uopffter allerede i foregaaende Periode havde paa Culturen i Almindelighed, og paa Litteraturen i særdeleshed, blev i denne Periode steds mere mærkeligere. Vel havde Litteraturen ogsaa dengang udmærkede Mænd at opvise; de Mægtige søgte ikke selvsiden Være ved at beskytte Kunst og Videnskab; men da Betingelserne for Litteraturens blomstrende Tilstand ikke længer vare forhaanden, var det vel muligt at forhindre, men ikke at standse Tilbagegangen. Iblant de Begivenheder og Forhold, som i denne Periode havde stor Indflydelse paa Litteraturens, nu og da gunstigere, men i det Hele forværrede Tilstand, ville vi her især nævne Keiser-Residentens Forskytning fra Rom til Constantinopel (330), Rigets Deling (395), idelige indre Uroligheder, Krige, Overfald af fremmede Følkeskæb, de mere og mere indgribende theologiske Stridigheder, samt mange Begivenheder og Tilbragelser, der nu virkede mere ødelæggende, end de vilde have virket i den tidligere Tid, medens Litteraturen i sig selv besad saadan Livskraft og Styrke, at den ikke strax følte skadelige Virkninger

af enhver ugunstig Omstændighed. I det øst-romerske Rige bevarede Litteraturen et længere og kraftigere Liv end i det vestlige, fordi *Culturen* der var dybere rodfæstet hos Folket i Almindelighed, og derfor ikke var saa afhængig af Tilfælde, og ikke saa let bukkede under for Modstand og Uheld. Adskillige Stæder, navnlig Constantinopel, Antiochia, Edesa, Berytos, Nesibis, Athen og Alexandria, udmærkede sig ved videnskabelige Indretninger; og flere Keisere, ja Keiser-Familier beskyttede Videnskaberne, endskiøndt ofte mere af Forsænelighed og Mode, end af Kierlighed til dem. Hos Arabernes Chalifer fandt flere, Dele af den græske Litteratur, navnlig Medicin, Mathematik og Philosophie, en Tidlang et Tristed. Under saa mange afværende Forhold maatte Litteraturens Tilstand i dette lange Tidrum, og i de forskellige Lande, være meget ulig; men i det Hele var dog med Fortidens Aand ogsaa Litteraturens blomstrende Tilstand uigenkaldeligen tabt. Mange af den græske Litteraturs Bøger gik allerede dengang til Grunde ved Uheld, ved Egenlbidighed, og ved forsætlig Adslæggelse. Ved at have benyttet saadanne nu tabte Bøger, fik aandeløse Samlere og Compilatorer en Bigtighed, som de ellers ingen Adskjæft havde til; — Alligevel bevaredes midt i alle Uheld en Rest af græsk Litteratur og Sprogkendskab i det byzantinske Rige, hvilken Levning ved dette Riges endelige Undergang forplantedes til Italien, og blev Grundstammen til Europas aandelige Gienfødelse.

P o e s i e.

1) *Επιγράμματα.*

(Samment. §. 83. 189—190).

§. 376.

Libertines' Aand hittede sin Indskydelse ogsaa paa den epigrammatiske Digtart; men denne aabnede dog fremdeles et passende Spillerum selv for de ringere Coner, og har gode Digte at opvise ogsaa i denne Periode. — Af Epigrammatisterne efter Constantin d. St. nævnes her:

Gregorios Nazianzenos med Tilnavn Theologos, udmærket som Theolog og christelig Taler. Formod. 300—389, eller sildigere. Han blev Biskop i Constantinopel 378, men fratraadte dette Embede 381, og beskæftigede sig især med Poesien. Af hans Arbejder i forskellige Digtarter og Digtformer høre herhvid 254 Epigrammer, hvilke udgjøre B. 8 af Konstantinos Kephala's Anthologie (§. 378. 2). Iblandt hans øvrige Digte er hans Lebnets i iambiske Vers indtil han forlod Constantinopel. Et christeligt Skuespil: Χριστός πάσχων synes ikke at være af ham.

Palladas fra Chalkis. Aarthundrede $\frac{4}{5}$. Dmtr. 150 Epigrammer.

Synesios fra Kyrene (§. 385. 417).

§. 377.

I 6te Aarthundrede:

Marianos, med Tilnavn Scholastikos. Dmtr. 500.

(30*)

Commenterede, over Hippokrates' Skrifter, ligesom ogsaa saar mange af den efterfølgende Tids medicinske Sribenter. Hans Commentar over Hippokrates' Aphorismer er endnu ikke udgivet. Han skrev om Semiotik o. s. v. Han stiftede en Skole, som havde mange Tilhængere baade i Alexandria, og andre Steder, navnlig i Laodicea, og bestod rum Tid efter Christi Fødsel. Vi nævne f. Ex. Mantias, Balchios, Kallimachos, og af de sildigere Teuris, og Demosthenes Philalethes. Af denne Skoles Skrifter ere ingen bevarede.

Om Herophilos see C. G. Kühn, opuscula (S. 168) Vol. II, P. 298 sqq.

Erasistratos, fra Julis paa Reos. Samtidig med Herophilos. Stiftede en Skole i Alexandria, og brugte siden til Smyrna. Udmærkede sig især som Anatom. Af hans Skrifter om denne og om andre Gjenstande, ere Fragmenter bevarede hos Galenos. — Ogsaa han havde talrige Tilhængere, iblandt hvilke vare: Straton fra Berytos, og Straton fra Lampsakos, som levede ikke længe efter Erasistratos. Straton fra Lampsakos satte Galens Gæde i Hiergen. Ingen Skrifter ere bevarede af disse eller af denne Skoles andre Tilhængere. (Sammenl. S. 364: Archigenes).

I. F. H. Hieronymus, Erasistrati & Erasistrateorum historia. Jen. 1790. 8.

§. 361.

Lægevidenskaben opstod sig efterhånden i tre For sig bestaaende Discipliner: 1) Diætetik, 2) Anatomie, 3) Chirurgie. — Man afreges steds mere og mere fra Forfædterne og fra hverandre indbyrdes. Saaledes opstod henimod Mid-

§. 371.

Artemidoros fra Ephesos, med Titianus Daldianos.
 I Midten af andet Aarh. est. Chr. Hans *Oνειροκρίται*,
 S. B., bærer Titians Præg, men indeholder Oplysninger Bgfaa
 den den aldre Tid.

+ Ed. prim. Aldus. Venet. 1518. 8. (Peri P. 110 sqq. tillige
περι ἐνυπνίων af en Forfatter Synesios. See ovenf. §. 464).

+ N. Rigaltius: Paris. 1608. 4.

+ L. G. Reiff. Lips. 1805. 2 Voll. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 260.

Vi nævne her 3 Fragmenter af Titianus fra Laodicea (omtrent i Midten af 2det Aarh.): *περι πολέμου* (de divinationibus inter arma per astrologiam facien-
 dis) udg. ved

A. Mai i scriptt. vett. nova collect. (§. 397). Vol. II.
 P. 675 sqq.

Fra en tidligere Tid ere:

Joannes Laurentios Philadelphos Lydos, under
 Justinian. See §. 406.

Achmet ell. Achamates i 9de Aarh. (820). *Ονειροκρίται*. Uvist om først skrevet paa Arabisk, eller Græsk, eller maaskee et Udtog udaf forskjellige Forfattere.

N. Rigaltius, med Artemidoros. See ovenf.

Ende metriske Dneirokritika, det ene 101, det andet
 146 iambiske Vers, indeholdende alphabetiske Drømmetyd-
 ninger, tilkægges

Astrampsycho, om hvem Intet vides; og

Chikophoros, formodentlig den yngre Patriarch af dette
 Navn i 13de Aarh.

Midten af 1ste Aarh. efter Christus. Af ham kaldes περι
της ἀπὸ τῶν ἐνύδρων τροφῆς.

† Coar. Gesner. Tigur. 1559. 8.

I. G. F. Franzius. Francof. & Lips. 1774. 8.

Ad. Coray i Vol. 3 af hans Παρεργ. Paris. 1814. 8.

Sammenl. §. 364: Archigæa

J. A. Fabric. Bibl. Gr. III, 192 sqq.

Pedanius (Pedacius) Dioscorides fra Anazarba i
Silikien, formodentlig i Midten af 1ste Aarh. eft. Chr.
Var ogsaa meget havnkundig som Botaniker, især ved sit
Værk: περι ὕλης ἰατρικῆς, 5 B., hvortil af Nogle reg-
nes, som B. 6 eller B. 6 og 7, toende Skrifter: Alexiphar-
maka og Theriaka. Dog har man tvivlet om Rigtigheden af
disse, ligesom ogsaa af περι συνόριστα ἀπλῶν καὶ συνθέ-
των φαρμάκων, 2 B., og af περι φαρμάκων ἐμπειρίας,
hvilket Skrift kun er udkommen paa Latin (Alphabetum
empiricum cet. ved C. Wolf. Tigur. 1581. 8), og til-
deels synes at være Udtog af Dioscorides' Skrifter. Ogsaa
det førstnævnte Skrifts Text er meget interpolyeret. Der vare
flere Forfattere af dette Navn, og man er ikke enig om, at
den her omtalte bør regnes til Empirikerne.

Ed. princ. af π. ὕλ. ἰατρ. Aldus. (tilligemed Askandros).
Venet. 1499. Fol.

† Ib. 1518. Aldina 2da ved Hieronymus Roscius, lille 4.

Dernæst efter forskellige Udgaver, f. Ex. (I. Cornarius) Ba-
sil. ap. Bebel. 1529. 4., (I. Goupyhus) Paris. 1549. 8, hvilke
deels indeholde mere, deels mindre af de Skrifter, som bære
Dioscorides' Navn,

† I. A. Saraccnus. Francof. 1598. Fol.

C. Sprengel, de materia medica cet. Lips. 1829. 2 Voll. 8. (Vol. XXV—XXVI af C. G. Kühnii opera medicor. Græcor.).

Ed. pr. af περί εὐπορίστον: I. Moiban & C. Gesner. Argent. 1565. 8. Ogsaa i udg. 1598.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 878 sqq.

§. 363.

Methodikernes Skole begyndte at danne sig i første Halvdeel af første Aarh. f. Chr. ved

Themison fra Laodicea. Denne Skole antog, at der gives visse κοινότητες (communitates), ved hvilke Sygdommene kendes, og Midlerne til deres Helbredelse bestemmes. Modstanderne bekyldte dette System især for Forsømmelse af Anatomie og Physiologie.

Iblandt dette Systems Tilhængere vare:

Thesalos fra Tralles i Midten af 1ste Aarh. efter Christus.

Kriton, imod Slutningen af samme Aarhundrede. Havde skrevet κοσμητικά, 4 B., hvorom see

J. A. Fabric. Bibl. Gr. Vol. XIII, 132 sqq. (ed. vet.).

Soranos. Formodentlig tvende af dette Navn fra Ephesos. Den berømteste af disse opholdt sig i Alexandria, og derefter i Rom, omtr. 100 Aar eft. Chr. Af hans Skrifter have: 1) περί σημείων καταγμάτων τοῦ κορπίου udg. af *A. Cocchi* i Græcor. chirurgicar. libri. Flor. 1754. Fol.

2) περί μήτρας καὶ αἰδοίου γυναικείου, udg.

+ ap. Turnebum (med Rufus fra Ephesos, ndfr. §. 364, ved I. Goupylus). Paris. 1554. 8.

Nogle mænte, at dette Skrift er af Sen. Soranos, af hvem ogsaa høveds-Hippokratides' Levnet, udg. af

J. A. Fabricius i Bibl. Gr. XII, 675 sqq. (ed. vet.).

Ogsaa kaldes under Soranos' Navn en Indledning til Lægevidenskaben (Integrale in arte medica), som nu kun er til paa Latin, og maaskee er forfattet af

Caelius Aurelianus, der efter Nogle levede i 5te Aarh., efter Andre omtr. 230 eft. Chr. (Sprengel). Dette Skrift, som er vigtigt til Kundskab om det methodiske System, er udgivet tilligemed flere medicinske Skrifter

(Medici veteres, Alban. Parvus) i Basl 1628. Fol.

Moschion. Maaskee ikke længe efter Soranos, sættes af Andre i 5te Aarh. Samt tillægges πρὸ τῶν πνευματικῶν πραγμάτων.

Udg. i flere Samlinger, f. Ex. i

+ Casp. Wolfii Gynæcciorum Commentarii. 3 Voll, 1586. 4 (Vol. I. P. 1 sqq.). Bedst af F. O. Dewez. Viennæ 1793. 8.

S. 354.

Ved at lægge stoiske og peripatetiske Philosophemer til Grund, dannede sig fra Midten af 1ste Aarh. eft. Chr. en ny Skole, hvis Lære var en særlig Form af Dogmatismen, og hvis Tilhængere kaldte sig Pneumatikere; af hvilke dog de Fleste gik over til Eklekticismus, idet de ikke sluttede sig til nogen enkelt Skole, men dannede sig deres Lære ved Udvalg af forskellige Systemer (Synkretismus). Af denne pneumatisk-elektiske Skole nævne vi:

Athenæos fra Attalia i Kilikien. Omtr. 50 eft. Chr.

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated March 1, 1861. It is a copy of the original letter, and is signed by the President.

THESE ARE THE ONLY TWO REPRODUCED
EVIDENCE REPORTS ON THIS SUBJECT. THE OTHER
ONE WAS A COPY OF THE ORIGINAL.

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific information required.

[illegible]

— The following are the names of persons who have been elected to the various offices of the various societies and organizations of the city:

Tredie Afdeling.

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a formal communication, and it is written in a very dignified and official style. The President expresses his regret that he cannot deliver the message in person, and he explains the reasons for this. He then proceeds to discuss the state of the Union, and he mentions the recent election of Abraham Lincoln as President. He also mentions the secession of the Southern States, and he expresses his hope that the Union will be preserved.

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1877. It is a formal communication, and it is the first of its kind since the Reconstruction era. The letter is signed by President Grant, and it is addressed to the Senate and the House of Representatives. The letter is a formal communication, and it is the first of its kind since the Reconstruction era. The letter is signed by President Grant, and it is addressed to the Senate and the House of Representatives.

† *Ed. princ.* (I. Goupylus). Paris. 1554. 8. (Pleier at være samlet med Rufus. See *ibid.*).

G. Henisch. Aug. Vind. † 1608. (Ny Titel: 1627). Fol.

J. Wiggan. Oxon. 1723. Fol.

H. Boerhave. Lugd. Bat. 1731. († Ny Titel 1735). Fol.

C. G. Kühn. Lips. 1828. 2 Voll. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 703 sqq.

Cassius Selix, med Tilnavn: **Iatrofophista**, om hvem Andre antage, at han har levet under Augustus og Liberius. *Ιατρικὰ ἀπορίτῃ καὶ προβλήματα περὶ ζωῶν καὶ τετραπόδων*.

† *Ed. princ.* ap. viduam C. Neoharū, Paris. 1541. 12.

C. Geener. Tigur. 1562. 8.

Bon. Vulcanius. Lugd. Bat. 1597. 8.

† A. Rivinus. Lips. 1653. 4.

Rufus fra Ephesos, som af Andre sættes noget tidlige, og regnes til Dogmatikerne. Han roses højt for sine Skrifter Indhold og Foredrag. 1) *περὶ ὀνομασίας τῶν τοῦ ἀνθρώπου μερῶν*; 2) *π. τῶν ἐν ψύχει καὶ νεφροῖς παθῶν*; 3) *π. φαρμάκων καθαρτικῶν*. Sammenl. §. 382.

† *Ed. princ.* ap. Turnebum. Paris. 1554. 8. (Pleier at være samlet med Arctæos og Soranos. See §. 363).

G. Clinch. Lond. 1726. 4.

C. F. Matthæi. Mosquæ 1806. 8. (Nye Tillæg udaf Haandskrifter).

Anmærkn. Nogle tilskrive Rufus et Digt af uds. Forfatter og Tid: *de viribus herbarum deo alicui consecratarum*. *Ed. pr.* Aldas med Dioscorides (§. 362).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 714 sqq.

§. 365.

Galenus, fød i Pergamos 131. efter Chr. anseende af Altes af Antikens 70. Aar. Han studerede paa flere Steder, hvor Lægevidenskaben blomstrede, lærte meget, og opholdt sig meest i sin Højskole, i Akademi, og endog igjen i sit Hiem. Hans Mønster var Hippokrates, hvis Eremiter han fulgte ved igjen at betrede Jagttagelsens Vej, og hvis Skrifter han fortolkede efter platoniske og aristotelisk-peripatetiske Grundsatninger. Hans Skrifter angaa ikke blot Medicinen, men ogsaa andre Videnskaber, især Philosophien og dens Historie. Ved hans mange og vigtige Skrifter udbredte hans Anseelse og Indflydelse sig vidt og bredt, først hos Araberne, og siden overalt, hvor Videnskaber dyrkes. De Græker, som især tillægger disse Skrifter, ere Haar til Blotløshed, Epidemindighed og Dødsbed.

§. 366.

Mange af hans Skrifter, dels af medicinsk, dels af andet Indhold, ere tabte; en Deel, som bære hans Navn, ere endnu ikke udgivne. 82 Skrifter ansees for ægte, foruden Commentarer over en betydelig Deel af Hippokrates' Værker. Desuden findes et Antal af dels større, dels mindre Fragmenter, samt mange Skrifter, der vel bære Galenus' Navn, men dels ere af uvis Ægthed, dels nægte. En Deel af de ham tillagte Skrifter, endog nogle af de ægte, findes ikkun i latinske Oversættelser.

§. 367.

Af hans Skrifter nævne vi her: 1) *τὴν ἰατρικὴν*, der indførtes som Regel i alle Skoler, fortolkedes af Mange,

og i Middelalderen kaldtes *Microtechnum*, *Microtegium*, eller *Tegnum*. 2) *περὶ χρεῶς τῶν ἐν ἀνθρώπῳ σώματι μορίων*, 17 B.; 3) *π. τῶν πεπονθότων πόπων*, 6 B.; 4) *π. συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ γένη*, 14 B. Kraherne kaldte den *Miramir*. 5) *π. πνεύ. φρεσ. τῶν κατὰ γένη*, 7 B. 6) *θεραπευτικὴ μέθοδος*, 14 B. I Middelalderen kaldtes den *Megalotechnum*. 7) *περὶ φλεβοταμίας θεραπευτικῶν βιβλίων*, og flere Skrifter om denne Gienstand. 8) *ὑγιεινοὶ λόγοι*, 6 B. 9) *περὶ τροφῶν ἀνθρώπου*, 3 B. 10) *ὅτι τὰ τῆς ψυχῆς ὄντα ταῖς τοῦ σώματος κράσεσιν ἔπεται*. 11) *π. διαγνώσεως καὶ θεραπείας τῶν ἐν τῇ ἐκείνου ψυχῇ ἰδίᾳ παθόντων*. Deri meget uenhørende til hans Tidendoms og Angvøms Historie. 12) Fortsættelse, under Titel: *περὶ διαγν. κ. θερ. τ. ἐκ. ψ. αμαρτημάτων*. 13) *π. κινουμένων δεπλάσεως*. Af hans formodentlig tidligere Skrifter: 14) *π. ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων*, 9 B. 15) *π. ὁσίων*, 16) *π. φλεβῶν καὶ ἀρτηριῶν ἀνατομῆς*. 17) *π. νέρων ἀνατομῆς*. 18) Fortsiellige Skrifter *περὶ σφυγμῶν*. 19) *ἐξηγήσεις τῶν Ἰπποκράτους γλοιόσων*. (See ovenf. §. 167).

Af de Skrifter, som ere af mere almindeligt Indhold, nævnes her: 20) *περὶ αἱρέσεων*. 21) *ὅτι ἁρισταὶ ἰατροὶ καὶ φιλόσοφοι*. 22) *πρωτοπτικὸς λόγος ἐπὶ τῆς τέχνης*. 23) *π. τῶν Ἰπποκράτους καὶ Πλάτωνος δογμάτων*, 9 B. 24) *π. τῶν ἰδίων βιβλίων*: baade om hans Levnet og Skrifter. Desuden et andet Skrift af lignende Indhold.

Imidlertid de Skrifter, hvis Nytte er uvis, ere:

εἰσαγωγή ἡ ἰατροῦ περὶ τύπων; περὶ τῶν ἐπιδησιῶν ο. α.

De fleste af Sædnes Ordre ere oversatte paa
 Dtsk, mange paa Hebraisk. Paa Latin oversattes disse Bø-
 ger først af Nicolaus Rheginus af Calaber i Begyndelsen
 af 14de Aarhundrede, siden af mange Andre, s. Ex. af De-
 metrios Chalkondylas, Georg. og Laur. Balla, Erasmus Rot-
 terdams, Jan. Cornarius etc.

in. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷

per *Diomed. Bonardum* ap. Ph. Pintum de Caneto. Ver-
bet. 1490. B. Vall. Fol. 1. 1113. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140.

1. 2. *Ed. prima. Aldus. Venet. 1525. 5 Voll. Fol.*
 3. *(H. Camerarius, L. Richerus, L. Camerarius). Ap. Gra-*
tandrum, Basil. 1538. 5 Voll. Fol.

† *Ren. Chartier* (med Hippocrates). Lutet. Paris. 1679.
See §. 167. S. 214—215.

C. G. Kühn (i Medicorum Græcor. Opp. quæ exstant).
Lips. 1827 sqq. 8. Vol. XIX usque 1830.

Udgaver af enkelte Skrifter:

† *Th. Goulston, Gal. opuscula varia* (9). Lond. 1640. 4.
Bogen: Quod optimus medicus idem sit et philosophus
(S. 367, 21)!

Ad. Coray. Paris. 1816. 8.

Admonitio ad litteras addiscendas (§. 367, 22): J. G. Koehler, Lips. 1778. 8. A. Willet, Lugd. Bat. 1812. 8.

De optimo docendi genere. C. G. Kühn, Lips. 1818. 8.

Overmaade meget er skrevet om Galenos' Lære og Skrifter;
man see *J. A. Fabric. Bibl. Gr. V, 377—500.*

Conf. *A. Mai* variae lectt. ad Galenum i Juris civil.
Antejustin. reliquis. Rom. 1823. 8.

Christodoros fra Kopte. Samme Lib. 2 Epigrammer, og en Beskrivelse af de Kunstværker, som fandtes i det af Septimius Severus anlagte Zeurippos = Gymnasium i Constantinopel (ἐκφρασις ἀγαλμάτων eet.). Dette Digt, som bestaaer af 416 hexametriske Vers, udgjør B. 2 af Konstant. Kephala's Anthologie.

Makedonios fra Thessalonika, omtr. 40 meest erotiskke Epigr., som høre til de bedre fra den Lib.

Julianos, Præfekt i Ægypten, i Begyndelsen af 6te Aarhundrede. Omtr. 70 Epigr.

Leontios Scholastikos med Tilnavn Minotauros.

Paulos Silentiaris. Henimod 80 Epigr. Meest af erotisk Indhold, og ikke uden poetisk Kano (Hammenl. S. 387).

Agathias fra Myrina, i Slutningen af 6te Aarhundrede. Historiker (S. 396). Anthologisk (S. 378). Hans Daphniaka i 9 B. er tabt. Bevarede ere omtrent 100 Epigrammer, beslægtede i Indhold og Kano med dem af Paulos Silentiaris.

Men selv i denne Digtere blev efter det 7de Aarhundrede de, som øvede den røde Færd, sjældne. Regle omtales i det Følgende, f. Ex. Theodoros Prodromos i 12te Aarh. (S. 389) og Manuel Philes i 14de Aarhundrede (S. 390). Fra denne tidligere Periode ere uden Tvivl et betydeligt Antal Epigrammatister, hvis Levetid og Epigrammer, hvis Forfattere, ere ubekendte.

Anmærkn. De kunstlede epigrammatiske Former, som ere omtalte S. 190, brugtes uden Tvivl ogsaa i denne Periode.

§. 371.

Artemidoros fra Ephesos, med **Isaakus Daldianos**.
 I Midten af andet Aarh. eft. Chr. Hans *Ὀνειροκρίτικα*,
 s. B., bærer Titels Præg, men indeholder Oplysninger Udgaa
 om den samme Tid.

+ *Ed. prim.*, Aldus, Venet., 1518. 8. (Peri P. 110 sqq. tillige
περὶ ἐνυπνίων af en Forfatter **Synesios**, See ovenf. §. 464).

+ **N. Rigaltius**, Paris. 1608. 4.

L. G. Reiff, Lips. 1805. 2 Voll. 8.

J. A. Fabric, Bibl. Gr. V, 260.

Vi nævne her 3 Fragmenter af **Justinos** fra Laodicea (omtrent i Midten af 2det Aarh.): *περὶ πολέμου* (de divinationibus inter arma per astrologiam facien-
 dis) udg. ved

A. Mai i scriptt. vett. nova collect. (§. 397). Vol. II. P. 675 sqq.

Fra en tidligere Tid ere:

Joannes Laurentios Philadelphos Lydos, under Justinian. See §. 406.

Achmet ell. **Achamates** i 9de Aarh. (820). *Ὀνειροκριτικά*. Uvist om først skrevet paa Arabisk, eller Græsk, eller maaskee et Udtog udaf forskellige Forfattere.

N. Rigaltius, med **Artemidoros**. See ovenf.

Ende metriske **Oneirokritika**, det ene 101, det andet 146 iambiske Vers, indeholdende alphabetiske Drømmetydninger, tillægges

Astrampsycho, om hvem Intet vides; og

Triskephoros, formodentlig den yngre Patriarch af dette Navn i 13de Aarh.

(~~Oracula~~ ~~metrica~~ ~~Jovis~~ ~~Apollinis~~ ~~cet.~~ ~~ab~~ ~~Jo.~~ ~~Obsopoco~~ ~~col-~~
Oracula metrica Jovis, Apollinis cet. ab Jo. Obsopoco col-
lecta. Paris. 1599. 1607. 8.

d. Physiognomik.

§. 372.

Iblandt de physiognomiske Skrifter er et, som bærer
 Aristoteles' Navn, men uden Tvivl er ægte. Se ovfr.
 §. 285. B. 5.

Melampus. Dindr. 278 f. Chr. *Μαρκιανή* *περί*
παλμών og et Fragm. af *περί* *ελαίων* *τοῦ* *σώματος* (de
 nævis oleaceis in corpore).

Polemon. I Glættningen af 1ste Aarh. efter Chr. eller
 maaſtee ſildigere under Hadrianus. Under hans Navn findes:
φυσιγνωμικῶν ἐγχειρίδιον.

Adamantios, der formodentlig levede i Begyndelsen af
 5te Aarh., under hvis Navn findes *φυσιγνωμικά*, 2 B.,
 som for største Delen ere Udtog af de toende hypocrontiske Bøger.

De toende sidste findes i

+ Cam. Perusci Udg. af *Æliani var. histor. Rom. 1545. 4.*
 (Ovfr. §. 242), og alle tre i

I. G. F. Franzii scriptores Physiognomiae veteres. Al-
tenb. 1780. 8.

Joannes Mauropus, i Midten af 11te Aarhundrede.
Τὰ ἐκ φύσεως γνωμικά τοῦ ἀνθρώπου.

I. F. Boissonade (som anonymt) med Proflos' Bekend af
Marinos (§. 416); *Lips. 1844. 8.*

ca. A. M. 1816. (Viden. Nat. Hist. Boj. 1816. (1816.))
 οὐλογοῦ. Ἑλληνικῶν ἀνecdότων. V. 1816. (1816.))
 2. 1816. (1816.))

XIII. Praktiske Videnskaber.

Samment. b. 169.

a. Statskunst (Politik) og Statsøkonomie.

§. 373.

De beels, bevarede, beels, tabte, Bøger, af denne Art
 ere allerede, for saavidt de i dette Skrift skulde omtales,
 anførte, i det Foregaaende. Her nævnes altsaa blot de hid-
 hørende Forfattere, med Henviisning til de Steder, hvor de
 Skrifter af dem, der høre til disse, ere anførte.

Aristoteles. §. 270. 276. VII, VIII.

Theophrastos. §. 278.

Heraclides Pontikos. §. 282.

Dikarchos. §. 184. 251. 282.

Denon fra Sition. §. 288.

Plutarchos (§. 237. 304), i hvis, saavel, som, i andre
 Forfatteres her ikke nævnte Bøger Bidrag til denne Videns-
 skab og dens Historie forekomme.

Samment. §. 463. Anmærk.

b. Land- og Huusvæsen.

§. 374.

Herib. herer:

Klilandros fra Kolophon. B. 179.

Plutarchos. Hvad der i hans Skrifter forekommer om disse Gienstande; findes i hans saakaldte philosophiske Skrifter (§. 304).

Arrianos (§. 238. 256. 292. 354), af hvis Skrifter hører herhvid: *κυνηγετικός*, hvori han efterligner Xenophons Afhandling om denne Gienstand.

† *Lac. Holstenius. Paris. 1644. 4.*

C. Zeune med Xenophons *Politica* cet. *Lips. 1778. 8.*

Oppianos. Dvfr. §. 182.

De Skrifter og Fragmenter, som indbefattes og omtales i Samlingen: *Geoponika*, ere deels forfattede i den foregaaende, deels i denne, deels i den følgende Periode, og omtales i den følgende Periode (§. 471), da den Samling, som have under Navn af *Geoponika*, først dengang foranstaltedes.

Anmærkn. Kunsternes Theorie (§. 170) omtales ikke særskilt; men hvad der er at bemærke om deres Litteratur, findes leilighedsviis anført ved de Forfattere, som have skrevet om disse Gienstande. See f. Ex. om Musikken §. 351—352. *Sammenl.* §. 317 fgg. og 332 fgg.

Plaintiff's Exhibit 1: A copy of the letterhead memorandum dated 1/11/68, captioned "Re: [redacted]".

UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT
WASHINGTON, D. C. 20246

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific information required.

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

Tredie Afdeling.

...the ... ..
... ..

1953-1954. 1955-1956. 1957-1958. 1959-1960. 1961-1962. 1963-1964. 1965-1966. 1967-1968. 1969-1970. 1971-1972. 1973-1974. 1975-1976. 1977-1978. 1979-1980. 1981-1982. 1983-1984. 1985-1986. 1987-1988. 1989-1990. 1991-1992. 1993-1994. 1995-1996. 1997-1998. 1999-2000. 2001-2002. 2003-2004. 2005-2006. 2007-2008. 2009-2010. 2011-2012. 2013-2014. 2015-2016. 2017-2018. 2019-2020. 2021-2022. 2023-2024. 2025-2026. 2027-2028. 2029-2030. 2031-2032. 2033-2034. 2035-2036. 2037-2038. 2039-2040. 2041-2042. 2043-2044. 2045-2046. 2047-2048. 2049-2050. 2051-2052. 2053-2054. 2055-2056. 2057-2058. 2059-2060. 2061-2062. 2063-2064. 2065-2066. 2067-2068. 2069-2070. 2071-2072. 2073-2074. 2075-2076. 2077-2078. 2079-2080. 2081-2082. 2083-2084. 2085-2086. 2087-2088. 2089-2090. 2091-2092. 2093-2094. 2095-2096. 2097-2098. 2099-2100. 2101-2102. 2103-2104. 2105-2106. 2107-2108. 2109-2110. 2111-2112. 2113-2114. 2115-2116. 2117-2118. 2119-2120. 2121-2122. 2123-2124. 2125-2126. 2127-2128. 2129-2130. 2131-2132. 2133-2134. 2135-2136. 2137-2138. 2139-2140. 2141-2142. 2143-2144. 2145-2146. 2147-2148. 2149-2150. 2151-2152. 2153-2154. 2155-2156. 2157-2158. 2159-2160. 2161-2162. 2163-2164. 2165-2166. 2167-2168. 2169-2170. 2171-2172. 2173-2174. 2175-2176. 2177-2178. 2179-2180. 2181-2182. 2183-2184. 2185-2186. 2187-2188. 2189-2190. 2191-2192. 2193-2194. 2195-2196. 2197-2198. 2199-2200. 2201-2202. 2203-2204. 2205-2206. 2207-2208. 2209-2210. 2211-2212. 2213-2214. 2215-2216. 2217-2218. 2219-2220. 2221-2222. 2223-2224. 2225-2226. 2227-2228. 2229-2230. 2231-2232. 2233-2234. 2235-2236. 2237-2238. 2239-2240. 2241-2242. 2243-2244. 2245-2246. 2247-2248. 2249-2250. 2251-2252. 2253-2254. 2255-2256. 2257-2258. 2259-2260. 2261-2262. 2263-2264. 2265-2266. 2267-2268. 2269-2270. 2271-2272. 2273-2274. 2275-2276. 2277-2278. 2279-2280. 2281-2282. 2283-2284. 2285-2286. 2287-2288. 2289-2290. 2291-2292. 2293-2294. 2295-2296. 2297-2298. 2299-2300. 2301-2302. 2303-2304. 2305-2306. 2307-2308. 2309-2310. 2311-2312. 2313-2314. 2315-2316. 2317-2318. 2319-2320. 2321-2322. 2323-2324. 2325-2326. 2327-2328. 2329-2330. 2331-2332. 2333-2334. 2335-2336. 2337-2338. 2339-2340. 2341-2342. 2343-2344. 2345-2346. 2347-2348. 2349-2350. 2351-2352. 2353-2354. 2355-2356. 2357-2358. 2359-2360. 2361-2362. 2363-2364. 2365-2366. 2367-2368. 2369-2370. 2371-2372. 2373-2374. 2375-2376. 2377-2378. 2379-2380. 2381-2382. 2383-2384. 2385-2386. 2387-2388. 2389-2390. 2391-2392. 2393-2394. 2395-2396. 2397-2398. 2399-2400. 2401-2402. 2403-2404. 2405-2406. 2407-2408. 2409-2410. 2411-2412. 2413-2414. 2415-2416. 2417-2418. 2419-2420. 2421-2422. 2423-2424. 2425-2426. 2427-2428. 2429-2430. 2431-2432. 2433-2434. 2435-2436. 2437-2438. 2439-2440. 2441-2442. 2443-2444. 2445-2446. 2447-2448. 2449-2450. 2451-2452. 2453-2454. 2455-2456. 2457-2458. 2459-2460. 2461-2462. 2463-2464. 2465-2466. 2467-2468. 2469-2470. 2471-2472. 2473-2474. 2475-2476. 2477-2478. 2479-2480. 2481-2482. 2483-2484. 2485-2486. 2487-2488. 2489-2490. 2491-2492. 2493-2494. 2495-2496. 2497-2498. 2499-2500. 2501-2502. 2503-2504. 2505-2506. 2507-2508. 2509-2510. 2511-2512. 2513-2514. 2515-2516. 2517-2518. 2519-2520. 2521-2522. 2523-2524. 2525-2526. 2527-2528. 2529-2530. 2531-2532. 2533-2534. 2535-2536. 2537-2538. 2539-2540. 2541-2542. 2543-2544. 2545-2546. 2547-2548. 2549-2550. 2551-2552. 2553-2554. 2555-2556. 2557-2558. 2559-2560. 2561-2562. 2563-2564. 2565-2566. 2567-2568. 2569-2570. 2571-2572. 2573-2574. 2575-2576. 2577-2578. 2579-2580. 2581-2582. 2583-2584. 2585-2586. 2587-2588. 2589-2590. 2591-2592. 2593-2594. 2595-2596. 2597-2598. 2599-2600. 2601-2602. 2603-2604. 2605-2606. 2607-2608. 2609-2610. 2611-2612. 2613-2614. 2615-2616. 2617-2618. 2619-2620. 2621-2622. 2623-2624. 2625-2626. 2627-2628. 2629-2630. 2631-2632. 2633-2634. 2635-2636. 2637-2638. 2639-2640. 2641-2642. 2643-2644. 2645-2646. 2647-2648. 2649-2650. 2651-2652. 2653-2654. 2655-2656. 2657-2658. 2659-2660. 2661-2662. 2663-2664. 2665-2666. 2667-2668. 2669-2670. 2671-2672. 2673-2674. 2675-2676. 2677-2678. 2679-2680. 2681-2682. 2683-2684. 2685-2686. 2687-2688. 2689-2690. 2691-2692. 2693-2694. 2695-2696. 26

[illegible]

1990

R. F. P. Brunek, *Th. Gaisford*, (Ed. Lips., Vol., III. P. 261—264), og I. F. Boissonade.

‡ Skrift: Paris. ap. Wechel. 1543. 4. (med fl. Str.).

Et astrologisk Digt i episke Vers: *περὶ καταρχῶν*, som af de fleste antages at være fra 4de Aarh., hvoraf ifkun findes eet Haandskrift, hvori Forfatteren kaldes

Maximos, der sædvanligen holdes for Maximos Epitrota, der var Julians Lærer, omtrent i Midten af 4de Aarh. (§. 429).

Ed. princ. i J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* IX, P. 322 sqq.

E. Gerhard. Lips. 1820. 8.

Forskjellige Digte og Fragmenter, som deels ere af uviste Forfattere, deels fra uvist Tid, men som pleie at sættes i Slutningen af 4de Aarhundrede, nævne vi her, tildeels med Henviisning til det Foregaaende:

1) et astrologisk Digt, sædvanligen tillagt Manethon (§. 183),

2) et anonymt Digt om Planternes Kræfter, af Noget tillagt Rufus fra Ephesos (ovfr. §. 364),

3) de saakaldte orphiske Argonautika (ovfr. §. 27),

4) et iambisk Læredigt (269 B.) af alchemistisk Indhold: *περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων μυστικῆς τέχνης*, af Noget tilskrevet Romanforfatteren Heliodoros (ovfr. §. 329), men uden tilstrækkelig Grund.

Udg. af J. A. Fabric. i *Bibl. Gr.* VIII, 118 sqq.

5) Forskellige Fragmenter, deels i hexametriske, deels i elegiske Vers, meest af astrologisk Indhold, af

Dorotheos fra Sidon og

Annubis.

Fjerde Periode.

Fra Constantin d. Store (306 est. Chr.) — Constantinopels
Erobring ved Tyrkerne (1453).

Indledning.

§. 375.

Den Indflydelse, som Cædernes Udvægtning og mangeslags Ulykker allerede i foregaaende Periode havde paa Culturen i Almindelighed, og paa Litteraturen i særdeleshed, blev denne Periode slet ikke mærkeligere. Vel havde Litteraturen ogsaa dengang udmærkede Mænd at opvise; de Mægtige søgte ikke slet den Værd ved at beskytte Kunst og Videnskab; men da Betingelserne for Litteraturens blomstrende Tilstand ikke længer vare forhaanden, var det vel muligt at forhånde, men ikke at standse Tilbagegangen. Iblant de Begivenheder og Forhold, som i denne Periode havde stor Indflydelse paa Litteraturens, nu og da gunstigere, men i det Hele forværrede Tilstand, ville vi her især nævne Kæiser-Residentens forflytning fra Rom til Constantinopel (330), Rigets Deling (395), iblandt indre Uroligheder, Krige, Overskud af fremmede folkeskræder, de mere og mere indgribende theologiske Stridigheder, samt mange Begivenheder og Tildragelser, der nu virkede mere ødelæggende, end de vilde have virket i den tidligere Tid, medens Litteraturen i sig selv besad saadan Livskraft og Styrke, at den ikke strax følte skadelige Virkninger

af enhver ugunstig Omstændighed. I det øst-romerske Rige bevarede Litteraturen et længere og kraftigere Liv end i det vestlige, fordi Culturen der var dybere rodfæstet hos Folket i Almindelighed, og derfor ikke var saa afhængig af Tilfælde, og ikke saa let bukkede under for Modstand og Uheld. Adskillige Stæder, navnlig Constantinopel, Antiochia, Ebesa, Berytos, Nesibis, Athen og Alexandria, udmærkede sig ved videnskabelige Indretninger; og flere Keisere, ja Keiser-Familier beskyttede Videnskaberne; endstøndt ofte mere af Forsængelighed og Mode, end af Kierlighed til dem. Hos Arabernes Chalifer fandt flere Dele af den græske Litteratur, navnlig Medicin, Mathematik og Philosophie, en Tidlang et Tristed. Under saa mange afværende Forhold maatte Litteraturens Tilstand i dette lange Tidsrum, og i de forskellige Lande, være meget ulig; men i det Hele var dog, med Fortidens Rand, ogsaa Litteraturens blomstrende Tilstand uigjentabeligen tabt. Mange af den græske Litteraturs Bøger gik allerede dengang til Grunde ved Uheld, ved Eiggældighed, og ved forsætlig Udslæggelse. Ved at have benyttet saadanne nu tabte Bøger, fik aandeløse Samlere og Compilatorer en Vigtighed, som de ellers ingen Udseemst havde til. — Alligevel bevaredes midt i alle Uheld en Rest af græsk Litteratur og Sprogkundskab i det byzantinske Rige, hvilken Levning ved dette Riges endelige Undergang forplantedes til Italien, og blev Grundspiren til Europas aandelige Gienfødelse.

P. o e s i e.

1) *Επιγράμματα.*

(Comment. §. 83: 189—190).

§. 376.

Libernies *Hand* træder sin Indflydelse ogsaa paa den epigrammatiske Digtart; men denne aabnede dog fremdeles et passende *Epitærium* selv for de ringere *Evner*, og har gode Digte at opvise ogsaa i denne Periode. — Af Epigrammatisterne efter *Constantin d. St.* nævnes her:

Gregorios Nazianzenos med Tilnavn *Theologos*, udmærket som Theolog og christelig Taler. Formod. 300—389, eller tidligere. Han blev Biskop i *Constantinopel* 378, men fratraadte dette Embede 381, og beskæftigede sig især med Poesien. Af hans Arbejder i forskellige Digtarter og Digtformer hører herhvid 254 Epigrammer, hvilke udgjøre B. 8 af *Konstantinos Kephalas' Anthologie* (§. 378. 2). Iblandt hans øvrige Digte er hans Levnets i iambiske Vers indtil han forlod *Constantinopel*. Et christeligt Skuespil: *Χριστός πάσχω* synes ikke at være af ham.

Palladas fra *Chalkis*. Aarchundrede $\frac{4}{5}$. Dmtr. 150 Epigrammer.

Synesios fra *Kyrene* (§. 385. 417).

§. 377.

I 6te Aarchundrede:

Marianos, med Tilnavn *Scholastikos*. Dmtr. 500.

(30*)

af enhver ugunstig Omstændighed. I det øst-romerske Rige bevarede Litteraturen et længere og kraftigere Liv end i det vestlige, fordi Culturen der var mere rodfæstet hos Folket i Almindelighed, og derfor ikke var saa afhængig af Tilfælde, og ikke saa let bukkede under for Modstand og Uheld. Adskillige Stæder, navnlig Constantinopel, Antiochia, Ebesa, Berytos, Nesibis, Athen og Alexandria, udmærkede sig ved videnskabelige Indretninger; og flere Keisere, ja Keiser-Familier beskyttede Videnskaberne, endskøndt ofte mere af Forsænelighed og Mode, end af Kierlighed til dem. Hos Arabernes Chalifer fandt flere Dele af den græske Litteratur, navnlig Medicin, Mathematik og Philosophie, en Tilflugt og Tristad. Under saa mange afværende Forhold maatte Litteraturens Tilstand i dette lange Tidsrum, og i de forskellige Lande, være meget ulig; men i det Hele var dog, med Fortidens Aand, ogsaa Litteraturens blomstrende Tilstand uigenkaldeligen tabt. Mange af den græske Litteraturs Bøger gik allerede dengang til Grunde ved Uheld, ved Egenlybighed, og ved forsætlig Udslæggelse. Ved at have benyttet saadanne nu tabte Bøger, fik aandelose Samlere og Compilatorer en Bigtighed, som de ellers ingen Udkomst havde til. — Alligevel bevaredes midt i alle Uheld en Rest af græsk Litteratur og Sprogkundskab i det byzantinske Rige, hvilken Levning ved dette Riges endelige Undergang forplantedes til Italien, og blev Grundspiren til Europas aandelige Gienfødelse.

P o e s i e.

1) *Επιγράμματα.*

(Samment. §. 83: 189—190).

§. 376.

Libanios' And' hittede sin Indflydelse ogsaa paa den epigrammatistiske Digtatt; men denne aabnede dog fremdeles et passende Epillerium selv for de ringere Gøner, og har gode Digte at opvise ogsaa i denne Periode. — Af Epigrammatisterne efter Konstantin d. St. nævnes her:

Gregorios Nazianzenos med Tilnavn Theologos, udmærket som Theolog og kristelig Taler. Formod. 300—389, eller tidligere. Han blev Biskop i Konstantinopel 378, men fratraadte dette Embede 381, og beskæftigede sig især med Poesien. Af hans Arbejder i forskellige Digtarter og Digtformer høre herhvid 254 Epigrammer, hvilke udgjøre B. 8 af Konstantinos Kephalas' Anthologie (§. 378: 2). Iblandt hans øvrige Digte er hans Levnets i iambiske Vers indtil han forlod Konstantinopel. Et kristeligt Skuespil: *Χριστός πάσχων* synes ikke at være af ham.

Palladas fra Chalkis. Aarthundrede $\frac{1}{2}$. Dmtr. 150 Epigrammer.

Synesios fra Kyrene (§. 385. 417).

§. 377.

I 6te Aarthundrede:

Marianos, med Tilnavn Scholastikos. Dmtr. 500.

(30*)

Christodoros fra **Agypte**. Samme **Lid.** 2 **Epigrammer**, og en **Beskrivelse** af de **Kunstværker**, som fandtes i det af **Septimius Severus** anlagte **Zeuxippos = Gymnasium** i **Constantinopel** (*ἐκφρασις ἑργαμάτων* eet.). Dette Digt, som bestaaer af 416 hexametriske Vers, udgør **B. 2** af **Konstant. Kephala's Anthologie**.

Makedonios fra **Thessalonika**, omtr. 40 meest erotisk **Epigr.**, som høre til de bedre fra den **Lid.**

Julianos, **Præfect** i **Egypten**, i **Begyndelsen** af **6te** **Aarhundrede**. Omtr. 70 **Epigr.**

Leontios Scholastikos med **Liturgi Minotaurus**.

Paulos Silentiarios. Henimod 80 **Epigr.** meest af erotisk **Indhold**, og ikke uden poetisk **Kundskab** (*satirienl.* §. 387).

Agathias fra **Myrina**, i **Slutningen** af **6te** **Aarhundrede**. **Historiker** (§. 396). **Anthologist** (§. 378). Hans **Daphniaka** i 9 **B.** er tabt. Bevarede ere omtrent 100 **Epigrammer**, beslægtede i **Indhold** og **Kundskab** med dem af **Paulos Silentiarios**.

Men selv i denne **Digtart** blev efter det **7de** **Aarhundrede** de, som øvede den med **Helb**, stadig sjældnere. Nogle omtales i det **Følgende**, f. **Ex.** **Theodoros Prodromos** i **12te** **Aarh.** (§. 389) og **Manthel Philes** i **14de** **Aarhundrede** (§. 390). Fra denne tidligere **Periode** ere uden **Tvivel** et betydeligt **Antal** **Epigrammatister**, hvis **Levetider** ikke vides, og **Epigrammer**, hvis **Forfattere** ere **ubestemte**.

Anmærkn. De kunstlede epigrammatiske Former, som ere omtalte §. 190, brugtes uden **Endelagsaad** denne **Periode**.

2) *Ἀνθολογία*...

(Samment. §. 191).

§. 378.

Af dem, som i denne Tidssalder foranstaltede anthologiske Samlinger, kiende vi:

1) Agathias fra Myrina, med Tilnavn Scholastikos, i Slutningen af 6te Aarh. (§. 377). Han foranstaltede et Udvalg (*κύκλος*) af sin og den nærmest foregaaende Tids Epigrammer, hvilken Samling bestod af 7 Bøger, inddeelte og ordnede efter Indholdet. Denne Samling synes at have fundet fortrinlig Indgang, just fordi den var indrettet efter Tidens Smag, og hidtog saaledes til at bringe de ældre Digteres Arbejder af denne Art i Forglemmelse. Indlednings-Digtet af denne saavel som af Meleagros' og Philippos' Samlinger findes i Anthologiens 4de Bog.

2) Konstantinos Kephalas, besørgede en ny Samling i Begyndelsen af 10de Aarhundrede. Den var, ligesom Agathias' Samling, inddeelt i Bøger, efter Indholdet. Han benyttede de ældre Samlinger (§. 191), men til det, han optog af Agathias, føiede han et Udvalg af de Digtere, som havde levet imellem Agathias' og hans egen Tid. — Denne Samling var mere omfattende, end nogen af de øvrige.

3) Maximus Planudes, en Munk i 14de Aarh., foranstaltede en ny Samling. (*Ἀνθολογία διαφόρων ἐπιγραμμάτων*). Han lagde Konstantinos Kephalas til Grund, men udelod, forkortede og forandrede meget, endskiøndt han paa den anden Side har et betydeligt Antal Epigrammer (især

angaaende Kunst og Kunstnere i 4de Bog), som ikke findes hos Konstantinos Kephalas. Formodentlig havde han et fuldstændigere Haandskrift af denne, end vi. Planudes' Anthologie bestaaer af 7 Bøger, inddeelte i Capitler, som ere alphabetisk ordnede, med Undtagelse af enkelte Afdelinger, hvor denne Inddelingsmaade ikke lod sig beqvemt anvende. (Comment. nbf. s. 390).

§. 379.

Den planudiske Anthologie var, efter Videnskaberne's Gienfødselse den meest bekiendte og brugte. Af Konstantinos Kephalas' Samling er, saavidt vi ved, ikke et Haandskrift bevaret. Dette blev fundet af Galmusius i Heidelberg 1606; derfra kom det til Rom 1623; i den franske Revolutionenskrig bragtes det til Paris; og efter Freden i Paris 1815, kom det tilbage til Heidelberg. (Codex Palatinus). Iblandt de forskjellige Afskrifter, som havees fra forskjellige Tider af denne Codex, er Spalettis (1776) den vigtigste. Den er i Hertugen af Gothas Besiddelse, og blev først benyttet af Fr. Jacobs i Commentaren til hans tidligere Udgave af Anthologien, og dernæst udgivet af ham (1813 fgg. See s. 380). Denne Udgave, beriget ved Resultaterne af en sildigere, meget nøiagtig Sammenligning med Haandskriftet selv i Heidelberg (A. J. Paulsen), er den første fuldstændige Udgave af Konstantinos Kephalas' Anthologie, for saavidt denne er bevaret. Den er desuden forøget med et Tillæg, der indeholder de Epigrammer, som findes hos Planudes, men ikke hos Kephalas, samt med andre Tillæg, dels udaf Bøger, dels af Steen-Indskrifter.

§. 380.

De ældste Udgævet indeholde den planudiste Anthologie; i de nyere er Kephala's Anthologie benyttet, og tilsidst høst udgævet.

+ *Ed. princ.* *Ἀνθολογία διαφόρων ἐπιγραμμάτων* (i. e. Anthol. Planudea) (I. Lascaris). Florent. 1494. 4. Unzial-Bogstaver. De 7 Tillægsblade (see Ebert) mangle i det Kongel. Bibliotheks Exemplar.

Aldus. Florilegium divers. epigr. in VII libr. Venet. † 1503. † 1521. † 1550. (in fine 1551). 8.

Ph. Junta. Flor. 1519. 8.

Ed. Ascensiana. Paris. 1534. 8. † (S. Gelenius) Cum not. I. Brodae. Basil. ap. Froben. 1549. Fol. † Ap. Nicolinos Sabienses. Venet. 1550. 8.

En ny Række af Udgaver begynder

Henr. Stephanus. † Paris. 1566. Fol. min. eller stor 4.

† Ap. Wecheli hered. (med Scholier, men fra en tidligere Tid). Francof. 1600. Fol.

Salmasii, Hug. Grotii, og i den nyeste Tid Chardon de la Rochettes Forarbejder til Anthologiens Bearbejdelse ere tabte.

Af de Udgg., som udkom efter 1600, s. Gr. † E. Lubini (ap. Commel. 1604. 4), var ingen af Bigtighed før den af

R. F. P. Brunck, *Analecta veterum poetarum Græcor.* Argent. 1772—1776. 3 Voll. 8.

Brunck benyttede Afskrifter af Kephala's Anthologie, udelod de kristelige Digte, men optog Theokritos, Bion, Moschos og andre Digtere, der ikke høre til Anthologien, og ordnede Indholdet efter Forfatterne.

Fr. Jacobs (§. 379): *Anthologia Græca. Ex recensione Brunckii.* Lips. 1794—1814. 8 Tom. i 13 Voll. (6—13 Commentar).

af enhver ugunstig Omstændighed. I det øst-romerske Rige bevarede Litteraturen et længere og kraftigere Liv end i det vestlige, fordi Culturen der var dybere rodfæstet hos Folket i Almindelighed, og derfor ikke var saa afhængig af Tilfælde, og ikke saa let bukkede under for Modstand og Uheld. Adskillige Stæder, navnlig Constantinopel, Antiochia, Edessa, Berytos, Nesibis, Athen og Alexandria, udmærkede sig ved videnskabelige Indretninger; og flere Keisere, ja Keiser-Familier beskyttede Videnskaberne, endskøndt ofte mere af Forsænelighed og Mode, end af Kjærlighed til dem. Hos Arabernes Chalifer fandt flere Dele af den græske Litteratur, navnlig Medicin, Mathematik og Philosophie, en Tidlang et Tristed. Under saa mange afværende Forhold maatte Litteraturens Tilstand i dette lange Tidrum, og i de forskellige Lande, være meget ulig; men i det Hele var dog med Fortidens Aand ogsaa Litteraturens blomstrende Tilstand uigjenselsdeligen tabt. Mange af den græske Litteraturs Bøger gik allerede dengang til Grunde ved Uheld, ved Ligegyldighed, og ved forsætlig Neglæggelse. Ved at have benyttet saadanne nu tabte Bøger, fik aandelose Samlere og Compilatorer en Vigtighed, som de ellers ingen Adkomst havde til. — Alligevel bevaredes midt i alle Uheld en Rest af græsk Litteratur og Sprogkundskaab i det byzantinske Rige, hvilken Levnings ved dette Riges endelige Undergang forplantedes til Italien, og blev Grundspiren til Europas aandelige Gjenfødelse.

P o e s i e.

1) *Επιγράμματα.*

(Samment. §. 83. 189—190).

§. 376.

Libertines' And' httrede sin Indflydelse ogsaa paa den epigrammatistiske Digtart; men denne aabnede dog fremdeles et passende Spillerum selv for de ringere Coner, og har gode Digte at opvise ogsaa i denne Periode. — Af Epigrammatisterne efter Constantin d. St. nævnes her:

Gregorios Nazianzenos med Tilnavn Theologos, udmærket som Theolog og kristelig Taler. Formod. 300—389, eller sildigere. Han blev Biskop i Constantinopel 378, men fratraadte dette Embede 381, og beskæftigede sig især med Poesien. Af hans Arbejder i forskellige Digtarter og Digtformer høre herhid 254 Epigrammer, hvilke udgjorte B. 8 af Konstantinos Kephalas' Anthologie (§. 378. 2). Iblant hans øvrige Digte er hans Levnets i tambske Vers indtil han forlod Constantinopel. Et kristeligt Skuespil: *Χριστός πάσχω* synes ikke at være af ham.

Palladas fra Chalkis. Aarthundrede $\frac{1}{2}$. Dmtr. 150 Epigrammer.

Synesios fra Kyrene (§. 385. 417).

§. 377.

I 6te Aarthundrede:

Marianos, med Tilnavn Scholastikos. Dmtr. 500.

(30*)

Christodoros fra Ægypt. Samme Lib. 2 Epigrammer, og en Beskrivelse af de Kunstværker, som fandtes i det af Septimius Severus anlagte Zeuxippos = Gymnasium i Constantinopel (ἐκφρασις ἑργαμάτων eet.). Dette Digt, som bestaaer af 416 herametriske Vers, udgør B. 2 af Konstant. Kephalas' Anthologie.

Makedonios fra Thessalonika, omtr. 40 meest erotiske Epigr., som høre til de bedre fra den Lib.

Julianos, Præfekt i Ægypten, i Begyndelsen af 6te Aarhundrede. Omtr. 70 Epigr.

Leontios Scholastikos med Titlen Minotauros.

Paulos Silentiarios. Henimod 80 Epigr. meest af erotisk Indhold, og ikke uden poetisk Kvalitet (Sammenl. S. 387).

Agathias fra Myrina, i Slutningen af 6te Aarhundrede. Historiker (S. 396). Anthologist (S. 378). Hans Daphniaka i 9 B. er tabt. Bevarede ere omtrent 100 Epigrammer, beslægtede i Indhold og Kvalitet med dem af Paulos Silentiarios.

Men selv i denne Digtart blev efter det 7de Aarhundrede de, som øvede den med Held, stedsvis sjældnere. Nogle omtales i det Følgende, f. Ex. Theodoros Prodromos i 12te Aarh. (S. 389) og Manthel Philes i 14de Aarhundrede (S. 390). Fra denne tidligere Periode ere uden Tvivl et betydeligt Antal Epigrammatister, hvis Levetider ikke vides, og Epigrammer, hvis Forfattere ere ubestemte.

Anmærkn. De kunstfærdigste epigrammatiske Former, som ere omtalte S. 190, brugtes uden Tvivl ogsaa i denne Periode.

2) *Ἀνθολογία*...

(Samment. §. 191).

§. 378.

Af dem, som i denne Tidssalder foranstaltede anthologiske Samlinger, kiende vi:

1) Agathias fra Myrina, med Tilnavn Scholastikos, i Slutningen af 5te Aarh. (§. 377). Han foranstaltede et Udvalg (*κύκλος*) af sin og den nærmest foregaaende Tids Epigrammer, hvilken Samling bestod af 7 Bøger, inddeelte og ordnede efter Indholdet. Denne Samling synes at have fundet fortrinlig Indgang, just fordi den var indrettet efter Tidens Smag, og bidrog saaledes til at bringe de ældre Digteres Arbejder af denne Art i Forglemmelse. Indlednings-Digtet af denne saavel som af Meleagros' og Philippos' Samlinger findes i Anthologiens 4de Bog.

2) Konstantinos Kephalas, besørgede en ny Samling i Begyndelsen af 10de Aarhundrede. Den var, ligesom Agathias' Samling, inddeelt i Bøger, efter Indholdet. Han benyttede de ældre Samlinger (§. 191), men til det, han optog af Agathias, føiede han et Udvalg af de Digtere, som havde levet imellem Agathias' og hans egen Tid. — Denne Samling var mere omfattende, end nogen af de øvrige.

3) Maximus Planudes, en Munk i 14de Aarh., foranstaltede en ny Samling (*Ἀνθολογία διαφόρων ἐπιγραμμάτων*). Han lagde Konstantinos Kephalas til Grund, men ubelod, forkortede og forandrede meget, endskiøndt han paa den anden Side har et betydeligt Antal Epigrammer (især

angaaende Kunst og Kunstnere i 4de Bog), som ikke findes hos Konst. Kephalas. Formodentlig havde han et fuldstændigere Haandskrift af denne end Planudes' Anthologie bestaaer af 7 Bøger, inddeelte i Capitler, som ere alphabetisk ordnede, med Undtagelse af enkelte Afdelinger, hvor denne Inddelingsmaade ikke lod sig beqvemt anvende. (Sammenl. ndfr. S. 390).

S. 379.

Den planudiske Anthologie naar efter Bihenskabernes Gienfødselse den meest bekiendte og brøgte. Af Konstantinos Kephalas' Samling er, saavidt vi ved, ikke et Haandskrift bevaret. Dette blev fundet af Salmassius i Heidelberg 1606; derfra kom det til Rom 1623; i den franske Revolutionskrig bragtes det til Paris; og efter Freden i Paris 1815, kom det tilbage til Heidelberg. (Codex Palatinus). Iblandt de forskjellige Afskrifter, som høves fra forskjellige Tider af denne Codex, er Spalettis (1776) den vigtigste. Den er i Hertugen af Gothas Besiddelse, og blev først benyttet af Fr. Jacobs i Commentaren til hans tidligere Udgave af Anthologien, og dernæst udgivet af ham (1813 fgg. See S. 380). Denne Udgave, beriget ved Resultaterne af en sildigere, meget nøiagtig Sammenligning med Haandskriftet selv i Heidelberg (A. J. Paulsen), er den første fuldstændige Udgave af Konstantinos Kephalas' Anthologie, for saavidt denne er bevaret. Den er desuden forøget med et Tillæg, der indeholder de Epigrammer, som findes hos Planudes, men ikke hos Kephalas, samt med andre Tillæg, dels udaf Bøger, dels af Steen-Indskrifter.

§. 380.

De ældste Udgaver indeholde den planudiste Anthologie; i de nyere er Kephalas' Anthologie benyttet, og tilsidst best udgivet.

+ *Ed. princ.* *Ἀνθολογία διαφόρων ἐπιγραμμάτων* (i. e. Anthol. Planudea) (I. Lascaris). Florent. 1494. 4. Unzial-Bogstaver. De 7 Tillægsblade (see Ebert) mangle i det Kongel. Bibliotheks Exemplar.

Aldus. Florilegium divers. epigr. in VII libr. Venet. † 1503. † 1521. † 1550. (in fine 1551). 8.

Ph. Junta. Flor. 1519. 8.

Ed. Ascensiana. Paris. 1534. 8. † (S. Gelenius) Cum not. I. Brodæi. Basil. ap. Froben. 1549. Fol. † Ap. Nicolinos Sabiensis. Venet. 1550. 8.

En ny Række af Udgaver begynder

Henr. Stephanus. † Paris. 1566. Fol. min. eller stor 4.

† Ap. *Wecheli* hered. (med Scholier, men fra en tidligere Tid). Francof. 1600. Fol.

Salmasii, Hug. Grotii, og i den nyeste Tid Chardon de la Rochettes Forarbejder til Anthologiens Bearbejdelse ere tabte.

Af de Udgg., som udkom efter 1600, f. Ex. † *E. Lubini* (ap. Commel. 1604. 4), var ingen af Bigtighed før den af

R. F. P. Brunck, *Analecta veterum poetarum Græcor.* Argent. 1772—1776. 3 Voll. 8.

Brunck benyttede Afskrifter af Kephalas' Anthologie, udelod de kristelige Digte, men optog Theokritos, Bion, Moschos og andre Digttere, der ikke høre til Anthologien, og ordnede Indholdet efter Forfatterne.

Fr. Jacobs (§. 379): *Anthologia Græca. Ex recensione Brunckii.* Lips. 1794—1814. 8 Tom. i 13 Voll. (6—13 Commentar).

... *Jun. Dampf. J. Plani. Valgte Stykket af den græske Anthologien med Løst og Anmærkninger. B. 1. 1828. 8. 10*

3) Dette Tidstrums øvrige poetiske Litteratur.
(Sammentl. §. 173).

_____

_____ §. 381.

De Spor som i den foregaaende Periode end vare bevarede af den ældre græske Digtekunsts Ypperlighed, tabte sig efterhaanden gandske i dette Tidstrum, i hvilket, selv de bedre Digte kun vække Formodning om, hvad deres Forfattere under gunstigere Forhold kunde have udført. Vi finde her ikke Digtekunstens Hovedarter i deres mangesidige Udvikling, som dog tilveie bifoelgaaende Periode; hvoesfor i det følgende Digterne ikke anføres efter Digterne, men efter Tidsfølgen, hvilken dog ofte er meget usikker.

_____ §. 382.

Zelladios fra Antinoë i Egypten (omtr. 310) skreev en Chrestomathie, i det mindste tildeels af grammatisk Indhold, i iambiske Vers. Et Udtog er bevaret hos Photios (Cod. 279).

Io. Meursius. Ultraj. 1686. 4. Sammentl. §. 435.

Naumachios. Uvist naar, men formodentlig fra den tidligere Deel af denne Periode. Christen. Γαμικά παραγέλματα, hvilke, samlede udaf Stobæos, findes i de gnomiske Samlinger (§. 72) af

R. F. P. Brunek, Th. Gaisford. (Ed. Lips., Vol. III. P. 261—264), og I. F. Boissonade.

† Gærfilt: Paris. ap. Wechel. 1543. 4. (med fl. Str.).

Et astrologisk Digt i episke Vers: *περὶ καταρχῶν*, som af de fleste antages at være fra 4de Aarh., hvoraf ifkun findes eet Haandskrift, propri Forfatteren kaldes

Maximos, der sædvanligen holdes for Maximos Epitrota, der var Julians Lærer, omtrent i Midten af 4de Aarh. (§. 429).

Ed. princ. i J. A. Fabric. Bibl. Gr. IX, P. 322 sqq.

E. Gerhard. Lips. 1820. 8.

Forskjellige Digte og Fragmenter, som deels ere af uviste Forfattere, deels fra uvist Tid, men som pleie at sættes i Slutningen af 4de Aarhundrede, nævne vi her, tildeels med Henviisning til det Foregaaende:

1) et astrologisk Digt, sædvanligen tillagt Manethon (§. 183),

2) et anonymt Digt om Planternes Kræfter, af Nogle tillagt Rufus fra Ephesos (ovfr. §. 364),

3) de saakaldte orphiske Argonautika (ovfr. §. 27).

4) et iambisk Læredigt (269 B.) af alchemistisk Indhold: *περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων μυστικῆς τέχνης*, af Nogle tilskrevet Romanforfatteren Heliodoros (ovfr. §. 329), men uden tilstrækkelig Grund.

Udg. af J. A. Fabric. i Bibl. Gr. VIII, 118 sqq.

5) Forskellige Fragmenter, deels i hexametriske, deels i elegiske Vers, meest af astrologisk Indhold, af

Dorotheos fra Sidon og

Manubis.

Udgivelsesstedet af

I. Iriarte i Catal. codd. bibl. Matrit. Vol. I. P. 244. Den
tillige nogle Vers udaf Sophocles (s. 451) π. παραρχών. Sam-
mest, s. 16, Fragm. af en Gigantomachie etc. etc.

6) Nogle anacreontiske Sange, i Codex Palatinus af
Anthologien (s. 379) tilføjede Basilios. Udgivelsesstedet af

I. F. Boissonade i Sylloge poetarum Græcorum. Vol. I.
Paris. 1823. 12.

s. 383.

De fortrinligste iblandt denne Periode's Digtere vare
Qvintus fra Smyrna og især Nonnos; men selv disses
Levealder vides ikke med Bestemthed. Dog er det rimeligt,
at de tilligemed Musæos og Proklos levede i 5te Aarhund-
rede.

Qvintus (Κοῦτιος) fra Smyrna, med Bynavne
Calaber. Af denne Forfatter, om hvem vi forresten Intet
vide, findes et episk Digt: παρακρηθόμενα Ομήρου etc. τα
μεθ' Ομήρου, 14 B., som indeholde Fortsættelse af Homæ-
ros, fra Hektors Død indtil Troias Fald. Med Læggelse, med Ind-
begreb af Grækerne's Hienfart. Hovedkilden ere de tryk-
te Digtere (s. 55. 70). Forfatteren følger snart En, snart en
Anden af disse, hvorved en fiendelig Ulighed imellem Digtets
forskjellige Dele er foranlediget; heller ikke har han undgaaet
det Tvungne i Efterligningen, uden dog at hans Værk der-
ved er blevet, som Nogle ansee det for at være, en blot
Cento af Forfængerne's Digte. Det røber ikke selvsen-
delig, men Forfatteren har ikke kunnet undgaae sin Tids
Afveie, hvilket skienes af de hyppigen deri forekommende

I. Bekker & B. G. Niebuhr med Dexippi, Eunapii cet. histor. quæ supersunt. See oftr. Eunapios.

Kandidos fra Isaurien. I Slutningen af femte Aarh. Skreev en Historie i 3 B. (457—494), hvortil findes hos Photios (Cod. 79).

P. Labbei eelogæ historicarum (oftr. v. Olympiodoros). B. 13—20.

I. Bekker & B. G. Niebuhr, Dexippi, Eunapii cet. See oftr. Eunapios.

Matthos fra Philadelpia i Syrien. Christen. Sophist. I Slutningen af femte eller Begyndelsen af fjerde Aarh. Iblandt flere tabte Bøger skreev han et Værk, som kaldes, Βιζαντιανά, 7 B. (474—omtr. 484). Fragmenter i Excerpt. de legationibus. l. c. P. 77—97.

I. Bekker & B. G. Niebuhr, Dexippi, Eunapii cet. See oftr. Eunapios.

Petros med Tilnavn Patricius eller Magister Officiorum. Af illyrisk Slægt fra Thessalonika. I første Halvdeel af 6te Aarh. Rhetor. Beklædte Mæcepøster i Constantinopel, og udfærdte Gesandtskaber. Fragmenter af hans Skrifter findes i Excerpt. de legationib. l. c. P. 22—30.

I. Bekker & B. G. Niebuhr, Dexippi cet. See oftr. Eunapios.

Ogsaa i A. Maii scriptor. veter. nova collect. (S. 397) findes Fragm. af hans Værk: περὶ πολικῆς ἐπιστομῆς. Vol. II, 574 sqq.

Zesychios fra Miletos, med Tilnavn Illustris eller Illustrinus. I første Deel af 6te Aarh. Foruden andre Skrifter (ndfr. S. 423) havde han skrevet: ιστορικὸν ὡς ἐν συν-

~~SECRET~~

11

新十

07.

44. J114

Handb. d. d. Litt. 8. Bd. Heft 1. 1899. S. 118.

Om Nonnos f. Ex. N. Schow, I. A. Weichert (de Nonno Panop. Witteb. 1810. 4).

Oumeroff, Nonnos von Panopolis cet. Petersb. 1817. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VIII, 661 sqq.

Anmærkn. Af Nonnos høves en poetisk Paraphrase af Johannes' Evangelium. Udgiv. f. Ex. af Dan. Heinsius i Aristarchus sacer. Lugd. Bat. 1627. 8. F. Passow, specimen novæ edit. Evang. Joan. a Nonno cet. Vratisl. 1828. 4.

S. 385.

Musæos Grammaticos, formentlig omtrent Samtidig med Nonnos. Forfatter af et erotisk Digt i episke Vers: *τὰ κατ' Ἡρώ καὶ Λεανδρον*, som vel er bleven den ældste *Musæos*. (S. 30) tilkagt, men ved Indhold, Sprog og Ånd røber, at det er fra den her omtalte *Lid*. Dog er det forfattet i bedre Ånd og Smag end denne *Lidsalbers* sædvanlige poetiske Arbejder.

Edd. pr. Aldus. Venet. (1494) 4. og

I. Lascaris med *Gnomæ monostichæ ex diversis poetis*. See §. 72.

Ap. E. Gourmont. Paris. (1507). 4.

+ Aldus, (Med Orpheus) Venet. 1517. 8. (Dvfr. §. 29).

+ Ap. Juntam. (Med Orpheus) Florent. 1519. 8.

Af en Række følgende Udgaver her fun:

+ Henr. Stephanus i poet. gr. princip. 1566. Fol.

I. Rondellus. Paris. 1628. 8.

I. H. Krmayer. Hal. 1721. 8.

M. Röver. Lugd. Bat. 1767. 8. (cum scholiis).

I. Schrader i *Leovard.* 1741. 8. *gædder* *et H. Schaefer.*
Lips. 1825. 8.

(B. Carpzovius). Magdeb. 1777. 8.

C. F. Heinrich. Hannov. 1793. 8.

F. Passow, Utskrift, Uebers., Einleit. cet. Leipz. 1810. 8.

E. A. Moebius. Hal. 1814. 8.

S. Meibling, Uebers. Digt af o. p. Udg., overs. og oplyst.
Kbhvn. 1823. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 119 sqq.

Proklos fra Lykien. Neoplatoniker (S. 415, 450),
Ser neoplatonist-orphiske Hymner i episke Vers. 4 af disse
Hymner udg. med *Orpheus*

+ ap. *Ph. Juntam.* Flor. 1500. 4 og

+ ap. *Aldum.* Venet. 1517. 8.

M. Maittaire i *Miscellanea Græcorum — carmina.* Lond.
1722. 4.

R. F. P. Brunck i *Analecta* cet. (S. 380) Vol. II, P. 441
sqq. og

F. Jacobs i *Anthol. Græca* (1794 sqq. S. 380) Tom. III,
P. 148 sqq.

De toende Hymner ere fildigere Fundne, og først ud-
givne af

I. Iriarte i *Catalog. codic. bibl. Matrit.* Vol. I. P. 88.

T. C. Tychoen i *Biblioth. d. alt. Litt. u. Kunst.* B. 1.
Ined. S. 46 fgg.

I. Taylor og *G. Wakefield* have udgivet nogle af disse Hym-
ner, uden at kiende *Iriartes* Udgave.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IX, 303 sqq.

Synesios (S. 417). 10 neoplatonist-skriftelige Hymner
i iambiske Vers. Flete Gange udgivne forstilt, f. Ex.

† Ap. Henr. Stephan. Paris. 1578. 12. og Synonyma
 Synon. Opera, ved Dion. Petavius. Edft. 5. 412. Med illu-
 Desuden findes 3 Epigrammer af Synesios i Anthologia.

Fra dette Aarhundrede er formodentlig en ydferlig
 (2343 B.) Beskrivelse af Jesu Levet, som nævnes her, fordi
 den er indfærdt i homeriske Vers og Heltons (Quintus-
 sm, Quintusmetra). Arbejdet af denne Art kunne vel
 vise Kiendskab til og Ovelse i den homeriske Språk, den lægge i ø-
 rigt for Dagen, hvor sniglelt man dengang udøvede Digte-
 kunsten. Denne Cento er af Noget tillagt en vis Pelagios
 Patricius, af Andre Athenais, der som Theodossios d. IIens
 Kone fik Navnet Eudokia (omtr. 460). Naagles begynd-
 tes det af Pelagios og fuldendtes af Eudokia.

† Ed. pr. i Aldi poet. christ. veteres. Venet. 1501. 1502.
 2 Voll. 4. (B. R. har enkelte Dele deraf, og deriblandt Home-
 rocentra).

† Francof. 1541. 8.
 † Ap. Henr. Stephan. Paris. 1578. 12.
 † Poetæ gr. Christ. cum Homer. centon. Paris. 1609. 8.
 L. H. Teucher. Lips. 1793. 8.

§. 386.

Formodentlig i Begyndelsen af siette Aarhundrede:

Cryphiodoros, der synes at have været fra Egypten,
 og at have levet i det her angivne Aarhundrede. Af ham
 have et episk Digt: ἀλωσις Ἰλίου, 691 B., hvori Forfat-
 teren paa sin Tids Maade efterlystede de bedste Digtere
 (5. 66. 70). Han nævnes som Forf. af tabte Digte: Μα-
 ραθονιανά, τὰ κατ' Ἰνπράμεαν, og en Ὀδυσσειὰ λει-

πορραμματα, i. hvilke Bøger, som Koluthos havde skrevet en —
 uvisst hvilket — af de mange Runskrifter, som Oudens Vidensk.
 Samfundet eger.

- † Ed. pr. i Ed. Aldina af Quint. Smyr. (s. 383).
 † Lutet. ap. Vascosan. 1557. 8.
 † flere Samlinger, f. Gr.: † Henr. Stephani poetæ græci
 herodot. oct. Paris. 1566. Fol.
 † Nicander med Coluthus (Gæser) 1570. 12 og i Max.
 sur. t. Bas. 1559. † Lips. 1577. 4.
 † N. Eriachlinus. Francf. 1588. 4.
 I. Merrick, Oxon. 1741. 8.
 A. M. Bandinius. Flor. 1765. 8.
 Th. Northmore. Lond. 1791. 8. Lond. 1804. 8.
 G. H. Schaefer. Lips. 1809. Fol.
 F. A. Weraatcke. Lips. 1819. 8.
 Ap. Weigel. (Coluthus et Tryphiod.) Lips. 1823. 8.
 Ap. Tauchnitium. See s. 383.
 J. A. Fabric. Bibl. Gr. VIII, 169 sqq.

Koluthos fra Sykopolis i Ægypten. Naadnes som
 Forfatter af flere tabte Digte, iblandt hvilke *Kaludoviana*,
 6 B. Bevaret er under hans Navn: *ἑρπαιὴ* *Ἑλένης*,
 392 episke B., et aldeles aandeløst Product.

- † Ed. pr. Aldus. Med Edwinus Emmeracos. See s. 383.
 † flere Samlinger, og oftere med andre Forfattere. See ovfr.
 Tryphiodoros.
 I. D. Lennep. Leovard. 1747. 8. † G. H. Schae-
 fer. Lips. 1825. 8.
 A. M. Bandinius. Florent. 1765. 8.
 I. Bekker. Berol. 1816. 8.
 A. S. Jullien (eum scholiis ined. cet.). Paris. 1822. 8.

Ap. Weigel. og Tauchnitzum. See Sympliciodoros.

G. Hermann, emendationes Coluthi. Lips. 1828. 4.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VIII, 106 sqq.

§. 387.

Paulos, der af sit Embede hos Justinian fik Tilnavnet: **Silentiarios**. I Mitten af det Nættendrebende foruden Epigrammer (§. 377) findes flere Digte, der ikke ere uden Værd: 1) εἰς τὰ ἐν Πυθίοις θεοῦ; 2) ἔκφρασις τῆς μεγάλης ἐκκλησίας; 3) ἔκφρ. τοῦ Αὐβῶνος.

1) † Ed. pr. i Aldi Florileg. diversorum epigrammatum. See §. 380.

I den Juntinske Udg. af dette Floril. (sefr. l. c.) bragtes Versene aldeles i Morden, hvilken Feil forplantedes igiennem en Række af Udgaver (s. Gr. † F. Morellus, Paris, 1598. 8.), indtil den rettedes ved G. L. Lessing, som udgav dette Digt i Beiträge zur Geschichte und Litterat. 1773. B. 1. S. 135 sqq. (Vermischte Schriften. B. 14. S. 183 sqq.).

R. F. P. Brunck, Antilecta oct. (§. 380) Vol. III, P. 94 sqq.

F. Jacobs, Anthol. Gr. oct. (ibid.) Vol. IV, P. 41 sqq.

J. F. Boissonade med Anacreon. Paris. 1822. 16.

2) C. du Fresnoy med Jo. Kinnamos. See §. 398.

3) Imm. Bekker. Berol. 1815. 4.

2) og 3) (de høre egentligen sammen og ere bevarede i Cod. Palatinus af Anthologien. §. 379).

F. Graefe. Lips. 1822. 8.

F. Spitzner, obs. crit. in Paul. Sil. descript. Magn. eccles. Erford. 1823. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VII, 581.

At Joannes fra Gaza, hvis Levetid er aldeles uvis, men som af Nogle sættes i 6te Aarh., have*s* ἐκφρασις τοῦ κοσμικοῦ πίνακος, i iambiske og episke Vers (bevaret i Cod. Palat. §. 379).

J. Rutgersius i *Variae lectt. Libr. II. c. 7. P. 95.*

F. Graefe, med *Paul. Silent.* (ovfr.) *P. 77 sqq.*

Christophoros. Aldeles uvis naar. Et satirisk Digt i 132 iambiske Vers imod *Reliquies-Samlere.*

I. F. Boissonade (med *Cunapios* §. 423). *Amstel. 1822. 8.*

§. 388.

Digteraanden var nu aldeles uddød. Den efterfølgende Tid har kun Versemagere at opvise, og selv disse vare gien- nem 5 Aarhundreder (7—11) saa sieldne, at Litteratur-Historien i hiint lange Tidrum neppe har fire eller fem saadanne at omtale.

Georgios Pisides i første Halvdeel af 7de Aarh. Bekjendte, offentlige Bestillinger i Constantinopel. Bestreev- deels historiske, deels andre Gienstande i iambiske Vers, f. Ex. εἰς τὴν κατὰ Περσῶν ἐκστρατείαν Ἡρακλείου; ἐκθροισ τοῦ πολέμου τῶν Ἀβάρων καὶ ποκικῶν; Ἐξαήμερον, og andre deels christelige, deels historiske Digte, samt Fragm. af Digte.

Den fuldstændigste Udg. af

M. Quercy i *nova appendix hiator. Byzant.* (*P. F. Fog- gini*). *Rom. 1777. Fol. P. 1 sqq.*

De mundi opificio og de vanitate vitæ: F. Morellus. *Latet. 1585.* (*Andre Exmplr. 1584*). 4.

† *Apud H. Commel. Heldsh.* 1806. 8. Paris 1818. 4.

In templum Deiparæ: *J. A. Fabric. i. Bibl. Græc.* VIII, 615 sqq. Ib. 612 sqq. om Georg. Pis. i Almindelighed.

3 Slutningen af 9de og Begyndelsen af 10de Arch.:

Leo VI med Tilnavn Philosophos. Keiser 886—911. Navnkundig ved sin Kierlighed til Videnskaberne, men, saavidt kan skønnes af de Vers, der bære hans Navn, funktige Afkomst til at agtes som Digter. Herhøder: 1) 12 iamb. B. om Grækenlands ulykelige Tilstand:

i *Leo. Allat. de consensu eccles. occid. et orient.* P. 854;

2) *καρῖνοι*: 27 versum retrogradum

i *L. Allatii Excerpt. Græcor. sophistar. et rhetor.* Rom. 1641. 8. P. 398.

3) Hymner (ikke udgivne); 4) 17 *χαρμῶν* i iamb. B. i *Codini Excerpt. de antiquit. Constant.* Ed. P. Lambecius. Paris. 1653. Fol. Sec §. 405 Slutn.

5) 9 Epigrammer i Anthologien. 4 og 5 ere maaskee ikke af Keiser Leo. Samment. §. 434.

Uf Theodosios; omtr. i Midten af 10de Arch.; haves *ἄλυστος τῆς Κρήτης*, 5 B. udgivne i:

Nova appendix histor. Byzant. P. 851 sqq. (See ogsaa: *Georgios Pisides*).

Michael Konstantinos Psellos, den Yngre. I Midten af 11te Arch. Sophistor (S. 421 og A. St.). Afhandlede juridiske, grammatiske og lignende Gjenstande i de saakaldte politiske Vers *), i hvilken Versart han forfattede f. Ex. *ὀνόμας τῶν νόμων* (S. 469).

*) Om denne Versart see især

K. L. Struve, über den politischen Vers der Mittelgriechen. Gildesh. 1828. 8.

† Hr. Boquet, Paris 1688. 8. D. H. Tucher (Lips, 1789. 8;
og Hr. Brovstetter: ...

Tittmann med Bonaræ Vol. I. Pag. CXIV—CXVIII.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. X, 41 sqq.

Paa samme Tid skrev Munk.

Philippus Solitarius, i samme Versemaal, Dioptra,
en Samtale imellem Sielen og Legemet. Kun udg. paa
Latin, ved

Jac. Pontanus, Ingolst. 1604. 4.

§. 389.

I de efterfølgende Aarhundreder (12—14) gjordes atter
noget hyppigere Brug af den poetiske Form til det ind-
flæde skriftlige Udarbejdelser.

Theodoros Prodromos, formodentlig ogsaa kaldet
Kyros (§. 431), i første Halvdeel af 12te Aarh. Antog
som Munk Navnet: Silaxion. Beskæftigede sig med for-
skjellige Videnskaber, og skrev, efter Tidens Skik, Vers af
meget forskelligt Indhold. 1) Galeomyomachia i iambisk
Vers.

under Titlen af: Tragedia: Aristobulus Apostolus (i. e.
Arsenius) Ep. Manut. sin. I. & II. (Venet. c. 1496). 4.

Med Hesiod, f. Gr. † Basil. ap. Froben. 1516. 8. og of-
tere f. Gr. ib. † 1524. 8; og i fl. Udgg. af Hesiod.

C. D. Ilgen, med de homer. Hymn. Hal. 1796. 8.

2) Rhodantes' og Dosikles' Kierligheds-Eventyr, 9 B.
i samme Versart. Kun een Udgave:

† *G. Galma*. (Rhod. & Dos. amorum libri IX). Paris. 1625. 8.

3) ἀπόδημος φιλία, Dialog i samme Versart. Udg. f. Gr. ved

† *C. Gesner* med *Stobæi sermones*. See §. 443.

† *H. Erardus* (med andre Digte). Lips. 1598. 8.

M. Maittaire i *Miscellanea Græcor. aliquot carmina*. Lond. 1722. 4. P. 92. 183.

Hans Epigrammer af theologisk Indhold ere udgivne f. Gr. ved

† *G. Souvigny*. Juliom. 1632. 4. Sammenl. §. 431.

Ad. Coray har i: "Αραυτα. Paris. 1828. 8. udg. tvende Digte til *Manuel Komnenos* (1143—1180) af en yngre Theod. Prodrornos under Navn af Ptochoprodrornos. Disse Digte ere gandske i Tidsalderens Aand, og Sproget en Blanding af det gamle og nye græske Sprog.

Ioannes Tzetzes fra Constantinopel. Omtrent i Midten af 12te Aarh. Lærd Samler; ikke uden Skarpsindighed og Talent. Poetiske og grammatiske Skrifter (§. 434). Herhid hører:

1) Ἰλίου πύλας, 1676 episke Vers i 3 Afdelinger: a) τὰ πρὸ Ὀμήρου, b) τὰ Ὀμήρου, c) τὰ μετ' Ὀμήρου, alle tilsammen indbefattende Tidsrummet fra Paris' Fødsel indtil Grækernes Bortgang fra Troia efter Byens Ødelæggelse.

Fuldstændigst:

Fr. Jacobs. Lips. 1793. 8.

Imma : *Bekker*. Berol. 1816. 8.

2) βίβλος ιστορικὴ, et vidtøstigt Værk, der i (12—13000) politiske Vers behandler en stor Mængde mythologi:

te, historiske og grammatiske Genstande uden Sammenhæng, vidnende om vidt udbredt, men ukritisk Læsning, og pralende Selvroes. Dette Værks almindelige Benævnelse er *Χιλιάδες*, fordi det er inddeelt (*Gerbélius*) i Afdelinger, hver paa 1000 Vers, uden Hensyn til Indholdet.

† *Ed. princ.* med *Eutrophron* (*Arlenius*). *Basileæ* 1546, Fol. (*Cum præf. Gerbelii*).

† *Lectius* i *Poetæ græci veter. tragici, comici &c.* *Colon. Allobr.* 1614. 2 Voll. Fol. (Vol. II, P. 274 sqq.).

Th. Kiessling (*historiarum variarum chiliades*). *Lips.* 1826. 8.

3) *Allegoriæ*, mythol., physicæ et morales.

F. Morellus. *Paris.* 1616. 8.

4) et iambisk Digt om Opdagelsen, udg. med *Chiliades*.

5) *περὶ ὀνημάτων αὐθιγοτάκτων*, 19 B. peraf

Imm. Bekker i *Anecd.* Vol. III, P. 1088 sqq. (§. 487).

6) *Inedita*, hvoriblandt: *ὑπόθεσις τοῦ Ομήρου*, et vidtløftigt Værk, indeholdende Fortolkninger over Homeros, i politiske Vers. Et Digt om Komœdien og de komiske Digtere o. a.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* XI, 228 sqq.

Paa samme Tid skrev

Konstantinos Manassēs Aristandros og Kallitheas Kierligheds-Eventyr i politiske Vers. Det hos Makarios Chrysokephalas (§. 446) begærede Udtog er udgivet af Boissonade tilligemed Niketas Eugenianos. (See ndfr.).

Conf. P. B. C. Villoison, *Anecd. cct.* (§. 390). Vol. II, P. 75—76.

Digte hans i vers og i trojke (Chronikon) hest for
 fallet i politiske Vers (S. 405).

+ I. Meursius. Lugd. Bat. 1616. 4.

C. A. Fabrotus. Paris. 1555. Fol. (Det. Georg. Sabinus ect.
 Græc. 1495).

Niketas Eugenianos. Imod Skutningen af 12te
 Aarh. Efter Drosilas og Charicles Areligheds-Eventyr,
 9 B., i (3588) politiske Vers, en Iet Efterlysning af den
 ovenfor omtalte, kun lidet efterlignelsesværdige Rhodastis og
 Dosikles af Theodoros Probromos.

I. P. Drosilas (de Drosilas et Charicles manibus).
 Paris. 1819. 8. Hpl. 8.

Jeg nævner her en Digter, hvis Tænk et alletids ind-
 Michael Plochericos, af hvem høves et dramatisk
 (blatbist) Digt under Titlen: *ῥομαίων* (Poematum dra-
 maticum, Musarum & Fortunæ querimoniam conti-
 nens).

M. P. Morellus. Paris. 1588. 8.

M. Maittaire, Miscellanea vet. Græcæ. Theodoros Pro-
 bromos.

Af Ephraemios høves i 10410. iambiske Vers en
 chronographisk Beskrivelse (Kaisapes) af Keiserne indtil Mi-
 chael VIII. Udg. af

A. Mai i scriptt. vet. nova collect. (S. 397). Vol. III,
 P. 1 sqq.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VIII, 217.

S. 390.

3 første Halvdel af 13de Aarhundrede (Fæst)

Manuel Holobulos Digte i politiske Vers, til Gre

for Michael Palæologos; endskiødt han af denne var bleven behandlet med Grusomhed. Hans bevarede Digte ere endnu ikke udgivne.

Georgios Pachymetres. *Georg. 404.* En versificeret Selobiographie: τὰ κατ' ἐαυτὸν, 9 B., hvoerf Fragmenter: *herunder*

J. B. O. d'Avanc de Villeigon, Anecd. Gr. (Venet. 1781, 2 Voll, 4). Vol. II, P. 76. sqq. Conf. P. 7 sqq. Comment. Niceph. Gregor. ved Boivin (S. 401). Vol. II, P. 764.

Fra det 14de Aarh. nævnes her:

Manuel Philes fra Ephesos, i Overgangen fra 13de til 14de Aarh. Af hans Digte, som forfatteren selv har forfattet: 1) politiske, 2) nævne vi: 1) *περὶ τῶν ἰδιότητων*, et Udtag af ældre Forfattere; 2) *πρὸς τὸν ἀντιπολίτην Καντακουζηνόν* (Andronikos II. Palæologos?); 3) *de floribus* & *de plantis*; 4) *πρὸς τὸν ἀντιπολίτην*, en Dialog til Berømmelse af Kantakuzenos' Dyder (965 polit. B.); 5) *εἰς τὸν ἐλέφαντα*. (Dette Digt. Udgivet af Trivlfom). Desuden Epitaphier og andre Digte. Nogle Digte ere endnu ikke udgivne, f. Ex. Michael Glebas' Historie. Andre ere uligtigen tilføjede Philes.

De proprietate animalium:

Argenius, Venet. ap. Sabium. 1533. 8.

+ *I. Camerarius. Lips. 1575. 4. + Ap. Comm. 1596. 8.*

I. C. de Pauw. Traj. ad Rhen. 1780. 4.

Philes' hidtil udgivne Digte (med Undtagelse af de propriet. animal.) ere samlede af

G. Wernsdorff (Man. Philæ carmina cet.). Lips. 1768. 8.

(Gedani 1773, 8).

(Sammeft. ed. princ. af en anonym Forfatters Digt til St. Theodoros).

I samme Aarhundrede:

Maximus Planudes, (§. 378. 3. 451). En Lovtale over Claudios Ptolemæos i 47 episke Vers.

I. Iriarte i Catal. codd. Matrit. Vol. I. P. 263.

Skreev ogsaa grammatiske Bøger, og oversatte opstillige Bøger af Cicero, Diodorus o. A. fra Latin paa Græsk,

Tricha. Ndsr. §. 438.

Manphæos Blastares (§. 467. 470). *Περὶ ὁγοῦ-
αίων τοῦ Παλατίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως* i iambiske
Vers. findes under Navn af *Ἰακωβὸς Μονάχος* i et
Skæft af Rethmos om samme Gienstand, og er udgivet med
dette. (Se §. 467. Ed. Goar. P. 8 sqq. 38 sqq.).

Nikephoros Xanthopulos (§. 412). Iblant hans
metriske Arbejder er en Fortegnelse over Patriarcherne i Con-
stantinopel. Udg. i

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VII, 441. Ib. P. 437 sqq. om
Nikeph. Xanth. i Almindelighed.

Joannes Pediasimos eller Pediasios. *Περὶ γυναι-
κὸς κακῆς καὶ ἀγαθῆς ἢ πόθους*. (Sammenl. §. 434).

† L. Holstenius (med Demophilos). Rom. 1638. 12.
P. 104 sqq.

I. C. Orellius i opuseul. Græcor. sententiosa cet. Vol. I.
Lips. 1819. 8. P. 210 sqq.

Perdikæa et Digt af geographisk Indhold (§. 409).

P r o s a.

I. Historie og Chronologie.

(Samment. §. 113—118. 226—249).

§. 391.

Den historiske Litteraturs Udvikling (§. 226) tog mere og mere til. De behandlede nogle af dette Tidsrumms Historieffrivere Dele af den almindelige Historie; men de fleste indskrænkede sig til det byzantiniske Riges Historie, eller knyttede den almindelige Historie saaledes til denne, at de derfor, ligesom hine, kaldes byzantiniske Historieffrivere. Om deres Samtid ere de en uundværlig, og saa godt som den eneste Kundskabsskilde; hvor de tale om ældre Tider, ere de vigtige, for saavidt de have gjort Udtog af nu tabte Skrifter. Men de fleste af dem have skrevet uden Kritik og Smag; Partiskhed og Lettroenhed fandt kun alt for let Indgang hos dem, endog hvor de berette som Dienvidner. Ikkun saa af dem hæve sig ved Behandling og Foredrag over Mængden. Iblant dem, hvis Skrifter ere af almindeligere Indhold, fortienet især at nævnes: Zosimos, og iblandt Byzantinerne: Prokopios, Agathias, Theophylaktos, Nikephoros Bryennios, Anna Komnena, Ioannes Kinnamos, Zonaras.

§. 392.

Det er i flere Tilfælde vanskeligt at drage Grendselinien imellem Byzantinere og Ikke-Byzantiner. For vi gaae over til de egentlige Byzantiner (§. 394 fgg.), forudsætte vi:

ἱστορίαι, ἡ δὲ ἀντὶ τοῦ (400?) *Μεταφράσις εἰς τὴν τοῦ Εὐτροπίου ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν*.

† Ed. pr. F. Sylburgii *Histor. Rom. scriptt. min.* Franc. 1588—1590, 3 Voll. Fol. i. Vol. 3. P. 623 sqq.

† F. S. Keltwasser, Goth. 1780, 8.

Flere Gange med Eutropius, f. Ex. ved

S. Haverkamp, Lugd. Bat. 1729, 8. H. Verheyk, Lugd. Bat. 1762, 8.

Paulos Herennios Dexippos (S. 243), blev fortsat af Eunapios fra Sardes. Dmtr. 395, (S. 423).

Χρονικὴ ἱστορία μετὰ Δέξιππον, 14 B. (268—406 eller noget længere). Benyttedes af Zosimos. Kun Fragmenter ere bevarede, og udgivne i

Ἐκλογαὶ περὶ πρεσβειῶν (D. Hoeschel), Paris. 1648.

Fol. (Corp. Scr. Byz.) P. 13—22. (Comment. S. 231 og S. 394).

† F. Boissonade (med vitæ sophistarum). Amstelod. 1822, 2 Voll. 8.

A. Maii scriptt. veter. nova collectio cet. (S. 357). Vol. II, P. 247—318.

Im. Bekker & B. G. Niebuhr, Dexippi, Eunapii cet. historiarum quæ supersunt. Bonn. 1829, 8. (Vol. I af Corp. Scriptt. histor. Byzant.).

Olympiodoros fra Thebæ i Ægypten. Dmtr. 425.

Τὴν ἱστορίαν ell. *λόγοι ἱστορικοί*, 22 B. Fortsættelse af Eunapios — 425. Tabt, men Udtag findes hos Photios (Cod. 80), udg. med Photios, beuden i

† F. Sylburgii *Roman. histor. scriptt. minor.* Vol. III. 1590, Fol. P. 833 sqq.

† P. Labbeii *eclogæ historiarum de reb. Byzantinis.* P. 3—16. Paris, 1648. Fol. (C. S. B.). See adfr. S. 394.

L. Bekker. B. G. Niebuhr. med Dexippii, Manassii etc. historiar. quæ supersunt. See ovfr. 1803. 4to. 120 s. 12

Samme. Fjerdehundredet, dog ufuldstændigt. 1794. 8. 12

Zosimos. Det indsat i offentlig Aleneste. 1685. 8. Polybios til Mønster, og Herodotus til Historie. Bort i 6 Bøger, af hvilke B. 1—4 indbefatter de fire første christelige Aarhundreder. I disse Bøger, ligesom ogsaa i Begyndelsen af 5te, fulgte Forfatteren især Herennios og Eunapios. I B. 5—6 (395—410) indvikles med Skæmhed og Sagkundskab Aarsagerne til Rigets Fald. Enden Gange har Forfatteren bearbejdet dette Bort (ιστορία νεας εκδοσεως). B. 6 ansees for at være ufuldstændigt. At Zosimos bekriemper Christendommen har især givet Anledning til ulige Meninger om hans Evnerdighed. (1) 1803. 4to. 120 s. 12

† B. 1. 2. med Henr. Stephani Herodian. Paris. 1681. 4. (S. 241).

Det hele Bort i F. Sylburgii. Rom. hist. scripta min. Vol. III. Pag. 623 sqq. (See ovfr.).

(Th. Smith). Oxon. 1679. 8.

Chr. Cellarius. Giss. 1679. 8. Ed. 3. Jen. 1729. 8.

I. F. Reitemeyer. Lips. 1784. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VIII, 62 sqq.

Priafos fra Panion, i Thracien. Sophist. Omtrent i Midten af femte Aarhundrede. Havde skrevet 8 Bøger om Krigene med Barbarerne i femte Aarhundrede, navnlig med Attila, til hvem han havde været sendt som Gesandt. Fragm. af dette Bort i Excerpta de legationibus (l. c. ovfr. 4. Eunapios. Samment. S. 394). P. 314. 76. 01

I. Bekker & B. G. Niebuhr med Dexippi, Eunapii cet. histor. quæ supersunt. See osvfr. Eunapios.

Kandidos fra Isaurien. I Slutningen af femte Aarh. Skreev en Historie i 3 B. (457—491), hvorefter findes hos Photios (Cod. 79).

P. Labbei eclogæ historicarum (osfr. v. Symplioros). B. 12—20.

I. Bekker & B. G. Niebuhr, Dexippi, Eunapii cet. See osvfr. Eunapios.

Makchos fra Philadelphta i Syrien. Christen. Sophist. I Slutningen af femte eller Begyndelsen af fjerde Aarh. Blandt flere tabte Bøger skreev han et Værk, som kaldes Βυζαντιανά, 7 B. (474— omtr. 484). Fragmenterne i Excerpt. de legationibus. l. c. P. 77—97.

I. Bekker & B. G. Niebuhr, Dexippi, Eunapii cet. See osvfr. Eunapios.

Petros med Tilnavn Patricius eller Magister Officiorum. Af illyrisk Slægt fra Thessalonika. I første Halvdeel af 6te Aarh. Rhetor. Bekendte Koresponder i Constantinopel, og udfærdigede Gesandtskaber. Fragmenter af hans Skrifter findes i Excerpt. de legationib. l. c. P. 22—30.

I. Bekker & B. G. Niebuhr, Dexippi cet. See osvfr. Eunapios.

Ogsaa i A. Maii scriptor. veter. nova collect. (S. 397) findes Fragm. af hans Værk: περί πρυτανικῆς ἐπιστολῆς. Vol. II, 574 sqq.

Zesychios fra Miletos, med Tilnavn Illustris eller Illustrinus. I første Deel af 6te Aarh. Foruden andre Skrifter (osfr. S. 423) havde han skrevet: ἱστορικὸν ὡς ἐν osv-

ἀπεικασμένης ἱστορίας, 6 B., fra Belos' Tid indtil 618; hvoraf kun et Fragment af den sidste Bog, der indeholder den byzantinske Historie, er bevaret, under Titlen *ἱστορία Κωνσταντινουπόλεως* (de originibus et rebus patris Constantinop.). Dette vigtige Fragment tilføjes forhen Georgios Kodinos (s. 407), og udgaves ved

† G. Douza. Heidelb. ap. Commel. 1598. 8. † Karel Allobr, 1607, 8.

Under Hesychios' Navn:

† L. Menrsius (conf. s. 423). Lugd. Bat. 1613. 8 og i Menrs. Opera. Flor. 1746. Vol. III.

P. Labbæi, eclogæ histor. de reb. Byzant. l. c. P. 24—30.

I. C. Orellius (Hesych. Mil. opuscula duo cet. See s. 423). Lips. 1820. 8.

Theophanes fra Byzantion i samme Aarhundrede. Hvad der af hans historiske Værk i 10 Bøger er bevaret hos Photios (Cod. 64) er udg. af

I. Bekker & B. G. Niebuhr, Dexippi cet. See ovfr. Eunapios.

Nonnosos i fjerde Aarh. beskrev sine Gesandtskabs-Rejser under Justinian. Fragmenter deraf hos Photios (Cod. 3. See s. 446).

I. Bekker & B. G. Niebuhr, Dexippi, Eunapii cet. See ovfr. Eunapios.

Vi nævne her en Munk fra 11te Aarh.:

Xiphitinos fra Trapezunt, som har skrevet et Udtog af Dion Kassios (ovfr. s. 240), med Forandringer; af hvilket Udtog findes B. 35—80.

† Ed. pr. (Epitome Xiphini). Rob. Stephanus. Paris. 1551. 4.

† *Stephane* (med *Dion Cass.* §. 240) sam
† *E. Sylburg*, l. c. Vol. III. P. 134 sqq.

H. S. Reimarus med *Dio Cass.* (§. 240) Vol. II. P. 1368 sqq.

† *Georgios Gemistos Pletkon*, i 15de Aarh. (død
1451), et historisk Skrift: *περὶ τῶν μετα τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην διάλυψιν*.

† *Aldus*, Venet. 1503. Fol. (med *Gerodian* cet.).

H. G. Reichard. Lips. 1770. 8.

Vi nævne her tillige hans: *emendatio locorum nonnullorum Strabonis* i

L. C. Siebenkoss, *Anecdota Græca* (Norimb. 1798. 8). P. 90, sqq.

Andre geographiske Skrifter af ham ere endnu ikke udgivne. Vi tilføie af hans mange Skrifter: *de Platonicæ atque Aristotelicæ philosophiæ differentia*. Udg. f. *Græc.* ved

B. Donatus. Venet. 1540. 8;

og: *de fato* ved

I. C. Orellius med *Alexandros* fra *Aphrodisias* cet. §. 284.

§. 393.

Som Overgang til Byzantinerne i forværet Betjædning
antale vi her

Prokopios fra *Cæsarea* i *Palæstina*. I Midten af
flette Aarh. Rhetor. Sophist. Ledfagende *Belisarius* paa flere
Krigstog, og beklædte forskellige offentlige Bestillinger. Naade
ved Indhold og Form hører han til de meest ubemærkede,
og pleier at anses for den bedste iblandt dette Tidsrumms
Historieforfattere. I hans Værk: *αἱ κατ' αὐτὸν ἱστορίαι*,
8 B., beskreev han Krigene med Perserne (407—529. B. 1. 2),

med *Valdalkerne* i *Asien* (395—545. B. 3—4), med *Go-*
therne (487—554. B. 5—8). Den *Roes*, han f' b'ette *Bart*
 havde tildeelt *Justinian*, *Theodora* og *Belisarios*, tilbageskaldte
 han i et s'ldg're *Skrift*, hvilket han kaldte *ἀνέκδοτα*. —
 Desuden haves et *Skrift* af ham: *περὶ τῶν τοῦ δακτύλου*
(Iovstivianov) κτισμάτων, 6 B.

+ B. 1—8 *D. Hoeschel*. Aug. Vind. 1607. Fol.

+ Ed. pr. af *Anecdota*: *N. Alemannus*. Lugd. 1623. Fol.
 Colon. 1669. Fol.

I. C. Orellius. Proc. histor. arcana. Lips. 1827. 8.

Ed. pr. af: de ædificiis Justin. *B. Rhenanus* med lat.
 Oversf. af histor. libr. 1—7. Basil. ap. Hervag. 1531. Fol.

Alle *Skrifterne*: *C. Maltretus*. Paris. 1662—1663. 2 Voll.
 Fol. (A. S. B.).

Sammenl. *I. B. C. Valloison*. *Anecdota Gr.* (Verden
 1781. 2 Voll. 4). Vol. II. P. 28 sqq. (*Contale over Ande*
stafios).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VII, 653 sqq.

§. 394.

Om de byzantin'ske Historieforvare:

Pl. Labbe, *Protrepticon de Byzant. histor. scriptorib.*
 Paris. 1648. Fol.

3 samme Bind af *Corpus Scriptor. Byzant.* *inchothos*:
excerpta de legationibus (§. 281. 287). 1648. Fol. og *Exlogæ*
Historiarum de rebus Byzant. a *P. Labbæo*. (Sec. II, cc. og
 §. 292). De *Skrifter*, som findes i disse Samlinger, ere her
 anførte efter denne Udgave.

† *Stephane* med *Dion Cass.* (S. 240) Vol. III. P. 134 sqq.

H. S. Reimar med *Dio Cass.* (S. 240) Vol. II. P. 1308 sqq.

† *Georgios Gemistos Plethon*, i 15de Aarh. (død 1451), et historisk Skrift: *περὶ τῶν μετὰ τὴν ἑλληνικὴν μάχην διάληψιν*.

† *Aldus*, Venet. 1503. Fol. (med *Herodian* cet.).

H. G. Reichard. Lips. 1770. 8.

Vi nævne her tillige hans: *emendatio locorum nonnullorum Strabonis* i

I. C. Siebenkas, *Anecdota Græca* (Norimb. 1798. 8). P. 90, sqq.

Andre geographiske Skrifter af ham ere endnu ikke udgivne. Vi tilføie af hans mange Skrifter: *de Platonica atque Aristotelica philosophia differentia*. Udg. f. *Græc.* ved

B. Donatus. Venet. 1540. 8;

og: *de fato* ved

I. C. Orellius med *Alexandros fra Aphrodisias* etc. (Græc. f. 284.

§. 393.

Som Overgang til *Byzantinernes* i førerere Betædning

Prokopios fra *Cæsarea* i *Palæstina*. I Midten af 5de Aarh. Rhetor. Sophist. Ledfagede *Belisarius* paa flere Krigstog, og beklædte forskellige offentlige Bestillinger. Naad ved Indhold og Form horer han til de meest ubemærkede, og pleier at anses for den bedste iblandt dette Tidrumms Historiekrivere. I hans Værk: *αἱ κατ' αὐτὸν ἱστορίαι*, 8 B., bestræved han Krigene med *Perserne* (407—529. B. 1. 2),

med *Dandalerne* i *Afrika* (395—545. B. 3—4), med *Go-*
therne (487—554. B. 5—8). Den *Roes*, han i dette Bort
 havde tildeelt *Justinian*, *Theodora* og *Belisarios*, tilbagetalde
 han i et tidligere Skrift, hvilket han talde *arexodora*. —
 Desuden findes et Skrift af ham: *περὶ τῶν τοῦ δακτύ-*
λου (*Iovotivianou*) *κτισμάτων*, 6 B.

+ B. 1—8 *D. Hoeschel*. Aug. Vind. 1607. Fol.

+ Ed. pr. af *Anecdota: N. Alemannus*. Lugd. 1623. Fol.
Colon. 1669. Fol.

I. C. Orellius. Proc. histor. arcana. Lips. 1827. 8.

Ed. pr. af: *de ædificiis Justin. B. Rhenanus* med lat.
 Overt. af histor. libr. 1—7. Basil. ap. Hervag. 1531. Fol.

Alle Skrifterne: *C. Maltretus*. Paris. 1662—1663. 2 Voll.
 Fol. (A. S. B.).

Samment. *I. B. C. Villoison*. *Anecdota Græcæ* (Veret.
 1781. 2 Voll. 4). Vol. II. P. 28 sqq. (Sovtale over *And-*
stafios).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VII, 553 sqq.

§. 394.

Om de byzantinske Historieffrivare:

Ph. Labbe, *Protrepticon de Byzant. histor. scriptorib.*
Paris. 1648. Fol.

I samme Bind af *Corpus Scriptor. Byzant.* indeholdes:
excerpta de legationibus (§. 231. 397). 1648. Fol. og *Exlogæ*
Historiarum de rebus Byzant. a P. Labbæo. (Ser. II, cc. og
 §. 392). De Skrifter, som findes i disse Samlinger, ere her
 anførte efter denne Udgave.

urbium et locorum cet.), 2 B.; et B. 2 om. *Παλαιστίνη* bevaret paa Græst; ogsaa findes den paa Latn ved Hieronymus. — Oftere udg. f. Gr.

1. *Clericus*: Amstelod. 1707. Pol.
3. *Vallartii* udg. af Hieronymi Opera. Venet. 1764 sqq.
Pol. (Venet. 1766 sqq. 4.) 1. Vol. 3. P. 121 sqq.

Palladios, Biskop i Seleucia 400. *Περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας πόλεων* cat. uvist, for Forfatter af: *Περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας πόλεων* cat.

† *I. Camerarius* i *Libellus geonologicus*. Lips. a. 8. Pag. 110 sqq.

† *E. Bissæus* (som inedit!). Lond. 1665. (Titel 1668). 4.

Μαρκianos fra Heraklea ved Pontos. Formodentlig i Begyndelsen af 5te Aarh. Af ham findes en *περίπλους τῆς ἑσθ. θαλάσσης*, 2 B. (Slutningen mangler), udpræget af de ældre Geographers Værker. Desuden en Beskrivelse af Middelhavets Kyster, 11 B., Udtog af Artemidoros fra Ephesos (S. 254) o. A. (Maaskee ere begge disse Skrifter Dele af eet Værk). Kun nogle Fragmenter deraf ere bevarede.

† *D. Hoeschel* (med Skylax o. A.). Aug. Vind, 1600. 8. P. 31 sqq.

I. Hudson, *Geogr. minor*. (S. 119). Vol. I. Comment. H. Dodwell ib. P. 143 sqq. og G. G. Bredow, *epist.* Paris. (See S. 119).

Af en anonym Forfatter findes *σκαδιασμός τῆς θαλάσσης* (Middelhavets) *ἤτοι περίπλους*.

I. Iriarte i *Catal. codd. Matrit.* Vol. I. Pag. 485 sqq.

Stephanos Byzantinos. Imod Slutningen af 5te Aarh. Under Navn af *ἑθνικά*, eller efter en fuldigere an-

Forfattere: Zonaras (§. 400), Niketas Acominatus (§. 400), Nisephoros Gregoras (§. 401), og Laonikos Chalkondylas (§. 402), fortælle det byzantinske Riges Historie fra Constantin d. Store indtil Rigets Undergang.

§. 396.

Agathias fra Myrina i Helien. I Slutningen af fiette Aarh. (§. 377. 378). Fortsatte Prokopios (§. 393) i sit Skrift: *περὶ τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας*, 5 B. (552—559). Dette Værk, der hører til de vigtigste fra hine Tider, blev ikke bekendt før 593. Med Hensyn til Tiden fortæner hans, og andre af disse Forfatters Stil Roes, endviendt den staaer dybt under de ældre Historikers Foredrag.

† *Ed. princ. Bonav. Vulcanius. Lugd. Bat. 1594. 4.*

Paris. 1660. Fol. (C. S. B.).

B. G. Niebuhr (tilfjæmed Agathias' Epigrammer). Bonn. 1828. 8. (See §. 394).

Menandros med Tilnavn Protector fra Constanti-nopel. Aarh. 7. Fortsatte Agathias i et Værk, som for-modentlig bestod af 8 Bøger (560—582), hvoraf vigtige Fragmenter ere bevarede og udgivne i *Excerpta de lega-tionibus* (l. c. §. 397). P. 97—175.

Andre Fragm. udaf Samlingen: *περὶ γυναικῶν* ud-givne af

A. Mai i scriptt. veter. nova collect. cet. (§. 397). Vol. II. P. 352—366.

I. Bekker & B. G. Niebuhr, Dexippi, Eunapii cet. See §. 392: Eunapios.

Theophylaktos Simokattes. Fra Egypten eller Is-
 frid; hvor han maaskee fødtes af ægyptisk Slægt. 11 første
 Halvdeel af 7de Aarhundrede. Keresposker. I hans Bort-
 træde *οἰκουμενική*, S. 21, beskrives Keiser Anastasios
 Regjering (582—602); thi man synes uden tilstrækkelig
 Grund at have antaget disse Bøger for toaendstykket
 Barter. (§. 456).

+ I. Pontanus. Ingolet. 1604. 4.

" C. A. Fabrotus. Paris. 1617. Fol. (C. S. B.).

De af Photios (Cod. 65) givte Excerpter findes i:

+ Theoph. Opera. ap. Commen. 2 Bøger 1599, 1599. 8.
 og ere optagne i Excerpta de legat. (S. 397). P. 176—190.

Joannes fra Epiphania. Formentlig adget tidli-
 gere end Theophylaktos, i Begyndelsen af 7de Aarh. Skreev
 om, Arigene, med Perserne (572—591). Kun Begyndelsen
 er bevaret.

Udgivet af C. B. Hase, tilligemed Leo Diafonos (§. 398).
 P. 169 sqq.

Joannes, Munk fra Jerusalem. I 8de Aarh. Maas-
 kee Forfatter af en Historie om Jeonoklasterne. Udg. af
 F. Combefis i Histor. Byzant. scriptor. post Theoph.
 Paris. 1685. Fol. (C. S. B.). P. 312 sqq.

Theodosios. Munk. 9de Aarh. Beskreeb det Brev
 Syrakusæs Indtagelse ved Araberne. Udg. af
 C. B. Hase tilligemed Leo Diafonos (§. 398). P. 179 sqq.
 §. 397.

Konstantinos Porphyrogenetos VII (Andre: VI).
 905—959. Slet Regent; Under af Uldenfaberite; sit-

sig *Εκτίβηται*. Af hans Skrifter omtales i det 1ste Bælt, som
 ere af historisk og politisk Indhold. 1) *Ἱστορικὴ δειγματο-
 τοῦ βίου καὶ πράξεων τοῦ Βασιλέως* cet. (b. e. Basileus
 Medon, 867—886). Nogle have antaget, at dette
 Skrift, ikke en af ham, men at det er forfattet efter hans
 Tilsætning.

+ *Leo Allatius* i *σύνμικτα*. Colon. Agripp. 1653. 8. (Pars
 poster. P. 1 sqq.).

F. Combesse, histor. Byzant. scriptor. post Theophanem.
 (Doct. S. 396). Pag. 132 sqq.

Dette Skrifts Fortsættelse (886—968) have af en
 uindvielig Forfatter.

F. Combesse, l. c. P. 217 sqq.

2) *πρὸς τὸν ἰδιὸν νόμον Πρωτοῦ* (de ad-
 ministrando imperio). Indholder meget om de trøgtste
 Barbarer, Rigets Fiender.

+ *I. Meursius*. Lugd. Bat. 1611. 8. Ogsaa i *I. Meursii*
 udg. af *Const. Porph. opera*. See 4). Conf. *Meursii Opera*
 Vol. VI.

A. Banduri, *Imper. Orientale*. Paris. 1711. Fol. Tom. I.
 P. 53 sqq.

3) *σύνταγμα*, 2 B. (De ceremoniis aulae By-
 zantinæ). Deri ere Tilsætninger af sildigere Forfattere ind-
 flettede.

L. H. Leich & *I. L. Reiske*. Lips. 1751—1754. 2. Voll.
 Fol. Paany i *B. G. Niebuhrii Corp. script. hist. Byzant.*
 Vol. I. Bonn. 1829. 8. (Vol. II skal indeholde *Reiskii com-
 mentarii*).

4) *παρὰ πρεσβυτέρων*, 2 B. (de praefecturis im-

perii orient.). Spædler om Rigsmagtens Forbedring i
Riget.

+ Bonav. Vulcanius. Bog 1: Lugd. Bat. 1588. 8.

+ F. Morellus. Bog 2. Paris. 1609. 8.

+ I. Meursius i Opera Const. Porphyri. Lugd. Bat. 1617.
8. (B. 1—2).

A. Banduri i Imperii Orient. 1. c. P. 1 sqq.

Vi tilføie her hans tætteste Bøger (S. 454):

5) βιβλίον τακτικόν.

+ I. Meursius i Const. Opera. See ovenf. 4) og I. Meur-
sii Opera. Vol. VI. P. 921 sqq.

6) στρατηγικὸν περὶ ἐθνῶν διαφορῶν ἐθνῶν.

I. Meursii Opera. I. c.

Desuden lod han ved Inder Mænd gjøre meget omfat-
tende Udtog udaf forskjellige Skribentklasser. Med Hensyn
til Culturens og Litteraturens daværende Tilstand vare saa-
danne Samlinger dengang henfigtsmæssige, endstøndt de
distnot bidroge til at bringe den ældre Litteraturs Skrifter i
Forglemmelse. Den af disse Samlinger, som hører herhid-
hed κεφαλαίων ὑπόθεσις, 53 B., inddeelte efter Gen-
standene, og hver med særskilt Titel. Ikkun tre Bøger
deraf ere hidtil bekendte:

1) ἐκλογαὶ περὶ πρεσβειῶν (B. 27), hvori
findes vigtige Fragmenter a) udaf Polybios, Dionysios Hali-
karn., Diodoros fra Sikelia, Appianos og Dion Kassios, b) udaf
en Deel ellers tabte Forfatteres Skrifter, f. Ex. Herennios
Derippos, Eunapios, Petros Patricius, Priskos, Malchos.

1) *Excerpta de legationibus* (afledende Legationibus ex Polyb. cet.). Antw. 1582. 4 og dernæst optaget i Udgaverne af følgende Forfatters Skrifter.

Disse b) *Excerpta de legationibus* ere udgivne ved + D. Heerpcher (*excerpta Hesperheliana*). Aug. Vind. 1693. 4. Der næst med Tilfælsse af Theophylaktos (§. 396) og Henr. Valesii notæ et animadversæ i Corp. Scriptt. historiae Byzantine. Paris. 1648. Fol. (See §. 394). Denne Samling findes tildeels ogsaa i I. Bekkeri & B. G. Niebuhr: *Dexippi, Eunapii et quæ supersunt*. See §. 392: *Eunapios*.

2) *Excerpta de virtutibus et vitiis*. pp. 120. 4. 17. 167. 1799. it.

+ H. Kalesius. Paris. 1634. 4. Deri tillige Fragmenter udaf andre Forfattere. (Kaldes *Excerpta Peiresciana* ell. *Valesiana*).

3) *Excerpta de sententiis*, indholdende for en Del vigtige Fragmenter dels udaf ovenfor nævngjorte (see 1), dels af andre Forfatters Skrifter.

+ Ed. pr. Ange Mai: *Scriptorum veterum nova collectio e Vaticanis codd.* Romæ. 1825—1827. 2 Voll. 4. 3 Vol. 2.

I. H. Leich, *de vita et rebus gestis Const. Porphyri*. Lips. 1746. 8.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* VIII, 1 sqq. *Comment.* §. 446.

§. 398.

Genesios fra Byzantion. Samtidig med Konstant. Porphyrog. (§. 397). Beskreev efter dennes Foranstaltning Keiserens Historie fra Leo Armenios til Basilios Makedon (813—867). 4 B.

Jo. Genesius *de rebus Constantinop.*, Georg. Phranzæ

Stoudi o. s. l. Fra de ældste Liber indtil 1042, indtil 3
Afsnit, som hvert Aar har sin Forfatter.

C. du Fresne. Paris. 1688. Fol. (C. S. B.).

Georgios Kedrenos. 3. Midten af 11te Aarh.
Hans *σύνοψις ιστοριῶν*, fra den ældste Tid indtil 1057,
er sammenfærdet udaf forskjellige ældre Skrifter, og dens
første Deel uddragen af den tidligere Bearbejdelse af *Joannes*
Stylites Værk (§. 404).

G. Xylander. Basil. 1566. Fol.

I. Goar & C. A. Fabrotus (med *Joannes Stylites*, see
§. 404). Paris. 1647. 2 Voll. Fol. (C. S. B.).

Konstantinos Manasses. *Εὔνοψις ιστοριῶν.* Votr.
§. 389.

Michael Glykas. Naafte i 12te, Andre sætte ham
i 15de Aarh. Hans *βίβλος χρονική*, 4 B., begynder fra
de ældste Liber, og ender 1118.

P. Labbæus. Paris. 1660. Fol. (C. S. B.).

Man har tillagt *Theodoros Metochita* (§. 234.
422) en Deel af dette Værk, *historia Romana ab Iul.*
Cæs. ad Constant. Magn., men formodentlig uden Grund.

See *Lamii* Fortale til *I. Meursii* oper. Vol. VII. Pag. IX.
J. A. Fabric. Bibl. Gr. X, 412 sqq.

Under Navn af *Theodoros Metochita* var dette Skrift
udg. af

I. Meursius. Lugd. Bat. 1618. 4.

Deri tillige en Mindetale over *Theod. Met.* af *Nike-*
phoros Gregoras (§. 401).

C. F. Bodenburg, de *Th. Met. scriptis vōθελῶς insimu-*
latis i *Miscell.* Lips. Tom. XII, 20 sqq.

Constantinopel 1066, af hvem hans søn *Isidorus* skrev
 Komnenernes Historie, 1057—1081, et af den byzantinske
 Historiekrivnings mest udmærkede Bærker. (S. 391).

1. *Isidorus*. Paris. 1661. Fol. (C. S. R.). 2. 6
 Ed. Venet. 1729. Fol. hvori tillige Commentaren, seet 1. Ed.
 Paris. et udmærket Sg. *Sinnameos*. 1574. 8. 4. 3. 4

Anna Komnenæ. Fød. 1083; levede til midt
 af 12te Aarh. Hergerrigets endendes Mand, efter hvis Død
 hun drog sig tilbage i et Kloster. Hun beskrev sin Faders *Alexios'*
 Historie (1069—1118) i 16 Bøger under Navnet af
Alexias; hvilket Bærk maagtes det røber Partisthed for *Alexios*,
 og ikke er frit for Spor af Fedsalherens Aand og Smag, dog
 tilfulde vidner om Forfatterens udmindelige Talent og
 Lærdom, og indtager en høderlig Plads iblandt Litteraturens
 bedre Bærker.

B. 1—8: *D. Hoeschel*. Aug. Vind. 1610. (not. Titel-
 blad 1. 1618) 4. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16.

Hele Bærket: *P. Possinus*. Paris. 1651. Fol. (C. S. R.).
 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16.

Comm. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16.

I. C. Fuesly, de *Alexiade Annae Comnenæ*. Turic. 1766. 4.

P. S. Segewisch, histor. u. litter. Aufssage, Kiel 1801.
 8. P. 121 sqq.

Joannes Kinnamos. I sidste Halvdeel af 12te Aarh.
 Var γραμματικός βασιλικός. Ledfagede Manuel I Kom-
 nenos paa hans Tog. Fortsatte *Anna Komnenas* ovenfor
 anførte Bærk 1118—1176: *ἱστορία τῶν κατὰ τοὺς χρόνους*
 eet. 6 Bøger. Efterlignede *Xenophon*. Endtændt han
 var partist, hører han til de bedste iblandt Byzantinere.

4. **G. Tullius** (de rob. gestis Joannis et Manfredi Conne-
nor. Libri IV). Traj. ad Rhen. 1652. 4. (C. S. B.).
C. du Fresne du Cange. Libri VI. Paris. 1678. Fol. (C.
S. B.). Deri Anmerk. til Nisephoros Bryennios og Anna
Komnena, hvilke i den venetianiske Udg. 1729 ere samlede til disse
Forfattere selv.

§. 400.

§ Begyndelsen af samme Aarhundrede (omtr. 1118).

Joannes Zonaras, der, efter at have beklædt Stats-
Embeder, blev Munk. Af ham høves: *Xρονικόν* (Annales),
fra Verdens Begyndelse indtil 1118. Han har benyttet nu
tabte Kilder, var Vidne til de af ham imod Slutningen af
hans Bærl fortalte Begivenheder, og bedømte dem upartisk,
om end ikke med streng Kritik. Han regnes iblandt de bedste
byzantiniske Forfattere. — Sammenl. §. 441.

† Hieron. Wolfius. Basil. 1557. Fol.

C. du Fresne du Cange. Paris. 1686—1687. 2 Voll. Fol.
(C. S. B.). (Denne Udg. inddeelt i 18 Bøger).

Niketas Acominatus med Tilnavn Choniates. Be-
klædte høie Embeder i Constantinopel, hvilken Bye han for-
lod, efter dens Indtagelse 1204, hvortil han var Dienvidne.
Han døde efter 1206 (formod. 1216) i Nikæa. Fortsatte
Zonaras (1118—1206), i 21 Bøger. Hans Stil er poetis-
kerende.

† Hier. Wolfius. Basil. 1557. Fol.

† (S. Goulart). Genev. 1593. 4.

C. A. Fabrotus. Paris. 1647. Fol. (C. S. B.).

C. P. Ganglandatio Wielandii. Aeneid. sermo de Niceta & Cinnamo. Tub. 1818. 8.

Et Jærgneme om Bybelskretsens Udvalgte efter Constantinopels Indtagelse 1204, de statuis æneis post captam a Latinis Const. igni traditis, et udg. f

A. Banduri imper. orient. (§. 397). Tom. I. Part. 2. Pag. 107 sqq. og ved

F. Wilken (de statuis, quas Franci post captam g. 1204. Const. destruxerunt). Lips. 1830. 8.

Desuden Inedita og theolog. Skrifter.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VII, 737 sqq.

§. 401.

Med det 13de Aarh. samt Historiefortællingen i de dybere.

Georgios Akropolites Logothetes. 1220—1282.

Oplevede mange afværende Stiebnere i betydelige Embedsstillinger. Under hans Navn høves: 1) *Χρονική συγροφή*; 1204—1261. 2) *Χρονικὸν ὡς ἐν συνόψει τῶν ἐν νοτέ-ποισ*; hvilket er et Udtog af 1) og formodentlig ikke af Georgios Akrop. selv.

Begge udgivne (tilligemed andre Skrifter):

Leo Allatius. Paris. 1651. Fol. (C. S. B.).

Udtoget tilligemed *Μετὰ Φωτὸς Gregoras* og *Σαβιτῶς Χατζή-φονδ. † (Historiæ Byzant. scriptores tres) Genev. (M. Thiel Col. Allobr.). 1615. Fol. (Th. Douza havde udg. det særskilt Lugd. Bat. 1614. 8).*

Georgios Pachymeres. Født i Nisæa 1242; død

i Begyndelsen af 14de Aarh. Da Palæologerne paany

vare, plejede, Rigets Herrer, betjenede, han, betydelige geistlige og verdslige Embeder. Han døde, udførte indar, i en alder af 1308. / Han besad Adels Lærdom og stred i forskellige Krig (S. 390. 422. 450). Herib høret hans Historie af Michael Palæologos, 6 B. (1258—1282), og af Andronikos Palæologos, 7 B. (1283—1308). Stilen er kunstlet og dunkel.

P. Possinus. Romæ 1666—1669. 2 Vøll. Fol. (C. S. B.).

11. I fjortende Aarhundrede:

Niképhoros Gregoras fra Heraklea ved Pontos. 1295—1359. Betjenede vigtige Bestillinger. Døde i Fængsel. Omfattende Kundskaber. Mange Skrifter af forskellige Art (S. 422. 437), og betjenede ogsaa et Par astronomiske, hvorefter, ligesom ogsaa andre, endnu ikke ere udgivne. Herib hører: *istoria Romania* (Byzantina); 88 B. (1304—1359). I det 15te. Aarhundrede. Kunstlet Foredrag. (Sammenl. S. 406).

+ B. I—XI. Hieron. Wolfius. Basil. 1562. Fol. Ogsaa i Histor. Byz. scriptt. tres. Dvst. Georg. Axtopol.

B. I—XXIV. F. Boivin. Paris. 1702. 2 Vøll. Fol. (C. S. B.). Vol. III er ikke udforniet.

L. Schopen. Vol. I. Bonn. 1829. 8. (Vol. XIX af B. G. Niebuhrii Corp. scriptt. hist. Byzant.).

Joannes Kantakuzenos, af Palæologernes Slægt. Levede endnu 1375. Betjenede Embeder, og Gesandter, og styrede Riget, dels som Formyndere, dels som Regent 1344—1355; hvorpaa han gik i Kloster. Han forfattede det byzantiniske Riges Historie (1320—1357), 4 B., under Navn af Christodulos. Desuden theologiske og andre Skrifter.

Ad. prime. Cum notis J. Pontani & T. Gretseri. Paris. 1615. 8. Noll. Fol. (C. S. B.).

L. Schopen, Val. I. Bonnæ 1829. 8. (Vol. XX. 388. G. Niebuhr's Corp. scriptt. histor. Byz.)

§. 402.

S. femtende Aarhundrede:

Joannes Kananos, som bestreer Amurat d. II's Angreb paa Constantinopel (1422).

Udgivet med Georg. Akropolita ved **Leo Allatius** (S. 401). Pag. 187 sqq.

Joannes Anagnostes. Skrever om Thessalonikas Indtagelse ved Tyrkerne 1430 (περί αἰχμαλωτῆς Θεσσαλονικῆς).

L. Allatii σύμμικτα (ante Sa. 397. 1). Pars post. P. 317 sqq.

Med So. Genesios cct. Venet. 1733. Fol. (See §. 398).

Theodoros Gaza, fra Thessalonika, 1398—1478. Form af et Brev: περί ἀγνωστωρίας Τούρκων (De orig. Turcarum). (Ndr. §. 443).

Leo Allatii i σύμμικτα. (S. 397). Pars post. Pag. 381 sqq.

Med So. Genesios cct. Venet. 1733. Fol. (S. 398).

Joannes Dukas. Af kejserlig Slægt. Levede efter 1462. Efterat have forudskillet en kort Udsigt over Historien fra Adam — 1341, fortalte han den byzantinske Historie udfølgeligere 1341—1462.

I. Bullialdus. Paris. 1649. Fol. (C. S. B.).

Georgios Phranzes. Fød 1401 af kejserlig Slægt.

Effrat have betædet hvide Enklæder, blev han taget til Fange 1453. Blev igen fri, blev Munt, og skrev *Palæologernes Historie*, 4 B. (*chronicon rerum Byzantin.*) 1260—1477.

Med. Bo. Genesios (et. Venet. 1733. Fol. (S. 398).)

C. Alter. Vindob. 1796. Fol.

Laonikos Chalkandylas (egentlig Chalkandylas) fra Athen. Dmtr. 1470. 1. B. skrev *Byzantinerne's Historie* og den græske Stiges Undergang i 10 B. (1298—1462). Iuphøderlig men læstgoende.

C. A. Fabrotus. Paris. 1650. Fol. (C. S. B.)

Samment. S. 401. (Sepra. Akropolis).

Samment. S. 403.

Samment. S. 244—249.

b) Til denne Afdeling af de byzantinske Skribenter regnes de, som fra 8de indtil i 13de Aarhundrede have sammenskrevet *chronologiske Compilationer*. De fleste af disse *Chronographen* have begyndt fra de ældste Tider. Deres Værd beror paa Bestaaffenheden af de Kilder, de have benyttet. De bedste iblandt dem ere **Leo Grammatikos** (S. 404), **Niképhoros Patriarcha** (S. 405), og **Michæl Syllas** (S. 406).

Samment. S. 404.

Georgios med Tilnavn *Synkellos*. Dmtr. 800. Hans *ἐκλογὴ χρονολογίας* fra Verdens Skabelse indtil *Diofletian* (284) er det første Værk af denne Art. Forfatteren har været benyttet og givet Tillæg til *Eusebios* (S. 249 o. fl. St.).

J. Goar. Paris. 1652. Fol. (C. S. B.)

Crit. Dindorf. (Mc) Nicephorus Constantinop., Bonn: 1829, 2 Voll. 8. (Hører til B. G. Niebuhr's corp. scriptt. hist. Byz.).

G. G. Bredow, de Georgii Syncelli chronogr. et Epistolarum Parisiens. Lips. 1812. 8.

De følgende Skrifter er denne Chronographie fortsat:

1) Theophanes Ipatios eller Ipatios, med Tilmann Confessor. Fortsættelse af Billedbryllsen. Døde, forvist, paa Samothrace 817. Han fortsatte Syncellus (285—813). Hans Levetid er beskrevet af Theodoros Studites.

I. Goar & F. Combes. Paris. 1655. Fol. (C. S. B.).

2) Leo Grammaticus. I Midten af 10de Aarhundrede. Χρονογραφία τὰ τῶν νέων βασιλέων περιέχουσα (813—949). See ovfr. S. 403.

I. Goar & F. Combes med Theophanes.

3) Georgios Monachos. Paa samme Tid. Βίος τῶν νέων βασιλέων (813—944).

F. Combes i scriptt. post Theophanem. (Ovfr. S. 396), Pag. 499 sqq.

4) Joannes Skylitzes med Tilmann Thrakestios eller Kuropalates. I sidste Halvdeel af 11te Aarhundrede. Han bearbejdede sin ἐπιτομή ιστοριῶν toende Gange. Den første Bearbejdelse (811—1057) er benyttet af Georgios Kedrenos (S. 405); og den udgivet paa Latin.

Jo. Baptista Gabius. Venet. 1570. Fol.; den anden (811—1081) er udgivet paa Græsk, som Fortsættelse af Georg. Kedrenos med dennes

Compend. histor. (S. 405). Vol. 2. Pag. 807, sqq.

vigtige Opfindninger som indholder den antikkens Filosofi og Religion, tilligemed Gætt af tabte Forfattere.

Histor. Ecclesiast.

† Robert. Stephan. (Scriptt. histor. eccles.). Lutet. 1544. Fol. Pag. 1 sqq. † Colon. Allobr. 1612. Fol.

† G. Reading. Cantabr. 1729. 3 Voll. Fol. Auguste Taurinor. 1746—1748. 3 Voll. Fol. (Vol. I. P. 1 sqq.).

Cum notis Vales. et Read. Venet. 1763 sqq. 3 Voll. 4.

E. Zimmermann (Corp. Patrum Græcor. Vol. D. Francof. 1822. 8.

F. A. Heinichen. Lips. 1828. 3 Voll. 8.

Rufini Overfø. af Et ved P. T. Cacciani. Rom. 1740—41. 2 Voll. 4. ppe 1 4 11 1181 11 107 11 1181 11 1181 11

Preparatio Evangelica:

† Rob. Stephanus. Paris. 1544. Fol.

† Fr. Vigerus. Paris. 1628. Fol. Gættet Colon. (Lips.) 1688. Fol.

Euseb. de vita Constantini, Panegyricus cæt. æd. a F. A. Heinichen. Lips. 1830. 8.

ppd J. Manuscriptor. veter. nova collectio (p. 397): Vol. I.

Om Eusebios f. Gr.

Jan. Möller, de fide Euseb. in reb. Christian. enarrandis. Haun. 1813. 8.

J. T. K. Danz, de Euseb. ejusque fide histor. P. 1. Jen. 1815. 8.

C. A. Kestner, de Euseb. auctorit. et fide. Goett. 1816. 4.

H. Reuterdaht, de fontib. histor. eccles. Euseb. Lund. 1826. 8.

Philostorgios skrev i Begyndelsen af 5te Aarh. en Kirkehistorie (300—425), 12 B. Udtog deraf hos Photios (Cod. 40). Udg. f. Gr. med Photios, og af

G. Reading, 1. c. Vol. III, P. 476 sqq.

Crit. Dindorf. (Mcd. Nicephorus, Constantinop.) Bonnæ 829. 2 Voll. 8. (Hører til B. G. Niebuhr's corp. scriptt. hist. byz.).

G. G. Bredan, de Georgii Syncelli chronogr. et Epistolæ Parisiens. Lips. 1812. 8.

I følgende Skrifter er denne Chronographie fortsat:

1) *Theophanes Ipatios eller Ipatios, med Tilmærkt Confessio. Fortsættelse af Billedhistorien. Døde, forvrist, paa Samothrace 817. Han fortsatte Syncellus (285—813) hans Levnet og beskrevet af Theodoros Etaltes.*

I. Goar & F. Combes. Paris. 1655. Fol. (C. S. B.).

2) *Leo Grammaticos. I Midten af 10de Aarhundrede. Χρονογραφία τὰ τῶν νέων βασιλέων περιέχουσα (813—949). See ovfr. S. 403.*

I. Goar & F. Combes med Theophanes.

3) *Georgios Monachos. Paa samme Tid. Βιοὶ τῶν νέων βασιλέων (813—944).*

F. Combes i scriptt. post Theophanem. (Ovfr. S. 396), Pag. 499 sqq.

4) *Joannes Skylitzes med Tilmærkt Thrakesios eller Kuropalates. I sidste Halvdeel af 11te Aarhundrede. Han bearbejdede sin ἐπιτομή ιστοριῶν tvende Gange. Den første Bearbejdelse (811—1057) er benyttet af Georgios Kedrenos (S. 405) og kun udgivet paa Latin:*

Jo. Baptista Gabius. Venet. 1570. Fol.; den anden (811—1081) er udgivet paa Græsk, som Fortsættelse af Georg. Kedrenos med dennes

Compend. histor. (S. 405). Vol. 2. Pag. 807, sqq.

112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Joannes fra Antiochia, med Tilnavn Malalas.

9de Aarhundrede. En *Χρονολογία* fra Adam til 566. En Deel deraf er tabt.

Med *Genealogia* af Venet. 1733. Fol. (S. 398). Conf. *Excerpta Valesiana*. Paris. 1634. 4. (Dyff. s. 397. 2). L. Dindorf. Bonn. 1830. 8. (B. G. Niebuhr's *corp. scriptor. hist. Byzant.*).

Nikophoros Patriarcha med Tilnavn Homologetes eller Confessor, hvilket Navn han fik som Tilhænger af Billedbrødtelsen. Døde som Munk 828. Af hans Skrifter høre herhoved: 1) *ιστορία συντομος* (*breviarium historicum*) 602 770. (Dyff. s. 403).

+ D. Petavius. Paris. 1616. 8. Optaget i *Corp. Scriptt. Byz.* Paris. 1648. Fol. (med Theophyl. Simot.).

G. Dindorf (med Georg. Synkellos). Bonn. 1829. See s. 404.

2) *χρονολογία συντομος*, fra Adam indtil 828, og fortsat af en anonym Forfatter indtil Slutningen af 9de eller Begyndelsen af 10de Aarhundrede.

Se her *Unges* udg. paa Latin, betitelt paa Græst: *Jo. Scaliger i thesaur. temporis* Längd. Bnd. 1666. og 1668. Fol.

I. Goar med Georg. Synkellos *Chronogr.* (s. 401). Bnd. 393 sqq.

9de Aarhundrede ender med *Georgios Sinaïtolas*. Et *Chronikon* fra selvske Tid indtil 842.

Joannes fra Callistia: Et Chronikon fra den ældste Tid indtil 866, og en anonym Fortsættelse indtil 1222.

Dieser Skriften er ikke udgivet.

I 10de Aarhundrede:

Simeon med Tilnavn Metaphrastes, kaldt Bogorætes: En udførlig Mennesker om naar han levede. I sit Chronikon fra den ældste Tid indtil 963 berøttede han afstammende Skrifter. En Anonym fortsatte det indtil 1059. I det kun en Deel deraf fra Leo Armenios indtil 963 er udg.

F. Combes i Scriptt. post Theoph. (See S. 396), Pag. 400 sqq.

Julianus Pollux (Polydeukes). Formodentlig i 10de Aarh. Hans *Iatrologia* (om Verdens Skabelse) er hidtil kun udgivet indtil 377. Et Haandskrift indeholder en Fortsættelse deraf indtil 963.

I. B. Bionconi, anonymi scriptoris historia sacra, (Begyndelsen mangler, og med den Forfatterens Navn). Bononiæ 1779. Fol.

L. Blum (med Begyndelsen). Leipzig 1831. 8. (Riende ikke udg. 1879).

Hippolytos fra Theben. I Slutningen af 10de Aarh. Chronikon fra Christi Fødsel indtil 996. Udtog deraf i

J. A. Fabricii: Opera Hippol. Episc. & Martyr. Hæft 1714—1718. 2 Voll. Fol. 3 Vol. 2. P. 57 sqq.

I 11te Aarhundrede:

Chronicon Paschale (Πασχαλιος), bekendt ogsaa under andre Navne, f. Ex. Chronic. Alexandrinum, Fasti (328 indtil 613).

Stenil o. s. l. Fra de ældste Tider indtil 1042, 1042 eller 3
Afsnit, som hvert Hæft har sin Forfatter.

C. du Fresne. Paris. 1688. Fol. (C. S. B.).

Georgios Kedrenos. 3. Midten af 11te Aarh.
Hans σύνοψις ιστοριῶν, fra den ældste Tid indtil 1057,
er sammenstrevet udaf forskellige ældre Skribenter, og dens
første Deel uddragen af den tidligere Bearbejdelse af Joannes
Stylikes' Værk (§. 404).

G. Xylander. Basil. 1566. Fol.

I. Goar & C. A. Fabrotus (med Joannes Stylikes. See
§. 404). Paris. 1647. 2 Voll. Fol. (C. S. B.).

Konstantinos Manasses. Σύνοψις ιστοριῶν. Dvfr.
§. 389.

Michael Glykas. Maaſkee i 12te, Andre sætte ham
i 15de Aarh. Hans βίβλος χρονικὴ, 4 B., begynder fra
de ældste Tider, og ender 1118.

P. Labbæus. Paris. 1660. Fol. (C. S. B.).

Man har tillagt Theodoros Metochita (§. 234.
422) en Deel af dette Værk, historia Romana ab Iul.
Cæs. ad Constant. Magn., men formodentlig uden Grund.

See Lamii Fortale til I. Meursii oper. Vol. VII. Pag. IX.
J. A. Fabric. Bibl. Gr. X, 412 sqq.

Under Navn af Theodoros Metochita var dette Skrift
udg. af

A. Meursius. Lugd. Bat. 1618. 4.

Deri tillige en Mindetale over Theod. Met. af Nike-
phoros Gregoras (§. 401).

C. F. Bodenb. de Th. Met. scriptis vobis insimu-
latis i Miscell. Lips. Tom. XII, 20 sqq.

Ed. Hermobrotlig 13de Aarh. Hans Xpoc-
γραφία ἐν συνόψει fra den ældste Tid indtil 1204 er
udg. ved

Leo Allatius. Paris. 1651. Fol. (Med Georgios Neopolites.
See §. 401). P. 149 sqq.

§ 15de Aarhundrede:

Georgios Kodinos (§. 407). Herhvid hører hans:
περὶ τῶν ἀπὸ πίσεως κόσμου ἐτῶν cct. (de annis ab
orbe condito usque ad urbem ab Agarenis captam
1453).

P. Lambecius. 1655. (l. c. §. 407). P. 75 sqq.

Et **Chronologikon** findes i **L. Bullialdi** Udg. af **So. Dufas.**
P. 196 sqq. See ovfr. §. 402.

§. 406.

c) Herhvid høre de Skrifter, som indeholde Efterret-
ninger om Byzantinernes Tilstand og Forfatning, om deres
Skikke, Sæder, Indretninger, Bygninger o. s. v.

Prokopios fra Cæsarea. Om de af Justinianos op-
førte Bygninger. Ovfr. §. 393.

Paulos Silentiaros. St. Sophia-Kirkens Beskri-
velse. Ovfr. §. 387.

Joannes Laurentios med Tilnavn **Lydos.** Levede
indtil efter Midten af 6te Aarhundrede. Beklædte offentlige
Embeder. περὶ ἀρχῶν τῆς Ρωμαίων πολιτείας; 3 B.

Ed. princ. I. D. Fuss. Paris. 1812. 8. Comment. **Reu-**
vens. Collect. litter. Lugd. Bat. 1815. 8 og

J. D. Foss. *epistola ad Maximam de Iana. dydi. opusculo de magistrat. Roman.* Bonnæ 1821. 8.

Sammenl. §. 451.

Sesychios fra 11te Aaret. 5de Aarh. Dødt. §. 392.

§. 407.

12) Konstantinos Porphyrogenetos. 10de Aarh.

Om hans hdbørende Skrifter: σύνταγμα og περί τέλειων σύνταγμα. 397.

Alexios I Komnenos. Reiser 1081. Døde 1118. Lod forfærdige et Register over Rigets Indtægter (λογαρική παλαία και νέα), som er udgivet af

J. F. Gronovius i Bogen: de sestertilis. Lugd. Bat. 1691. 4. Pag. 746 sqq., og i

Monumenta ecclies. Græc. per Monach. Benedict. Vol. IV. Paris 1692. 4. B. 367 sqq.

Et Skrift: Patria, eller origines urbis Constantin. ac descriptio ædis Sophianæ, 4 B., synes at være fra 11de eller 12de Aarh. af en anonym Forfatter. Nogle have tillagt Michael Psellos (§. 421 o. fl. St.) dette Skrift.

A. Banduri, Imper. orient. Vol. I. Pars III. P. 1 sqq.

Matthæos Blastares. 14de Aarh. Om Hofembederne i Constantinopel. See §. 390, 470.

Georgios Kodinos med Tilnavn Kuropalates. 1453. Af ham findes adskillige Smaa skrifter. (Sammenl. §. 405 Slutn.).

1) περί τῶν ὀφφικιαλίων τοῦ Παλλατίου cet. (de officiis et officialibus aulæ et magnæ ecclies Constantin.)

ἡμετέρας ἐκδόσεις. 1. Λαγδα. 1596. 8. 4. Ap. Commel. 1596. 8. (Kun. fca. Tillæg).

+ I. Gretserus. Paris. 1625. Fol.

L. Gass. Paris. 1648. Fol. (C. S. B.).

2) παραβολαὶ ἐκ τῆς βίβλου τοῦ χρονικοῦ περὶ τῶν πατρίων τῆς Κωνστ. (excerpta — de originibus cet.), ὑπογ. ἀφ' ἡμετέρας ἐκδόσεις. (See §. 392).

Georg. Douza. + Ap. Commel. 1596. 8. Cum notis Meursii. + Aurel. Allobr. 1607. 8.

P. Lambecius. Paris. 1655. Fol. (C. S. B.).

3. denne Udg. af P. Lambecius P. 11 sqq. findes desuden:

3) π. τῆς σχηματογραφίας τ. Κωνστ.; 4) π. ἀγαλμάτων, στηλῶν, καὶ θεαμάτων τ. Κ.; 5) π. κτισμάτων τ. Κ.; 6) π. τῆς οἰκονομίας τοῦ βασιλεῦς τῆς αἰτίας Σαρίας. (Begyndelsen af no. 4 og no. 6 pgs. 181 og 182 i den nævnte Udg. Aurel. Allobr. 1607).

Foruden de her omtalte findes hist. og her i Samlingen og andensteds Skrifter, titels, af udførelse af Forfattere, som kunne henregnes til de byzantinske Historiekrivere.

II. G e o g r a p h i e.

Sammenl. §. 250—259.

§. 408.

ἡμετέρας ἐκδόσεις. (§. 249). ἡμετέρας ἐκδόσεις. τῶν τοπικῶν ὀνομάτων ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ (Onomasticon

urbium et locorum cet.), 2 B., er B. 2 om *Palladia* beværet paa Græst; ogsaa findes den paa Latin ved Hieronymus. — Ofteere udg. f. Gr.

† I. Clericus. Amstelod. 1707. Fol.
† J. Vallartii udg. af Hieronymi Opera. Venet. 1741 sqq. Fol. (Venet. 1766 sqq. 4.) 1. Vol. 3. P. 121 sqq.

Palladios, Biskop i Helenopolis 400. *Udgivelsen* uvist, for Forfatter af: *περὶ τῶν τῆς Ἰουρίας ἐθνῶν καὶ*

† I. Camerarius i Libellus geomologicus. Lips. s. a. 8. Pag. 110 sqq.

† E. Bissæus (som inedit!). Lond. 1665. (ib. Titel 1668). 4.

Μαρκιανὸς fra Heraklea ved Pontos. Formodentlig i Begyndelsen af 5te Aarh. Af ham findes en *περίπλους τῆς ἑσθ. θαλάσσης*, 2 B. (Slutningen mangler), udbragen af de ældre Geographers Værker. Desuden en Beskrivelse af Middelhavets Kyster, 11 B., Udtog af Artemidoros fra Ephesos (S. 254) o. A. (Maaffæere begge disse Skrifter Dele af eet Værk). Kun nogle Fragmenter deraf ere bevarede.

† D. Hoeschel (med Skylax o. A.). Aug. Vind. 1600. 8. P. 31 sqq.

I. Hudson, Geogr. minor. (S. 119). Vol. I. Comment. H. Dodwell ib. P. 143 sqq. og G. G. Bredow, epist. Paris. (See S. 119).

Af en anonym Forfatter findes *σταδιασμός τῆς θαλάσσης* (Middelhavets) *ἤτοι περίπλους*.

I. Iriarte i Catal. codd. Matrit. Vol. I. Pag. 485 sqq.

Stephanos Byzantinos. Smad. *Geographica* af 5te Aarh. Under Navn af *ἑθνικά*, eller efter en tidligere an-

taget. **Bemærkelse:** $\pi\epsilon\rho\acute{\iota}$ $\pi\acute{\alpha}\lambda\alpha\iota\sigma\tau\acute{o}\varsigma$ $\mu\epsilon\tau\acute{\iota}$, $\delta\acute{\alpha}\mu\alpha\varsigma$, havde **Stephanos** forfattet et geographisk Lexikon, hvori han tillige havde optaget mangfoldige Bidrag til at oplyse historiske, mythiske, grammatiske og andre Gjenstande. Med Undtagelse af en Del af Bogenstavet Δ (fra $\Delta\iota\omega\nu$), og enkelte Fragmenter, er dette vigtige Værk kun bevarat i et Udtog, forfærdiget af Grammatikeren **Hermolaos**, i 6te Aarshundrede, som, meest har indflykket sig til det Geographiske og Grammatiske.

Ed. princ. af Udtog:

† **Aldus**. Venet. 1502. Fol.

† **Ap. Juntem.** Ror. 1521. Fol.

† **G. Xylander**. Basil. 1568. Fol.

Th. Pinedo. Amstel. 1678. (Ny Titel 1725). Fol. Deel
tillige Fragm. af Bogenstavet Δ . Eigelædes

A. Borkellius. Lugd. Batav. 1688. (Ny Titel med nogle
Tilfæg 1694). Fol.

G. Dindorf. Lipa. 1825. 4 Voll. 8.

Et Fragment af det fuldstændige Værk har ofte været udgivet
deels heelt, s. Ex. ved **S. Tennulius**. Amstel. 1669. 4. o. A.,

deels Fragmentet om Dodone: **Jac. Gronovius**. Lugd.
Bat. 1681. 4. Det hele Fragment findes i Udgavv. af 1678,
1688 og 1825.

Luc. Holstenii notæ et castigat. in Stephan. (Acced.
fragm. Scymni Chii) edit. a **Th. Ryckio**. Lugd. Bat. 1681.
(Ny Titel Ultraj. 1691. Lugd. Bat. 1692). Fol.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 621 sqq.

S. 409.

Hierokles med Tilnavn Grammatikos. Uvist naar;
Noget, set under Justinianos (omtr. 530); Andre sætte ham

vigtige Opfindninger, der indeholder om Gudsordets Philosophie og Religion, tilligemed Citater af tabte Forfattere.

Histor. Ecclesiast.

† Robert. Stephan. (Scriptt. histor. eccles.). Lutet. 1544. Fol. Pag. 1 sqq. † Colon. Allobr. 1612. Fol.

† G. Reading? Cantabr. 1729. 3 Voll. Fol. Auguste Taurinor. 1746—1748. 3 Voll. Fol. (Vol. I. P. 1 sqq.).

Cum notis Valdes et Reade Venet. 1763 sqq. 3 Voll. 4.

E. Zimmermann (Corp. Patrum Græcor. Vol. D. Francof. 1822. 8.

F. A. Heinichen. Lips. 1828. 3 Voll. 8.

Rufini Doctoris f. Græci vrb. P. T. Cacciari. Rom. 1740—41. 2 Voll. 4. pp. 1—4. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Preparatio Evangelica;

† Rob. Stephanus. Paris. 1544. Fol.

† Fr. Vigerus. Paris. 1628. Fol. Estertroy Colon. (Lips.) 1688. Fol.

Euseb. de vita Constantini, Panegyricus cet. ed. a F. A. Heinichen. Lips. 1830. 8.

pp. 1. Manuscriptorum veterum nova collectio (p. 397). Vol. I.

Om Eusebios f. Gr.

Jan. Möller, de fide Euseb. in reb. Christian. enarrandis. Haun. 1813. 8.

J. T. K. Dana, de Euseb. ejusque fide histor. P. 1. Jen. 1815. 8.

C. A. Kestner, de Euseb. auctorit. et fide. Goett. 1816. 4.

H. Reuterdahl, de fontib. histor. eccles. Euseb. Lund. 1826. 8.

Philostorgios skrev i Begyndelsen af 5te Aarh. en Kirkehistorie (300—425), 12 B. Udtog betaf hos Photios (Cod. 40). Udg. f. Gr. med Photios, og af

G. Reading, 1. c. Vol. III, P. 476 sqq.

forrethentliges hold til Jesus, og endelig om hans forfalden hustru
Gammelhøies nye forførelse, og de anliggende Sagen, ligesom

† Leo Allatius i *συμμικτα*. Rom. 1653. 8. Pars I. pag. 1
I sqq. ERib Genesius, Georg. Phranzes ed. Venet. 1733.

[illegible]

III. Fire history.

[illegible]

1. Die Bedeutung der Wissenschaften der Waldwirtschaft in der Landwirtschaft des 19. Jahrhunderts

Der fähigste Forderung, die Güter der drittelten Zeit

bemærker befinder sig i den følgende litteratur og ved sproget

have Christendom's interests protected for families far & near

stirbt: der größte Erfolg, den man erlangen kann!

der Literaturgeschichte! Bei der Bitte um ein solches Strengt

Udvalg. — Allerede de ældre Kirkesøder havde ofte berørt Afskrift

Inde Historie/405 givet Bittag til den i den Rader, men

den første, som forfattede et egentlig litterærtistisk Brev, synes

at the bottom of the middle of the column, and the

414

Enclaves (K 940-408) - 1940-1941

10 98 indtil 324 knillet Stærk mættet og Brændt for

nemmelse med Hensyn til Hedringene. — Beskædnet sig

tin ved Rufinus (Ade Mark) og blev af ham fortset indtil

Theophilus d. Stores Nab. Naguden hanes deels fuldstoorn:

die, nach 1. Proponenten 3. Schritt am 1. März 1911

Strifter am 1. September 1891

hpartit' ni' faja kono sumpawaxfa iat6fa/kono 2 fad faga-

Ansigt: Ansigtet er rødt, hvidt, og har en rødme i kinderne.

[illegible]

vigtige Skræftninger, der indeholder om Eusebios's Histori-
phie og Religion, tilligemed Efter af tabte Forfatter.

Histor. Ecclesiast.

Robert. Stephan. (Scriptt. histor. eccles.). Lutet. 1544.
Fol. Pag. 1 sqq. + Colon. Allobr. 1612. Fol.

G. Reading. Cantab. 1722. 3 Voll. Fol. Auguste Tau-
rinor. 1746—1748. 3 Voll. Fol. (Vol. I. P. 1 sqq.)

Cum notis Vales. et Read. Venet. 1763 sqq. 3 Voll. 4.

E. Zimmermann (Corp. Patrum Græcor. Vol. D. Francof.
1822. 8.

F. A. Heinichen. Lips. 1828. 3 Voll. 8.

Rufini Dreyß. Et vob. P. T. Cacciaris Rom. 1740—41.
2 Voll. 4. pag. 1—4. 11. 15. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Preparatio Evangelica;

† Rob. Stephanus. Paris. 1544. Fol.

† Fr. Vigerus. Paris. 1628. Fol. Eftertrykt Colon. (Lips.)
1688. Fol.

Euseb. de vita Constantini, Panegyricus cet. ed. a F.
A. Heinichen. Lips. 1830. 8.

Manuscripton, veteri nova collectio (p. 397) Vol. I.

Om Eusebios f. Gr.

Jan. Möller, de fide Euseb. in reb. Christian. enarran-
dis. Haun. 1813. 8.

J. T. K. Danz, de Euseb. ejusque fide. histor. P. 1.
Jen. 1815. 8.

C. A. Kestner, de Euseb. auctorit. et fide. Goett. 1816. 4.

H. Reuterdaht, de fontib. histor. eccles. Euseb. Lund.
1826. 8.

Philostorgios's Breve i Begyndelsen af 5te Aarh. en
Kirkeshistorie (300—425), 12 B. Udtog betaf hos Photios
(Cod. 40). Udg. f. Gr. med Photios, og af

G. Reading, 1. c. Vol. III, P. 476 sqq.

Den Glættningen af 4de Indtil noget efter Midten af 5te
Aarh. levede følgende 3. Forfattere: nemlig

Sokrates med Tilnavn Scholastikos, ἱστορίᾳ ἐκκλησι.,
7 B. (306—439). Regnes iblandt de bedre fra hin Tid.

Rob. Stephanus, l. c. Pag. 169 sqq.; G. Reading, l. c.
Vol. II. P. 1 sqq.

Salamanes Hermias Sozomenos, ἱστορίᾳ ἐκκλησι.,
9 B. (323—439). Følger Sokrates' Fodspor; efterligner
Xenophons Foredrag.

Rob. Stephanus, l. c. Part. II. P. 1 sqq.;
G. Reading, l. c. Vol. II. Part. II, P. 1 sqq.

Theodoretos eller **Theodoritos**, ἱστορίᾳ ἐκκλησι.,
5 B. (325—429); lettroende, men indeholder vigtige Efter-
retninger.

Theod. Oper. f. Gr. uds. af L. Schultze & I. A. Noddselt.
5 Voll. i 10 Partt. Hal. Sax. 1769—1774, 8. Rob. Stephanus,
l. c. P. 279 sqq.; G. Reading, l. c. Vol. III. Pag. 1 sqq.

§. 412.

Gelasios d. Yngre fra Kyzikos. Dmtr. 476. Συμ-
τάγμα τῶν κατὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον πραχθέντων,
3 B.

Gr. i I. Harduini Collect. Concillior. Paris. 1715.
12 Voll. Fol. Vol. I. P. 395 sqq.

Theodoros med Tilnavn Anagnostes. 3 Begyndelsen
af 6te Aarh. Hans ἐκλογή ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστο-
ριῶν (Sokrates, Sozomenos, Theodoretos), 2 B. er ikke
udgiven. Af hans Fortsættelse af dette Værk fra 439 ind-

211 Capital.

Em. Portus, Theologiae Philosophicae 1818, (Diss. 1) Pag. 415 sqq. Creuzer, l. c. § 1) Pars III, Francof. 1822, 18.

150) *Ziologische Methoden*, (s. 1199) *Reinhold Institut theol.*
log. Procli. Ed. F. Vogel. Francf. 1825. 8. p. 1267K 70 10)

4) παρὰ κινύρου εὐ-στοχεύουσιν οὐρανὸν 2. 8.
† Simon Grynaeus. Basil. 1531. 8. † Basil. ap. Hervag.
1545. 8.

5) χρηστομάθεια γραμματικὴ, 2 B. Af dette vigtige Værk, hvori Proklos indbeelte Poesien i τὸ δαηνηματικόν og τὸ μνηστικόν, findes flere end Brudstykker, som ere bevarede dels hos Photios (cod. 239) dels i homeriske Haandskrifter. Disse Brudstykker indeholde vigtige Efterretninger om de tykkiste Digte (s. 53) og Homeros Levet.

Lieschke, v. d. (1847) Bonn. 1847.
Fungiburg (nord-östliche, Ostseite 1845). Frankfurt.
 1500. v. d. "scholia" v. d. Schottin et R. A. H. H. H.
Hanov. 1615. 4. (Arch. Tiller u. Hof en Cod. Electoral. og Ve-
 met.). Udgg. ere anførte s. 55.

(a) **ἡ ἀπὸ τοῦ ἑσπερίου ἔργου καὶ ἡμετέρας.**
 3 Ugg. af Hesiodos ved

***Tridactylus*, Helmsley of Gough Is. (1. 54): 104. 1888.**

7te en Afschaffing om Digitaalre, vdg. med Georgios
Diatonos (§. 437) περί τροπών vdg.

Fr. Morellus. Paris. 1615. 12.

8) ἐπιχειρήματα κατὰ Χριστιανῶν (arguments adv. Christi), 18 Capitel., Apoll. for Bertrams Enighed, Bevaeret i Joan. Philoponos' Siendrivelse deraf (s. 420).

9) ~~Per~~ Latini: a) 3 Abhandlungen: de libertate,

21. 31. **Damaskios** fra Damaskus, den første, der kaldes den store Skole. I første Halvdeel af 6te Aarh. Af hans Skrifter findes kun Fragmenter af **Isidoros** **Recept** (**Methodus** **Quibus**), og **ἀπορίαι καὶ λύσεις περὶ ἀρχῶν** (questiones de principiis), hvoraf forhen Fragn. udgivne af

I. C. Wolf i **Anecd. sacra. et prof.** Hamb. 1722—1723. 3. Voll. 8. (Vol. 3. P. 196 sqq.) og af **Leure** (Fragmentet: **περὶ γεννητοῦ**) i **Catal. codd. Mattr.** Vol. I. P. 330 sqq. Nu fuldstændigere: **I. Kopp**, **questiones de principiis** ad **Alam** mss. cet. **Francf.** 1827. 8.

Et Skrift af **Damaskios** om **Platons Parmenides** er endnu ikke udgivet.

J. A. Fabric. **Bibl. Gr.** III, 484 sqq.

Anmærkn. Efterat **Justinianus** havde ophævet Skolen i Athen, spillede **Neoplatonismen** ingen Rolle, før ved dens Genfødsel i Italien i 15de Aarhundrede.

2. Andre Neoplatonikere, eller platoniserende, tildeels christelige Eklektikere.

S. 417.

Callistios. **Diatr.** 362. Et Skrift: **περὶ θεῶν καὶ νόμων**, 21 Capitler, er formodentlig af ham.

† **Ed. princ.** **Leo Allatius.** **Rom.** 1638. 12. (**Lugd. Bat.** 1639. 12).

Th. Gale, **opusc. mythol. cet.** (ovfr. S. 291). **Amstel.** 1688. 8. P. 237 sqq.

I. C. Orellius. **Turici** 1821. 8.

Hermeias, af hvem findes en *Commentar* over Platons *Phædrus* (§. 157), udg. med denne Dialog ved *F. Ast*. Lips. 1810. 8.

Æfter. Eryianos fulgte:

Proklos med Tilnavn *Lykios* og *Diadochos*. 412—485. Udmærket ved Talent, Lærdom, og Flid. (Samment. §. 385. 450). Indviet i Orientens Mysticisme, og aandelig beskæftiget med sine nævnsundige Forgiængere (§. 302 fgg.), gav han Neoplatonismen en ny, betydelig og eiendommelig Udvidelse (§. 413). Af hans philosophiske Skrifter anføre vi: 1) *εἰς τὴν Πλάτωνος Θεολογίαν*, 6 B., hvorfra man lærer den neoplatoniske Maade at opfatte Platons Philosophie.

+ *Æmil. Portus*. Hamb. 1618. Fol.

2) forskellige *Commentarer* over platoniske Skrifter:
a) *εἰς τὸν τοῦ Πλάτωνος Τίμαιον ὑπομνήματα*, 5 B., fortrinlig, men kun over en Deel af *Timæos*; med Platon i
+ *Ed. Basil.* 1534. Fol.

b) *εἰς τὸν Ἀλκιβιάδην*.
F. Creuzer, *Procli et Olympiodori in Platon. Alcib. comment. cet.* Francof. 1820—1821. 8. (Pars. I. II af: *Initia Philosophiæ ac Theologiæ ex Platoniceis fontibus aucta*).
V. Cousin i *Procli opera ined.* Paris. 1820 sqq. 8. Vol. II. III.

c) *εἰς τὸν Παρμενίδην*, 5 Bøger.
Cousin, l. c. Vol. IV, V.

d) *εἰς τὸν Κράτυλον*, Tildeels udg. ved
I. F. Boissonade i: *Schol. gr. in Platon. ex Procli scholiis in Cratylum cet.* Lips. 1820. 8.

e) *εἰς τὴν πολιτείαν*. Med Platon
Ed. Basil. 1534. Fol. Page 340 sqq.

ingen Skrifter; de kendes meest af **Canaplos** (§. 423), men de tre vigtige, forblev i Viragte. **Reiser Julianos** (§. 423) hans Fortierlighed for denne **Philosophia**.

Herhid hore: **Medeios**, **Eustathios**, og hans **Kone Sospatra**, **Maximos** fra **Ephesos**, **Chrysantios** fra **Indien** o. A. De levede omkring i Midten af 4de Aarhundrede.

Neoplatonikerens Skole i Athen.

§. 415.

Efter Midten af 4de Aarh. stiftedes denne Skole ved

Plutarchos, **Nestorios** Son, Discipel af **Chrysantios**. Han foretog de ældre **Neoplatonikerens** Lære. Vi kende ingen Skrifter af ham.

Efter ham fulgte:

Syrianos fra **Alexandria** eller **Gaza** (§. 335. 434). Døde 450. **Quidas** nævner en Deel tabte Skrifter, hvilke han dog paa et andet Sted tillægger **Proklos**. Bevarede ere: 1) **Commentar** over 3 Bøger af **Aristoteles** **Metaphysika**, til Forsvar for **Platon**. Kun paa **Latin** ved

H. Bagolinus. **Venet.** 1558. 4.

2) **Commentar** over **Hermogenes** *περί ὀρίσεως* (§. 335).

§ + **Aldi Rhetores Græci** (§. 332). Vol. II. 1509. Fol. **Rhetoriske** **Fragmenter** i **L. Spengels** *συγγραφή* cet. (§. 314). P. 195 sqq.

J. A. Fabric. **Bibl. Gr.** IX, 257 sqq.

Hermeian, af hvem findes en Commentar over Platons
Phædros (S. 157), udg. med denne Dialog ved
F. Ast. Lips. 1810. 8.

...Gf. Cyrianos, folgte: ...

Proflos med Tilnavn Lyfios og Diadochos. 412—
485. Udmærket ved Talent, Lærdom, og Flid. (Sammenl.
§. 385. 450). Indvietet i Orientens Mysticisme, og aan-
delig befægtet med sine nævnkundige Følgere (§. 302 fgg.),
gav han Neoplatonismen en ny betydelig og eiendommelig
Udvidelse (§. 413). Af hans philosophiske Skrifter anføre
vi: 1) *εἰς τὴν Πλάτωνος Θεολογίαν*, 6 B., hvorefter man lærer
den neoplatoniske Maade at opfatte Platons Philosophie.

+ Emil. Portus. Hamb. 1618. Fol.

2) forstjellige Commentarer over platoniske Skrifter:
a) εἰς τὸν τοῦ Πλάτωνος Τίμαιον ὑπομνήματα, ὁ B.,
fortrinlig, men kun over en Deel af Timæos; med Platon i
† Ed. Basil. 1534. Fol.

b) εἰς τὸν Ἀλκιβιάδην I.
F. Creuzer, Procli et Olympiodori in Platon. Alcib. com-
ment. cet. Francof. 1820—1821. 8. (Pars. I. II af: Initia
Philosophiæ ac Theologiæ ex Platonicis fontibus sucta).
V. Cousin i Procli opera ined. Paris. 1820 sqq. 8. Vol. II III.

c) εἰς τὸν Παρμενίδην, ὁ Beger, Cousin, l. c. Vol. IV, V.

d) εἰς τὸν Κράτυλον, Tilbeels udg. ved
I. F. Boissonade i: Schol. gr. in Platon. ex Prochi
scholiis in Cratylum cet. Lips. 1820. 8.

e) εἰς τὴν πολιτείαν. Med Platon
Ed. Basil: 1584. Fol. Page 349 sqq.

211 Capitel.

Em. Portus. Theologia Platonica; 1618. (Dif. 1). Pag. 415 sqq. Creuser, l. c. § 1) Paris. Francos. 1824. 8.

Philoponus fra Bethone (c. 1190). Refutationes in theologia. Procli. Ed. F. Formel. Francos. 1825. 8.

4) *περί χρησίων ἐκ στοιχείων ὀργανῶν 2. 8.*
Simon Grynaeus. Basil. 1531. 8. † Basil. ap. Hervag. 1545. 8.

5) *χρηστομάθεια γραμματικῇ 2. 8.* Af dette vigtige Værk, hvori Proklos indbealte Poesien i τὸ δηννηματικόν og τὸ μνητικόν, findes blandt Brudstykker, som ere bevarede dels hos Photios (cod. 239) dels i homeriske Haandskrifter. Disse Brudstykker indeholde vigtige Efterretninger om de tylliste Digte (s. 53) og Poesiens Rethet.
Leo Allatius, 1645. 8. (Cet.)
Funkeburg (med Alexandris Bibliothek 1745). Francos. 1590. 8. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

6) *ἀπὸ μνημῶν τῶν ἁγίων Ἐργῶν καὶ ἡμερῶν.*
 3 Udgg. af Hesiodos ved

Tricladellus, Metheos og Galyard. (s. 54).

7) en Afhandling om Digteret, udg. med Georgios Diafonos (s. 437) *περὶ τρόπων* ved

Fr. Morellus. Paris. 1615. 12.

8) *ἐπιχειρήματα κατὰ ἑρμηνείαν* (argumēta adv. Christ.) 18 Capitel. Afsluttes for Herodas Enighed. Bevaret i Joan. Philoponos' Siendrivelse deraf (s. 420).

9) Paa Latin: a) 3 Afhandlinger: de libertate,

24. hand. Papyrius (over *negi ovovrou* §. 265), og *Metaphysika*, B. 12 (§. 206) have den latinske Oversættelse, efter hebraisk Text.

Silen udg. ved *M. Alatinus*, Venet. 1574. Fol.; denne baade tidligere ved Andre, og ved *M. Finzius*, Venet. 1576. Fol.

Ammonios, *Hermias*' Søn. I Slutningen af 5te Aarh. Discipel af Proklos. Foretog baade den platoniske og aristoteliske Philosophie i Alexandria. Berømte Disciple. Iblødt hans ikke udgivne Skrifter ere Scholier til Aristoteles' *Metaphysika* B. 1—7. Udgivne ere: 1) Commentar over Aristoteles' Kategorier; 2) — over Aristoteles *negi epimvsiac*; 3) — over Porphyrios' *εἰσαγωγή* (§. 308).

1) † (*I. B. Felicianus*). Venet. ap. *Sabini*, 1545. 8.

2) † *Barth. Sylvanus*. Paris. 1544. Fol.

1) og 2) † *Aldus* i Samlingerne af peripat. Philosophen. Venet. 1503. Fol.

3) Venet. ap. *Cathiergum*, 1500. Fol.

1—3) *Aldus*. Venet. 1516. 3. Part. 8.

4) Commentar over *negi epimvsiac*. den sidste Afdeling. London. 1658. 8.

5) Møgle tillægge ham en Levnetsbeskrivelse af Aristoteles, som af Andre tillægges *Ioannes Philoponos* (ndst. §. 426).

Udg. deels med Aristoteles' Værker, deels særstilt: cum scholiis *P. I. Nunnésii*. Ed. 2. Helmst. 1666. 4.

5) *negi εἰσαγωγῆς*.

I. C. Orellius (med *Alex. Aphrodis.*, §. 284, og *Andres Bøger de fato*). Turic. 1824. 8.

211 Capitler. 70 p. 111. 112

Em. Portus. Theologiae Aristotelicae 1618. (D. 11. 112) Pag. 415 sqq. *Crenzer, l. c. § 11) Paris. Francos. 1822. 8.*

Philopon fra Bethone (f. 1199) Refutationes in Aristotelem. Procli. Ed. F. Vernel. Francos. 1825. 8.

4) *περί φυσικής φιλοσοφίας* 2 B. *Simon Grynaeus. Basil. 1521. 8.* *Basil. ap. Hervag. 1545. 8.*

5) *χρηστομάθεια γραμματική* 2 B. Dette vigtige Værk, hvori Proklos indbrakte Poesten i to *δηγματικόν* og to *μνηστικόν*, findes i to Brudstykker, som ere bevarede dels hos Photios (cod. 239) dels i homeriske Haandskrifter. Disse Brudstykker indeholde vigtige Efterretninger om de tylliste Digte (§. 55) og *ποικίλος* *κίθνη*.

Leo Allatius, de antiquis philosophis (1645) *Trabenf. 1590.* *Sam. scholia. Andr. Schottii. R. Hanov. 1615. 4.* (Med. Tillæg udsat en Cod. Escorial. og Vernet.). Udgg. ere anførte §. 55.

6) *ἠπὶ φύσεως αἵματος* *Ἡσίοδος* *Ἔργα καὶ ἡμέρας*. 3 Udgg. af Hesiodos ved

Thibaudillus, Michaelis de Galafred. (f. 54) 1111. 7) en Afhandling om *Digastetie*, udg. med *Georgios Diafonos* (§. 437) *περὶ τροπῶν* ved *Fr. Morellus. Paris. 1615. 12.*

8) *ἐπιχειρήματα κατὰ Ἡρακλείτην* (argumenta adv. Christ.) 18 Capitler. *Beitrag zur Herakleiten'schen Philosophie* i Joan. Philoponos' Siendrivelse deraf (§. 420).

9) *per Latin*: a) 3 Afhandlinger: de libertate,

deproletariat, de mado. Desproletariat de mado de Mor-
beka. Ubg. af 118

U.S. DEPARTMENT OF THE INTERIOR

U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE: 1967

sat af Arabiff ved Thomas d' Aquino. udbg.

Case comment. Aquinas. "Paine" 1993. Fol. (4)

10) *ἡ ἐκ τοῦ ἡεροσολιμοῦ ἀπακρήρως*. *Elherges*
Proflos, eller Libnitos, eller Theon.

+ F. Morellus. Paris. 1377. 4.

the West, poor, little white children in the

J. A. Fabricius Ruhl, Cnd IK 208

THE SECRETARY OF THE ARMY

416.

After Proflon sulfate: 100% of the test material was recovered.

177 James (185) Ex Gloria Maria i. Molokini 26

111-112-113-114-115-116-117-118-119-120-121-122-123-124-125-126-127-128-129-130-131-132-133-134-135-136-137-138-139-140-141-142-143-144-145-146-147-148-149-150-151-152-153-154-155-156-157-158-159-160-161-162-163-164-165-166-167-168-169-170-171-172-173-174-175-176-177-178-179-180-181-182-183-184-185-186-187-188-189-190-191-192-193-194-195-196-197-198-199-200-201-202-203-204-205-206-207-208-209-210-211-212-213-214-215-216-217-218-219-220-221-222-223-224-225-226-227-228-229-230-231-232-233-234-235-236-237-238-239-240-241-242-243-244-245-246-247-248-249-250-251-252-253-254-255-256-257-258-259-260-261-262-263-264-265-266-267-268-269-270-271-272-273-274-275-276-277-278-279-280-281-282-283-284-285-286-287-288-289-290-291-292-293-294-295-296-297-298-299-300-301-302-303-304-305-306-307-308-309-310-311-312-313-314-315-316-317-318-319-320-321-322-323-324-325-326-327-328-329-330-331-332-333-334-335-336-337-338-339-340-341-342-343-344-345-346-347-348-349-350-351-352-353-354-355-356-357-358-359-360-361-362-363-364-365-366-367-368-369-370-371-372-373-374-375-376-377-378-379-380-381-382-383-384-385-386-387-388-389-390-391-392-393-394-395-396-397-398-399-400-401-402-403-404-405-406-407-408-409-410-411-412-413-414-415-416-417-418-419-420-421-422-423-424-425-426-427-428-429-430-431-432-433-434-435-436-437-438-439-440-441-442-443-444-445-446-447-448-449-450-451-452-453-454-455-456-457-458-459-460-461-462-463-464-465-466-467-468-469-470-471-472-473-474-475-476-477-478-479-480-481-482-483-484-485-486-487-488-489-490-491-492-493-494-495-496-497-498-499-500-501-502-503-504-505-506-507-508-509-510-511-512-513-514-515-516-517-518-519-520-521-522-523-524-525-526-527-528-529-530-531-532-533-534-535-536-537-538-539-540-541-542-543-544-545-546-547-548-549-550-551-552-553-554-555-556-557-558-559-560-561-562-563-564-565-566-567-568-569-570-571-572-573-574-575-576-577-578-579-580-581-582-583-584-585-586-587-588-589-590-591-592-593-594-595-596-597-598-599-600-601-602-603-604-605-606-607-608-609-610-611-612-613-614-615-616-617-618-619-620-621-622-623-624-625-626-627-628-629-630-631-632-633-634-635-636-637-638-639-640-641-642-643-644-645-646-647-648-649-650-651-652-653-654-655-656-657-658-659-660-661-662-663-664-665-666-667-668-669-670-671-672-673-674-675-676-677-678-679-680-681-682-683-684-685-686-687-688-689-690-691-692-693-694-695-696-697-698-699-700-701-702-703-704-705-706-707-708-709-710-711-712-713-714-715-716-717-718-719-720-721-722-723-724-725-726-727-728-729-730-731-732-733-734-735-736-737-738-739-740-741-742-743-744-745-746-747-748-749-750-751-752-753-754-755-756-757-758-759-760-761-762-763-764-765-766-767-768-769-770-771-772-773-774-775-776-777-778-779-780-781-782-783-784-785-786-787-788-789-790-791-792-793-794-795-796-797-798-799-800-801-802-803-804-805-806-807-808-809-810-811-812-813-814-815-816-817-818-819-820-821-822-823-824-825-826-827-828-829-830-831-832-833-834-835-836-837-838-839-840-841-842-843-844-845-846-847-848-849-850-851-852-853-854-855-856-857-858-859-860-861-862-863-864-865-866-867-868-869-870-871-872-873-874-875-876-877-878-879-880-881-882-883-884-885-886-887-888-889-890-891-892-893-894-895-896-897-898-899-900-901-902-903-904-905-906-907-908-909-910-911-912-913-914-915-916-917-918-919-920-921-922-923-924-925-926-927-928-929-930-931-932-933-934-935-936-937-938-939-940-941-942-943-944-945-946-947-948-949-950-951-952-953-954-955-956-957-958-959-960-961-962-963-964-965-966-967-968-969-970-971-972-973-974-975-976-977-978-979-980-981-982-983-984-985-986-987-988-989-990-991-992-993-994-995-996-997-998-999-1000-1001-1002-1003-1004-1005-1006-1007-1008-1009-1010-1011-1012-1013-1014-1015-1016-1017-1018-1019-1020-1021-1022-1023-1024-1025-1026-1027-1028-1029-1030-1031-1032-1033-1034-1035-1036-1037-1038-1039-1040-1041-1042-1043-1044-1045-1046-1047-1048-1049-1050-1051-1052-1053-1054-1055-1056-1057-1058-1059-1060-1061-1062-1063-1064-1065-1066-1067-1068-1069-1070-1071-1072-1073-1074-1075-1076-1077-1078-1079-1080-1081-1082-1083-1084-1085-1086-1087-1088-1089-1090-1091-1092-1093-1094-1095-1096-1097-1098-1099-1100-1101-1102-1103-1104-1105-1106-110

Hand: Philosophie, Ethik, Geschichte, Politik, Wissenschaftstheorie

over Platon, et kun betædet: *Ἱεροκλῆς, ἡ μετὰ τὸν Πλάτωνα*

plás, hvort þótt þú freinsist þá er minnst þú stöðuðu.

beds Monster. (Samment. 6. 450):

1. Dr. Ximénez y Mico: Negro, Sancti Antonii.

Sec. 4. 293.

Emil Portia, m.d., Brazil Theol. Library, KS-4151

1. of Fabricius Hamb 1700 4 Lond 1703 8 (full)

Fluorine and the Halogens (Lieberman)

L E Brinsonada Line 1814 8

A. F. Buissonne. Dipl. 1814, 8.

Vol. 14, Folio, Bibl. Gr. IX, 270, 175-180, 181-182, 183-184, 185-186, 187-188, 189-190, 191-192, 193-194, 195-196, 197-198, 199-200, 201-202, 203-204, 205-206, 207-208, 209-210, 211-212, 213-214, 215-216, 217-218, 219-220, 221-222, 223-224, 225-226, 227-228, 229-230, 231-232, 233-234, 235-236, 237-238, 239-240, 241-242, 243-244, 245-246, 247-248, 249-250, 251-252, 253-254, 255-256, 257-258, 259-260, 261-262, 263-264, 265-266, 267-268, 269-270, 271-272, 273-274, 275-276, 277-278, 279-280, 281-282, 283-284, 285-286, 287-288, 289-290, 291-292, 293-294, 295-296, 297-298, 299-300, 301-302, 303-304, 305-306, 307-308, 309-310, 311-312, 313-314, 315-316, 317-318, 319-320, 321-322, 323-324, 325-326, 327-328, 329-330, 331-332, 333-334, 335-336, 337-338, 339-340, 341-342, 343-344, 345-346, 347-348, 349-350, 351-352, 353-354, 355-356, 357-358, 359-360, 361-362, 363-364, 365-366, 367-368, 369-370, 371-372, 373-374, 375-376, 377-378, 379-380, 381-382, 383-384, 385-386, 387-388, 389-390, 391-392, 393-394, 395-396, 397-398, 399-400, 401-402, 403-404, 405-406, 407-408, 409-410, 411-412, 413-414, 415-416, 417-418, 419-420, 421-422, 423-424, 425-426, 427-428, 429-430, 431-432, 433-434, 435-436, 437-438, 439-440, 441-442, 443-444, 445-446, 447-448, 449-450, 451-452, 453-454, 455-456, 457-458, 459-460, 461-462, 463-464, 465-466, 467-468, 469-470, 471-472, 473-474, 475-476, 477-478, 479-480, 481-482, 483-484, 485-486, 487-488, 489-490, 491-492, 493-494, 495-496, 497-498, 499-500, 501-502, 503-504, 505-506, 507-508, 509-510, 511-512, 513-514, 515-516, 517-518, 519-520, 521-522, 523-524, 525-526, 527-528, 529-530, 531-532, 533-534, 535-536, 537-538, 539-540, 541-542, 543-544, 545-546, 547-548, 549-550, 551-552, 553-554, 555-556, 557-558, 559-560, 561-562, 563-564, 565-566, 567-568, 569-570, 571-572, 573-574, 575-576, 577-578, 579-580, 581-582, 583-584, 585-586, 587-588, 589-590, 591-592, 593-594, 595-596, 597-598, 599-600, 601-602, 603-604, 605-606, 607-608, 609-610, 611-612, 613-614, 615-616, 617-618, 619-620, 621-622, 623-624, 625-626, 627-628, 629-630, 631-632, 633-634, 635-636, 637-638, 639-640, 641-642, 643-644, 645-646, 647-648, 649-650, 651-652, 653-654, 655-656, 657-658, 659-660, 661-662, 663-664, 665-666, 667-668, 669-670, 671-672, 673-674, 675-676, 677-678, 679-680, 681-682, 683-684, 685-686, 687-688, 689-690, 691-692, 693-694, 695-696, 697-698, 699-700, 701-702, 703-704, 705-706, 707-708, 709-710, 711-712, 713-714, 715-716, 717-718, 719-720, 721-722, 723-724, 725-726, 727-728, 729-730, 731-732, 733-734, 735-736, 737-738, 739-740, 741-742, 743-744, 745-746, 747-748, 749-750, 751-752, 753-754, 755-756, 757-758, 759-760, 761-762, 763-764, 765-766, 767-768, 769-770, 771-772, 773-774, 775-776, 777-778, 779-780, 781-782, 783-784, 785-786, 787-788, 789-790, 791-792, 793-794, 795-796, 797-798, 799-800, 801-802, 803-804, 805-806, 807-808, 809-810, 811-812, 813-814, 815-816, 817-818, 819-820, 821-822, 823-824, 825-826, 827-828, 829-830, 831-832, 833-834, 835-836, 837-838, 839-840, 841-842, 843-844, 845-846, 847-848, 849-850, 851-852, 853-854, 855-856, 857-858, 859-860, 861-862, 863-864, 865-866, 867-868, 869-870, 871-872, 873-874, 875-876, 877-878, 879-880, 881-882, 883-884, 885-886, 887-888, 889-890, 891-892, 893-894, 895-896, 897-898, 899-900, 901-902, 903-904, 905-906, 907-908, 909-910, 911-912, 913-914, 915-916, 917-918, 919-920, 921-922, 923-924, 925-926, 927-928, 929-930, 931-932, 933-934, 935-936, 937-938, 939-940, 941-942, 943-944, 945-946, 947-948, 949-950, 951-952, 953-954, 955-956, 957-958, 959-960, 961-962, 963-964, 965-966, 967-968, 969-970, 971-972, 973-974, 975-976, 977-978, 979-980, 981-982, 983-984, 985-986, 987-988, 989-990, 991-992, 993-994, 995-996, 997-998, 999-1000, 1001-1002, 1003-1004, 1005-1006, 1007-1008, 1009-1010, 1011-1012, 1013-1014, 1015-1016, 1017-1018, 1019-1020, 1021-1022, 1023-1024, 1025-1026, 1027-1028, 1029-1030, 1031-1032, 1033-1034, 1035-1036, 1037-1038, 1039-1040, 1041-1042, 1043-1044, 1045-1046, 1047-1048, 1049-1050, 1051-1052, 1053-1054, 1055-1056, 1057-1058, 1059-1060, 1061-1062, 1063-1064, 1065-1066, 1067-1068

_____

Planet of origin of being. Beale has not been able

Litteraturhistorien: 1) Die deutsche Literatur vom 17. bis 19. Jh.

(U) (S) (C) (E) (G) (H) (I) (J) (K) (L) (M) (N) (O) (P) (Q) (R) (S) (T) (U) (V) (W) (X) (Y) (Z)

Damaskios fra Damaskus, den eneste, der leverede denne Skole. I første Halvdeel af 6te Aarh. Af hans Skrifter findes kun Fragmenter, af Escherus' Udgave (Notion. Critica), og *ἀπορίαι καὶ λύσεις περὶ ἀρχῶν* (questiones de principiis), hvoraf forhen Fragn. udgivne af

I. C. Wolf i *Anecd. sacra. et prof. Hamb. 1722—1723. 3. Voll. 8. (Vol. 3. P. 125 sqq.)* og af Leuze (Fragmentet: *περὶ γεννητῶν*) i *Catal. codd. Mattr. Vol. I. P. 330 sqq.* Nu fuldstændigere: I. Kopp, *questiones de principiis ad Alex. mss. cet. Francof. 1827. 8.*

Et Skrift af Damaskios om Platons Parmenides er endnu ikke udgivet.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr. III, 484 sqq.*

Anmærkn. Efterat Justinianus havde ophævet Skolen i Athen, spillede Neoplatonismen ingen Rolle, før ved dens Stensfødsel i Italien i 15de Aarhundrede.

2. Andre Neoplatonikere, eller platoniserende, tildeels christelige Elektikere.

S. 417.

Callustios. Omtr. 362. Et Skrift: *περὶ θεῶν καὶ κόσμου*, 21 Capitler, er formodentlig af ham.

† Ed. princ. Leo Allatius. Rom. 1638. 12. (Lugd. Bat. 1639. 12).

Th. Gale, *opusc. mythol. cet. (ovfr. S. 291).* Amstel. 1688. 8. P. 237 sqq.

I. C. Orellius. Turici 1821. 8.

Gregorius fra Nyssa, hvor han en Tidlang var Bis-
kop (371). Død i Glutningen af 40e Aarh. Af denne
for sin Tid udbrudte Mands Skrifter høre herhid: 1) *περὶ
φυγῆς*; 2) *ὑπὲρ ψυχῆς καὶ ἀναστάσεως*; 3) *κατὰ
εἰμαρμένης*.

Udgg. af hans samlede Skrifter:

† (Fronto Dacius). Paris. 1613. 2 Voll. Fol. Cum
N. Gieseri Append. † Paris. 1618. Fol. † Paris. 1838.
6 Voll. Fol.

Nemesios, Bisop i Emesa, omtr. 400. Formodentlig
Forfatter af: *περὶ φύσεως ἀνθρώπου*, 44 B., hvilket
Skrift anbefaler sig ved Foredraget, og vidner om Forfatte-
rens Forstand og Lærdom.

† Ed. pr. N. Ellebodius. Antw. 1565. 8.

(I. Fell). Oxon. 1671. 8.

C. F. Matthæi. Hal. 1802. 8. Desuden i flere Samlinger
af Kirkesædne f. Gr. i Gallandii Bibl. Patr. T. VII, P. 351 sqq.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VIII, 448.

Synesios fra Kyrene, 378 — omtr. 431. Bisop 410.
Iblandt hans Skrifter, som vidne om hans Fortiærlighed for
den platoniske Philosophie, ere f. Gr. *περὶ βασιλείας*, en
Dialekt; *Διάλογον, ἢ π. τῆς καθ' ἑαυτὸν διαγωγῆς*; *Αἰγύ-
πιος, ἢ περὶ προνοίας*, 2 B.; *περὶ ἐνυπνίων* med Schol-
ier af Nelephoros Gregoras (S. 401), Breve, o. a. Skr.
Sammenl. S. 385.

Opera ed. D. Petavius. Lutet. 1612. 1633. † 1640. Fol.

† Synes. Opuscula. Paris. ap. Turneb. 1553. Fol.

I. G. Krabinger, π. βασιλ. gr. u. deutsch. München, 1825. 8.

Epistolarum (Red. Morellus). Paris. 1803. 8. 10. sider.

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* IX, 199, 999.

S. 418.

Hierokles. Omtr. 450. Underviste i Alexandria
Fragmenter *Plotiniana* f. Gr. hos Plotinus og Evagrius udaf
forskjellige hidhørende Skrifter f. Gr. *περί προνοίας καὶ*
εἰσαγωγῆς etc. (han gaaer ud fra at Platon og Aristoteles
stemme overens); *πρὸς τοὺς μαθητάς* om Ret-
færdighed; om *ἡγεσθαι*; om *Προφeticus* og *ἡγεσθαι* Sam-
ment 6, 76, hvor om hans Commentar til Pythagoras.

Disse Fragm. samlede i Udg. af Hierokles' Skrifter
1. (I. Platon) 2. (Lond. 1854-1855. 2 Vøll. 8. (2 Vøll. 2).
Paarv 1673.

P. Needham. Cantabr. 1709. 8.

+ De provid. & de fato: F. Morellus. Lutet. 1597. 8.

Den Hierokles tillagte Samling: *αρετα*, er formodent-
lig af en anden Forfatter af samme Navn.

Ed. pr. (M. Freker). Lubduni 8. s. a.

I. A. Schier. Lips. 1750 og 1768. 8.

I. de Rhoer i observatt. philolog. Groen. 1768. 4. Pag.
61 sqq.

Blant flere Forfattere af Navnet Olympiodoros
levebe den, til hvilken her siges, formodentlig i sidste Halvdel
af 6te Aarhundrede. Af hans Commentarer over forskjellige
af Platons Dialoger ere følgende udgivne:

Fragm. af Comm. til Phædon i Udg. af denne og 11. Dia-
loger f. Gr. ved I. F. Fischer (Lips. 1783. 8. Pag. 503 sqq.).
Tilføjet A. Muretydes i *ὁμολογῆς* *Ελληνοῦ ἀνέκδοτων*.
Venet. 1816. 8. Ib. Schier til samme Dialog af en Anonymus.

Fragn. af Comment. til *Gorgias* i Udg. af Gattinard, og
Gorg. M. I. Roux. Oxen. 1784. 8. Pag. 561 sqq.

Comment. over *Philebos*, G. Stallbaum med denke Dial.
Lips. 1820 og 1826. 8.

— *Alcibiades I*: F. Creuzer med Prolos (§. 415. 2, b, i
Valg.)

Sjæne Comment. findes Platons *Leont.* som er udg. af
Fischer l. c. P. 75 sqq.

Theologiserende Platonikere:

Translation. Dbd 369. *Ἐρωτητικῆς καὶ ἀποκριτικῆς*
ell. *κεφάλαια ἐκκλησιαστικὰ* (195), i 4 Dialoger.

Al. King (85 *questiones theol. & philos.*). Augt Vind.
1626. 4. Fuldstændig.

Ducan, Auctar Bibl. PP. Paris 1624. 2. Voll. Fol.
Vol. I. P. 545 sqq.

Aeneas fra Gaza. Dmtr. 500. Foruden Breve
(udg. i forskellige Brevsamlinger §. 135) findes *Theophras-*
tos, en Dialog om Sielens Udsædighed og Legemernes Op-
standelse.

C. Barthius. Lips. 1655. 4. Ogsaa udg. med Kirkefæ-
benterne.

G. G. Wernsdorf, de *Æn. G. Numb.* 1817. 4.

Af *Zacharias* med Tilnavn *Scholasticos*, Biskop
536, findes: *Ἀμυνίας*, en Dialog imod den platoniske
Mening om Verdens Evighed. Udg. med *Aeneas fra Gaza* ved
C. Barth, l. c. P. 161 sqq.

Af et Skrift af ham imod *Manichæismen* er hidtil
ifkyn, udgivet et Udtog paa Latin ved

F. Turriana i *H. Canisii Thesaur. monum. eccles.* etc.
Antw. 1725. Fol. i Vol. V. P. 425 sqq.

2) **Eckiridion christlanum**, som indbefatter Epistot's Haandbog for Christne. 8. 1811. 4. 1. 1. 1.

Foruden andre Udgaver, i: Schweighäuser, Philos. Epict. monum. Vol. 5. S. 292.

Joannes fra Damaskos. Efter et virksomt offentligt Liv boede han som Munk, omtrent i Midten af 8de Aarhundrede. Han var den første, som opstillede et theologisk System, og var den scholastiske Philosophies Forløber. I denne Henseende er hans vigtigste Værk: *Εκδομὴ τῆς ὑπερβολῆς πίστεως*. Desuden: *ἱεραὶ περὶ ἀλλήλων, og νεφέλαι φιλοσοφικά*.

Findes f. Ex. i hans Opera ved M. Lequien. Paris. 1712. 2 Voll. Fol. (i Vol. 2).

Anmærkn.

Den aristoteliske Philosophie fandt en Tidlang sin Tilflugt hos Araberne. Dernæst ferplantedes den til Occidenten, hvor den i Middelalderen spillede en betydelig Rolle.

c. Philosophiens Historie.

Samvitt. S. 313.

S. 423.

Eunapios fra Sardes. Omtrent 395. (S. 392). I hans *βιοὶ φιλοσόφων καὶ σοφιστῶν* indholdes Levnetsbeskrivelser af 23 med Eunapios samtidige, eller kort før ham levende Mænd, især Neoplatonikere. Dette middelmaadige Skrift har Værd ved Mangelen paa bedre Kilder.

f. Ed. pr. Hadr. Junius. Antw. 1568. 8.

Fragn. af Comment. til Gorgias i Udg. af Gattinard. og
Gorg. M. I. Routh. Oxen. 1784. 8. Pag. 561 sqq.

Comment. over Philebos, G. Stallbaum med denke Dial.
Lips. 1820 og 1826. 8.

— Alibiades I: F. Creuzer med Proklos §. 415. 2, b, i
Vol. 2.

Sjæne Comment. findes Platons Lænest. som er udg. af
Fischer l. c. P. 75 sqq.

Theologiserende Platonikere:

Platonos. Dvd 369. Ερωτησεις και απαντησεις
ell. κεφάλαια πλατωνιστικά (195), i 4 Dialoger.

Bl. Ringer (85 questiones theol. & philos.). Aug. Vind.
1626. 4. Guldsomlig

Dutac, Auctar. Bibl. PP. Paris. 1624. 8. Vol. Fol.
Vol. I. P. 545 sqq.

Aeneas fra Gaza. Dmr. 500. Foruden Breve
(udg. i forskellige Brevsamlinger §. 135) findes Theophras-
tos, en Dialog om Sielens Udsædighed og Legemernes Op-
standelse.

C. Barthius. Lips. 1655. 4. Udsaa udg. med Rirfestrif-
benterne.

G. G. Wernsdorf, de Aen. G. Numb. 1817. 4.

Af Zacharias med Tilmavn Scholastikos, Biskop
536, findes: Αμυνιας, en Dialog imod den platoniske
Mening om Verdens Enighed. Udg. med Aeneas fra Gaza ved
C. Barth, l. c. P. 161 sqq.

Af et Skrift af ham imod Manichæismen er hidtil
ikket udgivet, et Udtog paa Latin ved

F. Tevisanus i H. Canisii Thesaur. monum. eccles. vet.
Ant. 1725. Fol. i Vol. V. P. 425 sqq.

af hans *Metaphysik* efter *μετὰ οὐράνῳ* (S. 265), og *Metaphysik*, B. 12 (S. 266) har en latinsk Oversættelse, efter hebraisk Text.

Siin udg. ved *M. Alatinus*, Venet. 1574. Fol.; denne baade tidligere ved Andre, og ved *M. Finzius*, Venet. 1576. Fol.

Ammonios, Hermias' Søn. I Slutningen af 5te Aarh. Discipel af Proklos. Foretog baade den platoniske og aristoteliske Philosophie i Alexandria. Berømte Disciple. Iblandt hans ikke udgivne Skrifter ere Scholier til Aristoteles' *Metaphysik* B. 1—7. Udgivne ere: 1) Commentar over Aristoteles' Kategorier; 2) — over Aristoteles *περὶ εἰκωνολογίας*; 3) — over Porphyrios' *εἰσαγωγή* (S. 308).

1) + (*I. B. Felicianus*). Venet. ap. *Sabianum*, 1545. 8.

2) + *Barth. Sylvanus*, Paris. 1544. Fol.

1) og 2) + *Aldus* i Samlingerne af *peripat.* Philosophers. Venet. 1503. Fol.

2) Venet. ap. *Cathiergum*, 1500. Fol.

1—3) *Aldus*, Venet. 1546, 2. Part. 8.

af Commentar over *περὶ εἰκωνολογίας* den fjerde Afdelings. London. 1658. 8.

4) Regle. tillægge ham en Levnetsbeskrivelse af Aristoteles, som af Andre tillægges *Joannes Philoponos* (ndst. S. 426).

Udg. deels med Aristoteles' Værker, deels særskilt: cum scholiis *P. I. Nunneseii*. Ed. 2. Helmst. 1666. 4.

5) *περὶ εἰκωνολογίας*.

I. C. Orellius (med *Alex. Aphrodis.*, S. 284, og *Andres* Bøger de fato). Turic. 1821. 8.

lagde Her Homeros, Plokon, Demosthenes, Isokrates, vel ogsaa Aristoteles til Grund for sin Underviisning. Enstændigt overbærende imod de Christne, og flere udmærkede Christne Børn og Lærer, arbejdede han med Iver for Hedenskabets Opretholdelse. Dette Forhold bidrog til paa den ene Side at skaffe ham Venner og Beskyttere, iblandt hvilke Kæster Julianos; paa den anden Side foregedes det meget hans Sjendets Antal og Hæd. Hans tilfældige Skrifter indeholde mange for Historien og hiin Tids Kultur vigtige Efterretninger. Det yttrede Lidsalberens Nærmest Jævnbyldelse ogsaa paa Libanios (s. Gr. den 60de Tale. Ed. Reisk.) og stier sig i den undertiden dunkle Stil; men hans Skrifter vidne dog om, hvor meget gode Anlæg og omhyggelig Dannelse formaar at overvinde modstridende Forhold. Hans Skrifter inddeles i: 1) 65 λόγοι. Til de vigtigste og interessanteste af disse høre (Ed. Reisk.): 11, 12, 13, 18, 33, 43, 45, 47, 63, 65 o. a. Af tvivlsom Nægtthed se s. Gr. 15, 16. 2) 47 μέγιστα af historisk, ethisk, mythisk Indhold. Til de bedste høre 6, 17. 3) 47 προγυμνάσματα, af blandet Indhold. 4) 27 ἡθιοποιῖαι. 5) 33 ἐκφράσεις, iblandt hvilke adskillige ere vigtige for Kunsthistorien. 6) 36 διηγῆματα, ubetydelige. En Deel af de mindre Skrifter ere maaskee af andre Forfattere. Nikolaos Sophistes, imod Slutningen af 5te Aarh., er s. Gr. bleven anlaget for Forfatter af en Deel af προγυμνάσματα. 7) Breve.

Libanios' Skrifter ere efterhaanden blevene bekendte og udgivne.

Epistolarum (Red. Morellus). Paris. 1666. 8. In. imp. 17.
 J. 4. *Fabric. Bibl. Gr. IX, 190. 999.*
 §. 418.

Hierokles. Omtr. 450. Underviste i Alexander'ske
 Fragmenter 'Heteronimie' f. Gr. hos Phoribos og Stobæus. Udaf
 forskellige hidhørende Skrifter f. Gr. *περί πρόβλεψης καὶ*
εἰσαγωγῆς cet. (han gaaer ud fra at Platon og Aristot-
 eles stemme opreens); *πρὸς τοῖς θεοῖς χοναίσι* om Ret-
 færdighed; om *ἡγεσθαι*; om *Prophetierlighed* &c. &c. Sam-
 menl. §. 76, hvor paa hans Commentar til Pythagoras.

Disse Fragm. samlede i Udg. af Hierokles' Skrifter ved
 I. I. *Platton* 2 Voller. Lond. 1654-1655. 8. (Vol. 2).
 Paany 1673.

P. Needham. Cantabr. 1709. 8.
 + *De provid. & de fato: F. Morellus.* Lutet. 1597. 8.
 Den Hierokles tillagte Samling: *αρεία*, er formodent-
 lig af en anden Forfatter af samme Navn.

Ed. pr. (M. Freher). Lubdani 8. s. a.
 I. A. Schier. Lips. 1750 og 1768. 8.

I. de Rhoer i observatt. philolog. Groen. 1768. 4. Pag.
 61 sqq.

Johand't store Forfattere af Navnet **Olympiodoros**
 levebe den, til hvilken her siges, formodentlig i sidste Halvdel
 af 6te Aarhundrede. Af hans Commentarer over forskellige
 af Platons Dialoger ere følgende udgivne:

Fragm. af Comm. til Phædon i Udg. af denne og st. Dia-
 loger f. Gr. ved I. F. Fischer (Lips. 1783. 8. Pag. 503 sqq.).
 Tillæg ved A. *Μυρtyδης* i *ὀὐλκογῆ* *Ελληνιστὶς ἀνέκδοτων*.
 Venet. 1816. 8. Ib. Scholler At samle Dialog af en *Ἀνώνυμος*.

Fragn. af Comment. til Gorgias i Udg. af Gattinard. og
Gorg. M. I. Routh. Oxen. 1784. 8. Pag. 561 sqq.

Comment. over Philebos af G. Stullbaum med denne Dial.
Lips. 1820 og 1826. 8.

— Mikibiades I: F. Creuzer med Prolos (§. 415. 2, b, i
Vol. 2).

Sjæne Comment. findes Platons Lænet, som er udg. af
Fischer l. c. P. 75 sqq.

Theologiserende Platonikere:

Platonos. Bde 369. Ερωτησεις καὶ ἀποκρίσεις
ell. περὶ ἀλάτῃ ἐκκλησιαστικῇ (195), i 4 Dialoger.

Bl. Klinger (85 quæstiones theol. & philos.). Aug. Vind.
1626. 4. Julestæbde.

Ducæ Auctoris Biblia PP. Paris 1624. 8. Vol. I. Fol.
Vol. I. P. 545 sqq.

Aeneas fra Gaza. Smtr. 300. Foruden Breve
(udg. i forskellige Brevsamlinger §. 135) findes Theophras-
tos, en Dialog om Sielens Ubedelighed og Legemernes Op-
standelse.

C. Barthius. Lips. 1655. 4. Ogsaa udg. med Kirkefæ-
benterne.

G. G. Wernsdorf, de Æn. G. Numb. 1817. 4.

Af Zacharias med Tilmærk Scholastikos, Biskop
536, findes: Αμυννας, en Dialog imod den platoniske
Mening om Verdens Evighed. Udg. med Aeneas fra Gaza ved
C. Barth, l. c. P. 161 sqq.

Af et Skrift af ham imod Manichæismen er hidtil
ikket udgivet et Udtog paa Latin ved

F. Ferrisano i H. Canisii Thesaur. monum. eccles. æt.
Ant. 1725. Fol. i Vol. V. P. 425 sqq.

her nævnte Bog af Julianos frees desuden hans Samtidige Apollinarius fra Laodicea, og i 5te Aarhundrede; Philippos fra Sikon og Theodoretos (S. 411).

Juliani opera: de nat. et de vita et de fortuna mundi.

† P. Martinus & C. Cantoplarus. Paris. 1583. 8.

† (Dion. Petavius). Paris. 1630. 4.

† E. Spanhemius, Acced. Cyrilli ad Julianum libri X. Lips. 1606. Fol.

Udgaver af enkelte Skrifter tidligere end 1600, f. Ex.

Cæsares: I. M. Heusinger. Götting 1760 og 1741. 8.

— T. C. Hartless. Erlang. 1785. 8.

Orat. in Constantinianum: G. M. Saksen, cum animadv. D. Wytttenbachii. Lips. 1802. 8.

Til Brevene Tillæg ved Muratori, og J. A. Fabricius. Samtlige Breve:

L. H. Heyler, epistolæ & breviora fragm. cum poematibus. Mogunt. 1828. 8.

Af de mange Skrifter om Julianos nævnte vi:

Ph. René de Bletterie: vie de l'empereur Julien; Amstel. 1735. 12. Paris. 1746. 8.

D. Wytttenbach, super nonnullis locis Juliani cet, Götting. 1769. 8.

D. S. Segewisch i histor. u. litter. Auff. Kiel 1801. 8.

H. Meander, ab. d. Kais. Jul. u. sein Zeitalter. Leipzig. 1812. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 719 sqq.

Cyrilli pro Christianorum religione adv. Julianum libri med. de veri indbefattede Fragm. af Julianos i E. Spanhemii Udg. af Sal. See ovenf.

af hans *Παραφρασεις* efter *μετ' εὐφροῦ* (§. 265), og *Μεταφυσικα*, B. 12 (§. 266) have kun latinske Oversættelser, efter hebraisk Text.

Sin udg. ved *M. Alatinus*. Venet. 1574. Fol.; denne baade tidligere ved Andre, og ved *M. Finzius*. Venet. 1576. Fol.

Ammonios, Hermias' Søn. I Slutningen af 5te Aarh. Discipel af Proklos. Foretog baade den platoniske og aristoteliske Philosophie i Alexandria. Berømte Disciple. Iblandt hans ikke udgivne Skrifter ere Scholier til Aristoteles' *Μεταφυσικα* B. 1—7. Udgivne ere: 1) Commentar over Aristoteles' Kategorier; 2) — over Aristoteles *περὶ εἰκονιστικῆς*; 3) — over Porphyrios' *εἰσαγωγή* (§. 308).

1) † (*I. B. Felicianus*). Venet. ap. *Sabianum*. 1545. 8.

2) † *Barth. Sylvani*. Paris. 1544. Fol.

1) og 2) † *Aldus* i Samlingerne af *peripat. Philosophen*. Venet. 1563. Fol.

3) Venet. ap. *Cathiergum*. 1500. Fol.

1—3) *Aldus*. Venet. 1546. 3. Part. 8.

4) Commentar over *περὶ εἰκονιστικῆς*. den fjerde Afdeeling. London. 1658. 8.

5) Regle. tillægge ham en Levnetsbeskrivelse af Aristoteles, som af Andre tillægges *Ioannes Philoponos* (ndst. §. 426).

Udg. deels med Aristoteles' Værker, deels særskilt: cum scholiis *P. I. Nunnesei*. Ed. 2. Helmst. 1666. 4.

5) *περὶ εἰκονιστικῆς*.

I. C. Orellius (med *Alex. Aphrodis.*, §. 284, og *Andres Bøger de fato*). Turic. 1821. 8.

iiqsnuT fihpns er, monstet opstaa en Commentar over de Del
: af Hermogenes' Rhetorik. (Serig. 386). uuybirotid 100

90978. (11) (111) 209788 309788 409788 509788 609788 709788 809788 909788
Phocastemon. 3 Begyndelsen af 5te Aarb. 1760
σχημάτων ῥητορικών.

+ Aldus i Rhetores Graeci (S. 327). 1760. Vol. I. P. 388 sqq.
Aldus Phocastemonis Rhetor. 1760. 8. (uuybirotid 100)

259 H. Normannus. 1699. 8. (uuybirotid 100)
Troilos fra Sidon. 3 første Halvdeel af 5te Aarb.
See S. 335 v. Hermogenes.

Sextus fra Alexandria. Omtr. 470.
1) Ἡδονοίαι.

+ Paris. ap. Fed. Morellum. 1616. 8.
Les Mathématiques, Eléments, Græcæ, Sophistar, et Rhe-
tor. Rom. 1641. 8. P. 221 sqq.

Thom. Gale: Rhetores selecti. Oxon. 1776. 8. 1.
K. Fischer. Lips. 1773. 8. 2.

2) διηγήματα.
I. Iriarte (S. narrationes). 1788. 8. 1. Pag.
461. 1788.

Dionysios fra Antiochia. Imod Slutningen af 5te
Aarhundrede. 46 Breve. Udg. i Samlingerne af
Aldus, Cujacius (S. 135), og i H. Stephani epistolia. Paris.
1577. 8. 1. S. 430.

Prokopios fra Gaza. Omtr. 520. Foruden theologi-
ske Skrifter findes af ham en Sørgetale (μνηστική) i Anled-
ning af St. Sophias Kirkes Ødelæggelse ved Jordskielv
(I. Iriarte. Catal. codic. Matrit. Vol. I. P. 264 sqq.);
en Lovtale over Anastasios (Vallart. Anecd. Græc. Vol. II.

Eunapii cet. historiarum (quæ supersunt.) Græc. 882. **Eunapios**; en ἡθοιογία (Biossonade med Martinos. See S. 416); 60 Breve (Aldus, Cujacius. See S. 135).

hans Discipel

Chorikios, omtrent 540, lever en Del af **log dialēktis**. (See I. **Leides** i **catall.** **codic.** **Maritt.** V. I. Pag. 395 sqq. **Villoison**, **Anecd.** Gr. II. P. 17 sqq. **J. A. Fabricius** (**Bibl.** Gr. VIII. P. 844. Ed. vet.) udgav en, og **Villoison** l. c. 3 Taler. De øvrige ere ikke udgivne.

Agapetos. Dmtr. 530. Skreeb til **Justinianos** en **σχέδη βασιλική**, om Regentens Pligter.

af mange **Udg.** tildeels tilligemed **Andres** Skrifter, nævnes her:

Ed. pr. **M. Cantabrigia** **Venet.** 1509. 8.

I. Bruno & I. P. Bruno. Lips. & Norimb. 1609. 8.

I. A. Groebel. Lips. 1733. 8.

M. Banduri. Imper. Orient. (Mohl. L. B. 158 sqq.)

J. A. Fabric. **Bibl.** Gr. VIII, 36 sqq.

Sopatros. Dmtr. i Midten af 6te Aarh. Foruden tabte Skrifter, og en ikke udgiven Commentar over en Deel af **Hermogenes** Rhetorik (S. 335), **διαρρέσεις ἐπηρημάτων** (de componendis declamationibus) af rhetorisk Indhold.

Aldus i **Rhetores græci** cet. (S. 332).

J. A. Fabric. **Bibl.** Gr. VI, 138.

Basilios Makedon. Riffer 867—886. **Κατασκευὰς παρακινετικά**, indeholdende Regler om Regieringekunsten til hans **Con. Leo**. **Comment.** S. 467.

disse Forfattere et Brev, der er bevarede, omtales de her. (Se 6. 331).
 Imellem Datidens og de ældre Tiders aandelige og litte-
 raire Frembringelser. — Foraaavdt disse Forfattere have efter-
 ladte Breve, der ere bevarede, omtales de her. (Se 6. 331).

§. 425.

Themistios med Tilnavn **Kuphrades**, fra **Asophago-**
niens. (Se 419). Opvokset i **Asophago**, og kom-
 strede i og efter Midten af 4de Aarh. **Asophago** i **Con-**
stantinopel, **Rom**, **Antiochia** og a. **Gr.** **Asophago** og
 erhvervede sig her Anseelse, ogsaa hos de med ham samtidige
 Rejsere, af hvilke **Julianos**, tilligemed **Libanios** o. **A.** under-
 vistes af ham. Offentlige **Agresposter**. **Biser**, **fig.** i sine
 Skrifter som en lærd, indsigtsfuld, tolerant, uegennyttig
 Mand. Han foretog at behandle selv paategnede Gienstande,
 der afhandles i den større Deel af hans Taler, paa en inter-
 essant Maade; men endog dog ikke den paategnede Tone,
 der hørte til Tidens Tegn (f. **Gr.** no. 6. 7. 8. 11. **Ed.**
Hard.). Han bekæmpede ofte Sophisterne, og undslog sig
 for at regnes til deres Klasse (f. **Gr.** 23. 25. 26. 27. 29).
 Hans Foredrag var beregnet paa Almindelighed, med det
 Formaal at stifte Gavn. Især **Kristoteles** (s. 419) og **Platon**
 vare hans Mønstre. Foruden disse Skrifter lagde han for-
 nemmelig **Euripides**, **Sophokles**, **Kristophanes**, **Sappho**, **Al-**
kaios, **Demosthenes**, **Thukydides** til Grund for sin Undersø-
 nings. **Photios** (**Cod.** 74) kendte 36 Taler, af hvilke 33
 ere bevarede, foruden en nyere græsk Oversættelse af en Tale,

I. B. *Commentarii in Aristot. Ethicorum*. Venet. ap. B. *Benardum* (1551).
Fol.

6) *Om Porphyrii* (s. 308) *περὶ τῶν γενεῶν*.
Basil. 1542. 8 og oftere.

7) *Introductio in sex philosophiæ modos*.
6 og 7 med andre Skrifter (i *Armenia*) Venet. ap. Sab.
1532. 8. + Paris. 1541. 12.

8) *π. ἐνεργείας δαιμονίων*.
G. *Georgius*, Paris. 1615. 8. Klotz. 1668. 12.

9) *Om Spaldorians og Jerosolims Lære o. s. v.*
+ *Leo Allatius*, de *Reellis eorumque scriptis*, Rom. 1634.

8. J. A. *Fabric*, l. c. S. 388, *Conf. I. Iriarte*, *Catal. codic.*
Matt. P. 170 sqq.

Den samme Tid levede *Ioannes Italos*, med *Elinor*
Sypatos, af hvem findes forskellige, ikke udgivne Skrifter,
f. Ex. *Commentar over Aristot. περὶ σπουδαίας*, et Skrift
om *Collogismes* og *Problemes* o. s. v.

C. B. *Hase* i *notices et extraits* cet. Tom. IX, *Part 2*, P.
149 sqq.

Eustratios. *Dmtr.* 1117. 1) *Commentar over 4 eller*
maaflee flere af Aristoteles' Bøger ἡθικὰ Νικομάχεια. Disse
Bøger tilligemed andre Forfatteres (*Aspasios*'s, *Michael*
af *Ephesos*'s, og en *Anonymos*) *Commentarer* over de øv-
rige Bøger, ere udgivne af

+ *Aldus*. Venet. 1526. Fol.

2) — over *Arist. ἀναλυτικὰ ὑστερά*. B. II.
Med Andres *Comm.* over samme Skrift: + *Aldus*. Venet.
1534. Fol.

Den her nævnte *Michael* fra *Ephesos* er iøvrigt al-
deles ubekendt. *Aldus* l. c. tillægger ham B. 5 af *Sampt.*

lagde ifær Homeros, Ploen, Demosthenes, Sokrates, vel ogsaa Aristoteles til Grund for sin Underviisning. Endskiøndt overbærende imod de Christne, og flere udmærkede Christnes Ven og Lærer, arbejdede han med Iver for Hebenstæbets Op-
retholdelse. Dette Forhold bidrog til paa den ene Side at
flasse ham Venner og Beskyttere, iblandt hvilke Kæiser Ju-
lianos; paa den anden Side forøgede det meget hans Fien-
dets Antal og Håd. Hans talrige Skrifter indeholde mange
for Historien og hvin Lids Kultur vigtige Efterretninger.
Det yttrede Eidsalberens Aand sin Indflydelse ogsaa paa
Libanios (s. Gr. den 6de Tale. Ed. Reisk.) og viler sig i
den undertiden dunkle Stil; men hans Skrifter vidne dog
om, hvor meget gode Anlæg og omhyggelig Dannelselse for-
maae at overvinde modstridende Forhold. Hans Skrifter ind-
deles i: 1) 65 λόγοι. Til de vigtigste og interessanteste
af disse høre (Ed. Reisk): 11, 12, 13, 18, 33, 43, 45,
47, 63, 65 o. a. Af tvivlsom Ægthed er f. Gr. 15, 16.
2) 47 μελέται af historisk, ethisk, mytisk Indhold. Til
de bedste høre 6, 17. 3) 47 προγυμνάσματα, af
blandet Indhold. 4) 27 ἡθοιοίαι. 5) 33 ἐκφρά-
σεις, iblandt hvilke adskillige ere vigtige for Kunsthistorien.
6) 36 διηγῆματα, ubetydelige. En Deel af de mindre
Skrifter ere maaskee af andre Forfattere. Nikolaos So-
phistes, imod Slutningen af 5te Aarh., er f. Gr. bleven an-
taget for Forfatter af en Deel af προγυμνάσματα. 7)
Breve.

Libanios' Skrifter ere efterhaanden blevene bekendte og
udgivne.

Th. Bloch *specimen operum Theod. Metoch. Hain.*
1790. 8. Samment. ovfr. S. 231. C. 60. *Metoch. Hain.*
biblioth. Cizensis. Part. V. Lips. 1812. 8. fuldstændigt ved
C. G. Müller, og efter hans Død Th. Kiessling. Lips. 1821.
8. Conf. *X. Man scriptt. veter. nova collect.* (S. 397). Vol. II.
L. 4. *Enrich. Bibl. Gand. suis.* 405a. *W. A. 1*

Georgios Gregoras (S. 401) forfattede philosophi-
ske Skrifter, af hvilke ingen ere udgivne, med mindre
vilde hertil ligge nogle Brev.

Arctius Beitræge. B. IV. S. 609, og 6 Brev ved A. Ma-
storydes i *συλλογή Ἑλληνικῶν ἀνecdότων*. Venet. 1816. 8.

Isidor Magentinas. *De assensu et scriptis* af 14de
Aarb. Samment. 1) *De assensu et scriptis*. 2) *De assensu et scriptis*.

+ *Albus*. Venet. 1503. Fol. 2) — *ἀναλυτ. πρότερον* (S. 401)
+ *Trincavellus* — med Joann. Philoxenus (S. 429) —
Venet. 1536. Fol. *Bernardus*. (Oxon. 1666. 8.)

Georgios Gemistos Plethon. (S. 402) *Plut.*

En Deel af disse forfattede værker, som indeholder
christelig-theologiske; dog var denne Synskandalest.
stende hos: *En* Deel af disse forfattede værker, som indeholder

St. Nilot d. Aldre. De heri første Deel af
ste. Aarb. som offentlig Eremit ved Sinai. Foruden mange
Brev

+ *Leo Allatus*. 1668. Fol. *De assensu et scriptis*
haves af ham: 1) *Παρανετικά* (Admonitiones)
+ *N. Glaser*. Hamb. 1614. 8. *F. X. Werfer* i Act. Phi-
lol. Monac. III, 63 sqq. Conf. + *Nili opuscula* ab L. M.
Suaresio. Rom. 1678. Fol.

2) **Eckirichius Christianus**, som indbefatter Epistot's Haandbog for Christne. 8. 1101 adolla molo.

Desuden andre Udgaver, i: Schweighäuser, Philos. Epict. monum. Vol. 5. See 5. 292.

Joannes fra Damaskos. Efter et virksomt offentligt Liv bøde han som Munk, omtrent i Midten af 8de Aathundredede. Han var den første, som opstillede et theologisk System, og var den scholastiske Philosophies Forløber. I denne Henseende er hans vigtigste Værk: *Εκδομὴ τῆς ὁρθόδοξου πίστεως*. Desuden: *ἱερὰ πηγὴ ἀληθείας*, og *κατὰ λέξιν φιλοσοφικά*.

Findes f. Ex. i hans Opera ved M. Lequien. Paris. 1712. 2 Voll. Fol. (1 Vol. 2).

Anmærkn.

Den aristoteliske Philosophie fandt en Tidlang sin Tilflugt hos Araberne. Dernæst forplantedes den til Occidenten, hvor den i Middelalderen spillede en betydelig Rolle.

c. Philosophiens Historie.

Samfund. S. 313.

S. 423.

Eunapios fra Sardes. Omtrent 395. (S. 392). I hans *βιοὶ φιλοσόφων καὶ σοφιστῶν* indeholdes Levnetsbeskrivelser af 23 med Eunapios samtidige, eller kort før ham levende Mænd, især Neoplatonikere. Dette midbestaaende Skrift har Værd ved Mangelen paa bedre Kilder.

f. Ed. pr. Hadr. Junius. Antw. 1568. 8.

+ Colon. Allobr. 1616. 8.
 + J. F. Boissonade, Amstel. 1822. 2 Vøll, 8. (See S. 392).

Sophios fra Milesos, med Titelen *Illustration* af første Del af 6te Aarh. (S. 392). Hans minde er uendelig ærover, er takt. Under hans Navn findes en alphabetisk Fortegnelse: *περί τῶν παλαιῶν διαλογισμῶν ἀρχῶν*, hvilket Skrift deels er en Udgave af det anførte Aarh, deels er udtrykt af Diogenes Laertios. (S. 313).

+ Ap. Plantin. Antw. 1572. 8.
 + Henr. Stephanus med Diog. Laert. (S. 313).
 + J. Meursius. Lugd. Bat. 1613. 8. See S. 392.
 + I. C. Orellius. Lips. 1820. See samment.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VII, 544.

V. Sophistik og Rhetorik.

Sammenl. s. 317—323. 332—338.

s. 424.

Om Sophistikens Omfang er handlet ovfr. s. 317. I dette Tidrum udvidedes den end mere, saa at Talekunsten og dens Theorie, hvilke i færrige Tidrum udgjorde særskilte Afsnit (ovfr. 314—316. 332—338), her indbefattes under den fælles Benævnelse: Sophistik. Adskillige af de hidhørende Forfattere vare udmærkede ved Lærdom og Talent, og have efterladt Skrifter, der baade ved Indhold og Foredrag ere lærerige og underholdende. Men Afhængigheden af

~~Disse Forfattere~~ ~~der ere bevarede~~ ~~omtales de her~~ ~~(See S. 331).~~
 disse Forfattere et Vælg, der efter, hvor ~~de ere bevarede~~ ~~omtales de her~~ ~~(See S. 331).~~
 imellem Datidens og de ældre Tiders aandelige Liv og litte-
 raire Frembringelser. — Forsaauidt disse Forfattere have efter-
 ladte Breve, der ere bevarede, omtales de her. (See S. 331).

§. 425.

Themistios, med Tilnavn: Amphrødes, fra Naphlago-
 nien. (Vosfr. S. 419). Opvokset i den hellige Land, og kom-
 strede i og efter Midten af 4de Aarh. Afskaffede sig i Con-
 stantinopel, Rom, Antiochia og a. St. Med stor Bistad og
 erhvervede sig høj Anseelse, ogsaa hos de med ham samtidige
 Keisere, af hvilke Julianos, tilligemed Libanios o. A. under-
 vistes af ham. Offentlige Værespøster. Viser sig i sine
 Skrifter som en lærd, indsigtsfuld, tolerant, uegennyttig
 Mand. Han foretog at behandle selv panegyriske Gienstande,
 der afhandles i den større Deel af hans Taler, paa en inter-
 resant Maade; men endog dog ikke den panegyriske Tone,
 der hørte til Tidens Tegn (f. Gr. no. 6. 7. 8. 11. Ed.
 Hard.). Han bekiempede ofte Sophisterne, og undslog sig
 for at regnes til deres Classe (f. Gr. 23. 25. 26. 27. 29).
 Hans Foredrag var beregnet paa Almensforstaaelse, med det
 Formaal at stifte Gavn. Især Aristoteles (S. 419) og Platon
 vare hans Mønstre. Foruden disse Skrifter lagde han for-
 nemmelig Euripides, Sophokles, Aristophanes, Sappho, Pinda-
 ros, Demosthenes, Thukydides til Grund for sin Undervis-
 ning. Photios (Cod. 74) kjendte 36 Taler, af hvilke 33
 ere bevarede, foruden en nyere græsk Oversættelse af en Tale,

Maximos fra Epiros, formodentlig den samme som Digteren (S. 382). Et rhetorisk Skrift: *περὶ ἀντικειμένων* (de objectionibus insolubilibus) insinueret.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. XI, 38 sqq.

Basilios D. Store, fra Sappadoken. Dater 315—379. Hører herhid ved hans: *πρὸς τοὺς νεοττοὺς, ἀπὸ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀποστολικῶν λόγων*. Han lærer, at det Gode i de græske Skrifter tidligere er meddeelt Menneskene i den hellige Skrift. — Hans Breve ere vigtige, f. Ex. de til Eudantos. — Et ham tilagt grammatisk Skrift er formodentlig af Emanuel Moschopoulos. (Hofst. S. 435).

De gentilium libris cum usu legendis, ex flere Sange udgivet med andre Skrifter, f. Ex.:

J. Potter. Oxon. 1694. 8. paany: J. H. Meiser. Francof. 1714. 4. Gærskilt:

F. G. Suer. Genev. 1731. 8.

Af Udgaverne af hans samlede Skrifter anføre vi: L. Gaudier. Paris. 1721—1730. 3 Voll. Fol.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IX, 1 sqq.

Marcellinos. (Formodentlig Ammianus Marcellinus fra Antiochia. I sidste Halvdeel af 4de Aarh. Skreev et historisk Værk). Paa Græsk forfattede han formodentlig et Værk af betydeligt Omfang om de græske Historikere og Talere, hvoraf Thukydides' Levnetsbeskrivelse er bevaret (S. 116); den findes i flere Udg. af Thukydides, f. Ex.

Ed. Bipontina (L. c.) og i Poppes Udgave (S. 4. c. 21)

lagde ifter Homeros, Plokon, Demosthenes, Sifstrates, vel ogsaa Aristoteles til Grund for sin Underviisning. Endstaaende overbærende imod de Christne, og flere udmærkede Christnes Ven og Lærer, arbejdede han med Ivet for Hedenskabets Opretholdelse. Dette Forhold bidrog til paa den ene Side at skaffe ham Venner og Beskyttere, iblandt hvilke Ketter Julianos; paa den anden Side forøgede det meget hans Fjenders Antal og Had. Hans talrige Skrifter indeholde mange for Historien og hiin Tids Kultur vigtige Efterretninger. Det yttrede Eidsalverens Aand sin Indflydelse ogsaa paa Libanios (f. Cr. den 6de Jule. Ed. Reisk.) og vifer sig i den undertiden dunkle Stil; men hans Skrifter vidne dog om, hvor meget gode Anlæg og omhyggelig Dannelselse formaae at overvinde modstridende Forhold. Hans Skrifter inddeles i: 1) 65 λόγοι. Til de vigtigste og interessanteste af disse høre (Ed. Reisk.): 11, 12, 13, 18, 33, 43, 45, 47, 63, 65 o. a. Af tvivlsom Ægthed er f. Cr. 15, 16. 2) 47 μελέται af historisk, ethisk, mythisk Indhold. Til de bedste høre 6, 17. 3) 47 προγυμνάσματα, af blandet Indhold. 4) 27 ἡθοποιαί. 5) 33 ἐκφράσεις, iblandt hvilke adskillige ere vigtige for Kunsthistorien. 6) 36 διηγήματα, ubetydelige. En Deel af de mindre Skrifter ere maaskee af andre Forfattere. Nikolao Sophistes, imod Slutningen af 5te Aarh., er f. Cr. bleven antaget for Forfatter af en Deel af προγυμνάσματα. 7) Breve.

Libanios' Skrifter ere efterhaanden blevene betjendte og udgivne.

De ældste Samlinger nævnes her: *Capitula* opusc. quædam Libani (seu *de* *capitulis*) *explicatio*. Ferrar. 1517. 4.
 + *Latinitas* i Excerptis Græcæ Sophistarum Romæ. 1642.
 Pag. 47 sqq. 342 sqq.

De fuldstændigste Samlinger:
 + *Moræus* (sidstgætt) — 1858 1899. — en Deel af disse
 Skrifter (sestilla). Paris. 1696. 1697. 2 Vølv. Fol. (Regle-
 mple. af B. 2 + Lutet. 1647).

Ættest forfættede Skrifter efterhaanden, naar høiendigtigste
 ved. I. *Gothofredus* (Oratt. quat. + Calan. 1631. 4. or. pro
 templis + Geney. 1634. 4.), *Bongiovannus* (17 oratt. Venet.
 1754. 4) o. A., udkom den hidtil fuldstændigste Udgave ved

I. I. Reiske, og efter hans Død hans Enke Ern. Ch. Reiske:
Libani orationes cet. Altenb. 1791—1797. 4 Vølv. 8.

Indlæg til denne Udgaves Indhold:

Siebenkees i *Anecd. Græc.* Ed. I. A. Gœtz. Norimb.
 1798. 8. P. 75—89.

A. Mai, med *Fronto*, Rom. 1823. 8. P. 421 sqq.

Flere Skrifter henligge, ikke udgivne, i Bibliothekerne,

Brevene findes tildeels i de ældre Brevsamlinger (ovfr. S.
 135).

Den fuldstændigste Samling af *Epistolæ Libani*:

I. C. *Wolff*. Amstel. 1768. Fol.

Indlæg f. Ur.: I. B. C. *Kilianus* i *Anecd. Gr.* Venet. 1783.

2 Vølv. 4.

O. D. *Bloch* i *Miscellan.* Hauniens. T. I. Fasc. II.
 P. 139 sqq.

I. G. *Bergeri*, diss. VI de Liban. Witteb. 1696 sqq. 4.

F. C. *Petersen*, commentt. de Libanio. I—IV. Haun. 1827—

Beskrivelser. Reiser 1360—1363, da han dræbte paa sit Land Persien. Lapper, maadeholden, arbejdsom, kundskabssyg, landfuld, veltalende, ogsaa i sit Kristtge, ved Reenhed roesværdige, endskiøndt sine vante og poetiske Foredrag. Anvendte sin Fritid til videnskabelige Studier, og Skrifterarbejdelse. Med stor Forsierlighed for Astrologie, Magie, og veltalende for Neoplatonismens phantastiske Sammenstilling af gammel Philosophie og Orientens philosophiske systemer (s. B. 302. 413), beskæftigede han sig især med metaphysiske, religiøse, ethiske Gienstande. Gode begynder han hemmelighedsfuldhed, som bekendt han sig iabelbær til det, og arbejder med alle de Midler, baade verdslige og dandellige, der stode i hans Magt, for at hæve det til dets forrige Anseelse og Magt, uden dog at påføre de Christne iabelbær Forsælgelse. En Del af hans Skrifter er tabte. Berettede sig: 1) 8 Bøger; 2) tvende færdige Skrifter: a) oi *Kaisares*, en historisk Charakteristik af romerske Herrer; b) o *Μισογυνία* imod Antiochenernes Spot over Forsfatteren; 3) tvende Breve af større Omfang, et Fragment af et Brev eller en Tale, og en Samling af mindre Breve, indeholdende vigtige Oplysninger om Julianos og hans Tidsalder. Endvidere hans tabte Skrifter var: et indod Christendommen, formodentlig 7 Bøger, som tildeels findes af en Gienrivelse af B. 1—3, i hvilke de Steder af Julianos, som gienrives, anføres med hans egne Ord. Denne Gienrivelse er af

Kyrillos, Bisshop i Alexandria, i Begyndelsen af 5te Aarh. Teksten: *ἡ γὰρ τῆς τοῦ Ἀποστολικοῦ ἐκείνου ἐκείνου* (Codex Vat. 10) B. (Codex Vat. 442). Imod dets

her nævnte Bog af Julianos frees veduden hans Samtidige Apollinaris fra Laodicea, og i 5te Aarhundrede: Philippos fra Siben og Theodoretos (S. 411).

Juliani opera: . . . . .

+ P. Martinus & C. Cantoclarus. Paris. 1583. 8.

+ (Dion. Petavius). Paris. 1630. 4.

+ E. Spanhemius, Acced. Cyrilli ad Julianum Libri X. Lips. 1696. Fol.

Udgaver af enkelte Skrifter indtjære end 1696, f. Er. Cæsares; I. M. Heusinger. Götting 1766 og 1771. 8.

— T. C. Hælebe. Erlang. 1785. 8.

Orat. in Constantinianum: G. M. Schaefer, cum animadv. D. Wytttenbachii. Lips. 1802. 8.

Til Brevene Tillæg ved Muratori, og J. A. Fabricius. Samtlige Breve:

L. H. Heyler, epistolæ & breviora fragm. cum poematibus cet. Mogunt. 1628. 8.

Af de mange Skrifter om Julianos nævnte vi:

Ph. René de Bletterie; vie de l'empereur Julien. Amstel. 1735. 12. Paris. 1746. 8.

D. Wytttenbach, super nonnullis locis Juliani cet. Götting. 1769. 8.

D. S. Segewisch i histor. u. litter. Auff. Kiel 1801. 8.

H. Meander, ab. d. Kais. Jul. u. sein Zeitalter. Leipz. 1812. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 719 eqq.

Cyrilli pro Christianorum religione adv. Julianum libri med. de veri indbefattede Fragm. af Julianos i E. Spanhemii Udg. af Jul. Gre. obfr.

177 (P.L. Heineke's *Handbuch der Griechischen Literatur* (Eman-
 pfister's *Emman. Handbuch der Griech. Lit.* (Leipzig, 1841). (Dan. Heineke.)

In Theodorum fratrem — oratio funebris: F. Cambræsi
 auctori. Paris, 1648. Fol. P. 1945. 498 (P)

C. B. Hase i *Notices et Extraits* cet. (S. 431 Theodor. Pro-
 dor. Prodröm.). Vol IX, hvor f. Gr. en Deel af hans *diakrisis*.

Mazarinos. I Begyndelsen af 15de Aarh. *Διάλο-
 γος νεκρικός*, en Satire over constantinopolitanske Hoffolk,
 og Efterligning af Lufianos' *Neptomantia*.

C. B. Hase i *Notices et Extraits* cet. (S. 431 Theodor. Pro-
 dröm.). Vol. IX.

Matthæos Kamariotes. Levede efter 1453. 1) *Ser-
 getale over Constantinopels Indtagelse (1453)*.

M. Crusius i *Turco-Græcia*. Basil. 1581. Fol. P. 76.

2) *tvende Læser: de filo.*

H. S. Reimar. Lugd. Bat. 1721. 8. (med andre Skrifter
 1722. 8).

3) *συνοπτική παραδοσις τῆς ῥητορικῆς*, udført om
 af ham.

D. Hoeschel. Aug. Vind. 1597. 4.

I. Scheffer, lectt. Acad. Hamb. 1673. 8.

Han forfattede et udtog af *Hermogenes' Rhetorik* (S. 335).

Af Theodoros, fra Synagolis (uvisst naar), findes en
ἡθρολογία.

See *Allatum i excerpta Sophistarum* (S. 430 *Antiphonæ
 Basilicæ*).

Anmærkn.

Om de erotiske Eventyr, Fortællinger og Breve, som for-
 mdeligt høre til denne Periode, er handlet ovenfor S. 324 fgg.

VI. Sprogvidenskab.

Sammentl. s. 206—209, 212—220.

s. 433.

Hielpemidler til at forstaae de ældre Libers Skrifter bleve stedse mere nødvendige. Derved, og tillige paa Indflydelse af Tidens Aand, foranledigedes mange Skrifter over Sprogvidenskabens forskjellige Dele. Istandes de Vidlen, ved hvilke disse Studier fremmedes, maage især nævnes dens Skole, som Constantin d. Store anlagde i Constantinopel, og som med forskielligt Held bestod indtil i 8de Aarhundrede. At denne Anstalts Lærere vare kun Christne, havde den først af Indflydelse paa disse Studiers Behandling. Alle Forhold, baade ydre og indre, førte det med sig, at man i det Hele kun lidet udvidede disse Videnskaber, men meest indskrænkede sig til at bearbejde og forklare Vergiengernes Arbejder over Grammatik og Metrik, og at gjøre Udtog af deres Commentarer (Scholier) over Fortidens Forfattere, ligesom ogsaa af deres lexikaliske Arbejder (*γλῶσσαι, λεγεις*); hvilken sidste Deel af Sprogvidenskab den Tid salder vel meest berige, da det var lettere for Samlerfliden heri, end i Videnskabens øvrige Dele, at bringe noget brugbart og gavnligt tilveie. Ved at benytte de ældre, tildeels tabte, Skrifter, og ved at anføre mange Steder deraf, har denne Deel af Litteraturen faaet en Bigtighed, som den ellers ikke vilde have. Mange hidhørende Skrifter ere tabte; mange endnu ikke udgivne; de fleste ere mere eller mindre interpolerede.

Om denne Art af Skribenter handler *J. A. Fabricius* i *Bibl. Gr. Vol. VI*, hvortil altsaa her henvises i Almindelighed.

Eunapii (Eunapii) *Historiarum* (qut. supradict. i. Str. §. 332. Eunapii);
 en *ἡθοποιία* (Boissonade med Marinos. See §. 416); 60 Breve
 (Aldus, Cujacius. See §. 183).

Chorikios, omtrent 540, lever i Del: *ἀγών* og

διαλέξεις. (See i. *Isidore* i. cat. codd. Matrit. V. f. Pag. 395 sqq. *Villoison*, Anecd. Gr. II. P. 17 sqq. i. J. A. Fabricius (Bibl. Gr. VIII. P. 844. Ed. vet.) udgav en, og *Villoison* l. c. 3 Taler. De øvrige ere ikke udgivne.

Agapetos. Dmtr. 530. Skreeb til Justinianos en *σχέδη βασιλική*, om Regentens Pligter.

Of mange andre tildelede tilligemed Andre Skrifter, nævnes her:

Ed. pr. *Al. Cantabrigia*. Venet. 1509. 8.

I. Bruno & I. P. Bruno. Lips. & Norimb. 1609. 8.

I. A. Groebel. Lips. 1733. 8.

M. Banduri. Imper. Orient. (Bibl. Gr. Br. 158 sqq.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VIII, 36 sqq.

Sopatros. Dmtr. i Midten af 6te Aarh. Foruden tabte Skrifter, og en ikke udgiven Commentar over en Deel af Hermogenes' Rhetorik (§. 335), *διαρρέσεις ἐντημάτων* (de componendis declamationibus) af rhetorisk Indhold.

Aldus i *Rhetores græci* cct. (§. 382).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI, 138.

Basilios Makedon. Leiver 867—886. *Κατάσκευα παραινετικά*, indeholdende Regler om Regjeringsskunsten til hans Søn Leo. Comment. §. 467.

111 G. Fed. Mikellera Harris 1684p 4m no

I. Dransfeld. Goett. 1674. 12.

A. Banduri, Imper. orient. T. I. P. 171. 499.

Et lignende Skrift af Bøffier, i 1110. I. no. 100, 101, 102.

**Manuscript. veter. nova collect. (S. 397). Vol. II.
P. 679 sqq.**

Diaphanos Baillies, after Winton of 11th Barb.

These symbols, in my opinion, are significant and

English-Low German, excerpts: Graeco-Latin Suppl., Basel, 1641.

8. P. 125 sqq.

Therophylactos,¹⁰ Erlebitop¹¹ Bulgarien. ¹⁰⁴¹¹⁰⁷ S. 1070.

Harold's Pacific

P. (Possibly) PAPH: 1651.04

A. Banduri i Imper. Orient. Vol. I. P. 193 sqq.

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 08-11-2010 BY 60322 UCBAW

Kyros, formodentlig den samme som Theodoros Pro-
dromos. I 12te Mærk. (S. 389). Under Navn af Kyros:

1) περί διαφορᾶς στάσεων (de differentiis statu-
tum) af rhetorisch Inhoud.

Aldus, l. c. §. 332. Vol. I. P. 450 sqq. pp.

2) προβλήματα: ῥητορικά εἰς στάσεις.

109. feni anonymt ved *Huswedel. Hamb. 1612. 12.*

Under Name of Theodoros Prodromos:

3) 17 Steve: 48g, 66g 1.1.1. 1.1.1. 1.1.1. 1.1.1.

P. Lazzari i. Miscell. ex mss. libris bibl. colleg. Rom.
S. I. Romae 1754-1757. 2 Voll. 8. Vol. I. P. 1 sqq. Vol. II.
P. 562 sqq.

4) een Deel Smaasfriften, volgens af. N. 10.

La Porte du Theil : Notices et Extraits des Mss. de

la Bibl. Imper. (du roi d'Éthiopie) ont. *Edm.* XVI—VIII,

f. Ex: 1970, upon payment of

α) 'Αρσιπάρτος' ἡ 'γέροντος' ἔρατος (οἰκονομική ἡδονή)
Rhobantes og Desilles vdt Gældindtægter \$89,000,000

11. (5) βίῳ πρᾶσι ποιητικῶν καὶ πολιτικῶν. (Sama
ment. Eufianos' βίων πράσις).

... ၂) ခံစားရန် အားလုံးက ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရမည်။

d) *apod' Kalouagor' nepi' nposivov. I. Iriarte & Catal.*
cod. Matr. Vol. II, P2 428 sup. (hvor det fjerde Skrift er tillagt
 Geminus).

ε), π. σοφίας. E. Morallus, Lutet. (1608), 8. 1 D

5) en Deel Inedita f. Gr.: en Dialog; *Exordium*,
imod Porphyrios de quinque vocibus (S. 308); *logica*
en *Grammatica* (S. 437).

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VIII, 138 sqq.

Vi nævne her en Dialog:

Εξάνσταση, η περί των κατ' αὐτὸν παθνημάτων,
 en Efterligning af Lukianos' Nekromantia. Forfatterens
 ubekendt. Han levede formodentlig i 12te Aath.

C. B. Hase i Noticias et Extraits ect. (see over. Theob. Prod.) Vol. IX. Pars II, P. 125 sqq.

Af Mikrophoros med Tilnavn Chumnos (Narb. 14)
 findes mange Inedita.

Georgios, ofte kaldet Gregorios, fra Sympas, i Slutningen af 43de Aarh. Udmerkede sig ved sit Foredrag foruden theologiske Skrifter, og en Selvbiographie havede:

1) ἐγκώμιον εἰς τὴν θάλασσαν.

† F. Morellus. Paris. 1597. 8. 3. 100. 100. 100. 100.

I. Schömann: Franzos., 1697.

2) *De scriptis* *Agathone* *metropolitani* *Constantinopolitani* (s. 339) ved
(*Dan. Heinsius*). *Lugd. Bat.* 1619. (2de udg. 1834)
1868) og 3) *A. pendanti oratio* -- *metropolitani* *Constantinopolitani* *et*

3) *Inedita*: a) en *Beskrivelse* af *Constantinopelen* *hvor*
tale *over* *Georgios* *Attopolita* (et *Fragment* *deraf* *bevarede*);
c) *Fabler*; d) *Breve*.

Agathone *metropolitani* *Constantinopolitani* *et* *Agathone* *metropolitani* *Constantinopolitani*
s. 432.

Theodoros, formodentlig fra *Hyrtale* paa *Kreta*.
Omtrent 1320. 93 *Breve* udg. ved

La Porte du Theil i *Not. et Extraits* *cet.* (*See* *ovfr.* s. 431
Theodoros *Prodrom.*). *Vol. V*, 709 *sqq.* *VI*, 1 *sqq.*

Demetrios Kydonios. *Omtrent* i *Midten* af 14de
Aarh. *Foruden* *theologiske* *Skrifter*, og *inedita*:

1) *μονωδία ἐπὶ τοῖς ἐν Θεσσαλονικῇ περὶ*
E. Combes med *scriptt.* *post* *Theophanem*. *P.* 384 *sqq.*
See *ovfr.* s. 396 *Slutn.*

2) *συμβουλευτικός*, *orat.* *ad* *Græcos* *deliberativa*
pro subsidio *Latinorum*, *et* *alia* *orat.* *deliberativa*.

Maxima Biblioth. Patrum, *Lugd.* *Vol. XXVI*. *P.* 515 *sqq.*

3) *περὶ τοῦ κατεφορεῖν τὸν θάνατον*.
Haph. Seilerus. *Basil.* ap. *Opotiu*, 1553. 8. *C. T. Kai-*
noel. *Lips.* 1786. 8.

4) *Breve*. *Nogle* af dem udg. ved
Boivin med *Nikophoros Gregoras* (s. 401). *Andre* ere udg.
af *C. P. Matthæi* i *lecturis* *et* *epistolis*. *Mosquæ* 1776. 8.
og af *Samme*: *Binæ epist.* *Nili Cabasilæ et Demetr. Cydon.*
Drozd. 1789. 4.

Emanuel Palæologos. *Keiser* 1391—1425. *For-*
uden *theologiske*, og *andre* *Skrifter*, iblandt, hvilke ere *inedita*,
haves: *ὑποθηκαὶ βασιλικῆς ἀγωγῆς*.

ἀπομνημονεύματα, γρηγορίας, sædvanligen tillagt Basilios (See §. 429), og udgivet med hans Skrifter. Særskilt Basil. ap. Walder. 1540. 4. Fed. Morellus. Lutet. 1585. 8. —
 7) π. τῶν παθῶν λέξεων. Udg. ved Bast i G. H. Schaeffer's Udg. af Gregorios Korinthios (§. 443). P. 675 sqq. —
 8) ἐπιτομὴν καὶ γραμματικὴν og andre Smaskrifter, som findes i F. N. Titzes Udg. (ovfr.), men som ikke alle ere af påaandets Hægtbed.

Sammenl. L. Bachmann, Anecd. Græc. Lips. 1828. 2 Voll. 8. (Vol. II, P. 351 sqq.).

§. 436.

Alt nævnte her nogle, om hvilke det er aldeles uvisst, naar de levede:

Joannes Charax. Περὶ ἐγκλινόμενων μορίων.

Alti dictionarium Græc. Venet. 1584. Fol. Alden at vide, at det fandtes deri, udgav I. Iriarte det i Catal. codd. Matrit. Vol. I. P. 316 sqq.

Imm. Bekker, Anecd. Gr. Vol. III, P. 1149 sqq.

Theodoritos med Tilnavn Patricius. Περὶ πνευμάτων. Maaskee er det udgivet. Udtog deraf:

L. C. Valckenæer med Ammonios (§. 439). P. 205 sqq.

Polybios fra Cardes, af hvem Iriarte har udgivet nogle Optegnelser, f. Ex. περὶ σολοικισμού; π. ἀνυρόλογίας o. l. v. l. c. P. 147 sqq. 373 sqq.

Endre anonyme Skrifter om Bogstaverne og deres Etymologie. Udg. af

I. Iriarte, l. c. P. 315 sqq.

Et anonymt Skrift: περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων

VI. Sprogvidenskab.

Sammentl. §. 206—209, 212—220.

§. 433.

Hielpemidler til at forstaae de ældre Læres Skrifter bleve stedse mere nødvendige. Derved, og tilføjede Indflydelse af Lærens And: foranledigedes mange Skrifter over Sprogvidenskabens forskjellige Dele. I blandt de Bøger, ved hvilke disse Studier fremmedes, maae især nævnes den Skole, som Constantin d. Store anlagde i Constantinopel, og som med forskjelligt Held bestod indtil i 8de Aarhundrede. At denne Anstalts Lærere vare kun Christne, havde, fra først af Indflydelse, paa disse Studiers Behandling. Alle Forhold, både ydre og indre, førte det med sig, at man i det Hele kun lidet udvidede disse Videnskaber, men meest indskrænkede sig til at bearbejde og forklare Forgiengernes Arbejder over Grammatik og Metrik, og at gjøre Udtog af deres Commentarer (Scholier) over Fortidens Forfattere, ligesom ogsaa af deres lexikaliske Arbejder (*γλῶσσαι, λέξεις*); hvilken sidste Deel af Sprogvidenskab den Tid salder vel meest berigede, da det var lettere for Samlerfliden heri, end i Videnskabens øvrige Dele, at bringe noget brugbart og gavnligt tilveie. Ved at benytte de ældre, tildeels tabte, Skrifter, og ved at anføre mange Steder deraf, har denne Deel af Litteraturen faaet en Bigtighed, som den ellers ikke vilde have. Mange hidhørende Skrifter ere tabte; mange endnu ikke udgivne; de fleste ere mere eller mindre interpolerede.

Om denne Art af Skribenter handler *J. A. Fabricius* i *Bibl. Gr. Vol. VI*, hvortil altsaa her henvises i Almindelighed.

a) Scholier

Comment. §. 212.

§. 434.

Sydianos, 12te Aarh. See §. 385. 416.

Eustathios, Erkebiskop i Thessalonika, 1160. Formodentlig fød i Slutningen af det 12te Aarhundrede.

1) Commentarer (παρεμβόλαι εἰς τὴν Ἰλιάδα ect.) til Homeros' Ilias og Odyssee, en lærd Compilation udaf ældre Forfattere med mange grammatiske Tilføjninger i Udgiverens Smag.

Udgaverne ovfr. §. 47. S. 36. Comment. 4. Aldi thesauri. compendios. Venet. 1496. Fol. hvori findes: Eustath. de illi-
matibus, quæ ap. Homerum.

2) Commentar til Dionysios Periegetes.

Udgaverne ovfr. §. 180.

3) Commentar over Pindar. Tabl.

4) Breve: ikke udgivne.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. I, 390 sqq.

Joannes Tzetzes, formodentlig i Midten af 12te Aarh. (§. 389). Om hans Broder Isak Tzetzes havde Andeel i de hiin tillagte Skrifter, og hvilken Andeel, lader sig ikke afgjøre. — Af de hidhørende Skrifter ere udgivne:

1) ἐκὴννησις Ἰλιάδος. Udg. ved

G. Hermann, med Dracon περὶ μέτρων (§. 214). Lips. 1812. 8. P. 1 sqq.

2) Scholier til Hesiodos. Udg. med Hesiodos 1537, 1603, og af Th. Gaisford (See §. 54).

Jac. Gronovius. Lugd. Bat. 1686. 4.

Lips. ap. Hartm. 1824. 2 Voll. 8.

H. Valerii notæ in Harpoc. oct. (Ed. J. Gronov.). Lugd. Bat. 1682. 4.

*J. Toup, emendat. det. Suidæ. oct. 1. Vol. II. 1796. Bur-
gum. P. 432 sqq.*

*L. F. Schleusner, obs. in Harpoc. oct. i Miscell. crit.
ed. Friedemann & Seebode. Vol. 2. Part. 4. P. 744 sqq.*

*Orion fra Theba. 3 4de eller 5te Aarb. Af ham
haves: ἀρὰ ἀτυμολογίας (dictionarium etymologicum),
som er benyttet meget af Suidas, Epitapher, og Gramma-
tiske. 1ste udg. 1801. 2de 1802. 3de 1803. 4de 1804. 5de 1805.*

*Ed. princ. F. G. Stolz. Lips. 1820. 4. (Valckenburg's
Etymologica).*

*Selladios fra Alexandria, imod Glutningen af 10de
Aarb. havde skrevet: λέξεων παρτοίας γαρσις κατὰ στοι-
χεῖον, hvilket Skrift er tabt.*

*Ammonios. Forlod Alexandria 380, og drog til Con-
stantinopel. Περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων (de af-
finium vocabulorum differentia), alphabetisk, dog uden
streng Orden. Hovedudgaverne ere:*

*Aldus i Dictionarium Græcum. Venet. 1497, og 1521.
Fol.*

Henr. Stephanus i Appendix Thes. Ling. Gr. 1572. Fol.

*L. C. Valckenaer (iilligemed andre Skriftet). Lugd. Bat.
1739. 4. (Der til hører L. C. Valcken. animadv. in Ammon.*

ib. 1739. 4). Paany: (G. H. Schaefer). Lips. 1822. 8. Fige-

*1805 i Carl Læbbæi Glossaria, cum aliis operibus Lon-
dini in ædibus Valpianis 1816, 1826. Fol. Pag. 717 sqq.*

En Gaandudg. Fr. Ammon. Erlang. 1787. 8.

Comment. §. 213—216.

§. 435.

[illegible]

Georgios med Titlarnä. Theodorobostos eller Tschin-
 bos. *Πατριάρχης Γεωργίου Θεοδοροβόστου*, af hvilke nogle findes i
 i. *Πατριάρχης Γεωργίου Θεοδοροβόστου*. *Πατριάρχης Γεωργίου Θεοδοροβόστου*.
 περι τοῦ ἐφελκυστικοῦ ν; περι τῶν ἐγκλινομένων αὐτῶν, in
Πατριάρχης Γεωργίου Θεοδοροβόστου. *Πατριάρχης Γεωργίου Θεοδοροβόστου*.
 P. 120. *Πατριάρχης Γεωργίου Θεοδοροβόστου*. *Πατριάρχης Γεωργίου Θεοδοροβόστου*.
 i. *Πατριάρχης Γεωργίου Θεοδοροβόστου*. *Πατριάρχης Γεωργίου Θεοδοροβόστου*.
 περι τῶν ἐγκλινομένων αὐτῶν, *Πατριάρχης Γεωργίου Θεοδοροβόστου*.
 beides. Sammenl. s. 213. og 437. Et metrisk Skrift
 af denne Forfatter er endnu ikke udgivet. p. 228. 9. 8. 1101

Jo. Philippus. 279 Geomet. S. 420, 443 nach

[illegible]

C. G. Goettling (Theodosii Grammatici) Lips. 1833, 9

Conf. L. Beckmanns, Anecd. Gr. Lips. 1828. Vol. I. Pag.

2) εισαγωγικοί κανόνες, i 8 Afdelinger, af hvilke 2 ere ubgivne:

Imm. Bekker, Anecd. Gr. Vol. 2. P. 973 sqq. (See over.
Osteog. Chirostomus).

5) περί προσφών. See Amad. Peyron, in Theodor.
Alex. de prosod. comment. Taurin. 1817. 4.

4) Udtog af Herodotus Grammatik (s. 215) udg. af F. Vian med Philon (s. 440) f. 308 129 (CSA)

Emanuel Moschopoulos. Den ældste af dette Navn var fra Kreta, men det er usikkert, om han levede imod Slutningen af 13de (omtr. 1270), eller i Begyndelsen af 14de Aarhundrede (omtr. 1390). Endvidere er det usikkert, om der foruden ham levede 2 eller 3 Forfattere af dette Navn, samt hvilke Skrifter ere forfattede af enhver af dem. Derfor man antager trede, har den anden levet før eller efter den første, og den tredje omtr. 1453. Af Skrifter, som tilhænge Emanuel Mosch., høves foruden Scholier til Hesiodos (s. 84), Pindaros (s. 88), o. a., samt en Euripides Levetidsbeskrivelse (s. 100), en Deel grammatiske Skrifter, som fuldstændigst ere udgivne ved

F. N. Tzetz (Man. Mosch. Græcens. opuscul. Grammat.). Lips. & Prag. 1822. 8.

Tidligere udgavne vare: 1) *περί ἑρμηνείας τῶν ἑλλήνων λέξεων* af Demetrius Chalcondyles erötemata s. 1. & 2. (Mediol. omtr. 1460) Fol. — 2) *πρὸς τὴν ἐκδομὴν τῶν ἑλλήνων λέξεων* med + Demetr. Chalcondyles erötemata s. 1. & 2. (Mediol. omtr. 1460) Fol. — 3) *περί τῶν ἑλλήνων λέξεων* af Theodori Gaza Grammatik, 4et. Venet. 1525. 8. (Vid. Not. ad. Man. de accentibus, men dette Skrift findes ikke i Bogen). Ap. Florent. 1526. 8. — 4) *ὁλόκληρον ἑλληνικόν ἑρμηνεῖον*. + Aldi Dictionarium Græc. Venet. 1524. Fol. + Vocabularius Græc. o. a. Paris. 1532. 8. — 5) *ἐπεὶ τὸν λόγον*. Maassee fun Udtog af et større Værk. Basil. ap. Walder. 1540. 4. — 6) *πρὸς τὴν ἐκδομὴν τῶν ἑλλήνων λέξεων* (de ratione examinanda orationis). + Robert. Stephanus. Paris. 1545. 4. Vindob. 1778. 8. Til dette Værk, da det var fuldstændigt, hørte maassee: 6) π.

ῥητορικῆς, γυμνασιας, sædvanligen tillagt Basilios (See §. 429), og udgivet med hans Skrifter. Særskilt Basil. ap. Walder. 1540. 4. Fed. Morellus. Lutet. 1585. 8. —
 7) π. τῶν παθῶν λεξεῶν. Udg. ved Bast i G. H. Schaefer's Udg. af Gregorios Korinthios (§. 443). P. 673 sqq. —
 8) ἐπεταρὴν ἢ α. γραμματικῆς og andre Smaa skrifter, som findes i F. N. Ternes Udg. (ovfr.), men som ikke alle ere af paastrødt Regtighed.

Sammenl. L. Bachmann, Anecd. Græc. Lips. 1828. 2 Voll. 8. (Vol. II, P. 351 sqq.).

§. 436.

Her nævnes her nogle, om hvilke det er aldeles uvisst, naar de leve:

Joannes Chatay. Περὶ ἐγκλινομένων μορίων.

† Aldi dictionarium Græc. Venet. 1584. Fol. Men at vide, at det fandtes deri, udgav I. Iriarte det i Catal. codd. Matritæ, Vol. I. P. 316 sqq.

Im. Bekker, Anecd. Gr. Vol. III, P. 1149 sqq.

Theodoritos med Tilnavn Patricius. Περὶ πνευμάτων. Manuskriptet er det udgivet. Udtog deraf:

L. C. Valckenæer med Ammonios (§. 439). P. 205 sqq.

Polybios fra Cardes, af hvem Iriarte har udgivet nogle Optegnelser, f. Gr. περὶ σολοικισμοῦ; π. ἀνυπόλογας ο. l. v. l. c. P. 147 sqq. 373 sqq.

Ende anonyme Skrifter om Bogstaverne og deres Etymologie. Udg. af

I. Iriarte, l. c. P. 315 sqq.

Et anonymt Skrift: περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων

πρὸς τὰ ὀνόματα *act. ubg.* ved G. Hermann, de emend.
rat. Gr. Gramm. Lips. 1801. 8. P. 323

437

Si nbeville her tilføjet nogle Jockiteer, totalt Striker
tilbeels ere omstalle i ved Jockiteer, Dog her In Det anta
itte ere udgivne, eller som Jockiteer betaf. *regitpinu* *spat*

Michael med Tilmåb Synkellos. Arch. f. Om
et syntaktisk Skrift, som dogte indlægge hans, se Georgios
Lefapenos (S. 443). Hans μεθόδος περί τῆς τοῦ λόγου
οὐρανοῦς er ikke udgivet, men den er vel nok

Orthographien. 181

See Villon, Anecd. Gr. Vol. II, P. 127.

Georgios, formodentlig den, som har Tilnavn: Diaconos. *Περὶ χρόνων*, hvilket Skrift ogsaa tillægges Georg. Choroboskos (S. 435). Udg. af Fred. Morellus. Paris. 1615. 12. Et andet Skrift af grammat. Indhold er endnu ikke udgivet.

Af Theodoros Prodromos i 12te Arh. haves en
 lte dogm. Grammatik. Secs. 431.

Joannes Ezerzes, 124 N. York, Et. grammatist Dist.
 Cell 389, 124 N. York, Et. grammatist Dist.

Joannes Mylon, i. Begyndelsen af 14de Aarh. 21
hans Skrifter er, iblandt, udgivet, et Fregm. (π. quæstiones).
Journ. Bakker's Anecd. Gr. Vol. III, P. 1027.

Niképhoros Gregoras. Dødt 15. 1461. forfattede
lige grammatiske Bøger er kun et Fragment udg. 1661

I. Iriarte, l. c, Vol, I, Pag, 381.

§. 438.

Om Metrikenz. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Tricha. Maafte i 14de Aarh. *σύνοψις τῶν ἐννέα μέτρων*, 44 Vers (S. 390) med Fortlaringer.

Udgivet af J. A. Fabric. med Rimsen. Chas. Munt. 1803. 4. (1527. Fol.)

Disse Smaaskrifter af Elias og Tricha ere udgivne af J. A. Fabric. som Appendix til G. Hermanns Udg. af *Drakon* (S. 214).

Foruden de her nævnte have mange flere skrevet om grammatik og metriske Gidsambede i almindelighed

See J. A. Fabric. Bibl. Gr. I. c. §. 483.

Udgivet af J. A. Fabric. 1803. 4. (1527. Fol.)

Udgivet af J. A. Fabric. 1803. 4. (1527. Fol.)

Udgivet af J. A. Fabric. 1803. 4. (1527. Fol.)

Udgivet af J. A. Fabric. 1803. 4. (1527. Fol.)

Udgivet af J. A. Fabric. 1803. 4. (1527. Fol.)

Udgivet af J. A. Fabric. 1803. 4. (1527. Fol.)

Udgivet af J. A. Fabric. 1803. 4. (1527. Fol.)

Udgivet af J. A. Fabric. 1803. 4. (1527. Fol.)

Udgivet af J. A. Fabric. 1803. 4. (1527. Fol.)

Jac. Gronovius. Lugd. Bat. 1686. 4.

Lips. ap. Hartm. 1824. 2 Voll. 8.

H. Valerii notæ in Harpoc. cet. (Ed. J. Gronov.). Lugd. Bat. 1682. 4.

J. Toup, emendatæ Suidæ. 1794. 1 Vol. 8. Bur-

gess. P. 422 sqq. I. F. Schleusner, obs. in Harpoc. cet. i Miscell. crit. ed. Friedemann & Seebode. Vol. 2. Part. 4. P. 744 sqq.

Orion fra Theba. 3 4de eller 5te Aarb. Af ham
høved: ἀντιλογίαις (dictionarium etymologicum),
sen er benyttet meget af Fildigere, Forfattere, og Gramma-
tikere.

Ed. princ. W. G. Stett. Lips. 1820. 4. (Valer. & Wiegand
Etymologica).

Selladios fra Alexandria, imod Slutningen af 7de
Aarb. havde skrevet: λέξεων παρτοίας γαρτς κατα στω-
χεϊον, hvilket Skrift er tabt.

Ammonios. Forlod Alexandria 389, og drog til Con-
stantinopel. Περί ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέξεων (de af-
finium vocabulorum differentia), alphabetisk, dog uden
streng Orden. Hovedudgaverne ere:

Aldus i Dictionarium Græcum. Venet. 1497, og 1521.
Fol.

Henr. Stephanus i Appendix Thes. Ling. Gr. 1572. Fol.

L. C. Valckenaer (tilligemed andre Skiftet). Lugd. Bat.
1739. 4. (Dertil hører L. C. Valcken. animadv. in Ammon.

ib. 1739. 4). Paany: (G. H. Schaefer). Lips. 1822. 8. Fige-

tes i Caroll Læbbæi Glossaria, cum aliis opusculis, Lon-
dini in tedibus Valpianis 1816—1826. Fol. Pag. 717 sqq.

En Paandudg. Fr. Ammon. Erlang. 1787. 8.

**Desubon haves et Ineditum af Ammonios: περί αιν-
ρολογίας.**

J. A. Fabric. Bibl. Gr. V. 701 sqq.

§. 440.

Hesychios fra Alexandria beboede fornemmelig i Slut-
ningen af 4de Aarhundrede. Det er uvist, om vi have hans
ved Afbenyttelsen af mange tabte Skrifter vigtige Glossarium
i dets oprindelige Skikkelse, eller meget interpoleret, eller maa-
ske kun Udtog deraf.

Ed. pr. Marc. Musurus ap. Aldum. Venet. 1514. Fol.
Ed. pr. Gualt. de S. Angelo. Rom. 1520. Fol.
Ed. pr. Hagencensis. 1521. Fol.
C. Schrevelius. Lugd. Bat. 1668. 4.

**J. Alberti. Vol. I. Lugd. Bat. 1746. Fol. Vol. II ved D.
Ruhnken. ib. 1766. Fol.**

**N. Schow, Supplementa ad edit. Hesych. Albrechtii.
Lips. 1792. 8.**

D. C. G. Ernesti. Hec. Glossae sacrae. Lips. 1785. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. VI. 201 sqq.

I. Iepsi lucubratt. Hesych. Roterd. 1712. 8.

**Urbikios. I Begyndelsen af 5te eller 6te Aarh.
Ὀνομασται τῶν περὶ τὸ στρατεῦμα τάξεων καὶ ἡγεμονικῶν.**

Ed. Aldi. diction. Græc. Venet. 1521. Fol.

Ed. Lutet. ap. Vascosanum (med Thomas Magister) 1532. 8.

**Labbei Gloss. cet. ed. Lond. (S. 439). Pag. 945. Comment.
§. 354: Hadrianus.**

**Philomon, i anden Halvdel af 5te, eller, som Andro-
mene, i 12te Aarh. 1) ἡγεμονικῶν τάξεων, af Urbikios**

fat. M. Musuri). Venet. 1499. Fol. (6—v) inxviii. 143

mod. Aldrich & Co. Inc., Currier, N.Y. 1548 Feb. 20 '31

† Fr. Sylburg. Heidelb. 1594. Folio. ~~Strom~~ *G. H. Schen-*

fer. Livingston, N. Y. March 1846. London. Printed by (C. Hursey)

Det bedste Haandskrift er eng. Gudianus, som er, uds, ved

F. G. Stars (Etymolog. gr. lingu. Gudianum med andre

Öfversigt af de i 1818. 2. Part. 4. (Gr

Vol. 2 of Weigels Udg. af *Etymologicon*^{18, 1841} (1841). (ppa 604)

[illegible]

F. G. Starz, Novæ annott. in Etym. Magn. Lips. 1828. 4.

Suidas. Formodentlig i 11te Aarh., dog sættes han

af Noale i 10de, af Andre i 12te Mark. Der findes aldeles

intet om ham. Hans Perikon er meget indholdsrig, vilde

men forfattet uden Critik: has en Deal of Sci-

[illegible][illegible]

* Ed. pr. Demetr. Chalcondylas. Mediol. 1519. fol.

+ Aldus. Venet. 1514. Fol.

Ap. Froben. Basil. 1544. Fol. Emil Perus. Geney.

1619. + Colon. Annot. 1630. 2 Vol. Fol.

L. Kuster. Cantabr. 1705. 3 Voll. Fol.

Ja, Touring i flere Afhandlinger, hvilke med mange: 500 Nbr

Silber findet sich in einem Silbererz =

Toumii Engl. ¹⁰¹ in *Spidam* *Hexychium* det. (E4: 24a)

Rick, Porter¹ (born 1790, 4-Hall, Steubenville, wada2, V

The Reinerii obs. in Gattlen, Ed. (G. G. Gattlen, Ed.)

1810 8

1915. 8.

12. Auster's Mog. fortanbeligbe fortanbelige Stiefelstiefel an
 12. Auster's Mog. fortanbeligbe fortanbelige Stiefelstiefel an

Lambert, Boston, Jac. Gronowalski v. a.

1. Schlegelbauer, Emanuel. 87 Bonn. in Sülzham. Argent.

THE

J. H. Fabric. Bibl. Gr. VI, 200 sqq.

John. Seneca: Oratorical & Political of 12th
 Arch. (S. 400). Surveyor of the

Ed. pr. I. A. H. Tittmann. Lips. 1808. 2 Voll. 4. Sam-
ment. obfr. Photoc.

• 844 • 2

Johnes bphilpotts (6. 30. 432. 11) Nels. 606

[illegible]

Imm. Bekker i Anecd. Græca. Vol. I. Berol. 1814. 8

Nogle indbyrdes uoverensstemmende Olsjarter tillegges
 Kyrillos, der dogt det 12te Aarhund. (Kyrillos,
 Biskop af Alexandria i 12te Aarh. 1170-1198) eller en
 Kyrillos i 13de Aarhundrede. Sammenl. S. (248. 2) med

Man finder disse og andre Glossarier i
 Henr. Stephani Append. til Thesaur. ling. Græc. S. 439. Anmon.

1600, Vol. I

† C. Læbbæus i. Cyrilli Philoxeni et alior. veter. glossar.
Paris. 1679. Fol. Paen. Lond. 1816. 26. (S. 429).

4. (i Vol. I: specimen ex glossario Cyrilli). Conf. Anecd.
of J. Bekker og L. Bachmann.

B. I. Dosen, Bogstav. u og v i Aetings Bøitragte for
Guld. u. Sit. Vol. IX. P. 1253.

~~Information is being withheld from the public because it is~~

15. The amount of the deposit is \$100.00.

Continued. 4-25-20 (104-2) d. 11

NOV 2 1961

§. 443.

Joannes Philoponos (s. 420, 435). 1) *Περὶ δια-
λέκτων*; 2) *Ἄνθεος*. Sicut et Joannis Grammatici de idio-
matibus (1 t. Aldi Grammatici, 1496. Fol. 48v, 225 sqq.);
i. t. (Aldi Diction. Græc. 1524. Fol. (23), 78 sqq.); i
Henr. Stephani Append. Thesaur. ling. Græc. (Sec s. 439:
Ammonios); Labbei Gloss. cet. ed. Lond. (ibid.) Pag. 629 sqq.

Di nævne her tillige: 2) **Torvald**

LA. G. B. 1825. 8.

2) συνταγματικὴν ἀποστολὴν διὰ τὴν ἀποκαταστάσιν τῆς
 πολιτείας καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς
 πολιτείας (δ. 842).

+ *Er. Schmidius. Witteb. 1615. 8. Paen. Lugd. Bat. 1751. 8. Labberi Gloss. eccl. cd. Lond. (S. 439). Pag. 483 sqq.*

Gregorios med Ellnaon Pardoas, eller Konstantinos.
Datt 1460. Single fætt, hem-fidigere. Høst fættæron.

† Ed. pr. *Aldus* i Thesaur. Cornucopiae. Venet. 1496. Fol.
G. Roënius. Lugd. Bat. 1766. 8.

G. H. Schaefer. Lips. 1871. 8. 104. 0.50
8 Koenig & Schaefer's Hogg. Studien und Skizzen am
Dialekt.

Hans Commentar over en Deel af Hermogenes' Rhetorik (§. 335) er udgivet i I. I. Reiskes Oratt. Græc. (§. 123). Vol. VIII. 477. sqq. Comment. §. 335.

Desuden haves af Gregorius Inedite af grammatic,
foruden mange af theologi, Rethorik.

Thomas med Tilnavn **Magister** eller **Theodulos**.
Dmtr. 1310. Foruden nogle andre Skrifter have vi af ham:
ὀνομάτων ἐκλογαί, hvori det Bedste er uddraget af de ældre
Grammatikeres og Lexikographers Skrifter. Basil. ap.

+ Ed. pr. Zach. Calliergi. Rom. 1519. 8.

+ Aldus i Diet. Gr. 1524. (saml. Med. p. 1175) 8.

+ Lutet. ap. Vascobanum (med andre Skr.) 1552. 8.

Udgivet af I. F. Bernard. Lugd. Bat. 1757. 8.

Vi tilføie: *L. Normann: laudatio Gregorii, oratt. & epistolæ*. Ups. 1693. 4 og

λόγος περὶ βασιλείας καὶ πολιτείας i *A. Maii*
vett. scriptt. nov. coll. (S. 397). Tom. III, P. 3. P. 145 sqq.

Conf. *D. Ruhkenii, L. C. Valckenaerii et alior. epistol.* ed.
Tittmann. Lips. 1812. 8. hvortil Valckenaer handler om Thom.

~~Skrifter~~

J. A. Kuhnii Gr. VI, 181 sqq.

Georgios Lefapenos. I Mithen af 1462. Ath.

1) Af hans Samling af attise Dø findes Udtoget i *Valleis*
Anecd. Gr. Vol. II. P. 79. (*Ἀνέκδοτα τῶν Ἀποστόλων*) og i

C. F. Matthaei Lect. Musq. (Lips. 1779. 2 Vølk. 8). Vølk. I.

P. 55 sqq. 2) *περὶ ὁμοταξίας τῶν ὁμολογούντων* (saml. af An.

ble af tilføie *Michael Synthes* (S. 437), og udgivet med

Theodori Gr. Græskt ap. Jamban. Florent. 1515. 8.

Alfred. Venet. 1525. 8. (saml. 1521) 8.

Florn. 1526. 8. Conf. *Isarte* (saml. 1521) 8.

hvortil denne Udg. angives at være udfkommen 1520).

Theodoros fra *Chios*. Gr. 402. *Εὐκλείδης*

γραμματική. Udgivet af *Alf. 1504. 1504. 1504.* 2) *Alfred*

Aldus (med andre Skrifter). Venet. 1495 Kol. og + 1525. 8.

Ap. Jantam. (med Omslag. etc.) 1815. 8.
 1815. 8. 1815. 8. 1815. 8. 1815. 8.
 Af en række følgende Hæfter, som
 Basil. ap. Val. Curiaen 1815. 8. 1815. 8.
 Venet. 1756. 8. 1815. 8. 1815. 8.
 Hans Skrift: om Maanederne findes i nogle af disse Hæfter,
 og i D. Ritzovs Hæftologion (S. 161).

Desuden findes andre Skrifter af denne Art, som endnu
 ikke ere udgivne.

—
 VII. Samlinger.
 1815. 8. 1815. 8. 1815. 8. 1815. 8.
 1815. 8. 1815. 8. 1815. 8. 1815. 8.

Adskillige Forfattere, som have gjort Samlinger og Udtog
 af ældre Skrifter, er omtalte i den forrige Afdeling, enten fordi
 deres Samlinger have et saa begrænset Indhold, at de kunne
 henregnes til bestemte Litteraturfag, f. Ex. Diogenes fra
 Laerte (S. 313), og Eunapios (S. 423); eller som Athe-
 naeos (S. 323), som har ved den Form, han har givet
 sine Verker, givet dem en anden Form. Her omtale vi nu dem,
 hvis Bøger ere af en anden Art, og af en anden Art
 Indhold, at de alle kunne henvises til nogen enkelt Afdeling
 af Litteraturen, men hvis Skrifter dog af vigtige Hænder
 Mængden af de Efterretninger, de indeholde, og fornemmelst
 de Fragmenter af tabte Bøger, som deri ere bevarede.
 Medensfor vil Bogen blive om disse Samlinger af Dærligt
 Indhold (S. 460. 462. 467. 469. 474).

Joannes Stobæus, *libri* *Artholoyion* *Florilegium* *Artholoyion* *Florilegium* *Artholoyion* *Florilegium*

Joannes Stobæus, *libri*
hundrede, Under hans Navn, ha
indoyndt quoyndt, og *Artholoyion*

2) *Artholoyion* (Florilegium, *Artholoyion* *Florilegium* *Artholoyion* *Florilegium*

helt. Disse Bøger indbyrdes udvalgte, deis med Forfatterens
egne Ord, deels i Udlog, udaf indlystede, tilbeels med Taber,
Digteres, Historikeres, Taleres, Philosophers og Andres Skrif-
ter. De ere indbeelte i Capitlet efter Indholdet, men uden
Orden og indbyrdes Sammenheng. Det er uafgjort, om
disse Samlinger, udsat de nu, ligesom de nu, Dele af en Bær
(*Artholoyion* i 4 B.), eller fra først af have været overbe-
rte. I ethvert Tilfælde have de indbyrdes Forandringer,
navnlig i Inddelingen, hvilket sættes uden for al Tvivl ved at
sammenligne disse Skifter, som de nu ere, med de Efterret-
ninger, som have om dem, samt ved Haandskrifternes Uover-
ensstemmelse; hvilken Uoverensstemmelse for Haandskrifterne
er gaaende i Udgavens *Artholoyion* *Florilegium* *Artholoyion* *Florilegium*

Artholoyion *Florilegium* *Artholoyion* *Florilegium* *Artholoyion* *Florilegium*

1) *Artholoyion* *Florilegium* *Artholoyion* *Florilegium* *Artholoyion* *Florilegium*
2) *Artholoyion* *Florilegium* *Artholoyion* *Florilegium* *Artholoyion* *Florilegium*
A. H. L. Heeren. Götting. 1792-1801. 2. Hæft. (1. For-
del).

Artholoyion *Florilegium* *Artholoyion* *Florilegium* *Artholoyion* *Florilegium*

2) *Sermones*:
F. Trincapellus, *collectiones sententiarum*, Venet. 1536 (in
lit.) 1535 (in fin.). 4.

Conr. Gesneri *sententiae ex thesauris Græcorum*. † Tigur.
1518. † Basil. 1549. † Tigur. 1559. Fol.

† Francof. ap. Wechel. 1661. Fol. (Loci communes
cong. per Stob. et monachos Antonium & Maximam).

i. *Arithm.* af 4de Aarb. . 1). *ἀριθμητικά*. 13 B. af hollte
 fun 6: ere benarnde, og endda ifte i deres oprindelige Sam-
 felse. Af Marinus Planudes *ἑκὰς σχολῆς* til B. 11. 2.

2) *περὶ πολυγώνων ἀριθμῶν*.

+ Ed. pr. C. C. Bachetus *Miscellaneus*. Paris. 1621. Fol.

+ Tolosæ 1670. Fol. (Cum Obs. P. de Fermat).

S. T. Nölker, *Dioph. ab. d. Polygonalzahlen*. set. Berlin
 1810. 8.

O. Schulz, *Dioph. arithmet. Aufgaben*, nebst dessen Schrift
 ab. *die Polygonzahlen*. *Ann. Naturh. Sci.* 1821. 8.

+ I. de Billy, *Diophantus geometra*. Paris. 1660. 4.

— *Diophanti redivivi* P. I, II. Lugd. 1670. 8.

St. Epiphanius, Biskop paa Kypros 367. Død 403.

(§. 456). *Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν*.

+ J. Oporinus (med andre Skrifter af Epiph.). Basil.
 1544. Fol.

J. Hans *Opera utriusque Phil. Pelagius*. Paris. 1622. 2 V. 8.

Fol. Værdi ved J. Th. Thomassius. Colon. (Lips. 1662).

2 V. 8. Fol. 1662. 8. 1662. 8. 1662. 8.

Theon fra Alexandria. 365 ell. 390. 1). *ὁρῶντες*,

er en Commentar over Euklides' *ἀτομικά*, men holdes af

Mogle for at være af Euklides selv, og kun bearbejdet af

Theon. (See §. 341).

Udgivet med *Euc. Elementa* + (Sim. Grynæus). Basil.
 1533. Fol.

2) *ἐξηγήσεις τῆς Πτολεμαίου μεγάλης σύνταξης* (Ulmagest),

11 B. See §. 340.

+ Camerarius (med Ptolem. ved Sim. Grynæus). Basil.

1538. Fol. (§. 340. 1).

+ Ed. pr. med Hieroglyphica: Götting. 1783.
Pol. P. 121 sqq.

At de følgende Udgg. nævner her: 1783.

+ Dav. Hoeschelius. Aug. Vind. 1595. 4.

I. C. de Pauw. Traj. 1727. 4.

Cutbas tillægger en Grammatik

Sorapollon: *τερενικα* (de locis sacris), hvoraf
Hieroglyphika maatte er en Deel.

Anmærk. Om Ordspregene se ovenf. s. 339.

VIII. Mathematisk Videnskab.

Samment. s. 340—355.

s. 448.

Det var her en Skole for de mathematisk Videnskab
i Alexandria, indtil 640, desuden stiftedes en i Athen i Midten
af 5te, og i Constantinopel i 9de Aarhundrede; men disse
Videnskaber gjorde dog ingen væsentlige Fremfride i denne
Periode. Man indskrænkede sig mest til at bevare, hvad der
var overleveret fra Forfængerne, og at fortolke disse Skrifter.

Om adskillige af disse Forfattere se A. Fabric. Bibl. Gr. V.
629 sqq.

a. Arithmetik og Geometrie.

Samment. s. 340—345.

s. 449.

Diophantos. Nogle sætte ham i 2det, de fleste dog omtrent

(*Arithm. af den Arab. . 1*). *ἀριθμητικὰς*. 13 B., af hofte
 fun 6. see benænde, og endda ifte i deres oprindelige
 felse. Af Marinus Planchet *Notes*. Scholier. 11 B. 1. 2.

2) *περὶ πολυγώνων ἀριθμῶν*.

+ Ed. pr. C. C. Bachetus *Diophantus*. Paris. 1621. Fol.

+ Tolosæ 1670. Fol. (Cum Obs. P. de Fermat).

S. T. Desferget, *Dioph. ab. d. Polygonalzahlen*. set. Berlin
 1810. 8.

O. Schulz, *Dioph. arithmet. Aufgaben*, nebst dessen Schrift
 ab. d. Polygonzahlen. *Ann. Naturh. Sch.* 1821. 8.

+ I. de Billy, *Diophantus geometra*. Paris. 1660. 4.

— *Diophanti rediyivi* P. I, II. Lugd. 1670. 8.

St. Epiphanius, Bifkop paa Kypros 367. Død 403.
 (§. 456). *Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν*.

+ J. Oporinus (med andre Skrifter af Epiph.). Basil.
 1544. Fol.

J. Hans *Opera vet. Dion. Petabius*. Paris. 1621. 2 V. 8.
 Fol. *Opera vet. Jac. Thomastus*. Colon. (Lipsij) 1662.
 2 V. 8. Fol.

Theon fra Alexandria. 385 ell. 390. 1) *συνδυασμῶν*,
 et en Commentar over Euklides' *ἀριθμητικά*, men holdes af
 nogle for at være af Euklides selv, og fun bearbejdet af
 Theon. (See §. 341).

Udgivet med Eukl. *Elementa* + (Sim. Grynæus). Basil.
 1533. Fol.

2) *ἐξήγησις τῆς Πτολεμαίου μεγάλης συντάξεως* (Almagest),
 11 B. See §. 349.

+ *Camerarius* (med Ptolem. ved Sim. Grynæus). Basil.
 1538. Fol. (§. 349. 1).

Hæst, Commentaire sur la composition mathém. de Ptolémée (med det gr. Text). Paris. 1821—1822. 2 Voller.

Den Theons Commentar til Ptolemæos hypogeis see §. 247.

Den de huius tællagte Scholæ af Theon see §. 178.

Theons Datter Hypatia (omtr. 400) andenste den mathematiske Methode paa Philosophiens Foredrag. Streev tabe Commentar over Mathematisk Erister.

Pappos fra Alexandria. 380, en af de vigtigste Mathematikere, som levede i 3. og 4. Aarhundrede. Historie vigtig Samling, men som har lidt af Neglign.

Paa Latin; 4. B. 3—8 ved F. Commandinus. Pisauri 1588. Fol. *) og udfærdiget; bestr. ved

† (C. Manolessus). Bonon. 1660 (in fine 1668). Fol. Paa Græsk.

Fragm. libri Ildi: I. Wallisius. Oxon. 1688. 8. (Omn. Wallisi Opera mathem. Oxon. 1685 sqq. in Tomo III. Pag. 595 sqq.).

Fragm. libr. IVti i G. G. Bredowii epistole. Paris. Lips. 1812. 8.

Libri Vti Pars posterior: H. I. Eisenmann, Paris. 1824. Fol. Fortalen til B. VII. E. Halley. Oxon. 1706. 8. P. 1 sqq. med Strifter af Apollonios fra Perga. See §. 343. 3) 6).

Lehmata libri VIIti M. Meibom. Havn. 1636. Fol. (Med Meib. dialogi de proportionibus). 104. 1651. 1652.

*) Ebert, Bibliogr. Scruton, nr. 15802, bemærker, at paa Litten staaer: Venet. Fr. de Francisca 1589, med ved Guden: Pisauri ap. Hi. Concordiam. 1588. I det Exemplar, som findes i det store Kongelige Bibliothek i Kjøbenhavn, staaer bade paa Litten og ved Guden: Pisauri ap. H. Concordiam. 1588.

Commenta in Apollonii libros, de Tactionibus. See
S. 343. 2). S. 3381. 1241. Alia (1741). 1741. 1741. 1741.

Georgii Bardesii epistolae Parisiensis. (See 1741.) de Pappi
collectionibus mathematicis.

Om hans Commentar til en Deel af Ptolemæus' Almagest
See S. 349.

S. 450.

Prologos med Euklides' Læres. (S. 385, 415, 412.

485. Hans mathematiske og astronomiske Skrifter. 1) eis

ad apolloniam med Euklides' Prologos.

Med Euklides. t. Basil. 1583. Fol. (S. 341).

Conf. Th. Burgess i Mus. Oxon. 1792. 8. P. 31. sqq.

P. Fabiani Aurivillii emendati. Procli in libr. I. elem. Basil.

Part. I. Upsal. 1806. 4.

Her nævnes tillige hans astronomiske-astrologiske Skrifter.

(See S. 454.)

2) βραχυμετρικὰ ἐκ τῶν τοῦ Πτολεμαίου ἀστρονομικῶν

βιβλίων.

+ Cum præf. P. A. Metaphysicis. Basil. (1551). 8.

Lugd. Bat. + 1635. + 1651. 8.

Regle Prologos tillagte Scholier til samme Skrift ere af

uvis Hægted.

Udgivne med Indledning af Pappus i Basil. ex offic.

Petriana. 1559. Fol.

3) ὑποτύψεις τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων.

Basil. (H. Watterus). 1540. 4.

Halma med Ptolemæus' ὑποθέσεις (S. 349. 5).

4) σφαῖρα.

Ofte udg. deels særskilt, deels med Aratos f. Gr. t. (Basil.)

Valderus. 1536. 4.

+ Hopperus. Antw. 1553. 8.

+ Basil. per Hénr. Pétri. 1561. 8. 8. X. f. Gr. med Pto-
lemaeos' úxoth. ved Bainbridge (§. 349. 5).

5) et astrologist Skrift om Eklipse, kun ubg. paa Latin.
I. Schroeteri. tab. astrol. Vienn. 1561. 8.

Om Proklos' Lærer: Seron II, see §. 454.

Marinos (§. 416). Dmtr. 485. En Commentar
over Euklides' Data tilføjet ham. See §. 341.

Eutokios fra Asakalon. Hundrede Commenta-
rer over 3 Skrifter af Archimedes (§. 342) og over pro-
zeia xwreia af Apollonios fra Perga (§. 343). Han horte
med de to andre forregende til den mathematiske Skole i Athen.

Om Seron III. see §. 454.

Michael Konstantinos Psellos p. Rure (See
§. 421. o. fl. St.). In quattuor mathematicas disciplinas
(Arithm., Music., Geometr., Astronom.).

(Arsenius). Venet. ap. Sabian. 1532. 8. + Paris. 1545. 12.

+ Guil. Xylander. Basil. (1556). 8.

De Musica: L. Alardus. Schlusing. 1626. 12.

Georgios Pachymeres. J. 13de Xoth. See §. 422.

Samml. §. 399. 401.

Ioannes Pediasimos Imet Chutnigian af 14de
Xoth. (§. 390. 434).

Nikolaos fra Smyrna. Uvst naar. En fort Expo-
sition des chiffres arabes (descriptio numerorum no-
tationis per gestum digitorum).

+ F. Morellus. Lutet. 1614. 8.

I. G. Schneider, Eclogæ physicae. Jen. & Lips. 1800-
1801. 2 Volk. (3 Partt.) 8. P. 477 sqq.

b. Astronomie (Astrologie), Optik.

Se om 17 i A. Sammenh. s. 345—350.

Se om 17 i A. Sammenh. s. 451.

Kleomedes. Formodentlig i Begyndelsen af 4de Aarh.

Κυκλική Γεωγία μετεωρῶν, 2 B.

† Ed. pr. Paris. 1539. 4.

† R. Balforeus. Bardigal. 1605. 4.

I. Bake. Lugd. Batav. 1820. 8.

M. C. G. Schmidt, Abt. b. alt. Mathem. Astron. und sein
Ghr. *Wahl. Geogr. u. Astr. Handb.* 1828. 4.

Paulos fra Alexandria. Omtr. 378. *Εισαγωγή εἰς
τὴν ἀποτελεσματικὴν*, hvortil findes Commentar og Scholler.

† Witteb. 1588. 4. (ex H. Ranzovii bibliotheca).

Se om 17 i A. Sammenh. s. 345—350. **Geometrisch** det hermed bekræftede **Indhold** hvortil findes af: *ἀπο-
τελεσματικά περὶ τῆς ἐφ' ἡμῶν βρομασίας καὶ βροά-
μεως* af

Sephestion, hvis Tid er ubekendt.

† A. Camerarius i *Astrologica*. Norimb. 1532. 4. (Pag. 4 sqq.) har udgivet en Deel deraf.

Conf. J. A. Fabric. Bibl. Gr. IV, 847 sqq.

Proklos med Tilnavn **Lykios**. Se s. 450.

Thios fra Athen. Nogle af ham i Slutningen af
5te og Begyndelsen af 6te Aarh. anstillede Observationer
ere udgivne ved

T. Bultialdus i *Astronomia Philolalca*. Paris. 1645. Fol.

Joannes Laurentios med Tilnavn **Lykos** (s. 406).

Περὶ μηνῶν, næsten tabt, men efter tvende Udtog, af hvilke
det ene af Maximus Planudes (s. 378. 390), udg. ved

N. Schow. Lips. 1794. 8.

79 (Cf. *Register*, (med andre Skrifter). Lips. et Darmst. 1827. 8.
Sammentl. udg. C. B. Hases udg. af *π. διογην* som *ισογόν*

Si omtale heretillige. Hans Skrift: *περὶ τῶν ὀντισμῶν*
(*de ontentis*), en uligeartet Samling af forskjellige Ratio-
ners og Liders Besællere. Herhen vare kun Fragmenter
deraf bekiendte: a) *ἐγήμερος βροντοσχοπία τοπικὴ πρὸς*
τὴν σελήνην, som Laurentios Lydos skal have oversat efter
et Skrift af Magistos Sigalas. Udgivet af

I. Rutgersius i *Variae lectt.* 1618. 4. P. 117 sqq.

b) *περὶ σεισμών* udg. af N. Wallerius 1693. 4.

c) *Et Diarium* udg. paa Latin i D. Petavii *Erudition.*
Paris. 1630. Fol. P. 914 sqq.

Nu er det hele Skrift *π. διογην.*, efter et Haandskrift
(fundet 1784), som ogsaa indeholder *μετὰ ἀνδρῶν* (S. 406),
udg. ved

C. B. Hase, Paris, 1823. 8. (Den tidligere Udgave af
περὶ μνηστῶν), som ogsaa indeholder et *π. διογην* som *ισογόν*

Et udtog af dette Værk findes af *Beza Venerabilia*.

452

af *μετὰ ἀνδρῶν* skjendte Besættelse, maaske for Overleverede
Narthundrede, findes *διαγνώσεις τῆς ἡλιαρῆς σφαίρας τῶν*
εἰδῶλων, ὅπως — *χρὴ διατάσσεται*.

Udg. af T. Camerarius i *Astrologica*. Norimb. 1582. 4. P. 1 sqq.
(Den tidligere Skrift af *Beza Venerabilia*).

Theodoros Meliteniotas. Omtr. 1300, eller maaske
tilligere. En astronomisk Bog, hvoraf Begyndelsen i

J. A. Fabric. *Bibl. Gr.* X, 401 sqq.

Nikolaos Kabasilas. Omtr. 1350. Hans Com-

indstak i det af *Problematum* (S. 349) er
udgivet med denne af

Georgius og Hieronymus (S. 349)

Ægyptos. Efter *Diogen* af 14de *Mathandrebé*.
Μεθυστος ἡλιακὸν καὶ ὁμηρικὸν κύκλον.

D. Petavius i *Oranologion* (S. 161). Pag. 359, sqq.

Åf en ubekendt forfatter, haves en *Dialog*: *Per-
mippos*, af *astralogisk* Indhold.

J. A. Fabricius *Bibl. Græc.* XII, 201-204. har angivet Ind-
holdet deraf i sita 2de og 3de udgave.

Udg. af *O. D. Bloch*. Havn 1830. 84 1-4. 1831. 1-3.
Indholdet i disse ~~tre~~ *tre* Bøger er

1) *Om* *Ægypten* i haves i de gamle *perle* *ittin* *et*
Skrift af

Heliodoros fra *Lybia*, og *Helios* *Damianos*
Heliodoros, hvis Tid er ubekendt (392? eller 500?). *Ke-
φάλαια τῶν Ὀυτικῶν*.

Ed. pr. Florent. ap. *Jun.* 1573. 4.
+ (Ex bibl. F. Lindenbrogii). Hamb. 1610. 4.

Bartholæus. *Index* 1652. 4. (De *Hypsiæles* de
ascensionibus). *Op. Titcl* 1680.

A. Matanus. *Pistorii* 1758. 8.
Conf. *J. G. Schneideri* *Eclog. Phys.* (S. 450). Pag. 210.

Et *hydraulisk* *Fragn.* udaf et Skrift af *Heliodoros*,
findes i

J. G. Schneideri *Eclog. Phys.* P. 467. (S. 450).

Stene Dele deraf have været særskilt udgivne; og det hele Værk er oversat i forskellige nyere Sprog.

Heron III fra Alexandria. Sættes sædvanliggen i Begyndelsen af 7de, men tvivle formodentlig ikke tidligere end det 10de Aarhundrede. *Maaskee af ham: Οὐδὲ χρὴ τοῦ τῆς πολιορκουμένης πόλεως στρατηγὸν ἀντιτάσσασθαι. Cet. (de obdione repellenda et toleranda).*

† M. Thevenot, Veter. Mathematic. opera. Paris. 1693. Fol. P. 317 sqq. Conf. P. 361 sqq.

De machinis bellicis (*Πολιορκητικά*) nec non de Geodæsia: † F. Barocius, latin. Venet. 1572. 4.

Vi tilføie følgende mathematiske Skrifter, om hvilke det dog ikke er vist, at de alle ere af denne Heron. 1) *περὶ τῶν τῆς γεωμετρίας καὶ στερεομετρίας ὀνομάτων.*

C. Dasypodius (med Euclidis elementa). Argent. 1571. 8.

C. F. F. Hasenbalg (*Definitiones geometricæ*). Strals. 1826. 4.

2) *εἰσαγωγή τῶν γεωμετρούμενων. (de mensuris)*; deraf er udg. af

B. Montfaucon i *Analecta Græca a monachis Benedict. Congreg. St. Mauri*. Lut. Paris. 1688. 1. P. 308 sqq.

3) *γεωδαισία*. Maaskee af Heron II, i Udgivelsen af 5te Aarh. (S. 450). Udg. af F. Barocius. See ovfr.

Konstantinos Porphyrogenetos. 905—959. See ovfr. S. 397.

Basilius Patriarchus, med Teknarch *Ἱεροκλειώμενος*. Dmtr. 930. *Ναυμαχικά*, udg. i

Et mineralogisch-medicali Skrift: περί ἰσχυρῶν οὐρανίων hoved af

Michael Psellos de Milusa. 860. Sm. S. 421.

Ph. J. Maucacius, de lapidum virtutibus (med Plutarcho de fluviis). Tolos. 1615. 8.

I. S. Bernard. Lugd. Bat. 1745. 8.

Desuden hoveds Aneldota af denne Besfatter

§. 457. (inter q. aud. u. o. a. d.)

Om Chemie (Alchemie, — τεχνή, μυστικὴ τέχνη
Gr.) hovedsmaatte Skrifter, af hvilke nogle, kun ere udgivne
paa Latin, og de fleste endnu ikke udgivne. Se: nymodig her:
Stephanus fra Albea (omtr. 640) eller, maaskee
fra Alexandria. Τεχνή αἰσθητική, Α. Β. : novem le-
ctiones (πραξεις) de arte chemica, (med Andtagelse af
Begyndelsen: prima lectio π. χερσων. per C. G. Fruner.
Græc. de lat. lez. 1717. 4) paa Latin ved D. Pizimenti (De-
mocritus cet. de arte magna cet.). Patav. 1573. 8. (Votr.
§. 143). Samment. §. 460.

Michael Konstantinos Psellos di Nigree. 1020—
omtr. 1105 (§. 421. 450 og fl. Stn.). Et Skrift af samme
Indhold, som det nys anførte, men ogsaa kun paa Latin ved
D. Pizimenti (l. c.).

Om de øvrige Skrifter af denne Art see J. A. Fabric.
Bibl. Gr. Tom. XII (ed. vet.) P. 747 sqq., hvor flere af disse
Smaa skrifter ere meddelte P. 772 sqq.

Der nævnes:
Seliodoros. See §. 382.

(1. 107. 47) 241--251, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

Et. Epiphanius. 107: 108, 449: 109. Man finder at
tildegge ham et *physiologisk* *Etiket*: *περί της φυσικής*
επιστήμης *επιτομή* *κατά* *Επιφάνιον*, *Επιστολή*
formodentlig ældre end *Epiphanius*.

Roma 1687. 2. *Ann.* ap. *Plantia*. 1688. 18. Sam-
ment. *A. Mustorgues*: *υπό* *Επιφάνιον* *αρεοβίνδον*
Venet. 1816. 8.

Af *Epiph.* have: *π. τῶν δεινῶν λίθων*, en i *Lidens*
Aand forfattet *mineralogisk-theologisk* *Beskrivelse* over de *Stene*,
med hvilke den jødiske *Øpperste-Præst*, *Arons Dragt* havde
været prydet.

Udgivet (de XII gemmis) i *Gesneri*: de omnium fossi-
lium genere. Tiguri 1565. 8. 2. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

Et udførligere *Udskrift* *hvoraf* *Ante* *maaskee* er *Udtag*,
have: paa *Latin*, udg. ved

P. F. Faggini. Rom. 1742. 4.

Dion. Petavi udg. af hans opera. See §. 449.

Tidligere *levende*

Theophylactus Simopates (§. 396).

Udg. med *Cassius Felix* (§. 364) ved *Ben. Vulcanius*. Lugd.
Bat. 1597. 8.

+ *A. Rivinus*. Lips. 1638. 4.

Tidlige nævnes her hans *Breve* (§. 331 *Ann.*). De
angaae *ethiske*, *erotiske*, og *landlige* *Gienstande*.

§ *Aldi & Cujacii* *Brevsamlinger* (§. 135) P. 397 sqq.;
ogsaa i *Vulcanii* udg. af *questiones* *eccl.* (66ft.) og i *Theoph.*
Opera ap. *Commel*. See §. 396.

Et mineralogisch-medicali Skrift: περί ἰσχυρῶν οὐρανίων ἔχει ὅς

Michael Psellus de Mithra. 860. Sm. § 421.

Ph. I. Maniacus, de lapidum virtutibus (med. Plutarcho de fluviis). Tolos. 1615. 8.

I. S. Bernard. Lugd. Bat. 1745. 8.

Desuden findes Anekdoter af denne Beskaffethed

§. 457.

Om Chemie (Alchemie, τέχνη μυστική τέχνη ἑρμ.) findes mange Skrifter, af hvilke nogle kun ere udgivne paa Latin, og de fleste endnu ikke udgivne. De nævnes her: Stephanus fra Alben (omtr. 640) eller maaſkee fra Alexandria, περί ἑρμηνείας Α. Β. novem lectiones (πράξεις) de arte chemica (med Andtagelse af Bæghdelsen: prima lectio π. χρυσου per C. C. Græc. de lat. len. 1717. 4) paa Latin ved D. Pizimenti (Democritus cet. de arte magna cet.). Patav. 1573. 8. (Vofr. §. 143). Sammenl. §. 460.

Michael Konstantinos Psellus af Angre. 1020—omtr. 1105 (§. 421. 450 og fl. Sted). Et Skrift af samme Indhold, som det nys anførte, men ogsaa kun paa Latin ved D. Pizimenti (l. c.).

Om de øvrige Skrifter af denne Art see J. A. Fabric. Bibl. Gr. Tom. XII (ed. vet.) P. 747 sqq., hvor flere af disse Smaaſkrifter ere meddelte P. 772 sqq.

Her nævnes: Heliodoros. See §. 382.

af Hippokrat. (Hippokrat.) af Hippokrat. Venet. ap. Ald. 1534. 8. + Basil. ap. Cratandr. 1536. 8. + 1537. 8.

3) *εὐνόμοις* (medicamentis sicilicet parabilia), 4 B.

4) en Commentar over Hippokrat's Aphorismer. Paa Latin ved I. Guinterius. Paris. 1533. 8. + Basil. ap. Cratandr. 1536. 8. + 1537. 8.

Alexandros fra Tralles i Mesopotamien. I første Halvdeel af 6te Aarhundrede. Mathematiker. Forsierlighed for Reorithmetik. *Βιβλία τὰ πρώτα*, 16 B., sidigere inddeelte i 4 Afdelinger. Udg. af Valerios og Andros Skriftet, dog ikke uden Betændighed.

Paa Græsk: B. 1—8 (*libri medicinales*) + Ap. Ald. Venet. 1534. 8. + Basil. ap. Cratandr. 1536. 8. + 1537. 8.

I. C. Hebenstreit, tentamen super libris octo nondum edit. et libri nonnulli capta. Lips. 1759. 4.

2. Udg. af Valerios og Andros, *Βιβλία τὰ πρώτα*, 16 B., sidigere inddeelte i 4 Afdelinger. Udg. af Valerios og Andros, dog ikke uden Betændighed.

Paa Latin: B. 1—8 (*libri medicinales*). Basil. + 1536. + 1537. Fol. Langd. 1538. Fol.

Hear. Steph. Med. Art. princip. Græ. 1538. 8.

Car. Weigel, Actionarum exercitat. specim. Lips. 1791. 4.

A. M. Fabric. Hist. Gr. VIII, 317 sqq. (ed. vet.).

Alexandros fra Tralles i Lydien. Omtrænt i Midtend af 6te Aarhundrede. Han hørte ikke til nogen Skole, og endvidere han ikke var fri for Overtro, et han den fortrinligste iblandt denne Tidsalder's lægevidenskabelige Forfattere baade ved Erfaring, Lænsomhed og Foredrag. 1) En Therapeutik, 12 B. (Sammenl. S. 369).

+ Ed. pr. J. Goupylus (*de re medica libri XII*). Lutet. 1548. Fol. (Den tillige Oversættelse af et Skrift π. κομινός af den

arabiske: Sæge Rhazes (10de Aarh.) om mange Sygter en
Deel ere oversatte paa Latin. *Handl. i de pestilentielle Sygter*
ogsaa arabisk.

+ I. Guinterius. Basil. 1556. 8.

2) *περί ἐλμινθων* (de lumbricis) *med. Bernat*

Ed. pr. H. Mercurialis i Variæ lectiones. Venet. 1570. 4
aa. offere.

paa Latin i Henr. Stephani *artis med. principia* 1re
opfr. Orbasios.

§. 460.

Joannes fra Alexandria (formodentlig i Begyndelsen
af 7de Aarh.) skrev om B. 6 af Hippocrates' *Epidemica*.

Kun paa Latin i Joannitis *Arabis Linguae in Tegni*
(*Artis Cella*). Venet. 1483. Fol.

Palladios med Titnavn *Iatrosofista*, fra Alexandria.

Formodentlig i Begyndelsen af 7de Aarh. eller maaskee tid-
ligere. I. S. Bernard (*de febris*). Lugd. Bat. 1745. 8.

En Commentar (ufuldstændig) over Hippocrates: *de fracturis*
(i Chartiers Udg. af Hippoc. (§. 167). Vol. XII, P. 270 sqq.);

og Scholier til B. 6 af Hippocrates' *Epidemica* (i: *Medici*
antiqui Graeci Jan. Crasso interprete. Basil. ap. Petr. Per-
dum. 1581. 4.

Theophilos eller Philotheca med Titnavn *Proto-*
spasbarios. I første Halvdeel af 7de Aarh. endelig Samle-

udaf de ældre Forfattere's Skrifter. I: *ἰατρικὰ κείμενα τῶν ἀν-*
τιπνεύων σπουδῶν (de corporis hum. fabrica), 15. B.

8121 + *lib. 1. de hum. fab. Paris. 1555. 8.*

*) Jeg kan ikke indestaae for Rigtigheden af denne Angivelse.
I Catalogus Bibl. Bavaricae (Tom. I. P. 51) nævnes:
Articella. Venet. 1507. 8, men i Indholdslisten findes Intet
af Joannes fra Alexandria.

2) *εἰς τὰς οὐρίας* (de urinis). 401) *εἰς τὰς οὐρίας* *ἡδονα*
Fol. Marcellus. Lugd. Bat. 1703. (2^a Ed. 1784) 8.
Th. Guidotius Lugd. Bat. 1703. (2^a Ed. 1784) 8.

3) *π. διαχωρημάτων* (de excrementis).
Th. Guidotius Lugd. Bat. 1703. (2^a Ed. 1784) 8.
4) *π. δόσεων* (de pulsu). Kun udg. paa Latin un-
der Philaretos' Navn ved A. Torinus, f. Gr. i Herr. Steph.
Art. medic. princ. (S. 159).

5) en Commentar over Hippokrates' Aphorismer (offte
under Navn af Philothei comment. cet.). Paa Latin:
L. Coradus. Venet. 1549. 8. + Spire 1581. 8.

Denne Commentar tillegges af Andre
Stephanos fra Athen. 640. (S. 457), af hvem ha-
ves en Commentar til B. 1 af Galenos' Therapeutikon (S. 367).
udg. Venet. 1536. 8.

Fragmenter af 1, 3, og andre Skrifter af Theophilos
udg. af A. Mustoxydes i *συλλογὴ ἑλληνικῶν ἀνεκδότων*.
Venet. 1816. 8.

Paulos fra Aegina. 3. sidste Halvdeel af 7de Aar-
hundrede. Udmærkede sig i flere Dele af Videnskaben, isæn-
delsen i Chirurgien, og meddeelte sine egne Sigttagelser med
Udtog af ældre Skrifter i et Skrift om Hægevoldenskab i
Menneskelighed, 7. B.

† Ed. pr. ap. Aldus. Venet. 1528. Fol. og oftere.
† (Hieron. Gemusæus). Basil. ap. Cratand. 1538. Fol.
Conf. H. Gemusæi observatt. in Paul. Aeg. Basil. 1543.
Fol.

Theophanes Nannos. 3. Midten af 10de Aarh.
Ved Konstantinos Porphyrogenetos' Foranstaltning (S. 446)
(38*)

~~af Hippokratens Aphorismer. Venet. 1533. 8. + Basil. ap. Cratandr. 1533. 8. + Offert.~~

3) *εὐνόμοις* (modestissima facili parabilia), 4 B.

4) en Commentar over Hippocrates' Aphorismer. Paa Latin ved I. Guinterius. Paris. 1533. 8. + Basil. ap. Cratandr. 1533. 8. + Offert.

~~af Hippokratens Aphorismer. Venet. 1533. 8. + Basil. ap. Cratandr. 1533. 8. + Offert.~~
 5) *ἡθικά* (ethica) 16 B., tidligere inddeelte i 4 Bøger af Galenos' og Andros' Skrifter, dog ikke uden Selvstændighed.

Paa Græsk: B. 1—8 (libri medicinales) + Ap. Ald. Venet. 1524. 8.

I. C. Hebenstreit, tentamen super libris octo notandis edit. et libri nonnulli capta. Lips. 1757. 4.

6) *ἡθικά* (ethica) 16 B., tidligere inddeelte i 4 Bøger af Galenos' og Andros' Skrifter, dog ikke uden Selvstændighed.

Paa Latin: B. 1—8 (libri medicinales) + Ap. Ald. Venet. 1524. 8.

7) *ἡθικά* (ethica) 16 B., tidligere inddeelte i 4 Bøger af Galenos' og Andros' Skrifter, dog ikke uden Selvstændighed.

8) *ἡθικά* (ethica) 16 B., tidligere inddeelte i 4 Bøger af Galenos' og Andros' Skrifter, dog ikke uden Selvstændighed.

9) *ἡθικά* (ethica) 16 B., tidligere inddeelte i 4 Bøger af Galenos' og Andros' Skrifter, dog ikke uden Selvstændighed.

Alexandros fra Tralles i Lydien. Omkring 7. Aarhundrede af 6te Aarhundrede. Han hørte ikke til nogen Skole, og endstøndt han ikke var fri for Overtro, er han den fortrinligste iblandt denne Tidsalderes lægevidenskabelige Forfattere baade ved Erfaring, Lærtsomhed og Foredrag. 1) En Therapeutik, 12 B. (Sammenl. S. 369).

+ Ed. pr. J. Goupylus (de re medica libr. XII). Lutet. 1548. Fol. (Den tillige Oversættelse af et Skrift π. λογικὸς af den

arabisk: *Sage Rhazes* (10de Aarh., af 4de mangfoldige Efter en
Deel ere oversatte paa Latin), af *Abhandl. i den pœstentiske* findes
ogsaa arabisk.

+ *I. Guinterius*, Basil. 1556. 8.

2) *περί ἐλμύνθων* (de lumbricis), i *et* *Bernat*

Ed. pr. H. Mercurialis i *Varia lectio*, Venet. 1570. 4
aa. offere.

Paa Latin i *Henr. Stephani artis med. princip.* 16e
offr. *Orthos.*

§. 460.

Joannes fra Alexandria Begyndelsen

af 7de Aarh.) frees om B. 6.

Aus paa Latin i *Joanniti*
(*Artis Colla*). Venet. 1483. Fol.

Palladios med Alexandr. Iatrofophista, fra Alexandria.

Bemodentlig i Begyndelsen af 7de Aarh. eller maaskee tid-

ligere. I. S. *Bernard* (de febribus). Lugd. Bat. 1745. 8.

En Commentar (usfuldstændig) over *Hippocrates: de fracturis*

(i *Chartiers* udg. af *Hippot.* (s. 167). Vol. XII, P. 270 sqq.);

og *Epistole* til B. 6 af *Hippocrates* *Epistola* (i *Medici*

Antiqui *Græci* *Interprete*. Basil. 1567. Petr. Per-

sonus 1561. 8.

Theophilus eller Philotheca, med *Alexandr. Iatro-*

spatrios. I første Halvdel af 7de Aarh. i *Græc.*

udaf de ældre *Gosfætters* *Græc.* i *Abhandl. i den pœstentiske*

Opfindelse (de corporis hum. fabrica) 15 B.

+ *Quint. Moerens*. Paris. 1555. 8.

163

*) Jeg kan ikke indstaae for Rigtigheden af denne Angivelse.

I *Catalogus Bibl. Bavarianæ* (Tom. I. P. 51) nævnes:

Articula. Venet. 1507. 8. men i *Scholders* findes *Intet*

af *Joannes fra Alexandria*.

juridiske Samlinger med offentlig Rådning og forfærdet efter
plan af den Juridiske Facultet i København den 12de April 1816, indgivet
til Regeringen den 12de April 1816, og den 12de April 1816.

b) Lov-Samlinger, foranstaltede efter en vis Plan.

Begyndelsen hertil stætte ved det af Salvius Julianus un-
der Hadrianus redigerede *Edictum perpetuum* (131), om hvil-
ket Undersøgelserne vel ikke ere sluttede, men som formodent-
lig indeholdt en mere ordnet Fremstilling af *Edictum pro-
toris*, og hvis Plan fuldstændig i de efterfølgende Lovbøger.
Men efterat Retsvidenskaben i det tredje Aarhundrede havde
opnaaet en vis Udvikling, og den offentlige Ret,
viste sig ogsaa her Tidsalderens Gang at bringe den ældre
Litteratur i magelige Forby. — I det fjerde Aarhundrede vare
Retsbøgerne dels Juristernes Skrifter, dels Kællernes Love.
Samlinger bleve mere og mere nødvendige. De ældste Samlin-
ger, der for største Delen kun indeholde *rescripta impera-*
toris, vare nemlig Samlingen ved

Gregorianus (300), der især optog *rescripta Ha-*
driani, og

Hermogenianus, maaskee omtrent 370.

Swad der er benaet af disse Samlinger er, udgivet af
G. Hugo i *Corpus Juris civilis Antejustiniani*, Berol. 1816
2 Voll. 8.

De ældre Samlinger fortrængtes efterhaanden, og
og da de fleste, især de mindre auctoriserede, derved kom i
Forglemmelse, gik de for største Delen til Grunde.

Valentinian den 2de udgav 428 et Udvalgt af Juri-
sternes Meninger, og Regler for Afgørelsen i Civilsager.

αὐτῶν τῶν ἱατρικῶν (de medicina chri-
tione).

+ Ed. par H. Martini, Argent. 1568. 8.

I. S. Bernard. Gothæ & Amstelod. 1794. 8.

Michael Konstantinos psillos d. 12. (s. 421 d. 1.
Et.). Περὶ Σιανῆς (de siantia) Latin
+ Basil. 1520. 8.

Et Fragment om Blodets Lære efter Aeteladning
Persernes Lære herom indholdes i et
Bog af Hippokrates d. 1. S. 456.

Simeon Sethos. Dmtrent 1073. Συγγράμμα περὶ
τροφῶν συνταγῶν, i alphabetisk Orden. Desuden flere itte
ubg. Skrifter, som det hviiste et botanisk Lexikon.

De alimentorum viribus:

+ Lil. Gyrardus. Basil. 1538. 8.

+ M. Bogdanus. Lut. Paris. 1658. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. XL. 120.

Συγγραμματα ἰατρικῆς φιλοσοφίας καὶ ἰατρικῆς
hundrede. Συγγράμματα ἰατρικῆς φιλοσοφίας καὶ ἰατρικῆς
mange tildeels tabte Skrifter. En Udvalgt over Indholdet
efter florent. Haandskrifter (med Orbasios S. 46—47)
A. Cocchi (S. 459). P. 1 sqq.

S. 461. (silvius antiochus)

Synesios. Efter Midten af 12te Aarh. Oversatte
paa Græsk et Stykke (om Febre) udaf et Skrift af en ara-
bisk Læge, Abou-Diaffen, hvilket Skrift var oversat paa Græsk

tin. af: *Constitutiones Deprimens* 11te Althausen, 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

Dette viat. og Synes. de febribus: (91011)

I. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

II. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

J. A. Fabric. Bibl. Gr. IX, 201. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

III. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

IV. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

V. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

VI. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

VII. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

VIII. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

IX. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

X. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XI. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XII. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XIII. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XIV. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XV. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XVI. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XVII. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XVIII. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XIX. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XX. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XXI. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XXII. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XXIII. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XXIV. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XXV. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XXVI. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XXVII. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XXVIII. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XXIX. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

XXX. S. Bernardi. Amstel. 1749. 8. 11te Althausen, 1749. 8.

- 2) μεθόδος ὀφθαλμικῆς, 6 B. Lat. ppa Latin:
C. H. Mathisius (de methodo ophthalmica). Venet. 1551. 4.
- 3) περὶ οὐρῶν (de urinis), 7 B. Lat. ppa Latin,
f. Gr. ved
† Ambr. Leo. Venet. 1519. 8.
† Basil. ap. Cratandri. 1529. 8.
† Traject. ad Rhen. 1670. 8. ad officina.
Jo. Act. Opera, lat. Paris. ap. B. Turrisan. 1556. 8.
† An. Fabrici, Bibl. Gr. XIII, 8. ad officina.
Georgios Sangratiadis, libror. Symplicii. 1460.
Nepos for for vedværdig, og som er indført i
Strift af en Anonymos ved den danske H. Bibliotek
i S. Berolins. 1788. 8. 462.
Fra 7de Aarb. Keres Boger, om den Deel af Dyr-
Lægekunsten, som angaaer Heste-Esgdomme. Til denne
Class af Forfattere hører, Apollonius fra Perse, Hierocles,
Theophrastos, Eumelos fra Theba, Chimerion o. A. Men
naar undersøges de Steder, hvor disse Forfattere, i almindelighed
omtales af Andre, findes de kun af det Udtag, som ved
Konstantinos Porphyrogenetos' Omfarg (S. 446), foranstal-
tedes udaf disse Forfatters Skrifter ved en adskilligt-Scri-
bens 1. 10de Aarhundred. Denne Samling kaldes Hippia-
stica, og er inddeelt i 2 Bøger.

† S. Grynæus (de veterinariæ medicinis). Basl. 1557. 4.
Anmærkn.
De Forfattere, som i denne Periode have været om-
talt i Onokritus, og i Hypocritus, ere indførte i 1. 371—
372.

...nina? bog **De bedste Ridskaber** ...
 ...**Enkelt** ...
 ...**a. Lovkyndighed** *).

De bedre Læber indsamlede de græske Staters Borgere i Folkeforsamlingernes og Domstolenes offentlige Forhandlinger den Kundskab om Love og Retsvæsen, som udfordredes til at tage Deel i disse Forhandlinger, og til at afgjøre Uensrettede, og ligesom ved Retsmøderne. De lærte, og havde nøagtigere Kundskab om Loves og Retsvæsen, for at handle og vide som Statsmænd, og om Retsvæsenet og v. undervistes og øvedes i Rhetorikernes (§. 121 fgg.) og indigere i Sophisternes (§. 317 fgg.) Skoler. De Retskyndige udgjorde i hine Læber ikke en egen Stand, og Lovkyndigheden var kun en Videnkab. Grækerne havde ingen skikkelser for Romer-Retten ved de byzantiniske Retslære Indførelse i det byzantiniske Rige. Derfor kan Grækerne kun i Litteratur ikke afhandles uden i Forbindelse med Romernes, og kun var udpræget af denne, og er ikke, som det var i den rige Litteratur, frembragt af deres nationale Cultuur, Statsret, og borgerlige Indretninger. Men da Grækerne paa alle disse Maade vare bleve betændte med de romerske Retslæres

*) Statskunst og Statsoekonomie (§. 373) ere i dette Læberum Leilighedsvis omtalte i det Føregaaende, se for eksempel Konstantinos Porphyrog. §. 397. 2. og Basilios Metaphr. §. 429 o. a.

Enne nærmere promouille. **Rechtsgelehrte. Dr. phil. Dr. phil. Dr. phil.**
 Ich habe die Ehre, mich zu beehren, und ich habe die Ehre, mich zu beehren,
 at bearbeide den dem, **Rechtsgelehrte. Dr. phil. Dr. phil. Dr. phil.**
 große Reifere fortsette.

I. A. Bach, Histor. jur. Rom. Lips. 1754. 8. Bd. 6.
C. G. Haubold, Institutiones juris Romani litterariae,
1798. Lips. 1819. 8.
Simmern, Gesch. des Röm. Privatrechts, Götting. 1826. 8. 3. 1829. 8. 2. mancher.
A. Schöppe, Römische Rechtsgeschichte und Rechtsalterthümer,
Götting. 1826. 8.

Om disse Forfatteres, **Kyngelike Bibliotek**
XII, 217 sqq. (ed. vet.).

§. 464.

Efterhaanden som Mængden af Retslæser og juridiske
 Lærere overalt i Landet, blev der paa den Tid en
 Række af Lærere, som havde været i Landet, som enten i
 theoretisk eller i praktisk Henseende havde at gjøre med disse
 Lærere. **David** fremtræder en Række af Forfattere paa
 at skrive om disse Lærere, og at beskrive disse Lærere.
 a) foruden den private Billedning, til hvilken der vist
 nok var rigelig Leilighed hos disse Lærere, der

juridiske Samlinger med offentlig Retssag og forfærdede Rets-
planer som Jactator og Monasteri Retslovs og Chr. 9. indgik
id Retslovs indbyrdes Logt og Retsforstandere med adskillig in

b) Lov-Samlinger, foranstaltede efter en vis Plan.

Begyndelsen hertil stætte ved det af Salvius Julianus un-
der Hadrianus redigerede *Edictum perpetuum* (131), om hvil-
ket Undersøgelserne vel ikke ere sluttede, men som formodent-
lig indeholdt en mere ordnet Fremstilling af *Edictum præ-
toris*, og hvis Plan fulgte i de efterfølgende Lovbøger.
Men efterat Retsvidenskabens i det tredje Aarhundrede havde
opnaaet en vis Grad af Udvikling, og den optog Rets-
viiste sig ogsaa her Tidsalverens Gang at bringe den til det
Tittelatut i magelige Udtryk. — Fra det fjerde Aarhundrede vare
Retsfilberne dels Juristernes Skrifter, dels Keiserens Love.
Samlinger bleve mere og mere nødvendige. De ældste Samlin-
ger, der for største Delen kun indeholde *rescripta impera-*
toris, vare *Principis Samlinger* ved

Gregorianus (300), der især optog *rescripta Ha-*
driani, og

Hermogenianus, maaskee omtrent 370.

Swab der er benaet af disse Samlinger er, udgivet af
G. Hugo i *Corpus Juris civilis Antejustiniani*, Berol. 1816
2 Voll. 8.

De ældre Samlinger fortrængtes efterhaanden medmindre
og da de fleste, især de mindre autoriserede, der vedrører is
Forglemmelse, gif de for største Delen til Grunde.

Valentinian den 3de udgav 428 et Udvalgt af Juri-
sternes Meninger, og Theodorik den 1ste i 488

[illegible]

Iblandt de berømteste latinske Forfattere under Christianus
 indtil Gordianus (117 — benimod Midten af 3de Aarhundrede),
 vare C. Pomponius, Cicero, Ulpianus, Do-
 mit. Ulpianus, Julius Paulus, og Scaevolus Modestinus,
 der tillige stree paa Græsk, og var den første græsk-
 lærde, Strikent fra det 4de Aarhundrede.

455.

Theodoros II (498-550), 1st of Macedonians; son
 of the Emperor Justinian I. He was the first of the
 Macedonian dynasty, which ruled the Byzantine
 Empire for over 200 years. He was a great
 warrior and a statesman. He was the first
 of the Macedonian dynasty, which ruled the
 Byzantine Empire for over 200 years. He was
 a great warrior and a statesman. He was the
 first of the Macedonian dynasty, which ruled
 the Byzantine Empire for over 200 years. He
 was a great warrior and a statesman. He was
 the first of the Macedonian dynasty, which
 ruled the Byzantine Empire for over 200 years.

De Theodoseo et Valentiniāno postea 438-468
Novellæ constitutiones.

Foruden endel Retskrifter benyttedes Cod. Theod. til
Rette og Lovsager i de nye germaniske Stater og Begyndelsen
af 6te Aarhundrede, navnlig af Alarich for Vestgotherne
og af den burgundiske Konge Gundobald i 501.
En af Hovedgjenstandene for Justinians (527-565)
Rechtsarbejde var at ordne og bearbejde det flgde vorende

Resultaterne af disse Bestræbelser vare: 2) sammene-

1) *Codex Justinianus* s. *Constitutionum*, udarbejdet ved 10 Retskyndige, totalt hvitvaskede, udgivet 529, og udfyldt, efter samme Plan som *Edictum perpetuum* (s. 484), *constitutiones Imperatorum* fra Julius Cæsar af indtil Justinianus.

2) *Pandectæ*, ogsaa kaldte *Digesta*, i 50 B., indbeelte i 422 titull. Denne Samling, uddraget af en stor Mængde forfættede Skrifter, redigeret og bearbejdet af Tribonianus og 16 andre Jurister, udgivet 533. Hovedkilden var Ulpianus, af hvis Skrifter omtrent en Trediedeel af *Pandectæ* er tagen.

3) *Institutiones* (*Instituta*, *Elementa*) af Tribonianus, udfyldt af Tribonianus og Doroteos, udgivet 533. Samlingen var en samling af de vigtigste Retskrifter, og den var en Udgave af *Codex Justinianus*, som udgivet 529 under Navn af

Codex repetitæ prælectionis, i 12 B. udgivet. Disse Bøger i Form af *Prolegomena* (s. 484) udgivet.

Corpus juris civilis Justinianus (s. 484) udgivet i 529.

H. Scrimger, med Justinians Noveller 1. d. 5. 166. C. Daga
mit Corpus Jur. Civ.

En faldstændigere Bearbejelse af alle tidligste teolog-
dige Løde, indeholdende en Kommerret paa Græst, udkom under

[illegible]

Det er endnu uafgjort, om de betydelige Fragmenter, som findes, ere af Leos eller af Konstantinos' Basilika. Men see er hiint rimeligst. 11 107 11 103 11 103 11 103 11 103

+ *C. A. Fabrotus*, *Basilicon libri LX* cet. Paris. 1647. Tom. 1—7. 4 Voll. Fol.

+ *I. Cujacius*, *Bas. Libr. LX*. Lugd. Batav. 1566. Fol.

G. O. Reitz, *Supplem. Basilici Lib. 49—51 og libr. 52 tit. I*. Lugd. Bat. 1765. Fol. (Ogsaa i *Meermannii thesaur. jur.* Tom. V).

Si tilføjer: *I. Leunclavii Basilicon synopsis*. Basil. 1575. Fol. *C. Labbæi obs. & emend. in synopsis Basilicon* Paris. 1606. Paany 1608. 8.

C. G. Haubold, *Manuale Basilicorum*. Lips. 1819. 4.

E. Witte, *Basilicorum titulus de diversis regulis juris*. Vratisl. 1826. 4.

C. G. E. Heimbach, *de Basilicorum origine, fontibus* cet. Lips. 1825. 8.

Romanus Leopenus gav 919 en indlevet lov, som ikke er udgivet. De efterfølgende Keisere, s. Ex Alexios Romanos, gave mange Love, af hvilke ingen Schallinger findes.

Fra 9de Aarhundrede af findes Commentarer og Glosser (*γλωσσαι νομικαί*, *glossæ verborum juris*). Om Commentarierne see §. 468.

+ *C. Labbeus*, *veteres glossæ verborum juris* cet. Paris. 1616. 8; og med *Cyrilli, Philoxeni et aliorum glossariæ* + Paris. 1679. 8. Paany i *Labbæi Gloss. cet.* ed. Lond. (§. 439). Pag. 441 sqq.

A. Schulting i *Ottonis Thesaur. jur. Rom.* Vol. 3. Traj. ad Rhen. 1733. Fol.

7 C. A. Fabrotas, Washington, D. C. Tel. 1017, Tom

De vigtigste Retsskudige i dette Tidrum.

U. S. Dept. of Justice, Bureau of Prisons, Washington, D. C. 20535

Regle ere nævnte i det foregaaende. Om forstjellige
 Det af de uoverskaar vakkende Lovbeger indledes Guldmenstær,
 i Julestuen i Julestuen i Julestuen, f. Gr. af

Theophilus Antecessor (S. 465). En Commentar
over Digesta, waarvan twee Fragmenten, en een Para-
phrase over en Deel af Justinians Institutionen (S. 466).

Denne udg. af
+ *Vigl. Zuichemus, Institutiones juris civil. (Ed. princ.).*
Basil. 1534. Fol. og oftere. Dernæst efter forskellige Udgaver,
s. *Ex.* af *Godofredus* og *C. A. Faber*,
G. H. Reitzius, *Paraphrasis græca institutionum Iustinianarum cum fragmentis etc.* Hagæ Com. 1751. 2 Vøll.
Köln, Lips. 1756.

C. Wüstemann, Theophilos Paraphrase der Institutionen
Justinians. Berl. 1823. 2 Voll. 8.

P. B. Degen, Oberst. ab. das Schalten des Theophilos.
Schick. 1809 und 1810 in der letzten Zeit des Lebens.

Παα πάντων ἱδ: Θελλελας, Θεοδωρος, Στεφ-
νος, Κυρίλλος, Φιλοπενος ο. κ.

Fragmenter af disses Commentarer: 12 857 1018 5

D. Ruhnkenius i Meermanni Novus Thesaurus juris ci-

vill. & capen. Hage Com. 1751-1752. 7 Vøll. Fol. (Tom. III. V).

I Slutningen af Justinians Regering findes flere Commentarer, af hvilke Fragmenter ere bevarede, f. Ex.: Rubidios ell. Bobidos, Heron Amblichos o. A.

§. 469.

Imod Slutningen af 7de Aarthundrede forfattedes:

Nómoi γεωργικοί (leges rusticae) ved Justinianos II (685); formodentlig paa sin Tid acceperet.

Nómoi στρατιωτικοί (leges militares) ved Rufus (vist hviilen Rufus); og

Nómoi ναυτικοί τῶν Ῥωδίων (jus navale Rhodiorum) maaffee af Doßinos.

Udgivne (dog leg. milit. uden Rufus' Navn) ved

Sim. Schærd, Leges Rhodior, navales, militar. & georgic. (med Eustachii libr. de varia temporum in jure civili observatione). Basil. 1561. 8.

I. Leunclavius i Vol. II af jus græco-latinum. (See §. 467).

Leges rusticae i G. O. Reitzii Supplem. thesauri I. L. B. Meermannii cet. See ndfr. Konstant. Garmenopoulos.

I det 11te og efterfølgende Aarthundreder:

Michael Konstantinos Psellos d. A. Σύνοψις νόμων. See §. 388. Sammenl. §. 421 o. A. Et

Michael Attaliates. 1073. Πόινμα νομικόν, ἢ τοὶ πραγματικὴ (opus de jure; synopsis juris pragmatici). Mæst Udtog af Basilika.

I. Leunclavius, l. c. §. 467. 3 Vøll. H.

Konstantinos eller **Konstantinos**, Antecessor. Han levede formodentlig tidligere end Konstantinos Porphyrogenetos. *Περὶ τῶν χρονικῶν διασκηπτῶν* (De temporum in jure observatione).

Sim. Schard med logos rustet. Se sbr.

I. Leunclavius, l. c. (§. 467) i Vol. II. Pag. 207 sqq.

J. J. Cujacii Oper. Ed. C. A. Fabrotus. Lutet. Paris. 1658. 10 Vell. Fol. 3 Vol. I.

L. H. Teucher. Lips. 1791. 1802. 8.

Konstantinos **Armenopolos**. 1320—omtr. 1380.

Προβλεπτικὴ **Εκτίμησις**, **Εκτίμησις**. 1) *Πρόχειρος τῶν νόμων* (Promptuarium juris civilis), 6 B. Supplement til *Πρόχειρος* som **Βασίλειος** **Ματθαίου** foranstaltede (§. 467).

+ T. A. Suallenberg. Paris. 1510. 4.

G. O. Reitsius. Udg. af I. L. B. Meermann i Supplem. Thesaur. jur. Hagæ Com. 1780. Fol.

2) *ἐκτίμησις τῶν θελῶν καὶ ἐργῶν κανόνων*.

I. Leunclavii Jus græco-latīnum (See §. 467), i Vol. I.

Desuden havees ikke saa Inedita og Fragmenter af juridiske Skrifter.

Kirkeret. *Jus canonicum*.

§. 470.

Mængden af Love, Forrifter, Beslutninger, givne i Kretsens Anliggender, dels af Keiserne, dels af Concillierne, gjorde efterhaanden Samlinger deraf nødvendige. Her nævnes ikkun de græste Forfattere, af hvilke vi have Skrifter af denne Art. Sammenl. §. 467 om Konstant. Porphyrog.

Joannes med Titnavn Scholasticos og Apokrifarios fra Antiochia. Død 578. 1) *Περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων συλλογὴ*. 2) *Νομοκανὼν*, indeholdende de keiserlige Anordninger i Kirkesager, men af uvis Hægtelse.

† G. Voellii & Henr. Justelli Biblioth. juris canonici. Paris. 1661. 2 Voll. Fol.

Phorios. Smob Slutningen af 9de Aarhundrede. Døfr. §. 441. 446. *Νομοκανὼν* ell. *Προκανὼν*, som blev Hovedbogen for det østlige Riges Kirkeret.

Voellus og Justellus 1. c. 1 Vol. 2. P. 780 sqq.

Til dette Skrift af Phorios, ligesom ogsaa til Kirkesædrenes og Conciliernes Canones, haves Scholier af

Theodoros Balsamon, i sidste Halvdel af 12te Aarhundrede.

Voellus og Justellus 1. c. Vol. 2.

Af hans øvrige Skrifter nævnte vi: *συλλογὴ τῶν ἐκκλησιαστικῶν διατάξεων*, § 5. ed. 1672.

C. A. Fabrotus i Voellii & Justelli Biblioth. cet. Vol. 2.

Allerede tidligere i samme Aarhundrede forfattedes Scholier til Kirkesædrenes og Conciliernes Canones af

Joannes Donatus (§. 400). Udg. andensteds og i G. Beveregii *συνοδικὸν ἢ Pandectarum canonum ecc.* Oxon. 1672. 2 Voll. Fol.

Alexios Aristenos. Dømr. i Midten af 12te Aarh. Scholier til en *σύνopsis κανόνων*, hvilken Synopsis urigtigen er ham selv tillagt.

Scholierne udgivne ved Beveregius 1. c.

Matthæos Blastares. Dømr. 1330. Sammenl. §. 390. 407. En Art af Nomokanon kaldet *σύνταγμα κατὰ στοιχεῖον*.

Βενετίας h. a. Vet. 2.

Konstantinos Harmenopoulos. *Se* §. 469.

b. Land- og Hundvæsen. *Sagt.*

Samment. §. 374.

§. 471.

Daarvel tidligere, som især i det 2det, 3die, og 4de Aarb. have forskellige Forfattere skrevet om disse Viesstande, f. Ex.

† Pampilos fra Alexandria.

Diophanes fra Nikæa.

Didymos fra Alexandria. *Et Værk i 15 B.*

Gertus Julius Africanus. (*Opfr.* §. 248. 355).

Nestor fra Karanda, i 3die Aarb. *Et Digt om Haugevæsenet: Ἀλεξάνητος* (*Samment.* §. 190); o. A.

Af disse og flere, meest græske Forfattere forfattede Kassianos Βάσος, formodentlig fra Bithynien (940), efter Foranstaltning af Konstantinos Porphyrogenetos (§. 397. 446. 467 o. fl. St.) Udtog med egne Tillæg under Navn af *Γεωπονικά*, 20 B.

† I. A. Brassicanus. Basil. 1539. 8.

P. Needham. Cantabr. 1704. 8.

I. N. Niolas. Lips. 1781. 4 Voll. 8.

Om Kogekunsten (*μαγειρικὴ διδασκαλία*) have Mange skrevet. Athenæos' *Deipnosophistæ* (§. 323) indeholder de vigtigste Bidrag til Kundskab herom.

Om Gienstande henhørende til Jagtvæsenet have
nogle Stifter, som findes i

+ N. Rigaltii Hieracosophion s. rei accipitrariae scri-
ptores cot. Paris. 1612. 8 Partt. 4. (3 Vol. I).

1) *hieracosophion* (de re accipitraria), af Demetrios
Pepagomenos (S. 461).

2) *kyriosophion* (de cura canum), enten af Demetr.
Pepagomenos eller af den ukendte Forfatter Phaedrus.

Foruden af Rigaltius l. c. Part. I. Pag. 257 sqq. udg.
f. Gr. + latin notis Rubd. a Mosheim et alior. Lips. 1751 (4.

3) *kyriosophion* *kyriosophion* af

4) *kyriosophion*; begge af ukendte Forfattere.

Numerus.

Om Kunsternes Theorie og Historie henvises til S. 476 og
374, Numerus.

Namn-Liste over de græske Forfattere

- Alkydenos** 283.
Achaeos fra Eretria 95. 107. 121.
Achaeos fra Syrakus 107.
Achilles Latios (maaskee tvende af samme Navn) 409. 435.
Achmet eller **Achametes** 457.
Adamantios 458.
Adraistos 348.
Adrianos fra Tyros 393.
Aeantides 249.
Aedesios 522.
Aegias 308.
Aelianus, Claud. 302. 444.
Aelianos Latios 440.
Aeneas fra Gaza 529.
Aeneas Latios 209.
Aenesidemus 363.
Aeschines, Sokratiker 185.
Aeschines, Taler 146. 156. 160. 164. 185.
Aeschylos 71. 80. 94. 99. 102. 107. 121.
Aesopos 73.
Aëtios fra Amides (flere Røger af dette Navn) 589.
Agapetos 549.
Agatharchides 314.
Agathemer 322.
Agathias 464. 465. 487. 495.
Agathinos 451.
Agathodamon 319.
Agathon 107.

- Agrippa 363.
 Afusilaos 127.
 Albinos 199. 374.
 Alexandros Aetolos 238 (Sammenlign Tillæg og Rettelser).
 243. 249.
 Alexandros fra Aphrodisias 333. 348. 456.
 Alexandros fra Ephesos see Tillæg til S. 238.
 Alexandros Numenios 416.
 Alexandros Polphistor 316.
 Alexandros fra Tralles 589.
 Alexios Kristenos 606.
 Alexios I Komnenos 512. 602.
 Alexis 118.
 Alkatas 246.
 Alkæos 57. 58. 62.
 Alkibamas 146. 148.
 Alkinos 199. 378.
 Alkiphron 410.
 Alkmæon 174. 211.
 Alkman 57. 58. 62.
 Alppios 437.
 Amelesagoras see Melesagoras.
 Ammonios fra Alexandria 85. 264. 548.
 Ammonios Hermias' Søn 333. 531.
 Ammonios, Lexikograph 562.
 Ammonios Sakkas 375.
 Amphion 17.
 Amphis 118.
 Amyntianos 297.
 Anacharsis 164.
 Anatreon 71. 80. 81. 82. 90.
 Ananios 81.
 Anatolios 429.
 Anaxagoras 102. 169. 205. 206.
 Anaxandrides 118.
 Anaxarchos 179.
 Anaxilaos 365.
 Anaximandros 168. 206.
 Anaximenes fra Lampsakos 281. 329.
 Anaximenes fra Miletos 169. 206.
 Andokides 145. 150.

- Andreopulos** see Michael Andreopulos.
Andromachos (Fader og Søn) fra Kreta 236.
Andronikos fra Rhodos 341. 347.
Andrasthenes 313.
Androtion, Historiker 305.
Androtion, Taler 163.
Anna Komnene 487, 501, 502.
Anniferis 189.
Annubio 470 (see Rettelser).
Anonyme Skrifter:
 — *περὶ ῥητορικῆς* see Rufus.
 — *de viribus herbarum* cet. 452, 470.
 — *σταδιασμός τῆς θαλάσσης* 514.
 — *Commentar over Aristoteles' Ἠθικὰ Νικομάχεια* 537.
 — *Timarion* 551.
 — *om Bogstaverne, og deres Etymologie* 559.
 — *περὶ συντάξεως τῶν ῥημάτων* cet. 559.
 — *Ἑτυμολογικόν* see *Ἐτ. μέγα* cet.
 — *Lexica* see *Lexica Segueriana*.
 — *διάγνωσις τῆς ἡλιακῆς σφαίρας* cet. 580.
 — *Hermippos, en Dialog* 581.
 — *περὶ παραδρομῆς πολέμου*, 584.
 — *et anatomist Skrift* 594.
 — *ὀρνεοσόφιον* 608.
Anthemios fra Tralles see *Tillæg til S.* 582.
Antigonos fra Karystos 443.
Antilochos 308.
Antimachos 49. 65. 79. 80.
Antiochos fra Askalon 362.
Antipatros fra Sidon 243.
Antipatros fra Tarsos 354.
Antipatros fra Tyros 354.
Antiphanes fra Berga 405.
Antiphanes, Komiker 118.
Antiphilos 244.
Antiphon 145. 147. 149.
Antisthenes 190.
Antoninus Liberalis 278.
Antoninus, M. Aurel. 359.
Antonios Melissa 571.
Antyllos 451.
Apellas 245.

- Aper 268.
 Aphthonios 420.
 Apion 31. 267. 274.
 Apollinaris 546.
 Apollodoros fra Athen 235. 275. 276. 306.
 Apollodoros fra Damaskos 440.
 Apollodoros (flere Romifere af dette Navn) 419.
 Apollodoros fra Pergamum 415.
 Apollonides 254.
 Apollonios Dyskolos 269. 444.
 Apollonios, Læge 451.
 Apollonios fra Perga 425.
 Apollonios Rhodios 226.
 Apollonios Sophista 273.
 Apollonios fra Lyne 866. 419.
 Apollonios fra Tyros 355.
 Apostolios. see Michael Apostolios.
 Appianos 298. 498.
 Appianes 417. 418.
 Apysrtos 594.
 Araros 118.
 Aratos fra Sikyon 284.
 Aratos fra Soli 228.
 Archelaos 170.
 Arhestratos 253.
 Archibios 240. 267.
 Archigenes 451.
 Archilochos 55. 62. 72. 80. 253.
 Archimedes 424. 438.
 Archytas 175. 205. 207. 208. 218.
 Aretæos 451.
 Arete 189.
 Arion 89.
 Aripbron 90.
 Aristænetos 411.
 Aristagoras 264.
 Aristarchos fra Tegea 107.
 Aristarchos fra Samothrake 31. 85. 263.
 Aristarchos b. N. 264.
 Aristarchos fra Samos 430.
 Aristæas fra Prokonnesos 65.

- Aristides, Helios 398. 417.
 Aristides fra Miletos 404.
 Aristides Quintilianus 437.
 Aristippos fra Syrene 164. 189. 350.
 Aristippos d. Yngre 189.
 Aristobulos, Historiker 282.
 Aristobulos, Aristoteliker 347.
 Aristodemos 245.
 Aristogiton 163.
 Aristoteles 349.
 Ariston fra Chios 353.
 Ariston fra Keos 347.
 Ariston, Tragiker 107.
 Aristonymos 250. 402.
 Aristophanes fra Byzantion 31. 85. 90. 108. 147. 211. 242. 262. 311. 320. 413. 422. 429. 438. 442. 445. 458. 469.
 Aristophanes, Komiker 111. 253.
 Aristophon 163.
 Aristophontes 405.
 Aristoteles 31. 90. 108. 147. 211. 242. 262. 311. 320. 413. 422. 429. 438. 442. 445. 458. 469.
 Aristorenos fra Tarentum 345. 386. 428. 435.
 Aristyllos 429.
 Arkadios 272.
 Arkasilaos 361.
 Arktinos 49.
 Arrianos, Astronom 432.
 Arrianos, Flavios 297. 318. 357. 358. 440. 460.
 Arsenios 113.
 Artemidoros Kapiton 214.
 Artemidoros fra Ephesos 315.
 Artemidoros med Tilmavn Dalsianos fra Ephesos 457.
 Artemidoros, Grammatiker 256. 265.
 Artemon 209.
 Asklepiades, Lyriker 88.
 Asklepiades fra Bithynien 447.
 Asklepiades fra Myrlea 268.
 Asklepiades fra Tragilos 265. (Samment. Mettelset).
 Asklepios, Aristoteliker 532.
 Asklepios, Platoniker 375.
 Aspasio 348. 535.
 Astrampsychos 457.

Astydamas 107, 121.
Athenaeos fra Attalia i Kilikien 450.
Athenaeos, Mechaniker 439.
Athenaeos fra Naukratis 404, 560.
Athenagoras 382.
Athenais see Eubolia.
Athenodoros Kordyllion 355.
Athenodoros, Sandens Søn 355.
Attikos 373.
Augias 49.
Aurelianus, Cælius 450.
Autolykos 208.
Averroes 333.

Babrius (Babrias. Gabrias) 73, 75.
Baeton 282.
Bachios b. M. 437.
Bachios, Læge 446.
Bachylides 80, 81, 87, 89, 90.
Bakis 21.
Balsamon see Theodoros Balsamon.
Basilios, Digter 471.
Basilios Makedon 549, 595, 600.
Basilios Patricius 583.
Basilios b. Store 547, 559.
Bassos, Kassianos 442, 607.
Baton 285.
Berosos fra Chaldeæ 284.
Bion Borysthenites 189.
Bion, Bukoliker 259.
Bion, Tragiker 107.
Biton 438.
Blastares see Matthæos Blastares.
Blemmides see Nikephoros Blemmides.
Boethius Anic. M. Torq. Severin. 333, 334.
Bryennios see Nikephoros Bryennios.
Bryennis see Emanuel Bryennis.

- Caecilius** 419.
Calvisius Taurus 373.
Cassius Felix, Satrosophista 452.
Chalkondylas see **Laonikos Chalk.**
Chamaeleon, Grammatiker 85. 95. 122.
Chamaeleon, Peripatetiker 346.
Charax see **Joannes Charax.**
Chares 282.
Charisios 389.
Chariton 410.
Charmides (ell. Charmadas) 362.
Charon 127.
Chilon 71.
Chion 164. 165.
Choerilos 65. 94. 121.
Choeroboskos see **Georgios Choeroboskos.**
Chorikios 549.
Chorizontes 33.
Christodoros 464.
Christophoros 479.
Chronicon Marmoreum (Marmora Paris, Oxoniens.) 305.
Chronicon Paschale (Chron. Alexandriaum, Fasti culi) 509.
Chrysantios 522.
Chrysippos, Laie 216.
Chrysippos fra Soli 354.
Clement, Lit. Kl. fra Alexandria 308. 384.
Cornutus, Annaeus, see Phurnutus.
-

- Daimachos** 313.
Damaskios, Erotiker 410.
Damaskios, Neoplatoniker 526.
Damianos see **Helliodoros.**
Deinolochos 109.
Demades 163.
Demetrios fra Alexandria 416.

- Demetrios Chalkondylas 37. 455. 558.
 Demetrios Irtion 268.
 Demetrios fra Kreta 37.
 Demetrios Kydonios 552.
 Demetrios, Kyniker 191.
 Demetrios Pepagomenos 593. 608.
 Demetrios Phalereos 73. 304. 389.
 Demetrios fra Stephis 264.
 Demetrios Triflinios 85. 113. 556.
 Demosthenes 389.
 Demokrates 366.
 Demokritos 178. 211. 218. 350.
 Demon 305.
 Demonax 191.
 Demophilos, Neopythagoreer 366.
 Demosthenes, Taler 146. 147. 156. 164.
 Demosthenes, Læge 446.
 Dexippos, Publ. Herennios 303. 488 (Eos Publ. for Demos). 498.
 Dexippos, Aristoteliker 530.
 Diagoras 179.
 Diastenaster 30.
 Didymos 35. 85. 99. 103. 264. 266. 365. 421. 428. 436. 607.
 Dieuches 451.
 Dikearchos 103. 234. 312. 346. 459.
 Diktys fra Kreta 293.
 Dinarchos 162.
 Diodoros Kronos 188.
 Diodoros fra Sikelia 49. 141. 288. 498.
 Diodoros fra Tyros 347.
 Diodotos 282.
 Diogenes, Antonios 406.
 Diogenes fra Apollonia 170.
 Diogenes Babylonios 354.
 Diogenes fra Laërte 198. 246. 352. 386. 569.
 Diogenes fra Sinope 164. 191.
 Diogenianos 246. 422.
 Diognotos 282.
 Diokles 216. 451.
 Diokles fra Peparethos 284.

- Diomedes** 268.
Dion Chrysostomos 391.
Dion, Epistolograph 412.
Dion Kassios 299. 498.
Dionysios fra Aegea 364.
Dionysios, Helios 270.
Dionysios fra Antiochia 348.
Dionysios fra Argos 308.
Dionysios fra Byzantion 322.
Dionysios fra Halikarnassos 133. 148. 167. 290. 410. 498.
Dionysios Zambos 242.
Dionysios fra Miletos 127.
Dionysios Periegetes 231. 316. 616.
Dionysios fra Samos 49.
Dionysios Thrac 264. 267.
Dionysios Zytament 107.
Dionysios, Geograph 313.
Diophantus 574.
Dioskorides, Lae 214.
Dioskorides, Pedanios (Pedacius), Lae 448.
Diphilos 119.
Diplos 141.
Dokimos 604.
Dorotheos, Digter 470.
Dorotheos, Historiker 293.
Dosiades 244.
Dositheos Magister 272.
Drakon, Lae 216.
Drakon fra Stratontite 269.
Dulas see Joannes Dulas.
Duris 282.

- Elephantides** 251.
Elias fra Areta med Elnavn 561.
Emanuel Bryennis 582.
Emanuel Moschopoulos see Moschopoulos.
Emanuel Palaeologos 552.

- Empedokles** fra Agrigentum 77. 170.
Empedokles fra Tarentum 146.
Epaphroditos, Marc. Mettius 267.
Ephippos 282.
Ephoros 141.
Ephraëmios 484.
Epicharmos 109. 110.
Epigenes 91.
Epiktetos 356.
Epikuros 179. 349.
Epimenides 64.
Epiphanios, Biskop 520. 575. 585.
Epiphanios, Historiker 516.
Erastrios Philon see Tillæg. til S. 562.
Erasistratos 446.
Eratostrhenes 231. 262. 282. 305. 313. 427. 430.
Erinna 60. 80.
Erotianos 214. 273.
Ετυμολογικὸν μέγα (Etymologicum magnum. Etym.
 Gudianum) 564.
Euagrios 520.
Euander 361.
Euboios 253.
Eubulides 188.
Eubulos, Komiker 118.
Eubulos, Pater 163.
Eudemos 331. 345. 423. 442.
Eudokia (Athens) 476.
Eudokia ell. Eudoria med Tilnavn Μακροβούτις 572.
Eudoros fra Knidos 145. 206. 207. 216.
Eudoros fra Kyzikos 315.
Euemeros 189.
Euenos (flere af dette Navn) 71. 80. 243.
Eugammon 49.
Euklides, Matematiker 205. 423. 429. 436. 575.
Euklides fra Megara 156. 187.
Euktemon 207.
Eumathios eller Eustathios 410.
Eumelos fra Korinthos 49.
Eumelos fra Thebæ 594.
Eumenes 282.

Eumolpos 16.
Eunapios 488. 498. 538. 569.
Euphorion fra Chalkis 226.
Euphorion, Tragiker 107.
Euphranor 220.
Eupolis 111.
Eupraxidas see Praxis.
Euripides 80. 95. 102. 107. 121. 122. 164.
Euripides d. Yngre 107.
Eusebios 309. 513. 517.
Eustathios ell. Eustachios, Antecessor 605.
Eustathios, Erkebiskop i Thessalonika 34. 361. 531. 555.
Eustathios, Neoplatoniker 522.
Eustathios Erödler see Eumachios.
Eustratios 333. 535.
Euternios 238.
Euthymenes 308.
Eutokios 425. 426. 578.

Fasti Siculi see **Chronicon Paschale**.

Fronto, M. Cornel. 412.

Gabrias see **Babrios**.

Galenos 214. 453.

Gaudentios 437.

Gelasios 519.

Geminos fra Rhodos, Astronom 431.

Geminos, Chemiker 587.

Genesios 499.

Gentilianus Amelinus 377.

Georgios Akropolites Logothetes 508.

Georgios Choeroboskos 268. 557.

Georgios Diakonos 560.

Georgios ell. Gregorios fra Sypros 222. 551.

Georgios Hamartolos 508.

Georgios Kedrenos 510.

Georgios Rodinos 491. 511. 512.

Georgios Eskapenos 568.
 Georgios Monachos 507.
 Georgios Pachymeres 485. 503. 536. 578.
 Georgios Phranzes 505.
 Georgios Pissides 479.
 Georgios Sanginatikios, Hypatos 594.
 Georgios Synkellos 506.
 Glossarier: homeriske 34 fg.
 Glykas see Michael Glykas.
 Glykon 88.
 Glykos see Ioannes Glykas.
 Gobidas see Rabidios.
 Gorgias fra Athen 413.
 Gorgias fra Leontion 146. 147. 152. 179. 189.
 Gregoras see Nikephoros.
 Gregorios fra Korinthos med Elnavn Pardo 415. 567.
 Gregorios fra Kypros see Georgios fra Kypros.
 Gregorios Nazianzenos 239. 463.
 Gregorios fra Nyssa 527.

Hadrianus, Keiser 440.
 Hanno 143.
 Harmenopulos see Konstantinos Harmenopulos.
 Harpokration, Valerios 561.
 Hegemon 116. 251.
 Hegesias, Kyrenaiser 189.
 Hegesias fra Magnesia 282. 390.
 Hegesinos 361.
 Hegesippos 163.
 Helataeos fra Abdera 283.
 Helataeos fra Miletos 127.
 Heliodoros (formodentlig tvende distrikts Dignitære af dette Navn) 234. 470. 586.
 Heliodoros fra Emesa 407. 470.
 Heliodoros fra Larissa (ogsaa kaldet Damianos Heliodoros) 439. 581 (hvor ogsaa om en anden Heliodoros).
 Helladios fra Alexandria 562.
 Helladios fra Antinoe 469. 567.
 Hellanikos (Chorizon) 33.

- Hellanikos fra Mitylene 127.
 Hephæstion, Astronom 579.
 Hephæstion, Grammatiker 270. 418.
 Heraklides Pontikos 346. 386. 459.
 Heraklides fra Tarentum 447.
 Heraklitos fra Ephesos 170.
 Heraklitos, Mythograph 279.
 Herennios Modestinos 598.
 Herennios Philon fra Byblos 293.
 Herennios Philon fra Tarsos eller Trifka 236.
 Herillos 353.
 Hermarchos 351.
 Hermeias, Scholiast 198. 523.
 Hermes Trismegistos 374.
 Hermefianar 237.
 Hermias, Kirkefribent 384.
 Hermippos 116.
 Hermogenes fra Tarsos 415.
 Hermolaos 515.
 Hermotimos fra Klazomenæ 169.
 Herodes, Lib. El., Attikos 393.
 Herodes, Digter 81.
 Herodianos, Helios 270. 558.
 Herodianos, Historiker 301.
 Herodoros 127.
 Herodotos fra Halikarnassos 28. 128. 143.
 Herodotos (?), Lexikograph 274.
 Herodotos, Læge 451.
 Heron I fra Alexandria 438.
 Heron II 583.
 Heron III 578. 583.
 Heronas 428.
 Herophilos 214. 445.
 Heros Amblichos 604.
 Hesiodos 28. 44. 66. 72. 80. 218.
 Hesybios fra Alexandria 563.
 Hesybios fra Jerusalem 520.
 Hesybios fra Miletos 198. 490. 512. 513. 539.
 Hierokles Grammatikos 515.
 Hierokles, Læge 594.

Hierocles, Philosoph 70. 528.
 Hieronymus, Chronograph 309.
 Hieronymus fra Cardia 281.
 Hieronymus fra Rhodos 347.
 Himerios, Ræge 594.
 Himerios, Sophist 544.
 Hipparchos 315. 430.
 Hippias 55. 146. 181.
 Hippocrates fra Chios 205.
 Hippocrates fra Kos 212.
 Hippolytos 509.
 Hipponax 81. 253.
 Hippys 127.
 Holobulos see Manuel Holobulos.
 Homerider 24. 29.
 Homerosentra 476.
 Homeros 24. 48. 66. 72. 80.
 Homeros d. N. 249.
 Horapollon, Grammatiker 574.
 Horos (Horapollon cet.) 573.
 Hybrias 90.
 Hypatia 576.
 Hyperides 146. 161.
 Hypsicles 434.

Iamblichos, Philosoph 380. 428.
 Iamblichos, Erotiker 407.
 Iambulos 405.
 Jason 297.
 Ibykos 81. 82.
 Ignatius Magister 73.
 Iktinos 220.
 Ioannes Actuarius 593.
 Ioannes fra Megæ 520.
 Ioannes fra Alexandria 590.
 Ioannes Anagnostes 505.
 Ioannes Charax 559.
 Ioannes fra Damaskos 538.
 Ioannes Dufas 505.

Joannes fra Epiphania 496.
 Joannes fra Gaza 479.
 Joannes Glykos 560.
 Joannes Kameniates 500.
 Joannes Kantafuzenos 504.
 Joannes Kananos 505.
 Joannes Kinnamos 487. 501.
 Joannes Laurentios Philadelphos Lydos 457. 511. 574. 579.
 Joannes Italos med Eilnapn (Apollonios) 525.
 Joannes, Munk, fra Jerusalem 496.
 Joannes Malalas 508.
 Joannes Mauropus 458.
 Joannes Pediaimos (ell. Pediaios) 486. 556. 578.
 Joannes Philoponos 333. 533. 557. 567.
 Joannes Phokas 516.
 Joannes Scholastikos, Apokrifikos 606.
 Joannes fra Sikelia 415. 509.
 Joannes Stylizes 507.
 Joannes Stobæos see Stobæos.
 Joannes Zonaras see Zonaras.
 Joel 511.
 Jon fra Chios 90. 95. 107. 108. 121.
 Jophon 107.
 Josephos 292. 307.
 Jrenæos, Kirkefribent 383.
 Jrenæos (Minucius Pacatus) 276.
 Jsaes 154.
 Jsaß Argynos 581.
 Jsaß Komnenos see Porphyrogenetos.
 Jsidoros fra Charax 318.
 Jsidoros 526.
 Jsostrates 147. 152. 164.
 Jstros 305.
 Juba 288.
 Julianos, Fl. Claud. Apostates 544.
 Julianos fra Laodikea 457.
 Julianos, Epigrammatist 464.
 Julius Cæsar, Africanus 308. 441. 607.
 Jurister, romerske 595—599.
 Justinianos II 604.

Justinus Martyr 308. 382.
Justus, Historiker 293.
Justus, Pøge 451.

Kadmos fra Miletos 127.
Kaisarios 529.
Kallias 107.
Kallimachos fra Kyrene 52. 85. 108. 238. 239. 243. 265.
Kallimachos, Pøge 446.
Kallinitos fra Heliopolis 587.
Kallinitos fra Syrien ell. Arabien 463.
Kallinos 52. 53.
Kallippos 207.
Kallisthenes fra Olynthos 281. 442.
Kallistratos, Kunstbeskræver 401.
Kallistratos, Skoliedigter 90.
Kallistratos, Taler 163.
Kandidos 490.
Kantharos 116.
Karneades 361.
Kaster 306.
Kebes 185.
Kebrenos see **Georgios Kebrenos**.
Kephalaion 297.
Kephisophon 107.
Kerkops 17.
Kinnamos see **Joannes Kinnamos**.
Kinæthon 49.
Kinesias 90.
Kleantes 241. 353. 413.
Klearchos 345. 404.
Kleobulos 88. 245.
Kleomedes 579.
Kleonidas 436.
Kleostratos 207.
Klitarchos 282.
Klitodemos 305.
Klitomachos 361.
Kodinos see **Georgios Kodinos**.
Koluthos 477.

- Komnena see Anna Komnena.
 Konon, Grammarian 277.
 Konon fra Samos 429.
 Konstantinos Harmenopoulos 520. 605. 607.
 Konstantinos Kephala 83. 465.
 Konstantinos Laskaris 271.
 Konstantinos Manasses 410. 483. 510.
 Konstantinos Porphyrogenetos VII 496. 512. 572. 582.
 595. 601.
 Korax 146. 329.
 Korinna 88.
 Kosmas Indikopleustes 516.
 Kranter 361.
 Krateros 282.
 Krates, Komiker 110. 116.
 Krates Mallotes 31. 264.
 Krates fra Laros 361.
 Krates fra Thebae 190.
 Kratinos 110.
 Kratippos 348.
 Kreophylos 49.
 Kritias 71. 107. 163. 181.
 Kritodemos 429.
 Kritolaos 347.
 Kriton 449.
 Ktefias 139. 451.
 Ktefibios 438.
 Kubidios ell. Gobidas 604.
 Kydias 163.
 Kynæthos 42.
 Kyrillos fra Alexandria 545.
 Kyrillos, Lexikograph 566. 567.
 Kyrillos, Jurist 603.
 Kyros see Theodoros Prodromos.

-
- Laides 361.
 Lamprias 295.
 Laonikos Chalkondylas 495. 506.
 Laskaris see Konstantinos Laskaris.

Lasos 89. 90.

Laurentios Lydos see Ioannes Laurent. 97004.

Leapenos see Georgios Leapenos.

Leo Diaconos 500.

Leo Grammatikos 507.

Leo Magentinos 537.

Leo VI Philosophos 480. 582. 600. 601.

Leodamas, Taler 168.

Leonidas fra Alexandria 245.

Leonidas fra Tarentum 243.

Leontios Byzantinos Scholastikos 520.

Leontios d. Y., Historiker 500.

Leontios Scholastikos, Epigrammatist 464.

Lesbonax, Grammatiker 272.

Lesbonax, Sophist 391.

Lesches 49.

Leukippos 178. 210.

Lexika: homeriske 34. 37.

Lexica Segueriana 566.

Libanios 157. 541.

Lithymnios 88.

Linos 16.

Longinos 31. 275. 376. 417.

Longos 408.

Lufianos 197. 394. 405. 406.

Lufillios 244.

Lufillos Tarrhaos 421.

Lufios 405.

Lufon 347.

Lufos 451.

Lufophron 242. 247. 251.

Lufurgos, Lovgiver 30.

Lufurgos, Taler 146. 155.

Lynkeus 282.

Lysias 145. 147. 150.

Madon 250.

Matarios Chrysotephalos 578.

Makedonios 464.

- Malchos** 490. 498.
Malalas see **Joannes Malalas**.
Manasses see **Konstantinos Manasses**.
Manethon 234. 284. 470.
Mantias 446.
Manto 21.
Manuel Philes 464. 486. 584.
Manuel Holobulos 484.
Marcus Græcus 587.
Marianos Scholastikos 463.
Marinos fra Neapolis i Palestina 525. 578.
Marinos fra Tyros 319. 428.
Marcellinos (**Ammianus Marcellinus?**) 415. 547.
Markellos Sidetes 232.
Markianos fra Heraklea 235. 513.
Marmor Parium see **Chronicon Marmoreum**.
Marsyas fra Pella 282.
Matthæos Blastares 486. 512. 606.
Matthæos Kamariotes 415. 553.
Matron 253. 254.
Maurikios 582.
Maximos fra Ephesos 522.
Maximos fra Epiros 547 (**Astrologist Digter? 470**).
Maximus Planudes 73. 465. 486. 575.
St. Maximos, Samler 571.
Maximos fra Tyros 394.
Mazaros 553.
Megasthenes 313.
Melampus 17.
Melampus, Physiognomiker 458.
Melanippides fra Melos 89.
Melanippides fra Miletos 89.
Meleagros 243. 246.
Melesagoras ell. **Amelesagoras** 805.
Melissa see **Antonios Melissa**.
Melissos 177.
Memnon fra Heraklea 290.
Menandros, Komiker 119.
Menandros Protector, Historiker 495.
Menandros fra Laodikea 419.
Menedemos 188.

- Menelaos 432.
 Menemachos 451.
 Menestor 245.
 Menippos 191.
 Mesomedes 242.
 Meton 207.
 Metrodoros fra Chios 179.
 Metrodoros fra Lampsakos (Athen) 351.
 Metrodoros fra Skepsis 362.
 Metrodoros fra Stratonike 362.
 Michael Andreopulos 75.
 Michael Apostolios 422.
 Michael Attaliates 604.
 Michael fra Ephesos 333. 535.
 Michael Glykas 510.
 Michael Plocheiros 484.
 Michael Synkellos 560. 568.
 Minnemos 52. 78.
 Minutianos 419.
 Mnasalkas 243. 314.
 Mnaseas 314.
 Mnesitheos 451.
 Moderatus 365.
 Moeris, Mlios, Attikistes 275.
 Monimos 191.
 Moschion 450.
 Moschopulos, Emanuel (flere af dette Navn) 46. 85. 547. 558.
 Moschos 259.
 Musaeos, Digter 20. 21.
 Musaeos, Grammatikos 474.
 Musonius, C. Rufus 356.
 Musurus, Marcus 113.
 Myia 173.
 Myrepfos see Nikolaos Myrepfos.
 Myro eller Moero 238.
 Myrtis 88.
-

- Naumachios 469.
 Nausiphanes 179.
 Nearchos 282. 312.

Nemesios 527.
 Neophron 107.
 Nestor 245. 607.
 Nisagoras 419.
 Nisandros 230. 459.
 Nisanor (fra Alexandria) 269.
 Nisanor Stigmatias 270.
 Nikephoros Basilakes 550.
 Nikephoros Blemmides 516. 536.
 Nikephoros Bryennios 487. 500. 502.
 Nikephoros Chumnos 551.
 Nikephoros Gregoras 495. 504. 510. 537. 560.
 Nikephoros, Dneirokritiker 457.
 Nikephoros Patriarcha 508.
 Nikephoros Xanthopoulos 486. 520.
 Niketas Akominatus 495. 502.
 Niketas Eugenianos 410. 484.
 Niketas, Læge 592.
 Niketas Patricius 600.
 Niketas fra Serra 573.
 Nikias 151.
 Nikolaos fra Alexandria 593.
 Nikolaos fra Damaskos 249. 289. 348.
 Nikolaos Kabasilas 433. 580.
 Nikolaos Myrepsos 593.
 Nikolaos fra Smyrna 578.
 Nikomachos fra Gerasa 367. 428. 436.
 Nikostratos 118.
 St. Nilos d. K. 537.
 Nonnos fra Panopolis 472.
 Nonnos, Samler 572.
 Nonnos see Theophanes Nonnos.
 Nonnosos 491.
 Numenios fra Apamea 373.
 Nymphis 282.

Denomaos 191.
 Otellos fra Lucanien 174.
 Olen 16. 21.

Olympiodoros b. P. fra Alexandria 533.
 Olympiodoros, Platoniker 198. 528.
 Olympiodoros fra Thebæ 488.
 Olympos 17.
 Onesikritos 282. 313.
 Onomatritos 17.
 Onosandros 439.
 Oppianos 233. 444. 460.
 Oribasios 451. 588.
 Origenes fra Egypten 385.
 Origenes, Neoplatoniker 375.
 Orion b. M. fra Alexandria 275.
 Orion fra Thebæ 562.
 Orpheus 17. 374.

Pachymeres see Georgios Pachymeres.
 Paeanios 488.
 Palaephatos 279.
 Palladas 463.
 Pallabios, Biskop i Helenopolis 514.
 Pallabios med Tilnaen Jatrofophista 590.
 Pamphila 293.
 Pamphilos (flere af dette Navn) 264. Pamphilos fra Alexan-
 dria 607.
 Pamphos 17.
 Panaetios 354.
 Panyassis 49. 65.
 Pappos fra Alexandria 426. 488. 578.
 Parmenides 77. 177. 193.
 Parthenios 277. 404.
 Patrokles 313.
 Paulos fra Megina 591.
 Paulos fra Alexandria 579.
 Paulos Silentiarios 464. 478. 511.
 Pausanias 321.
 Peisandros 48. 49. 50.
 Pelagios Patricius 476.
 Pepagomenos see Demetrios Pepag.
 Perdikkas 486 (Sammenl. Rettelser). 516.

- Peregrinos** 191.
Perseus fra Kition 353.
Petros Patricius 490. 498.
Phaedon 188.
Phaemon 608.
Phalaetos 88.
Phalaris 164.
Phanias fra Eresos 346.
Phanodemos 305.
Phanotles 238.
Phavorinos 271. 372.
Phemonos 16. 17. 21.
Pheretrates 110. 111.
Pheretydes, Logograph 127.
Pheretydes fra Syros 168.
Phitagrios 451.
Philaethes (Alexandros) 446.
Philammon 17.
Philaretos 591.
Philemon, Komiker 119. 120.
Philemon, Lexikograph 563.
Philes see Manuel Philos.
Philetaeros 118.
Philetas, Digter 52. 237.
Philetas, Lexikograph 275.
Philistos see Philistos.
Philinos fra Agrigentum 285.
Philinos fra Kos 447.
Philippides 119.
Philippos fra Amphipolis 410.
Philippos (Oversætter af Heraklitos) 573.
Philippos Sidetes 520. 546.
Philippos Solitarius 481.
Philippos fra Thessalonika 244. 246.
Philistos ell. Philistos 249.
Philistion 124.
Philistos 140.
Philochoros 245. 305.
Philodemos 351. 413. 436.
Philotes 107.
Philolaos 175. 207.

- Philon** fra Byzantion 439.
Philon see Herennios Philon.
Philon fra Larissa 362.
Philon Judaeus 368.
Philon, Megariter 188.
Philonides 116.
Philoponos see Ioannes Philoponos.
Philostorgios 648.
Philostraterne 148. 400. 412.
Philothemios 451.
Philotheos see Theophilos Protospatharios.
Philoxenos fra Kythera 90.
Philoxenos, Grammatiker 564.
Philoxenos, Jurist 603.
Philumenos 451.
Philyllios 116.
Phlegon fra Tralles 307. 443. 444.
Phoebammon 548.
Photylides 69.
Phormis 108.
Photios 50. 148. 157. 564. 571. 606.
Phranzes see Georgios Phranzes.
Phrynichos Archaios 417.
Phrynichos, Lexikograph 275.
Phrynichos, Tragiker 94. 121.
Phurmutas eller Ann. Cornutus 278. 355.
Phylarchos 284.
Pindaros 81. 84. 89. 90.
Pisandros 49.
Pisistratiderne 30.
Pittakos 62.
Planudes see Maximus Planudes.
Platon, Romiker 111.
Platon, Philosoph 80. 90. 164. 192. 205. 207. 217. 360.
Platonios 116.
Plethon, Georgios Gemistos 317. 492. 537.
Plocheiros see Michael Plocheiros.
Plotinos 376.
Plutarchos fra Chaeronea 28. 148. 157. 294. 348. 352.
 370. 421. 437. 443. 459. 460.
Plutarchos, Nestorios' Son 522.

- Polemon, Antonius 392.
 Polemon fra Athen 361.
 Polemon Periegetes 245. 306. 314.
 Polemon, Physiognomiker 458.
 Pollux, Julius, Historiker 509.
 Pollux, Julius, Lexikograph 274.
 Polyaenos 441.
 Polybios, Historiker 283. 285. 314. 439. 498.
 Polybios fra Carbes 559.
 Polybos 216.
 Polyidos 107.
 Polykletos, Kunstner 220.
 Polykletos, Geograph 313.
 Porphyrios 31. 36. 198. 333. 377. 437.
 Porphyrogenetos, Isak Komnenos 556.
 Possidonios 288. 355. 431.
 Potamon 375.
 Pratinas 94. 121.
 Praxagoras 216.
 Praxilla 88. 89. 90.
 Praxis eller Eupraxidas 293.
 Priskianos fra Lydien 533.
 Priskos 489. 498.
 Probikos 102. 146. 152. 181.
 Prodrornos see Theodoros Prodrornos.
 Proklos Lykios 28. 46. 49. 50. 198. 428. 438. 484. 498.
 522. 523. 577. 579.
 Prokopios fra Gaza 548.
 Prokopios, Historiker 487. 492. 511.
 Protagoras 146. 181.
 Psaon 141.
 Psellos, Michael, b. X. 534. 586.
 Psellos, Michael Konstantinos, b. Y. 333. 480. 500. 512.
 534. 578. 582. 586. 592. 604.
 Ptolemaeos fra Alexandria 267.
 Ptolemaeos fra Afalon 273.
 Ptolemaeos Chennos 249. 278.
 Ptolemaeos, Claudios 307. 319. 429. 432. 435. 437. 575 f.
 Ptolemaeos VII, Euergetes II 265.
 Ptolemaeos Lagides 282.
 Pyrrhon 192. 363.

- Menelaos 432.
 Menemachos 451.
 Menestor 245.
 Menippos 191.
 Mesomedes 242.
 Meton 207.
 Metrodoros fra Chios 179.
 Metrodoros fra Lampsakos (Athen) 351.
 Metrodoros fra Stepsis 362.
 Metrodoros fra Stratonike 362.
 Michael Andreopulos 75.
 Michael Apostolios 422.
 Michael Attaliates 604.
 Michael fra Ephesos 333. 535.
 Michael Glykas 510.
 Michael Plocheiros 484.
 Michael Synkellos 560. 568.
 Minnemos 52. 78.
 Minutianos 419.
 Mnasalkas 243. 314.
 Mnaseas 314.
 Mnesitheos 451.
 Moderatus 365.
 Moeris, Mlios, Attikistes 275.
 Monimos 191.
 Moschion 450.
 Moschopulos, Emanuel (flore af dette Navn) 46. 86. 547. 558.
 Moschos 259.
 Musaeos, Digter 20. 21.
 Musaeos, Grammatikos 474.
 Musonius, C. Rufus 356.
 Musurus, Marcus 113.
 Myia 173.
 Myrepfos see Nikolaos Myrepfos.
 Myro eller Moero 238.
 Myrtis 88.
-

- Naumachios 469.
 Nausiphanes 179.
 Nearchos 282. 312.

Nemesios 527.
 Neophron 107.
 Nestor 245. 607.
 Nisagoras 419.
 Nisandros 230. 459.
 Nisanor (fra Alexandria) 269.
 Nisanor Stigmatias 270.
 Nisephoros Basilakes 550.
 Nisephoros Blemmides 516. 536.
 Nisephoros Bryennios 487. 500. 602.
 Nisephoros Chumnos 551.
 Nisephoros Gregoras 495. 504. 510. 537. 560.
 Nisephoros, Dneirokritiker 457.
 Nisephoros Patriarcha 508.
 Nisephoros Xanthopulos 486. 520.
 Nisetas Akominatus 495. 502.
 Nisetas Eugenianos 410. 484.
 Nisetas, Læge 592.
 Nisetas Patricius 600.
 Nisetas fra Serra 573.
 Nisias 151.
 Nikolaos fra Alexandria 593.
 Nikolaos fra Damaskos 249. 289. 348.
 Nikolaos Kabasilas 433. 580.
 Nikolaos Myrepsos 593.
 Nikolaos fra Smyrna 578.
 Nikomachos fra Gerasa 367. 428. 436.
 Nikostratos 118.
 St. Nilos d. K. 537.
 Nonnos fra Panopolis 472.
 Nonnos, Samler 572.
 Nonnos see Theophanes Nonnos.
 Nonnosos 491.
 Numenios fra Apamea 373.
 Nymphis 282.

Denomaos 191.
 Otellos fra Lucanien 174.
 Olen 16. 21.

Olympiodoros b. D. fra Alexandria 533.
 Olympiodoros, Platoniker 198. 528.
 Olympiodoros fra Thebæ 488.
 Olympos 17.
 Onesikritos 282. 313.
 Onomakritos 17.
 Onosandros 439.
 Oppianos 233. 444. 460.
 Oribasios 451. 588.
 Origenes fra Egypten 385.
 Origenes, Neoplatoniker 375.
 Orion b. M. fra Alexandria 275.
 Orion fra Thebæ 562.
 Orpheus 17. 374.

Pachymeres see Georgios Pachymeres.
 Paeonios 488.
 Palaephatos 279.
 Palladas 463.
 Pallabios, Biskop i Helenopolis 514.
 Pallabios med Tilnavn Zatrofophista 590.
 Pamphila 293.
 Pamphilos (flere af dette Navn) 264. Pamphilos fra Alexan-
 dria 607.
 Pamphos 17.
 Panaetios 354.
 Panyasis 49. 65.
 Pappos fra Alexandria 426. 483. 578.
 Parmenides 77. 177. 193.
 Parthenios 277. 404.
 Patrokles 313.
 Paulos fra Megina 591.
 Paulos fra Alexandria 579.
 Paulos Silentarios 464. 478. 511.
 Pausanias 321.
 Peisandros 48. 49. 50.
 Pelagios Patricius 476.
 Pepagomenos see Demetrios Pepag.
 Perdikkas 486 (Sammenl. Kettelser). 516.

Theognis Xiv 107.
 Theognostos 560.
 Theokritos 243. 245. 256.
 Theomnestos 504.
 Theon, Helios 420.
 Theon fra Alexandria 307. 423. 433. 575.
 Theon fra Smyrna 198. 372. 428.
 Theophanes fra Byzantion 491.
 Theophanes Isakios ell. Isaurikos, Confessor 507.
 Theophanes fra Mitylene 287.
 Theophanes Nonnos 591.
 Theophilos, Biskop i Antiochia 384.
 Theophilos, Antecessor 603.
 Theophilos ell. Philotheos Protospatharios 590.
 Theophrastos 311. 327. 331. 332. 340. 423. 442. 445. 459.
 Theophylaktos, Erkebiskop i Bulgarien 550.
 Theophylaktos Simokatates 487. 496. 585.
 Theopompos 140.
 Thespis 93.
 Thessalos, Hippokrates' Søn 216.
 Thessalos fra Tralles 449.
 Thios 579.
 Thomas Magister 85. 113. 568.
 Thrasyllos 197. 370.
 Thrasymachos 147. 182.
 Thukydides 132. 141. 145.
 Tiberius 421.
 Timaeos fra Lokri 174. 207.
 Timaeos fra Tauromenium 283.
 Timaeos Sophista 198. 274.
 Timagenes 287.
 Timochares 429.
 Timon fra Phlius 249. 251. 253. 254. 363.
 Timokreon 90.
 Timosthenes 313.
 Timotheos fra Miletos 90.
 Tiresias 21.
 Tistas 146. 151. 152.
 Tricha 486. 561.
 Troilos 415. 548.
 Tryphiodoros 476.

Tryphon 268. 275.

Tyrannion d. M. 268.

Tyrtaios 53.

Tzetzes, Ioannes og Isaakos 46. 113. 248. 482. 555. 560.

Ulpianus 157. 272.

Urbicius (Urbicius) 440. 563.

Urbicus Valens 432.

Xanthos 127.

Xenarchos 124.

Xenarkles 107. 121.

Xenokrates fra Aphrodisias 447. 451.

Xenokrates fra Chalkedon 204. 361.

Xenon 33.

Xenophanes fra Kolophon 74. 76. 80. 176. 254.

Xenophon fra Antiochia 410.

Xenophon fra Athen 135. 164. 184. 209. 217.

Xenophon fra Ephesos 409.

Xenophon fra Kypros 410.

Xiphilinos 491.

Xyphatios Scholastikos 529.

Zenobios ell. Zenobios 421.

Zenodotos fra Ephesos 34. 85. 263.

Zenon fra Elea 177.

Zenon fra Aition 353. 445. 459.

Zenon fra Sidon 351.

Zenon fra Larso 354.

Zeuxis (flere Læger af dette Navn) 214. 446.

Zollos 265.

Zonaras, Ioannes 487. 495. 502. 566. 606.

Zosimos, Chemiker 587.

Zosimos, Historiker 487. 489.

— 238. — 13 tilføies: *A. Capellmann, Alexandri Ætoli fragm.*
Bonn. 1830. 8. Forfællig fra Aler. Stolos er

Alexandros fra Ephesos, af hvem findes et Fragment om Planeterne i episke Vers, udg. af Th. Gale med Parthenios (s. 223). Samment. A. F. Naeckii schedæ critica. Hal. Sax. 1812. 4.

P. 7. sqq. i A. 231 / 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

252 — 2. uderst: Stilos læs: Stilas.

265 — 16. Drayilos læs: Drayilos.

— 268 — 4. ndfr. tilføies: Samment. L. C. Fulckenæus udg. af Ammonios (s. 439). P. 235. sqq.

— 269 — 1. Nifanor ubstreges.

308 — 10. tilføies: J. A. Fabric. Bibl. Gr. IX, 178 sqq.

— 311 — 1. Røste: Aristol. læs: Aristot.

375 — 5. ndfr. og

386 — 12. v. f. v. Origines læs: Origenes.

— 392 — 4. ndfr. Antoninus læs: Antonius.

406 — 3. ndfr. fabelagtig læs: fabelagtige.

408 — 4. ndfr. tilføies: G. L. H. de Sinner, Longi Pastoralia. Paris. 1829. 8.

428 — 2. ndfr. tilføies: C. F. G. Nobbe, specimen Arithmeticae Nicomachei Lips. 1828. 8.

470 — 1. ndfr. Annubis læs: Annubis ell. Annubios.

486 — 1. ndfr. Perdikkas et v. f. v. læs: Perdikkas, af hvem findes et Digt af geographisk Indhold.

— 488 — 9. Paulos læs: Publius.

— 562 — 6. ndfr. tilligemed andre Stæfter tilføies: s. Gr. *περὶ διαγορᾶς σφημάτων* (l. c. P. 153 sqq.), hvilket i Haandskriftet tillægges Kranios Philon, hvorom dog Redningerne ere ulige.

— 582 — 14. tilføies: Anthemios fra Tralles, b. 532. Architect. Af hans Stæft: *περὶ ποικιλοῦς μηχανισμάτων* findes et Fragment udg. af Dupuy i Mémoires de l'Acad. des Inscript. Vol. XLII og forstilt: Paris. 1777. 4.

